

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

COLLEGIUM HESIODEUM

VBI

GRÆCA

HESIODI

ASCRAEI CARMINA,

Quæ extant, omnia ad unum

Latine vertuntur,

CVM

INDICE

omnium vocum Græcarum, nec non

Grammatica difficiliorum ANALYSI,

INSTITVTVM

In inclita Illustrium & præpotentum FRISIÆ

ORDINUM ACADEMIA, *quæ est*

FRANEQUERÆ,

PRÆSIDE

GEORGIO PASORE G. L.

ibid. Professore.

AMSTELRODAMI,

Apud JOANNEM JANSSONIUM.

ANNO 1646.

Nobilissimis, Amplissimis, & Magnifi-
centissimis VIRIS,

ILLUSTRUM ET PRÆPO-
TENTUM FRISIÆ

ORDINUM DEPUTATIS
NOVEM-VIRIS,
LITERATUM PATRO-
NIS BENIGNISSIMIS,

PATRIBUS PATRIÆ,
DOMINIS,

EYBPFETAIÆ,

ET

FAUTORIBUS
MAGNIS,

Salutem plurimam dico, felicissimumque
annum ipseuntem precor.

*Nobilissimi, Amplissimi & Magni-
ficentissimi VIRI,*

L I T E R A R U M P A T R O N I

E T

Ευεργέται benevolentissimi,

N E C N O N

B E N E F I C E N T I S S I M I .

INDICEM NOVI TESTAMEN-
TI Lexicum meditor, quem ante-
quam aggrediar, in profano aliquo
autore periculum fieri posse autumavi, ut
viderem, quænam in tam præclaro & sa-
cro opere, mihi imprimis forent notanda,
quæque declinanda. Imitari hîc lubuit
eos, qui pulcras vestes conficiendas cura-
turi, prius vilem & rudem materiam sar-
tori exhibent tractandam, scindendam,
concipiendam & sarciendam, quàm idi-
psum in pretioso aliquo experiantur pan-
no. Scilicet levior est telæ vilioris jactura,
quàm panni pretiosi. V O B I S verò hunc
I N D I C E M dedicare visum fuit, ut co-
gnoscerem, utrum V O S, qui ad clavum
totius FRISIÆ sedetis, studium hoc meum
probaturi essetis, nec ne. Si probaveritis,
aliis, nec non mihi, vestro inprimis consilio

D E D I C A T I O.

calcar addetis, ut in reliquis classicis autoribus (ut nominant) quorum **L E X I C U M I N D I C E M** nondum habemus, idem pariter tentemus industria. De usu **L E X I C I** huius **I N D I C I S** multa dixi infra, in præfatione mea ad Linguæ utriusque Professores. Quod si quis censuerit, minutias hæc Grammaticas docto huic seculo minùs convenire, sciathæc non veteranis militibus exarata esse, sed publicis **B I B L I O T H E C I S**, quæ quibuslibet Literariæ Reip. civibus patere debent, quoque abire solent, quibuscunque de re aut voce aliqua difficiliore scrupulus inciderit. Sed utinam hoc seculum, quod tot bellis (cum quibus barbaries aliqua, ut plurimum, conjuncta esse solet) exardescere cœpit, satis doctum esset! Sed rogatos velim censores ejuscemodi, ne judicent, nisi Analysis perlecta. Quod si qui somniarint, Grammatica hæc *νεανειύματα & ἀβελτερίας*, (ne quid gravius dicant) omittendas, explodendas forasque quatiendas, næ isti prima solidæ eruditionis fundamenta convulsa, æque medio sublata cupiunt! Sanè per me liceat, ut hujusmodi *ὁ δοξόσοφος* domum struat sine fundamento, ut inquam omissis hisce infimis gradibus, Icario ausu ad summa

D E D I C A T I O.

ma, eruditionis fastigia, recto contendat pede, ipsique *natura* bellum indicat, *quæ*, ut aliquando ex clarissimo philosopho audi, *nunquam agit per saltum*. Utinam omnium autorum classicorum I N D I C E S;

τὰς εἰς μὴ σῆσε, πᾶσι δ' ἔτι πῶποτ' ὁπωπτε

paratos haberemus, atque ita pede magis inoffenso in curriculo studiorum pergeremus, minusque laboraremus! Valete, viri nobilissimi, amplissimi, patres patriæ magnificentissimi, lusumque hunc Academicum in Academia illustrium & præpotentum F R I S I Æ O R D I N U M privatim à me institutum, & proinde V O B I S, jure quodam vestro, inscribendum, æqui bonique consulite. Scripsi in musæo, prid. Cal. Jannuarias F R A N E Q U E R Æ, Anno D. N. 1631, exeunte, ineunte verò 1632.

V. V.

A. A.

Observantissimus,

G E O R G I U S P A S O R. G. L.

ibid. Profess.

Η Σιδῶν Κυμαῖος. υἱὸς δὲ κομμαθῆς ὑπὸ τῷ
 πατρὶς Δίῳ, καὶ μητρὶς Πυκνιμῆδος ὡς Ἀσκη
 τῆ Βασιλίδος. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τῷ Δίῳ τῷ Ἀμ
 πελόδῳ τῷ Μελασώπῳ· ὃν φασὶ πινεσ τῷ Ὀμήρῳ
 παρὰ τὸν εἶναι πᾶππον, ὡς ἀνεψιάδην εἶναι
 Ἡσιόδῳ τῷ Ὀμήρῳ. ἐκάπερον δὲ δὸς τῷ Ἀτλαντίῳ
 κατὰ γὰρ, ποιήματα δὲ αὐτῷ ταῦτα Θεογονία, Ἔρ
 γα καὶ Ἡμέραι, Ασπίς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν
 βιβλίοις ἐπὶ Ἐπικηδείῳ Βάτραχόν τινα ἐρώμενον
 αὐτῷ. Περὶ τῷ Ἰδαίῳ Δακτύλῳ, καὶ ἄλλα πολλὰ.
 Ἐπελεύτησε δὲ Ὀπίξενωθῆς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κπ
 μῶν· οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν Φθορέα ἀδελφῆς
 αὐτῶν, ἀνείλον τὸν Ἡσιόδον ἀκόντες. ὡς δὲ Ὀμήρῳ
 καλὰ πινεσ παρὰ τὸν εἶναι, καλὰ δὲ ἄλλας σύγχρο
 νος. Πορφύρεος καὶ ἄλλοι πολλοὶ νεώτερον ἐ
 κατὸν ἐνιαυτῶν ὀρίζονται.

Ἐκ τῶν Διονυσίων τῷ Ἀλικαρνασέως.

Η Σιδῶν μὲν γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς, καὶ ὀνομά
 των λειότητι, καὶ συνθέσεως ἐμμελῆς.

Ex Suida.

Hesiodus Cumæus. Cæterùm à patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eò, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt, quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt: Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poemata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus libris quinque, Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit, de Da&tylis Idæis, alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Crimenum hospes divertisset, qui cum noctu sororis suæ stupratorem, tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius & alii, centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Hesiodo autem magna voluptatis fuit cura, tum æquabilem dictionum, accuratamque amat compositionem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ .

I τὰ εὐρεσιόδρια ἄκοντα.

H E S I O D I

A S C R Æ I O P E R A ,

Quæ reperiuntur, omnia,

Cum accurato omnium Græcarum vocum

INDEXE, nec non exquisita difficiliorum

Analysi, quam addidit

G E O R G I V S P A S O R .

LVGDVNI BATAVORVM,

Apud PHILIPPVM de CROÿ,

ANNO 1646.

HESIODI ASCRÆI

OPÆ & A ET DIES.

Mſæ Pierides carminibus celebres,
 Adeſte, ſane dicite veſtrum patrem cantantes
 Et per quem mortales homines pariter obſcurique
 ſunt clarique,

Nobiles, ignobileſque, Iovis magni voluntate.
 Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
 Facile præclarum minuit, & obſcurum adauget:
 Facileque corrigit incurvum, & ſuperbum attenuat.
 Iupiter altitonans, qui ſupremas domos incolit.
 Audi inſuepſ & auſcultans, & juſtitiam in judiciis ſequere
 Tu: Ego vero Perſa vera monebo.

Non utiq; unum eſt contentionum genus, ſed in terra
 Sunt duo. alteram quidem probaverit ſapiens,
 Altera vituperio eſt digna. Differunt autem inter ſe.
 Nam hæc bellum exitioſum, & diſcordiam auget,
 Noxia. Nullus hanc amat mortalis, ſed neceſſario
 Immortalium conſiliis ſicem colunt moleſtam.
 Alteram vero, priorem genuit nox obſcura.
 Poſuit vero ipſam Saturnus ſublimis, in æthere habitans,
 Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.
 Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
 In alterum enim quiſpiam intūens otioſus
 Divitem, qui feſtinat arare atque plantare,
 Domumq; recte gubernare. Æmulatur vero vicinum vicinus,
 Ad divitias feſtinantem: bona ergo hæc contentio hominibus.
 Et figulus figulo ſuccenſet, & fabro faber,
 Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Perſa, tu vero hæc tuo repone in animo:
 Neque malis gaudens contentio, animum tuum ab opere ab-
 ducat.

Lites ſpectantem, forique auſcultatorem exiſtentem.
 Parum n. c. temporis eſt, quod litibus & foro impendat,

Cui

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Οὐζαυ Πιερίηθεν ἀοιδῆς κλείεζαυ,
Διῦπε δὴ σπύπτει, σφειττον πατέρ' ὑμνέεζαυ
Οὔ πε δ' ἔβροθι αἰθέρες ἐμῶς ἀφάθει πε φάθει
τε,

Ρήτοι τ' ἄρρηθί τε, Διὸς μεγαλειὸ ἐκλή.
Ρέα μὲν γὰρ βερέα, ρέα ἧ βερέων ἡ χαλκίη.

5

Ρέα δ' ἄριζήλοισιν ἐκὼς ἀδελφῶν ἀνέτη.
Ρέα δ' ἐπ' ἰδυῖ σκολιῶν, ἔσθ' ἀγῆτορ κέρεφ.

Ζεὺς ὑψιθεμέτης, ὃς ὑπέρεσσε δώματα νείη,
Κλυθὶ, ἰδὼν αἶων τε· δίκη δ' ἴδων θέρμινος,

Τυῶν. ἐγὼ δ' κε Πέρση τήτυμα κοῖτη σάμεω.

10

Οὐκ ἄρα μόνον ἔλω ἐρίδων γένεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύν τιν' ἄλλ' κε, ἱκανίσσων νόησας.

Ἡ δ' ἐπιμνηστική. Διὸ δ' ἀνδραγαθὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμον τε κακὸν καὶ δόξαν ὀφέλλει,

Σχολίη οὐκ ἔτι γὰρ φιλεῖ βροτῶν, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βελήσιν ἔρει πᾶσι βαρεῖαν.

15

Τὴν δ' ἐτέρην, ἀσπέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβενή.
Θῆκε δὲ μὲν Κρονίδης ὑψιζυγῶν, αἰθέρι ναιων.

Γαῖης τ' ἐν ῥίζῃ, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
Ἡ τ' ἐκ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργον χαρίζων
Ἠλέσιον, ὃς ἀπὸ δὲ μὲν δρόμον μὲν ἔδωκε φυτεύειν,

Οἰκόν τ' εὖ θέλει. Ζηλοῖ δ' ἐπὶ γένονα γένων
Εἰς ἄφρονος ἀπὸ δὲ μὲν ἀγαθὴ δ' ἐρεῖς ἡ δὲ βροτοῖς.

20

Καὶ κερμαεὺς κερμαεὶ κοτίει, καὶ τίκων τίκων.
Καὶ πτωχὸς πτωχὸν φθονεῖ, ἔσθ' ἀοιδὸς ἀοιδῶν.

Ὁ Πέρση, σὺ ἧ πάστα τεινὴ συνέκτιστο θυμῷ,
Μηδὶ σ' ἐρεῖς κακόχαρτος ἀπ' ἐργῶν θυμὸν ἐρύκει.

Νεῖκε δ' ἀπαιτεῖν, ἀργεὺς ἐπὶ πᾶσι δὲ νόμιμα.
Δὲ γὰρ τ' ἐλπίς πέλει γένεσθαι τ' ἀργεῖν τε,

25

Ὁ Πέρση, σὺ ἧ πάστα τεινὴ συνέκτιστο θυμῷ,
Μηδὶ σ' ἐρεῖς κακόχαρτος ἀπ' ἐργῶν θυμὸν ἐρύκει.

Νεῖκε δ' ἀπαιτεῖν, ἀργεὺς ἐπὶ πᾶσι δὲ νόμιμα.
Δὲ γὰρ τ' ἐλπίς πέλει γένεσθαι τ' ἀργεῖν τε,

Ὁ Πέρση, σὺ ἧ πάστα τεινὴ συνέκτιστο θυμῷ,
Μηδὶ σ' ἐρεῖς κακόχαρτος ἀπ' ἐργῶν θυμὸν ἐρύκει.

Νεῖκε δ' ἀπαιτεῖν, ἀργεὺς ἐπὶ πᾶσι δὲ νόμιμα.
Δὲ γὰρ τ' ἐλπίς πέλει γένεσθαι τ' ἀργεῖν τε,

Ὁ Πέρση, σὺ ἧ πάστα τεινὴ συνέκτιστο θυμῷ,
Μηδὶ σ' ἐρεῖς κακόχαρτος ἀπ' ἐργῶν θυμὸν ἐρύκει.

Νεῖκε δ' ἀπαιτεῖν, ἀργεὺς ἐπὶ πᾶσι δὲ νόμιμα.
Δὲ γὰρ τ' ἐλπίς πέλει γένεσθαι τ' ἀργεῖν τε,

Ὁ Πέρση, σὺ ἧ πάστα τεινὴ συνέκτιστο θυμῷ,
Μηδὶ σ' ἐρεῖς κακόχαρτος ἀπ' ἐργῶν θυμὸν ἐρύκει.

Νεῖκε δ' ἀπαιτεῖν, ἀργεὺς ἐπὶ πᾶσι δὲ νόμιμα.
Δὲ γὰρ τ' ἐλπίς πέλει γένεσθαι τ' ἀργεῖν τε,

Ὁ Πέρση, σὺ ἧ πάστα τεινὴ συνέκτιστο θυμῷ,
Μηδὶ σ' ἐρεῖς κακόχαρτος ἀπ' ἐργῶν θυμὸν ἐρύκει.

Νεῖκε δ' ἀπαιτεῖν, ἀργεὺς ἐπὶ πᾶσι δὲ νόμιμα.
Δὲ γὰρ τ' ἐλπίς πέλει γένεσθαι τ' ἀργεῖν τε,

Ὁ Πέρση, σὺ ἧ πάστα τεινὴ συνέκτιστο θυμῷ,
Μηδὶ σ' ἐρεῖς κακόχαρτος ἀπ' ἐργῶν θυμὸν ἐρύκει.

Νεῖκε δ' ἀπαιτεῖν, ἀργεὺς ἐπὶ πᾶσι δὲ νόμιμα.
Δὲ γὰρ τ' ἐλπίς πέλει γένεσθαι τ' ἀργεῖν τε,

30

Ὁ Πέρση

Ωἷ πινι μὴ βίῃ ἐνδον ἐπιπείσαντος καλῶς κείνῳ
 Ωρῶν, τὴ γὰρ φέρει Δημήτηρ ἀπ' αὐτῶν.
 Τὸ κε κρεσσάμεν, νείκεα καὶ δῆλον ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σὺ δ' ἔκπι διεύτερον ἔστα
 Ωδ' ἐρδεῖν. ἀλλ' αὖθις Διφκερηνώμεθα νείκεν
 Ἰθέμεσι δίκαις, αἵ τ' ἐν Διὸς εἰπὴν ἄραται.
 Ἡδὲ μὲν γὰρ κληρὸν ἐδωσάμεθ' ἡλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροθάλασσας, οἳ τῶν δὲ δίκλιν ἐθέλκεσι δικάσασα.
 Νῆπιοι, ἐδ' ἴσασιν ὅτ' αὖ τῶν ἡμῶν παντὸς,
 Οὐδ' ὄσον ἐν μάλαχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ἰηιδίως γὰρ καὶ καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάζομαι,
 Ὡς τέ σ' ἐκ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν εἶναι.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνὸς καὶ αὐθιῶ,
 Ἐργα βοῶν δ' ἀπολοῖτο καὶ ἡμίονοι ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χλωσάμεν φρεσὶν ἦσιν,
 Ὅτ' ἴμι μιν ἐξαπάτησε Περμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τὸν γὰρ δὲ ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κῆδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δ' ἡ πῦρ τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετιόῳ
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι. Διὸς τὸ γὰρ μητιόειν
 Ἐν γαίῳ γάρβηκε, λαθὼν Δία περπικέριονον,
 Τὸν δ' ἡ χλωσάμεν ἀπὸ σέφῃ νεφέλη χαλεπὴ Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἔδει μῆδεα εἰδῶς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμας φρένας ὑπερσπύνας;
 Σοῖτ' αὐτῶν μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἰσομοῖοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω χαλκόν, ὃ καὶ ἀπαντὶς
 Τέρεται καὶ θυμῶν, εἰς κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς εἶφατ' ἐν δ' ἐγέλασε παπῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτ' ἴμι πέρας
 Γαῖαν ὑδὲ φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπων γένος αὐδῶν
 Καὶ δύνειν ἀθανάτοισι δ' ἡμῶν εἰς ὥπ' ἰσοκέν
 Παρ' ἐνικαῖς καλὸν εἶδ' ἐπὶ ἡρώτων αὐτῶν Ἀθῆναι
 Ἐργα διδασκῆσαι. πολυδαίδαλον ἰστὺ φάινεται.
 Καὶ χεῖρ ἀμφιχέει κεφαλῇ χερσὶν Ἀφροδίτῃ,
 Καὶ πόθον δόξαλει καὶ γηοκρέε μελεδῶνας.

35

40

45

50

55

60

65

Εἰς

Cui non est victus domi in annum repositus ,
 Tempestivus, quem terrâ fert Cereris munus.
 Quo satiatuſ lites ac rixam moveas
 De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
 Sic facere : ſed in poſterum diſcernamus litem
 Rectis judiciis, quæ ex Iove ſunt optima.
 Nam nuper quidem patrimonium diviſimus : alia autem
 multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges
 Donivoros, qui hanc litem volunt judicaſſe.
 Stulti neque ſciunt, quanto plus dimidium ſit toto ,
 Neque quam magnum in malva & aſphodelo bonum.
 Occultarunt enim Dii victum hominibus.
 Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus eſſes ,
 Ut in annum quoque ſatis haberes, etiam otioſus.
 Statimque temonem in fumo poneres ;
 Opera vero boum ceſſarent mulorumque laborioſorum.
 Sed Iupiter abſcondit, iratus animo ſuo ,
 Quia ipſum deſcepit Prometheus verſutus.
 Quocirca hominibus paravit triſtia mala.
 Abſcondit vero ignem : quem ruruſ Iapeti puer
 Surripuit ad hominum uſum, Iove inconſulto
 In cava ſerula, fallens Iovem fulminibus gaudentem :
 Huncque indignatus affatuſ eſt nubicoga Iupiter :

Iapetionide, omnium maxime verſute ,
 Gaudes ignem furatuſ, quodque animum meum deſceperis ?
 Quod tibiſque ipſi magnum erit malum , & poſteris
 Ipſis. namque pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, ſuum malum amplectentes.

Sic ait, riſitque pater hominumque deûmque.
 Vulcanum vero inſignem iuſſit quam celerrime
 Terram aquæ miſcere, hominiſque imponere vocem ,
 Et robur, immortalibus vero deabus facie aſſimilare
 Virginibus pulchram formam peramabilem. at Minervam ,
 Opera docere, ingenioſe telam texere :
 Et venuſtatem circumfundere capiti auream Venerem ,
 Et deſiderium moleſtum, & membra depaſcentes curas :

Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium jussit, nuncium Argicidam.

Sic dixit. illi autem obtemperarunt Iovi Saturnio regi.

Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus

Virgini verecundæ similem, Iovis consiliis.

Cinxit vero & ornavit dea glaucocula Minerva :

Circum vero Charitesque deæ, & veneranda Suada ,

Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro

Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis. (va,

Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva-

At in pectore illi nuncius Argicida,

Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores

Fecit Iovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi

Imposuit decorum præco. appellavit autem mulierem hancce

Pandoram : quia omnes cœlestium donorum incolæ

Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.

At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,

Ad Epimetheum misit pater inclytum Argicidam

Munus ferentem, decorum celerem nuncium. neq; Epimetheus

Cogitavit, quod illi præcepisset Prometheus, ne quando mu-
nus

Susciperet à Iove Olympio, sed remitteret

Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.

Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.

Prius namque in terra vivebant familiæ hominum

Scorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,

Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.

Statim enim in afflictione mortales consenescent.

Sed mulier manibus vasis magnum operculum cū dimovisset

Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves.

Sola vero illic spes infracta in domo

Intus mansit, dolii sub labris, neque foras

Evolavit. prius enim injecit operculum dolii.

Ægiochi consilio Iovis nubicogæ.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Plena enim terra est malis, plenumque mare.

Morbi autem hominibus tam interdium quam noctu

Ἐν ᾧ ἱερὸν κύβητος τε νόσος καὶ ἐπικλοπὴν ἦθ'·
 Ἐρμείῳ ἦτορ Διότιον Ἀργεῖφόντιον·
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπιδόντες Διὶ Κρονίῳ ἀνὰ κλῆ·
 Αὐτὰρ δ' ἐν γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυῖος
 Παρθένῳ αἰδέειν ἔκαστον, Κρονίδεω Διὶ βαλῆς·
 Ζῶσι δ' καὶ χρῶμενοι θεῶν γλαυκῶπις Ἀθλῶν·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θειὰ καὶ πότνια Πειθῶ
 Ὀρμυς χρυσείας ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δ' ἐπὶ γαίᾳ
 Ὄρεα καλὴκομοι σέφον ἄνθρ' ἐν ἑσπερίοις·
 Πάντες δ' οἱ χροῖ κόσμον ἐφ' ἡμέροισι Παλλὰς Ἀθλῶν,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσι Διότιον Ἀργεῖφόντης
 Ψεύδεά θ' αἰμυλίης τε λόγους ἐπικλοπὴν ἦθ'·
 Τισῆι, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπε· ἐν δ' ἄρα φωνῶ
 Θῆκε θεῶν κέρυξ, ὀνόμηνε δ' ἐπὶ γαίᾳ
 Πανδύρην, ὅπ' πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἰδύμεσαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῶσιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμύχανον ἐξετέλεισεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεῖφόντιον,
 Δῶρον ἀγνοῖα, θεῶν ταχυῶν ἄγγελον· ἐν δ' Ἐπιμηθεὺς
 Ἐφρόσθη, ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μή ποτε δῶρον
 Διὶ δαῖτ' ἔπει Ζεῦος ὀλύμπια, ἀλλ' ἀσπίμπειν
 Ἐξοπίσσω, μή τις πικρὰν θνητοῖσι γένη·
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε·
 Πρὶν μὲν γὰρ ζῶσιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Νόστον ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῦ ποταμοῦ,
 Νέων τ' ὀργαλίῳ, αἰτ' ἀνδράσι γῆρας ἰδύσαν·
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καὶ ἀγνοῦσκειν·
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρσι, πῖθ' αἰεὶ πᾶμ' ἀφελούσῃ
 Ἐσπίσσω· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κῆδεα λυγρὰ·
 Μένει δ' αὐτῶν Ἐλπίς ἐν ἀρήτοις δώμοισι
 Ἐνδοῖ ἔμμεν, πῖθ' ὑπὸ χεῖρσιν, ἐδὲ θυροῖ
 Ἐξίπλη· σπέρθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 Αἰγυῶχος θελῆσι διὰς νεφεληγερέας·
 Ἀλλὰ δ' ἰωρεῖα λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλη·
 Πλεῖν μὲν δ' αἰεὶ κακῶν, πλεῖν δ' ἡμέλασσα·
 Νῦν δ' οἱ ἀνθρώποισι φ' ἡμέρη ἡδ' ἐπὶ νυκτὶ

70

75

80

85

90

95

100

Αὐτόματι φοιτῶσι, κακὰ δὲ θνητοῖσι φέρουσι
Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλατο μητιέει Ζεὺς.

Οὕτως ἔτι περὶ δίδος νόον ἐξαλίκαρχ.

105

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτέρῳ τι ἐγὼ λόγον σπερρυφάσω
Εὐδ' ἐπιστυμῶρας. σύ δ' ἐἴ φερσί βαλλαιο σῆλιν.

Ὡς ὁμοῖν γεγαῖασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
Χρῦστον μὲν πρῶτιστα γένεθ' μερόπων ἀνθρώπων

Αθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

110

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔρχαντο ἐμβασιλεύειν

Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύνεθ', ἐδὲ τι δειλὸν

Γῆρας ἐπ' αὐτῷ, αἰεὶ δ' ὑπὸ δακτύλῳ καὶ χεῖρὸς ὁμοῖοι

Τίρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων.

115

Θῆσκαν δ' ὡς ὑπὸν δειδμημένοι ἐδὲ λαὸν πάντας

Τοῖσιν ἔλω, καρπὸν δ' ἐφέρει ζείδωρεθ' ἄεργα

Αὐτομάτῃ κολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβίηθησι

Ἦσυχον ἔργα νέμεστο, σὺν ἐδολοῖσιν πολίεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γένεθ' κτ' γαῖα κάλυψεν,

120

Τοὶ μὲν δαίμονες εἶσι Διὸς μεγάλης ἀλφ' βελάς,

Ἐδολοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

Οἱ ῥα φυλάσσεσιν τε θλίβας καὶ χέτλια ἔργα,

Ἦ ἔργ' ἰσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Πλαττομένο· ἐ τῷτο γέρας βασιλῆῃσι ἔχον.

125

Διούτερον αἰεὶ τε γένεθ' πολὺ χειρότερον μετόπισθιν

Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Χρυσῆα ἔτι φυλὴν ἐναλίγκιον ἔτι νόημα.

Ἀλλ' ἔκτοδ' ὁ μὲν παῖς ἔτσα πᾶσι μετ' ἑρὶ κειδῇ

Ἐτρίφετ' ἀλάλων, μέγα νήπιον, ὡνὶ οἴκῳ.

130

Ἀλλ' ὅταν ἤβησει, καὶ ἤησ' μέγας ἴκοντο

Παυεῖδιον ζώσκειν ἐπὶ χρόνον, ἀλγ' ἔχοντες

Ἀφροδίαις· ὕβρις γὰρ ἀτάσθαλον ἔσθ' ἐδυνάμει

Ἀλλήλων ἀπείχει, ὅσ' ἀθανάτους περὶ πύκνῳ

Ἦθελον, ὅσ' ἔρδειν μακάρων ἱερῶς ἐπὶ βωμοῖς,

135

Ἠΐ γέμισ ἀνθρώποισι κατ' ἡθέα. τὺς μὲν ἔπειθε

Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χαλκῷ μύθῳ, ἔπειθε πρῶτος

Οὐκ ἐδίδον μακροχρεῖσι θεοῖς οἱ ὀλυμπῶν ἔχουσι.

Αὐτὰρ

Utro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacite : nam vocem exemit prudens Iupiter.
Sic nusquam licet Iovis mentem evitare.
Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter : tu vero præcordiis imposito tuis.

Ut simul nati sunt dii, mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt, cælestium domorum incolæ.
Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret :
Et ut dii vivebant, securo animo præditi,
Plane absque laboribus & ærumna : neque molesta
Senecta aderat : semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviiis, extra mala omnia.
Moriebantur autem ceu somno domiti : bona vero omnia
Illis erant , fructum autem ferebat fertile arvom
Sponte sua, multumque & copiosum : ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem dæmones facti sunt, Iovis magni consilio,
Boni, in tertis versantes, custodes mortalium hominum :
Qui quidem observant & iusta & prava opera ,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram ,
Opum datores : atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea
Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ ,
Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ.
Cum vero adolevisset , & pubertatis terminum attigisset ,
Pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere. neque deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris ,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Iupiter Saturnius abscondit iratus : quia honores
Non dabant beatis diis, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi : sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
 Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ : neque ullum cibum
 Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
 Feroces : magna vero vis & manus invictæ
 Ex humeris nascebantur in validis membris.

His erant ænea arma, æneæque domus :
 Ære vero operabantur : nigrum enim nondum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis interfecti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles : mors vero tamen stupendi essent.
 Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
 Iupitur Saturnus fecit, justius & melius,
 Virorum heroum divinum genus : qui vocantur
 Semidei, priori generatione, per immensam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
 Alios quidem ad septiportem Thebas ; Cadmeam terram,
 Perdidit pugna propter oves Oedipi :
 Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
 Ad Troiam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ :
 Vbi mors quoque circumdedit ipsos.

Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
 Iupiter Saturnus pater constituit eos ad terræ fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroes : his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.

O utinam ego quinto non interesssem
 Hominum generi : sed aut mortuus essem prius, aut postea na-
 tus.

Nunc enim genus est ferreum : neque unquam aut die
 Quiescent

- Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὺτο γένῃ κ' ἡ γαῖα κάλυψε ,
 Τοὶ μὲν ὑπερχθόνιοι μέγας δὴντοὶ χαλκίον)
 Διύττεροι , ἀλλ' ἔμπης πρὶν καὶ τοῖσι λυγροῖσι .
 Ζεὺς ὃ πατὴρ τρέφει ἄλλο γένῃ μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκεοι ποίησ' , ὅς κ' ἀργυρῷ ἔδιν' ὄμμοιοι ,
 Ἐκ μελίων , θεινόν τε καὶ ὀμβρομνόν οἷον Ἀΐον .
 Ἐγ' ἔμελε σπένοντα καὶ ὕδατος ἔδιν' ὅσσι
 Ἡῷοι , ἀλλ' ἐδιδόμηντο ἔχον κορυττόφρονα θυμῷ .
 Ἀπλάσσει . μεγάλη ἦ βίη καὶ χεῖρες ἀπλοῖ
 Ἐξ ὧμων , ἐπιδυκὸν ἐπὶ πίδαροισι μελίεσσιν .
 Τοῖς δ' ἑὴ χαλκία μὲν τρύχα , χαλκαιοὶ δὲ τι οἴχοι .
 Χαλκῷ δ' ἐργαζόντο μέλας δ' ὅς κ' ἴσσι σιδήρεοι .
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρας ἀπὸ σφιδέρεσσιν ἀμάρτυρας
 Βῆσαν ἐς ὑρώωντα δόμοι κυρεῖ αἰῶνα ,
 Νάνυμβι θάνατον ἢ καὶ ἐκπαύλους παρ' ἰόντας
 Εἶλε μέλας . λαμπαρὸν δ' ἔλιπον φάτο' ἡελίοιο .
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὺτο γένῃ κ' ἡ γαῖα κάλυψε ,
 Αὐτὸς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πελυβοειέτη
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησ' εὐχαιότατον ἔσθ' ἄριστον ,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένῃ , οἱ χαλκίον)
 Ἡμίθεοι , παρτέρη γαστήρ' ἀπάρρονα γαῖαν .
 Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε χαλκὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ ,
 Τὺς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ Θήβῃ Καδμηΐδι γαίῃ
 ὧλοισι μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο .
 Τὺς ὃ καὶ σὺ νῆσσι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἐς Τροίην ἀγαγὼν ἑλίνης ἔνεκ' ἠΐχ' ὄμμοιο .
 Ἐνθ' ἔβη τοὺς μὲν θανάτου τέλ' ἀμφεκάλυψε .
 Τοῖς ὃ δὲ χ' ἀνθρώπων βίον καὶ ὕψ' ὀπίσσω
 Ζεὺς Κρονίδης κατέτασσε πατὴρ ἐς πέρας γαίης .
 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων ἡρώεσσιν , παρ' ὧ κακὸν βαθυδύνω ,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
 Τρεῖς ἔβους θάμνοντα φέρει ζείδμενος ἄροτρον .
 Μηκέτ' ἐπειτ' ὀφείλον ἐγὼ πέμπτοις μελίσσαι
 Ἀνδράσιν , ἀλλ' ἢ παρὰ θεῶν θανέειν , ἢ ἐπὶ γαίῃ γενέσθαι .
 Νῦν γὰρ δὴ γένῃ ἐπὶ σιδήρεον ἔδιν' ὅσσι καὶ

- Παύ(ον) καμάνη καὶ ὀξύνῃ, ἔδ' ἐπὶ νύκτωρ
 175 Φθειρόμενοι χαλεπὰς ᾗ θεοὶ δύνει μερόμενας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξε' ἰδὼλ' αἰκαρόισιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσθ' κ' ἔτ' ἐτο γένῃ μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὐτ' ἂν γενόμενοι πολιορκεῖσθαι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παύσασιν ὁμοῖον, ἔδ' ἐπὶ παῖδες,
 180 Οὐδὲ ξένῃ ξεινοδοκῶ, καὶ ἐταῖρ' ἐπαίρων,
 Οὐδὲ κασίγνητον φίλον ἴοσεν, ὥς τὸ πάρος ποτ'
 Αἰψά ᾗ γράσκειντας ἀτιμή(ουσι) τοκῆας.
 Μέμψον' δ' ἄρα τὲς χαλεποῖς βάλλον' ἐπέεσσιν
 Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες, οὐδὲ μὲν οὔγε
 185 Γηράντεσσιν τοκεῦσιν ἀπὸ θρηπτήερα δοῖεν,
 Χειροδόκα, ἔπερ' δ' ἐπὶ πύλιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδέ τις εὐόρκῃ χάρις ἴοσεν, οὔτε δίκαια,
 Οὐτ' ἀγαθὸν. μάλλον ᾗ κακὸν ῥέκτεται κ' ὕβρι
 Ἀνέρεσσι τιμή(ουσι). δίκη δ' ἐν χερσὶ κ' αἰδώς
 190 Οὐκ ἔστι. βλάψῃ δ' ὁ κακὸς τ' ἀρτίονα φάσκει,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρεον ὁμῆν'.
 Ζῆλ' δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἄπεισιν
 Δυσπέλαδ' ἡμετέραν, ὁμοετή(ει) συμπερώπης.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπου ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 195 Λόκησιν φασείας καλυψαμένω χροά καλῶν,
 Ἀθανάτων μὲν φύλον ἵτον περιλιπνέει ἀνθρώπων
 Αἰδώς ἐ Νέμεσις· τὴν δ' ἔλπει' ἄλγεα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι κακῶ δ' ὅσον ἴοσεν' ἄλκη.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσιν καὶ αὐτοῖς.
 200 Ὡς δ' ἱερὴ πρῶσσει πεναιηδόνα ποικιλόδειρον.
 Ὡς δ' ἡ μάλα ἐν νεφέεσσιν ἔφρων, ὀνύχασσι μεμμερπῶς·
 Ἡ δ' ἐλεον, γηαμωλοῖσι πιπταμένη ἀμφ' ὀνύχασσι,
 Μύρετο· τὴν δ' οὐ γ' ἐπικρατίως πρὸς μύθον ἔειπε.
 Δαμνίνη, τί λέλακας; ἔχ' ἴσ' ἐπὶ πολλὸν ἀρτίων.
 205 Τῇ δ' εἰς, ἥ ἂν ἐγὼ ποτ' ἄγω ἐκ αἰοιδὸν ἐοῦσαν.
 Δείπνον δ' αἶψ' ἐθέλω ποιήσμεν, ἱὲ μεθίσθω.
 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀνιφειρίζει;
 Νίκης τι σίρει, πρὸς τ' αἰχρῶν ἄλγεα πάσχει.

Quiescent à labore & miseria aut nocte
Corrupti : graves vero dii dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis. (minum
Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium ho-
Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
Neque frater amicus erit, ut antehac :
Statim vero senescentes dehonoraunt parentes.
Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
Impii, neque deorum oculum veriti. neque hi sane
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet :
Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,
Neque boni. magis vero maleficum & injurium
Virum colent. Injustitia vero in manibus, pudor autem
Non erit. Lædetque malus meliorem vitum,
Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes (vultu.
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, invis
Tum demum ad cælum à terra spatiosa,
Candidis vestibibus testæ corpus pulcrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquuntur autem dolores graves
Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.
Sed nunc fabulam à brutis desumptam regibus narrabo,
quamvis ratione præditis.
Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.
Illa vero misere, curvis confixa unguibus
Lugebat : eam autem violento ille sermone allocutus est :
Infelix quid strepis ? habet te multo fortior.
Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.
Vtrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam ?
Imprudens autem, quicumq; velit cum potentioribus conten-
dere :

Quippe victoria privatur, & præter convicia dolores patitur.

Sic

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.
 O Persa, tu vero audi iustitiam, neque injuriam fove.
 Injuria n. perniciofa est misero homini. nam nec bonus
 Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,
 Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi
 Melior ad justa, iustitia enim super injuriam valet,
 Tandem : stultus vero cum malo suo disceit.
 Continuo enim sequitur periurium injusta judicia.
 Iustitiæ vero strepitus excitatur tractæ, quocunque homines
 Donivori, pravisque judiciis judicant causas.
 Hæc vero sequitur deflens urbemque & mores populorum,
 Caligine involuta, malum hominibus adferens,
 Quique ipsam expellunt, neque rectam distribuunt.
 At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
 Recta, neque à justo quicquam exorbitant,
 Iis viget, urbs, populique florent in ipsa.
 Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum parat late cernens Iupiter,
 Nec unquam justos inter homines fames versatur,
 Neque noxa : fructus autem colligunt florentes.
 Fert quippe iis terra multum victum in montibus vero quercus

Summa quidem fert glandes, media vero apes :
 Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt.
 Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos,
 Florentque bonis perpetuo, neque navibus
 Navigant : fructum vero profert sæcundus ager.
 Quibus vero injuria mala est, pravaque opera
 Iis pœnam Saturnius parat late cernens Iupiter :
 Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem cælitus magnum adūxit malum Saturnius,
 Famem simul & pestem : intereunt vero populi,
 Neque mulieres pariunt decrescuntque familiæ,
 Iovis Olympii consilio, interdum vero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murum,
 Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges :

Ως ἔφατ' ἀκυπέτης ἱερῆς παυσίπλερος ἄρης.
 Πέρση, σὺ δ' ἄκχε δίκην, μηδ' ἔβρον ὄφρα.
 βεας γάρ τε κακὴ δειλὴ βροτῶν· οὐδὲ μὴν ἰσθλὸς
 πῶδ' αἰς φερέμεν δυνάα' βαρύνθ'· δίδ' ὕπ' αὐτῆς.
 γκύνερας ἄτην ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθόν
 ρέουσιν εἰς τὴν δίκαια· δίκη δ' ὑπερ' ὕβρεος ἔχθρ',
 εἰς τέλος ἐξελεύσεται· πῦλόν δ' ἐπὶ νῆπιον ἔγνω.
 αὐτόηκε γὰρ τρέχ' ὄρεον ἄμφοσιν ἀνθρώπων δίκην.
 ἧς δ' Δίκης νότος, ἐλκερδὴς ἦ καὶ ἄνθρωπος ἄγαν
 λωροφάγος, σκολιῶς δ' δίκαις κέρηνει θέρμιας,
 ἦ δ' ἐπὶ κλαίνομεν πόλιν τε καὶ ἦτορ λαόν.
 ἦ ἔρα ἰσοσμερόν, κακὸν ἀνθρώποισι φερεται
 οἳ τέ μιν ἐξελάουσιν καὶ οὐκ ἰδοῖαν ἵναιμαν.
 οἳ δ' δίκας ξένοισι καὶ ἐνδήμιοις διδόντι
 θέας, καὶ μὴ τι παρεκδύνουσιν ὀκνήν,
 τοῖσι τίθηλε πόλιν· λαοὶ δ' ἀντιῶσιν αὐτῇ.
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γλῶκ' ἐκρυσσόφει, οὐδ' ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμήριον εὐρυόπτου Ζεύς.
 Οὐδ' ποτ' ἰθυδικαῖσι μετ' ἀνδράσι λιμός· ὀπηδεῖ,
 οὐδ' ἄτη, θωλὴς δ' μεμηλότος ἔργα τέρεται.
 τοῖσι φέρεται γὰρ πόλιν πολὺν βίον· ἔρεται δ' ὄρνις
 ἄκρη μὲν τε φέρεται βαλάνης, μέσση δ' μελίσσας.
 Εἰς πόλιν δ' οἶος μακρόν· καθίσταται ἔσθρος
 Τίκτεται δ' ἡ γυναικὶς τοῖσιν· πέκνεται οὖν.
 Θάλασσαν δ' ἀγαθοῖσι δῖσ' ἔμπεδος· οὐδ' ἐπὶ νῆσιν
 Νείστον, καρπὸν δ' φέρεται θάλασσα ἄρεος.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ χότλια ἔργα,
 τοῖς δ' δίκην Κρονίδης τεκμήριον εὐρυόπτου Ζεύς.
 Πολλὰ δ' ἐξέμπεσσιν πόλιν κακὴν ἀνδρὸς ἐπαυροῖ,
 ὅς τις ἀλιτρεύει καὶ αἰάδα λαμπρὰν ἄχ',
 τοῖσιν δ' ἐργάσθην μέγ' ἐπὶ γὰρ πῆμα Κρονίαν,
 λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν· ἀνθρώπων δ' οὐκ ἔστι
 οὐδ' ἡ γυναικὶς πέκνεται· μετὰ τοῖς δ' οἴκοι,
 Ζηνὸς φοβέμενοι, οὐκ ὀλομύονται· ἀλλ' οἷος δ' αὖτις
 ἦ γὰρ εἴρη καὶ ἡμεῖς ἀπάλαστον, ἡ δ' ὄρεται ἔχθρ'.
 ἦ νῦν ἐν πόλιν Κρονίδης δάσσειν αὐτῶν.

ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς ὃ καὶ φερέζετε ἐ αὐτοὶ
 Τήνδε δίκην ἐχθὸς ᾧ ἐν ἀνθρώποις ἰόντις
 Ἀθάνατοι λείοντες ἐξοὶ σκαλῆς δίκης
 Ἀπάλλας τέλει, θεῶν ἔπι σὺν αἰετῶν.

Τεῖς ᾧ μύεροι εἰς ἐπὶ χθονὶ πελυσόεσσι
 Ἀθάνατοι Ζήνους, Φύλακας δὴν τῶν ἀνθρώπων·
 Οἷρα φυλάσσουσιν τι δίκας ἐσχετῆμα ἔργα.

Ἡ ἔργα ἰσοάρμοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δὲ τε παρ' ἑνὸς ἐπὶ Δίκη, Διὸς ἐν μακρῇ,

Κυδνή τ' αἰδοῖν τε θεοῖς οἱ ὀλυμπον ἔχουσιν.

Καὶ ῥ' ὅπου ἂν τις μιν βλάπῃ, σκολιῶς ἐνδίαζον.

Αὐτὰ παρ' Διὶ παύει καθεζομένη Κροτώνη

Γηρύτ', ἀνθρώπων ἀδικηγόνων, ὅφρ' ἀπείσῃ

Δῆμον αἰσδοκίας βασιλεῖαν, οἱ λυγρὰ καὶ τῆς.

Ἀλλή παρ' ἐλπίδ' ἐσθλὰς, σκολιῶς οὐκ αἶκας.

Ταῦτα φυλασομένη βασιλῆες, ἰδυμένα μέγας,

Δωροφάγῃ, σκολιῶν δὲ δίκων ἐπὶ πᾶν χρόνῳ λάβεσθε.

Οἱ αὐτὰ κακὰ τέλ' ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τέλ' ἔχων.

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσῶν κακίῃ.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοῖς καὶ πάντα νοήσας,

Καὶ νῦν τάδ' (αἶκ' ἐθέλῃ) ἐπιδύσει, οὐδ' ἐλπίδ'.

Οἷον δὲ ἐ τῷδε δίκῃ πόλις ἐντὸς ἔργῳ.

Νῦν δὲ ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἐν ἀνθρώποις δίκας

Εἶλον, μὲν ἔμμεν ἔμμεν ἐπὶ κακῇ, ἀνδρῶν δίκας

Εἴμεν, εἰ μὲν γε δίκῃ ἀδικώτερος ἔσθ'.

Ἀλλὰ τὰν οὐκ ἔοικα τέλει Δία τερπικέρανον.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλας αἶψα

Καὶ νῦν δίκης ἐπαίκε· βίης δὲ ἐπιλήθεο πάμπαν.

Τόνδε ᾧ ἀνθρώποις νόμον δικάζει Κροτώνη,

Ἰχθύσι μὲν ἔσθ' ἔσθ' ἐσθ' αἰωνοῖς πετεινοῖς.

Ἐσθ' αἰὲν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκῃ ἐσθ' ἐπ' αὐτοῖς.

Ἀνθρώποις δὲ ἔδωκε δίκῃ, ἢ πολλοὶ ἀρίστη

Γίγῃ. εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκας ἀγρεύειν

Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ἄλλων δίκῃ εὐρύσσει Ζεύς.

Ὅς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὀμόσας

Ψεύδει, ἐν δὲ δίκῃ βλάψας, γάμῃσι ἀάσθ'.

250

255

260

265

270

275

280

Τοῦ

O reges, nos autem considerate etiam ipsi

Iustitiam hanc. prope enim inter homines versantes

Dii vident, quotquot pravis judiciis

Se mutuo atterunt, nullam decorum reverentiam curantes.

Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,

Dii Iovis, custodes mortalium hominum;

Qui judicia observant, & prava opera,

Caligine involuti, passim oberrantes per terram.

Virgo autem est iustitia, Iove prognata,

Claraque & veneranda diis qui cœlum habitant.

Et certe, cum quis ipsam læserit, injuste conviciando,

Statim apud Iovem patrem confidens Saturnium,

Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat

Populus peccata regum, qui prava cogitantes

Alio deflectunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.

Hæc caventes, ô reges, corrigite ea quæ dicitis,

Dorivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscimini.

Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans,

Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.

Omnia videns Iovis oculus, omniaque intelligens,

Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet

Qualenam hoc quoque iudicium civitas intus exerceat.

Ego porro nec ipse nunc inter homines iustus

Sim, nec meus filius: quando malum est, iustum

Esse: si quidem plus juris injustior habebit. (tent.

Sed hæc nondum arbitror facturum Iovem fulmine gauden-

O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repones,

Et iustitiæ quidem animum adijce, violentiæ vero obliviscere

prorsus.

Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:

Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,

Se mutuo ut devorent, quandoquidem iustitiâ carent,

Hominiibus autem dedit iustitiam, quæ multo prima

Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,

Quæ novit, ei opes largitur late videns Iupiter.

Qui vero testimoniis volens periurium jurando

ditur.

Mentitur, adversus iustitiam delinquens immedicabiliter læ-

Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur.
 Viri autem iusti generatio apud posteros præstantior.
 Cæterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa :
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere.
 Facile est : brevis quippe via est, & in proximo habitat.
 Ante virtutem vero sudorem dii posuerunt.
 Immortales : longa vero atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera : tibi vero ad summum ventum fuerit.
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Et ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quæcunque deum & ad finem usque sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene morienti paruerit.
 Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
 Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
 Veneranda, victuque tuam impleat casam.
 Fames namque semper ignavo comes est viro.
 Atque eundem & dii odcrunt, & homines, quicumque otiosus
 Vivit ; furtis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absumentis otiosi,
 Vorantes, tibi vero opera maxima obire gratum sit,
 Ut tibi tempestivo victu implcantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior jam immortalibus
 Eris, ac hominibus : valde enim odcrunt otiosos.
 Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus
 Ditescentem, divitias vero virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius.
 Si quidem ab alienis facultatibus solidum animum
 Ad opus convertens de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor quique vitos valde & lædit & juvat.
 Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis :

Τὴ δ' ἔτ' ἀμυρστέρα γαῖη μετόπισθε λείπειται.
 Ἀνδρὸς δ' ὠόρυκε γαῖη μετόπισθε ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἰδὼ λαοέων ἐρέω μίγα νήπιε Πέρση.
 Τὼ μὲν τοι κακότητε εἰ λαδὸν ἐσιπέλας. 285
 Ρ' ἡδύως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μέγα δ' ἐγκῆθι ναίει.
 Τῆς δ' ὄρετ' ἰδρῶτα χροὶ παρὰ ροδὸν ἰδὴκαν
 Ἀθάναθι, μακρὸς δ' ἔδρεθ' οἴμ' ἐκ' αὐτῶν,
 Καὶ τσηχὺς τὸ πρῶτον· ἰπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκη',
 Ρ' ἡδὴ δ' ἵππειά πάλι χαλκῆ περὶ ἔβου. 290
 Οὐτ' μὲν πανάρεσθ' ὅς αὐτῷ πᾶντα νοήσῃ,
 Φροσάμεθ' ἅπαντα καὶ ἐπέειπε καὶ εἰς τέλος ἦσιν ἀμείνων
 Ἐὐχλὸς δ' αὖ καὶ κῆν' ὅς εὖ εἰπὼν ἵππῃ.
 Ὅς δ' ἐπεὶ καὶ μὴ αὐτῷ νοήσῃ μὴτ' ἄλλ' ἀκάν
 Ἐν θυμῷ βάλλῃ, ὅσ' αὐτ' ἀρετῇ ἀνῆρ. 295
 Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μίμνησθ' αἰὲν ἐφ' ἑμῆς
 Ἐρζάξω Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σὺ λαμὸς
 Ἐχθαίρῃ, φίλῃ δ' εὐσεφάνῃ Δημήτρει
 Αἰδῶνι, βίοντι δ' ἐκὼν κτερωθῇ καλῶ.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργὸν σύμφροσθ' ἀνδρῶν. 300
 Τῷ δ' ἡγεῖται νομιστῶσι καὶ ἀνέροις, ὅς κατ' ἀεργῶς
 Ζῶν, κηφύεισσι καὶ ὁδοῖς ἐκείλ' ὁρμῶν,
 Οἳ τε μελίσσων καὶ μαζῶν τρύχεσσιν ἀεργῶν
 Ἔσθοντες. σὺ δ' ἐργα φίλ' ἔσω μέτρεα κασιμέτ',
 Ὅς καὶ τοι ἀρετῆς βίοντι παλῶσιν καλῶν. 305
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοι τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμεθ', πολὺ φίλτερον θανάτουισιν
 Ἔσεται ἰδὲ βροτῶν· μέγα γὰρ συγίκεσσι ἀεργῶς.
 Ἐργῶν δ' ἐδὲν ὄνειδ' ἀεργῶν δ' ὄνειδ' ὄνειδ' ὄνειδ'.
 Εἰ δ' ἐκινῇ ἐργάζῃ, πάρα σὺ ζηλώσῃ ἀεργῶς. 310
 Πλεῖστ' ὅμως πλεῖστα δ' ἀρετῇ καὶ κῦδ' ὀπιδέει.
 Δαίμονι δ' οἷ' ἐπιδά. τὴν ἐργάζεσθ' ἄμεινον.
 Εἰ καὶ ἀπ' ἀλλοτρίων κλισίων αἰσιφρονα θυμῶν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελέϊας βίῃ ὅς σὺ καλεῖσθαι.
 Αἰδῶς δ' ἐπὶ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα καμίζει. 315
 Αἰδῶς ἦτ' ἀνδρὸς μέγα σῖν' ἢ δ' ὄνησις.
 Αἰδῶς τοι παρὰ ἀνολογῇ, γὰρ δ' ὅς παρὰ ὀλβῶν.

Σείμαλ' αὖ ἐχ' ἀρεσκίαν ἥτοσδ' αὖ πολλὸν ἀμείνων·
 Εἰ γὰρ τις ἔχῃ (ἰβίη μίγαν ὄλβοι ἔλῃ),
 ἢ ὄν' ἀπὲ γλώσσης λήϊσσι, (οἷά τι πολλὰ
 Γίγῃ), εὐτ' αὖ δὴ κέρδ' ὀνεία ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδέϊ κερδοπάτῃ)
 ῥῆα τί μιν μισροῦσι θεοὶ, μινύχουσι δ' οἴκοι
 Ἀΐεα τῷ πύθρῳ δέ τ' ἐπὶ χροσόν' ὄλβ' ὀπηδοῖ.
 Ἰῆσι δ' ὅς δ' ἐκέττω ὅς τι ζέσσι κακὸν ἔρξῃ.
 Ὅς τι κροσιγῆτιο εἴβ' ἀνὰ δέ μινια βαίνοι,
 Κρυπταδῆς ἐνὶ ἡς ἀλόχη, τῷ ῥα χαίρειν ἔζων·
 Ὅς τί τ' αὖ ἀφροδίτῃς ἀλιτρεῖται ὄρφαν' αἰκνῶ·
 Ὅς τι γοῖν κροσὶ κακὰ ἐπὶ γῆρα ἔδ' αὖ
 Νεικέη, χαλεποῖσι καθ' ἀπὸ μὲν ἑπτάσθι,
 Τῇ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγασί. ἐς δ' ἐπὶ λαντλῶ
 Ἔρπον' αὐτ' ἀδίκων χαλεπὸν ἐπίθηκ' ἀμειβῶν.
 Ἀλλὰ σὺ τ' ἰδὲ πᾶμπαν ἔργ' ἀσιφρονα ἦ μὲν,
 Καδδιδυάμην δ' ἔρδαν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγῶς καὶ καθαρώς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μελέα καίειν.
 Ἀλλοτὶ δὲ ἀσπεδῆσι θεοῖσι τιλάσμελ' αἶψα,
 ἢ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάσ' ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ὡς κέ τοι ἱλαὸν κροσὶ λῶ καὶ ἦ μὲν ἔχουσιν·
 Ὅφρ' ἄλλων ἀπὴ κλῆρον, μὴ τ' ἐπὶ ἀλλ' αἶψα.
 Τὸν φιλέουσ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν εἴσω.
 Τὸν δ' ἐμείλιται καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐχθρὸς καί.
 Εἰ γὰρ τοι καὶ χροῖμ' ἐγχεύουσι ἄλλο γένῃ),
 Γείτοες ἄζωσι ἐκιοι, ζώσαντες δ' ἴπποι.
 Πῆμα κακὸς γέντων, ὅσους τ' ἀγασθὸς μίγ' ὄφρα.
 Ἐμμορε τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμορε γέντων ἰοδ' αἰῶ.
 Οὐδ' αὖ βῆς ἀπέλοιτ', εἰ μὴ γέντων κακὸς εἴη.
 Εὐ μὲν μετρίσθ' ὡς ῥα χεῖνται· εὐ δ' ἀποδύναμ·
 Αὐτὰ τῷ μέτρῳ, καὶ λαοῖσι, αἰεὶ δ' ἐμύνηται·
 Ὡς αὖ χροῖζον καὶ ἐς ὑστερον ἄρκιον εὖρος.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδια ἴσ' ἄτ' ἔστι.
 Τὸν φιλέουσ' ἀφιλεῖν, καὶ τῷ παρ' ἀσπίδι παρ' αἰῶνι.
 Καὶ δ' ὁ μὲν ὅς κεν δέῃ, καὶ μὴ δ' ὁ μὲν ὅς κεν μὴ δέῃ.
 Δάτῃ μὲν τις ἰδῶκεν, ἀδάτῃ δ' οὐπὶς ἰδῶκεν.

320

325

330

335

340

345

350

Δῶς

Opes vero nō rapiendæ: divinitus enim datæ, multo meliores.
Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua spoliaret (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
Facile & illum obscurant dii, minuuntur vero familiæ
Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat.
Quique fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti lecti uxoris, scelerata patrans:
Quique mala cuiuspiam fraude deceperit orphanos liberos:
Quique parentem senem misero in senectæ limine
Probris affecerit, gravibus incessens verbis,
Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
Pro virili autem sacra facito in mortalibus diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus ve-
nerit:
Ut benevolum erga te cor atque animum habeant,
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commo-
dum.
Nactus est bonum, quicumque nactus est vicinum bonum
Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit. (de:
Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque red-
Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.
Ne mala lucra captes: mala lucra æqualia damnis.
Amantem te ama, & jurantem te juva.
Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.

Donatio bona, rapina vero mala atque letifera.

Quicumque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederis
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.

Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,

Quamvis id sit exiguum, tamen constringit eorum animum.

Si quidem enim parvum parvo addideris,

Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.

Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est, virum lædit.

Domi melius esse : quoniam noxium quod foris est.

Bonum quidem de præsentī capere : noxa vero animo

Egere absente : id quod te cogitare jubeo.

Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,

Medio parce ; sera in fundo parsimonia.

Mercēs autem viro amico constituta sufficiens esto.

Etiā cum fratre ludens, testem adhibeto :

Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.

Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,

Blande garriens, tuum inquirens tugurium.

Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.

Unicus vero filius servarit paternam domum

Pascendo : ita enim opulentia crescet in ædibus.

Senex autem moriaris, alium filium relinquens.

Facile vero & pluribus præbuerit Iupiter ingentes opes:

Major autem plurium cura, major quoque accessio.

Tibi vero si opes animus appetit intra sese,

Sic facito, operamque operæ subinde addito.

LIBER

Δῶς ἀγαθὴν, ἄρπυξ ἢ κακὴν, θανάτιοι δότοιρα.
 Ὅς μιν γὰρ καὶ ἀνὴρ ἐθέλων, ὅρα καὶ μέγα δόλη,
 Καίρι τῷ θάνατι καὶ τέρπει) οὐκ ἔθυμόν.
 Ὅς δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν ἀναιδέην φη πιθήσας.
 Καὶ τι σμικρόν ἰδὼν, τότε ἐπαχύνει φίλον κῆρ.
 Εἰ γὰρ καὶ καὶ σμικρόν ἐπὶ σμικρόν κρεῖσσεται,
 Καὶ θυμὸς τοῦθ' ἐρδεις, ταῖσ' αὖ καὶ μέγα καὶ τὸ γάλα.
 Ὅς δὲ ἐπ' ἰόντι φέρει, ἔδ' ἀλύξει) αἰθοπαλμόν.
 Οὐδ' ἐτόγ' ἐν οἴκῳ κρεῖσσει μὲν ἀνέρος κῆρ.
 Οἴκῳ βέλτερον εἶναι, ἵππε βλαβερόν τὸ θυρεῖται.
 Ἐδλὸν μὲν παρτοῖ) ἐλέσθ', πῆμα ἢ θυμῷ
 Χρηζέτω ἀπὸ τοῖ) αὖ σε φρεσὶν ἄνωγει.
 Ἀρχομένη ἢ πίθῃ καὶ λήρῃ) κρεῖσσει,
 Μίσσῃ φείδεσθ'· δειλὴ δὲ οὐκ ἐκφυλάσσει φείδει.
 Μισθὸς δὲ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένῳ ἄριστος.
 Καὶ τι κραιπνὴ γαλάσῃ ἐπὶ μόστρῳ ἵστα.
 Πίπης δὲ ἄρ' ὁμῶς καὶ ἀπίσται ὠλεσται ἀνδρας.
 Μηδὲ γυνὴ σε νόον παρσέλει) ἐξαπαλῶται,
 Αἰμύλα κωπύσσουσι, τέλος διφῶσι κελύ.
 Ὅς ἢ γυναικὶ πέποιθι, πέποιθ' ὅρα φηλήτῃ.
 Μουσῶν ἢ παῖς σῶζει πατρῴϊον οἶκον,
 Φειδόμεν. ὡς γὰρ πολυτῷ) αἴξει) ἐν μεγάρῳ.
 Γεραιὸς ἢ θύνοις ἔπρη παῖδ' ἐγκρατέσσω.
 Ρῆα δὲ καὶ παλαιοὶ πύργῳ Ζεὺς ἀπείων ὄλβον.
 Πλείων μὲν παλαιοὶ μελέτη, μέλλων δὲ ἐπιθήκη.
 Σοὶ δὲ ἐν πολέτῳ θυμὸς ἐέλδει) ἐν φρεσὶν ἦσιν,
 ὧς δὲ ἐρδεις, ἔρρει δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθ'.

355

360

365

370

375

380

Πληγάδην Ἀ' τλαχάσιον ἱππιχορδαῖον
 Ἀρχαδ' ἀμνηϋ' ἀρότιον δ', οὐασορδαῖον.
 Αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεισσεράκιον
 Κεκρύφα), αὐτὶς δ' περὶ τορδαῖον εὐαυτοῦ
 Φαῖνον) ταπῆσται χαλασορδαῖοιο σιδήρου. 385
 Οὗτός τοι πιδῶν πιλε) νόμου, οἷ τε θηλάσσης
 Ἐγχιθιναίαν, οἷ τ' ἄγκισ βροσίνην
 Πόντου κυμαίνοντι ἀπόπρωθι πίονα χῶρον
 Ναίεσι. γυμνὸν ἀνέρειν, γυμνὸν δ' βρωλίην,
 Γυμνὸν δ' ἀμῶν, ἔχ' ἄερα πάντ' ἐθίλησθα 390
 Ἐργα κομίζεσθ' Δημήτερι. ὥς τοι ἔκαττα
 Ὡρεῖ ἀέξῃ), μὴ πως τὰ μὲν ἐξὸν χαρίζω,
 Πτώσσης ἀλλοτρίων οἴκων, καὶ μηδὲν αὐτόσσης.
 Ὡς κὴ νῦν ἐπ' ἑμ' ἤλθεις. ἐγὼ δέ τοι δοκ' ἐπιδύσω,
 Οὐδ' ἐπιματῆσται. ἐργάζου νήπιε Πέρση 395
 Ἐργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ δίδου κμηραῖον.
 Μὴ πῆτι σὺν παιδίσσῃ γυναικί τε θυμὸν ἀχέωνι,
 Ζητιῦνς βίῳ τε καὶ γαίῃσι. οἷ δ' ἀμειλῶσι
 Διὶ μὲν γὰρ κὴ τοῖς τοῖσιν πύξιαρ. ἦν δ' ἐπ' ἀνυπῆς.
 Χρήμα μὲν ἔσθ' ἡνίκ' ἐπὶ τῷσιν πόλιν ἀργυρεύσεις. 400
 Ἀχρεῖ) δ' ἔσθ' ἐπὶ τῷσιν τομὸς ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 Φορίζεσθ' ἡρεῖαν τε λύσιν, λιμοδ' ἄλκιμον.
 Οἶκον μὲν περ ἄνθρωποι, γυναικί τε, βροτὶ τ' ἀροτῆρι,
 Κτητῶν ἔσθ' ἀμειλῶν, ἥ τις κὴ βροτὶ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'.
 Χρήματα δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἀρεθῶν ποιήσας 405
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλων, οἷ δ' ἀρεθῶν, σὺ δ' ἐπὶ τῷσιν.
 Ἡ δ' ἄρεθ' ἐπὶ τῷσιν, μινύθη δὲ τοι ἔργον.
 Μὴ δ' ἀνδοάσας, ἔσθ' ἄνθρωποις τ' ἐπὶ τῷσιν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷσιν ἀνὴρ πῖμα πῶσι καλῶν,
 Οὐδ' ἀνδοάσας. μελέτη δὲ τοι ἔργον ἐφίλει. 410
 Αἶν δ' ἀνδοάσας ἀνὴρ πῖμα πῶσι καλῶν.
 Ἡ μὲν δὲ λήγῃ μὲν) ὅξιν) ἀλῆσι
 Καύματι) ἰδωλῶν, μετὰ τῶν ἐπὶ τῷσιν.

L I B E R I I.

P Leiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem vero occidentibus.
 Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent : rursus vero circum volvante se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hæc utique arvorum est regula : quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito : si quidem tempestiva omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiva crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
 Sicut & p̄nc ad me venisti : ego vero tibi non amplius dabo,
 Neque amplius mutuo tradam. Labora stolidæ Persæ,
 Opera quæ hominibus dii destinarunt :
 Ne quando eum liberis uxoreque animo dolens
 Quæras victum per vicinos ; hi vero negligent.
 Bis n. & ter forsitan consequeris : si verò amplius molestus
 fueris
 Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
 Cogitare debitique solutionem, famisque evitationem.
 Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur.
 Utensilia verò domi omnia apta facito :
 Ne tu quidem peras ab alio, illeque recuset, tu vero carens.
 Tempus autem prætereant, minuaturque tibi opus.
 Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum.
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opes augeat.
 Semper autem dilator opetum vir cum damnis luctatur.
 Quum itaque jam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumni pluvientem

Iove præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo levius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitor)
 Quando incorrupta est, cæsa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat.
 Tunc sane ligna secare, tempestivum esse opus memento.
 Mortarium quidem tripedale, sica, pistillum vero tricubitale,
 Axemque septempedalem. valde n. certe conveniens sic.
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum
 curru.
 Multa præterea curva ligna, ferro autem dentale, cū inveneris
 Domum, sive in monte quærens, sive in agro,
 Illignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est.
 Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni infigans
 Clavis adjunctum stivæ adaptaverit.
 Bina vero disponito aratra, laborans domi :
 Dentatum & compactum : quoniam multo optimum sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
 E lauro autem vel ulmo firmissimæ stivæ sunt. (nes
 E quercu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos novem.
 Masculos comparato (horum n. robur non imbecillum est)
 Qui modicæ ætate sint. hi ad laborandum optimi.
 Non utique contententes in sulco aratrum
 Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrifidum octo morsuum :
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coætaneos ; sed in opere
 Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem. citandum
 Junior enim vir, ad coætaneos evolat animo.
 Confidera vero, cum vocem gravis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis,
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluviæ : cor autem rodit viri bobus cœnatis.

Tunc

Ζῶδες ἐισθιέει, μὲν ὅττι βρότιος ἥρως
 Πολλὸν ἱλαφρότερον. (οὐ γὰρ τότε σείρειται ἄγχι
 Βαυὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κελευστέων ἀνθρώπων
 Ἐρχεῖται ἡμάτιον, πλεῖστοι δὲ τι νυκτὸς ἐκπαυροῦν.)
 Ἡμεῖς ἀδελφὸν πάλιν τρυφῶντα σιδήρεϊ
 Ὑλῃ, φύλαξι δ' ἔραζε χεῖρ, πόρροισι τε λαγῇ.
 Τῆμος ἄρ' ὕλοιο μῖν μεμνημένοισιν ἔργον.
 Οὐ μὲν γὰρ τριπόδων τάμεναι, ὑπερὸν ὅττι τριπήχων,
 Ἀξονά θ' ἐκ τριπόδων· μάλα γὰρ νῦν τοι ἄρμυρ οὐδ' ἔτι,
 Εἰ δέ κιν' οὐκ ἐκ τριπόδων δ' ὅτι σφύρασι καὶ τμήσοι,
 Τραπιδάμενοι δ' ἄντι τμήσοι δικαδῶροι ἀμάρτη.
 Πόλιν ἐπὶ καμπύλῃ καλῇ. φέρον ὅττι γῆλον, ὅτ' ἀνέστη
 Εἰς οἶκον, κατ' ὅρ' ὁλίζητο, ἢ κατ' ἄρουραν,
 Πρίνιν. ὅς γ' οὐ βουσι ἀροῦν ὀχυρῶτάς ἐστιν
 Εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δαμῶς ἐν ἑλὺματι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάγας παρὰ τῇσι τῇσι.
 Δοῖα ὅττι ἡδὺ ἀροῦσα πονησάμενοι καὶ οἶκον,
 Αὐτόνομοις πελάγῃσι· ἐπεὶ πάλιν λάϊον οὐδ' ἔτι
 Εἶχ' ἔτερον γ' ἄλλας, ἔτερον γ' ἐπὶ βυθὸν βάλλει,
 Δάφνης δ' ἢ πελιδνῆς ἀκινώτατος ἐπὶ τῇσι.
 Δρυὸς ἑλὺμα, πρίνου γῆλον, βίος δ' ἐν κατῇσι
 Ἀροῦσι κατῇσι. (ὅττι γὰρ σφῆνται οὐκ ἁλῶνται.)
 Ἡδὺς μέγιστον ἐργὸν· τῷ ἐργάτῃ αἰὶν.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐλπίσιν ἐν αὐλαὶ καμνὸν ἀροῦσαν
 Ἀξίαν, τὸ ὅττι ἐργὸν ἐπὶ τῇσι αὐτῇσι.
 Τῇσι δ' ἅμα τῷ αὐλακῶν αἰὶν ἐπὶ τῇσι,
 Ἀροῦσι δειπνήσας τῇσι τῇσι, οὐκ ἁλῶνται
 Οὐκ ἂν ἐργὸν μελῶν ἰδέσθαι αὐλακῇ ἑλῶνται,
 Μηδέ τι παλαιὸν μετ' ὀμῆλικας ἀλλ' ἐπὶ ἐργῷ
 Θυμὸν ἔχον. τοῦδ' οὐκ ἔτι αὐτῇσι ἀλλ' ἅμα αἰὶν
 Σπέρματα δάσκαλός, καὶ ἐπὶ τῇσι ἀλλ' ἅμα.
 Κουρότερον γὰρ ἀπὸρ μετ' ὀμῆλικας ἐπὶ τῇσι.
 Φεῖσθαι δ' ἐπὶ τῇσι ἀνὴρ γὰρ ἐπὶ τῇσι
 Ὑψὸν ἐκ νεφῶν ἐν αἰσῇσι κατῇσι.
 Ἡτ' ἀροῦσι τῇσι φεῖσθαι, καὶ χεῖρ καὶ ἅμα
 Δακτύλῳ ἐμὸν ἐλῶν· καμνὸν δ' ἐπὶ τῇσι ἀρῶνται.

- Δὴ τότε χαρίζεαι ἑλικας βόας ἔνθ' ἐόντας·
 Ῥ' ἔδωκε γὰρ ἔπαυσι· βόας δ' ἰδὲ καὶ ἄμαξαν.
 Ῥ' ἔδωκε δὲ ἀπατήνας δ'· ὧς δὲ ἔρχει βόαςιν.
 Φησὶ δὲ ἀπὸρ φρένας ἀφροὺς πηξάσας ἄμαξαν.
 Νήπιόν· ὑδὲ τὸ γ' οἶδ', ἐκαστὸν δὲ τι δοῦναι ἄμαξῃς,
 Τῶν ἀρόσθι μελίττιν ἐχέμεν οἰκῆϊα δ' ἰδὲ.
 455
 Εὐτ' ἂν ἢ πρῶτον ἄρσιν· θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἰφορμηθῶμαι ὁμῶς δμῶές τι καὶ αὐτὸς
 Αὐτὸν καὶ διεπλὺν ἀρόσθι, ἀρόσθιο καὶ ὄρῳ.
 Πρὸς μάλα παύδωμι ἵνα τοι πλάθωσιν ἀρεαί.
 Εἰσαὶ πολλῶν· ἴξεσθ' ἢ νωμὸν οὐ σ' ἀπατήσῃ.
 460
 Νέοι ἢ παῖδες ἐνὶ κυφίζουσιν ἀργυροῖς.
 Νέος ἀλεξιαρῆς, παῖδες ἐκκλητήεσσιν.
 Εὐχάσθ' ἢ Διὶ χθονία, Δημήτερι δ' ἀγνῇ,
 Ἐξίλιαν βεῖβεν Δημήτερι· ἱερὸν ἀκτίω.
 Ἀρχόμενος ταπὲς αὐτ' ἀρόσθου, ὅταν ἄρσιν ἐχέτης
 465
 Χερεὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ ἰῶνι ἱκῆαι
 Ἐνδρὸν ἐλασίην μισπύω. ὃ ἢ τετθὸς ὅπιδεν
 Δμῶδες ἔχων μακίλῳ, πῶνοι ὀρεθίσαι τιθήνῃ,
 Σπέρμαθ' ἀκακέρυπλον. εὐθημοζυνῇ γὰρ δόσῃ
 470
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακῶς θημοζυνῇ ἢ κακίῃ.
 Ὡς δὲ καὶ ἀδροζυνῇ στήχες νύκτιν ἱκῆσαι,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὅπιδεν Ὀλόρμητον· ἰδὲ λὸν ὅπιδεν.
 Ἐκ δὲ ἀγγάνων ἐλάσσαι δρόχους· καὶ σὲ ἰολπῶ
 Γηγησέιν, βιότοις ἐρεῦμενον ἐπὶ δὲ ἰσθμῷ.
 Εὐοχέων δὲ ἱκῆσαι πολλοὺς ἴαρος· ὑδὲ πρὸς ἄλλους
 475
 Αὐτάς· οἷο δὲ ἄλλῳ ἀπὸρ κερκεμῶν ἔσται.
 Εἰ δὲ καὶ ἡλίοιο τροπαίς ἀρόσθης χθονὸς δ' ἰαν,
 Ἡμῶν ἀμῆναις, ὁλίσθι πρὸς χεῖρας ἱέρων,
 Ἀντία δισμεύων κεκοιμηθῶν, ἔμελλας χεῖρας
 480
 Οἷσιν δὲ σὲ φορμῶ· πῶτος δὲ σὲ γήσῃ·
 Ἀλλοτὶ δὲ ἄλλοι· Ζηλὸς γὰρ αἰχμῶναις,
 Ἀρχαλί· αὐτὸς δὲ ἀνδρῶν καὶ θνητοῖσι τοῦτον.
 Εἰ ἢ καὶ ὅψ' ἀρόσθης, τόδ' ἐνὶ φάρμακον εἶη.
 Ἡμῶν κακὴ κακὴ δρῶς ἐν πύλαισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτῶν ἐκ ἀπείρεσσι γαῖαν,
 485
 Τῆμῳ·

Tunc sane pascere curvos boves, domi detinens.
Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum :
Facile a. recusare, & dicere boves occupati sunt.
Constituit autem homo qui opinione sua dives est, fabricare
currum.

Stultus & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
Horum ante curam habere oportet, ut acquirat sibi.
Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit.
Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
Siccā & humidam arans, arationis ad tempus,
Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.
Novalē vero serito adhuc levem terram.
Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.
Supplica vero Iovi terrestri, Cererique castæ.
Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ
Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
Quemum temonem trahentium loco. juvenis autem pone
Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceßat,
Semina abscondens. Industria enim optima
Mortalibus hominibus est ; ignavia vero pessima.
Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit.
E vasis autem ejicies araneas : teque arbitror
Gavisurum, victu potitum intus reposito .
Lætus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios
Respicias. tui vero alius vir indigus erit.
Si vero ad solis conversionem araveris terram almam
Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.
Aliās vero alia Iovis mens Ægiochi :
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit.
Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immensa terra :

Tunc

Tunc jupiter pluat triduo, neque desinat,
 Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
 Ita & serotinus arator tempestivo æqualis fuerit.
 Animo autem bene omnia recondē: neque te lateat
 Neque ver exoricens canum, neque tempestiva pluvia.
 Præteri autem æneam sedem, & calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
 Ne te malæ hyemis difficultas opprimat (mas.
 Cum paupertate: macilenta verò crassum pedem manu pre-
 Multa vero ignarus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala animum suum increpat.
 Spes vero non bona indigentem virum fovet,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Dic autem servis, æstate adhuc media existente:
 Non semper ætas erit, facite nidos.
 Mensem vero Ianuarium malos dies, bobus nocentes omnes,
 Hunc vitate: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea, molestæ existunt,
 Qui per Thraciam equorum alticem lato mari
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomæ abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem,
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Ferae autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt:
 Eæ etiam quarum vellere cutis densa est, quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges non
 item,
 Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreæ: incurvum verò fenem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ in ædibus charam apud matrem manet,
 Nondum opera sciens auræ Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctæ, noctu cubat intra domum

Tempo-

Τῆμ' αὖ Ζεὺς οὐκ ἔπειτα κ' ἔμελλε, μετὰ δ' ἀποδείξει,
 Μῆτ' αὖ ὑπερβάλλων βοδὸν ἔχων, καὶ δ' ἀποδείξει.
 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρῶτον ἦτορ ἀλάτῃ.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσας, μετὰ δ' ἐπὶ λήθεος
 Μῆτ' ἔαρ γινώσκον πολὺν, καὶ δ' ὄρεσ' ὄρεσιν. 490
 Πὰρ δ' ἴθι χαλκεῖον ἦτορ καὶ ἰσχυρὰ λείαν
 Σίρην χαμῖσιν, ὅπῃ κεῖται ἀνθρώπων ἔργων
 Ἰθάκῃ· ἴθα κ' ἄκοντο ἀντὶ τοῦτο ἰσχυρὰ.
 Μὴ σε κακῷ, χαμῖν δ' ἀπὸ χαλκῆς καὶ ἰσχυρὰ
 Σὺν ποίῃ, λιπὴν δ' παχύνει καὶ περὶ τοῖς, 495
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, καὶ δ' ἐπὶ λήθεος μένων,
 Χρηζὼν βιότῳ, καὶ δ' ἀπὸ λήθεος θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' εὖ καὶ ἀγαθὴ καὶ χρηρὴς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν,
 Ἡ μὲν ἐν λείῃ, καὶ δ' ἐπὶ λήθεος ἔστι.
 Δείκνυσι δ' ἀμείψονται, ἥρως ἐπὶ μέσῃ τοῖς, 500
 Οὐκ αἰεὶ γὰρ ἔστι, ποιεῖ δ' ἐπὶ λήθεος.
 Μῦθα δ' ἀναιδέα, καὶ δ' ἔμελλε, βοδὸν καὶ πόλιν,
 Τῷ τοι ἀλυσάσθαι, καὶ δ' ἐπὶ λήθεος ἀντὶ τοῦτο.
 Πνέουσι δ' βορέας δ' ὑσπερὶς τε κίεον.
 Ὅς τε δ' ὅτε θεῶν ἐκ ποταμῶν ἔρριπνεν πόλιν, 505
 Ἐμπνέουσιν ἄνθρωποι μέμνησι δ' αἰὲν καὶ ὕλη.
 Πολλὰ δ' ὅτε ὑψιλόμους ἐλάσας τε παχέας
 Οὐρεῖται ἐν βήσῃσι πολλὰ χθονὶ περὶ βότρεσιν
 Ἐμπνέουσιν, καὶ δ' αἰὲν βοᾷ τότ' ἐπὶ λήθεος ὕλη.
 Θῆρες δ' ἐφείσονται, ἔρριπνεν δ' ἐπὶ λήθεος, 510
 Τῶν καὶ λείῃ διερμα καὶ ἀσπίον· ἀλλὰ τοῖς καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν δ' ἀπὸ δ' ἀσπίον καὶ τῶν ἐπὶ λήθεος.
 Καὶ τε δ' ὅτε βόες ἐρριπνεν ἐπὶ λήθεος.
 Καὶ τε δ' αἰὲν ἀντὶ τῶν ἐπὶ λήθεος καὶ τῶν ἐπὶ λήθεος, 515
 Οὐκ ἐπὶ λήθεος ἀντὶ τῶν ἐπὶ λήθεος καὶ τῶν ἐπὶ λήθεος.
 Ἦς αἰὲν βορέας, πρῶτον δ' ἐπὶ λήθεος ἔστι.
 Καὶ δ' ἀπὸ περὶ λήθεος ἀπὸ λήθεος καὶ δ' ἀπὸ λήθεος,
 Ἡ τε δ' ἀπὸ λήθεος ἀπὸ λήθεος καὶ δ' ἀπὸ λήθεος.
 Οὐκ ἐπὶ λήθεος ἀπὸ λήθεος καὶ δ' ἀπὸ λήθεος.
 Εἰ τε λήθεος ἀπὸ λήθεος καὶ δ' ἀπὸ λήθεος, 520
 Χρυσὴ μὲν νύχτι καὶ ἀπὸ λήθεος καὶ δ' ἀπὸ λήθεος,

Ἦ μάτε χειμερία, ὅτ' ἀνέστη ὡς πόδες τίνες,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ εὖ ἤθεσι λαογαλίοισιν.
 Οὐ γάρ εἰ ἦιλετο δαίπνυτο μὲν ὀρμητὶ ἰών,
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανίῳ ἀνδρῶν δὴ μάλιστα πόλει τε
 Σπρωφᾷ, βροχίοις ἢ παλαιότατοι φασίη.
 Καὶ τότε δὴ κερκοὶ καὶ νήεσσι ὀλοκαί,
 Λυγρὴν μυλιάσιν ἀπὸ δρύος βροχίῳ
 Φιύγουσιν· καὶ πᾶσι εὖ φρεσὶ τῷτο μέμνηται,
 Οἱ σάπη μακρόδρομοι πυκνὸς κλέμματος ἔχοντες,
 Καὶ γλάφυ πετρεῖν τὸ πὶ δὴ πεῖπεδι βροτῶ ἴσαι,
 Οὐ τ' ἐπὶ ἰστικῇ λαγῇ, κρηρὴ δὲ εἰς εὐδα ὄρεα.
 Τῷ ἱελαὶ φοιτῶσι, ἀλυσόδρομοι νῆα χαλκίῳ.
 Καὶ τότε ἴσατο ἔρμα χροῶς, ὅς σι καλὴν,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμινώσαν χλαῖνα.
 Στήμονι δὲ ἐν πᾶσι πολλὰ κροῖα μπερυσσᾷ.
 Τὴν φρεσὶ σπᾷ, ἵνα τοι τεύχεα ἀτεμίσθῃ,
 Μηδ' ὀρεαὶ φελοσῶσι, αἰετόδρομοι γὰρ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἢ πρὸς πίδαλα βοδὲς ἱφί κλαμφοῖο
 Ἀερδρα δὴ σπᾷ, πύλοισι ἔνταδε πυκνός σπας.
 Πρωτόθρονον δὲ ἐρίφον, ὁπλοῦν κρήνη ἄρειον ἔλθῃ.
 Δίεσμαίλα συρράπτιον πύρρι βοδὲς, ὅφρ' ἐπὶ ἰστικῇ
 Τετὲ ἀμφὶ βάλῃ αἰάλεον, κεφαλῇ φη δὲ ὑπερεῖν.
 Πῖλον ἔχον ἀσκατὸν, ὃ ἡ αἰὲς μετὰ χλαιδεύῃ.
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἦν πύλοισι βροχίῳ πιστῇ.
 Ἦ δὲ δὲ ἐπὶ γαῖαν ἔπ' ἄρην ἄστρεον ἔλθῃ.
 Ἀἷρ πυρροφῶς τῷτο μακρόν ἐπὶ ἔρμας
 Ὅς τι ἀρυστέμνῳ πόταμιον ἀπὸ αἰετῶν.
 Ὑψὺ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θύελλῃ,
 Ἀλλοτὶ μὲν δ' ὅτε πύλοισι ἀλλοτ' αἰετῇ
 Ποντὶ θεοῖσι βροχίῳ νέφια κλοπῶσι.
 Τὸν φθάμῳ, ἔργα τελέσας, οἶκόν δὲ νέεσθαι,
 Μηδὲ σ' ἄρην ὀδοῦν σποτῶν ἱφῶ ἀμφικαλύψῃ,
 Ἰερῶτά τε μυδαλίου δέση, κατὰ δ' αἰαλὶα δέσση.
 Ἀλλ' ὑπαλυσῶμαι μὲν γὰρ χαλκῶν πύλοισι ἔσθῃ
 Χαμίσθῃ, χαλεπὸς αἰετῶν, χαλεπὸς τ' ἀνθρώποις.
 Τῇ μὲν γὰρ μισοῦ βροχίῳ ἐπὶ δὲ ἀνέρι πύλοισι εἴη

520

530

535

540

545

550

555

Ἀεμα-

Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem ar-
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus. (rodit,

Non enim illi sol ostendit pabulum ut invadat,
Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, rardius autem universis Græcis lucet.

Et tunc sane cornutæ bestiæ & incornutæ sylvicubæ
Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiant, & passim omnibus id curæ est,

Quæ recta inquirentes, densas latebras habent,
Et cavernas petrosas. tunc utique tripedi homini similes,
Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat :
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.

Et tunc induc munimentum corporis, ut te jubeo,
Chlænamque mollem, & talem tunicam.

Stamine vero in pauco multam tramam intexe.

Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,

Neque erecti horreant, arrecti per corpus.

Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi

Aptos ligato, pilis intus condensans.

Psimogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum
venerit,

Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum

Pluviæ arceas teporem. supra caput vero

Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant.

Frigida enim aurora est Boreæ cadente.

Matutinus vero super terram à cælo stellifero

Aer frugifer extensus est beatorum super opera.

Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus.

Alte supra terram levatus venti procella,

Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,

Densas Thracio Boreæ nubes excitante.

Hunc anteverrens, opere perfecto domum redi,

Ne quando te cælitus tenebrosa nubes circumtegit,

Corpusque madidum faciat, vestesque humectet :

Sed evitato. mensis enim difficilissimus hic

Hybernus : difficilis ovibus, difficilisque hominibus.

Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit

Alimonix; longæ enim noctes succurrunt illis.
 Hæc observans perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursum
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones solis
 Hybernos perfecerit Iupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
 Hanc prævertens, vites incidito; sic enim melius.
 At cum domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites:
 Sed falcesque acuito servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes; & matutinum somnum,
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.
 Aurora n. operis tertiam sortitur partem.
 Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet
 laborem:

Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam.
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.

Quum vero carduusque floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, æstatis laboriosæ tempore,
 Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
 Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
 Siccum vero corpus ob æstium. Sed tunc jam
 Sit petrosa que umbra & Byblinum vinum,
 Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius lactan-
 Et bovis arborivoræ caro nondum enixæ, (tium,
 Tenerorumque hædorum, præterea nigrum bibito vinum,
 In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obverso vultu,
 Fontemque perennem, ac defluentem, quique collimis sit.

Tertiam

Ἀρμαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥέθοι ἐφρόναί εἰσι.

Ταῦτα φυλασσόμεν· τετελεσμένοι εἰς ἐναιώϊον,

Ἰσῆδ' ὑπὸ τε καὶ ἡμάτω, εἰστέκεν αὐθις

Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμιχτον ἐνέεικ'·

Εὖτ' αὖ δὲ ἐξήκοντα μὲν τροπαῖς ἡελίοιο

Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμάτω, δὴ ῥα τότ' ἀτὴρ

Ἀρπύρε·, παρὰ λιπὼν ἱερὸν ῥέον ὧ κεκρωτοῖ,

Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτίλλει ἀκροχενέφαι·

Τοῖδε μετ' ὀρθογῶν Πανδοῖνις ἄρ' ἔχουσα δῶν

Ἐς φά· ἀνθρώποις, ἔαρ· νέον ἱερωμένοιο.

Τὴν φθάμεν·, οἶνας παρὰ μὲν ὡς γὰρ ἄμεινον.

Ἀλλ' ἐπὶ τ' αὖ φερέοικ' ἀπ' ἑλίου ἀνὰ φύλα βαίνῃ

Πληιάδας φεύγων, τό τε δὴ σκάφ' ἐκίπτοι, ἔων

Ἀλλ' ἄρ' πᾶς τε χαρῆσιν ἔμμεναι, καὶ δὲ μῶας ἐγείρειν.

Φεύγειν ἢ σκυρὸς ἴσκιος καὶ ἐπ' αὐτῷ κείτῳ,

Ἦν ἔναι ἀμνήϊ, ὅτε τ' ἡλίου ῥέος κάρφῃ.

Τημεν· ἀπύδει, καὶ οἴκαδ' ἐκέρπον ἀγείρειν,

Ὀρθρὸν ἀνιστάμεν·, ἵνα τοι βί· ἄρ' αὖ εἴη.

Ἦν ὡς γάρ τ' ἔργιο τρέτῃ δαπνέει· αἶσαν.

Ἦν ὡς τοι παρὰ φέρε μὲν ὁδῷ, παρὰ φέρε ἢ καὶ ἔργον.

Ἦν ὡς ἢ τε φανέσται πολίτας ἐπέσῃσι κελύβου

Ἀνθρώπων, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγῷ βεσὶ πῆσιν.

Ἦν μὲν ἢ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡ γὰρ τέτλη

Δειδρὸν ἐφ' ἐξόμεν· λιγυρὴν καὶ γὰρ ἔχου· αἰοιδῶ

Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγεσσι, ἔρε· καματωδῶ ὥρῃ,

Τῇ μὲν πιδάλαί τ' αἶγας καὶ οἶν· ἄρ' αὖ εἴη.

Μαγλότα ἢ γυναικες, ἀφανέστατοι δὲ τε ἄνδρες

Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γυνάκων· Σείρα· ἄρ' αὖ εἴη,

Αὐαλί· δὲ τε ῥέος ὑπὸ καύμῳ· ἀλλὰ τότ' ἤδη

Εἴη πηγάϊ τε σκίη καὶ βύβλιν· οἶν·,

Μᾶζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν ἀστυρμαίων

Καὶ βοὸς ὑλοφάγιο κρέας μήκῃ τελευτήης,

Πρῶτον γὰρ τ' ἐρεφον· ἐπὶ δὲ αἰθροπυπνέμεν οἶον,

Ἐν σκίῃ ἐξόμεν·, κεκρημένον ἢ τρεῖς ἰδούης·

Ἀντίον ἐκέρπει· ἀνέμῳ τρέψαται παρὰ σκίῃ,

Κελύβης τ' αἰνὰς ἐκαστὸν, ἢ τ' ἀνέλωι·.

Τρεῖς δ' ὕδατος ποταμίαι, τὸ δ' ἑτάρατον ἰέρην αἶψα.
 Δμωσὶ δ' ἐπαγγέλλειν Δημήτριος ἱερὸν ἀκτῶν
 Δικέμην, εὐτ' αὖ πρῶτα φανῇ ὀρέων Ὠρείωνος,
 Χόρως δ' αὖ αἰεὶ, καὶ ὠπτοχόλῃ δ' αἰολῇ.
 Μίτση δ' εὐκρομίσσασθαι δ' ἀγχιεν· αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πάντα βίον κρατῆσθαι ἐπαγγέλλεται ἐνδοθὲν οἴκῳ,
 Θῆται ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἀτρεκέλιον ἱερὸν
 Διζέσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ἐπόπορις ἔσθαι.
 Καὶ κινῶα κερκαροδόνα κροῖον· μὴ φείδιο σίτη·
 Μὴ ποτὶ σ' ἡμετέροισι ἀνὴρ λάτῃ χεῖμαθ' ἔλπηται.
 Χόρτον δ' ἐσκαμίσσαι καὶ συρφετὴν, ὄφρα τι εἴη
 Βασί δ' ἡμίονοισιν ἐπιθαιόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γύναια, καὶ βόει λόζῃ.
 Ἦντ' αὖ δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέλαινα ἔλθῃ
 Οὐρανὸν, Ἀρετῆρον δ' ἐσὶ δὴ ροδόδουκτυλῳ· Ἡ δ' ἄρα
 Ὠΐεση, τότε πάντα λατρεῖται οἴκαδε βότρυς·
 Δεῖξαι δ' ἡλίῳ δίκην· ἡμεῖς καὶ δίκην νύκτας.
 Πίντε δ' συκιάσση, ἔκτα δ' εἰς ἀγχι ἀφύσσασθαι
 Δῶρα Διωνύῳ πολυγηθείῳ· αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πληιάδες δ' Ἰάδες τε, τὸ τε δέει· Ὠρείωνος
 Διῶωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότῃ μεμνημένῳ εἶναι
 Ὠρεῖα· πλῆθ' ὅν καὶ χυθὸς ἀρετῆρον εἴη.
 Εἰ δέ σι ναυιλιγῆς δυναμειφίλῃ ἡμεῖς αἰρή·
 Εὐτ' αὖ Πληιάδες δέει, ὄδεσθαι Ὠρείωνος
 Φεύγῃσθαι πίπῃσιν ἐς ἡρεσιδα πάντα,
 Δὴ τότε παστοίων ἀνέμων θύειν αἶψα.
 Καὶ τότε μηκίπῃ νῆας ἔχῃ σὺ οἶνοπι πάντα.
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένῳ, ὥς σι καλεῖται.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσῃ, πυκνὰς τε λίθοισι
 Πάντοθεν, ὄφρα ἴχασθ' ἀνέμων μέγῃ· ὕχρεθ' αἶψα.
 Χείμαρρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπῃ δ' ἐπαγγέλλεται πάντα τιῶν ἐγκατέθεσθαι οἴκῳ,
 Εὐχόμενος σολέας καὶ πλεῖστα παστοπόροιο,
 Πηδάλιοι δ' εὐεργεῖς ὑπὲρ κρατῶν κερκαροδόνα.
 Αὐτὸς δ' ὠρεῖον μέμνηται ἀνέσθαι, πῶσθαι ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλλα δ' ἐλκίμεν, σὺ δέ τι φόρτεον.

595

600

605

610

615

620

625

Ἀετῶνα

Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vino.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris sufficientem intra domum
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo : molesta est autem quæ liberos habet an-
cilla.

Et canem dentibus asperum nutrito : nec parcas cibo .
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat,
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Bobus ac mulis annum pabulum. sed postea
Servi refocillent chara genua, & boves solvantur.

Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas :
Exponito vero soli decem dies, toridemque noctes.
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito.
Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Plejadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit.
Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
Quando utique Pleiades robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum stridunt flamina,
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto .
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Vndiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iovis imber,
Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ reponc.
Recte contrahens navis alas pontigradæ.
Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito. intus vero onus

Aptum imposito, domum ut lucrum reportes :

Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.

Qui olim & huc venit immensum pontum emensus,
Cuma & olide relicta, in navi nigra :

Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.

Habitavit autem prope Heliconem misero in vico
Askra, hyeme malo, æstate molesto, nunquam bono.

Tu vero, ô Persa, operum memor esto

Tempestivorum omnium : navigationis vero maxime.

Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito.

Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum

Erit. si quidem venti malos abstineant flatus.

Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,

Ostendam tibi opportunitates sonori maris :

Et si neque navigandi peritus, neque navium.

Neque enim unquam navi transmissi lacum mare ;

Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci

Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,

Græcia è sacra ad Troiam pulcris scæminis præditam.

Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,

Chalœidemque trajeci. prædeliberata vero multa

Certamina instituerunt juvenes magnanimi : ubi me glo-
rior

Carmine victorem tulisse tripodem auritum.

Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,

Vbi me primum sonori compotem fecerunt cantus.

Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes.

Sed tamen dicam Iovis consilium Ægiochi :

Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones solis,

Ad finem progesta æstate laboriosi temporis,

Tempestiva est mortalibus navigatio : nec certe navem

Freris, neque homines perdiderit mare,

Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,

Aut

Ἀνδρῶν ἐν τούτοις, ἢ οἵ κεν κέρδιον ἄρῃαι·
Ὡς ποτ' ἐμὸς τε πατήρ καὶ σὺς, μέγα νηπίε Πέρση,

Πλωϊζέσκεν ἡνὺς βίη κεζυγημένη ἐοδῶν.

Ὡς ποτε καὶ τῆδ' ἦλθε, πάλιν ἄλκιρόν ἐνόςας.

Κύμην Αἰολίδω παρὰ πῦρ, ἐν νηὶ μελαίνῃ.

Οὐκ ἄφενον Φεύγον, ἐδὲ πλεῖστον τε καὶ ὀλοόν,

Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρείοι δίδωσι.

Νάος αὖτε δ' ἄγχι Ἐλικῶν οἱ ζυγὴ ἐνὶ κόμῃ,

Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει δ' ὀργαλέῃ, ἐδὲ ποτ' ἐοδῶν.

Τιῶν δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένη εἶναι

Ὠρεῖαν πάντων, ὥς πινυμένης ἢ μέλεισθε.

Νῆ' ὀλίγῳ αἰεὶν, μεγάλην δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι.

Μείζων μὲν φόρτιον, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδιον

ἔσσει, εἰ κ' ἀεκοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας·

Εὗτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίῳ τρεῖς ψῆς ἀσιφρονα θυμὸν,

Βύληαί ῃ χρεῖα τε παρφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,

Δεῖξω δ' ἢ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Οὐδέ τί πινυμένης σεσφισμένη, καὶ τε πτηνῶν,

Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπὶ πᾶσι εὐρέα πόντον,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ

Μεινάντες χειμῶνα, πολλὴν σὺν λαὸν ἄγειραν

Ἐκὰς ἐξ ἱερῆς, Τροίην ἐς καπνιχμῶσιν

Ἐνθάδ' ἰγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφροσι Ἀμφιδάμαντι

Χαλκίδαί τ' εἰσεπέρησε, τὰ δ' ἀσπιφραδμύρᾳ πολλῇ

Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγάλῃ τε, ἔνθα με φημί

Ἵμνον νικήσαντα φέρειν τρεῖς ποδ' ὀππανάσας.

Τὸν μὲν ἐγὼ Μῦσησ' Ἐλικωνιάδῃσ' ἀνέθηκα,

Ἐνθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέσθην ἀοιδῆς·

Τόσσόν τοι νῆϊν γε πεπείραμαι πολυγύμφων.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγούχοιο.

Μῦσση γάρ μ' ἐδίδασκεν ἄριστά μιν ὕμνον αἰεῖειν.

Ἡ μάλα πεντήκοιται μῦθ' ἡρώεας ἡλείοιο,

Ἐς τέλ' ἰλθόντι θέρει καματώδεις ἄρης,

Ὠρεῖος πέλοι' ὀνηθὺς πλοῦτος, ἔτε κε νῆα

Καυάξαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσει θαλάσσης,

Εἰ μὴ δ' ἢ παρὰ Περσέων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Η Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἰθὺν ἐν ὀλίγῳ.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλῃ ἐπὶ ὁμῶς ἀγαθὸν τε καὶ κακὸν τε.
 Τῇ μὲν δ' εὐκλείης τ' αὖρεσι, καὶ πόντῳ ἀπήμυν.
 Εὐκλῆ μὲν τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πηθήσας.
 Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φέρον δ' εὐπύοντα πῆδ' αἶψα.
 Σπύδων δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἴκῳ δὲ νείσῃ.
 Μηδὲ μένειν οἶόν τε νείον καὶ ὀπωρινὸν ὁμβροῖον,
 Καὶ χιμῶν ἐπίοντα, τότοιό τε δαινύς αἵτας.
 Ὅς τ' ὄρεσι θάλασσαν ὁμοερέτας Διὸς ὁμβροῖα
 Πολλὰ ὀπωρινῶ χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἀλλ' οὐδ' εἰς αἰῶνος πέλειται παλῖν ἀνθρώποισιν,
 Ἡ μὲν δὴ τεπρῶτον ὄσσην τ' ἐπιδῶσα κερῶν η
 Ἰχθυῖν ἐποίησεν, τόσσοι πίπταλ' ἀνδρὶ φανείη
 Ἐν κερῶν ἀκροτάτῃ τό τε δ' ἀμφοτέρω ἐστὶ θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' ἔτι πέλειται παλῖν ὅς μιν ἔρωμα
 Αἰητῶν. ὃ γὰρ ἐμῶ θυμῷ κίχασιν μένῃ ἐπὶν,
 Ἀρπακτός. χαλεπῶς κε θυγῆς κερῶν. ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
 Ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδρεῖσιν ὅσοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλειται δειλοῖσι βροτοῖσι,
 Δεινὸν δ' ἐπὶ θανείν μετὰ κύμασιν. ἀλλὰ σ' αἰῶμα
 Φερέσθαι τάδε πάντα μέγα φρεσὶν ὥς σ' ἀρρεῖναι.
 Μηδ' ἐν νηυσὶν ἀπαντὰ βίον κρήνησι πῆδ' αἶψα.
 Ἀλλὰ παλῖν λείπειν, τὰ δ' ἔμεινα φερέσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόλλ' ἐμὲ μετὰ κύμασι πῆμα κ' ἐκέρχαι.
 Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐπ' ἀμφοτέρω ὑπέρβιον ἄχθῃ ἀείρας,
 Ἀξονα κευαῖας, τὰ δ' φορτὴ ἀμφοτερόθεν.
 Μέγιστα φυλάσσεισθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
 Ὡρεῖ δ' ὅ γυναιῖκα πῶν ποτὶ οἴκῳ ἀγνοῖται,
 Μῆτε τεληγῶν ἐπὶ πῶν μέγα πόλιν ἀπολείπειν,
 Μῆτε ἐπιθεῖς μέγα ποδῶν. γάμος δέ τοι ὄρεται οὐτ' οὐ.
 Ἡ δ' ἐπὶ γυνὴ τέτορ' ἡδύη, πέμπω δ' ἐγὼ γαμβρῶ.
 Πάρεθνε κ' ἐγὼ γαμβρῶν, ὥς κ' ἡθια κεινὰ διδάξῃς.
 Τῶν δ' ἐμὲ γαμβρῶν ἡπὶ σθένος ἐγὼ θιγαί.
 Πάντα μέγα ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γέντοσι γάμοισι γήμης.
 Οὐ μὲν γὰρ πηγαῖος ἀνὴρ λήζειτ' ἀμύμον.
 Τῆς ἀγαθῆς, τ' δ' αὖτε κακῆς ὃ ρίχον αἶμα,

670

675

680

685

690

695

700

Δειπνο-

Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 Penes hos n. potestas est simul bonorumque malorumque
 Tunc ver facileſque auræ, & mare innocuum,
 Tranquillum : tunc navem celerem, ventis fretus
 Trahito in pontum, onus vero omne colloca.
 Propera autem quam ceſtissime iterum domum redire.
 Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem im-
 Et hyemem accedentem: notique moleſtos flatus, (brem,
 Qui concitat mare, ſecutus cœleſtem imbrem
 Multum, autumnalem : difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna eſt navigatio hominibus :
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Veſtigium ſecit, tantum folia homini adpareant
 Summa in ſicu. tum ſane pervium eſt mare.
 Verna autem hæc eſt navigatio, non ipſam ego tamen
 Probo : neque enim meo animo grata eſt,
 Quia occaſio ipſius arripienda : ægre quidem effugeris ma-
 lum. ſed tamen & hæc
 Homines faciunt inſcitia mentis.
 Pecunia enim vita eſt miſeris mortalibus.
 Miſerum vero eſt mori in fluctibus. Verum te jubeo
 Conſidera hæc omnia in animo quæcunque tibi conſulo
 Ne vero intra naves omnem ſubſtantiam cavas pone :
 Sed plura relinquito : pauciora vero imponito.
 Miſerum enim ponti in fluctibus in malum incidere :
 Miſerum etiam, ſi quidem in currum prægtande onus impo-
 Axem fregeris, onera vero intereant. (nens,
 Tempus obſerva : occaſio vero in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multum deſiciens,
 Neque ſuperans multum : nuptiæ vero tibi tempeſtiæ hæ.
 Mulier autem quatuor annos pubeſcat, quinto nubat :
 Virginem vero ducito, ut mores caſtos doceas.
 Eam vero potiffimum ducito quæ te prope habitat :
 Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria
 Neque enim muliere quicquam vir ſortitur melius (ducas.
 Bona : rurfus vero mala non durius aliud

Comessatrice : quæ virum, licet robustum,

Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.

Bene verò reverentiam erga deos immortales observato.

Neque fratri æqualem facito amicum.

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne verò mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperis,

Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum punire memineris. Sin verò rursus

Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,

Suscipe. miser namque vir amicum aliàs alium

Facit : te verò ne quid animo coarguat vultus.

Ne verò multorum hospes, neve nullius hospes, dicaris :

Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.

Neq; unquam miseram pauperiem animi consumptricem ho-

Sustineas exprobare, beatorum munus immortalium. (mini

Linguæ certè thesaurus inter homines optimus

Parcæ, plurima verò gratia: si modum ferveret.

Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.

Neque in convivio publico gravem te præbeas

Quod communibus sumptibus instruitur : plurima enim gra-
tia, sumptusque minimus.

Neque vnquam mane Iovi libato nigrum vinum

Manibus illotis, neque aliis immortalibus.

Neque enim illi exaudiunt : respuunt verò etiam preces

Neque contra solem versus, erectus mejito.

Sed ab occasu illius memor ejus rei usque ad ortum,

Neque in via neque extra viam progrediendo meas,

Neque denudatus : decorum quippe noctes sunt.

Sedens verò divinus vir, & prudens

Aut ad parietem accedens bene septi atrii.

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum juxta revelato, sed caveto.

Neque ab ominoso sepulcro reversus

Seminato progeniem, sed deorum à convivio.

Nec vnquam perennium fluviorum limpidam aquam

Pedibus transito, priusquam oraveris, aspiciens pulchra fluentia

Manus lotus amœna aqua limpida.

Qui

Δειπνολάχης ἤτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμὸν παρ' ἰόντων

Εἴδ' ἄπερ δαλῶ, καὶ ὁμῶς γῆρας δῶκεν.

Εὖ δ' ὅππ' ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένον εἶναι.

Μηδὲ κακὴ γῆρας ἴσθι ποιεῖσθαι ἐπαιστρον.

705

Εἰ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρῶτον κακὸν ἔρξης.

Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἀρχῇ

Ἡ' π' ἔκ' εἰπὼν δ' ἀποθύμιοι, καὶ καὶ ἔρξης,

Δῖς τόσῃ τίνυσθαι μεμνημένον· εἰ δέ κεν αὖτις

Ἡ' γῆτ' ἐς φιλοτιμία, δίκλιν δ' ἐβέλῃσι τῶνδε φρεσίν,

710

Δέξασθ'· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλοι ἀλλοστε ἄλλον

Ποιεῖται· σέ γ' μὴ π' ἴσον καταλεγχάτω εἶδον.

Μηδὲ πολυζένοι, μηδ' ἀζένοι καλέεσθαι,

Μηδὲ κακῶν ἐτατρον, μηδ' ἐδῶν νεικεσῆρα.

Μηδὲ ποτ' ἐλομυλίῳ πνίλῳ θυμοφθόρον ἀνδρὶ

715

Τέτλαθ'· οἰειδίζεν, μακάρων δόξιν αἰεὶ ἰούων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποις ἐν ἄριστον

Φειδωλῆς, πλείστη γ' χάρις κατὰ μέτρον ἰότητος.

Εἰ γ' κακὸν εἰποῖς, πῶς κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκύναις.

Μηδὲ πολυζένην δαιτὸς δυσαίμεφελον εἶναι,

720

Ε'κ χειρὸς πλείστη γ' χάρις, διαπάνη τ' ὀλιγίστη.

Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡῶς Διὶ λείδων αἰδοπα οἶνον

Χερσὶν ἀνίπτοις, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

Οὐ γὰρ τοί γε κλυυλιν, δακτύλοι δέ τ' ἄρα.

Μηδ' ἀντ' ἡλίοιο περσάμενον ὀρθὸς ὁμιχέην.

725

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύῃ μεμνημένον ἐς τ' ἀνιόντα.

Μῆτ' ἐν ὁδῷ μῆτ' ἐκτὸς ὁδῷ πρὸς ἀδλιν ἐρήσης·

Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοινύκτις ἔασθαι.

Ε'ξ ὀρμυλῶν δ' ὅγε θεῶν ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδὼς,

730

Ἡ' ὅγα πρὸς τοῖχον πελάγας εὐερέειν αὐλῆς.

Μηδ' αἰδοῖα γῆν πεπαλαγμένον ἐνδοθεν οἴκῳ

Εἴη ἐμπελαδὸν τῶνδε φανέμεν, ἀλλ' ἀλέαλαχ·

Μηδ' ἀπὸ δουρὸς φημί τοι τάφῳ δάπνοσ' ἔσσαντα

Σπερμαίνειν γενεῇ, ἀλλ' ἀθανάτων δ' ἀπὸ δαιτὸς.

Μηδὲ ποτ' ἀνιάων ποταμῶν κακὴν ῥοον ὕδαρ

735

Προσὶ περῶν, πρὶν γ' ἔνξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ρέεθρα,

Χεῖρας νιψάμενον πολυηράτα ὕδατι λευκῷ.

Ὅς ποῖ μὲν διαβῆ, κακότητι δ' ἡΐεσσι ἀνέπτετο,
Τῷ δὲ θεοὶ τεμισῶσι, καὶ ἄλλα δῶκεν ὀπίσσω.

Μὴ δ' ἀπὸ πνιγέοιο θεῶν εὐὶ δαίτην πλεῖν

740

Ἀνὸν δ' ἀπὸ χλωρῷ τάμνειν αἶσανι σιδήρει.

Μηδὲ ποτ' οἰοχάλῳ πτόμῳ κρητῆρεσσι ὑπερθεῖν

Πινόλῳ, ὅλοη γάρ ἐκ' αὐτῷ μῆϊον τίττεται.

Μηδὲ δόμῳ ποιῶν ἀντιπύξενον κραδίεσσι,

Μὴ τοι ἰφίζομ' ἡ κρώζῃ λακίρυντα κροῶντι.

745

Μηδὲ δ' ἀπὸ χροτοπόδων ἀντιπύρελλον ἀνελόντα

ἔσθαι, μηδὲ λούσθαι, ἐπεὶ καὶ ταῖς εὖ ποιεῖ.

Μηδὲ ἐπ' ἀκινήτοις καθίζειν (εἰ γὰρ ἄμεινον)

Παῖδα δυνάδεσθαι, ὅτ' ἀνὴρ ἀνύωρεσσι ποιεῖ.

Μηδὲ δυνάδεσθαι, ἴσον ἐν τῷ τῷ τίττεται.

750

Μηδὲ γυναικείῳ λυγρῷ χροῶ φαιδρυνέειν

Ἀνέρε, λυγαλὴ γὰρ ἐπὶ χροῶν ἐς ἐπὶ καὶ τῷ

Ποιῇ, μηδὲ ἐρεγίσιν ἐπ' ἀνδρομέοισι κυρύνειν,

Μαμνύειν αἰδήλα· θεός γὰρ πᾶσι καὶ τὰ τεμισῶν.

Μηδὲ ποτ' ἐν περὶ πόλεως ἀλάδῃ περὶόντων,

755

Μηδὲ ἐπὶ κελύεσσιν ἔρεν, μάλα δ' ἐκκαλέσθαι

Μηδὲ εὐαποψύχῃ, τῇ γὰρ ἔτοι λώϊόν ἐστιν.

Ὡδ' ἔρδειν· δεινὴ δ' ἐβροτῶν ὑπερλαύεο φήμην.

Φήμη γάρ τε κακὴ πέλει, κῶφῃ μὲν ἀπείρῃ

Ῥεῖα μάλ', ἀργαλὴ δ' ἐφίρειν, χαλκῇ δ' ἀπὸ πύργου.

760

Φήμη δ' ἔτις πᾶμπαν ἀπὸ πύργου, ἡνὶ πᾶσι παλαιοῖς

Λαοὶ φημίζουσι. θεός γὰρ πᾶσι καὶ αὐτῇ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Η Σ Ι Ο.

Qui fluvium transferit, malitia vero manus illotus,
Ei succensent dii, & damna in posterum.
Ne vero à manu deorum in celebri convivio
Siccum à viridi rescera nigro ferro.
Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
Bibentium : perniciosum enim in ipso fatum est situm.
Neque domum faciens imperfectam relinquo,
Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
Neque à pedatis ollis nondum lustraris rapiens
Comedito, neque lavator : quia & hisce noxa inest.
Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
Puerum duodecennem : quia virum inertem facit.
Neque duodecim mensium : æquale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir : gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana : Deus quippe & hæc indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
Neque super fontes mejito: quin valde evitato :
Neque incacato. id enim nihilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est, levis quidem levatu
Facilime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
Populi divulgant : quippe dea quædam est & ipsa.

F I N I S.

HESIODI ÆSCRÆI

DIE S.

Dies vero ex Iove observans, bene secundum decorum
 Præcipe servis, tricesimam mensis optimam
 Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum :
 Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versantur.
 Hi enim dies sunt Iove à prudente.
 Primum novilunium, quartaque & septima sacra dies.
 Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
 Octavaque & nona ambæ dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium ,
 Undecima vero duodecimaque ambæ quidem bonæ :
 Hæc quidem tondendis ovibus, illa lætis segetibus meten-
 dis.

Duodecima tamen undecima multo melior.
 Hac enim net fila in aëre suspensus araneus ,
 Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus,
 Mensis autem inchoati decimatertia caveto
 Sementem incipere : plantis vero inferendis optima est.
 Sexta vero media valde incommoda est plantis :
 Viripara bona. puellæ vero non utilis est ,
 Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ.
 Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
 Apta est, sed hædis castrandis, & gregibus ovium ,
 Stabuloque circumsepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona vero viripara, amatque convicia loqui ,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava verrem & bovem valde mugientem
 Castrato : mulos autem duodecima laboriosos. .
 Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato : valde enim bonæ est indolis.
 Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta

Media:

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ ῆ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ

Η Μ Ε Ρ Α Ι.

Η Μαῖα δ' ἐν δίοβει πεφυλαγμένῃ, εὖ κατὰ μέγαν
Πεφραδέμην δμῶεσσι, τεταχάδα μίνος ἀρίστῃ

Ἔρρα τ' ἐποπτεύειν, ἥδ' ἀρμυλῶν διατίσασθαι,

Εὐτ' ἀν' ἀληθείῳ λαοὶ κείναντες ἄγων.

Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσι Διὸς πατρὸς μεμήνηται.

Πρῶτον ἐν, τετράς τε, καὶ ἐξοδόμαϊ εἰρὸν ἡμερ.

Τῇ γὰρ Α' πόλιν α χρυσάορα γείνατο Λητώ.

Ο' γδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἡμεραι μίνος

(770)

Ἐξοχ' ἀεζομένοιο βροτή(ια) ἔρρα πίνασθ,

Εἰνδεκάτη δὲ δωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐοδαί,

10

Η' μὲν, οἷς κείνη, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμφοῖ.

Η' ὃ δωδεκάτη τ' ἐνδεκάτης μίγ' ἀμείναν.

Τῇ γὰρ τοι νῆι ἡμερ' ἀερισπότη(ι) ἀράχης

Η' μά(ι) ἐκπαλῆς, ὅτε τ' ἴδρας σωρὸν ἀμφοῖται.

Τῇ δ' ἰσθ' ἐή(α)το γυνή, ἀεθάλαιτό τε ἔρρα.

15

Μίνος δ' ἰσταμένην τρα(κ)αυδεκάτῳ ἀκίασθαι

Σπέρμα(ι) ἀρξάσθ. φυτὰ δ' ἐσθρέψασθ' ἀρίστη,

Ε' κλη δ' ἡμέωσθ' μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖ(ιν)

(780)

Α' νδρογόν(ι) τ' ἀγαθή· κέρη δ' ἐσύμφορός ἐστι,

Οὐτε γενέσθαι πρῶτ', ἔτ' αὖ γαίμην ἀντιβολή(α).

20

Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτη, κέρη τε γενέσθαι

Α' ρμμος, ἀλλ' ἐρίφους πέμναι καὶ πῶσα μήλων,

Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνή(ον), ἥπιον ἡμαρ.

Ε' σθλή δ' ἀνδρογόνος· φιλείει δέ κε κέρτομα βά(ζ)ειν,

Ψευδέα θ', αἰμυλίς τε λόγους, κρυφίς τ' ὁ αἰσμός.

25

Μηνός δ' ὀγδοάτη καὶ πρὸν καὶ βῆν ἐρμυκον

Ταμνίμην, ἔρρας ὃ δωδεκάτη παλαιεργός.

Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πάλιν ἡμαρ, ἴσθρα φῶτα.

(790)

Γαίνασθαι μέγα γὰρ τε νόον πεπυκασμένος ἐπαι.

Ε' σθλή δ' ἀνδρογόνος δέκατη, κέρη δὲ τε τετράς

' 30

Μίσση. τῇ δέ τι μῆλα ἐοίκοδας ἑλικας βύς,
 Καὶ καὶ κ' ἔχ' ἀφ' ἑσθλῶν κ' ὑγῆας παλαργύς·
 Πρηῦναι, ἐπὶ χεῖρας πόνει. πεφύλαξο δ' ἑρμῆ.
 Τετράδ' ἀλιεύαυ φθινοπύες δ' ἱσμερὸν τι,
 Ἀλγιστὰ θυμοβόρον· κρίλα τὴν τίλισσ' ἄνιστ' ἡμᾶρ.
 Ἐν δ' ἐπὶ πλάστῃ μέλους ἀγλαῖ ἐς οἶκον ἀφίστη,
 Οἰωνὸς κρίνας εἰς ἐπ' ἔργματι νύτῃ ἀφίστη.
 Πέμπτης δ' ἐξαλίσταυ, ἐπὶ χαλοπαί τι ἐαίται.
 Ἐν πέμπτῃ γὰρ Φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολιέσθαι,
 Ὅρσθαι πυρμίναις τ' ἔρως τίς τε πῆμα· ἐπιόρσθαι.
 Μίσση δ' ἑσθλὰ τῇ Δημήτρεσσι· ἱερὸν ἀκτῶν
 Ἐὐ μὲν ὀπιπύουσι ἐὺτροχαλαί, ἐν ἀλῶν
 Βάλλον. ὑλοόμενοι τε παρὲν ἡλιακήν τε θύραν,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀρμερα νηυσὶ πέλοι.
 Τετράδι δ' ἀφ' ἑσθλῶν ἡναι πῆγνυαυ ἄρσιναι.
 Εἰσὶ δ' ἡ μίσση ἐπὶ θείῃσι λαῖον ἡμᾶρ.
 Πρωτῆς δ' ἐπὶ πᾶσι παυαπήμονι ἀνθρώποισιν.
 Ἐσθλὴ μὲν γὰρ τ' ἡδὲ φυλάξαι μὲν ἡδὲ γαστρί.
 Ἀίετος τ' ἡδὲ γυναικί. ἔσπετο πέγνημον ἡμᾶρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσπεσι τρισηνὰ μὲν ἀρσίναι
 Ἀρξασθαι τε πόνει, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα γέναι.
 Βυσὶ καὶ ἡμίνοισι καὶ ἵπποις ἀκνυδῆσαι.
 Νῆα πολυκλήδων γαλῶν εἰς εἴνοπον πόνει.
 Εἰρύμναι. παῦροι δ' ἐπὶ ἀληθείᾳ κικλήσκουσιν.
 Τετράδι δ' οἷα πόνει· ὅττι πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ.
 Μίσση· παῦροι δ' αὐτὶ μετ' ἐκείνων μέλους δρῶσιν,
 Ἡῦς νομόντας· ἐπὶ θείῃσι δ' ἐπὶ χερσίν.
 Αἰδὲ μὲν ἡμέρας ἐν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄντας.
 Αἰ δ' ἄλλαι μετὰ δαίμονι, ἀκῆριοι, καὶ πφίερονται.
 Ἀλλὰ δ' ἀλλοῖσι αἰνεῖ, παῦροι δ' ἐπὶ τ' ἴσπεσιν.
 Ἀλλοτε μήτηρ πῖλαι ἰμῖρη, ἄλλοτε μήτηρ
 Τῶν εὐδαίμωνι τε καὶ ὅλοι· ὅς τ' ἀπὸ πάντων
 Εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναιτί· ἀθανάτοισιν,
 Ὅσθινας κρίνων. ἐν ὑπερβορίᾳς ἀλείνουν.

35

(800)

40

45

(810)

50

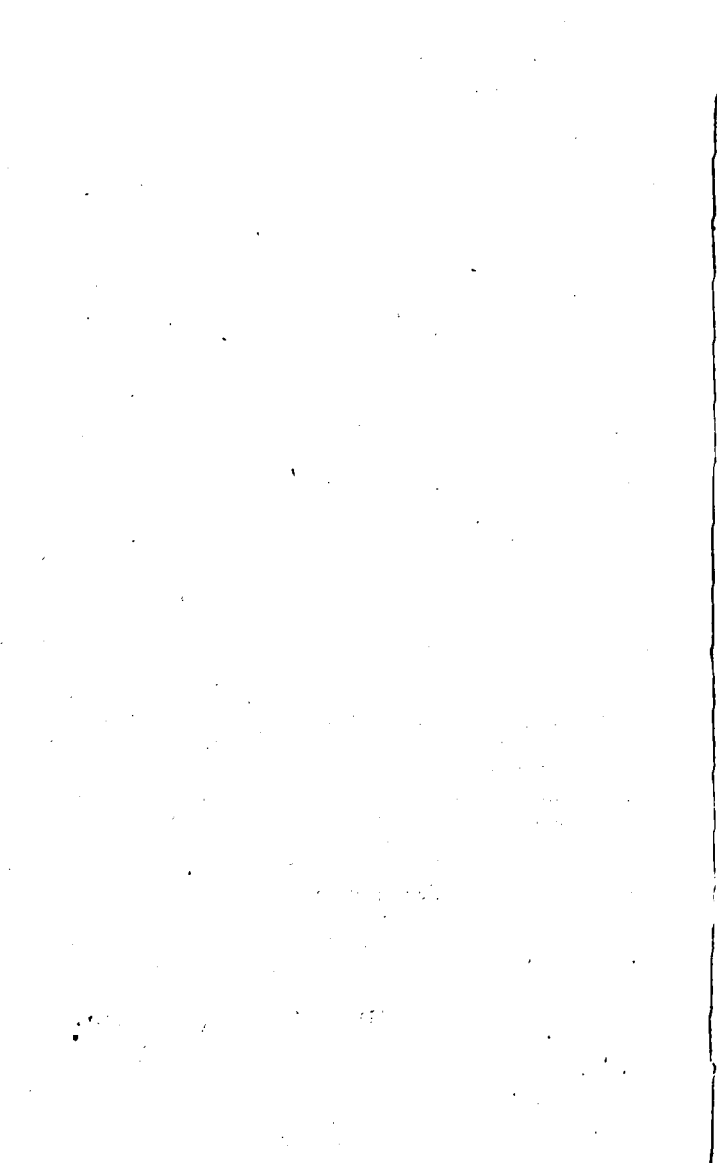
55

(720)

60

Media: hac vero & oves, & curvipedes retortis cornib. boves
Et canem asperis dentibus, muloſque laborioſos
Cicurato, manum imponens. cautus vero eſto animo,
Vt quartam vites deſinentis & inchoati menſis,
Doloribus conficiendo animo. valde hæc accommoda eſt dies
Quarta autem menſis uxorem domum ducito,
Obſervatis avibus quæ ad hanc rem ſunt optimæ,
Quintas vero evitato: quia difficiles ſunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare, (jurias.
Periurium vindicantes, quod malum contentio genuit per-
Media verò ſeptima, Cereris ſacrum munus
Diligenter inſpiciens bene æquata in area
Ventilato: roborumque ſector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua ſunt.
Quarta vero incipito naves compingere hiantes,
Nona autem media pomeridiana, melior dies.
Prima vero nona proſus innoxia hominibus.
Bona ſiquidem eſt ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam proſus mala dies.
Sed pauci rurfus ſciunt tertium nonum menſis opimum
Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum,
Bobus & mulis, & equis celeribus.
Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum
Trahito. Sed pauci vera intelligunt,
Quarta vero aperi dolium. præ omnibus ſacra dies eſt
Media. pauci vero rurfum poſt vigefimam menſis optimam,
Aurora vigente: pomeridiana vero eſt deterior.
Et hi quidem dies ſunt hominibus magno commodo.
Cæteræ autem incertæ, ſine ſorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
De his beatusque & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,
Auguria obſervans, & delicta evitans.

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ὁ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

HESIODI ASCRAEI
S C V T V M
HERCVLIS.

Η οἷη σφελιπῶσαι δῆμους ἐ παλιδόμαζαιαν
 Η'λυθεν εἰς Θῆβας, μετ' ἀρήϊον Α'μφικτύνοντα,
 Α'λκίωνα, θυγάτηρ λαοσσόου Η'λεκτρύωντος.
 Η' ῥα γυναικῶν φθλον ἐκαίνυτο θηλυτερόν
 Εἰδὲ τε μεγάρηι τε νόον γὰρ μὲν ἔπης ἔραξε
 Τάων ἄς θνητῶν θνητοῖς τέκον ἐνθηβέσσαι,
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρηῆνι, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 Τοῖον ἄηδ' οἷον τε πολυχρόν τε Α'φροδίτης.
 Η' ὃ καὶ ἄς κατὰ θυμὸν εἰσι περὶ κεν ἀκροίτῳ,
 Ὡς ἔκπε περὶ περὶ γυναικῶν θηλωντερόν.
 Η' μὲν οἱ πατέρ' ἐδλοὶ ἀπέκλινον ἱφίθιμας,
 Χωσάμενοι περὶ βυσί. λιπὼν δ' ὅσα πατρὶδα ζαῖαν,
 Εἰς Θῆβας ἐκένει φρεσισακίας Καδμείας.
 Εἴθ' ὅσα δῶματ' ἔταμ στυαῖδι καὶ ῥήκισσι
 Νόσφιν ἄστερ φιλότῳ ἱφίμεν. ἔχαι οἱ ἦεν
 Πρὶν λεχίων ἐπιδόμας εὔφρονος Η'λεκτρύωντος.
 Πρὶν γὰρ φόνον ἔειπεν καὶ γνήτην μεζαυθῶν
 Η'ς ἀλόχου, μαλὲρ ὃ καὶ ἀφίεσσι περὶ κάμους
 Αἰδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάν.
 Ὡς γάρ οἱ δίκειτο θεὸς δ' ἐπιμαρτυροῖ ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ἐπίετο μῶν ἐπέεσσι δ' ὅτι τάχιστα,
 Ἐκτελέσσει μέγα ἔργον, ὃ οἱ δόθεν θῆμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμφοι ἱεῖροι πολέμοιο τε φυλόπιδος τε
 Βαιωνεὶ πλῆξεν ποῖ, ὅπῃ σακίαν πνέοντες,
 Λακροῖ τ' ἀγχιμέχοι καὶ Φωκῆς μεζαυθῶν
 Ἔσσοντ'. ἦρχε δ' τοῖσιν εὖς παῖς Α'λκίοιο,
 Κυδῶν λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Α'λλῶ μῆν ὑφαισι μέγα φρεσιν, ὅφρα θεῶσιν
 Αἰδρᾶσι τ' ἀλφειῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρος φύσεισσι,
 Ὡς το δ' ἀπ' ἐλύμπιοι δόλοιν φρεσὶ βουσοδμήμων.
 Ἰμέραν φιλότῳ ἐϋζῶντο γυναικῶς,
 Εἴνυχοι τὰς δ' ἔξε Τυφάονιοι, τόθεν αὖθις
 Φίλιον ἀκρόβωτον ἀπὸ δόλῳ μετῆζε Ζεύς.

HESIODI ASCRÆI

Scutum Herculis.

A Ut qualis relicta domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem.
 Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis :
 Quæ mulierum genus superabat fœminearum,
 Formaue & proceritate. mente utique nulla cum ea certabat
 Illarum quas mortales mortalibus peperere concumbentes,
 Cujus & à vertice, & à palpebris nigricantibus
 Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conjugem,
 Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,
 Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domans
 Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
 Vbi idem habitabat cum veneranda conjuge,
 Scorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi
 Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
 Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum
 Suæ conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
 Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbibat.
 Hunc autem una cupidi bellicque præliique,
 Bœotii equitando insignes, supra clypeos animum gerentes,
 Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi
 Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
 Aliud consilium texebat in animo, ut diis pariter
 Et hominibus rerum indagatoribus damni depulsorem plan-
 taret.
 Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
 Desiderans consuetudinem elegantis mulieris.
 Per noctem : celeriterque venit in Typhaonium, unde rursus
 Ad Phicium summum accessit prudens Iupiter,

Vbi residens mente versabat divina opera.

Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide

In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium :

Eadem autē & Amphitryo populorū dissipator, illustris heros,

Perfecto magno opere, rediit domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

Cœpi ire, antequam suæ conjugis conscendisset lectum.

Tale sit quidem corde desiderium ceperat pastorem populorū

Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis :

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato, (est.

Magnoque affectu, lubentiq; animo, domum suam reversus

Totaque nocte concubuit cum pudibunda uxore,

Oblectando se muneribus aureæ Veneris. (mo,

Illa autem à Deo pariter domita, & ab homine longe opti-

Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,

Haudquaquam similes, quanquam fratres essent.

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstan-
torem virum,

Sævum ac validum, vim Herculeam :

Hunc quidem compressa à nubium offuscator Saturno,

Iphicleum autem, hastarum à concussore Amphitryone,

Diversa generatione : alterū quidē, cū viro mortali concubēs :

Alterum autem, cum Saturnio deorum imperatore omnium:

Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum,

Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Ipsū, & patrem ipsius, Mortem, bello insatiabilem,

Armīs fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,

Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,

Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.

Currus autē fabrefacti & rotarum ambitus circū resonabant,

Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,

Sperans se Iovis filium, Mavortium, aurigamque

Ferro interempturum esse, & inclyta arma despoliaturum.

Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Ipse enim contra illum contitavit vim Herculeam.

Totus

Ἔνθα καθεζόμενον, φρεσὶ μὲνδ' ἰσχυρὰ ἔρξα.

Αὐτῇ μὲν γὰρ τυκπταυτοφύρου Ἡλιατρυνάνης

35

Εὐνῇ καὶ φιλότῃ μίγῃ, τίλισσι δ' ἄρ' ἰίλδου.

Αὐτῇ δ' Ἀμφιτύνων λαοσφόρον ἀγλαὸς ἦρας

Ἐκτελέζας μέγα ἔρξαν, ἀφίκετο δ' ὁ δὲ δόμοι δ' ε.

Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δ' ἰμῶνας καὶ πυρῶνας ἀχρονιάτας

Ως τ' ἰίνα, πρὶν γ' ἢς ἀλόχῃ ἐπιδόμῃται εὐνῇς.

40

Τοῖσιν γὰρ κεκοίλῳ πόσιν αἰνυτο πυρῶνα λαῶν.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπεφύκει κακότητος

Νύξῃ ὑπὸ ἀργαλῆς, ἢ καὶ κρατερῷ ὑπὸ δισμῷ.

Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτύνων χαλεπὸν πόντον ἐκβλύπεντας,

Ἀσπασίως τι φίλως τι εἶο, δόμοι εἰσαφίκνυντο.

45

Πανύχῃ δ' ἄρ' ἔλαβ' οὐδ' αἰδὴν παρὰ κρηίδι,

Τετραμῶν δ' ὤρεσι πολυχρύς Ἀφροδίτης.

Ἡ δ' ἦν δὲ δ' ἰμῶνας καὶ ἀνὴρ παλῶν δόισι,

Θήβῃ δ' ἐπὶ πύλῳ δ' ἰμῶνας γένετο παῖδ'.

Οὐκ εἶδ' ὅμα φρονέοντο. (κρηιγνήτω γὰρ μὲν ἦσαν)

50

Τὸν μὲν χροῖτερον, τὸ δ' αὖ μὲν ἀμείνονα φῶτα,

Δεινόν τι κρατερόν τι, βίλῳ Ἡρακλεῖδ'.

Τὸν μὲν ὑπεδ' ἰμῶνας καλαυτεφί Κροῖωνι,

Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γὰρ δ' ὀρευσόων Ἀμφιτύνωνι,

Κικραμῶν γένετο. τὸ μὲν βροτῶν ἀνδρῶν μίγνυντο.

55

Τὸν δ' ἦ, Διὶ Κροῖωνι. Ἰππὶν σμάντορα πάντων

Ὡς καὶ Κύκνοι ἐπιφύει Ἀρηιάδῳ, μεζάνθυμον.

Εὐρε γὰρ ἐν τεμνὶ ἐκαστὸς Ἀπόλλωνος

Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὅν, Ἄρῳ, αἶνον πολέμοιο,

Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο.

60

Ἐπὶ δ' ἐν δ' ἰφρῶν. χθόνα δ' ἔκτυπον ἀκίεες ἵπποι,

Νύσσοντες χηλῇσι κῆρας δ' ἑσφ' ἀμφιδεδίχθαι,

Κοπιζομένην πλεικῶσι τὸν ἄρμασι καὶ ποσσὶν ἵππων.

Ἄρματι δ' ἐπὶ ποίῃ καὶ ἀνιχνύς ἀμφερεθίζον

Ἰππῶν ἰεμένων. καχάρῃ δ' ἐκ Κύνων ἀμύμων.

65

Ἐλπόμην Διὸς υἱὸν δ' ὀρέον, ἵπποισι τι,

Χαλκῷ δ' ἰφρῶν, καὶ δ' ἐκ κλύα τεύχεα δύστην.

Ἀλλὰ οἱ ἐν χυλῶν ἐκ ἐκλυε φεῖσιν, Ἀπόλλωνι.

Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπὶ ῥεσι βίλῳ Ἡρακλεῖδ'.

Πᾶν δ' ἄλλο καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παρμακίῃ
 Λάμπει ὑπ' αἰθέροιο θεῶ τευράνῃ τε καὶ αὐτῷ.

Πόρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπιδάμπτε. πῶς καὶ ἰκέαι
 Ἐτλη θνητὸς ἰὼν κελειροποιῶν ἑρμαβλῶται.

Πάλιν Ἡρακλῆος καὶ κνηδόμεν Ἰόλαος·

Κείνου γὰρ μεγάλη τι βίη καὶ χάρις ἀπ' οἴου

Ἐξ ἄμων ἐπίφυκον ἐπὶ σθεσσοῖσι μέλεσσι

Ὅς ῥα τὸν ἠίοχον περσέφει κρατερὸν Ἰόλαον.

Ἦρως, ὦ Ἰόλαε, βροστῶν πολλὸν φίλῃς τε πάντων,

Ἦ π' μετ' ἀθανάτους μάχεσθαι, τοῖσ' οὐ μὲν πῶς ἔχουσιν,

Ἦ λυτοῖν Ἀμφιστῶν, ὅτ' εὐκρίφανον ποτὶ Θῆσιν

Ἦ λαι, λιπῶν Τίρωτον εὐκρίφρον πολίεσθον,

Κτείνας Ἠλεκτῶνα, βοῶν ἐν κρημνιστῶπι.

Ἰκετο δ' εἰς Κρέοντα καὶ Ἠνίοχον πανύπταλον,

Οἳ ῥά μιν ἠσάζοντο καὶ ἄρματα πάντα παρέειχον,

Ἠ δίκη ἰὸν ἰκίτῃσι· ποῖ δ' ἄρα κηράτῃ μάχῃ;

Ζῶι δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐφύρῃ Ἠλεκτῶνῃ

Ἠ ἀλόχῳ. τίς δ' ἄμμις ἐπ' ἀπορρήναι ἐν αὐτῶν

Γενόμεν' ὅτε φυλὴν ἐναλίγκιαι ὅτε γόνυ.

Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ, τῷ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·

Ὅς περσέφει σφείτερόν τε δοῦν σφείτερος τε ταχῆας,

Ὡόχετο πρῆξιν ἀλυπαρῆαν Ἐδμοσθῆα,

Σχέτλιος ἦν καὶ πολλὰ μετισταχίζει ὀπίσσω,

Ἦν ἄτλῳ ἄχραν· ἦ δ' ἔπαλιν ἄρτος ἴσιν.

Αὐτὰρ ἐμὲ δαίμων χαλεπὸς ἐπέδιδετ' αἰθλῆς.

ὦ φίλ', ἀλλὰ σὺ γῆσον ἔχ' ἐνὶ στήθεσσι φρονέοντα

Ἰππῶν ἀκυπόδων· μέγα γ' ὀρεσὶ γούρῃσι ἄεξαν,

Ἰθὺς ἔχοντο δὲ ἄρμα, καὶ ἀκυπόδων σθένος ἴππων,

Μηδὲν ἐπιδδέσας κτύπον Ἀρεῖ· ἀνδροφόνειο,

Ὅς νῦν κεληγῶς περιμαίνεται ἰσθμῷ ἄλλο

Φοῖβος Ἀπόλλωνος ἐκρηγνέμενος ἀνὰ κλῆος.

Ἦ μὲν καὶ κρατερὸς περ ἰὼν ἅαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε περσέπει ἀμώμητος Ἰόλαος,

Ἦ δέ, ἦ μάλα δὴ π' πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Τιμῶ σὺν κεφαλῇ, καὶ ταύρος Ἐπεσίζαιος,

Ὅς Θῆβος κρηδόμενος ἔχῃ, ρύεταί τε πέλας.

Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
 Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
 Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectu prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolaum?
 Illorum enim & vis magna, & manus invictæ
 Ex humeris natæ erant, una cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O heros Iolæ, mortalium longe carissime omnium,
 Nempe vere in immortales beatos, qui olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata,
 Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas habentes
 frontes. (bus

Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam vesti-
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt.
 Qua fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis.

Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide
 Sua conjuge: moxque nos revolutis annis

Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
 Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,

Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurytheum:

Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
 Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.

Mihi vero deus difficiles imperavit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes,
 Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciâ accumulans
 Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,
 Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris,
 Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum ne-
 Phœbi Apollinis, longe jaculantis regis. (mus

Enimvero, etiâ validus licet existas, tamen exsaturabitur bello.

Hunc vicissim allocutus est inculpatus Iolaus:

O patruæ, quam multum vero pater hominum atque decorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tuctur civitatem:

Quemadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque
 Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
 Currus inter se committentes Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iovis filium,
 Neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros incalpati Alcidae,
 Qui prope adsunt, cupientes bello
 Certamen instituere, quæ res ipsis multo gratior quam epulæ.

Sic ait, arripit autem fortis Hercules,
 Animo oblectatus. admodum enim illi grata dixerat.
 Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est.

O heros Iolæ, Iovis alumne, non procul etiam hinc
 Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus.
 Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus seris oblitum
 Quoquo versum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
 Vulcani incluta dona, tibiis induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulcrum, aureum, variegatum : quem ipsi dederat
 Pallas Minerva filia Iovis, tunc cum coeperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.
 Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium, ferrum,
 Sævus vir : cavam autem circa pectora pharetram,
 Rejecitque in tergum, in hac multæ erant sagittæ
 Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
 Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, &
 lacrymis madebant :

Mediæ autem politæ erant, longæ : sed à tergo
 Nigræ aquilæ contextæ alis
 Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit.
 Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit.
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.

At manibus clypeum accepit, variū totū, quæ nemo quisquā
 Neq; petrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum visū.
 Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,

Et

Οἷον δὲ καὶ τόνδε βροτῶν κρατερόν τε μέγαν τε
Σας εἰς χεῖρας ἄγχειν, ἵνα κλέῃ· ἰοτλὸν ἄρῃαι.
Α'λλά γε δύσστον τείχε' ὀρήϊα, ὅφρα πάχιστα
Δίφρεος ἐμπλάζωις Ἀργὸς δ' ἡμίτερόν τε
Μαρινώμενδ'. ἐπεὶ ἔπ' ἀπαρθεῖν Διὸς υἱὸν
Οὐδ' ἴφικλείδην δειδύξει. ἀλλὰ μιν οἶον
Φεύξεσθ' δύο παῖδας ἀμύμονα· Ἀλκείδαν,
Οἳ δὲ σφί' χεῖρόν ἐσι. λιλαϊόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδας τήσθην. τά σφιν παλὸν φίλτερον γυνῆς.

110

125

Ὡς φάτο· μείδῃσιν δὲ βῆν Ἡρακλῆειν.
Θυμῷ γηθήσαι· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρματα εἶπεν.
Καί μιν ἀμειβόμενον ἔπειτα πλερόντα προσήυδα.

120

Ἦρως δ' ἰόλαε, διοτρεφίς, ἐκέτι τηλῆ
Υσμίνη τε γηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρε· ἦοδα δαίφρων,
Ὡς κὴ νῦν μέλαι' ἔππεν Ἀργεῖονα κυμαρχαίτῳ.
Πάντῃ ἀναστροφῇ κὴ δόρη γάρμ', ὥς κε δλιυήσῃ.

125

Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὄρει χαλκῷο φαεινῷ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, πρὶν κνημῆσιν ἴθῃκε.
Δεύτερον μὲν γύρηκα πρὶν στήθεσιν ἴδῃκε
Καλὸν, χρύσεον, πολυδαίδαλον. ὃν ῥ' οἱ ἴδωνκε
Παλλὰς Ἀθηνᾶ κέρη Διὸς, ὅππότε' ἔμελλε
Τοπρῶτον σπένοντος ἐφορμήσεσθ' αἰέθλης.
Θήκετο δ' ἀμφ' ὤμοισιν δόρης ἀλκτῆρος σίδηρον
Δαινὸς ἀνὴρ. κροῖλιν δ' ὥς στήθεσιν φαρὲν τέλει,
Καὶ βάλετ' ἐξ ὀπίθεν· ποταμοὶ δ' ἐν βόθρῳ οἱ σπῆ
Ρίγηλοι, θανάτοιο λαβιφθόγγου διοτῆρος.
Πρόθεν μὲν θανάτιόν τ' εἶχον, καὶ δ' ἀκρυσε μῦθον.
Μίσσοι δ' ἐξείη, πρὶν μήκειας. αὐτὰρ ὅππῃθεν
Μορφοῖο φλαγῆας καλυπτόμοι πλερύναντι
ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχ' ἀσχεχμένον εἰλετο χαλκῷ.
Κροθὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχῆν ἴθῃκε,
Δαιδαλίην, ἀδάμαντον, ἐπὶ κροτάφοις ἀρραγῆαν,
Ἦτ' ἔρυστο κέρη Ἡρακλῆος θείοιο.

130

135

ΧΕΡΣΙ' γὰρ μὲν σάκε' εἰλε παναίολον· ἔδ' τις αὐτὸ
Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, γαῦμα ἰδὼν.
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ πλάγῃ λούκῃ τ' ἐλέφαντι,

140

Ἡλίκ-

Η' λίκτε, θ' ὑπελαμπὲς ἔλκω χρυσῷ τι φαεινῷ,
 Λαμπρόμυρον κυάνη ἢ δὴ πύργος ἡλιόλαο.
 Εἴ μ' ἔσσω ἢ δράκοντι· ἔλκω φόβῳ, ἔπι φατῶν,
 Ἐμπαλιν ὅσοις πυρὶ λαμπρόμοισι διδερκαῖς. 145
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πᾶσι τῆμα λευκὸν θάπτηται,
 Δαινῶν ἀπλήτων, ἐπὶ ἢ Βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δαινῶν ἔσας πιπτόητο, κερύσσουσι κλέοντες ἀνδρῶν,
 Σχάλλει, ἥ ῥα ἰοῖν τε καὶ εἰ φέρτας εἴλετο φωνῶν,
 Οἵ τις ἀντιβῶν πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρονται. 150
 Τῷ καὶ ψυχῇ μὲν χθονὶ δυνάσ' αἰδῶ· εἴσω
 Αὐτῶν, ὅστις δὲ σφί' ὄφει' ῥινόιο σακίεσσι,
 Σπέρειν ἀζαλίοιο κελευσθῆναι πύθεται αἴη.
 Εἴ ἢ ὥρῳαίς τε παλινῶν τε πίνυκτο·
 Εἴ δ' ὅμαδ' ἐπε, φόβῳ τ', ἀνδροκτεσίν τε διδύκει. 155
 Εἴ δ' ἔσας, εἴ ἢ κυδοιμὸς ἰθυῖον, εἴ δ' ὀλοὴ κῆρ,
 Ἄλλοι ζῶσι ἔχουσιν νύκτα, ἄλλοι αἶψα
 Ἄλλοι τεθνηῶνται κατὰ μέθοον ἔλκε ποδῶν.
 Εἴ μ' ὅλ' ἔχ' ἀμφ' ἄμμοισι διαφαίνον αἵματι φατῶν,
 Δαινῶν διερκομένη, κραναχῇ σὶ τε βεβραυῇ. 160
 Εἴ δ' ὀφίον κεφαλῇ δαινῶν ἔσαν ἔπι φατῶν
 Δάδιχα· τὰ φεδύσκον ἐπὶ χθονὶ φθλ' ἀνθρώπων.
 Οἵ τις ἀντιβῶν πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρονται.
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν κραναχὴ πῖλεν, εὔτε μάχεται
 Ἀμφιπτερυγιάδης. τὰ ἢ δαίετο θυντὰ ἔργα. 165
 Σπύγματ' ὅλ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δαινῶσι δρεγκασί
 Κυανία κατὰ νῶτα, μελάνθησαν ἢ γένεια.
 Εἴ ἢ συῶν ἀγέλας χλύναν ἔσαν ἡδὲ λιόντων
 Ἐς σφείας διερκομέναι, κερτιόντων τ' ἱμῖνον τε.
 Τῷ καὶ ὀμιληδὸν σῆχος ἤϊσαν ὑδὲν τῶγα 170
 Οὐδέτεροι τρέτῳ φέρουσιν γὰρ μὲν αὐχῆνας ἀμφω.
 Ἡδὴ γὰρ σφί' ἐκίετο μέγας λῆς, ἀμφὶ ἢ κῆρυκοι
 Δοιοὶ δάπνυρ μοι ψυχῆς, κατὰ δὲ σφί' κελευσθῆναι
 Αἵ μ' ἀπλάττει' ἔσθ'· οἳ δ' αὐχῆνας ἐξερπύλλεις,
 Κεῖατο τεθνηῶντες ὑπὸ βλοσυροῖο λῆσσι. 175
 Τὰ δ' ὅλ' ἐπ' ἡμῶν ἐγχεῖσθαι, κερτιόντες μάχεται.
 Ἀμφοτέρω, χλύναι τε σῖες, χερσὶν τε λόντες.

Εἴ δ'

Et electro lucidus erat, auroque fulgido,
 Splendens : cæruleis plicis fulgorem interfecantibus.
 In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis.
 Retro oculis igne lucentibus tuens.

Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus.
 Sævis, inaccessis, super terribilem autem frontem
 Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum ;
 Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris
 Quicumque bellum adversus Iovis filium gererent,
 Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum intro
 Ipsorum ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propulsatio, & vice versa persecutio factæ erāt.
 In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc ferebantur.
 In eo contētio quoq; & motus furebat: in eo perniciosa Parca
 Vivum alium tenens recēs vulneratum, alium autem illæsum
 Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.

Vestē autem habebat circum humeros cruentā sanguine vi-
 Særum videns, clamoribusque ingravescens. (rorum,

In eo autem & serpentum capita sævorum erant haud qua-
 quam effabilium (minum,

Duodecim, quæ perterrefaciebant super terram genera ho-
 Quicumque bellum contra Iovis filium moverent. (gnabat

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pu-
 Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda opera.

Porro veluti puncta quædam apparebant videnda sævis dra-
 Cærulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ. (conibus

In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum
 Mutuo sese aspicientium, irascentiumque & festinantium,

Quarum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi
 Neq; illi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum

Iuxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger

Cruor distillabat in terram ipsi autem cervicibus dejectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus,

At illi magis etiam excitabantur. incensi ad pugnandum,
 Vtrique agrestesque sues, trucesque leones.

In eo

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Cæneum circa regem, Dryantemque Pirithoumque,
 Hopleumque Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque
 Mopsiumque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis,
 Theseumque Ægeidem, similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
 Magnus Petæus atque Asbolus augur,
 Artusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,
 Et duo Peucidæ, Perimedes, Dryalusque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent,
 Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
 Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,
 Currui insistsens. juxta autem Pavorque Metusque
 Stabant, gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iovis filia prædatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureamque galeam,
 Ægidemq; circū humeros gradiebatur autē in præliū sævum.
 At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
 Desiderabile quiddam personabat Iovis & Latonæ filius
 Aurea cithara: deorum autem frangebatur purus Olympus.
 Ibi & forum, circum autem opulencia infinita, quasi in coro-
 na erat posita

Immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è stanno.
 Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
 Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum afflantes
 Argentei delphines depascebant mutos pisces.
 Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis

Εἴ δ' ὡς ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν,
Καινία τ' ἀμφὶ ἄνα κτῶ, Δρύαυλά τε, Πειρίβοόν τε,
Ὀπλῖα τ', Ἐξέδον τε, Φαληρόν τε Πρύλαρόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπευκίδην, Τίφραστον, ὅζον Ἀρεῶν,
Θησίαν Αἰγείδην, ἐπίπικλον ἀθανάτῳσι.

180

Ἀργύριοι, χρύσεια φεῖ χροὶ τυχέ' ἔχοντες.
Κύκλωσσι δ' ἐπὶ τρωθὶν ἐναυτίαι ὑπερέσθον
Ἀμφὶ μέγαν Πετρεῖον, ἰδ' Ἀσδαλον εἰανιστῶν,
Ἀρεῶν δ' Οὐρόν τε, μελαγχραΐτῳ τε Μίμωνα,
Καὶ δύο Πωκείδας, Πειριμύδα τε Δρύαλόν τε,
Ἀργύριοι, χρυσίας ἐλάτης ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καὶ τε στωαίετῳ ὥς ἐστι ζῶνι φεῖ ἰόντις,

185

Ἐγγιστοὶ ἰδ' ἐλάτης αὐτοχρῆσθ' ἀργυρῶν.
Εἴ δ' Ἀρεῶν βλοσυροῖο ποδάρις ἔστιται ἵπποι
Χρυστοὶ ἐν ἡμῶν αὐτῶν ἐναυφόρῳ ἔστιται Ἀρεῶν
Αἰχμητῶν ἐν χερσὶν ἔχον, πευλίεσσι καλεῖσθαι,
Αἰματὶ φοινίκῃς, ὥς ἐστι ζῶνι ἐναυφόρῳ.
Δίφρα ἰμυδοῦσας. φεῖ δ' Ἀρεῶν τε φεῖται
Ἐστῶσιν, ἱμυδοὶ πόλεμον καὶ ἀνδρῶν ἀνδρῶν.

190

Εἴ δ' Διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη Τελυγόμεινα,
Τῇ ἱκίλῃ ὥς ἐστι μέγας ἔστιται πευλίεσσι,
Ἐγγιστοὶ ἔχον ἐν χερσὶ χρυστοῖσι τε πευλίεσσι.
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ἄμφω ἐπὶ δ' ἔχον φύλοπι αἰνῶν.

195

Εἴ δ' ὡς ἀθανάτων ἱερὸς χρῶς ἐν δ' ἀρεῶν
Γμυρόν κινάρεζεν Αἰγῶν καὶ Διὸς ἡὸς
Χρυστὴν φόρμυγι. φεῖ δ' ἔχον ἀγλὸς ὅλυμπῳ.
Εἴ δ' ἀρεῶν, φεῖ δ' ὅλυμπῳ ἀπὶ εἰς ἔστιται φεῖται

200

Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. φεῖ δ' ἔχον ἀοιδῆς
Μῦσῳ Πιερίδῃ, λιγὺ μελοποιέσθαι ἐκνῶν,
Εἴ δ' λιμῶν ἔχον ἀμαρμακῶσι οὐκ ἀλάσθῃς
Κυκλοτερὲς ἐπὶ τρωθὶ πανίφθῃ κασιπύρῳ,
Κλυζομένην ἔχον ποταμὸν γὰρ μὲν ἀμμίσθῃ αὐτῷ
Διελφίνῃ τῇ καὶ τῇ ἰδῶνι ἔχοντες ἔχοντες,

205

Νηχομένῳις ἐκνῶν. φεῖ δ' ἀναφυστάσθαι
Ἀργύριοι διελφίνῃ ἰδῶνι ἔχοντες ἔχοντες.
Τῶν ὑπὸ χαλκῶσι τρεῖς ἔχοντες αὐτὰρ ἐπ' ἀνδρῶν

210

Ἡσ

Ἦσ' ἀνὴρ ἄλκιος διδοχαρδύς· ἔχ' ὃ χερσὶν
 Ἰχθύϊν ἀμφίελησεν, ὥς ῥέ ψονὴν ἰοικώς.

215

Εἴ δ' ἂν ὑψόμην Δαναῶν τέκνον· ἴω πάρα Περσέϊ,·
 Οὐτ' ἄρ' ἐπὶ ψαύων σέσκε· πόντι, ἔθ' ἐκαὶ αὐτῷ·
 Θάσμα μέγα φερόσασθ' ἐπεὶ ἔδραμ' ἐτήρησεν.

Τὼς γάρ μιν πηλάμας τῦχε κλυτὴν Ἀμφιγυῆς
 Χρυσέον ἀμφὶ ὃ ποσσὶν ἔχε πλεόντα πέδιλα.

220

Ὡμοῖσι δ' ἂν ἀμφὶ μαλάντῃσι δούρῃσιντο,
 Χάλκιοι σὺν τιλαμῶνι· ὁ δ' ὅς τε ἰόντι ἐπὶ πύλῳ,

Πᾶν ὃ μετὰ φερον εἰσχεῖται δούροισι πέδιλον,
 Γοργυῖς ἀμφὶ δέ μιν κίβοις θέν, θάσμα ἰδέσθαι,

Ἀργυρεῖν· ὅς τ' αὖτοὶ ὅσ' ἀπὸ πηλῶντο φασίνοι
 Χρυσέοι· δεινὴ ὃ πᾶσι κοσμοφύσιν ἀσπίς.

225

Καὶ τ' Αἰδοῦ κακίῃ, νύκτις ζῆλον αἰνόν τε χυλῶ.
 Αὐτὸς ὃ στυγερὴν κατ' ἐφίεσθαι ἰοικώς

Περσὺς Δαναΐδης ἐπὶ πηλῶν· τὰ δ' ὅς μιν αὐτῷ
 Γοργυῖς ἀπλητοὶ τε καὶ ἔφατ' ἀνὴρ μέγας.

230

Ἰδὲ μιν μαπίν· ἐπὶ ὃ χλωρὴν ἀνδρῶν ἰοικώς
 Βασίλειον ἰάχῃσι σέσκε· μετὰ δ' ὅσ' ἐρυμαγδῶ

Οἷα καὶ λυγρῶς· ἐπὶ δ' ἐλπίσιν ἀπλητοὶ
 Δοῖα ἀπληροῦντ', ἐπὶ κλυτῶν τε καὶ ἰοικώς.

Λίχμας οἱ δ' ἄρα πῶμα· μέγας δ' ἐλπίσιν ὁδὸν τε
 Ἀγρὰ δειρομένην· ἐπὶ ὃ δούροισι κρητοῖς

235

Γοργυῖς ἰδούσιντο μέγας φέσκε· οἱ δ' ὑπὲρ ἀπλητοῦ
 Ἀνδρὲς ἐμαρτάδων, πολέμῳ τε τῦχε ἔχοντες.

Ταῖ μιν δ' ἀπὸ σφίτερος πύλῳ· σφίτερον τε τοκῆων
 Λοιγρὴν ἀμύνοντες· τὰ δ' ἀπὸ σφίτερος πύλῳ.

240

Πολλοὶ μὲν κίετο, πλείους δ' ἐπὶ δούροισι κρητοῖς
 Μάστιγι· αἱ δ' ὅσ' ἰοικώς ἐπὶ δούροισι κρητοῖς

Χάλκιοι ἐξ ὁ βόαν, κατὰ δ' ἐπὶ δούροισι κρητοῖς
 Ζωῆσι ἰοικώς, ἔργα κλυτῶν τε καὶ ἰοικώς.

Ἀνδρὲς δ' οἱ πρὸς ὅσ' ἐφ' ἂν, γῆρας τε μέμνησεν,
 Ἀθροῖ ἐκτοδὴν πυλῶν ἔσαν, αἱ δ' ὅσ' ἰοικώς

245

Χείρας ἔχον μακάρεσσιν, πᾶσι σφίτερον τε τοκῆων
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὐτὲς μάχῃ τε καὶ ἰοικώς

Κῆρες πυκνῶν, λευκῶν ἀπὸ σφίτερος πύλῳ,

ΔΑΝΩ-

Sedebat vir piscator observans : habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis.

In eo autem & pluricomæ Danaes filius eques Perseus ,
Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe se-
paratus ab illo,

Miraculum magnum dictu : quoniam nusquam nitēbatur.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus.

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.

Ex humeris autē circa eū vaginæ inclusus nigræ ensis pende-
Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat. (bat

Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri

Gorgonis. circa ipsum autem pera ferebatur, mirum visu ,

Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ

Auræ. sæva autem circum tempora regis

Posita erat: Orci galea, noctis caliginem gravem habens.

Ipsē autem properanti & formidanti similis

Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò

Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,

Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autem adamantē

Euntibus ipsi resonabat clypeus magno strepitu

Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dracones

Duo suspensi erant, attollentes capita.

Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes

Crudele tuentes. supra sæva autem capita

Gorgonum agirabatur magnus terror, ac supra ipsas

Viri pugnabant, bellica arma habentes.

Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,

Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes. (tes,

Ac multi quidē jacebant, plures autem etiam pugnam tenen-

Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus

Ærē acutū clamabant, lacerabanturque genas,

Vivis similes, opera inclyti Vulcani.

Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecuti erant ,

Conferti extra portas ibant, sursumque diis

Manus tendebant beatis, pro suis liberis

Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post ipsos

Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,

(autem
Torvæ

Torvæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque (bant
 Certamen habebant de iis qui cadebant, omnes enim cupie-
 Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Injiciebant unguis magnos, animaque ad Orcum abibat,
 Tartarum in frigidū. illæ autē præcordia postquā exarassent
 Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum :
 Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
 Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
 Atropos : neque enim erat magna dea : sed tamen
 Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima,
 Omnes autem circa unum virum pugnam acerbā instituerant :
 Sævoq; modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
 Inter se autem unguis manusque audaces exæquabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat perustæ similis, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassis genibus : longique unguis à manibus prominebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter dentes
 stringens

Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
 Lacrymis humida. juxta a. tutrita civitas hominum.
 Aureæ a. ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
 Septem portæ : hominesque in voluptatibus & choreis
 Oblectationem capiebant. Alii, siquidem fabrefacto in curru
 Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manibus famulorum. Mulieres a. venustate florentes
 Præibant, quas chori ludentes sequebantur.
 Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum,
 Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Illæ a. ad modulationem ducebant chorum amabilem.
 Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam.
 Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
 Alii a. contra ridentes. ante tibiicinem autem sicculi
 Præcedebant, totamque civitatem lætitiæ choreæque
 Voluptatesque tenebant. Alii a. rursus extra civitatem

Tergis

Δεινωπὸν, βλοσυροῖτι, δαφνοειδὲς, ἀπληθεῖ τε
 Δῆριν ἔχον ὥς πιπλόντων. πᾶσιν δ' ἄρ' ἐνθ'
 Αἶμα μέλαν πείν'· ὃν καὶ πρῶτον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Κείρμενοι, ἢ πίπλοντο νέεσθαι, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὰ δ' ἀγδὸς δὲ καλεῖν
 Τάεραρον ἐς κρυόνθ'. αἷζ' φρένας εὐτ' ὀρέσανθ'
 Αἶμασι· ἀνδρῶν, τ' μὲν ῥίπιασποι ὀπίσσω,
 Α'ψ δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐγόνειον αὐτῆς ἰῶσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχρ' ἐς σφιν ἐφέστασαν· ἢ μὲν ὑφῆσαν,
 Α' πρὸς, ἢ πείλιν μεγάλη θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλὰ πρὸς φρένας τ' ἰὼ πρὸς τυττῆ τε.
 Πᾶσιν δ' ἀμφ' ἐνὶ φωνῇ μέγ' ἔχον δριμύτιον ἔνθ'.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δρᾶσιν ὁμμοσὶ θυμῆσιν,
 Ε'ν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θραζέας ἰσώσανθ'.
 Πὰρ δ' Α' χλὺς εἰσῆκε ἱππομυγρὴ τε καὶ αἰνὴ,
 Χλωρὴ, αὐταλὴ, λιμῶ καὶ πεπληγῆ,
 Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχας χεῖρας ἰσώσανθ'.
 Τῆς δ' αὖ μὲν ῥινῶν μύξα ῥέον, δ' ἢ παρειῶν
 Αἶμα ἀπείλειον· ἔρριπτε. ἢ ἢ ἀπληθεῖ σισαίῃα
 Εἰσῆκε· πολλὰ δ' ἔχον κατενέον αἶμας,
 Δάκρυσι μυδαλὴν. ὥρ' δ' εὐπύργ' πόλις ἀνδρῶν.
 Χρυσάει δ' ἐμιν εἶχον ὑπερβυόεις ἀσπιδῶν
 Ε'πὶ πύλαι. τοὶ δ' ἀνδρῆς δ' ἀγλαίαις τε χοροῖς τε
 Τέρεψαν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώσαντες ἐκ' ἀπῆτης
 ἦσαν· ἀνδρῶν γυναικῶν, πολλὺς δ' ὑμέναιον ὀρέσθ'.
 Τῆς δ' ἀπ' αἰδομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν δ' αἰμάτων. τὰ δ' ἀγλαίῃ τεθαλῆαι
 Πρόδ' ἔκιοι· τοῖσι δ' χοροὶ παίζοντες ἔπαιον.
 Τὰ μὲν ὑπ' αἰ λυγρῶν συράγγων ἴσαν αὐδὴν
 Ε'ξ ἀπαλῶν σμαράγδων, ὥς δ' ἐς σφιν ἀγνὸς ἦεν.
 Αἱ δ' ὑπ' ὀφρὸς γαλῶν ἀπ' αἶμας χορὸν ἱμερόνθ'.
 Ε'νθ' αὖ αὖ ἐπὶ τῶν νύκτων κάμαζοι, ὑπ' αὐλῆ.
 Τοῖς μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρελθμῶ καὶ αἰοδῇ,
 Τοῖς μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῆς δ' ἔκαστος
 Πρόδ' ἔκιοι· πᾶσι δ' πόλιν θαλίαν τε χοροὶ τε
 Α' γλαίαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ πρὸς πύργους πόλιν

250

255

260

265

270

275

280

285

NW9

E 2

- Νῶδ' ἴππων ἱπποάντις ἰθύιον. οἱ δ' ἄροτῆρες
 Ἡ' ρεκεν χθόνα δῖαν, ἱππολάδῳ ἢ χιῶνας
 Ἐτάλατ', αὐτὰρ ἴλου βαθύ λήϊον. οἷα μὲρ ἤμων
 Αἰχμῆς ἐξέησι κρηονίωντα πέπληα,
 Βελθόμῃρα ταχύν, ὥσιν Δημήτερος ἀκτύν. 290
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐπεδανοῖσι δέσι καὶ ἱππολοὶ ἀλωαί.
 Οἱ δ' ἐτρυγαν οἶνας, δριπύνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὐτ' ἐς παλάσους ἰφόρουν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λευκὸς καὶ μέλας βότρυας, μεγάλασι δὲ ὄρχων,
 Βελθόμῃραν φύλλοισι καὶ δόρυγίης ἐλίκεσσιν. 295
 Οἱ δ' αὐτ' ἐς παλάσους ἰφόρουν. τῶν δ' εἰς σφισιν ὄρχος
 Χρύσειος ὤν, (κλυτὰ ἔργα πρίφρονος Ἡφαίστιο)
 Σειόμῃρος φύλλοισι καὶ δόρυγίοισι κῆμαξι.
 Τῶ γα μὲρ ἐν παίζοντι ὑπ' αὐλητῆρα ἔκαστος
 Βελθόμῃρος ταφυλῆσι μελάνθησάν γα μὲρ αἶδι. 300
 Οἷα μὲν ἐτρεφτοῖσι, τῶ δ' ἤρουν. οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἑλκιδόν. τῶ δ' ἀκύνποδας λαγρὸς ἦρουν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντι κύνη σῶν,
 Ἰέρμοι μακίην, οἱ δ' ἰέρμοι ὑπαλύξαι.
 Πὰρ δ' αὖ τοῖς ἱππῆς ἔχον πόνοι, ἀμφὶ δ' αἰθλοῖς 305
 Δῆλον ἔχον καὶ μόχθον. εὖ παλῆαν δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡΐοχοι βεβαῶντες ἐφίεζαν ἀπίας ἱππας,
 Ῥ' οὐτα χαλαίνοντες. τῶ δ' ἐπιπροστίοντα πίπτοντο
 Ἀρμαῖα προκλήεντ', ἐπὶ ἢ πλῆμνα μέγ' αὐτευν.
 Οἱ μὲρ ἄρ' αἰδίοι ἐχον πόνοι ἐδὲ ποτίσφιν, 310
 Νίκη ἐκλυνόθη, ἀλλ' ἀκραιπνὴ εἶχον αἰθλοῖ.
 Τοῖσι ἢ ἐπ' οὐκείτο μέγας τρέπ' ἐν τὸς ἀγῶνας.
 Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα πρίφρονος Ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δ' ἴτιω ρίην Ωκείανδ' ἀπλόστοις ἰοικῶς.
 Πᾶν ἢ σιωήχ' σάκ' πολυδαίδαλοισι. οἱ ἢ κρατ' αὐτῶν 315
 Κύνκοι αἰετοπόται μεγάλ' ἤπνον, οἱ ρά γα πολλοὶ αἰ
 Νῆχον ἐπ' ἀκρον ὕδωρ. πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονίσοντο,
 Θαύμα ἰδέν καὶ Ζῳὴ βαρυκίπῃ, ἢ διὰ βυλίας
 Ἡφαίσιος ποίησι σάκ' μέγα τε σφάροντι,
 Ἀρζάμῃρος παλάμησι, τῶ μὲρ Διὸς ἄλκιμος ἦος 320

Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
 Proscindebant terram bonam, ornatęque tunicas
 Succinctas habebant. sed erat profunda seges, vbi alii quidem
 metebant

Mucronibus acutis rostrata folia,

Gravida spicis, veluti Cereris cibum.

Alii autem in manipulos ligabant & implebant arcem :

Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.

Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis foliis, & argenteis capreolis.

Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis

Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)

Agitata foliis, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,

Oneratus uvis, quę ipsę nigrę erant.

Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem di-
 micabant

Pugnis, & luctando: alii verò alipedes lepores venabantur

Viri venatores, & ferratis dentibus canes duos ante ipsos

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

Iuxta ipsos a. & equites habebant laborem, proque præmiis

Certamen habebant & pugnam. bene junctis a. in curribus

Aurigę stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant (bant.

Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo resona-

Illi quidē igitur perpetuū habebāt laborē, neq; enim dum ipsis

Victoria completa erat, sed indefinitum habebant certamen.

Ipsis a. etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. (lis.

Circa extremam autē oram manabat Oceanus, inundanti simi-

Totum autem continebat clypeum variegatū. per ipsum autē

Cygni alti volantes magnū clangebant, qui illic multi

Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,

Mirum visu, etiam Iovi gravitonanti, cujus consiliis

Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,

Artificiosē expoliens manibus: quem quidē Iovis fortis filius

Iactabat facile : equestrem autem assiliit in currum ,
 Similis fulguri patris Iovis, ægida tenentis ,
 Leviter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus ,
 Bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem ipsis advenit dea cæsis oculis Minerva ,
 Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur :

Salvete Lyngæi progenies longe inclyti ,
 Nunc itaq; Iupiter robur vobis dat, is qui beatis imperat ,
 Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
 Sed tibi aliud verbū dicam, multo præstantissime populorum.
 Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris ,
 Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius :
 Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
 Vbi nudatum clypeo variegato
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro ,
 Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diva dearum ,
 Victoriâ immortalibus manibus & gloriam tenens
 Certatim. Tunc igitur Iove natus Iolaus
 Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leviter ferebant celerem currum , pulverem cientes per cam-
 pum.

Nam ipsis animum addiderat dea cæsis oculis Minerva ,
 Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
 Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procellæ ,
 Cygnus equū domitor , & Mars insatiabilis bello.
 Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti ,
 Acutum hinnivère, circaque ipsos reverberabatur sonus.
 Atque hunc prior alloquebatur ita fortis Hercules.

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos ,
 Viros, qui laborem & ærumnas experti sumus ?
 In diversum tene currum bene politum, atque è via
 Cede prætergrediendo. Trachinem enim veho
 Ad Ceycē regem. nam ille potestate pariter & majestate
 Trachini antestat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse.
 Ejus n. connubio tenes filiam Themistonœn nigroculam,

Oigna-

Πέλας ἐπικροτῶς. ἐπὶ δ' ἵππευς διίφρε,

Εἴκαλ' ἀστροπῇ πωτὸς Διὸς κίχιοχοιο,

Κυφα βιδάς. τῷ δ' ἡνίοχ' κροτῆρὸς Ἰόλα'

Δίφρε ἐπιμοιβαῶς ἰθύνετο χαμπύλον ἄρμα.

Α' γχιμῶλον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Α'θήνη,

Καὶ σφείας περζήνυσ' ἔπα πτερόνισσας σφισσύνδας.

325

Χαίριτε Λυγγῆ' γενεὴ τηλεκλειθέιο,

Νόν ῥ' Ζεὺς κροτ' ὕμμι διιδδί, μομφέρισσιν ἀνάσσειν,

Κύκνοι τ' ἐξενάρεν καὶ δαπὼ κλυτὰ τεύχεα δ' ὕστα.

Α' μο δέ σοι τί' ἐκ' ἐρέω μίγας φέριστε λαῶν,

Εὐτ' αὖ δὴ Κύκνοι γλυκερῆς αἰῶν' ἀμείρονης,

Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπτεῖν καὶ τεύχεα τοιο,

Αὐτὸς ῥ' βροτολοιγὸν Α' εἰλώ ἐπιόντα δοκτοῖζας,

Εὐθα κε γυμναζέσθαι σάκκους ὑπὸ δαιδαλέοιο

Ο' φηλμοῖσιν ἰδῆς ἐνθ' ἐπαμύρο' ὅξει χαλκῷ.

Α' ψ' δ' ἀναχάσσεσθαι ἐπεὶ ἐνὶ τοι αἰσιμόι ἐστι

Οὐδ' ἵππευς εἰλείν, ἔτι κλυτὰ τεύχεα τοιο,

335

Ὡς εἰπὼς εἰς διφρον ἐβήσατο διὰ θάλασσαν,

Μίνω ἀθηνάτης χερσὶν καὶ κυδ' ἔχουσα,

Ε' σσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητ' Ἰόλα'

Σμερδαλέονθ' ἵπποισιν ἐκέκλειτο. τοῖδ' ὕπ' ὀμφαλῆς

Εἰμφ' ἴφρον ἰθύνετο, κρηϊόεις πεδίοιο.

Ε' νῆρ' σφιν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Α'θήνη,

Αἰχιδ' ἀνασσοίσασα. παρὰ πλάγῃ δὲ χαίρει.

Τοῖδ' ἄμυδις σφισσύνοντ' ἱελοὶ πυρὶ ἢ θυνέλῃ,

Κύνεθ' ἵπποδάμοι καὶ Α'ρης ἀκόρητος αὐτῆς.

Τῶνθ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπερασπίοι ἀλλήλοισιν

Ὄξεϊα χρίμιον, παρὰ δέ σφιν ἀγνύτο ἡχία.

Τὸν σφισσύνοντ' αὐτοῖσι βίη Ἡ'ρεα κλέπει.

Κύνε πίπον, πέντε ἰδὶν ἐπίχετον ἀέκας ἵππευς,

Α' νδράσιν, αἵ τε πόνη καὶ διζυροὶ ἰδμευς ἐμείν,

Α' λλά παρὲξ ἔχε διφρον εὐξοον, ἡδὲ καλὴν ἔχον

Εἰς παρὲξ ἰάναι. Τρηχίνα δὲ τὰς περὶ λαῶνας

Ε'ς Κηφύου ἀνακτα. ὃ γὰρ διωκέμεν καὶ πιδδί

Τρηχίνοι σφισσύνοντ'. οὐδ' ἐνὶ μάλα εἶδα καὶ ἀφ' ὧν

Τῷ γὰρ ὁπταῖς παῖδα θεμιστολόω κυανῶπι.

355

Ω^ς πίπῃ· ἢ μὲν γάρ τοι Ἀρης θανάτιο τελευτῶν
 Ἀρκέσι, ἐὶ δὴ νῶϊ σωοισόμεθα πολυμήζων.
 Ἡ δὲ μὲν τί ἐ φημὶ καὶ ἄλλοτε περὶ δῶμα
 Ἐγγα[Ⓢ] ἡμετέρη, ὅδ' ὑπὲρ Πύλῃ ἡμαρτέει[Ⓢ]
 Ἀντι[Ⓢ] ἔστη ἱμεῖο, μάχης ἄμφοι μνησάμενοι.
 Τρεῖς μὲν ἐμῶ, ὑπὸ δουρὶ τυπείας ἡρείσασα γαῖῃ,
 Οὐτάρ μιν σέκε[Ⓢ]· τὸ δ' ἵππεσσιν, ἤλαστο μῆρον,
 Παντὴ μιν ἑσπύδων, διὰ δ' ἴμῳ σέκε[Ⓢ] ἄρσεν.
 Πρὶν δ' ἐλθὲν ἐν κρητὶσι χαμαὶ πίσει ἔγγα[Ⓢ] ὀρεμῇ
 Ἐνθα καὶ δὴ λαβητὸς ἐν ἀθανάτοις ἐπὶ χθονί,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτῶν.
 Ω^ς ἔφατ'· ἢ δ' ἄρα Κύκν[Ⓢ] εὐμμελίας ἐρμολοῖα
 Τῷ ἐπιπτόμεν[Ⓢ] ἐχέμεν ἐρυσιέμελλας ἱππας.
 Δὴ τότε ἀπ' οὐρακίῳσι διίφρων Ἰσχυρὸν αἰψ' ἐπὶ γαῖαν
 Πᾶσι τε Διὸς μεγάλα, καὶ ἐναιλίμεν ἀνὰ κ[Ⓢ],
 Ἡνίοχοι δ' ἐμπαλῶ ἔλασαν κραδίεσσιν ἱππας·
 Τῶν δ' ὑπερνομήναι καὶ ἀχίλ[Ⓢ]· πρὸς αὐρεῖα χθών.
 Ω^ς δ' ἔπ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κερυφῆς ὄρε[Ⓢ] μεγάλοιο
 Πέτρῳ δαπνέσκειν, ἐπ' ἀπῆλκας δ' ἐπίρῳσι,
 Πολλὰ δ' ὄρεος ὑψιχμοῖ, πολλὰ δ' ἐπὶ πύκνῳ,
 Αἰγάρῳ τε κενυρρίζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ρῖμφα κυλινδομένην, εἰς κείδον δ' ἀφίκωνται.
 Ω^ς οἱ ἐπ' ἀπῆλοισι πίσει μάχα κεκλήρηται.
 Πᾶσα δ' Μυρμιδόνων τε πόλις κλεινὴ τ' Ἰωνικὸς
 Ἀρετῇ, ἢ δ' Ἐλίκῃ, Ἀνθείᾳ τε ποιήσασα
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἔκρινε, οἱ δ' ἀλαλήτῳ.
 Θιασισίῳ στυλίσαν· μέγα δ' ἔκτυπε μῆνιν Ὀδυσσεύς,
 Κάσδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἐρανόθεν ψιφάδας βάλλει αἰματιόσας,
 Σῆμα πθεῖς πολέμοιο ἰὼ μεγαδάρῳ πηδῇ.
 Οἱ[Ⓢ] δ' ἐν βήσας ὄρε[Ⓢ] χαλκίπες αὐτοὶ δόδαγ
 Κάπ[Ⓢ]· χαυλιόδον Φρογίει θυμῷ μαχίστα δαγ
 Ἀνδράσι θηρευτῆς, ἦν δ' ἐπὶ τελευτῇ ὀδυνῶν
 Δοχμῶν, ἀφ' ὅς δ' ἐπὶ σῆμα· καὶ ἔκτανε
 Λείβετα, ὅσσι δ' οἱ πυρὶ λαμπυρόντη ἐκτίνω,
 Θ' ἔβας δ' ἐν λοφιῇ φρέσσι τείχεος ἡμφί τε δειγνύ.

36c

36s

370

37s

380

38s

390

τῇ

O ignave. non enim tibi neque Mars mortis exitiū
 Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.
 Iam ipsum quidem ajo ante quoq; aliquoties periculū fecisse
 Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso
 Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
 Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terrā,
 Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus
 Totis animis festinans, magnumq; illius clypeum perforavi.
 Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hastæ
 impetu.

Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
 Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,
 Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
 At tunc à bene compactis bigis desilierūt celeriter in terram,
 Et Iovis filius magni, & Enyalii regis.

Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.

Vt autem ab alto vertice montis magni
 Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multæque quercus, multæ item picæ

Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis.

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:

Ira & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore:

Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque loæcus,

Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,

Præ voce utriusq; valde resonabant. Illi autem cum clamore

Mirando congressi sunt. magnū autem intonuit prudens

Jupiter,

Et à cœlo guttas dimisit sanguinolentas,

Signum id ponens bello, suo multū confidenti filio.

Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu

Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnandum

Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem

Per obliquum actus, spumæ autem circa os mandenti

Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,

Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:

Talis similis Iovis filius ab equestri desiluit curru,
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo infidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus mollis ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
 Æstu in gravissimo, quando corpus Sirtus exsiccat.
 Quando item & milia circum ariste nascuntur,
 Quæ æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant,
 Quales Bacchus dedit hominibus in lætitiæ & laborem;
 Eo tempore pugnant, multus autem tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium.
 Atque ut vultures incurvis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ
 Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens. at illi celeriter animadvertērunt
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt,
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere medians, clypeo æream hastam adegit,
 Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeæ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
 Percussit valde, amboque detondit tendones
 Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, icta Iovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata
 ære.

Atque hunc quidem ibi reliquit Iovis ærumnosus filius.
 Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem obser-
 Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus, (vans,
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus

Dissecta,

Τῷ ἱελεῷ Διὸς ὕδρ' ἱππέει γόρ' ἀνέφρα,
 Ἡμῶν δ' ἡ χλοερὰ κυανόπτερον ἡγεῖται
 Ὄζωι φιλζόμενον· γέροντες ἀνθρώποισιν αἰεδον
 Ἀρχέϊ, ὡς τε πόσις καὶ βρωσις γῆλυν ἔειρεν.

395

Καὶ τε πατημέλως τε καὶ ἡμῶν χεῖρ' αὐδ' ἰὼν
 Γ' δὲ σὺ αἰνοτάτῳ, ὅποτε γέρον Σείρα· ἄλκι.
 Τῇμ' δὴ κέγγεροισι πειγλῶχες τελέθουσι
 Τῆς τε γέροντες ἀνέφρασι, ὅτ' ὁμφαις αἰόλου,
 Οἷα Διόνυξ· δύν' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἀχθῶν.
 Τὴν ὅρῳ μείρατον, πολὺς δὲ ὄρεμα γδῶς ὄρεται.

400

Ὡς δ' ἡ λείονε δύν' ἀμφὶ κωμείνης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κροτίσιν, ἐπὶ σφίσις ὀρμήσωνσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀρσέος· δ' ἅμα γένετ' ὀδόντων
 Οἱ δὲ ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψάνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πίπτειν ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλῃ κλάζοντι μετὰ τῷ
 Αἰγῶν ὀρεσπόμῳ ἢ ἀρσέος ἐλάφοιο

405

Πίον· ὡς τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊ· ἀνέφρα
 Ἰὼν καὶ ἀνδρῆς, αὐτὸς δὲ ἀπαλήσει· ἄλλα
 Χάρεα ἄιδεας ἰών, οἱ δὲ ὄρεσσις ἐνὸς οὐρα.
 Ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μέγ' ὄρεμα γδῶς ὄρεται,
 Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσι.

410

Ἐν δ' ἡτοι Κύκλῳ μὲν ὑπερμείων· Διὸς ὕδρ'
 Κτήνιδρα μεμαῶς, σάκ' ἐμὸς καὶ χαλκίον ἔγχυ·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἔρρηξεν δ' ἄνδρα γέρον.

415

Ἀμφιτρυωνιάδης δ' ἡ βίη Ἡρακλείῃ,
 Μεισσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίς· ἔγχυ· μετὰ
 Αὐχίνα γυμνωθέντα γούρ' ὑπὲρ νεφελῶν
 Ἡλῶσ' ἐπικροτίως· δὲ δὲ ἀμφὶ κέρσε τίοντες
 Ἀνδροφόν· μελὴν· μέγα γ' ὅτεν· ἔμπεσι φωνάσ,
 Ἡραπὶ δὲ, ὡς ὅτε τις δρῦς ἤραπ' ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλῶσ' ἔλκε· ἀμφὶ δὲ οἱ βροχὴ τρύχα ποικίλα χαλκῶν.

420

Τοῖς μὲν ἔφ' ἔκαστε Διὸς τοιαυτῶν· ὕδρ'
 Αὐτὸς δ' ἡ βροχὴ λειγὼν Ἀλῶν ἐπὶ τῷ δακτύλῳ,
 Δεινὸν ὄρεσσις ὅσοισι, λείων ὡς σάμαλ' ὑπὲρ
 Ὡς τε μέγ' ἐνδύκως ρίγαν κροτίσιν ὀνύχασιν

425

Σχίσ-

Σχίσσας ὅτι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπήυρα.
 Ἐμμένιος δ' ἄρα τῷ γε κλεινὸν πῖμα πλάται ἦταρ.
 Γλαυκίαν δ' ὅσοις δεινόν, πλεονέξας τε καὶ ἄμικτος
 Οὐρῇ μακρόν, ποσσὶ γλάφει. ἔδδ' αὖτ' αὐτὸν
 Ἐτλη· ἅπα' ἰδὼν χερδὸν ἔλθεῖν, ἔδδ' ἐμμάχου.
 Τοῖ' αὖτ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀνδρῆ' αὐτῆς
 Ἀντὶ' ἴση ἀρετῇ, σὺν φρεσὶ γάρ' αἰεὶ
 Ἐσσυμένως. ὁ δ' οἱ χερδὸν ἤλυθεν ἀχνύμεν' κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀπ' ἀλλήλοισιν ὄρεον.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' αἰ' μεγάλα πίττη πτηνῶν ὄρεται.
 Μακρὰ δ' ἐπιθρόσκοντα κυλινδεται, ἡ δὲ τε ἦχ' ἔρχεται
 ἰμμεμαῖα, πᾶν δ' οἱ ὠτίβόλησιν
 Ὑψηλός, τῷ δὲ σωτηνέσσεται, ἔσται μὴ ἰχθί.
 Τόσσῃ ὁ μὲν ἰαχῇ βροτάρων ἔλι' Ἀρης
 Κεκληγώς ἐπύρεσεν· ὁ δ' ἰμμεμαῖος ὑπὶ δακτύ.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κέρη Διὸς αἰγυόχοιο
 Ἀντὶ' ἤλυθεν Ἀρεῇ, ἐρεμνὴν αἰχὴν ἔχουσα.
 Δοτὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼς ἐπὶ πᾶσι πῆρόν τε σπασσέναι,
 Ἀρεῖς ἐπίχε' μὲν κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτει.
 Οὐ γὰρ τοι θεμὶς ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύναι
 Ἡρακλῆα κλεινὰν Διὸς θρασυχερδὸς υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀπὸ ἵππο' ἱμῆο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείτ' Ἀρεῖ μεγαλήτορα θυμὸν.
 Ἀλλὰ μίγ' αἰχμῇ, φλογὶ οἴκελα τεύχεα πᾶλλον,
 Καρπηλίμως ἐπύρεσσι βίη Ἡρακληΐη,
 Κακτάρματα μεμῶς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χαλκὸν ἐγχέον
 Σπερχχόν, εὖ παιδὸς κερταίῳ περὶ τεινέῳ.
 Εἰ σῆκε δὲ μέγαλω, ἀπὸ τῷ γλαυκῶπις Ἀθῶνῃ
 Ἐχέον ὀρεμνὴν ἵππου, ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δοτὰ δ' Ἀρεῖν ἄχ' ἔλεν· ἐρυσάρη δ' ἄρ' ὄξυ,
 Ἐοσὺν ἵφ' Ἡρακλῆϊ κρητὶς ὀφρονι. τ' δ' ἐπὶ πόντῳ
 Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀνδρῆ' αὐτῆς,
 Μηρὸν γομφωτὴν σάκευς ὑπὸ δαιδαλίω,
 Ὅντις ἐπιπρωτίως· διὰ τῷ μίγ' αἰχμῇ ἄραξι,
 Δύραπι νωμῆας, ἐπὶ τῷ χερδὶ κρύβαλε μεσση.
 Τὰ δ' ὀφείλει καὶ Δεῖμος· ἐν τῷ τοῖον ἄρ' αἰχμῇ ἵππου

430

435

440

445

450

455

460

Ἡ' λαζα

Dissecta, quam celerrimè dulcem animum abstulit.

Alacriter autem hujus nigrum expletur cor :

Ac cæsis intuens oculis sævum quiddam, costasque & humeros

Cauda flagellans, pedibus fodit ; neque quisquam ipsum Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neque pugnare.

Talis igitur & Amphitryoniades infatiabilis bello

Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens

Cerratim. Ille autem prope venit afflicto corde.

Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.

Vt autem, quando à magna rupes cacumine præcipitant,

Erin longum delata saltu volvitur , fragorque

Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit

Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet.

Tanto ille fremitu currum gravator, perniciosus Mars

Vociferans irruit: ille autem promptè venientem excepit.

Porro Minerva filia Iovis ægida tenentis

Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem ,

Sæva autem torvè intuens, verbis volucris allocuta est :

Mars inhibe animos ingentes & manus invictas.

Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,

Hercule occiso, Iovis magnanimo filio.

Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi.

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo ;

Sed magno fremitu, flammæ similia arma vibrans,

Celeriter invasit vim Herculeam,

Occidere festinans. & conjecit æratam hastam

Acriter, ob suum filium irascens mortuum;

In clypeum magnum. At procul cæsa Minerva,

Hastæ impetum avertit, manu deflectens à curru. (acuto

Acerbus autem dolor Martem cepit , extractoque gladio

Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem

Amphitryoniades, sævo infatiabilis bello,

Femore nudatum clypeo sub variegato

Vulneravit validè, magnumque trajecit clypeum ,

Hasta vibrans. in terra autem prostravit media Martem.

At illi Pavor & Metus agilem currum & equos

Adege-

Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
 In currum posuerunt variegatum : atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, veneruntq; in altum Olympum.
 Filius autem Alcmenæ & gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulcris detractis
 Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam ve-
 nerunt,

Equis velocibus. At cæsis oculis Minerva
 Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
 Cygnum a. contra Ceyx sepeliivit, & populus infinitus,
 Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iolcum,
 Amenque & Helicen. multus a. congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, carum beatis diis.
 Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit
 Anaurus,

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas
 Quicumque portaret Delphos, cum vi spoliabat insidiatus.

F I N I S.

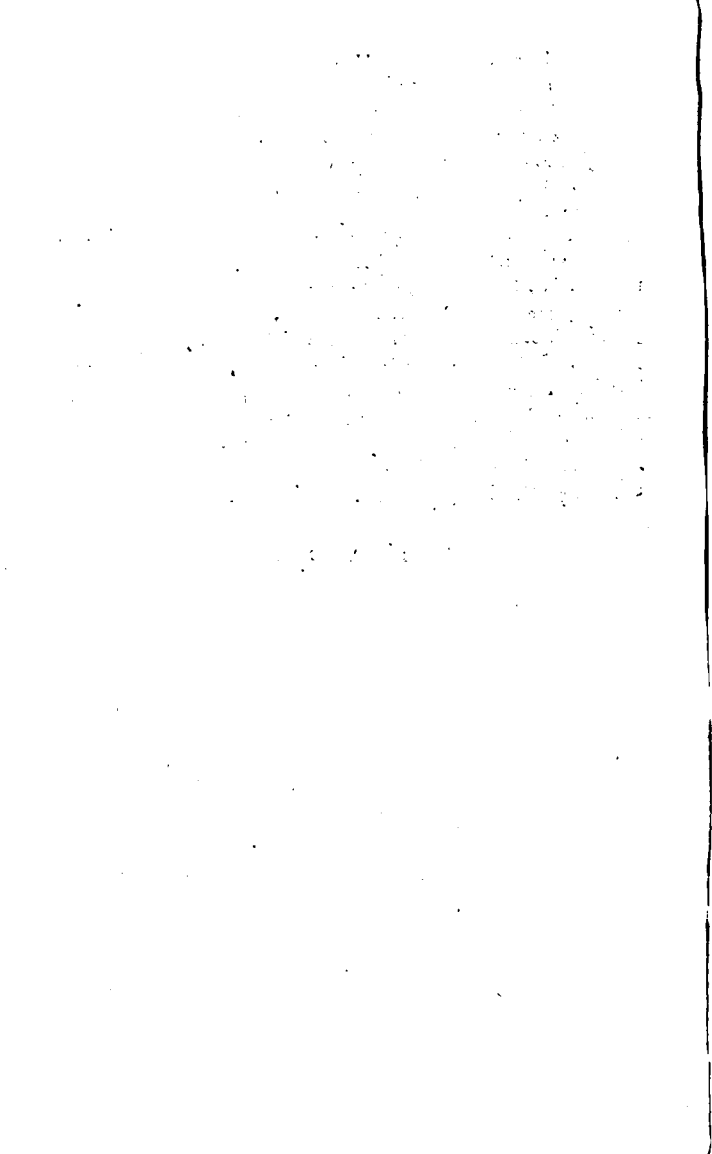
Η' λασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ δὲ χθονὸς εὐνοοδείης
 Ἐς δὲ φρενὶ θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειθε
 Ἰ' ππες μακροτέρῳ, ἵκετο δ' ἄλλοτε Ὀλύμπῳ.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδαλίμου Ἰόλαος,
 Κύκνοι σκυλεύοντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νόστον· αἶψα δ' ἔπειθε πόλιν Τρηχῶν ἵκετο
 Ἰ' πποις ἀκρυόδοτον· ἀπὲρ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 Ἐξίκετ' Ὀλύμπῳ δὲ μέλαινα δώματα πατρὸς.
 Κύκνοι δ' αὖ Κηϋξὶ θάπτεται, καὶ λαὸς ἀπείρεται,
 Οἱ ῥ' ἐγγύς τ' αἶον πόλιν κλειῖν βασιλῆϊ,
 Ἀντίων, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτέρῳ τ' Ἰαωλῶν,
 Ἀργίῳ τ' ἠδ' Ἐλίκῳ· πολλὰς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 Τιμῶντες Κηϋξά, φίλον μακρότερον θεοῖσι.
 Τὰ δ' ἅπαντα καὶ σῆμαί τε ποίησιν Ἀνακτορῶν,
 Ὅμῳ χαλκίῳ πάλῃ· τὴν γὰρ μὴ Ἀπόλλων
 Ληϊδῆος ἦν ὧς, ὅτι βακχεύειν ἐχτόμενος
 Ὅς περ ἄλλοι Πυθοῖ δὲ, βίη σύλασσε δοκεύων.

465

470

475

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI ASCRÆI
DE ORVM
GENERATIO.

101

Μ Ουσσίαν Ἐλικονιάδην δ' ἄρχαίμεν' αἰεὶ δὲν ,
 Αἰ δ' Ἐλικῶν ἔχουσιν ὄρε' ἄμειζα τι ζαῖτιό, τι.

Καί τι παρὲς κελύοντες ἰοειδέα πρὸς ἀπαλοῖσιν
 Ὀρεῶν, καὶ βωμόν ἐραδίην Κροῖων.

Καί τι λοιπὸν ἄμειζα πρὸς Περμηκασεῖο .

Ἡ ἱπποκλήης, ἡ Ὀλμειῶς ζαῖτιο ,

Ἀκροτάτῃ Ἐλικῶνι χρεὺς εὐπυήσας

Καλῆς, ἱμερόεντος ἐπιρρώσας ἢ ποσσὴν .

Ἐνθι δ' ἀπενύμψας, κεκαλυμμένα ἔχει πολλῇ ,

Ἐνύχας εἴησι παρκαλλία ὅσων ἴεσσι ,

Υμνεῦσσι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην

Ἀργείῳ, χρυσοῖσι πιδίλοις ἐμβεβαῖαν ,

Κύρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπι Α'θλίῳ ,

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτέμιν ἰοχαιρεσιν .

Ἡ δὲ Ποσειδάωνος γαίησιν, εὐνοσίχαιον .

Καὶ Θέμιν αἰδιδίην, ἐλκισβόλαφρον τ' Ἀφροδίτην ,

Ἡ δὲ τι χρυσασίφανον, καλὴν τι Διώνην ,

Ἡ ὦ τ', Ἡ ἑλίο, τι μέγαν, λαμπρῶν τι Σελήνῳ .

Λητώ τ' Ἰάπείην τι, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην ,

Γαῖαν τ' Ὠκεανόν τι μέγαν, καὶ νύκτα μέγαντα

Ἀδων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰεὶ ἰόντων .

Αἰ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἰδὲ δαξας αἰοιδίῳ ,

Ἀρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶν ὑπὸ ζαῖτιο .

Τόνδε δὲ με πρόπτεσσι παρὰ μῦθον ἴειπαν ,

Μῦσσι Ὀλυμπιάδης κύρην διὸς αἰγίοχοιο .

Ποιμῆδες ἄρκαυλοι, καὶ ἐλείγχα, γαστέρες οἷον ,

Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγει, ἐτόμοισι ὁμοῖα ,

Ἰδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθεῖα μυθήσασθαι .

Σὺς ἴφασσι κύρην μεγάλας Διὸς δ' ὀπίπεται .

Καί μοι σκῆπτρον ἴδον, δάφνης ἐραθλέος ὄζον ,

Δρέψασθαι γητόν. σὺν τούτῳ δὲ μοι αὐδὴν

Θείῳ, ὥς τε κλύοιμι πᾶσι τ' ἑσπέρην, παρὰ τ' ἰόντα .

Καί

Deorum Generatio.

A Musis Heliconiadicis incipiamus canere,
 Quæ Heliconis habitant montem, magnumque divi-
 numque:

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
 Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
 Atque ablutæ tenero corpore in Permeſſo,
 Aut in Hippocrene, aut in Olmio ſacro,
 Summo in Helicone choreas duxerunt,
 Pulcras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.
 Inde concitatæ, velatæ aere multo
 Noſtu incedebant, perpulcræ vocem emittentes, (nonem
 Celebrantes Iovemque ægida tenentem, & venerandam Iu-
 Argivam, aureis calceamentis incedentem: (vam:
 Filiamque Ægiochi Iovis, cæruleos oculos habentem Miner-
 Anguremque Apollinem, & Dianam ſagittis gaudentem,
 Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
 Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,
 Hebenque aurea corona decoram, formoſamque Dionem,
 Auroramque Solemque magnum, ſplendidamque Lunam,
 Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum verſipellem,
 Terramque, Oceanumque vaſtum, & Noctem atram,
 Aliorumque immortalium ſacrum genus ſemper exiſtentium
 Quæ olim Heſiodum pulcrum docuerunt carmen,
 Agnos paſcentem Helicone ſub divino.
 Hoc autem me primum deæ ſermone compellarunt,
 Muſæ Olympiades filiæ Iovis Ægiochi
 Paſtores in agris pernoſtantes, mala probra, ventres ſolum,
 Scimus mendacia multa dicere veris ſimilia:
 Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiæ Iovis magni veridicæ,
 Et mihi ſceptrum dederunt, lauri per viridis ramum,
 Decerpere mirandum. inſpirarunt autem mihi vocem
 Divinam, ita ut ſcirem tam futura quam præterita:

Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum ,
Se vero primo & postremo semper decantare.

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram ?

O tu, à Musis ordiamur, quæ Iovi patri

Canendo oblectant magnum animum in Olympo ,

Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita ,

Vocem inter se aptantes. illarum vero indefessa fuit vox

Ab ore suavis. rident autem domus patris

Iovis valde tonantis, dearum voce à suavi

Dispersæ. resonat vero vertex nivosi Olympi ,

Domus immortalium. hæc vero immortalem vocem emittentes,

Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,

Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt ,

Quique ex his prognati sunt dii, datores bonorum.

Secundo rursum Iovem, deorum patrem atq; etiam hominum

Incipientesque canunt deæ, & finientes carmen ,

Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus,

Porro & hominum genus, fortiumque gigantum

Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo ,

Musæ Olympiades, filiæ Iovis ægida habentis:

Quas in Picria Saturnio peperit patri mixta

Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans :

Oblivionemque malorum, & solarium curarum.

Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,

Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.

Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora

Mensium decrescantium, diesque multi transacti essent ,

Ipsa peperit novem filias concordes, quibus carmen

Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus ,

Paululum à summo vertice nivosi cœli :

Vbi ipsi splendidique chori, & ædes pulcræ.

Iuxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant ,

In conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes

Canunt omniumque leges, & mores venerandos

Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emit-
rentes.

Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulcra

Immor-

Καί με κέλοιθ' ὑμῖν προσέειπεν ῥαῖοι· αἶν' ἰόντων,
ΣΦαῖς δ' αὖτις πρῶτον τε καὶ ὑπερὸν αἶν' αἰέδον.

Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φεῖ δρῶν ἢ φεῖ τίνεσσιν;

35

Τῶν, Μυσηύωνδ' ὀρχόμεθα, τῇ Δαί πωπῇ.

Υμνεῦσαι πέπκοι μέλαι νόον ὄντος Ὀλύμπου,
Εἰρεῦσαι, πά τ' ἰόντα, πά τ' ἐσθόρμα, πά τ' ἰόντα,

Φωνῇ ὀμνηρεῦσαι, ἥ δ' ἀκρόμαθ' οἶεσσι αὐδῇ.

Ἐκ σφαιμάτων ἡδέεα, γαλῶ δέ τε δάμασσε πύκτος

40

Ζῆνός ἐργαδ' ὅποιον ἴδωσιν ἀπὸ λαιβοίοσση.

Σκιδαμάρη· ἥ καὶ ἢ κρήνη φονεύει· Ὀλύμπου,

Δάμασσε ἀφαιάτων. αἱ δ' ἀμύρατον ὅσων ἴεσσαι,

Θεῶν γένεσσι αἰδέοιεν πρῶτον κλέεσσι αἰεδῇ.

Ἐξ δρῶν, ὡς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς ἰώρ' ἐκκτεν,

45

Οἷτ' ἐκ τ' ἐγόνον θεοί, δυνάμεις ἰάν.

Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πωπῇ ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,

Ἀρχέμαθ' αὖ ὑμνεῖσαι θεῶν, λήγουσιν τ' ἀειδῆς.

Ὅσων φέρωντός ἐστι θεῶν, κρήνῃ τε μέγιστον.

Αὐτὸς δ' ἀνθρώπων τε γένεσσι κρήνῃ τε μέγιστον

50

Υμνεῦσαι, πέπκοι Διὸς νόον ὄντος Ὀλύμπου,

Μῦσαι Ὀλύμπιαδες, κῦρα Διὸς ἀρχέμαθ'.

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρηνίδη τέκε πωπῇ μεγίστου

Μημερσύνῃ, γυνοῖσιν Ἐλδῆσιν ἀμύρατον.

Λημερσύνῃ τε κηκῶν, ἀμύρατον τε μεγίστου.

55

Ἐνία γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγαν μετὰ Ζῆνι.

Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λήγουσιν ἀμύρατον.

Ἀλλ' ὅτι δὴ ῥ' ἐν αὐτὸς ἴδωσιν, φεῖ δ' ἀμύρατον ἀμύρατον.

Μέλουσιν φθινόντων, φεῖ δ' ἀμύρατον πάλιν ἐπιδόσση,

Ἡ δ' ἔτεκ' ἐνία κύρας ἐμύρατον, ἥσιν ἀμύρατον

60

Μέλουσιν, ἐν γένεσιν ἀμύρατον μεγίστου.

Τυτθὸν ἀπ' ἀκρόμαθ' ἀμύρατον φονεύει· Ὀλύμπου,

Ἐνθά σφιν λήγουσιν τε μεγίστου καὶ δάμασσε πύκτος.

Πάρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ ἱμερῶν οἶα ἔχουσιν

Ἐν γαλήνῃ ἱμερῶν ἡδὲ τήμα ὅσων ἴεσσαι,

65

Μέλουσιν πάντων τε νόμος, καὶ ἥδε μετὰ

Ἀθανάτων κλέεσσι, ἐπιδόσση ὅσων ἴεσσαι.

Αἱ τὸν ἴδωσιν φεῖς Ὀλύμπου ἀμύρατον ἀμύρατον ἀμύρατον.

Ἀμβροσίη, μολπῇ δὲ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμειζαίς, ἔρατος δ' ποδῶν ὑπὸ δ' ἔπαυ' ὁρώει. 70
 Νηυστομόων πατίε' εἰς οἶον. ὁ δ' ἔρατ' ἰμέλασπιδεύει.
 Αὐτὸς ἔχων βροτῶν ἡδ' αἰθεράων κεραυνὸν,
 Κέρει νικηζας πατίεσθαι Κρόνον. εὖ δ' ἴκαται
 Ἀθανάτοισι δίδωκεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πρῶτος.
 Ταῦτ' ἀρετὰ Μῦσας αἰδοῖ, ἐλύμπεα δώματ' ἔχουσιν. 75
 Ἐνία θυγατέρις μεγάλη Διὸς ἀγαλαῖα,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε Θάληά τε, Μιλπομήη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Παλῶμιά τ', Οὐρανὴ τε,
 Καλλιόπη δ' ἡ δ' ὠσφειριστή εἰς ἀπασίνων. 80
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύσιν ἀμείδιόισιν ἐπηδῇ,
 Οὔτινα πμήχουσι Διὸς κύρου μεγάλοιο,
 Γεινόμενόν τ' εἰσὶ δώσει διοτρεφίῳ βασιλῶν,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χέουσιν αἰοιδῇ,
 Τῷ δ' ἐπὶ στήθεσσι μέλιχα' οἱ δὲ νύ λαοὶ
 Πάντες εἰς αὐτὸν ὀρώσι λήχεοντο θυμίστας 85
 Ἰθέησι δέκονται. ὁ δ' ἀσφαλῶς ἀγροτέρους
 Αἰψά τε καὶ μέγα νῆκε' ἐπισπάρδων κατέπικυσε.
 Τύνηκε γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνθα λαοὶς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μέλατος περ ἔργα τελευτοῖ
 Ῥηϊδίως, μαλακῶσι τ' ὀφθαλμοὶ ἐπίεσσιν. 90
 Ἐρχόμενοι δ' ἀνὰ αὖτον ὡς ἰλάσκοντο
 Αἰδοῖ μολιχίην μὲν δ' ἀγρομέτοισιν,
 Οἷα τοι Μυσίων ἱερὴ δόξας ἀνθρώποις.
 Ἐκ γὰρ Μυσίων καὶ ἐκ βόλῃς Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες αἰοῖντο ἔασι ἐπὶ χθονὶ καὶ πεδυνάῃ. 95
 Ἐκ δ' Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλοισιν οὔτινα Μῦσας
 Φιλεῖν γλυκερὴ οἱ δὲ στήθεσσι μέλι αὐδῇ.
 Εἰ γάρ τις καὶ πίνῃ ἔχων νεοκιδεῖ θυμὸν
 Ἀζῆν κροῖδην ἀρετῇ μὲν, ὡς αἰοιδῇ
 Μυσίων θυγατρὶ κλειᾷ ὠσφίῳ ἀνθρώπων 100
 Ὑμνῆσθαι, μέγα καὶ τι θυὸς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἰψὸν δ' ἀποφροσύνῃ ἐπιλήθει, ἔδδ' ἐκ κηδίων
 Μείμνην. παχέως δ' παρὶς τῶν δῶρα θάσσιν.
 Χαίρει τέκεα Διὸς, ὅτε δ' ἰμερέσσιν αἰοιδῇ.

Inmortali cantilenâ, undique vero resonabat terra atra
Canentibus hymnos : jucundus vero à pedibus strepitus exci-
tabatur.

Euntium ad patrem suum. Ille autem in cœlo regnat.

Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,

Vi superato patre Saturno, bene autem singula

Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.

Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes :

Novem filiæ magno è Iove prognatæ :

Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,

Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Vraniaque,

Calliopeque. hæc autem præstantissima est omnium.

Hæc enim & reges venerandos comitatur.

Quemcunque honoraturæ sunt Iovis filiæ magni,

In lucem editumque aspexerint à Iove nutritorum regum.

Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,

Hujus verba ex ore fluunt blanda : cæterum populi

Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus

Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,

Statim etiam magnam contentionem scite diremit.

Propterea enim reges prudentes, quod populis

Damno affectis in foro res iterum integras restituunt.

Facile, mollibus alloquentes verbis.

Incedentem vero per urbem, veluti dum, placant

Reverentia blanda : eminet vero inter ipsos congregatos.

Tale Musarum ingens munus hominibus.

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram & citharædi :

Ex Iove reges. ille autem beatus, quemcunque Musæ

Amant : suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore faucio ani-

Tristetur, animo dolens, cæterum Poeta

Musarum famulus res claras priscorum hominum

Laudibus celebraverit, beatosque deos qui Olympū incolunt,

Statim hic solitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum

Meminit: cito enim deflexerunt cum alio dona dearum.

Salvete natæ Iovis, date vero amabilem cantilenam.

Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper ex-
stentium,

Qui Tellure prognati sunt, & Cœlo stellato,
Noctēque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.
Dicite insuper ut primum dii & terra fuerint,
Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cœlum latum superne:
Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
Quique opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,
Atq; quomodo primum multis implicitum sphaeris tenuerint
Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes (cœlum).
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spaciosa:
Atque Amor, qui pulcerrimus inter immortales deos
Solvens curas, & omnium deorum, omniumque hominum
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
Cœlum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
Utque esset beatis diis sedes tuta semper:
Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde (bentem.
Cœlo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices ha-
Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
Theamque, Rheamque, Themineque, Mnemosynenque,
Phœbenque autem corona insignem; Tethynque amabilem.
Hos vero post natum minimus natus est Saturnus vaser,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequabatur
Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes, (parentem.
Brontenque Steropenque, & Argem forti animo præditum:

Qui

πρτα

105

Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γαῖθ' αἶν' ἰόντων,
 Οἱ γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Νυκτὸς καὶ θιγοφερῆς, ἧς δ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 Εἴπατε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόλις ἀπείρηλος οἰδμαῖε γυν,
 Ἀστρά τε λαμπυρόσση, καὶ ἕρμανος ὠρὸς ὑπερθευ,
 Οἳ τ' ἐκ τ' ἐγένοντο θεοὶ, δαῖτες ἑάν.

110

πρτα

πρτα

πρτα

Ὡς τ' ἄφενθ' ἀέσασθαι, ἔως πρὸς δαίοντο,
 Ἡ δ' ἔπειτα ὡς ταπρῶτα πολὺ πύργον ἔχον ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἱστέτε Μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐξ ὧν ἄρχῃς, καὶ ἔπειθ' ὅ, πρὸς αὐτὸν γένετ' αὐτῶν.

115

Ἡ τοι μὲρ πρῶτον Κάθ' ἔγενετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' ἐρύστερθ', πάντων ἰδ' ἀσφαλὲς αἶε
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσιν κρήνηι φοῖνι. Ὀλύμπῳ
 Τάρταρον τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυδέης,
 Ἡ δ' ἔρξ', ὃς κἀλλυς ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμέλῃς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμνα' ἐν στήθεσσι νόον ἔπι φρεσὶ βαλλέει.

120

Ἐκ Κάθ' δ' ἔρξας τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἴθηρ τε καὶ Ἡμίρη ἐξεγένοντο.
 Οὐδ' ἔπειτα κρυσαμύρη, Ἐρεβὸς φλοῖνη μιν γαῖσσε.

125

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲρ ἐγένετο ἰσοκυβητή
 Οὐρανὸν ἀστερόεν δ' εἴνα μιν ἄνδρες πάντες καλύπτοι,
 Ὅφρ' εἴη μακρόχροστοι θεοῖς ἰδ' ἀσφαλὲς αἶε.
 Γαῖα δ' ἔπειτα μακρὰ, θεῶν χαρμάνων ἐσπίλῃς
 Νυμφίῳ, αἰναιέσιν αὖ ἄνδρα βροτοῖσιν.

130

Ἡ δ' ἔπειτα Πύλαγος τέκεν οἰδμαῖε γυν,
 Πόντον, ἄντι φιλότητι ἰφίμερε. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανὸν ἐνθηθεῖσα, τέκεν Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖον τε, Χρεῖον δ' Ὑπερίονά τ', Ἰαπίον τε,
 Θέτιαν τε, Φαίαν τε, Θέμει τι Μητιμοσύνην τε,
 Φοῖβόν τε χρυσοστέφανον, Τηθύον τ' ἐσπερίην.

135

Τὲς δ' ἔπειθ' ὀπλοῦσι γένετ' Κρόν' ἀγκυλομήτης,
 Διὸς δ' αὖτε Περσειῆος παῖδ' ἠχθέρος τοκῆα.
 Γαῖα δ' αὖ Κύκλωπας ὑπὲρ βουνὸν ἤτορ ἔχουσα,
 Εὐρύτιον τε, Στυγέον τε καὶ Ἀργεῖον ἄεθρομόθυμον.

140

Οἱ Ζῶνι βροτῶν τ' ἰδόντων, τιϋζάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὲ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐσολίγκιοι ἦσαν,
 Μῦν' οὖ' ἐφθαλμὸς μίσσῃ ἐπὶ κείῳ μετώπῳ.
 Κυκλοπιδὴς ἐφθαλμὸς εἰς ἐνέκειθ' μετώπῳ.
 Ἰγρὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐν ἔργῳ.
 Ἀῖδοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξηγίνοντο.
 Τρεῖς παῖδες μαζαῖοι καὶ ὄφραμοι, σὺν ὀνομασθῆναι,
 Κοτῖός τε, Βεράριός τε, Γύγης δ', ὑπερέφανα τίκτω.
 Τῶν ἰκτῶν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσομένο
 Ἀΰπλαισι, κεφαλὰς δ' ἐπὶ στήθεσσι πιπτόμενοι
 Ἐξ ὤμων ἐπὶ φυχῇ, ἐπὶ σπασσάσιν ἐμίσσονται.
 Ἰγρὺς δ' ἄπλωσεν, κραδίη, μαζάων ἐπὶ εἰδῆ.
 Οὔσσι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξηγίνοντο,
 Δαιμόνιοι παῖδων, σφίσι δ' ἤχοντο τοκῆϊ
 Ἐξ ἄρχης. Ἐξ μὲν ὅπως τις πρῶτον γένοντο,
 Πάντας ἀποκρεῖπlassαι, καὶ εἰς φάσιν οὐκ ἀνίσταται,
 Γαίης ἐκ καθάρμῃ. κακῶ δ' ἐπιτίρπτετο ἔργῳ
 Οὐρανός. ἡ δ' ἐσθλὸς σπασσάσιν Γαίᾳ πελώρη,
 Σπασσομένην δολίῳ κακῇ ἐπιφροσάσας τέχνῳ.
 Αἵψα δ' κτεῖναισι γένοντο πολλὰ ἀδάμαστος,
 Τιϋζε μίγα δρίπανον, καὶ ἐπὶ φροσάσας παῖσι φίλοις.
 Εἶπε δ' ἡμετέρῳ, φίλον τέλει μὲν ἦτορ.
 Παῖδες ἐμὰ καὶ πατὴρ ἀσπασσάμεν, αἶψ' ἐθέληται
 Πέπτιον, πατὴρ γὰρ κακῇ τιωσάμεθα λάθῃ
 Ὑμετέρῳ, ὥστε γὰρ ἀεικέα μῆσας ἔργα.
 Ὡς φάτο. τὸς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δεικνύμενος,
 Ὡς γέγεατο. ἡμετέρῳ δ' ἐμὲν Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 Ἀΰψα αὖτις μύθοισιν ἀσπασσάμεν ματέρα κιδνήν.
 Μῆτερ, ἰσχύει τὸ γὰρ ὑποχόρῳ τελέσαιμι
 ἔργον. ἐπεὶ πατὴρ γὰρ δυσσύνετος σὺν ἀλεόλῳ
 Ὑμετέρῳ, ὥστε γὰρ ἀεικέα μῆσας ἔργα.
 Ὡς φάτο. γῆθησεν δ' ἐμὲν γὰρ φρεσὶ Γαίᾳ πελώρη.
 Εἶσε δ' ἐμὲν κρεῦψασα λόχῳ. συνέθηκε δ' ἡ χεῖρ
 Ἀρσῇ κακχαρομένη. δόλον δ' ἐπεθήκατο πάντι.
 Ἦλθε δ' ἡ Νύκτ' ἐσπῶν μίγῃς Οὐρανός. ἀμφὶ δ' ἐ Γαίᾳ

145

150

155

160

165

170

175

Γαίᾳ.

Qui Iovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.

Qui sane per alia diis similes erant,

Vnus vero oculus media positus erat fronte.

Cyclopes vero illis nomen è re erat, eo quod ipsorum

Circularis oculus unicus inerat fronti.

Roburque & vires, & molimina erant in operibus.

Alii rursus è Tellure & Cœlo prognati sunt

Tres filii magni, & prævalidi, non uominandi,

Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.

Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose mo-

Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta. (uebantur,

Ex humeris prognata erant, super robustos artus.

Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.

Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,

Potentissimi filiorum, suo insensu erant parenti

Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,

Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,

Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere

Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,

Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.

Statim vero cum procreasset genus cani ferri,

Fabricavit magnam falcem: edixit vero cæcis liberis.

Dixit autem animum addens, cæco mœrens corde:

Filii mei & patris nefarii, si volueritis

Parere, patris malam ulciscemur contumeliam

Vestri. prior enim sæva machinatus est opera.

Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quisquam
illorum

Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus

Contra verbis compellavit matrem castam:

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam.

Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo.

Nostrium. prior enim sæva meditatus est opera.

Sic dixit: gavisæ est autem valde animo Tellus ingens:

Collocavit a. ipsum celans in insidiis: indidit vero manui

Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni. (luræ

Venit autē Noctē adducens magnū Cœlū, undique vero Tel-

Cupiens

Cupiens amorem imminerebat, & sane exterrum est
 Passim : ex insidiis autem filius petiit manu
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
 Longam, asperos dentes habentem, cari a. genitalia patris
 Festinanter demessuit, rursusque abiecit ut ferrentur
 Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu.
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 Omnes suscepit Terra. circum volutis autem annis,
 Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantas,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes :
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Testiculisque ut prius resectis, ferrum
 Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum. (alba
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca vero
 Spuma ab immortalī corpore oriebatur : in ea pucilla
 Innutrita est. primum vero ad Cytheras divinas
 Vehabatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa dea : circum vero herba
 Pedibus sub mollibus crescebat. Aphroditē a. ipsam,
 Spuma progeneratā deam. & decoram pulcris sentis Cytheream
 Nominant tam dii quam homines : eo quod in spuma
 Nutrita fuit : Cytheream autem quod appulit Cytheris :
 Cyprigenam vero quod nata sit undosa in Cypro :
 Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerxit.
 Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcer,
 Natam primum, & deorum ad cœtum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
 Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.
 Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios objurgans, magnus Vranus, quos genuit ipse.
 Distitabat porro, festinantes ex protervia magnum patrasse
 Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
 Et Mortem : peperit etiam Somnum. peperit vero agmen So-
 mniorum :

Γμίρων φιλότηι· ἐπίχρε, καὶ ῥ' ἱτανύσθῃ
 Πῶντ'· ὁ δ' ἐκ λοχεῖο πῶς ὠρέξων χροί
 Σκαῖν, δεξιτερῇ δ' πλώριον ἔλασεν ἄρπιν.
 Μακρὺν, κραρζαρόδνιν, φίλιν δ'· λῶν μῆδεια πατρὸς
 180 Ἐσσυδρὸς ἤμησι, πάλιν δ' ἔρρηψι φέρεσθ
 Ἐξοπίσιν, πῶ μὲρ ἔπ' ἐπίσια ἔκφυγε χρεὸς,
 Ὅσσιν γὰρ ραθάμειγγας ἀπέσουθεν αἰματόισσιν.
 Πάσας δὲξεν Γαῖα· ἀφειπλομένη δ' ἐναιωτῶν,
 185 Γέναντ' Ἐρμῆος τε κροτῆρας, μετὰ λυγρῶν τε Γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπομόντας, δολιχ' ἔγχυσσας χερσὶν ἔχοντες,
 Νύμφας δ' αἰς Μελίαις κελύουσ' ἐκ' ἀπύρρονα γαῖαν.
 Μῆδία δ' ὡς τοπρῶνι δασυμάχας, ἀδύμαντον
 Κάββαλ' ἐκ' Ἡπείροιο πολυκλῦσιν ἐνὶ πόντῳ.
 190 Ὡς φέρετ' ἀμπίλαγ· πυλὺν χροόν· ἀμφὶ δ' ἰλότης
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτων χροὸς ἄρτυν· τῷ δ' ἐνὶ κύρῃ
 Ἐρρίφθη. πρῶτον δ' Κυθήροισι Ζαθέοισιν
 Ἐπλῖστο, εἶθ' ἐπὶ πᾶσι παρ' ἱερῶν τοῖς Κύπρῳ.
 195 Ἐκ δ' ἔσθ' αἰδὶν καλὴ θεός· ἀμφὶ δ' ποίη
 Ποσσὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν αἶξετο. τῷ δ' Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφρογάνειαν τε γαῖαν καὶ ἐνὶ σέφασιν Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσιν θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, ἔντε· ἐν ἄφρῳ
 Θέριφθη· ἀπὲρ Κυθήρειαν, ὅπ' ἀφροσύκυσσεν Κυθήροισιν
 Κυσεργάνειαν δ', ὅπ' γέντο πολυκλῦσιν ἐνὶ Κύπρῳ.
 200 Ἡ δὲ φιλομνηδία, ὅπ' μνηδία ἐξεφακάνθη.
 Τῇ δ' Ἐρμῶ· ἀμάρτησι, καὶ Ἰμῖ· ἵαπτετο παλὸς
 Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς Φύλοι ἴσση
 Τάντῳ δ' ἐξ ἀρχῆς πμὲν ἔχθ, ἠδὲ λείλογχε
 Μοῖροι ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἀθανάτοις, θεοῖς.
 205 Παρθενίας τ' ὁάρας, μειδήματά τ' ἔκαπνυν τε,
 Τίρψιν τε γλυκερῶν, φιλότητά τε, μελιχίλῳ τε.
 Τὰς δ' πατρὸς Τιτλῶας ἐπὶ κλησὶν καλίσσεν.
 Παῖδας νοκυῖων μίγας Οὐρανὸς, ἔς τέκεν αὐτὸς.
 Φάσκει δ' πλαινόντας ἀπιδωαλὴ μίγα ρέξαι
 210 Ἐργῶν, τοῖο δ' ἐπὶ κλησὶν μείλιππῶν ἴσταλ·
 Νύξ δ' ἔτι κε συγχεῖν τε Μορῶν καὶ Κῆρσιν μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τίς δ' ἴππον, ἔκπτε δ' Φύλον Ὀνείραν

Οὐ πῖ κρηθεῖσαι θεὰ τέκε Νυξ ἱριδομή,
 Δεύτερον αὖ Μῶμος, καὶ Οἴζυν ἀλγείοισιν·
 Ἐσπερίδας δ' αἰς μῆλα πέρην κλυτῆς Ὠκεανοῖο 215
 Χρύσεια καλὰ μέλας, Φιργνῖά τε δένδρεα καρπὸν
 Καὶ Μοίρας κ' Κῆρας ἐγένετο νηλεοποιῖας,
 Κλωθ' τε, Λάχαι τε, καὶ Ἀΐες· αἵτι βροτῆσι
 Γενεθροῖσι διδύσι ἔχρη ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Αἱ τ' ἀνδρῶν τε γυναικῶν τε ὀφθαλμοῖσιν ἐφίπνεσσι 220
 Οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δαινοῖο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἅπ' ἀπὸ τοῦ δῶκε κακὴν ὅππ' ὅς τις ἀμάρτη·
 Τίττε δ' καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νυξ ὅλοη· μὲν γὰρ δὴ Ἀΐασι τέκε καὶ Φιλότῃα,
 Γῆρας τ' ἑλόμερον, κ' Ἐριν τέκε καρτερόθυμον. 225
 Αὐτὰρ Ἐριν τυχερὰ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήλην τε, Λοιμόν τε, κ' Ἄλγαν διακρυόεντα,
 Ὑμῖνας τε, Φόβους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτοσίας τε,
 Νείκεά τε, Ψευδῆας τε Λέγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυστομίην, Ἀπῆν τε, σιωπῆας ἀλλήλοισιν· 230
 Ὄρεσιν δ' ὅς δὴ πλεῖστοι ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνῃ, ὅτι κέν τις ἐκὼν ἐπίορχον ὁμόσῃ·
 Νηρία τ' ἀψύχδια κ' ἀληθῆα γένετο Πόνος,
 Πρὸς δὲ ταῖσι παῖδων αὐτὰρ καλὴν ἔχει γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε κ' ἥπια· ἔδδ' ἡμισίων 235
 Λήθεϊ, ἀλλὰ δίκαια κ' ἥπια δάμνασιν οἶδιν.
 Αὐτὰς δ' αὖ θ' αὖ μαντα μέγαν, ἔα γήτορα Φόρκαυ,
 Γαῖη μισογόνον, κ' Κητώ καλλιπάρην,
 Εὐρυοίην τ' ἀδάμαστον σὺν Φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρηῶν δ' ἐγένοντο μετ' ἑσθλά τέκνα θεῶν 240
 Πόνος σὺν ἀντιγότῳ, ἔα Δωελίδ' ἠΰχεμοιο,
 Κέρης· Ὠκεανοῖο τελευτῇ ποταμοῖα,
 Πρωτόν τ', Εὐκρότην τε, Σαώ τ', Ἀμφιγῆτην τε,
 Εὐδῶρην τε, Θέτιν τε, Γαλήνην τε, Γλαύκην τε,
 Κυμοθόην, Σπειώ τ' Ἰσθίαν, Θακίην τ' ἱερίσσαν, 245
 Καὶ Μελίτην χαρμίσσαν, ἔα Εὐλιμήν, ἔα Ἀρσυνήν,
 Παρσίδη τ', Ἐρετώ τε ἔα Εὐνείκην ῥοδόπην τε,
 Δωνά τ' Περωνά τ', Φέρουσά τ', Διναμήνην τε,

Quæ nulli mixta dea peperit Nox obscura.

Rursum postea Momum, & Ærurnnam dolore plenam,

Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum

Aurea pulcra curæ sunt, ferentesque arbores fructus :

Et fatales deas, & parcas genuit immites ,

Clothoque, Lachésinque & Atropon. quæ mortalibus

Nascentibus dant habendum bonumque malumque ,

Quæque hominumque deorumque delicta persequentes ,

Nunquam desinunt deæ à vehementi ira ,

Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis peccarit

Peperit præterea & Nemésin , cladem mortalibus hominibus

Nox pernicioſa: post hancq; Fraudem enixa est, & Amicitiam

Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.

Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mole-
stum

Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles ,

Pugnasque, Cædesque, Proeliaque, Stragesque virorum ,

Iurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,

Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese ,

Iuramentumque quod plurimum terrestres homines

Lædit, quando quispiam volens pejeraverit.

Nereumque alienum à mendacio, & veracem genuit Pontus,

Maximum natu filiorum, sed vocant senem ,

Eò quod verus atque placidus, nec juris & æqui

Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.

Deinde rursum Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,

Terræ commistus, & Ceto pulcris genis præditam ,

Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem. (rum

Ex Nereo porro prognati sunt perquam amabilis soboles dea-

Ponto in infructuosos, & ex Doride pulcricoma,

Filia Oceani rotundi fluvii ,

Protoque, Eucratæque, Saoque, Amphitriteque ,

Eudoraque, Therisque, Galeneque, Glauceque,

Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque jucunda ,

Et Melita gratiosa & Eulimene & Agave,

Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,

Dotoque, Protoque, Phœrusaque, Dynameneque,

Nesæaque, & Actæa, & Protomediam,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea.
 Hippothoeque lepida & Hippone roscis lacertis prædita,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulcros talos habente Amphitrite,
 Cymóque, Eioneque, pulcreque coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
 Euameque tam indolis grata, quam inculpatæ formæ.
 Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe.
 Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
 Nemertesque; quæ patris habet animum immortalis.
 Hæ quidem ex Nerco inculpato procreatæ sunt
 Filia quinquaginta, inculcata opera callentes.
 Thaumās vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim.
 Pulcricomasque Harpyias, Aëllouque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
 Pernicibus alis. in cœlo enim degentes volitant.
 Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulcris genis præditas,
 A partu canas, quas ob id, Græas, vocant.
 Immortalesque dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulcro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non obnoxie
 Dux: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
 Narus esset. cæterum hic ensẽ aureum tenebat manibus
 suis:

Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum

Perc-

Νηοπαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομένης,
 Δωρεῖς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια. 250
 Ἰπποδόη τ' ἐρέσσου, καὶ Ἰππινόη ῥοδόπηχος.
 Κυμοδόκη δ', ἡ κύματ' ἐν πηγεῖδι πύλην
 Πνοιᾶς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ.
 Ρ' ἔτα πρηνὴ, εὐσφύρω μφρῆται.
 Κυμώτ', Ἡϊόνη τε, εὐσεφανὸς δ' Ἀλμυρῇ. 255
 Γλαυκονόμη τε φιλομμείδης, καὶ Ποντοπόρος.
 Λειαζύρη τε, καὶ Εὐαζύρη, καὶ Λαομείδαι.
 Πελωδόμη τε, καὶ Αὐτοτόη, καὶ Αὐσιάναστα,
 Εὐάργη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἰδ' ἄμωμ' ἄμωμ'·
 Καὶ Ψαμάθη χαλκίσουσι δέμας, ὅη τε Μαικίτη. 260
 Νησάτ', Εὐπόμπη τε Θερμιά τε, Περγόη τε.
 Νημερτής δ', ἡ πατὴρ ἔχοντο ἀθανάτοιο.
 Αὐτὸς μὲν Νηρῶν ἄμωμος ἐξήλκετο
 Κῆρυ πειθήνοτα, ἄμωμος ἔργ' εἰδὼς.
 Θάυμας δ' Ὀκισανόιο βαθυβρέτας ἰγυγαστῶ. 265
 Ἡράκλ' Ἡλέκτρω. ἡ δ' ἀκταίη κτείνει Ἴον,
 Ἡΰκμενος δ' Ἀρπύας, Ἀελλώτ' Ὀκυπτήν τε,
 Αἶψ' ἀνέμων ποιήσιν ἐοικέντο ἄμ' ἔπον', ἡ
 Ὀρέης πλερύγγοισι μεταχρόνια γδ' ἰαλλοῖ.
 Φόρκυ δ' αὖ Κητώ Γεωρίας τίνα καλλιπάρητος, 270
 Ἐκ γενεῆς πολιᾶς, τὰς δὲ Γεωρίας καλέουσι.
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαρμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι.
 Πιφρηδὼ τ' εὐπιπλόν, Ἐνυώ τε κρηρόπιπλόν,
 Γοργύς δ' αἰναιτοὶ πέρην κλυτῆς Ὀκισανόιο,
 Ἐχαιτὴ παρὲς νυκτός· ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφανοι, 275
 Σθεινώτ', Εὐρυάλη τε, Μείδασά τε, λυγρὰ παιδῶσι.
 Ἡ μὲν ἔλκω θνητῇ, αἱ δ' ἀθάνατοὶ καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο· τῇ δ' μίῃ παρὲς ἐξέκτο· Κυανοχαίτης,
 Ἐν καλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰσέρνοισι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεύς κεφαλὴν ἀπειδειροτόμησιν, 280
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγαρος Ἰππ'·
 Τῶ μὲν ἑπώνυμοι ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκισανὸς παρὲς πηγὰς
 Γένεθ', ὁ δ' ἄρ' ἔχρυσον ἔχει μετ' ἔχρυσον Φίλησι.
 Χρῶ μὲν ὀππ' ἰάμεθ', ὡς λιπὼν χθόνα μητέρα μέλωνι,

- Ἰκίτ' εἰς ἀθανάτας· Ζῆνός δ' ἐν δώμασιν αἶψα,
 Βροτῶν τι σπέρπνυ τι φέρων Διὶ μελίοεντι.
 Χρυσώϊε δ' ἔπικε τριχάρελλον Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Καλλιρόη κέρη κλυτῷ Ωκυνοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξανάειβε βίη Ἡρακλεείη,
 Βυσι παρ' εἰλιπέδοισι, φειρόντα εἰς Ἐρυθείη.
 Ἡ μάλα τῷ, ὅτε παρ' βῦς ἤλασεν ἑυρυμελίπυος
 Τίρω δ' εἰς ἱερὸν, ἀφ' οὗ πόρρην Ωκυνοῖο.
 Ὄρθοι τε κτείνας, καὶ βυχέλους Εὐρυλίπτας,
 Στάθμα δ' ἐν ἡρώεντι, πέρην κλυτῷ Ωκυνοῖο.
 Ἡ δ' ἔπικ' ἄλλο πέλωρον, ἀμύχανον, ἐδὲν ἰσχυρῶς.
 Θητοῖς ἀνθρώποις, ἐδ' ἀθανάτοισι περ ἴστοις,
 Σπῆς ἐν γλαφύρεσσι, πῆλιν προτέρω φρον' Ἐχιδναίῃ,
 Ἡ μισυ μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδι, καλλιπάρῃον,
 Ἡ μισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Παικίλον, ὠμὴς ἰὼ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἐνθα δὲ οἱ ἀντίθεοι ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πίττει,
 Τηλεὶς ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν διηϊώτ' ἀνθρώπων.
 Εὐθ' ἄρα οἱ δάσασθε θεὰ κλυτὰ δώματα ναίων.
 Ἡ δ' ἔρυσ' εἰς Ἀεμίγισιν ὑπὸ χθονὶ λυγρῇ Ἐχιδναίῃ,
 Ἀθάνα δ' ἐν νύμφῃ καὶ ἀγήρῃ ἡ μάλα πάρος.
 Τῇ δ' Τυφάονα φασὶ μιν γήμῃραι ἐν φιλότῃ.
 Δεινόν δ' ὕβριον τ' ἄσπερον, ἐλικώπιδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσομένη, τίκατο προτέρω φροντα τέκνα.
 Ὄρθοι μὲν πρῶτον κυῖα γείνατο Γηρυονῆϊ·
 Διύτρεον αὖτις ἔπλεον ἀμύχανον ὑπὸ φαίδον,
 Κέρειον ὠμὴς ἰὼ, αἰδέου κυῖα χαλκίεφρονι,
 Πεντηκηνόοχαρμον, ἀναιδέα τε καλῖερόν τε.
 Τὸ τρίτον, ὕδρην αὖτις ἐγείνατο, λυγρὴν εἰδύαν,
 Λεργαίην, ἣν ἤριψε θεὰ Λοκώϊα Ἡρῃ,
 Ἀπλητοὶ κατέκταν βίην Ἡρακλεείην.
 Καὶ τ' μὲν Διὸς υἱὸς ἐνέχετο τηλείοι χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης, στυγερὸν δ' ὄφιν ἰοδαίῃ,
 Ἡρακλῆος, βελήσιν Ἀθηναίης ὠμολαίης.
 Ἡ δ' ἡμίμαρον ἔπλετο, πνέουσα ἀμειψάμενον πόδες,
 Δεινὴν τε, μεγάλαν τε, πτολίκα τε, κρατερὴν τε.

Pervenit ad immortales. Iovis vero in domo habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Iovi prudenti.

Chrysaor potro genuit tricipitem Geryonem;
Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.

Illum quidem armis exuit vis Herculana,

Boves apud flexipedes circumflua in Erythia.

Die illo quum boves egit latas frontes habentes

Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,

Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,

Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile

Mortalibus hominibus, neque immortalibus diis,

Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam,

Dimidio nympham, nigris oculis, pulcris genis,

Dimidio item ingentem serpentē horrendumq;, magnumque,

Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ:

Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,

Procul ab immortalibusque diis, mortalibusque hominibus

Ibi sane ei destinarunt dii inclytas domos incolere.

Atque coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,

Immortalis nympa & senii experts diebus omnibus.

Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,

Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ
puellæ,

Illa vero gravida facta, peperit fortes filios,

Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.

Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,

Cerberum crudivorum, Plutonis canem ærea voce,

Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.

Tertio, Hydram genuit abominabilem,

Lernæam, quam enutrivit dea albis ulnis Iuno,

Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ.

Ac illam quidem Iovis filius occidit sævo ferro

Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,

Hercules ex consiliis Minervæ prædatrix.

Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,

Trucemque, magnamque, pernecemque, validamque.

Illius erant tria capita : unum quidem terribilis leonis ,
 Alterum capellæ, tertium vero serpentis robusti draconis
 Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem ,
 Ab Ortho subacta : Nemeamque leonem ,
 Quem Iuno cum enutrivisset, Iovis veneranda uxor ,
 In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosæ Nemeæ atque Apesanti ,
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ,
 Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta ,
 Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
 Finibus in amplis prorsus antea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa ,
 Nilumque , Alphcumque , & Eridanum profundos vortices
 habentem ,
 Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulcrifluum,
 Phasinque, Rhesumque, Acheloum argenti vorticem ,
 Nessumq; , Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumq; ,
 Granicumque, & Æsopum, divinumque Simœnta ,
 Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum ,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
 Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros à teneris educant, una cum Apolline rege ,
 Et fluminibus : hanc vero à Iove sortem habent,
 Pithoque, Admeteque, Iancheque, Electraque ,
 Dorisque, Prymnoque, & Vrania forma deam referens ,
 Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroeque ,
 Zeuxoque, Cythieque, Idyiaque, Pasithoeque ,
 Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione ,
 Melobosisque, Thoeque, & yenusta Polydora ,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
 Perseisque, Janiaque, Acasteque, Xantheque,

Τῆς δ' ἡ τρεῖς κεφαλαί. μία μὲν. χροσποῖο λέοντι^Θ,
 Ἡ δ' ἡ χμαιρης ἡδ' ἔφι^Θ κραττεργίο δράκοντι^Θ.
 Πρὸς τε λείων, ὅπιθεν δ' δράκων, μέσση δ' χμαιρη,
 Δεινὸν ἀποπνέουσα πύρος μὲν^Θ αἰθομένοιο.
 Τὴν μὲν Πήγαζ^Θ εἰλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἡ ἀρεφ Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείεισιν ὀλεθρον,
 Οἷον ὑποδμηθεῖσα. Νεμειαῖον τε λείοντα,
 Τὸν δ' Ἡρην θρήψασα Διὸς κυδνή παῖδα κούρης,
 Γενόσιν κρατέασσε Νεμείης, πῆμα ἀνθρώποις.
 Ἐν δ' ἄρ' ὄγ' οἰκίαν, ἐλεφαίρετο φύλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τε τοῖο Νεμειεύς ἡδ' Ἀπίωνι^Θ.
 Ἀλλά εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλήους.
 Κητώ δ' ὁ πάλαιθεν, Φόρκυι Φιλότῃ μιγείσει,
 Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐριμνῆς κένθεισι γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις πύργου τε μῆλα πυλώσσει.
 Τῷτο μὲν ἐν Κητῷ καὶ Φόρκυ^Θ γέν^Θ ἐπὶ.
 Τηθύς δ' Ὀκεανῷ πόταμους τέκε διηέτας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἡρακλῆον βαθυδύνῳ,
 Σατυρόν τε, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέετον,
 Φάσιον τε, Ρῆον τ', Ἀχελαιοὶ δ' ὀρυμαγδύνῳ.
 Νέστορον τε, Ροδίοι δ', Ἀλκίονος δ', Εὐκλείπιδος τε,
 Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Δείον τε Σιμόντα.
 Πηνειόν τε, καὶ Ἑρμῶν, ἑυρέτιν τε Καίηον,
 Σαφάριον τε μέγαν, Λαδωναί τε, Παρθέτιον τε,
 Εὐλυνόν τε, καὶ Ἀρδισκον, Δείον τε Σησίμανδρον.
 Τίτις δ' ἡ θυγατέρων ἱερὸν γέν^Θ, αἰ καὶ γαίαν
 Ἀνδρας κελεύουσιν, Ἀπόλλωνι ξυῖ ἀνάκλει,
 Καὶ ποταμοῖς. ταύτῃ δ' Διὸς παῖδες μέγα ἔχουσι,
 Παθῶ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρα τε,
 Δωρεῖς τε, Πρυμνῶ τε, καὶ Οὐρανῇ Θεοειδῆς,
 Ἰππῶ τε, Κλυμένη τε, Ροδίαν τε, Καλλιρρόην τε,
 Ζαυξῶ τε, Κλυτίην τε, Ἰδύαν τε, Πασιδόην τε.
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τ', ἱερὰ τὴν Διώνη.
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ ὑπέρβη Πολυνύχη.
 Κερκίς τε Φυὴν ἱερὰν, Πλυντὴν τε βοῶπις,
 Πετραίη τ', Ἰάνειρα τ', Ἀκτὴν τε, Εἰάνθη τε.

Πειραίνετ' ἐρώσας, Μινειδάτ', Εὐρώπη τε,
 Μῆπες τ', Εὐρωόμη τε, Τηλεδάτ' ἐκρηγόπυλῳ.
 Κρασίη τ', Ἀΐση τε, καὶ ἰμερώσας Καλυψώ.
 Εὐδώρα τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρῶ, ὧκυρόη τε.
 Καὶ Στυξ, ἥ δὴ σφίον' ὠσφειρεστάτη ἐστὶν ἀπασίων.
 Αἰΐδ' ὧκυανῶ καὶ Τηθύῳ ἐξέζοντο
 Πρὸς δὲ τὰ κῆρα. πολλὰ γὰρ μὲν οἶσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια ἐσὶ πένυσφυρσι ὧκυανῶν,
 Αἶρα πολυαπτερές γαῖαν καὶ βέηθρα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπκσι, θῆλων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἔτεργι ποταμοὶ καὶ ἀχέαι ῥεοῖες,
 Υἱεὲς ὧκυανῶ, σὺν γαῖαν' πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλίοι πάντων βροτοὶ ἀνδρᾶ ἐνίσσονται.
 Οἳ δ' ἑκάστω ἴσασιν οἳ αὖ παλαιαὶ τῶσι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἡώθ', ἥ πάντας ἐπιχθονίοισι φαεινὴ,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς, τοῖς ἔρχοντο εὐρυὸν ἔχασι,
 Γαῖανθ', ὑποδνηθεῖσ' Ὑπερίονῳ ἐν φιλότῃ.
 Κρίαν δ' Εὐρυδίη τέκεν φιλότῃ μεγίστην,
 Ἀγρᾶν τε μέγαν, Πάλλαντ' τε, Ἄλφειαν
 Πέσσην δ', ὅς καὶ πᾶσι μετέσσεπτο ἰδμεσσύνησιν.
 Ἀγρᾶ δ' Ἡὼς ἀνίμυς τέκε καρτεροθύμης,
 Ἀργίστην Ζεφυρον, Βορίην αἰψηροκίλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν θεὰ ἐννηθέισα.
 Τὴς δ' μετ' ἀστέρα τέκεν Ἐσφόρον ἡλιόγενεα.
 Ἀγρὰ τε λαμπρόωντα τὰ τ' ἔρανος ἐσσιφάνω).
 Σπὺξ δ' ἐκ' ὧκυανῶ θυγάτηρ, Πάλλανθ' ἐμειγείσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλιόφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Εὐρύτῳ, ἠδὲ Βίῃ, ἀρεδείκει γαῖαν τέκνα.
 Τῶν ἔκ' ἐς ἀπάνυθι Διὸς δάμῳ, ἐδὲ πρὸς ἴδρῃ,
 Οὐδ' ὁδὸς, ἔκπῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἰδρίων).
 Ὡς γὰρ ἔβη λῶσι Σπὺξ ἀφθίῳ ὧκυανῇ,
 Ἡμᾶτι τῷ ὅτι πάντας Ὀλύμπῳ ἀστροπηγῆς
 Ἀθανάτης ἐμάλεισε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπ' ὅς ἂν μὲν εἴο θεῶν Τετάρτῃ μέγιστῃ,

360

365

370

375

380

385

390

Μη

Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telesthoque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:

Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroequæ,
Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium,
Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
Grandiores natu filiæ. multæ quidem sunt & aliæ:
Ter mille enim sunt celeres filiæ Oceani,

Quæ sane dispersæ terram & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, dearum splendida proles,
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,

Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:

Quorum nomina difficile omnium mortalem virū proloqui:
Sed singulatim noverunt, quicunque circum habitant.

Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
Immortalibusque diis qui cælum latum tenent,
Genuit, congressa cum Hyperione in amore.

Crio autem Eurybiæ peperit, per amorem mixta,
Astræumque magnum, Pallantemque præstantissima dearum
Perseusque, qui etiam omnes præcellebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum deo dea congressa.

Post hæc vero Aurora stellam genuit Luciferum mane genita,
Astræque fulgentia, quibus cælum cinctum est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, pulcros talos habentem in ædibus,
Et Rubor atque Vim, præclaros genuit filios:

Quibus non est seorsim à Iove domus nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis deus præit:

Sed semper apud Iovem graviter tonantem sedem habent.

Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit deas ad altum cælum.

Dixit autem, quisquis una secum deorum contra Titanes
pugnet,

Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque
Habiturum, quem antea inter immortales deos.

Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno &
immunis,

Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.

Venit autem prima Stryx incorruptibilis ad Olympum

Cum suis filiis cari per consilia patris.

Ipsam vero Iupiter honoravit : eximia quoque dona dedit.

Ipsam enim constituit deorum magnum ut sit iuramentum,

Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,

Perfecit. ipse autem præpotens est, atque regem agit.

Phœbe porro Cœi peramabilem venit ad lectum.

Gravida vero facta deinde dea dei in amore,

Latonam cæruleo peplo peperit blandam semper,

Mitem hominibus atque immortalibus diis,

Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus

Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.

Illa a. gravidata Hecaten peperit, quam super omnes

Iupiter Saturnius honoravit. dedit vero ei splendida dona,

Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.

Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,

Immortalibusque diis honorata est maxime.

Et n. nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,

Faciens sacra honesta ex lege expiat,

In vocat Hecaten : ingens vero cum sequitur honor

Facilime, cujus benevola dea suscipit preces :

Et illi divitias largitur ; nam facultas ipsi adest.

Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,

Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.

Neq; quicquam ipsi Saturnius per vim ademit atque privavit

Eorum, quæcunque sortita est Titanas inter priores deos.

Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.

Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,

Et potestatem tam in terra ac cœlo, quam in mari :

Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam.

Cui

Μή πν ἀποβραΐζειν γράων, πμην ᾗ ἔχουσιν
 Εἴμιδμ ἢν τοπαρⓈ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τόν δ' ἔφασθ' ὅς τις ἀπμⓈ ὑπὸ Κρόνῃ ἢδ' ἀγέραςⓈ,
 395 Τιμῆς ἔ γράων ἐπτοησέμιδμ ἢ θεμῖς ἐστί.
 Ἡλθε δ' ἄρα πρώτη Στὸς ἀφθίⓈ ἔλυμπόν δε
 Σωσφίζι παίδισσιν, φίλε Διᾷ μῆδτα πατρός.
 Τὴν ᾗ Ζεὺς τίμησε, φεισσά ᾗ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτὴν μδρ ᾗδ' ἔθηκε θεῶν μέζαν ἑμερδραῖ ὄρεην.
 Παῖδας δ' ἤματα πάντα εἰς μεθοναίεας εἶνα.
 400 Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι Διαιμπρές, ὥστερ ὑπῆτη,
 Εἴτετέλεσθ', αὐτὸς ᾗ μέζα κραίει, ἢδ' ἀνάσσει.
 Φοῖβη δ' αὖ Κοίς πολυήρατῃ ἤλθεν εἰς εὐνῇ.
 Κυσσαιμδμή δ' ἠπαίεα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 405 Λητῷ κυανόπιπλῳ ἐγείνατο μείλιχον αἰεῖ,
 Ἡ' πιον ἀνθρώποιζι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖζι,
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀθανάτατον ἐντὸς ὀλύμπῃ.
 Γέννατο δ' Ἀστειλῷ εὐάνυμῳ, ἢν ποτε Πέροσε
 Ἡ' γάγασ' εἰς μέζα δῶμα, φίλῳ κακλῆαζ' ἀκρίλῃ.
 410 Ἡ' δ' ὑποκυσσαμένη Εἰκρίτῳ τέκε, τῷ πατρὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖρα ἔχειν γαῖης τε καὶ ἀπρυγάτοιο θαλάσσης.
 Ἡ' ᾗ καὶ ἀστερόνιⓈ ὑπ' ἔρατῃ ἑμμορε πμῆς,
 415 Ἀθανάτοισι τε θεοῖζι τιτιμένη ἐστὶ μέλισσε.
 Καὶ ᾗδ' νῦν ὅτε πῃ τις ἐπιχθονίαν ἀνθρώπων
 Εἴρωδων ἱερὰ καλὰ καὶ νόμον ἰλάσκη),
 Κικλήσκει Εἰκρίτῳ. πολλὰ γὰρ οἱ ἔαυτεῖο πμῇ
 Ρῆα μάλ', ἢ παρῳφρων γε θεὰ ὑποδίδε) ὑχάς.
 420 Καὶ οἱ ὄλθον ὀπάζοι. ἐπεὶ δ' ἐνώαμῖς γε πάρεσσιν.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγόντο,
 Καὶ πμῶ ἔλαχον, τῶντων ἔχ) αἴσαν ὀπάντων.
 Οὐδ' ἐμῖν Κρονίδης ἐδοῖσατο ἐδ' τ' ὀπηύρω,
 Ὅσ' ἔλαχον Τιτῇσι μῶ παρῳτέρῃσι θεοῖσι,
 425 Ἀλλ' ἔχ) ὡς τοπρωτῇ ἀπ' ἀρχῆς ἔπαλεθ' ὀνομός.
 Οὐδ' ὅπ' μενοζαῖς, ἥσων θεὰ ἑμμορε πμῆς,
 Καὶ γάρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔρατῃ ἢδ' ὀθαλάσση.
 Ἀλλ' ἐπ' καὶ πολὺ μῶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίς) αὐτῶν.

Ωί δ' ἐθέλει μεγάλας ὤφρ' ἔργ' ἔχειν, ἡδ' ὀνίησιν.
 Ἐν τ' ἀγρῇ λαοῖσι μετὰ πρῆπτι, ἢ κ' ἐθέλησιν
 Ἡ δ' ὀπὲρ εἰς πόλιν μοι φθίσιν, ὅρα θωρόσσοι)
 Ἀνέις, ἔνθα γὰρ ὤφρ' ἔργ' ἔχειν, οἷς κ' ἐθέλησιν,
 Νίκην ὠφρ' ἔργ' ὀπίσσω κ' κῦδ' ὤφρ' ἔργ' ἔχειν.
 Ἐν τε δὲ πρὸ βασιλεῦσι παρ' αἰδοῖοισι καθίζει,
 Ἐδλὴ δ' αὖθ' ὀπὲρ ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἐνθα γὰρ ἔστι ὤφρ' ἔργ' ἔχειν, ἡδ' ὀνίησιν.
 Νικήσας δ' βίην κ' κατὰ δὲ καλὸν ἀεθλόν
 Ἦναι Φίει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδ' ὀπίσσω.
 Ἐδλὴ δ' ἐπὶ πῆμα παρὲς τῶνδε οἷς κ' ἐθέλησιν,
 Καὶ τῶνδε οἱ γλαυκῶν δυσπρόμοινοι ἐργάζονται)
 Ἐὔχεται δ' Ἐκείνη καὶ ἐλεγκτὴν Ἐπὶ τοῖς ἔργοις.
 Ἦναι δὲ αὖθ' ὀπὲρ ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἦναι δ' αὖθ' ὀπὲρ ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἐδλὴ δ' αὖθ' ὀπὲρ ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Βυκταλίας τ' ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν, καὶ αἰπόλια πηλὴν αἰγῶν.
 Πόλιν τ' εἰς πόλιν γ' οἶον, ἡμῶν γὰρ ἔργ' ἔχειν,
 Ἐξ ὁλῆσιν βελῶν, καὶ ποσσὶν μείονα ἦσαν.
 Οὕτω τοι καὶ μενοεινὴς ἐν μηνὶ ἔστιν,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ τῇ γῇ γάρ τ' ἔστιν,
 Θῆκε δέ μοι Κρονίδης κερατὸς φοιν, οἷ μετ' ἐκείνῳ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν φάσκει πολυδερκέσιν Ἡῆς.
 Οὕτως ἐξ ὁρῆς κερατὸς φοιν αἶ δέ τι τιμαί
 Ἦναι δ' αὖθ' ὀπὲρ ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἦναι δ' αὖθ' ὀπὲρ ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἦναι δ' αὖθ' ὀπὲρ ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Νηλεὶς ἦτορ ἔχον, καὶ ἐλεγκτὴν Ἐπὶ τοῖς ἔργοις,
 Ζῆνα πὶ μενέσσοισιν, ἡμῶν γὰρ ἔργ' ἔχειν,
 Τῷ κ' ὡς βροτῶν περὶ μενέσσοισιν ὡς βροτῶν
 Καὶ τῶνδε μὲν κατὰ πῆμα Κρόνῳ μέγας, ὅς περ ἔκαστος
 Νηδὺν ἐξ ἐκείνης μηνὶ ὡς γυνὰν ἔχειν,
 Τὰ φρονέον, ἵνα μὴ περ ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν
 Ἀλλ' ὡς ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιλῆα πηλὴν.
 Πύθεται γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεντος,
 Οὐκ ἔστι οἱ πῆμα τὸ ἐν ὧν πᾶσι δὲ δαμνῶμαι,

430

435

440

445

450

455

460

Καί.

Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuvat.

Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit:

Atque quando ad bellum perdens viros armantur

Viri, tum dea adest quibus voluerit,

Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat,

Inque iudicio reges apud venerandos sedet.

Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;

Ibi enim dea & illis præsto est, atque iuvat.

Qui vero vicerit virtute & robore, pulcrum præmium

Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.

Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:

Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,

Votaque faciunt Hecaræ, & valde sonanti Neptuno.

Facile etiam prædam inclyta dea dedit copiosam,

Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere:

Armentaue boum, & greges latos caprarum,

Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Omnibus inter deos honorata est muneribus. (psam

Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post i-

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.

Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.

Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres liberos,

Vestam, Cererem, & Iunonem aureis calceamentis gauden-

tem,

Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,

Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,

Iovemque sapientem, deorum patrem atque hominum,

Cujus à tonitru concutitur lara terra.

Atque illos quidè deglutiebat Saturnus magnus, quicunque

Ex utero sacro matris ad genua venerat:

Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cæli

Alius inter Immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,

Quod sibi fatale esset proprio à filio domari.

Quan-

Quantumvis robusto existenti, Iovis magni per consilia.
Ideoq; hic non cæcā speculationē habuit, sed insidias struens
Filios suos devorabat : Rheam a. tenebat luctus gravis.

Sed quando jam Iovem erat deorum patrem atque virorum
Paritura, jam tum caris supplicabat parentibus.

Suis, Terræque, & Cælo stellato,

Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens

Filium carum, possetque ulcisci furias patris sui

Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.

Illi vero filiz dilectæ ausculturunt & morem gesserunt,

Et ei commemorarunt, quæcunq; satis constitutum esset fieri

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

Miserunt autem in Lyctum Cretæ ad pinguem populum

Cum minimum natu filiorum esset paritura,

Iovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta

In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.

Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,

Primum ad ipsam Lyctum : abscondit autem ipsam manibus
prehensum

Antro in excelso, divinæ sub latebris terræ,

Argæo in monte denso sylvofo.

(dedit

Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus

Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.

Quem a. arreptum manibus, suam condidit in alvum,

Miser, nec cogitavit animo quod sibi in posterum

Pro lapide suus filius invictus & securus

Super esset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum

Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.

Celeriter a. deinde robur & fortia membra

Crescebant regis. revoluto autem anno,

Terra consilio astuto circumventus,

Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,

Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spatiosam

Pytho in divina, jugis sub Parnassi,

(minibus.

Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus ho-

Solvit

Καὶ κρατερὰ πρὸς ἰόντι, Διὸς μεγάλης Διὸς βελάς.

Τῶν οἷα σὺν ἀλαοσκοπιῶν ἔχον, ἀλλὰ δοκύναι
Παῖδας εἰς κατέπειν· ῥέτω δὲ ἔχον πίνθη ἄλαστον.

Ἀλλ' ὅτε δὴ Διὶ ἔμελλε γένων πατέρ, ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν

Τέξασθαι, τότε ἐπὶ φίλους λιπύνοντο κοῖας

Τὴς αὐτῆς, Γαῖαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,

470

Μῆτιν συμφρόσασθαι ὅπως λιλάθοιτο τέκοντα

Παῖδα φίλον, τίς αὖτε δὲ ἐρωτῆς πατρὸς ἰοῖο,

Παίδων εἰς κατέπειν μέγας Κρόνον ἀγκυλομήτης.

Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλιστά μιν κλύουσιν ἐπὶ βοῶν.

Καὶ οἱ πεφραδίτῳ ὅσα πρὸς πέτρῳ γαίῳ

475

Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ἡεῖ κρηϊεργόμηναι.

Πέμψαν δὲ ἐς Λύκτον Κρήτης εἰς πτόνα δῆμον,

Ὅππότε ἄρ' ὁπλοῖσιν παίδων ἡμελλε τέκασθαι,

Ζῶνα μέγαν· τὴν μὲν οἱ ἐδύξατο Γαῖα πλάρη

Κρήνῃ, σὺν εὐρέϊ τσαφείμῳ ἀπὸ κλέμῳ αἶγι.

480

Ἐνθα μὲν ἔκτο φέρονται γυνὴ Διὸς ὑπὸ μάλιστα,

Πρώτῳ εἰς Λύκτον· κύνει δὲ ἔχει λαβῆσαι

Ἀντρω σὺν ἡλιόδατον, Ζεφύρου ὑπὸ κέντρῳ γαίης,

Ἀρκαίῳ σὺν ὄρεσι πεπυκασμένοισιν ὕλην.

Τῶν δὲ σπαραγμοῖσι μέγαν λίθον ἐγγυάλιστον

485

Οὐρανίδῃ μέγαν ἀνακλῆ, γένων κατὰ τὴν βασιλῆϊ.

Τὸν τότε ἔλθον χεῖρας ἐν ἐγκάθετο νηδύν,

Σχάτῳ· ἔδ' ἐνύοισι μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω

Ἀντιπλῖν εἰς ὑπὸ ἀνίκητον καὶ ἀκηδῆς

Λείπει, ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσας,

490

Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δὲ σὺν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.

Καρπαλίμως δὲ ἄρ' ἐκείτω μέντω, καὶ φαίδιμα γῆα

Ἡὔξατο τοῖο ἀνακλῆ· ἐπιπλομήνῃ δὲ σπαιδίῳ

Γαίης ἐνυσίγησι πολυφραδέεσσιν δδλυθείς,

Ὅν γένοντο ἀνέκτα μέγας Κρόνον ἀγκυλομήτης.

495

Νικηθείς τέχνησι βίῃφί τε παιδὸς ἰοῖο.

Πρώτον δὲ ἐξήμησε λίθον, πύματοι κατὰ πίναν·

Τὸν μὲν Ζεὺς σῆραξε καὶ χθονὸς εὐρυοδείης

Πυθοῖ σὺν ἡγαθῇ γυνάλοισι ὑπὸ Παρνησσόῳ,

Σῆμ' ἔμην ἐξοπίσω, γαῖμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

500

Ἀῦτε

Λῦσι δ' πατρὸς ἀγνῆτες, ὅλοῃν δ' ἀπὸ δισμῶν
 Οὐρανίδας, ἃς δῆσι πατὴρ αἰσιφροσύνῃσιν,
 Οἱ οἱ ἀπιμνήσαντο χάρι' εὐεργεσιάν ,
 Δῶκε δ' βροντῇ, ἥ δ' αἰθ' ἀλόνει καρῶν ,
 Καὶ τροπῇ· τοπρὶν δ' ἐπὶ λῶν Γαῖα κεκῶθ'·
 Τῶς πίσω·, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
 Κέρων δ' Ἰαπιδὸς καλίσφυρον ὤκεισιν
 Ἡγάγ' Κλυμῶν, καὶ ὁμοῖον λέχ'· εἰσανέδωκεν.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλαντὶ κρατερὸφρονά γένετο παῖδα.
 Τίτι δ' ὑπερύδωντα Μαιότιον, ἥ δ' Προμηθεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίον, τ' Ἐπιμηθεῖα,
 Ὅς κενὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι.
 Πρῶτ'· γάρ οἱ Διὸς πλάσσει ὑπὸ πτερ' ἡνωμένα
 Παρθένοι. ὑβρίων δ' Μαιότιον ἐρύσσει Ζεὺς
 Εἰς ἔρ'· καλὴ πεμψι, βαλὼν ψολοῖντα κεραυνῷ,
 Ἐπικ' ἀπὸ θαλῆς τι καὶ ἰσορῆς ὑπερόπλη.
 Ἀτλὰς δ' ἔρεον ἐρυῶντι κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρὸς παρ' Ἐσπερίων λιγυρόων
 Ἐσθλῶς, κεφαλῇ τι καὶ ἀκαμάτοισιν χέρσιν.
 Ταῦτ' ἰδὼν γάρ οἱ μῦθον ἰδῶσατο μητιῶντα Ζεὺς.
 Δῆσι δ' ἀλκτοπίδῃσι Προμηθεῖα ποικιλόδελλον,
 Δισμῶς δ' ὀργαλίοισιν· μίσση δ' αἰὲρ ἰλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰσὶν ὄρεσι πανόπτερον. αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ
 Ἡδίων ἀθάνατον, τὸ δ' αἰετὶ ἴσσι ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἰδὲ τεινυσιπτερό· ὄρεσι.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήωνος καλίσφυρον ἄλκιμον ἦν
 Ἡρακλῆος ἔκτεινε, κακῶν δ' ἀπὸ νῦστι ἀλλὰ περ
 Ἰαπιδονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων
 Οὐκ αἰκνῆ Ζηνὸς ὀλυμπῶνι ὑψιμαδίῃ,
 Ὄφρ' Ἡρακλῆ· Θηβαγῶν κλέ· ἦν
 Πλήσιον· τ' ἡ τοπρὸν ἐπὶ χθονὶ πελυπότοιραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμεν· τίμα ἀρεδνέετοισιν ἦν
 Καὶ πρὸς χροῖον, παύθη χόλον, ὃν περ, ἔχουσι
 Οὐκ ἐλπίσιν βυλὰς ὑπερβύ· Κρονίονι.
 Καὶ ἦδ' ὅτ' ἐκείνοισι θεοὶ θνητοῖ τ' ἀνθρώποι
 Μηκῶν, τότε ἔπειτα μέγα γὰρ πρὸς φρονι θυμῷ

505

510

515

520

525

530

535

Δαοσά-

Solvit vero patruos noxiis vinculis
 Cœligenas : quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur. quæ antea immanis terra occultaverat :
 Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus imperat.
 Filiam porro Iapetus pulcros talos habentem Oceaniden
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atque Pro-
 metheum

Varium, versipellem stultumque Epimetheum.
 Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum
 Primus enim Iovis fictam suscepit mulierem,
 Virginem injurium vero Mœdœtum late videns Iupiter
 In Erebum detrussit, feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter. (tum,
 Ligavit vero inevitabilibus compedibus Prometheus versu-
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansivæ. cæterum hæc hepar
 Comedebat æternum. Quin ipsum crescebat tantum ubique
 Noctu, quantum toto die edisset extensas alas habens avis.
 Hunc quidem Alcmenæ pulcros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
 Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine :
 Non in vito Iove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Major, etiam quam antea super terram multos pascentem.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat.
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Iove.
 Etenim quando disceptabant inter se dii mortalesq; homines,
 Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo,

Divisum proposuit, Iovis mentem fallens.
 Nam hac quidem parte carnesq; & intestina cum pingui adipē
 In pelle deposuit, regens ventre bovino :
 In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte.
 Rite disponens recondidit regens candida aruina.
 Iamq; tum ipsum allocutus est pater hominumq; deorumq;.
 Inpetionida omnium illustrissime regum ,
 O amice, quam inique partitus es portiones !

Sic dixit latenter cum carpens Iupiter immortalis.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens (dolosa autem non immemor erat artis)
 Iupiter gloriosissime , maxime deorum sempiternorum.
 Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Iupiter a. immortalis ,
 Cognovit certe nec ignoravit dolum. mala autem concipie-
 bat animo.

Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.

Manibus vero hic utriusque sustulit album adipem.

Irascebatur a. mente; ira vero ejus occupabat animum

Vt vidit ossa alba bovis, dolosa arte.

Ex illo tempore diis super terram gens hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris. (ter.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Iupi-

Iapetionida, super omnes sapiens ,

O amice, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Iupiter immortalis.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper ,

Non dabat miseris ignis robur indefessi.

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti ,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem ,

In concava ferula. momordit vero imo animo

Iovem in alto tonantem, ad iramq; ipsius animum commovit.

Vt vidit inter homines. ignis longe apparentem splendorem.

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

E terra enim conformavit per quam celebris Vulcanus

Virginis pudicæ simulacrum, Saturnii consilio.

Cinxit

Δαοσάμνϑω πρῶθῃκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.

Τῷ μὲρ γὰρ σάρκος τε καὶ ἔγκωλα πίσι δῆμῳ

Εἰρήνῃ κελίθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.

Τῷ δ' αὖτ' ὅσῃ λούκῃ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ

540

Εὐθεπίσας καλίθηκε, καλύψας δ' ὀρχίπῃ δῆμῳ.

Δὴ τότε μιν πρῶσίειπε παῖδ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Γ' ἀπικονίδῃ, πάντων ἀριδέσκειτ' ἀνάκτων,

Ὡς πέποι, ὡς ἑτεροζήλων διεδώσασα μίγας.

Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

545

Τὸν δ' αὖτε πρῶσίειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

Ἡ κ' ἐπιμεδέσας, (δολίης δ' ἔλθῃ τεχνῆς)

Ζεὺς κύδιε, μέγιστε θεῶν αἰεταγνῶτων,

Τῶν δ' ἔλθ' ὅππῃ ἐξέλω σε εὖ φρεσὶ θυμὸς ἀνῶν.

Φῆ ῥα δολοφρογίων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς

550

Γνῶ ῥ' ὅδ' ἡγνίσθῃ δόλον κακῇ δ' ὅσῃ το θυμῷ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέσῃ ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' ὄν' ἀμφοτέρῃσιν ἀνέλετο λούκῃ ἀλειφαρ.

Κάσπερ δ' φρένας, ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἔκαστε θυμῶν,

Ὡς ἴδεν ὅσῃ λούκῃ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.

555

Ἐξ ὧ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθοὶ φύλ' ἀνθρώπων

Καίεσ' ὅσῃ λούκῃ θυγείντων ἐπὶ βωμῶν.

Τὸν δ' αὖτ' ὁ χρήσας πρῶσίειπε φιλοηγερέτα Ζεὺς·

Γ' ἀπικονίδῃ, πάντων αὖτ' ἐμῆδεα εἰδώς.

Ὡς πέποι, σὺν ἄρ' αὖ πῃ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης,

560

Ὡς φάτο χυρόμνϑω Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Ἐκ τούτῃ δ' ἡπειτα, δύλῃ μεμνημῆνϑω αἰεὶ

Οὐκ ἐδίδο μελέοισι πυρὸς μὲρ ἀκαμάτοιο

Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθοὶ ἵκαεταῖσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πᾶσι Γ' ἀπὸ γῆς,

565

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλῷ

Ἐκρίλω κέρθηκε. δάκει δ' ἄρ' αὖτ' ἐκείνῃ θυμῶν

Ζεὺς ὑψιβρεμέτεω, ἐχλῶσι δ' αὖτ' ἐμὴ φίλον ἦτορ,

Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλῷ.

Αὐτίκα δ' ἀπὸ πυρὸς τῷ ζῆτι κακῇ ἀνθρώποισι.

570

Γαίης γὰρ σύμπλασσε πᾶσι κλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένῃ αἰδέειν ἔκελον, Κρογίδεω δ' ἔβηλας.

Ζῶσι ἢ καὶ κῆρμῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 Ἀργυφείῃ ἰοθήῃ. καὶ κερῆθεν ἢ χαλύπτερον
 Δαίδαλίῳ χεῖρεσσι κατέχευθι, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ τεφάνεις νεοθηλῆες, αὐτοὶ ποίης
 Ἰμερῆς παρήθηκε καρύαζε Παλλὰς Ἀθλῶν.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ τεφάνεω χρυσέῳ κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε ὡσεὶ κλωτὸς Ἀμφιγυῖας
 Ἀσκήζας παλάμῃσι, χαράζομεν Διὶ πατρὶ.
 Τῇ δὲ οἱ Δαίδαλα πολλὰ τιτύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνωδάλ' ὅσ' ἤπειρεν πολλὰ τρέφει ἠδὲ θαλάσσης.
 Τῶν οἳ πολλὰ συνέθηκε· χάρις δὲ ἀπελάμπετο πολλή,
 Θωμμάσῃ, ζωῶσι τοικῶτα φωνήεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύχεα κελόν κερῆεν ἀντ' ἀγαθοῖο
 Ἐξάγαγ' ἐνθάδε ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
 Κόσμον ἀγαλλομένην γλαυκῶπις δόρυ μοπάτρεος.
 Θαῦμα δὲ ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπους,
 Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τ' ἦδ' ἐπὶ γυναικῶν θηλυτέρων.
 Τῆς ἦδ' ὁλώϊον ἐστὶ γένος καὶ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μίζα θνητῶσι μετ' ἀνδράσι κλισιάσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἢ σύμφορος, ἀλλὰ κέρειο.
 Ὡς δὲ ὅπότεν ἐν σμήνεσσι κατηρεφίεσσι μέλισσας
 Κηφῆας βόσκεισι, κακῶν ζωήοντας ἔργων.
 Αἰ μὲν τε ὥσπερ ἡμαρ ἐς ἥλιον κατὰ δαῖτα
 Ἡ' μέλαια σπένδουσιν, πνέουσιν τε κηρία λάλυκα,
 Οἱ δὲ ἔντοδες μύοντες ἐπηρεφίας καὶ σίμβλους,
 Ἀχότερον κάματον σφιστέρῳ ἐς γαστέρ' ἀμῶν.
 Ὡς δὲ αὐτὸς ἀνδρεσσιν κακὸν θνητοῖσι γυναικάς
 Ζεὺς ὑψιδρεμέτης θῆκε, ζωήοντας ἔργων
 Ἀργαλέων. ἔτιρον ἢ πύρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ὡς κε γάμον φεύγων καὶ μίεμερος ἔρτα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμας ἐθέλῃ, ὁλοὸν δὲ ἐπὶ γῆρας ἵκη.
 Χήτη γρηγόμοιο, ὅδ' ἔβιοτεν ἐπιδοῦναι
 Ζῶει, δαίφθιμιν ἢ ἀφ' ἐκτὸς πῶτα.
 Χερσὶν αὖ δὲ αὐτὴ γάμους μὲν μείρεται γένῃ,
 Κεδνὴν δὲ ἔχει ἀκρίαν, δόρυ ἔχον πεσπιδέσσι,

375

380

385

390

395

600

603

Τῇ

Cinxit vero & adornavit dea cæsis oculis Minerva,
 Candida veste : à capite vero calyptram
 Ingeniose factam manibus detinebat , mirum visu ,
 Circum vero ferta recens florentis è floribus herbæ,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclytus Vukanus ,
 Elaborans manibus, gratificans Iovi patri.
 In hac artificiosa multa cælata erant, mira visu ,
 Belluæ quas continens plurimas alit, atque mare,
 Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat magna ,
 Mirabilis. animantibus enim similes erant vivis.
 Cæterum postquam effecit pulcrum malum pro bono ,
 Eduxit ubi alii erant dii atque homines ,
 Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forri patre progeneræ.
 Admiratio autem cepit immortalesque deos mortalesque ho-
 mines,

Vbi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus .
 Ex illa enim genus est mulierum fornicarum ,
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum ,
 Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites sed luxus.
 Ac veluti cum in alveariis testis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum.
 Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurnæ festinant , & faciunt favos albos :
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis
 Alienum laborem suum in ventrem metunt.
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres:
 Iupiter alitronans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono ,
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum ,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectant.
 Carens senectutis suæ fomento , si non sine opibus
 Vivat ; mortui possessionem inter se dividunt.
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem ,

Huic perpetuo malum cum bono certat.

Qui vero adeptus fuerit nocentem familiam,

Vivit, in pectore gestans perpetuum mœrorem.

Animo & corde, & immedicabile malum est.

Adeo non licet Iovis fallere mentem neque præterire.

Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus

Illius evitavit gravem iram : sed necessario

Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum coercet.

Briareo vero ubi primum patebat iratus est animo,

Cottoque atque Gygæ, ligavit foris vinculo,

Fortitudinem immanem admittatus, atque etiam formam,

Et magnitudinem : collocavit autem sub terram latam

Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,

Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,

Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes.

Sed ipsos Saturnius atque immortales dii alii,

Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,

Terræ consiliis reducerunt in lucem iterum.

Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,

Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.

Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes,

Titanesque dii, & quotquot è Saturno nati sunt,

Contra sese mutuo per validas pugnas.

Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,

Illi vero ab Olympo dii datores bonorum,

Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.

Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,

Continue pugnabant. decem totos annos.

Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis

Alterutris : æqualiter autem extendebatur bellum

Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,

Nectarque ambrosiamque, quibus dii ipsi vescuntur,

Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.

Vbi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,

Iam tum ipsos sic affatus est pater hominumque deorumque:

Audite me Terræque & Cœli inclyti liberi,

Vt di-

Τὰ δ' ἀπ' αἰῶν^Θ κραιπνὸν ἰοδὼν ἀλκιφροσύνην
 Ἐμμεναι. ὅς δ' ἐπεὶ τέτμη' ἀπαρτηροῖο γενέθλης,

610

Ζῶν, ἐνὶ στήθεσσι ἔχον ἀλίαςται ἀνίλω.
 Θυμαῖ κ' κραιπνὴ καὶ ἀνέκασται κραιπνέσσιν.

Ὡς ὅτε ἐστὶ Διὸς κλέψαι τόον ἐδὲ παρελθεῖν.

Οὐδ' ἔτι γὰρ Ἰαπίθονιδος ἀχάκητος Προμηθεὺς
 Τοιοῦτον ὑπεξήλυξε βαρυνὼν χόλον, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης

615

Καὶ πολὺν ὄρνιν ἰόντα μέγας κ' δισμυρὸν ἐρύκει.

Βελάρεω δ' ὡς πρῶτον πατὴρ ὠδὸς αὖθις θυμῷ,

Κότιον τ' ἠδὲ Γύγην, δῆσι κραιπνὰ ἐνὶ δισμῷ.

Ἡ' ἰορέλῳ ὑπερρωπλὸν ἀγνώμην^Θ, ἠδὲ κ' εἰδ^Θ

Καὶ μέγαν^Θ κατάνκασε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.

620

Ἐνδ' οἶν' ἀλγ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,

Εἴατ' ἐπ' ἐχάπῃ, μεγάλης ἐν πείρασσι γαίης,

Δηθὰ μάλ' ἀχινύμμοι, κραιπνὴ μέγα πόν^Θ ἔχοντες.

Ἀλλὰ σφέας Κρονοῖδος τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

Οὐς τίκειν ἠύκρομ^Θ Γ' εἴη Κρόνος ἐν φιλοτήκῃ,

625

Γαίης φρεσὶ μυστῶν σιν ἀνήγαγεν εἰς φά^Θ αὐτῆς.

Αὐτὴ γάρ σφιν ἄπειν^Θ διηνεκίως κατέλεξε,

Συνέκνοις, νικῶν τε καὶ ἀγλαῶν ἐν^Θ δρῶν.

Δηρὸν γὰρ μέγαν^Θ, ποῖον θυμαλγὰ ἔχοντες,

Τίληνός τε θεοὶ ἔοσι Κρόν^Θ ἐξεγάνοντο,

630

Ἀντίον ἀμμήλοισι Διὶ κραιπνὰ ἐν σμῖνας.

Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ο' ἤρυν^Θ Τετάρτῃς ἀγασσά,

Οἱ δ' ἀρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δουτῆρες ἱκάν.

Οὐς τίκειν ἠύκρομ^Θ Γ' εἴη Κρόνος ἐν νηθεῖσα.

Οἱ ῥα τότε ἀμμήλοισι μόνον θυμαλγὰ ἔχοντες,

635

Συνέχοντες ἐμάχοντο δέκα παλαιοὶ ἐπαισῖες.

Οὐδέ τις ἴσμεν^Θ χαλεπῆς λύσσε ἐδὲ τελευτῇ

Οὐδέ τι τοῖς, ἴσθι γὰρ τέλει^Θ τέλει^Θ πρὸς ἐλπίδα.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοις παρέρχοντο ἄρματα πάντα,

Νίκωρ τ' ἀμμορρίνην τε, πᾶντε θεοὶ αὐτῶν ἔδου,

640

Πάντων ἐν στήθεσσι αἰέον θυμὸς ἀνέκασται.

Ὡς νίκωρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμμορρίνῳ ἐπαρτίλῳ.

Δὴ τότε τοῖς μετέπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Κίκλυτέ μοι Γαίης τε καὶ Οὐρανὸν ἀγλαὰ τίκναι,

Ὅφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἡ' δὴ γὰρ κέλα μέλα δῆρον εὐαυτοῖσι ἀμύλοισι
 Νίκης καὶ κρείττε' πύρι μαρανάμεθ' ἡμάτι πάντῃ,
 Τιτῆνιές τε γιοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκζένομεθα.
 Ὑμεῖς δ' ἐμὴν βίβην τε βίβην καὶ χεῖρας ἀπλῆς
 Φαίνεται Τιτῆνιος ἐναυτοῖσι ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Μιητάμφοι φιλότῃσι σὸν ὅτι, ὅσῃ παθόντες
 Ἐς φάσ' ἅψ' ἀφίκεσθε δυσληγέσθ' ὑπὸ δισμῷ,
 Ἡμιτέρας Διὸς βελάει, δαΐ ζόφῳ ἡρόοιτο.

645

650

Ὡς φάτο· τὸ δ' ἐξαυτὸς ἀμείβετο Κότι' ἀμύμων,
 Δαιμόνι' ὅση ἀδάηται πιφάσκειαι· αἰὶνὰ καὶ αὐτοῖ
 Ἰδὼν ὅπ' ὥς μὲν περ ἀπείδεις, ὥς δ' ἐπὶ νόημα,
 Ἀλκτήρ δ' ἀθανάτοισιν ὄρης γάνειο κρυεργίῳ.
 Σῆς δ' ὑπεφροσμοσυώνῃσιν δαΐ ζόφῳ ἡρόοιτο
 ἈΨόρροι δ' ἐξαυτὸς ἀμειλίχων δαΐ δισμῶν
 Ἡλύθορμῳ, Κρόνῳ καὶ ἀνάξ, ἀνάεπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ οὖν ἀτενέει τε νόον καὶ ἐπὶ φρεσὶ βελῇ
 Ῥυσσάμεθα κροῖτο ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτήνῃ,
 Μαρανάμφοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

655

660

Ὡς φάτο· ἐπήρυσαν δ' ἐπὶ δαυτῆρος ἰών,
 Μῦθον ἀκέσαστες. πολέμῳ δ' ἐλὶλαίετο θυμὸς.
 Μάλλον ἔτ' ἢ τοπαργίῃ. μέγχι δ' ἀμείβεσθαι ἐγχείρας,
 Πάντες, θήλειά τε ἔα ἄρσενες, ἡμάτι κέναι,
 Τιτῆνιές τε γιοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκζένοιο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρίδασφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόβῳ δαΐ,
 Δεινοὶ τε κρείττερόι τε, βίβην ὑπέρσπλαν ἔχοντες.

665

670

Τῶν, ἑκάστον μὲν χεῖρας ἅπ' ὅμων αἰόσοντο
 Πᾶσι ὁμῶς. κεφαλὰ δ' ἐκαστὴ πιπτήκοιτο
 Ἐξ ὅμων ἐπίφυγεν ἐπὶ σῖκαροισι μέλισσιν.
 Οἱ τότε Τιτῆνιοι κατίστανον ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Πίττας ἡλιδαίης σιδαρῆς ἐν χερσὶ ἔχοντες.
 Τιτῆνιες δ' ἐτίρυνθον εὐαυτοῖσιντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χερσὶν τε βίης δ' ἅμα ἔρπον ἴφαινα
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν δ' ὥς ἔαχε πύρι' ἀπείρων.
 Γῇ δ' ἐμὴν ἰσμερῆσαν ἐπίστη δ' ἔρατος ἔρως
 Σειόρμῳ, πιδάθει δ' ἐπὶ πᾶσι μαρανέσθ' ὀλυμπῳ.

675

680

P' πῇ

Vt dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.
 Iam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos vero magnamque vim & manus invictas
 Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
 Memores amicitiaë placidaë, quæ perpesli
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.

Sic dixit: illum vero rursū excepit Cottus irreprehensibilis:
 Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
 Scimus, quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens vero
 est & intellectus,

Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
 Tua vero prudentia à caligine opaca
 Retro iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum imperium in graui conspectu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.

Sic dixit: collaudarunt vero dii datores bonorum,
 Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
 Magis etiam quam antea. pugnam vero arduam excitarunt
 Omnes, foeminæque & mares, die illo,
 Titanesque dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erobo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata in robustis artubus.
 Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta validis in manibus gestantes.
 Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
 Vtrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum cœlum
 Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplus Olympus

Impetu à deorum. concussio vero venit gravis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immodici tumultus, ictuumque fortium..
 Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
 Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim. simul etiam à cœlo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta, sacram flammam circumvolvencia
 Crebra. circum vero terra alma reboabat
 Ardens : crepitabat vero undique igne valde magna sylva,
 Fervebat etiam terra tota, & Oceani fluenta ,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres : flamma vero ad acrem divinum pervenit
 Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupavit Chaos : videbatur
 autem coram

Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.

Itidem ut cum olim & terra & cœlum latum superne
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excitabatur ,
 Hac quidem dixita, illa autem ex alto diruente,
 Tantus fragor erat diis pugna confligentibus. (rabant
 Simul quoq; venti motumq; pulveremque cum strepitu exci-
 Tonitruque fulgurque, & ardens fulmen ,
 Tela Iovis magni. ferebant a. fremitum, clamoremque,
 In medium utrorumque. strepitus a. ingens excitabatur.
 Stupendæ pugnæ : robur vero exerebatur operum.
 Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnant in forti prælio.
 Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt ,
 Cottusque, Briareusque, insatiabilis belli.
 Hi sane trecentas petras robustis e manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis

Titanas:

Ρ' ἰπὴν ὑπ' ἀθανάτων. ἑνοῖς δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠρόεντα, ποδῶν αἰπῶνά τ' ἰαί
 Ἀσπίτε ἰωχμοῖο, βολάν τε κρατερῶαν.
 ὧς ἄρ' ἐπ' ἀδμήλοις ἔσαν βέλεια σπένοντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκατ' ἔρχον ἀσπρόεντα,
 685
 Κεκλομέναν. οἱ δ' ἐξυῖσαν μεγάλην ἀλαλητὴν.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴχεν ἰὸν μῆν'· ἀλλὰ νύ γ' ἔγχε
 Εἴθερ μὲν μῆν'· πᾶν δ' ἐφ' ἔργον, ἐκ δέ τι πῦσιν
 Φαῖνε βίβω. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔραν' ἠδ' ἀπ' ὀλύμπου
 Ἀσπίτων ἔειχε στυγχεσσὴν. οἱ δ' ἐκραινοῖ
 690
 Ἰκτερ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστερωπῇ ποτίοντο
 Χειρὸς δ' ἀπὸ πῦραρ' ἱερῶν φλόγα δ' ἐλυφόναντες
 Ταρφεῖες. ἀμφὶ δ' ἡ γαῖα φερείσκει ἱσμερῶν.
 Καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπελ' ὕλη.
 695
 Ἐξείη καὶ χθὼν πᾶσα, καὶ ὧς κεκοινοῖτο ῥέεθρα,
 Πόσι δ' ἄπ' ὕψους. τὸς δ' ἀμφεπέθετο θυμὸς αὐτῶν
 Τιτῶν χθονίης. φλόξ δ' ἠέρεθ' ὀλίαν ἵκανε
 Ἀσπίδ'· ὅσσοι δ' ἀμείβετο καὶ ἰφθίμων παῖδες ἰόντων
 Αὐτὰρ ἡμερμαίρεσσι κρατερῶν τε σπροντῶν τε
 704
 Καῦμα δ' ἡγεστέον κατέχευε χάρις. ὅσσοι δ' ἄντα
 Ο' φθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' ἔασι νοσσοῦν ἀκῆσται.
 Αὐτῶς ὥς ὅτε γαῖα δ' ἔρχοντο ἐν ὕψι
 Πίλιον. τοῖσι δ' αἰετὶς δ' ἄπ' ὀρέεθ' ὄρωρε,
 705
 Τῆς μὲν ἐρεμπομένης, ἔσθ' ὅθ' ὑψόθεν ἐξελεπόνη.
 Τόσσοι δ' ἔσθ' ἐγένοντο θεῶν ἔραδι ἐξυῖόντων.
 Σὺν δ' ἄνθρωποι ἑνοσίν τε κύνιν τε ἰσφραρχέζον,
 Βρογντῶν τε, σπροντῶν τε, δ' αἰθαλόεσσι κρατερῶν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχλὺν τ' ἐνοπλῶν τε
 710
 Ἐς μίσην ἀμφοτέρων. ὅσοι δ' ἄπ' ὀρέεθ' ὄρωρε
 Σμερδαλέης ἐραδ'· καὶ δ' ἄνθρωποι ἐργῶν.
 Ἐκλίνθη δ' μάχη. πρὶν δ' ἀδμήλοις ἐπέχοντες,
 Ἐμμελῶς ἐμάχοντο ἄλκιυ καὶ ὑσμίνης.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν πρῶτοις μάχῃ δριμύτην ἔγχεσαν,
 Κόπτεσθαι, Βελέρεως τε, Γύγης τε, ἀσπίδ' ἀλκιμῶν.
 715
 Οἱ γὰρ τριηχοσίαις πέτραις σφαιρῶν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπον ἱπποσυντρίαι· καὶ δ' ἰσπίσσω βελέεσσι

Τιτῶν.

Τιτῶας καὶ τὸς μὲν ὑπὸ χυθὸς εὐρυδείης
Πέμψαν, ἔδομοῖσι σὺ ἀργαλείοισιν ἴδῃσιν,
Νικησάτους χερσὶν, ὑπερβύμεν παρ' ἐόντων,
Τόσσοι ἐπερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσσι ἔρποντες εἰς ἀπὸ γαίης.

720

Ἰζόν γάρ τ' ἀπὸ γῆς εἰς Τάρταρον ἠερόντα.
Ἐπεία γ' οὐκ ἔστι τε καὶ ἡμάδα χαλκῆς ἄκμων
Οὐρανὸν κρατῶν, δεκάτη εἰς γαῖαν ἵκηται.

Ἐπεία δ' αὖ οὐκ ἔστι τε καὶ ἡμάδα χαλκῆς ἄκμων
Ἐκ γαίης κελύων, δεκάτη εἰς Τάρταρον ἵκηται.

725

Τὸν δ' αὖτε χαλκῆον ἔκ' ἐλλήλα· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
Τελειοχρὴ κίχρ' ὥς δ' ἀνελὼν, αὐτὰρ ὕψιθεν

Γῆς ρίζαν πιφύκει καὶ ἀτρύγετοιο θηλάσσης.

Ἐνθα θεοὶ Τιτῶνις ὑπὸ Ζόφῳ ἠερόντα
Κεκρύφα, βαλῆσι Διὸς νεφέλην, ἔτασσε.

739

Χώρῳ σὺν εὐρώντα, πλώρης ἔχοντα γαίης.
Τοῖς σὺν ἑξίτῳ ἐστὶ πύλας δ' ἐπὶ θεῶν Προσθῶν
Χαλκείας τέχ' ὥς δ' αὖτε ἀμφοτέρωθεν.

Ἐνθα Γύγης, Κότις τε, καὶ ὁ Βελάρης μετὰ θυμῷ
Ναῖουσιν, φύλακες πιστὴ Διὸς αἰχμήχοιο.

735

Ἐνθα δὲ γῆς διοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόντα,
Πόντος τ' ἀτρύγετοιο, καὶ ἔρπον ὡς ἐρόντα,

Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πέτρων ἑσάντα,
Ἀργαλὲ', εὐρώντα, τὰ τε συχέσσι θεοὶ παρ'.

Χάσμα μέγ', ὅδε κε πάντα τελευτφόρῳ εἰς εὐαιαυτὸν
Οὐδὸς ἵκηται, εἰ πᾶσι πυλῶν ἐν ὧδε γίνοιτο.

740

Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι παρ' ἡνίκ' ἀνέλθῃ
Ἀργαλὴν· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι

Τῷτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὴ
Ἔσθῃεν, νεφέλης κηκυλόμεν' ἀνέκ' ἀνέστησι.

745

Τῶν δ' αὖτε ἰαπετιῶ πάντες ἔχοντες ἔρπον ὡς ἐρόντα
Ἐσθῶς, κεφαλῇ τε μὲν ἀκρομάτησι χέροντες

Ἀστυμέδους, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἀμφὶς εἴσται
Ἀλλήλας ὡς οἴσιν, ἀμειβόμεναι μέγαν ὕδαν,

Χάλκῃσι. ἡ μὲν ἔστω καλὴ δόσος, ἡ δὲ θύραζον
ἔστω, ὅδε ποτ' ἀμφοτέρω δόμῳ ἐντὸς εἰσέλθῃ.

750

Ἀλλὰ αἰεὶ ἐτέρη γὰρ δόμῳ ἐκδομένη εἴσται.

Γαῖαν

Titanas : atque hos quidem sub terram longe patentem
 Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus, magnanimos licet existentes :
 Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat à terra.
 Par enim spatium à terra in Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret :
 Novem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum
 nox,

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
 Terræ radices creverunt, & infructosi maris.
 Illic dii Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,
 Loco in squalido, vastæ ultima terræ.
 His non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus
 Ferreas : murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iovis ægida habentis:
 Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi dii :
 Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit :
 Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
 Molesta : horrendumque etiam immortalibus diis
 Hoc monstrum : & noctis obscuræ domus horrendæ
 Stant, nubibus obtectæ nigris.
 Has ante Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
 Stans, capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo compellabant, æternis subeuntes magnum limen
 Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
 Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet.
 Sed semper altera saltem domus extra existens,

Terram super movetur : altera rursus in domo existens ,
Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.

Hæc quidem terrestribus, multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.

Ibi autem Noctis obscuræ filii domos habent ,
Somnus & Mors, graves dii. neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis ,

Coelum scandens, neo coelitus descendens.

Horum alter quidem terramque & lata dorso maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.

Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
Crudele in præcordiis. habet. a. quem primum arripuerit
Hominum : hostis vero etiam immortalibus diis :

Illic dei inferi, in anteriore parte ædes resonantes ,

Fortisque Plutonis, & gravis Proserpinæ ,

Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit ,

Sævus : artem autem malam habet. introcuntes quidem

Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus :

Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans

Devorat, quemcunque prenderit portas extra cuntem

Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.

Ibidem habitat abominanda dea immortalibus ,

Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani ,

Maxima natu. seorsum vero diis inclytas ædes incolit

Ingentibus saxis superne tectas. circum vero quaque

Columnis argenteis ad coelum firmatæ sunt.

Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris ,

Nuncia versatur super lata dorso maris ,

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.

Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,

Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum jus jurandum ut
ferat

E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam ,

Frigidam, quæ è petra destillat alta ,

Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam :

E sacro flumine fluet per noctem nigram ,

Oceani

Γαῖαν ἐπιστρέφει). ἡ δ' αὖ δόμῃς ἐντὸς εἴσοι,
Μίμνῃ τῆς αὐτῆς ὄρεϊν ἰδῆ, ἔς' αὖ ἱκῇ).

Ἡ' μὲρ, ἐπιχθονίοισι φάτο πολυδερκὲς ἔχουσα.

755

Ἡ' δ' ὕπνοι μὲν χερσὶ καὶ σίγητον Θανάτω,

Νδὲ ὅλοη, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἡερωιδεῖ.

Εὔθα δ' Νυκτὶς παῖδης ἐρεμνὴς οἰκί' ἔχουσιν,

ὕπνο καὶ Θανάτο, δεινοὶ θεοὶ· ἐδὲ ποτ' αὐτὺς

Ἡ' ἐλπίδι φαίνων ἐπιδέρκεν ἀκνήϊστον,

760

Οὐρανὸν εἰσπαιῶν, ἐδ' ἔρατοθεν καὶ βαδαιῶν

Τῶν ἔπερ' μὲν γὰρ τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης

Ἡ' συχρὸν ἀντρέφει) ἐ μέλιχρ' ἀνθρώποισι.

Τῷ δ' σιδηρεῖ μὲν κραδίη, χαλκεον δὲ οἱ ἦτορ

Νηλεὺς ἐν στήθεσσι ἔχῃ δ' ἐν πρῶτῳ λάβῃ

765

Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Εὔθα θεῷ χθονίῃ παρῶν δόμοι ἡ χίοντες

Ἰφθίμῃ τ' Ἀΐδιω ἐπαινήσας Περσεφονείης

Εὔτασιν· δεινὸς δ' κύων παρὰ πύργῳ φυλάσκει,

Νηλεΐης, τέχνῃ δ' κακῇ ἔχῃ· ἐς μὲν ἰόντας

770

Σαίει ὁμῶς ἔρη τε ἐκαστὴν ἀμφοτέρωσιν·

Εὔξειλθεῖν δ' ὅσα αὐτὴς εἰς παλιν, ἀλλὰ δοκεῖν

Εὔδιδ' ὅν κε λάβοι πυλῶν ἐκτῶν ἰόντων

Ἰφθίμῃ τ' Ἀΐδιω ἐπαινήσας Περσεφονείης.

Εὔθα δὲ ναιετάει συζῆ θεὸς ἀθανάτοισι,

775

Δεινὴ Στιξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ωκεανοῖο

Προσβυπίατη· κόσφιν ἢ θεῶν κλυτὰ δώματα ναιέ

Μακρῇ (εἰ πύττει κατὰ τρεφεί' ἀμφὶ δ' πάντα

Κίον δόρυρτοί (εἰ παρὸς ἔρατον ἐσθλόν).

Παῦρα δ' αὐμάσιν θυγάτηρ πύδας ὠκίῃ Ἰέρει,

780

Ἀχελίῃ πωλεῖ) ἐκ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Ὅπποτ' ἔρας ἐρεῖ καὶ ἐν ἀθανάτοισιν ὄρη).

Καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδῃ) ὀλύμπια δώματ' ἐχθρῶν,

Ζεὺς δὲ τε Ἰῆρ' ἐπιμύσει θεῶν μέγαν ἔρπον ἐνταῖκα

Τηλόθεν ἐν χρυσῇ παρῶν πολώνυμοι ὕδωρ

785

Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πύττει κατὰ τρεφεί' ἡλιβάτοιο

Ὑψηλῆς. πολλὰν δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

Εὔξει παρὰ μέγαν ῥέει Διὶς ὑπὸ μέλαιναν,

Ωκεαν-

Ω κισανοῖο κίρας. δὴγάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
 Ἐπεία μὲν πρὶν γλῶττι καὶ ὑρία ῥάτω ἡλιάσσης
 Δῆης δόρυρέης ἐλιγμύνει· εἰς ἄλλα πῆλη.
 Ἡ δ' ἔμει καὶ πίττης αὐρείδ, μίτρα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τ' ἐπιόρησι δαπλύνσας ἐπομόνῃ.
 Ἀ' ἡπάτων, οἳ ἔχουσι καὶ ἀρεὴν ὑφ' οἷον· Ὀλύμπου.
 Κεῖν ἡνὺτ μὲν πεπλοσμένοι εἰς εἰσαυλόν.
 Οὐδ' ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχει· ἄσσοι
 Βρώσιν, ἀλλὰ τι καὶ ἀνάπνους καὶ ἀναυδῶ.
 Στάστοις ἐν λιχίσσιν, κακὸν δ' ἐπὶ κῆμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν περὶ τῇ μετῶν εἰς εἰσαυτὸν,
 Ἀλλ' οὐδ' ἐξ ἄλλου δέχεται ἡλιόπυττον· ἀβλῶ.
 Ἐπεία τις δ' ἔστιν ἀπὸ μείρεσσιν αἰετῶντων,
 Οὐδ' ποτ' εἰς βυλῶν ἐπιμίσγει· ὑδ' ἐπὶ δαίτῃς
 Ἐπεία πάντ' ἔπα. δὴγάτη δ' ἐπιμίσγει, αὐτὸς
 Εἰρίας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπου δώματ' ἔχουσιν.
 Τοῖον ἄρ' ὄρεον ἴδμεν θεοὶ Στυγὸς ἀφ' οὐρα ὑδάτος,
 Ὡς γόχον. τὸ δ' ἐν καίλας τοῖς ἀλφειῶν.
 Ἐνθαδὲ γῆς διοφρεῆς καὶ Ταρτάρου ὑφ' οἷον,
 Πόλιν τ' ἀπ' οὐρανοῖο καὶ ὑφ' οἷον ἀπ' οὐρανοῖο,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρας ἔασι,
 Ἀργαλὴ, ἐρῶνται, τὰ τε γὰρ καὶ θεοῖσιν.
 Ἐνθαδὲ μαρμαίρειαι τε πύλαι, καὶ χαλκοῖς ὑδὸς
 Ἀστὺμῆς, ῥίζησι διδύμικισιν ἀπ' οὐρα,
 Αὐτοφύης αὐτῶν δ' ἐπὶ τῶν ἐκτοδῶν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναῖουσιν, πύργῳ καὶ ζοφροῖο.
 Αὐτὰρ ἐρσμαρσμοῖο Διὸς κλειτοὶ ἐπὶ κούρου
 Δώματα ναῖοι· ἔασι δ' ἐπὶ Ὀκισανοῖο θεμέλοις,
 Κόττι τ' ἡδὲ Γύγης. Βελάει δ' ἄνθρωποι ἡνὺν ἴοντες,
 Γαμβρόνιοι ποίησι βαρύνκτω· Ἐνδοσίγαιον.
 Δῶκε δ' Κυμοπόλειαν ὀπῆν, θυγατέρα γλῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρα ἐξέλασε Ζεὺς,
 Ὀπλοπατρὸν τέκε παῖδ' αὖ Τυφώϊα Γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ, ἀφ' ἧς γένετο Ἀφροδίτη.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασι δ' ἐπὶ ἰχθυῖ ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶς γαῖαν· ἐν δὲ οἳ ἄμυν

790

795

800

805

810

815

820

H'

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
 Novem quidem circa terramque, & lata dorſa maris,
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Vna vero ex petra proſluit, magnum damnum diis.
 Quisquis periurium libens iuraverit
 Immortalium, qui tenent verticem nivoli Olympi,
 Iacet ſpiritus expers integrum per annum.
 Neque ambroſiæ & neſtaris accedit propius
 Cibum: ſed iacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.
 Sed poſtquam morbo deſunctus eſt magnum per annum,
 Alia ex alia excipit moleſtiſſima ærumna.
 Novennio autem à diis relegatur ſempiternis,
 Neque unquam ad conſilium incundum cum iis verſatur, ne-
 que ad epulas
 Novem totis annis. decimo tandem verſatur iterum
 Cum coetibus immortalium, qui cœleſtes domos incolunt.
 Tale itaq; iuramentū conſtituerūt dii, Strygis perennem aquā
 Antiquam iſtam, quæ tranat aridum locum.
 Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obſcuri,
 Pontique infructuoſi, & cœli ſtellati;
 Ex ordine omnium fontes & fines ſunt,
 Moleſti, ſqualidi, quos oderunt etiam dii ipſi.
 Illic ſplendidæque portæ, & lapideum limen
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua ſponte natum. ante illud vero extra omnes deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Cæterum valde tonantis Iovis inclyti auxiliarij,
 Domos incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum exiſtentem,
 Generum ſuum fecit graviter fremens Neptunus.
 Dedit a. Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam ſuam.
 Aſt ubi Titanes è Cælo expulit Iupiter,
 Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
 Tartari in amore, per auræam Venerem.
 Cuius manus quidem ſunt ob robur operibus aptæ.
 Et pedes indefeſſi robuſti dei. ex humeris verb ei

Erant

Erant centum capita serpentis horrendi draconis ,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat :
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis ,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus ,
 Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. interdum n.
 Sonabant, ut diis intelligere liceret, interdum rursus
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, ferocis.
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis :
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu :
 Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo ,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset ,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque deorumque.
 Graviter autem insonuit atque fortiter. circum vero terra
 Horrende edidit fragorem, & cælum latum supernè .
 Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
 Pedibus vero subimmortalibus magnus contremuit Olympus
 Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum ,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani ,
 Ignearumque turbinum & fulminis ardentis.
 Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
 Æstuabant etiam circum litora ; circaque decumanos fluctus ,
 Impetu à deorum : concussio autem sedatu difficilis oriebatur.
 Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans ,
 Titanesq; sub Terrarum detrusi, à Saturno seorsim existentes,
 Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum ,
 Iupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitque
 arma ,
 Tonitruque, fulgurque & coruscans fulmen ,
 Percussit ab Olympo insiliens, circum vero omnia
 Combussit ingentia capita sævi portenti.
 Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens ,
 Cecidit mutilatus : ingemiscebat autem terra vasta.
 Flamma autem fulmine isto prosiliebat à rege ,
 Montis in saltibus opacis asperis ,

Percussi.

Η'ν ἰσχυρὸν κεφαλῇ ὄφιν·, δυνεῖο δ'ράκοντι·,
 Γλώσσησι διεφιεῖται λαλοχμέτες, οὐκ δ' οἱ ὄσαν
 Θωπτοῖσιν κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν πῦρ ἀμάρυσσιν·
 Πασίαν δ' οὐ κεφαλῇσιν πῦρ κρείσθ' ἀρετῆς ἰσχύϊ,
 Φωνῇ δ' οὐ πῶς ἴσται δυνεῖς κεφαλῇσιν
 Πανθ' ἴσται ἔπ' ἰσχύϊ, ἀγνοῦσιν. ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθίγῃσιν, ὡς τι γινώσκ' οὐκ ἴσται, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῃ ἐκδύσσει, μὲν δ' ἀγνοῦσιν ἴσται, ἀγνοῦσιν
 ἄλλοτε δ' αὖτε λίσσιν· ἀναιδὲς θυμὸν ἔχοντι·,
 ἄλλοτε δ' αὖτε σκυλάκεισιν ἰσχυρὸν θυμὸν ἀκῶσιν·
 ἄλλοτε δ' αὖτε ῥοῖζαχ', ὑπὸ δ' ἔχει ὕψος μακρῶν·
 Καὶ κὺν πᾶσι τῶν ἐργῶν ἀμύχανον ἡμῶν κένον·,
 Καὶ κὺν ὅλα διηγεῖται καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξει·,
 Εἰ μὴ αἶψ' ὅξυ νόστοι πατρὸς ἀνδρῶν τι γινώσκ' τι
 Σπληνὸν δ' ἐβρόντηται καὶ ὄρεσιν. ἀμφὶ δ' γαῖαν
 Σμερδαλίον κενώσεται, καὶ ἔργον ἐργὸς ὕψος ἔχοντι.
 Πόσι δ' ὦ κενὸν τι ῥοῖζα καὶ τῶν ἐργῶν γαῖαν.
 Ποσὶ δ' ὑπὸ ἀθανάτοισιν μέγας πλεμίζεται ὄλυμπος·.
 Οἱ ἐν μὲν οὖν ἀνακλίνονται ἐπιστάζοντες δ' γαῖαν.
 Καὶ μὲν δ' ὑπὸ ἀμφοτέρων κενώσεται ἰσχυρὸν πόσι,
 Βρογνῆς τι, τερογνῆς τι πύρρως δ' αὖτε πύρρως·
 Πηγεῖσιν ἀνέμων τι, κερκυῶν τε φλογέσιν·.
 Εἴ τι δ' ἔχει πῶς πῶς, καὶ ἔργον, ἡδὲ γαῖαν ὅσα·
 Οὐκ ἔστι δ' ἀμφ' ἀκῶν, ἀλλ' ὅτι τ' ἀμφὶ τὴν πύμαλιν μακρῶν
 Ἔστιν ὑπὸ ἀθανάτων ἴσται δ' ἄσπετος ὄρεσι.
 Τρεῖς αἰδῆς δ' ἐσέργον καὶ ἀφθιμύοισιν ἀνάσσει,
 Τιτῆνές δ' ὑπὸ γαῖαν, Κρόνους ἀμφὶς ἰόντες·,
 Ἀΐδης κελιάδω καὶ αἰδῆς διήσκει·.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ τὴν κρόνῳ ἐδὲ μὲν, εἰς δ' οὐρανὸν,
 Βρογνῆν τι τερογνῆν τι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
 Πληθύνει δ' ὄλυμπος ἐπὶ μὲν·. ἀμφὶ δ' πᾶσι
 Ἔσταισι πᾶσι κεφαλῇ δυνεῖο πύμαλιν.
 Ἀδὲρ ἐπὶ δὲ μὲν δάμασι πλεονέχον ἰσχυρῶν
 Ἡ ἔστι γαῖαν· στυγερὸν δ' ὡς γαῖαν πύμαλιν.
 Φλόξ δ' κερκυῶντι· ἀπὸ στυγερῶν πύμαλιν·.
 Οὐκ ἔστι δ' ἐν βρογνῇ αἰδῆς πλεονέχοντος·,

Πληγείῳ πολλὴν πελώρη κρείττω γαῖαν.
 Ἀτμῇ γεωσίῃ, καὶ ἐπὶ κρείττω κροσσῶντι ὡς,
 Τέχνην ὡς αἰζήων ὡς τ' ὡς τήν τε χραιοῖο
 Καλφθεῖς, καὶ σίδηρος, ὅσῃ κροσσῶντι ὡς,
 Οὐρεῖ ὡς βήσινσι δαμαζομένῳ πυρὸς κηλῇ.
 Τῆς ὡς χροὸν δῆ, ὡς Ἡφαίστου πελάμην (ὡς)
 Ὡς ἄρα τῆς χροὸν δῆ, ὡς Ἡφαίστου πελάμην (ὡς)
 Ρῖσι δὲ μιν θυμῷ ἀπάσαν ἐς Τάρταρον ἔρωσιν.

363

Ἐκ τῇ τυφωῖ ὡς ἀνίμῳ μῦθῳ ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Νόσφι Νότῃ, Βερέν τε, καὶ δόξαται Ζεφύρῳ.
 Οἷμα μῦθῳ ὡς θεοφῖν γαῖῃ, θητῆς μῖν ὡς ὡς.
 Αἰ δὲ ἄλλαι μῦθῳ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Αἰ δὲ τοὶ πίπτοντες ἐς ἡεραιδῆς πῦντι,
 Πῆμα μέγα θητῆσι, κακῇ γυναικὶ ὡς ὡς.
 Ἀλλοτὶ δὲ ἄλλαι ὡς ὡς, δόξαται δῶσι τε ὡς,
 Ναύτας τε φθείρουσι κακῇ δὲ ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι στυγνοῦσι καὶ πῦντι.
 Αἰ δὲ αὖ καὶ καὶ γαῖαν ἀπείρῃσι ἀνδροπόσιν
 Ἐργ' ὡς ὡς φθείρουσι χαμαὶ γῆιν ἀνδράσιν.
 Πιμπλῶσιν κῆνός τε καὶ δόξαται κροσσῶντι.

370

375

380

Ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Τετλῶσιν τῇ πῆμα κρείττω βίῃσι,
 Δὴ ὡς τῷ ὡς βασιλευσὶ μῦθῳ ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Γαῖης φροδμοσύνησιν, ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Ἀθανάτων, ὡς τῷ ὡς διδασκῶν πῆμα.
 Ζεὺς τῇ γεῖν βασιλεὺς πῆμα ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Πλεῖστα γεῖν ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Ἀλλ' ὡς δὲ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Τέξεσθαι, τῷ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Αἰμυλίοισι λόγῳ, ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Γαῖης φροδμοσύνησιν ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Τῶς γὰρ οἱ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Ἀλλ' ὡς ὡς, Διὸς ἀντι, γεῖν αἰνιγνῶσιν.
 Ἐκ γὰρ τῷ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 Πῆμα γὰρ τῷ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς,
 ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς.

385

390

395

Λύπῃ

Percussus fulgure autem ac vasto audebat terra,
Ardore ingenti, & liquecebat flammis instar.
Quod arte iuvenum, & a fabrefacto catino
Calefactum, & ferrum, quod solidissimum est,
Montis in falibus, victumque ab igne quod omnia comburit,
Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus:
Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
Abiecit a ipsam animo moestus, in Tartarum latum.

Ex Typhoea est ventorum vis humide flammium:
Excepit Notus, Boreaque, & ceteri Zephyro:
Qui sane ex his sunt nativitate, hominibus magna utilitas:
Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus, gravi rapiuntur turbine:
Nuncque hi, tunc illi flant, dissipantque naves,
Navalque perdunt. mali autem non est remedium
Viris, qui illis occurrent in ponto.

Idem rursus per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum
Replentes pulvereque & molesto palcarum strepitu.

Sed postquam sane laborem dii beati perfecerunt,
Cum Titamibus autem pro honore pugnarunt vi.
Iam tum jubebant regitare atque imperare,
Ex Terræ consilio Olympium late cernentem Iovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Iupiter autem deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
Plurimum ex diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset deam cæcis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,
Telluris consiliis, & Cæli stellati.
Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iovis loco, deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, virginem cæcis oculis apud Tritonem ge-
nitam;

Pat habentem patri robur, & prudens consilium.

Cæterum deinde sane filium deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem,
Sed illam sane Iupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem :
Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus :
Parcasq; , quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,
Clothoq; , Lachésinque, & Atropon: quæ dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratiæ peperit pulcras genas ha-
bentes,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglaiam & Euphrosynen, Thaliæque amabilem,
Quarum & à palpebris amor destillat contuentium
Solvens membra : jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Quæ peperit Proserpinam pulcris ulnis, quam Pluto
Rapiuit sua à matre : dedit autem consiliarius Iupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musæ aurea mitra revinctæ natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus:
Latona a. Apollinem & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus cælicolis,
Peperit sane, Ægiochi Iovis amoris mixta.
Postremam vero Iunonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem & Lucinam peperit,
Mixta amore deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæcis oculis præditam Tritogeniam,
Acrem, rumulum excitantem, ducem exercitus, indomitam,
Venerandam : cui clamoresq; placuerunt bellaq; pugnaq; ,
Iuno autem Vulcanum inclytum, amoris indulgens,
Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, cælicolis.
Ex Amphitrite autem & gravioris Neptunus,
Triton late potens natus est magnus : qui maris
Fundum tenens, apud matrem caram & patrem regem

Incolis

Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδά θῆναι βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἡμελλομένοισι, ὑπὲρ δὲ ἡγεῖται ἔχοντες.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς ἐθέλειν ἰγχεῖσθαι τοῖσι.
 Ὡς δ' οἱ φερόσταιν ἡνὶ ἀγαθὸν τι κακόν τε.
 Διότιρον ἡρώεσσι λυπερὸν Θέμιν ἢ τίνας ὧς εἶ
 Ἐδομίδην τε, Διέκην τε καὶ Εἰρηνίδην τιθαλῆμιν.
 Αἴτ' ἔργ' ἀρεταῖσι καὶ ἀντιπῶσι βροτοῖσι.
 Μοῖρας δ' ἧς ὁλοίστην πρὶν πόρι μηδὲν Ζεὺς,
 Κλυθῶν τε, Λάχρῶν τε καὶ Ἀΐτρου ποτ' αἶ τι διδύσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι ἔχει ἀγαθὸν τι κακόν τε.
 Τρεῖς δ' οἱ Εὐρωτόμη Χάριτες τίνας καλλιπαρήγας,
 Ὡς αὖτ' ἄρ' ἐκ πολυήροισι εἶδ' ἔχοντα.
 Ἀγλαίην καὶ Εὐφροσύνην, Θωλίην τ' ἐξελυντήν.
 Τῶν καὶ δῶτ' βλεφάρεσσι ἔχ' αἶσαν δερκορρήσων
 Λυσιμυλίας· καλοὶ δ' ἐπ' ὀφρύσι διεκίστανται.
 Αὐτὰρ οἱ Δήμητρ' ἐκ πολυφύροσσι εἰς λῆχ' ἤλθον,
 Ἡ τίνας Περσεφόνειν λαοκώλονον ἢν Ἀΐδωνος
 Ἡρώεσσι ἧς ὁλοῖται μητρός· ἰδοὺ καὶ ἧ μητρίῳ Ζεὺς.
 Μημεροσύνῃς δ' ἔξ' αὖτ' ἐφύσσετο καλλιόμοιο,
 Ἐξ ἧς αἱ Μῦσαι χρυσάμπυκας ἔξεραντο
 Ἐπία, τῇσιν ἄδον ἡλιάει καὶ τέρας ἀοιδῆς.
 Αἴτ' δ' Ἀΐδωναν, καὶ Ἀΐτριν ἰοχαιρέας,
 Ἰμερόνῃς γόνιν αἶψ' πάντων ἔργων ἰστανται,
 Γένετ' ἄρ' ἀλγέθ' αἶος Διὸς φιλότῃ μιν γένεσσι.
 Λοιδορίαν δ' Ἡρῶν ἡλικίῃ ποιήσας αἰγιόχοι,
 Ἡ δ' Ἡρῶν, καὶ Ἀΐτριν καὶ Εἰλείθυιαν ἔτι κτε.
 Μιχθῶν' ἐκ φιλότῃ θῆναι βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδος Τροτογόνου,
 Δαῖον, ἐρεκύνδομον, ἀγέστατον, ἀντιπῶν,
 Πόττιον ἢ κίλαδ' ἢ τι ἄδον πόλεμ' ἢ τι, καὶ κακόν τι.
 Ἡρῶν δ' Ἡφαιστοῦ κλυτὰν ἐκ φιλότῃ μιν γένεσσι.
 Γένετο καὶ Ζακύνθος καὶ ἦεν ὁ ὁλοκλήρῳ.
 Ἐκ πάντων τέχῃσι κακορρήων ἔργων ἰστανται.
 Ἐκ δ' Ἀμφικτιῆτος καὶ ἰοχαιρέας Ἐπὶ Ἰωνίῳ,
 Τρίτων ἰοχαιρέας γένετο μίγας ὅς τ' ἐκ ἡλιάεσσι
 Πυθάρ' ἔχον, ὁλοκλήρῳ μιν γένεσι φίλῃ καὶ πᾶσι ἀντακλή.

900

905

910

915

920

925

930

Ναί χεύσιν δ' αὖ, θεῖος γένος· αὐτὰρ ἄρ' αὖτις ἀπ' ἡρώων τιπτομένη
 ῥ' ἰστέον Κυβέβηα Φόβοις ἔδωκεν ἄντα· ὅς τ' ἐπὶ πύλαισι
 Δαίης, οἳ τ' ἀνδρῶν πύκνους ἐκλάουσιν· ὅς τ' ἐπὶ πύλαισι
 ἔν πολέμῳ κρυάνῃ, σὺν Ἀχαιῶν πολυπύρρῳ· ὅς τ' ἐπὶ πύλαισι
 Ἀρμονίῳ θ' ἰὼν Κάδμῳ· αὐτὰρ ἡμεῖς δὲ· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ζῶνι δ' ἄρ' Ἀτλασίδι Μαιάντιον ἀδύμον· ἔσμεν δὲ
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχον· αὐτὰρ ἡμεῖς δὲ· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Κάδμειν δ' ἄρα οἳ Σπείειν τεύχεα φείδονται· ὅς τ' ἐπὶ πύλαισι
 Μιχθέω· ἐν φιλότῃ, Διώνῳ· παυμένῳ· ὅς τ' ἐπὶ πύλαισι
 Ἀθήναθι θνητῇ· νῦν δ' ἡμεῖς δὲ· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ἀλκμῶνι δ' ἄρ' ἔπειτα φίλῳ· Ἡρακλῆϊ· ὅς τ' ἐπὶ πύλαισι
 Μιχθέω· ἐν φιλότῃ διὸς νεφέα· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ἀγλαίῳ δ' Ἡφαιστῷ· ἀγλαίῳ· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ὀωλοπίτῳ Χαρίτων· ἰαχὴν ἀνέστη· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Χρυσόκμη· ὃ Διώνῳ· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Κύρῳ Μίνῳ· ἰαχὴν ἀνέστη· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Τὴν δέ οἳ ἀθήναθι κ' ἀγῆρα· ἴκα· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ἡδῶν δ' Ἀλκμῶνι· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ἰδ' Ἡρακλῆϊ· τελέει· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Παῖδ' αὖ Διὸς μεγάλοιο· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Αἰδῶνι γέτ' ἄσκιον· ἐν Οὐλύμῳ· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ὀλοῖ· ὃς μέγα ἔρπον· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Νάει ἀπήμαν· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ἡελίῳ δ' ἀκόμεν· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Περγῆσι Κίρκῳ τε, κ' Αἰήτῳ· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Αἰήτης δ' ὅς φασ· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Κύρῳ Ωκεανοῖο τελέει· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Γῆραι· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ἡδ' οἳ Μῆδειαν· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Γέναν· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ'· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Νῆσοι τ', ἥπειρό τε κ' ἄλυστος· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Νῦν ὃ γὰρ οὐλοῖ· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Μῆδ' αὖ Οὐλυμπιάδης· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ὅσ' αὖ δὲ θνητοῖσι· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·
 Ἀθάνα· ἔκκαλον ἔκκαλον ἔκκαλον·

Incolit auras ædēs magnus deus: sed Marti
 Clypeos dissecanti, Venus Timorem & Metum peperit,
 Graves, qui viroꝝ densas turbent phalanges
 In bello horrido, una cum Matre urbes devastante,
 Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
 Iovi vero Atlantis filio Maja peperit gloriosum Mercurium,
 Præconem deoꝝ, sacrum lectum conscendens.
 Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc vero ambo dii sunt.
 Alcmenæ vero peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iovis nubicogi.
 Aglaiam vero Vulcanus percelebris, utroque pede claudi-
 cans.
 Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnæ,
 Filiam Minois, floridam fecit conjugem:
 Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.
 Hebē autē Alcmenæ pulcros talos habentis fortis filius,
 Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Iovis magnæ & Iunonis aureis calceamentis utentis.
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso.
 Felix, qui magno facinore inter deos confecto,
 Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus.
 Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis Citeraque & Aëtem regem.
 Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluxii
 Duxit, deoꝝ ex consiliis, Idyiam pulcris genis præditam.
 Hæc autem ei Lædæam pulcros talos habentem in amore
 Peperit, subacta per aursæm Venerem.
 Vos quidem nunc valete, coelestes domos tenentes,
 Insulæque & continentes terræ, & salus intus Pontus.
 Nunc autem deaꝝ eorum caritate blandiloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Iovis Agiœchi,
 Quæcumque mortales apud viros cubantes
 Immortales, pepererunt diis similem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum
Iasio heroi mixta jucundo amore.

Novali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,
Bonum : qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem ; qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.

Cadmo præterea Harmonia filia auræ Veneris,
Ino & Semelen, & Agaven pulcras genas habentem,
Autonoenque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus
Peperit, & Polydorum, mœnibus pulcre cinctis in Thebis,
Mixta amore abundantis auro Veneris.

Callirhoë peperit filium mortalium præstantissimū omnium
Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.

Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea munitum
Æthiopum regem, & Emathionem regem,
Verum Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phæthontem, diis similem virum.

Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ pu-
bertatis,

Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsam in templis
Ædæum nocturnum fecit, dæmonem divinum.

Filiam vero Acetæ à Iove nutriti regis
Æsonides, voluntate deorum sempiternorum
Abduxit ab Aceta, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex, superbus,
Injurius Pelius, & impius, fortium facinorum patrator.
Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.

Et sane hæc domita ab Iasone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides : magni vero Iovis voluntas perficiebatur.

Cæterum Nerci filia marini senis,

Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima dearum

Æaci

Δημήτρης μὲρ Πλῆτον ἰγένατ, δια γέαν,
Γ' ασία ἤρωι μιγῶσι' ἰρατῇ φιλότῃ.

970

Ναιά' αὖ τριπόλιν, Κρήτης αὖ πίσι δῆμα,
Ε' Ὀδῶν δ' εἰς ἐπὶ γῆν τι, καὶ εὐρέα νῦν γε θαλάσσης.

Πᾶσιν τοῖς τυχόντε, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἱκνῶ,

Τόνδ' ἀφνειοὶ ἔθηκε, πολὺν τε οἱ ἄπασιν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀ' ῥυμνίῃ θαλάσσης χρυσῆς Ἀ' Φροδίτης,

975

Γ' αὖ καὶ Σαμέλῃν, καὶ Ἀ' γαυὴν καλλιπύρεον,

Ἀδ' Ὀιόμην δ', ἣν γὰρ Ἀ' εἰσαῖο βαθυχαίτης,

Γένηται, καὶ Πολύδωρον εὐσιφάνω αὖ Θήῃ.

Κύρῃ δ' Ὀ' κεανοῖο Χρυσότορα κατεργούμην

Μιχθεῖο' αὖ φιλότῃ πολυχρόν' Ἀ' Φροδίτης

980

Καλλιρόῃ τέκε πῦδ' αὖ βροχῶν κρητὴν ἀπάντων,

Γηροσῆα· τ' αἰὲν βίῃ Ἡ' ῥα κληῖν,

Βοῶν, ἔνec' εἰσιπύδων ἀμφιβρύτων ἐν Ε' ρυθείῃ.

Τίαντ' δ' Ἡ' ὡς τέκε Μίμνονα χαλκὸν ἔρυσσιν,

Αἰθίοπαν βασιλῆα, καὶ Ἡ' μυδιάντα ἄνακτα.

985

Αὐτὰρ τοὶ Κεφάλῃ φυτῆσαι Φαίδιμον υἱόν,

Γ' Φθίμῃ Φαίδοντα· τοῖς ἐπὶ κίελοι ἀνδρά.

Τόν γε νῖον τέρεν ἄνθ' ἔχοντ' ἰεκυδέο' ἥδ' ἑως

Παῖδ' ἀπυλά Φρογῖος φιλομυιδῆς Ἀ' Φροδίτης

Ὡς τ' ἀντρεῖ ψαμῖν, καὶ μιν, Ζαθέϊος αὖ νοῖς,

990

Νηοπόλον νύχθι ποίησαι, δαίμωνα δ' ἴον,

Κύρῃ δ' Αἰήτω διοτρεφέο' βασιλῆο'

Αἰσινίδης, βυλῆς γε αὖ αἰεταγνῆων

Ἡ' γε παρ' Αἰήτῃ, τελίῃς σποδῶν ἀέθλῃς,

Τὸς πολλὰς ἐπὶ τέλει μέγας βασιλὺς ὑπερήνωρ,

995

Υ' Ἑρμῆς Πιλῆς, καὶ ἀτάοταλ' ὄβριμω γένει.

Τὸς τελίῃς ἐς Ἴ' ὡλκὸν ἀφίκατο, πολλὰ μὲν ἤλκας,

Ὡς αἰὲς ἐπὶ τοῖς ὤκῳ ἐλκώπιδ' αὖ κέρη,

Αἰσινίδης· καὶ μιν θαλάσῃ πρῆσαι· ἀχρεῖν.

Καί ῥ' ἥ γε θμυθεῖο' ὑπ' Ἰ' ἥσσι· ποιμῖνι λαῶν,

1000

Μηδίων τέκε πῦδ' αὖ, τ' ἔρ' ἐπὶ τῇσι Χείρων

Φιλοφρόνης μετὰ τὸν Διὸς νόον ἐξέλεϊτο.

Αὐτὰρ Νηρῆον κῆρυ αἰλίοιο γένειο,

Ἡ' τοὶ μὲν Φῶγιν ἔαμάθη τέκε δια γέαν,

Αἰακῷ ἐν φιλότῃ, Δῖε χερσὶν Ἀφροδίτῃ.

Πηλεΐ δ' ἀμειβόμεθα θεῶσις ἀργυρόπεζα

Γαίαντ' Ἀχιλλῆα ῥητήνοισι, θυμολέοντι,

Αἰνείαν ἄρ' ἔπαιεν ἑυστάφην Κυθήρεια,

Ἀγχισιῇ περὶ μιν γείσ' ἑσπέρῃ φιλότῃ,

Γῆς ἐν κερυφῇσι πολυπτύχῃ, ὑλήεσσις.

Κίχῃ δ' Ἡελίῃ θυγάτηρ Ὑπεριόδιος,

Γαίαντ' Ὀδυσσῇ τελαρῖφρονι ἐν φιλότῃ,

Ἄγελοι, ἠδὲ Λαῖπνοι ἀμυμονίᾳ τε, κρατερῶν τε,

Οἳ δὴ τοι μέγα τῆλε μυχῶν ἡσῶσι ἱερῶν.

Πᾶσι Τυρσηνοῖσι ἀγκαλυτοῖσι κίνασσαν.

Ναυκίβοι δ' Ὀδυσῇ Καλυψάδιᾳ θεῶν

Γαίαντι, Ναυκίβοι τε, μιν γείσ' ἑσπέρῃ φιλότῃ.

Αὐτῷ μὲρ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσι εὐνηθεῖσσι,

Ἀθάνα γαίαντο θεοῖς ἐπείκειλα τέκνα.

Νυνὲ γυναικῶν φύλον αἰεῖσθε, ἠδὲ παισιν

Μῦσιν Ὀλυμπιάδης, κύρην Διὸς αἰγιόχοιο.

Τέλος τῆς Ἡσίοδος Ὀμηρίως.

Æaci in amore, per auream Venerem.

A Peleo a. subacta dea Thetis argenteos pedes habens,

Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo
præditum,

Æneam porro peperit pulcre coronata Cytheræa,

Anchisæ heroi mixta jucundo amore,

Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, sylvas.

Circe vero, Solis filia, filia Hyperionis.

Peperit Vlyssis ærumnosi in amore

Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,

Qui sane valde procul in recessu insularum sacrarum,

Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.

Nausithoum vero Vlyssi Calypso excellentissima dearum

Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud viros cubantes

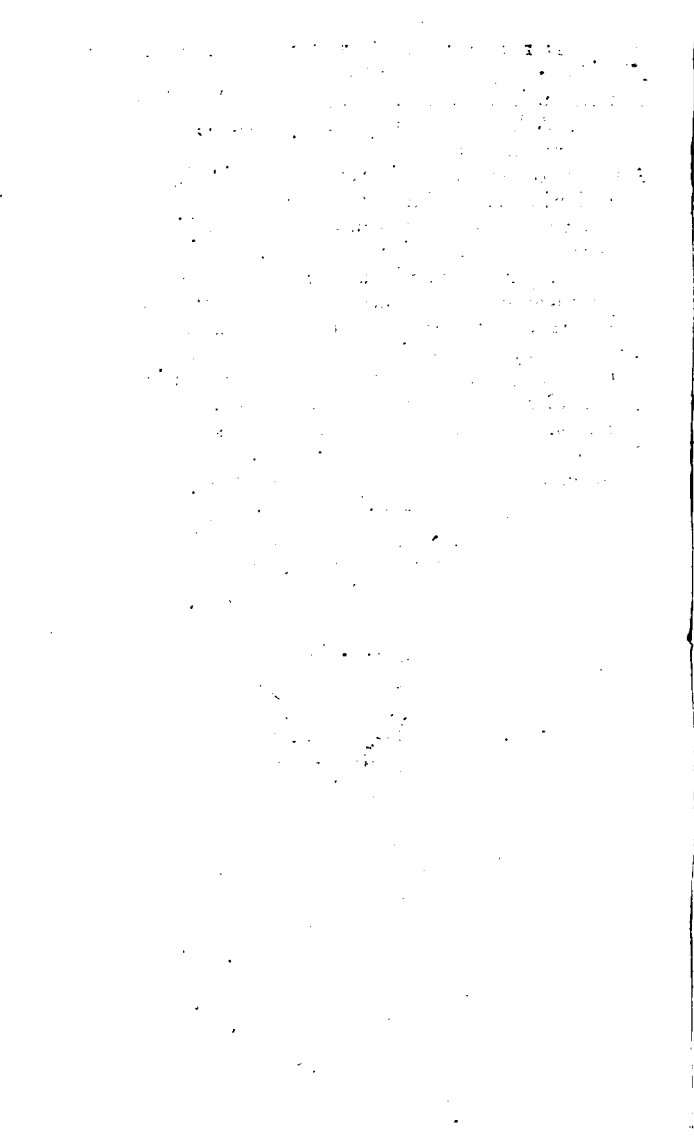
Immortales pepererunt diis pares filios.

Nunc vero fæminarum agmen cantate suaviloquæ

Musæ Olympiades, filiæ Iovis à giochi.

Finis Theogonia Hesiodi.

I N D E X

E T

Analysis Grammatica

H E S I O D I

T O T I V S.

*De cujus fine, usu & utilitate lege
Praefationem.*

I N D E X

E T

Analysus Grammaticus

H E S I O D I

T O T I V S

De agricultura & villana lege
Prestitum.

*Clarissimis Græcæ & Latine Linguae
Professoribus*

S. P. D.

GEORGIUS PASOR G. L. PROFESSOR
*In Celeberrima Illustrum & Præpotentum Frisicæ
Ordinum Academia Franequerana.*

REVERENDUS & longe doctissimus vir
D. Eberhardus Artopæus VVestphalæ patriæ Ec-
clesiæ in Nassovica Lara, & Ellara quon-
dam, ultra annos quinquaginta pastor vigilantissimus,
quum aliquando domos à se structas, itemq; hortum
(quem limpidissimus perlabebatur rivulus) hospitibus
ostenderet, dixit ad virum magnum, *Viden? hæc sunt
opera mea.* Ad quæ nobilissimus vir D. Ernestus à Noldæ
festive excepit, *sed hæc non sunt opera Augustini.* Quan-
vis fateri ipsa me jubeat veritas, hunc venerandum se-
nem D. Eberhardum Artopæum (quem adhuc quantum-
vis nonagenarium in vivis esse puto) post *sacra Biblia,*
patres, inprimis *Augustinum & Bernhardum* subinde
lectitasse, meque sæpe de multis monuisse, unde fa-
ctum, ut ædes ejus (quoties in patria eram) libenter
& sæpe adirem, quod scirem, me semper ab ipso do-
ctiorem & meliorem discedere. Sic etiam hîc aliquis
mihi objicere posset, *an opera Hesiodi tua sunt opera? An
dies tuas, in diebus Hesiodi, in Theogonia fabulis & nugis*
contri-

contrivisti? De quibusnam præfatus es in Lexico Novi Testamenti? Fateor in præfatione in novum D. N. I E S U C H R I S T I Testamentum me fuisse demonstrasse: Solum Novum Testamentum titonibus & adolescentibus in Scholis Christianis esse prælegendum: meque etiamnum in eadem esse sententia, mirari itaque aliquem facile posse, cur ego indicem Hesiodi edam, cum annexa Anallysi? Sed resp. præcipuum meum scopum esse, ut Græcæ N. T. phrascs solide exponantur, prout studiosi, qui jam per annos ferme quinque collegia mea frequentarunt, testari queunt. Verum si sint, qui in Græcis literis bonum fecerunt progressum, quique reliquorum quoque Græcorum perlustrare Bibliothecas, seseque in Græca poësi exercere cupiant, iis hac in parte me gratificari posse, existimavi: ita tamen ut in collegio de fabulis, vanaque Ethnicorum πολυθεία serio eos admoneam. De hac questione legere licet Βασιλείῳ τῷ μετὰ τὴν ὁμιλίαν πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἀντὶ τῶν ἀλλοτρίων ὠφελούντων λόγων, h. e. Basilii magni orationem ad adolescentes, quomodo cum fructu Græcorum libri legi possint. Aliud igitur est, profanos autores prælegere titonibus, aliud vero in privato aliquo collegio eos explicare veteranis militibus, qui inter album & atrum norunt discernere, quique olim ipsimet docebunt linguam Græcam. Distingueamus quoque inter ἱερὰ & παρρηγὰ. Læctionis (quod volebam dicere) profanorum autorum hic præcipuus finis esto, ut Græcarum N. Test. vocum vis & genuina significatio ex Græcis scriptoribus eruatur, dexteriusque intelligatur. Et
fane

sane, ut è permultis unum & alterum proferam exemplum : Diu me exercuit illa syntaxis Luc. 16. 24. ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου ὑδάτι (pro ἐν ὑδάτι) ut *digiti extremitatem intingat in aqua*, cujus rationem nec evolvere neque evolutam apud ullos (quos quidem legerim) reperire potui. Homerus & Hesiodus hīc mihi præluxerunt. Nam plane similis legitur constructio Θιου. υ. 5. λοιπὰ μέναι τερμῆροιο, (pro ἐν τερμῆρῳ) ἱλιαδ. ε. 6. λελυμένῳ ὠκεανοῖο. ἱλιαδ. φ. 560. λοιπὰ μέναι ποταμοῖο, pro ἐν ποταμῷ. Sic Luc. 2. 33. ὡς (pro ἦσαν) θαυμάζοντες. plane eadem Syntaxis est Θιου. υ. 321. ὡς κεφαλῇ pro ἦσαν. Legi Act. 3. 7. καὶ πιάσας αὐτὸν τὸ δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε. putavi, prima fronte quum hæc legerem, τὸ δεξιᾶς χειρὸς poni pro τῇ δεξιᾷ χειρὶ. (Ejusmodi exemplum, ubi pro casu secundo ponitur tertius, legi in Hesiod. ἀσπ. ν. 255. αἱ ἃ φρένας εὐτ' ἀρίσαντο αἶμαλ' ἀνδρομέει. Hīc ponitur αἶμαλ' ἀνδρομέει pro αἶμαλι ἀνδρομέει : nisi dicamus ellipsin ibi esse nominis θυρίδα.) Sed re melius expensa, video plurima id genus alia occurrere exempla. Sic Marc. 9. 27. ὃς ἰσχυρὰ κραλήσας αὐτὸν τὸ χειρὸς, ἤγειρεν αὐτὸν, *Iesus a. prehensa ejus manu erexit eum*. Differunt itaque κραλήσας αὐτὸν χειρὸς, & κραλήσας αὐτὸν χειρὶ. Regula est, *verbum adsciscere Genitivum, quum pars rei intelligatur*. κραλῶ σε χειρὸς est teneo te manu, h. e. *manum tuam teneo*. Sed κραλῶ σε χειρὶ est teneo te manu mea. Sic dicunt Græci λύκον τῶν ὧτων κρατῶ, *lupum auribus teneo*, prout Terentius in Phorm. vertit, *Suetonius in Tiberio*, & *Erasmus Roterodamus*

alter Germanorum Cicero, in suis chiliadibus, &c. ubi scribi videtur ὠτων pro ὠτῶν, ut distinguatur ab ὠτῶν quod est ab ὠτὸς ἢ ὤ, quæ vox aliis videtur proba, & nomen avis nycticoraci similis. Ex hisce perplexis constructionibus nos vix extricaremus, nisi quoque apud profanos illos autores. (quibus lingua Græca Vernacula fuit) similes legeremus. Sic in N. T. occurrunt anomaliz generis, numeri &c. quas etiam legere licet apud disertissimos Græcos, quæque proinde anomaliz potius habendæ sunt pro Hellenismis, & elegantis Linguz, quam pro anomaliis. Verbi gratia Matth. 28. legimus βαπτίζοντες αὐτὸς pro αὐτὰ scil. ἔθνη, ubi αὐτὸς non refertur ad vocem præcedentem τὰ ἔθνη, sed ad sensum & conjugatum, nempe ἀνθρώπους *homines*. pari ratione *Homerus* dixit ἰλιάδ. χ. 84. τέκνον φίλε, pro ἡ φίλε, de quibus lege *Lexicon N. T.* in vocibus, ὃς αὐτὸς ἐκεῖν, &c. ubi plerasque id genus syntaxes plene explicare studui. Fui etiam in hac sententia, quasi N. T. tot scateret Hebraïsmis, uti quidam sentiebant: Sed lectis Græcis profanis autoribus, paulo aliter sentire cœpi. De hac re literatissimus & emunctioris naris juvenis *D. Sebastianus Pfochenius Fridberga-VVeteravus*, Artium liberalium Magister, libellum edidit, cujus inscriptio est ἀγαπῶν *De puritate Linguz Græca in N. Testamento*, quique prostat in officina Typographica *D. Iani Iansonii*, civis & Typographi Amstelodamensis, qui mea quidem opinione dignus est, quem omnes φιλέλλωις elegant. Autor hic non ita inficias, in Novo Testamento esse mul-

tos Hebraismos, sed negat tot esse, quot finguntur :
 solum numerum minuit. Quandoquidem vero ta-
 lem quoque *Indicem* in *N. Test.* (qui erit loco perfectarum
 concordantiarum) meditor, prius in profano ali-
 quo autore periculum facere libuit *πρὶν ἢ ἀψαδῆς τῶν
 ἱερῶν*. In colligendis v. & exscribendis Hesiodi vocibus
 usus fui opera quorundam florentissimorum ju-
 venum virorum, nempe D. Magistri *Iohannis Pfoche-
 ni* in exscribendis vocibus *τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν* :
D. VVilhelmi Henricida Amstelodamensis in colligendis
 vocibus *τῶ ἀπιδὸς τοῦ ἡρακλέους* : D. Magistri *Henrici
 VVeſthavi Geltri*, D. *Petri Severini Dani* p. m. & D. *Io-
 hannis Pauli Dani* in conscribendis dictionibus *τῶ θεο-
 γονίας*. Cum hisce deinde ipse dictiones omnes ad
 unam in ordinem redegì alphabeticum, difficilio-
 rumque brevem adjeci *Analyſin Grammaticam*. Ni-
 hil hic dixi de *Analyſi Logica*, nihil de *monitiis Ethicis*
 (quibus hic liber abundat) nihil de *re nautica*, nihil de
Scuto Herculis, deque fictitia illa *Theogonia*, quæ plu-
 stra mendaciorum & fabularum continet, haud ne-
 scius, hæc ab aliis fuisse plus satis pertractata. ubi sa-
 ne nomina deorum & dearum appellavi nomina vi-
 rorum & mulierum. Fuerunt n. aut homines stultæ
 mortalium *δοποθεώες* in numerum deorum relati, aut
 in rerum universitate plane non extiterunt. Verun-
 tamen quidnam in *Collegio* hoc *Hesiodéo* præstiteri-
 mus, si quis de quantitate syllabæ dubitaverit, aut si
 hic poëta in versu sit imitandus, aut si Lexicographo
 vocis alicujus genuina & nativa significatio sit inda-

P R A E F A T I O.

ganda, reipsa (ut opinor) deprehendet. ut uno verbo dicam, *Ex stercore collegimus aurum*, atque (ut cum Basilio loquar) inter spinas aliquas decerpimus rosas. Et utinam haberemus *indices* in omnes classici autores, tam Latinos quam Græcos, atque ita Lexicographi nostri, nec non qui *Grammaticas* edunt, aut docent, multas Græcas phrasas nec non dictiones (quæ hætenus nos latuerunt) felicius & promptius eruerent, multas etiam ut spurias rejicerent! *Indicem Homeri* habemus, sed nondum ad hanc nostram formam conformatum: utilissimum tamen iis, qui carmen Græcum meditantur, aut qui apta volunt conquirere epitheta, aut qui de syllabæ alicujus quantitate dubitant. *Emilius Portus* in Pindarico suo Lexico difficiliores duntaxat perstrinxit voces, quod etiam *Taubmannus* facit in suo Plauto. At *Nizolius* operam bonam navavit Linguae Latinæ cultoribus in Lexico suo Ciceroniano. Verùm alia id genus *Lexica* nondum vidi in *Demosthenem*, *Aristotelem*, *Platonem*, *Xenophontem*, *Thucydidem*, *Euripidem*, *Plutarchum*, *Galenum* &c. Quæsihi his diebus in Lexicis, quæ habere potui, itemque in *Thesaurò Stephani*, verbum *συνινεῖν*, quod legitur *Ethic*, *Arist.* lib. I. c. 10. & 11. Sed nihil inveni. Quæsihi *μασιχόων* à *μασιχάω* ω & poëtice *μασιχόω* *mando*, quod verbum extat *εἶω*. 389. Sed omnibus, quos quidem inspexi, inauditum est &c. *Leg Aeneid. VIII. Te stygii tremuere lacus* &c. ubi verbum *tremere* *μετὰβληνῶς* accipitur, sed in *Calepino Passeratii* de eo ne gry quidem &c. Profectò ad perfectam

P R A E F A T I O.

Etiam literaturam tam Græcam quam Latinam defunt nobis (nobis inquam, qui linguas docemus) *Indices* Græcorum & Latinorum autorum, ex quibus solide scire possemus, quænam voces essent probæ, quæ secus. Vtinam divinitus daretur, qui id omnibus Academiais & illustribus Gymnasiis in universo Christiano orbe, in Germania utraque, Gallia, Hispania, Italia, Britannia, Dania, Suecia, Polonia, Bohemia, Ungaria, &c. posset persuadere, quique hîc suum singulis Academiais daret pensum! Neque enim hic labor, neque sumptus unius est hominis. Sic tandem vel unius anni spatio ad perfectam aspirare liceret latinitatem, quam adhuc desideramus, & ubi ipsum *forum Romanum* quandoque non videtur satis Romanum: Græcam quoque literaturam habituri essemus multo absolutiorem, ubi ipsum *Thesaurum Stephani* quandoque inopem videre licet. Non agitur hic de Articulo fidei, aut aliqua Religionis controversia, sed de accuratiore Linguæ utriusque cultu, nec non politiore elegantia, ubi merito nos Christianos, quotquot linguas docemus, decebat conspirare. Vos vero in *lusu* hoc *Academico* appellare lubuit, non ut sacris autorem hunc anteponatis, idque in scholis vestris, in quibus Græcum D. N. IESU CHRISTI Testamentum (quo Græcus liber melior non est in universo mundo) juventuti prælegendum esse censeo. opera hæc quantulacunque duntaxat navata est, ut iis inserviat, qui aut Græcum Lexicum complere, aut Grammaticam Græcam limare, aut carmen Græcum scribere,

P R A E F A T I O.

aut linguam Græcam docere volunt. Atque hæc unica causa est, quod nullis dedicarim auditoribus meis, quorum alii sunt Germani, alii Britanni, alii Dani, alii Sueci, alii Poloni, alii Pánnones, alii Bohemi &c. nempe, ne eos ullatenus à novo Testamento avocasse videri possim. Neque ullo pacto committendum arbitror, ut cum curiosa *Dina*, paterna egressi domo Ethnicorum lustremus delubra. O beatum illum Europæ regem, qui publico edicto cavisse fertur, ne præter Græcas N. Testam. tabulas, vani poëtarum libri Christianæ juventuti à teneris instillentur! In hoc regno olim erunt clarissimi theologi, consultissimi politici, medici experientissimi, fortissimi milites & prudentissimi patres familias. Ab ineunte n. ætate ex ipso sapientiæ fonte bibunt, ex eoque hauriunt timorem Dei, prudentiam & virtutem. Nullum est dubium, quin alii quoque Christiani principes laudatissimum hoc imitaturi sint exemplum. Valete, mihiq; in vinca Christi. *τὸ συζητῶν ὅτι* favete: & sicut spero vos facturos esse me juvate. Sign. Cal. August. 1631. Francqueræ urbe Frisiorum & sede Academix.

Clarif-

Clarissimo & Doctissimo viro,

D. G E O R G I O P A S O R I,

Artium Magistro & Græcæ Linguæ in Aca-
demia Franequerana Professori solertissimo,
indicem & analysin Hesiodi edenti.

Πολλὰ μὲν ἔξανθεῖ ἀγρός· κείνας δ' ἀποθήκαις
Ἐν πολλῇσι τιθεὶ πάντ' αἰγεργὸς ἀνὴρ.

Πολλὰ μὲν ἀμμίγδω ἐνὶ βίβλοις ἐστὶν ἀνιχεῖν
Εὐχρηστ' ἀνθρώπων ἐς τρόπον ἐς τε λόγον.

Συμφερίω δ' ὅς τις διδάχῃ πεποιήσεται,
Συμφερίω κατέχων, ἔλπει ἠλίθιος.

Καλὸς δὴ σὺ γεωργός, ὃς Ἡσίοδον δὲ βίβλων
Ἐν τάξῃ ἰδίᾳ ἔνομα πάν' ἀπέθηκε.

Σμικρόν, φασί, τόδ'· ἀλλὰ πανωφελές. ἐκ δ' ὃ μόγοιο
Γνήσιον ἀγροτικὸν δείγμα γεωπονίης.

Προσφώνησιν hanc

Observantia ei quoque respondet

I O H. C O C C B I V S

Bremensis.

Εἰς Οὔμην

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΣΩΡΟΣ, τῶ τῶν τεχνῶν ἐλευθερίων
καὶ τῇ γλώττης ἐκείνου διδασκάλου.

Γρηγορίων πάσ(η) ὦρ(α) σὸν φθέγγεθ' ἐσθλὸν
Οὔνομα, σ' ὠρεῖν τὰ γρηγορέοντά τ' ἴδον.
Ἀργαλέοις ὠραῖα πόνοις συγγραμμάτω γλώττης
Ἑλλαδικῆς ἔτυχες δ' ἰὼ ἀναλεξάμεν.
Συγγραφέων ἔτυμον δέφηνας ἀνεύρετον, ἥδη
Ἑλλογίμους λέξεις ἡσιόδοιό τ' ἔδωκε.
Ἀλφειῷ σε καλῶ καινῆς μεθόδου, δαῖτται
Εὐμεθόδως φωνῶ ἑλλάδα κ' ἐκτελέως.
Ἐστὶ ἐντεῦθεν φιλομέτροις παῶσιν ἀρωγή·
ἔστι αὐθένει σοι κλέος ἀέναον.

Testificanda gratitudinis ergo,

HENR. VVESTHAVINS,

De monte domini Gelrus, L. A. Magister
& S. S. Theol. Studiosus.

INDEX

INDEX VOCABULORVM,
QVÆ IN
H E S I O D O
O C C V R V N T.

- A** *με. εργ. 365.*
A *ἀπλοι, εργ. 147. αω. 75. ἀπλεις, αω. 446. ab ἀπλῶ*
ε ὁ ἢ non tangendus, ex α priv. & ἀπλῶ vel ἰάπλῳ lædo,
θεογ. 649.
A *ἀόθῃ 3. sing. a. 1. pass. ab ἄτω. lædo. F. ἄω. a. 1. pass.*
ἀάδῳ, pro ἡδῳ. tollitur augmentum & α poetice redup-
plicatur. εργ. 281.
A *αῖ saturatur ab αἷμι in pass. αμμη expleor, saturor ad formam*
ἑῖς αμμη αω. 101.
A *αἰῶ infatibilis, θεογ. 714.*
A *βύτω genit. Ionicus pro βύτῃ, ab ἀβύτης. u. bobus carens.*
ex α priv. & βῆς, βῆς ὁ ἢ vacca, bos, taurus. εργ. 449.
A *ζαγῆν, ε. 164. part. a. 2. Attice pro ἡγῆν ab ἄγῳ.*
A *ζαθος, εργ. 344. ἀζαθῆ, εργ. 24. 315. 354. 498. 781. ἀζαθῆν,*
θεογ. 219. 900. 906. ἀζαθῶ, εργ. 189. ἀζαθῆς, εργ. 701. ἀγα-
θῶν, εργ. 667. ἀζαθοῖς, εργ. 234. ἰῶται est paragoge Ionica.
A *ζαῖς) ab ἀγαλόμενι irascor, invideo. εργ. 331.*
A *ζακλυτὸς ex ἀζανιμῖς & κλυτὸς celebris, ἀ κλύω, pro quo etiam*
κλύμι audio, ἀζακλυθῖς, θεογ. 1015.
A *ζαιάπειν, θεογ. 408. ab ἀγανὸς placidus, ex α epitatico & ζα-*
ιῶ. εῶ τὸ lætitia, gaudium. θεογ. 945.
A *γαλλόρμη, αω. 86. ab ἀγάλλω orno, ἀγαλλόμενι exulto. ad for-*
matam ἑῖς ἀγαλλιάομαι exulto, ab Hebræo ἡλ ἀγαλλόρμαι
θεογ. 68.

Α'γαυή, *θεογ.* 246. nomen *fœminæ splendida*, à masculino ἀγαυός *admirabilis*, *splendidus*. Thema ἀγᾶω *miror*.

Α'γαυοί, *nobiles*, *admirabiles*. ab ἀγᾶομαι *admiror*. *632.*
ἀγαυῶν, *θεογ.* 461.

Α'γαυή, nomen *mulieris*. vide paulo ante ἀγαυή, *θεογ.* 976.

Α'γαυρῦ, *ferocii*. γαῦρϙ, ϙ, ὁ (Thema) *superbus*, *elatus*. ἀγαυρός *valde superbus*. α non est *privativum* sed *intensivum*, *θεογ.* 832.

Α'γγί, pro ἀγγα, *ταβ.* 611. Them. ἄγγιϙ ϙ τῶ.

Α'γγελος, *εργ.* 851 ἀγγελία *proprie res quæ nuntiatur*. ἀγγελίης, ϙ, ὁ. *nuntius*, α. *θεογ.* 781.

Α'γγελον, *εργ.* 598. vide paulo ante ἄγγι ἐγγιον, *εργ.* 473.

Α'γι, *ασπ.* 449.

Α'γερον, *εργ.* 650. 3. pl. a. i. act. pro ἡγερον ab ἀγίρω *congrego*. poëtæ *metri causa* tollunt augmentum. ἀγίρειν *εργ.* 574.

Α'γάλα, *ασπ.* 168, *greges*. ἡ ἀγάλη *grex* ab ἄγω. *Grex* agitur. sic *Latine agmen* ab *agendo*, *proprie pecudes aguntur*, *homines vero ducuntur*. ἀγάλας, *θεογ.* 445.

Α'γελία, α. 197. *predatrix*. ab ἄγω & λέια αἶ, ἡ. *preda*.

Α'μέρεϙ, *θεογ.* 396. *immanis*, *præmio carens* ex α *privat.* & μέρεϙ, τῶ, τῶ. *præmium*, *munus*.

Α'μαρ, *εργ.* 693. 789.

Α'ρίστραϙ, *θεογ.* 925. ἀρίστραϙ, ὁ, ἡ. *dux exercitus*: *Mincervæ* epitheton.

Α'ρήνωϙ, *εργ.* 7. *θεογ.* 237. *fortem*. ab ἀρήνωρ ορϙ, ὁ. *strenuus*. compositum ex ἄγων *valde* & ἀρήνωρ. *θε.* 641.

Α'ρήνωϙ, *θεογ.* 305. 955. *senii expers*, μὴ γηρόσκων. compositum ex α *priv.* & ῥήνωϙ, αἰϙ, τῶ. *senectus*.

Α'ρήνωϙ, *θεογ.* 949. *accus. singul.* 4. *simplicium* ab ἀρήνωϙ, α, ὁ παῖς ἡ. *senii expers*. ἀρήνωϙ, *θεογ.* 277. *nominativ. plur.* 4. *simpl.*

Α'γκια, *εργ.* 387. *valles*, ἄγκιϙ, ϙ τῶ *vallis*.

Α'γκολομήτης *versipellis*, qui profert obliqua, non recta consilia. compositum ex ἀγκύλϙ *obliquus* & μήτης *consilium*

filium; ὁ ἀγκύλα, τὴν πη, σκολιὰ βελούρη, εργ. 48. γεγ. 19. 168. 137. 473. 495. 546.

Ἀγκυλοχέλα, α. 405. *repandis rostri, ex āγκύλῳ inflexus, curvus & χέιλῳ, ἰῳ, πῃ. labrum à nominativo singulari āγκυλοχέλης κ ὁ. pro quo etiam legitur āγκυλόχαιλῳ, curva habens labra.*

Ἀγλαΐα, αῶ. 285. *voluptates, gaudia. āγλαΐας, αῶ. 272. āγλαΐη, αῶ. 276. āγλαΐω, γεγ. 909. 945.*

Ἀγλαός, αἰ. 37. āγλαά, ἰ. 335. 9. 412. 366. 628 644. *splendidus. Thema. āγλη, ης, ἡ. fulgor.*

Ἀγνῆ, ἰ. 463.

Ἀγνυτ̃ pro ἄγνυθ, α. 203. ἄγνυθ, α. 279. 348. 3. *singul. imperf. passivi ab ἄγνυμι pro quo etiam dicitur ἄγνύω. Thema est ἄγω. F. ἄξω &c. frango.*

Ἀγνός, ἰ. 335. ab ἄγνός castus, α. 203.

Ἀγρε, *portaret, α. 480. praesentis activi optativi modi ab ἄγω.*

Ἀγρεῖω, ἰ. 85.

Ἀγρεύειν, ἰ. 278. *publice & in foro dicere & per syn. speciei aperte dicere. confer ἰλιάδ. ἰῶπε. 369. Ἀγρεῖ, αἰ, ἡ. ab ἀγείρω congreγο. in praet. med. ἡγρεῖ, quia in foro homines congregantur. ἀγρεύεις, ἰ. 400. ἀγρεύω, ἰ. 686. ἀγρεύω, 9. 86.*

Ἀγρεῖων, εργ. 30. *Genitivus pl. ionice pro ἀγρεῶν. à nomine ἀγρεῖω forum. Th. ἀγείρω congreγο ut supra. ἀγρεῖ, α. 204. ionice pro ἀγρεῖ. ἀγρεῖ, 9. 430. ἀγρεῖς, ἰ. 29. ἀγρεῖφι, 9. 89. in foro. φι est paragoge poetica, & reddit vocem ἀκλίον. Foeminina 2. simpl. mutant plerumque α in η, at nomina in ῶ 3. simpl. habent ο μικρόν ut a νόσος peritus est νόσῳφι, à βία βίηφι, à πᾶσις πᾶσιςφι. At nomina 1. contractorum formantur in ἰσφι ut ὄρεῳ ἰσφῶ τὸ. ποῖς, ὄρεσφι, ὄχῳ cursus ὄχεσφι &c.*

Ἀγροῖν, αῶ. 107.

Ἀγροῦλαι, ruri seu in agro pernoctantes. Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρός ὁ, ager & αὐλή ἡς ἡ. atrium h. ο. locus subdialis apertus & vacuus ante ipsas edes, τὸ ὑπαιθρον. item

item *stabulum, ferunt.* αὐλίζομαι *stabulor.* item *pernocto,* unde est ἀχρωλῖα *ruri pernocto.* *Πογ. 26.*

Ἀγρυ, *Πογ. 442.* ionice pro ἄγρυ. ἄγρυ ας ἢ *captura, venatio.*

Ἀγρια, *αα.* neutrum plural. ponitur pro Adverbio.

Ἀγριον, *Πογ. 1013.* accus. est nomen proprium viri. ἄγριος ὁ.

Ἀγριαῖος, *αα.* 39. accus. pl. à nominativo ἀγριαῖος ὁ. ἀγρεστis, agricola, rusticus.

Ἀγροκύδιμος ὁ. *qui in agris tumultuat.* *Σ. 925.*

Ἀγρορρόϊον, *Πογ. 92.* pro ἀγρορρόϊος. Syncopē, ab ἀγρῶν congrego.

Ἀγροτέρης, *αα.* 407. ab ἀγρότερος vel ἀχρότερος. substantiva quandoque etiam comparantur. Sic *Ἰλιάδ. ε. v. 69. 392. βασιλεύτερος.*

Ἀγχι, *εργ. 637.* pro ἄγχι prope, construitur cum Genitivo. est Adv.

Ἀγχιμάχοι, *αα.* 25. cominus pugnantes, ex ἄγχι prope & μάχην pugno.

Ἀγχιμόλον, *αα.* 325. adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχιμόλος ἐπὶ προπινquo veniens, ex ἄγχι prope & μόλις venio.

Ἀγχιση, *Πογ. 1009.* dativus singul. ab ἀγχις ὁ. nomen viri ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τῷ ἴσῳ.

Ἀγρίδος, *Πογ. 619.*

Ἀγω, *Σ. 998.* part. præsens vehens ab ἄγω *duco, veho.*

Ἀω, *εργ. 206.* *duco* est ipsum thema.

Ἀῶνι, *α.* 205. *Πογ. 435.* dativus singularis ab ἀῶν ὁ. certamen. ἀῶν. *α.* 312.

Ἀωσι, *ε.* 218. 766. 3. pl. subj. ab ἄγω *duco. veho traho.*

Ἀδμήτα *indocta* (Th. δαίω *scio*) *Σ. 655.*

Ἀδάμαστος, *Σ. 188.* pro ἀδάμαντος. Declinatur duobus modis. ἀδάμας αῖος ὁ nomen clarissimæ gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας αῖος ὁ. ex α quod hic idem valet quod δνο, & δαμάω *domo.* *ε.* 146. *α.* 137. 231. *Σ. 161.*

Ἀδμητότης, *ε.* 418. est superlativus, à positivo ἀδμητός ὁ. proprie morsui non obnoxius. hic vero cariem minime sentiens a δάω *mordeo*, unde etiam est nomen δηξ *vermis*, qui lignum corrumpit.

corumpit, ἴψ (ab ἴπω nocco). vermis qui cornua lædit. ἴξ (ab ἴω advenio) vermis, qui palmitibus obest. σῆς (ἀ σήπω putrefacio) vermis qui vestes depravat. τρώξ (α τρώω) qui viciat legumina. ψῖν qui ficus arrodit &c.

Α' δηλον, ε. 6.

Α' διχον, ε. 258. ἀδικων, ε. 332. ἀδικώτερος, ε. 270.

Α' δμῖτη, θ. 349. nomen mul. q. d. indomita.

Α' δον, θ. 917. 926. 3. pl. a. 2. act. ab ἀδῶ placeo. at Α' δω saturo. expleo.

Α' δροσύνη, ε. 471. ubertas, copia. ab ἀδρός dives, crassus, magnus.

Α' δῶτη, ε. 353. ἀδότης κ. ο. qui nihil dat. Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δῶτης κ. ο. qui dat.

Α' εφορῶντο, ε. 771. crescentis ab εἶξω augeo.

Α' εθλον, ε. 652. præmia ab ἄεθλον κ. τὸ pro quo etiam dicitur ἄδλον. at αἰθλον seu ἄθλον. κ. ο. certamen.

Α' εθλεύοντο, θ. 435. colluctantur. 3. pl. præf. subj. act. ab εἰθλεύω idem quod ἀεθλίω idem pugno, dimico, vide ἄεθλον.

αἰθλοῖς, α. 305. ab ἄεθλον κ. τὸ præmium certaminis. ἄεθλον α. 311. θ. 437. accusativi casus a nominativo αἰθλον. κ. ο. certamen. Sed in neutro genere significat præmium certaminis. αἰθλῆς, α. 94. 127. θ. 951. 994.

Αἶ, θ. 388.

Α' αἰγανιπῖον, θ. 548. Genit. Æolicus. αἰγανίτης κ. ο. ex αἶ & γανιπῖς.

Α' αἶδεν in prosa αἰδον, ε. 600. α. 394. θ. 1. 34. αἰδον, θ. 75. 3. pl. imperf. act. pro ἡδον ab αἰδῶ capto. Metri causa abjicitur augmentum.

Α' αἶρω, ε. 759. a. 1. act. infinit. ab αἶρω tollo.

Α' αἰκία θ. 166. ab αἰκίης. ἰ. ο. ὅ ἡ Them. ἔκω.

Α' αἶρας ε. 690. part. a. 1. act. αἰερόμεται. ε. 538. ab αἶρω q. d. εἰς αἶρα αἶρω.

Αἶκῃ non invito adverb. ab αἶκων invitus. Thema. ἐκὼν ἐπὶ ο. ὁ spontaneus θ. 529.

Α' αἶσπτε, θ. 965. 1020. 2. pl. a. 1. act.

Α' αἶμα θ. 874. ab αἶμα κ. ἡ τυρβο, procella, ex αἶω spiro & αἶμα coitvolvo.

Α' αἶμα, θ. 267. nomen mul. q. d. procellosa.

Αἰὶ πάντων, ε. 548. ex αἰ̄ *semper* poetico pro αἰ̄, & πάντων *flo*.

Αἰνάει, ε. 593. genit. g. f. ab αἶνα *perennis*. ex αἰ̄ *semper* & πάντων *flo*. αἰνάων, ε. 735.

Αἰνῶν, ε. 623. ὁ. 869. est part. præf. activi ab αἶναι *flo* ad formam πῶν, εἰ̄. Sed quia est ab αἶν, potius juxta ἵσταῑ esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio.

Αἰέει, ε. 6. ab αἰέω pro quo in prosa αἰέων & αἰέω αὐτο, αἰέωμαι *cresco*. αἰέει, ε. 375. ὁ. 641. αἰέει, ὁ. 195. 524. αἰέωμαι, ε. 771. αἰέω, α. 96. 434. αἰέει, ε. 392.

Αἰετός, ε. 301. 310. 496. iners. αἰετός, ε. 300. αἰετός, ε. 309. ionice pro αἰετός, α. η. *pigritia*. ab αἰετός pro qua in prosa αἰετός. prosa dicitur quasi *profusa*. oratio vero ligata quæ certis numeris astricta est, quale est poema. αἰετός, ε. 44. αἰετός, ε. 303. αἰετός, ε. 308.

Αἰετοί, α. 316. *alte volantes*. Epitheton cygnorum, compositum ex αἰέω in altum tollo, & πέτομαι *volare*. πτοή *volatus*, declinatur duobus modis. αἰετοπέτης, α, ὁ. 1. simpliciter & in quinta simplicium αἰετοπέτης, αἰ̄, ὁ. αἰετοπέτη, ε. 775. in aere *suspensus*.

Αἰσιφρονας, ε. 313. 333. *stolidum*. à nominativo αἰσιφρον, αἰ̄, ὁ, η. ex αἰ̄ *flo* & φρον, ὁ, η. *mens*. qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde *stultus*. ὁ ἔχων τὸ φρόνημα βεβλαμμένον. αἰσιφροσύνησι, ὁ. 502.

Αἰσίοιο, α. 153. Genitivus poeticus pro αἰσίοις, ab αἰσίοις *torrefacio*, arefacio.

Αἰζο, ε. 585. α. 397.

Αἰζοί, ὁ. 99. tristetur ab αἰζομαι proptie exaresco per metaph. cura & maiore conficior.

Αἰζω, cum aspero spiritu venero. ὁ. 532.

Αἰζώσι, ε. 343. *disincti* scil. ut eo sint expeditiores. ex a privativo & ζωτός *cinctus*, quod est a ζώνω vel ζώνωμαι *cinga*. in fut. ζωσω. in præter. ἔζωκα. in passivo præter. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3. sing. ἔζωται. hinc est ζωτός *cinctus*. ζωτός, ὁ, η. *cingulum*.

Αἰδών, ε. 201. ab αἰδών, ὅς, ἡ. *luscini* ab αἰδῶ *cano*, pro quo in prosa αἶδω.

Ἀῖθ', α. 8. pro αἶθε *spirabat*. abjecto ο *mixtū* per apostrophum & τ mutato in θ. propter seq. aspiratam. Thema est αἶσθ, unde formatur αἶσμι & pass. αἶσμεν.

Ἀῖς, ε. 547, αἶς, ὅς, aer ab αἶσ. in f. g. significat caliginem.

Ἀῖσι, ε. 514. 550. 3. sing. ab αἶσθ. Thema αἶσ.

Ἀῖσι, *flant* 3. plur. θ. 875.

Ἀῖσι, ε. 643, 673. accusativi pl. à singul. αἶσις, ε, ὅς. *flant*. Them. αἶσ.

Ἀῖσι, ε. 619. nominativi pl. *flamina*, à nominativo sing. αἶσις, ε, ὅς.

Ἀθανά, θ. 968. 1019. Græci non dicunt αἰθνή, sed αἰθνά-
7, ex α negativo & θανά. Est epitheton unius solius Dei, sed Gentiles fictitiis suis numinibus tribuerunt. Sic in Novo Testamento αἰών, ε, ὅς, ἡ. & αἰών. in f. g. αἰώνια. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata sunt generis communis.* αἰθάτης, ε. 62. α. 339. pro αἰθάν-
ταις. Ionice. αἰθάναι, ε. 100. 248. 251. 288. θ. 272. αἰθάντοις, θ. 262. αἰθάντοις, θ. 373. 415. αἰθάν-
σι, ε. 334. θ. 120. 204. 394. 407. 766. 775. 842. ἰώντι est paragoge ionica. vñ additur sequente vocali. αἰθάντοις, ε. 307. 723. 825. α. 182. 366. θ. 462. 782. 837. 954. αἰθάναι, θ. 942. 949. αἰθάναι, θ. 305. αἰθάναις, ε. 134. α. 79. θ. 74. 286. 391. αἰθ-
νάτων, ε. 16. 197. 704. 666. 734. α. 201. 205. θ. 21. 43. 57. 302. 794. 804. 849. 805. 849. 885. 939.

Ἀθίφα, ε. 660. θ. 830. compositum ex α privativo & θεοφαί pro θεοφαί, prout dicimus θεοδίδι *divinitus datus*. αἰθίφαί idem quod *mesandus*. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum sed intensivum, ut ε. 66. ἰδιδάξαν αἰθίφαί ὕμνον αἰθεῖν, *docuerunt divinum carmen canere*, θ. 830. vertitur *ineffabilis*. φαίς enim est ex φημί loquor.

Ἀθηνά, α. 126. 443. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθηνά quasi αἰθλή,

ἀθήλα, ex α privat & θηλή papilla; πικτήλα ἀρεα, quod Minerva prognata ex cerebro Iovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. Α'θήναι ὦν αἱ acceperunt nomen, à Minervæ fictitii huius idoli æde & cultu. Α'θήναι alio nomine αἰκτὴ ἥς ἡ λιτή, quod in litore maris fuerit condita, unde πολλῆς αἰττικῆς (pro αἰκτῆς) civis attica. ἀθηναίως genitivi casus. ε. 428. θ. 318.

Α'θήνη, ε. 72. 76. α. 325. 343. 455. 473. ἀθήνη, ε. 63. θ. 13. 888.

Α'θλ. ε. 754. pro ἀθλα. à singul. ἀθλον & τὸ πρᾶξιον certaminis, sed ἀθλον & ὁ est ipsum certamen. Vide supra ἀθλον & ὁ. ἀθλον θ. 800.

Α'θλάω, ε. 593. illimis. ex α privat, & θάλλω ὡς ὁ λιπῶ. fax, fortes. unde est θαλάω turbo. θαλάω turbatus.

Α'θροί α. 246. à singul. ἀθροῖον confectus ut in aristis grana.

Αἱ, ε. 36. 383. θ. 22. 346.

Αἱ art. præpos. ε. 767. α. 242. 248. 255. 280.

Αἱ artic. postp. θ. 268.

Αἶαξ θ. 1005. ab αἶαξ, ὡς ὁ. à αἶαξ αἶαξ & ὁ vel αἶας αἶας. ἦ & quæ idem significant, nomen herois. Ajax.

Αἶαν, ε. 124. 253. pro αἶαν terrarum. poetice.

Αἶα ε. 514. accusat. à nominativo Αἶα αἶας ὁ, ἡ caper, capra. αἶας, α. 407. αἶας ε. 583. αἶαν, ε. 588. θ. 445.

Αἰαίδω α. 182. à nominativo αἰαίδης & ὁ ab αἰαεύς. ἶ & ὁ nomen viri. αἰαίδης ergo est patronymicum, sicut a πηλείδης dicitur πηλείδης.

Αἶανθ, ε. 377. pluralis nominativi à singulari Αἶανθ & ἡ. πορφυρεὶς nigra. Alii etiam vertunt alnum δᾶν & ἰαίανθ.

Αἰαδ' α. 344. 444, pro αἰαίδα per apostrophum. α abjicitur ab αἶας. ἰδ & ἡ pellis caprina, munimentum pectoris. Alii putant scutum fuisse pelle ista obductum. Eustath, ἰλιάδ. ο. Thema αἶα αἶας. ὁ ἡ. Αἰαίδα α. 200.

Αἰαίοχος, ε. 481. 659. α. 322, 443. θ. 13. 25. 53. 920. 666. 1021. poetice pro αἰαίοχ & à nominativo αἰαίοχ & ὁ. epitheton Iovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὄχ & sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. Eustath, in ὁδν. δ. γ. 762. Scilicet talia numina coluerunt miseri Ethnici.

Nos Christiani agamus Deo gratias, pro luce veritatis inter nos accensa, resplendescente ex verbo Dei seu sacra scriptura. αἰγίοχος, §. 11. αἰγίον, ε. 99.

Αἰγυπιοί, α. 405. ab αἰγυπῖος ὅ. vultur, avis prædatrix & rapax. à γύψ γυπὸς ὅ vultur.

Αἰ ε, ε. 821. sunt duæ voces. αἰ est articulus præpositivus, ε per apost. pro ῖ vero.

Αἰδω, ε. 152. Genitivus Æolicus pro αἰδῶ à nominativo αἰδῆς, α. ὁ. q. d. αἰδῆς ἰσθῶ ὁ obscurus. ex α & εἰδω, αἰδω, §. 455.

Αἰδῶ, ε. 820. α. 300. à nominativo αἰδῶ ἰσθῶ ὁ.

Αἰδῶς, α. 477. adjectivum generis neutrius, ab αἰδῆς. Thema. εἰδω.

Αἰδω, §. 311. 768. 774. Genit. jonicus pro αἰδῶ ab αἰδῆς, α. ὁ. infernus. in prosa dicitur αἰδῆς, α. ὁ. §. 850.

Αἰδωλα, ε. 754. ab αἰδωλα ὁ tenebrosus. αἰδῆς, α. ὁ. infernus.

Αἰδιον, α. 310. ab αἰδιον ὁ perpetuus. Th. αἰς semper.

Αἰδιος, §. 860. αἰδιος ὁ. tenebrosus. Th. est εἰδω.

Αἰδι, dativ. sing. α. 354. §. 92. reverentia, ab αἰδῶς ὁ ἡ pudor.

Αἰδία, ε. 731. pudenda.

Αἰδιον, ε. 255. 299. §. 194. veneranda. αἰδιον, ε. 71. α. 1446. αἰδιον, §. 16. 953. αἰδιονισι, §. 80. 434. αἰδιον, §. 44. venerandum, idem quod αἰδιονισι.

Αἰδω, α. 151. 227. à nominativo αἰς αἰδω ὁ. orcus, idem quod αἰδῆς, α. ὁ. vide supra. αἰδῶς δε, α. 254. ad orcum. Subintelligitur δωρον, quam vocem additam lege ε. 152. βῆταις εὐεργεταῖς δωρον κενερεῖ αἰδω. descenderunt squalidam in domum frigidi inferni.

Αἰδωσι, ε. 683.

Αἰδωσι, α. 105. 410. ignarus, vide Thema ἴσθμι scio.

Αἰδω, ε. 322. pudorem, accus. sing. αἰδω αἰδω, ab αἰδῶς.

Αἰδωνος, ἰσθῶ, ὁ. idem quod αἰδῶς, α. ὁ. Pluto. §. 913.

Αἰδῶς, pudor. ε. 190. 198. 315. 316. 317. ex α priv. & εἰδω video. quorum nos pudet, ea non aspicimus.

Αἰδία παρθένω, pudicæ virgini, §. 572.

Αἰδωσι, §. 893. 993. sempiternarum.

Αἰς pro αἰς semper poetice. ε. 114. 411. 501. §. 128. 117. αἰς. ε. 296. 716. §. 21. 33. 801.

Αἰτὸν, *aquilam*, pro αἰλὸν metri causa, §. 523.

Αἰζή, ♂, *juvenilis*, αἰζήος *juvenis* q. d. αἰεζίων. *semper fervens*, ε. 493. α. 408.

Αἰζών, §. 863. *juvenum*.

Αἰή, §. 992. *Æolice* pro αἴη, ab αἴης, ε, ὁ. nomen viri.

Αἴη, α. 153. ab αἴα. vide γαῖα, *terra*.

Αἴης, §. 958. αἴη, §. 994. αἴητις, §. 957.

Αἰΐ, quæ pro αἴτε quæque, §. 2.

Αἰπάλων, §. 72. 504. 854.

Αἰήρ, §. 124. αἰήρ, ε. 18.

Αἰθίοπων, §. 985. αἰθίοψ ♂, ὁ. q. d. αἶθων τὴν ὄψιν.

Αἰθορμία, αἶθω *ardeo*, α. 60. §. 324. 867. αἰθορμίοις, ε. 753. αἰθορμία, α. 275.

Αἰθων, ε. 36. 590. 722. ab αἶθωψ.

Αἶωνι, αἶωνι, ♂, ὁ. *niger*. ε. 741.

Αἶψ. ε. 207. 266. *Dorice* pro εἰρή. αἶψ. ε. 348. αἶψα δύναισι *si quidem possis*.

Αἶμα, α. 252. αἶμ', α. 174. 268. pro αἶμα, ♂, τὸ. *sanguis*. αἶμα, α. 159. 194. αἶμα, ♂, α. 256.

Αἶμαλίσσας, *cruenta*, §. 183. ab αἶμαλός. ὅσπον, ὅσπ. *Thema* est αἶμα. αἶμαλίσσας, α. 384.

Αἶμυλίοις, §. 890. αἶμυλός, ε. 78. 787. αἶμύλα, ε. 372. αἶμυλός, ὁ. ἡ. *blandus*, αἶμυλός idem. *Thema* αἶμύλας *descripō*.

Αἶμα, ε. 800. αἶνός *gravis*. differt ab αἶνός *laus*, accentu.

Αἶνός, ε. 822. *laudat*. αἶνόν *negligere*, ε. 641.

Αἶνισαν, §. 1008.

Αἶνιμ', ε. 681. pro αἶνιμι *probo*. *Thema* αἶνός *laus*.

Αἶνι, ε. 200. α. 227.

Αἶνι, ε. 160. α. 264. à masculino αἶνός, ἡ, ὁ. *gravis*, *horribilis*.

αἶνι, α. 200. ἐν αἶνι δήσῃ, §. 661. αἶνός, §. 852. αἶνι, τω, α. 397.

Αἶνι, α. 41. 3. *singul. imperf. medii* à *Themate* αἶνιμι *capio*.

Αἶξεν, §. 444. *augere*, à Th. αἶξω *augeo*.

Αἰολίδα, ε. 634. nomen regionis, ab αἰόλος, ε, ὁ. *varius*, αἰόλω *vario*.

Αἰόλων, α. 399.

Αἰπόλια, §. 446. *greges*. ab αἰπόλῳ, *u*, *o*. *caprarius*. Them. παλῶν verso, proprie qui versatur circa capras. Nam *ay* prima syllaba est ex αἰξ αἰγῆς, *u*. *capra*.

Αἰπυῶ, *e*. 83. §. 589. ab αἰπύς, *i*ῶ, *o*. *altus*.

Αἰπεία, §. 682. αἰπεία ἰων, *altus clamor*.

Αἰεῖν, *e*. 616. *ceperit*. 3. singul. præf. act. subj. ab αἰεῖν *capio*.

Αἶς, §. 215. *quibus*.

Αἶσαν, *e*. 576. *partem*. §. 422. *sortem*. item *satum*, *officium*, *quasi* αἶς ἰση, *semper equalis*.

Αἶσηπον, §. 341. *nomen fluvii*.

Αἰσιμῶν, *a*. 336. αἰσιμῶ, *u*, *o*. *fatalis*, ab αἶσα idem quod μόρσιμον, *a* μόρῳ, *u*, *o*.

Αἰσιδης, §. 993. 999. *Filius Aesonis*, *cognomen viri*.

Αἶσων, §. 150. 671. 3. pl. imperf. med. *a* verbo αἶσσω *impetu feror*, *agitor*.

Αἶχισι, *e*. 209. dat. pl. ab αἶχῳ, *i*ῳ, *o*. *turpitudine*. *ex a* privat. & ἵχῳ *contineo*. *Qui se non continent*, *sunt turpes*.

Αἶτ', *e*. 92. 503.

Αἶτῆς, *e*. 406. ab αἰτίῳ.

Αἶχμῶ, *a*. 193. ab αἶχμῃ, *u*s, *i*. *capitis*. Die spitze. αἶχμῆς, *a*. 289. *ionice pro αἶχμαῖς*.

Αἶχμητιαν, *a*. 178. *Aeolice pro αἶχμητῶν* ab αἶχμητής, *u*, *o*. *bel-lator*.

Αἶψ' *pro αἶψα celeriter*, *a*. 370. 464. §. 102. αἶψα, *e*. 40. 93. 183. *a*. 465. 469. §. 87. 161.

Αἶψηροκέλευθον, §. 379. *epitheton Boreæ*. αἶψηροκέλευθῳ, *u*, *o*, *u*. *celeriter viam conficiens*, *ex αἶψηρος velox*, & κέλευθῳ, *u*, *u*. *viam*.

Αἶων, *e*. 9. *verbum poeticum* ab αἶω *audio*.

Αἶωνῳ, *a*. 331. ab αἶων ὦν, *o*. *ævum*. item in f. g. *u*. *αἶων vita*.

Αἰσώματος, §. 956. ab αἰσώματος αἰσῶ, *o* *indefessus*. *compositum ex a* privativo & σῶμα *disfatigor*.

Αἰσώματι, §. 824. ab αἰσώματι, *u*, *o*, *u*. *indefessus*. Vide Th. κάμνω. αἰσώματι *pro αἰσώματι*, *u*. 566. αἰσώματισι, §. 519. αἰσώματι, §. 39. αἰσώματισι, §. 747.

Αἰσῶ, §. 356. *nomen mulieris*, ab αἰσῶ *acuo*. *accentus retrahitur discriminis causa*, αἰσῶς, *u*, *o*. sic ἱερῶς *amabilis*, *at* quum est *nomen viri* retrahitur *accentus* ἱερῶς. Rom. 16.

23. vel ab ἀνερ^ο η ον non ornatus. κέρω exorno. Iohannes Tzetzes ἀνέρ η. θεραπεύω sanatio, ἀνίστην medcor. ἀνέρης ὁ medicus. Verum primum Erymon videtur convenientius. Them. ἀνὴρ ἢς ἢ culpis.

Α' κερχέρω^ο, 9. 99. ex animo dolens. præsens med. part. ab ἀνερ^ο χέρω pro ἀνερ^ο χίω tristitia afficio. Thema. κέρ^ο. 10. τὸ dolor.

Α' κερχέρω^ο, α. 135. acutam. part. præt. pass. ab ἀνερ^ο χίω αeno. ἀνὴρ ἢς ἢ culpis. ἀνερ^ο χέρω^ο pro κερ^ο χέρω^ο. augmento abjecto & syncope facta ἀνερ^ο χέρω^ο.

Α' κέρων, 9. 868. animo mæstus. ab ἀνερ^ο χω ex Themate κέρ^ο 10. τὸ dolor.

Α' κηδής, 9. 489. ex α privat. & κηδ^ο 10. τὸ cura. ἀκηδία, ε. 112. 168. 9. 61.

Α' κηελοι, ε. 821. ex α priv. & κηε κηεὶς ἢ fors, fatum.

Α' κινήταισι non movendis. ε. 748. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Terra satis lata est & spatiosa satis.

Α' κμωνι^ο, ὁ incus. Thema κέμων q. d. ἀκέμων, quod nullis ictibus defatigetur, 9. 722.

Α' κιδέω^ο, ε. 433. ab ἀκί^ο incorruptus, ex α priv. & κίς κίς ὁ, vermis qui in ligno oritur, illudque rodit. Vide supra ἀδελφότης.

Α' κέρτω, α. 9. ἀνγίης, υ. ὁ. maritus. ἀνγίης. ε. 798. 9. 410. 921. 937. 946. 953. 999. ἀνγίης 10. ἢ. marita. ex α quod est non privativum sed conjunctivum. ab ἅμα, simul, una, & κέρτω η. lectus, a κέρω^ο jaceo, cubo.

Α' κέρη^ο, α. 346. 433. 459. insatiabilis cum genit. ex privativa part. α & κέρης ἀ κέρω, pro quo etiam dicitur κέρηνυμι ὡς satio.

Α' κέρωντες, 9. 665.

Α' κέρ, ε. 231. jonice pro ἀκέρ. ἀκέρ. ε. 289. 465. α. 317. ἀκέρωντες ε. 679. ἀκέρωντες, 9. 62. ἀκέρω^ο 10. α. 33. ἀκέρω^ο τῷ. 9. 7.

Α' κέρω, α. 311. anceps, dubium. Th. κέρω.

Α' κερκίω^ο, ε. 565. xesperiinus. comp. ex ἀκέρ^ο α ον summus & κέρως, κί^ο τῷ caligo. item crepusculum.

Α' κέρω,

Α'κρίη, 9. 249. nomen proprium mulieris. ἀκτὴ *litus*. ἀκταῖς
α. 213. *litoribus*. ab ἀγῶ *frango*, quod ibi fluctus frangan-
tur. ἀκταί, 9. 848. ἀμφὶ ἀκτὰς *circum litora*. ἀκτὴν, ε. 32.
munus, donum. ε. 494. 525. 80. α. 290. *fructum*.

Α'κτῖνας dat. pl. poeticus ab ἀκτὴν ἴσθ' ὁ ab ἀγνυμι *frango*. ra-
diorum solarium est refractio. 9. 760.

Α'κτε, ε. 211. ἀκῦσαι, 9. 434. ἀκῦσις 2. sing. a. 1 act. optat.
audiveris, ε. 719. ἀκύν, ε. 294.

Α'λα, 9. 791. mare, ἢ ἄλς mare, ὁ ἄλς sal. solo genere diffe-
runt.

Α'λαδ', ε. 629. προ ἄλα δε *ad mare*. ῥ postpositum accusativo
valet ad. ἄλα δε, ε. 755.

Α'λάλη), ε. 100. *errant*. 3. singul. verbi passivi à verbo ἀλά-
μαι ὠμαι *vagor*, erro, pro quo etiam dicitur ἄλημι ἄλημαι, &
per reduplicationem ἀλάλημι, in passivo ἀλάλημαι,σαι,ται.

Α'λαλητῆς, α. 382. ab ἀλαληός ὅ ὁ clamor militum, dicentium
ἀλαλή. Gallicè al, arme, differt ab ἀλάλησθ' inenarrabilis.

Α'λαλεον *profligabat*, arcebat, depellebat. ab ἀλάλεω Thema est
ἀλεκή, 9. 527.

Α'λαοσκοπιῶν, 9. 466. *speculationem*, proprie *cecam speculationem*. comp. ex ἀλαός *cacius* & σκοπῆσθαι, unde est σκοπή & σκο-
πιὰ αἷ ἢ *specula*.

Α'λαπαδόν, ε. 435. *imbecillum*. ab ἀλαπάζω *diripio*, *vasto*. Vide
Thema λαπαζω.

Α'λασεν, 9. 467. *gravem*, non *oblivioni tradendum*, Dorice, pro
ἀλασεν ἀλήθω.

Α'λγε', ε. 132. ἄλγος, τὸ dolor. ἄλγεα, ε. 198. 209. 739.
797. 9. 227. ab ἄλγος, τὸ dolor, unde Latinorum *algeo*,
frigeo.

Α'λγνόςθω, 9. 226. ab ἀλγνόςθω ὁ molestus. Thema. ἄλγος
τὸ, dolor. ἀλγνόςθω, 9. 214.

Α'λέα, ε. 491. ἀλέα ας ἢ. ionice ἀλίη ας ἢ *calor*.

Α'λέαα, ε. 732. 444. 778. *vitare*. α. 1. med. infinit. ab ἀλεύ-
σαι pro quo ἀλεύαα & ἀλέαα, per geminam syncopen
(sic Rom. 3. v. 15. ἐκχέαι pro ἐκχέουσαι.) ab ἀλέω *molo*. item
vito, *caveo*. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλεύω itemque ἀλείνω, ε.
826. est versus ultimus.

Α'λιγίζω, θ. 171. *curo* ab αλίγω, *curo*.

Α'λιγνίω, ε. 249.

Α'λίην. ε. 543. vide paulò ante αλία.

Α'λιξίαρη, ε. 462. *imprecationum expultrix*, ex αλίξω vel αλιξίω arceo, depello, & α'ρῶ αἷ η. *dura imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modo in malam ut hîc.

Α'λοιφαρ *pinguedo*, θ. 553.

Α'λίσχινῃ, ε. 239. ab αλισχός *peccator*. Thema est αλιτίω *pecco*.

Α'λιύαλξ, ε. 503. 796. vide paulo ante αλίαλξ.

Α'λιδόμοι, ε. 533.

Α'λιωρίω, ε. 402. ionice ab αλιωρῶ αἷ η. *evitatio*.

Α'ληθία, ε. 816. θ. 28. 233. ab αληθής, *verus*. αληθείω, ε. 766. ionice pro αλήθειαν.

Α'λιάκρυα, θ. 343. ab αλιάκμων ο, ω, ὁ. nomen fluvii ex αλς αλός η. mare, & ακμή ης η. *cuspis*, vigor, incrementum.

Α'λιάστη, θ. 611. Vide Thema λιάζω in Scapula.

Α'λιεύς ιω ὁ *piscator*, proprie qui in mari piscatur. per syn. spec. *piscator quivis*, α. 214.

Α'λιμήθη, θ. 255. q. d. *qua curat mare*. ex αλς αλός, η. mare, & μῆδω ιω, τὸ. *cura*.

Α'λίσιω, θ. 1005. poetice pro αλίς ex αλιω *marinus*.

Α'λιτηρόν, α. 91. α pro η ob metrum. part. præter. pass. ab αλιτίω *pecco*.

Α'λιτρίνῃ, ε. 328. *male agit*, ab αλιτρίνω, quod est ab αλισχός *peccator*. Thema est αλιτίω.

Α'λκαίοιο, α. 26. pro αλκαίης, ab αλκαίω, ω, ὁ. nomen viri. Thema est αλκή *robur*.

Α'λκήδω, α. 112. pro αλκήδης, Ἄλκις, à nominativo αλκήδης, α, ὁ. natus Alceo. αλκεύς, ιω, ὁ. nomen viri ab αλκή. *robur*, ε. 199. 876.

Α'λκμήνη, α. 3. θ. 526. 943. nomen foeminae, q. d. *robur Luna*. Luna singulares habet influxus in foeminam, nec non in oceanum, qui est quasi mundi uterus. Α'λκμήνης, α. 467. θ. 950.

Α'λκμος, α. 320. θ. 526. 950. *robustus, fortis*. Th. αλκή.

Α'λατή-

Ἀλκτῆρ, α. 29. 128. ab ἀλκτῆρ ἥρ, ε. 9. 657. *defensor, promugnator*. Thema ἄλκω ab ἀλκή, unde ἀλάλκω profligo.

Ἀλκυπέδῃσι, 9. 520. ἀλκυπέδῃ, q. d. ἄλκυλι πῆδη. *indissolubilis pedica*. ἄλκυλι metri causa pro ἄλυι ex α priv. & λύνω dissolvo.

Ἀλ', ε. 11. 15. 35. 87. 129. 131. 141. 146. 173. 571. 177. 732. 734. 784. α. 311. 449. 450. 9. 58. 388. 468.

Ἀλλὰ, ε. 37. 47. 94. 100. 271. 296. 333. 401. α. 68. 95. 108. 111. 259. 352. 451. 9. 35. 332. 466.

Ἀλλαι, 9. 363. 872. 875.

Ἀλλαν, α. 260. *aliarum* pro ἄλλων. *Æolice*.

Ἀλλη, ε. 260. α. 409. ἄλλω, α. 28.

Ἀλληλων, ε. 134. ἀλληλοῖς, α. 403. ἀλληλοῖσι, α. 379. ἀλληλοῖσιν, α. 347. 412. 436. 9. 230. 631. 635. ἀλληλοῖσιν pro ὡ ἀλλήλοισι inter se. ἀλληλως, α. 375. *Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Accus. pluralem, idque in tribus generibus*. ἀλληλως, ε. 249. 276. ἀλληλως, α. 262.

Ἀλλο, ε. 142. 156. 342. 701. α. 330. 9. 298. ἄλλοι, 9. 147.

Ἀλλοῖω, ε. 822.

Ἀλλοῖ, ε. 481. *diversus* ab ἄλλο, ἄλλα alia, ἀλλὰ sed, accentu differunt non ortu. ἄλλοις, ε. 723.

Ἄλλον, ε. 406. 711. α. 157. 158.

Ἄλλο, ε. 339. 443. 476. 676. 9. 462. 800. 822. 893.

Ἄλλοτε, ε. 243. *interdum*, ε. 336. 481. 5507. 11. *alias*, ε. 723. α. 359. 9. 830. 831. 833. 875.

Ἀλλοτρίοις, ε. 34. Thema est ἄλλο, ἀλλότριον, 9. 599. ἀλλότριον καὶ μετὶν σφετέρῃν εἰς πατρίδα αὐτῶν. ἀλλοτρίως, ε. 393. ἀλλοτρίων, ε. 313.

Ἄλλω, ε. 294. 9. 800. ἄλλως, ε. 475. ἄλλω, ε. 263. ἄλλων, ε. 339. 9. 21.

Ἀλμυρὸς, 9. 107. 964. *falsus*. epitheton oceani. Thema ἄλς ἁλὸς, ἡ. mare.

Ἀλοχ, 9. 886. ἄλοχ, ε, ἡ. παρ. ex α conjunctivo quod est ex α με & λέχ, ε, το λέχτις, quod sit in eodem lecto cum marito. ἀλόχ, ε. 327. α. 18. 40. ἀλόχῃ, α. 87.

Α' λζ, ε, τὸ *lucus*. ex ἀλκομῶν *salio*, quod arbores veluti & terra profliliant. α. 70. 99.

Α' λξ, ε. 361. *vitabit, superiet*. fut. 1. med. ab ἀλύσκω *vito*. F. ξω. Thema est ἀλίω *molio*. item *vito*.

Α' λφειον, θ. 338. ab ἀ' λφει, υ, ο. nomen fluvii.

Α' λφητησιν, ε. 82. α. 29. θ. 512. dat. pl. poetice & jonice pro ἀ' λφηταις, ab ἀ' λφητης ὅς ἐστι *inventor*. ἀ' λφῶν *invenio*.

Α' λωη, ε. 597. 804. Thema. ἄλως ἢ *area*. Spiritus mutatur in orto. ἀ' λωω, α. 291.

Α' μ', θ. 80. 268. pro ἄμα *unā*, cum. cum Dat. ἄμα βροντῇ cum tonitru. θ. 691. ε. 217. 439. α. 23. 404. ἄμαδὶς *Æolice* pro ἄμαδὶς. θ. 689.

Α' μαιμακίτιο, α. 207. *indomiti*. ἀ' μαιμακί, υ ὅς ἐστι ex α *intensi*vo, quod est ex ἄζαν, & μαίμαω *vehementer cupio*, impetu feror, qui animo est in praelia admodum pronus. ἀ' μαιμακί, θ. 319.

Α' μαξαν, ε. 451. 453. 690. ἀ' μαξαν pro ἀ' μαξαν *Æolice* ab ἀ' μαξα *ἢ plaustrum*. quasi dicas ἀ' μα α' ζονι, cum *axe*. ἀ' μαξ, ε. 324. ἀ' μαξ, ε. 454.

Α' μάξη, θ. *peccaverit*. 3. sing. a. 2. act. subj. ab ἀμαρτάνω *pecco*.

Α' μαρτίον, θ. 511. ex ἀμαρτάνω & νό, ὅς ἐστι *mens*, qui mente peccat.

Α' μάροσι, θ. 917. pro ἡμάροσι *splendebat*. ἀ' μαρόσω *fulgeo*, *splendo*. ex α *ἐπιφλέσκω* & μαίρω *splendo*.

Α' μάω, infinitivi mediū, ε. 390. 773. *metere*. Thema est ἀ' μάω ᾧ. α. μά, ε. 776. colligit. Metere instar fornicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6.

Α' μαυροτέρη, ε. 282. jonice pro ἀ' μαυροτέρη obscurior. ab ἀ' μαυρός ὁ *obscurus*. ex α *priv.* & μαίρω *splendo*. ἀ' μαυροτέρη, ε. 691. 3. sing. a. 1. pass. optativi.

Α' μβαλ, ε. 679. pro ἀ' ναβαλῆς. *scansilis, pervius*. sic ἀ' μβαίνω, pro, ἀναβαίνω, Thema est βαίνω.

Α' μβόλις, ε. 411. *dilator operum*. ex ἀ' ναβάλλω *differo*, *procrastino*. μηδὲν ἀ' ναβάλλω *procrasto*. & ἐργῶ, υ, τὸ *opus*.

Α' μβεροσίη, θ. 69. jonice pro ἀ' μβεροσία. ἀ' μβερόσι *immortalis* ex α *privat.* & βερός ὅς ἐστι *mortalis*. κατ' ἐπὶ τὴν ἀθανάτην

- ἡσπῶν ὅτι αἰς σῆμα. ἀμβροσίης, θ. 397. ἀμβροσίω, θ. 640.
 Ἀμβροσίω, θ. 43. pro ἄμβροτον. βροτός mortalis.
 Ἀμείζων. ἰδιώμα, θ. 666. Thema. μεζαίρω.
 Ἀμειδόμενος, α. 117. respondens, ἀμειδόμεναι mutantcs. θ. 749.
 ab ἀμείδω commutato. In dialogis verba commutamus. con-
 strui solet cum Accus. ἐξ ἀμείδω, θ. 654.
 Ἀμειλίχων, θ. 659.
 Ἀμεινον comparativus ab ἀγαθός bonus, ε. 700. 312. 568. 749.
 Adjectivum anomalum. Cæteroquin ἀμείνων ex α epitatico &
 ῥοή τοῦ : sic δόειν est ex ἄρης. ἀμεινοια, α. 51. ἀμείνω, ε.
 19. 292. 318.
 Ἀμείνων, ε. 283. 443. 774.
 Ἀμειλῶσιν, ε. 398. negligent, ab ἀμειλῶ. ἀμειλής ex α priv. &
 μέλει curæ est.
 Ἀμείζης, α. 331. 2. sing. a. 1. act. subj. à verbo ἀμείδω priv. q.
 Thema μέριδω. ἀμειρεθί pro ἡμερεθί, θ. 698.
 Ἀμηνανία, ε. 494. pro ἀμηνανία difficultas, ionice, ab ἀμηνανῶ
 minime cautus, perplexus. ex α priv. & μινανή machina. ἀμή-
 χανον, ε. 83. 836. θ. 295. 310. 589. inexplicabilem.
 Ἀμήεις, ε. 478. ab ἀμάω, vide paulo ante ἀμάω. ἀμήϊς, ε.
 382. 573. ἀμήϊος ὅ. messis tempus : sed ἀμήϊς οὐ μέσις, ab
 ἀμάω πεπο.
 Ἀμεις, α. 87. pro ἡμῖς Æolice, nos.
 Ἀμειστον, α. 209. pro ἀνὰ μέσον in medio.
 Ἀμειδῶ, ε. 332. talionem, proprie, mutationem. ab ἀμείδω
 muto. F. ψ. præ. med. ἡμοιδῶ.
 Ἀμολγαίη, ε. 588. lactea. ab ἀμύλγω mulgeo ἰσθ melctæ. ἀμολγῆς
 ὅ. tempus, quo mulgentur vaccæ.
 Ἀμωθῶ, α. 361. insatiabiliter. incessanter. ex α priv. & μωθῆς ὅ.
 lineamentum.
 Ἀμπαυμα, θ. 55. solatium, pro ἀνάπαυμα, ab ἀναπαύομαι. Th.
 παύω.
 Ἀμπέλαγος, θ. 190. per pelagus, pro ἀνὰ πέλαγος. θάλασσα
 mare. sed πέλαγος οὐ τῷ τῆς maris profunditas.
 Ἀμπυκιδῶ, α. 181. à nominativo ἀμπυκίδης οὐ Ἀμπυκί filius.
 ἀμπυκῶ, α, ὁ nomen viri, ab ἀμπυξ υκῶ ὁ idem quod τὸ
 κρόκωντος, caliendum, reticulum muliebri. ab ἀμπέχω circumdo.

- Ἀμυδῆ**, α. 345. §. 689. Adverbium idem quod ἄμα, *simul cum*. Æolice.
- Ἀμύμνα**, §. 264. 1013. ab ἀμύμων εν, ο, η. idem quod ἀμύμωνη. vide Eustathium ιλ. β. 674. ἀμύμων, α. 112. §. 263. 654. ab ἀμύμων εν, ο. nomen viri, valet idem quod ἄμαμος, qui nihil commisit τ' μυνγῆς h. e. derisione dignum. ἀ μύζω, ζω. *derideo*. ἀμύμων, α. 65. est nomen Adj. Sic dicitur per syncopen τῷ γάμμα pro ἀμύμων.
- Ἀμύνοντες**, α. 240. ab ἀμύνω ιντο : item *arceo*, *propello*.
- Ἀμφ'** pro ἀμφὶ idem quod ἀπὸ, ε. 203. α. 128. 159. 200. 261.
- Ἀμφαδαιζον**, α. 64. *circumstrebebant*. ab ἀμφαδαιζω. compositum est ex ἀμφὶ & αἰδαιζω, quod est à Themate ἀεζω, υ, ο. *strepitus*, literis ε & β transpositis.
- Ἀμφαγαπῶντες**, ε. 58. ab ἀμφαγαπῶ. ex ἀμφὶ & ἀγαπῶ *valde diligo*.
- Ἀμφεκαλύψει**. ε. 165. α. 1. act. ab ἀμφεκαλύπτω. ex ἀμφὶ *circa*, & καλύπτω *tego*.
- Ἀμφέπι** Thema, ἴπω. §. 696.
- Ἀμφὶ** præpositio *circa*, per τμήσιν separatum *circum*, ε. 73. 74. 539. α. 172. 179. 185. 220. 221. 224. 305. 314. 391. 402. 423. §. 176. 190. 476. 778. 839. 848. 855.
- Ἀμφίς** Adverb. ε. 699. *circum*. §. 851. *seorsim*.
- Ἀμφιδάλη**, ε. 543. α. act. subj. ab ἀμφιδάλλω.
- Ἀμφι--βάλλ'**, α. 253. 254. per τμήσιν. βάλλ' pro ἔβαλλε. à Th. βάλλω.
- Ἀμφιέλησθαι**, rete quod à duobus utrimque projicitur in aquam. α. 215.
- Ἀμφιβολῶν**, ε. 785. vide in Lexico βάλλω cum suis ortis. *βολέω* est à βολή *jaculo*. & hoc à præt. med. βέβωλα.
- Ἀμφιγυῖς**, ε. 70. α. 219. §. 571. 945. ex ἀμφὶ *utrinque*, & γυῖον, υ. τὸ. *membrum*. qui claudicat ex utroque pede. ἀμφότεροις γούσις ἢ ποσὶ γούλος. vide Eustathium in od. α. 526.
- Ἀμφιδάμωνη**, ε. 652. ab ἀμφιδάμος nomen viri q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφὶ & δαμάζω.

Ἀμφι-

Α'μφι--ἴδιον, α. 411.

Α'μφιλογίας, θ. 229. disceptationes, quæ sunt verbis. ab ἀμφιλογία, ubi ex utraque parte contenditur.

Α'μφιδίδη, α. 62. est. 3. sing. plusq. perfecti medii à διῶ divido, convivor, scio, comburo. in α. 2. act. ἰδίων. Hinc est præt. med. διδῆα. Sicut à διῶ τήλω, à κρίω κρηα, &c.

Α'μφικαλύψω, ε. 553. 3. sing. α. 1. act. subj. ab ἀμφικαλύπτω Th. καλύπτω tēgo.

Α'μφιπολεύειν, ε. 801. obambulare. Th. πολίω versō. pro quo poetice πολεύω versor.

Α'μφιῤῥύω, θ. 983. ab ἀμφιῤῥύω circumfluit. ex ἀμφι & ῥύω προῤῥέω fluo.

Α'μφιρῶ, θ. 360. nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφι & ῥίω &c.

Α'μφιτρίτη, θ. 243. nomen mulieris, ex ἀμφι & τρίζω strido, Fut. τρίσω. à circum strependo. ἀμφιτρίτης, θ. 930. ἀμφιτρίτη, θ. 254.

Α'μφιτρίων, α. 37. 44. 80. Nomen viri, ex ἀμφι circum & τρύω attero, macero, vexo. τρύμα proprie foramen. item veterator. ἀμφιτρίωνι, α. 54. ἀμφιτρίωντα, α. 2. ἀμφιτρυονιάδης, ε, ο, α. 165. 416. 433. 459. θ. 317. filius Amphitryonis. per epenthesein ῥ α metri causa pro ἀμφιτρυονίδης, ε, ο.

Α'μφιχία, ε, 65. α. 1. act. infinit. ex ἀμφι & χία F. χίωσα. aorist. 1. act. ἔχδωσι. & per syncopen ῥ ἔχδωσι & per novam ῥ ὑ syncopen ἔχω.

Α'μφότεροι, α. 177. 436. θ. 678. 942. ἀμφοτέρων, α. 382. θ. 844. ἀμφοτέροισι, θ. 771.

Α'μφοτέρωθεν utrinque, θ. 733.

Α'μφω, ε. 772. α. 171. 419.

Α'μώμη, α. 102. ἄμωμο qui est absque omni labe. θ. 259. ex α priv. & μώμο, ε, ο. probrum, dedecus. item derisor. ab Hebr. מָוֶה macula. Hinc verbum μαμείωμαι ἄμωμι cavil-
lor. proverb. paronomasiasticum. ῥῆον μαμείωμαι ἢ μαμείωμαι.

Α'μῶν ab ἀμῶν ᾧ, θ. 599.

Αἰ, μέλει δυνάειν vocula seu particula potentialis. poetæ alioquin pro eaponunt κτ. κτ. ε. 179. 206. 256. 428. 596. vide infra ἰὺτ' α. α. 246. 331. 9. 392.

Αἰ, ε. 226. 326. 528. 9. 91.

Αἰακάμαχ, ε. 408. differre, procrastinare, ἀνακαλόμαρ, ε. 410.

Αἰάγκης, ε. 15. 9. 517. κομπής ὑπ' ἀνάγκης, dura ex necessitate. ὑπ' ἀνάγκης necessario. 9. 615.

Αἰαγν, α. 280. 3. pl. imperf. poetice pro αἰηγν. ab αἰω ducō.

Αἰαλπια, insperata, 9. 660.

Αἰαιδνα, 9. 312. 833. ex α priv. & αἰδώς. vide supra.

Αἰαιδείη, ε. 322. jonice pro αἰαιδεία impudentia. ab αἰαιδής εἰ εἰ. ex α priv. & αἰδώς εἰ, ἡ pudor. αἰδώς verò ex α priv. & εἰδω video, ab intuendi fuga. αἰαιδείηφι, ε. 357.

Αἰαιπ, ε. 825. intulpatus. ex α priv. & αἰπία.

Αἰαλα, α. 179. 354. 9. 985. ab αἰαλ rex. αἰαλ, ε. 69. 9. 347. 486. 932. αἰαλ, α. 100. 226. 371. 9. 493. 843. 859.

Αἰάζων, 9. 491. fut. 1. act. infin. ab αἰάσω regno. F. αἰάζω. Distinguitur ab αἰέω F. αἰάω ex sola contextus serie.

Αἰάζων, 9. 837. poetice pro αἰαζων ab αἰάσω.

Αἰάπιδε, 9. 797. non respirans. ex α priv. & πνέω spiro.

Αἰερωψαμένη, 9. 990. abripiens. α. 1. med. part. à verbo αἰερέω. ex αἰε & εἰρέω everto, attraho.

Αἰάσει, 9. 403. 506. αἰάσει, 9. 883.

Αἰασείσας, α. 344. quatiens, est part. a. 1. act. ab αἰαλείω. Thema est σείω moveo.

Αἰασον, 9. 1015. poetice pro αἰασον, 3. pl. imperf. act. ab αἰάσω regno. αἰάσει, α. 328. 9. 850.

Αἰαρωφών, α. 121. præf. infin. act. ponitur infinitivus pro imperativo. Hellenismus. converte. ab αἰαρωφάω. Thema est εἰφω unde est εἰφῆ ἢ ἡ versio, flexus, & hinc εἰφάω verso, circumago. poetice εἰρωφάω idem.

Αἰανδῶ πωμαι, 9. 797. idem quod αἰων, ἡ αὐδή vox.

Αἰαυε, α. 477. sine aura, vento. item torrens & tum est ex α valde & αἰω fluo.

Αἰαχάσσει, α. 336. a. 1. med. infinit. poetice, pro αἰαχάσει, ab αἰαχάω recedo. Them. αἰαχάω. F. αἰαχάω.

Αἰαφω-

Ἀναφυσίωντες, α. 211. videtur oriri à φυσίω, inflo. φύσαις ἢ φύλ-
 λης blas-balg. Thema φυσίω sufflo. Sed esse à φυσίω an-
 theto patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσίον-
 τες dicunt poetæ ἀναφυσίωντες. ἀναφυσίω ὦ poetice ἀναφυ-
 σίω sicut pro ὄρω ὄρῳ dicunt ὄρῳ, pro ζάω ζῶ, ζῶω, ἡβῶω ὦ
 ἡβῶω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω
 vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσίωντες vero ab ἀνα-
 φυσίω, contracte ἀναφυσύντες, neque ω habet, neque ο ante
 se ferre potest.

Ἀναψύχαι, ε. 606. α. 1. act. infin. ab ἀναψύχω refocillo, recreo.
 Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhau-
 stum.

Ἀνδρα, ε. 13. pro ἀνδρῶν divism. Adv. à δρας dupliciter. The-
 ma. δις ἑν.

Ἀνδρα, ε. 269. 315. 498. 702. 9. 369. 987. ἄδρας, ε. 316.
 370. 664. 9. 347. ἄδρας, ε. 19. 92. 228. α. 29. 388. 400.
 ἀνδράσι, ε. 56. 82. 173. α. 351. 9. 877. 967. 1018, ἄνδρες, ε.
 3. 218. 238. 306. 584. α. 238. 245. 272. 303. 9. 95. 433.
 ἀνδρῶσι, ε. 482. 636. ἀνδρῖ, ε. 300. 368. 678. 715. α. 55.
 274.

Ἀνδρογύνῳ, ε. 781. 786. 792. q. d. viripara. quæ parit ma-
 sculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ.

Ἀνδροκλασίας, 9. 228. accus. pl. strages seu cedes virorum, ab
 ἀνδρὸς & κτείνω occido. F. κτείνω. P. act. ἐκτείνω. præt. med.
 ἐκτεῖνα.

Ἀνδροκλασίη, α. 155. jonice pro ἀνδροκλασίᾳ.

Ἀνδρμίη, α. 256. ab ἀνδρόμειῳ virilis. per syn. speciei huma-
 nus, idem quod βεῖτεῳ, ἀνθρώπῳ.

Ἀνδρὸς, ε. 283. 449.

Ἀνδρῶφονις, α. 98. ἀνδρῶφόνῳ, α. 420. qui virum occidit.

Ἀδρῶν, ε. 59. 158. 525. α. 19. 27. 103. 148. 196. 270. 9. 47.
 220. 457. 838. 897. 923. 935.

Ἀνίηκε, 9. 495. pro ἀνίηκε Attice. ab ἀνίημι. Th. ἴημι.

Ἀνίθηκα, ε. 656. α. 1. act. ab ἀνατίθημι.

Ἀνελόν, ε. 746. part. a. 2. act. ab ἀναίρειν in a. 2. act. ἀγῆ-
 λον, in part. a. 2. act. ἀνελόν, ὀνίῳ, ὁ. ἀνέλεις, sustulit. ab
 ἀναίρειν ἔμω, 9. 553.

Ἀνίημι.

Αἰμίς, ε. 643. αἰμίς, ε. 549. αἰμίς, ε. 669. αἰμίς, θ. 307.
αἰμίς, ε. 516. 592. αἰμίς, θ. 378. αἰμίς, ε. 619. 623. θ.
253. 268. 846. 869.

Αἰμίς, ε. 744. *impolitam, imperfectam*. Thema ξίω *rado*,
polio. F. ξίω.

Αἰμίς, ε. 746, *nondum confectis*. h. e. in mensa apposi-
tis. Thema. ρίζω *facio*. F. ρίζω. p. ἔρριζα. præt. pass. ἔρρι-
μην, &c.

Αἰμίς. acc. ε. 749. αἰμίς, ε. 190. 362. 752. αἰμίς, ε. 492. αἰμίς.
301. θ. 197. 432. αἰμίς. dat. sing. ε. 324. 557. 811. α. 48.

Αἰμίς, θ. 710.

Αἰμίς, ε. 749. αἰμίς *inerts*, et *ist seius mans werth*, ex α
priv. & αἰμίς.

παλάσις ἐν διατίσσει αἰμίς ἐν αἰμίς.

Αἰμίς, ε. 263. 295. 355. 409. 411. 445. 453. 476. 493. 496.
603. 700. 711. 729. α. 42. 129. 214. 408.

Αἰμίς *insanabile ab αἰμίς sano*, θ. 612. *ἰσμήναι καὶ καὶ ἰσμήναι*
αἰμίς καὶ ἰσμήναι.

Αἰμίς, ε. 580. ab αἰμίς *floro*, αἰμίς, ε. 580, τὸ *flos*.

Αἰμίς, α. 381. *nomen proprium loci*.

Αἰμίς, θ. 878. αἰμίς, α, τὸ *flos*, αἰμίς, ε. 878. *floridus*.

Αἰμίς, ε. 75. θ. 279. dativ. pl. ab αἰμίς, ε. 75, π.

Αἰμίς, ε. 225. *Dorice pro αἰμίς & hoc pro αἰμίς flo-*
rent.

Αἰμίς, θ. 988. αἰμίς, ε. 988. *nomen urbis*. α. 474.

Αἰμίς, ε. 108. 683. θ. 272. αἰμίς. Plato in *Cratylō*.
ὡς ἀναβάν αἰμίς, *attente considerans, quæ vidit*, αἰμίς
proprie video. ἀναβάν *suspicio, contemplor*. per metaph. *consi-*
dero, perpendo. ὅππῃ Atticæ pro αἰμίς præt. med. ab αἰμίς
ἔψα. αἰμίς, ε. 470. 556. 567. θ. 296. αἰμίς, ε. 42.
51. 95. 95. 192. 136. 199. 221. 268. 274. 277. 396. θ.
204. 407. αἰμίς, ε. 49. 193. 247. 676. 717. 809. α.
394. θ. 93. 906. αἰμίς, ε. 90. 109. 122. 142. 166. 178.
251. 258. 322. 416. α. 162. θ. 50. 302. 330. 416. 766.
879. 887.

Αἰμίς 3. pl. a. 2. *subdlexerunt*. θ. 626.

Αἰμίς *tristitiam ab αἰμίς Ionice αἰμίς*, θ. 611.

Αἰμίς,

Α'νίστα, *ᾑ*. 157. poetice pro *ἀνίστη*, ex *ἀνὰ* & *ἔημι* in imperf. *ἀνίστω*, *πς*, *η*. & poetice. *ἀνίστασιν* *ες*, *ς*, ἐπὶ πλῆθυν. pro *ἐνταῦθα*. Sicuti pro *ῶν* erant poetæ dicunt *ἔσπον*, *ες*, *ς*.

Α'νικηⓈ, *ᾑ*. 489. *νικῶν νινκο*.

Α'νιόνⓈ, *ς*. 726. proprie *fursum euntem*. h. e. *orientem*, ab *ἀνίσταμαι* ex *ἀνὰ ἄνω* & *εἰμι* *εο*, seu *ἔημι* idem quod *εἰμι*. hinc *α*. 2. *ἀκτῖον*, *ες*, *ς*. tanquam ab *ἄνω*. sicut à *λείπω* est *ἐλπίον*, &c.

Α'νιπλίσιν, *ς*. 723. dativus pl. *ἠνιπλῆσιν* & *ἰῶν* est Ionica. ὡς ad-jicitur ob vocalem sequentem *ἠνιπλ*Ⓢ, *ς*. 738. ex *α* priv. & *νίπλω*. *ψω*.

Α'νιστάμεⓈ, *ς*. 575. ab *ἀνίσταμαι*. Th. *ἔσημι*.

Α'νολβίη, *ς*. Ionice pro *ἀνολβία*, ex *α* priv. & *ὀλβ*Ⓢ beatus. Th. *ὀλβ*Ⓢ, *ς*, *ο*. *felicitas* q. d. *ὀλ*Ⓢ *βί*Ⓢ.

Α'νόςσιⓈ, *ς*. 522. *inoffis*, ex *α* priv. & *ὄσιον* ὡς *ὄς* *offis*.

Α'νρ pro *ἀνρ* è regione. *ς*. 725. & proinde accentus in prima non debet esse.

Α'νρ, *α*. 432. *contra*. Adv. item *coram*. *ἀντάω* *obviā* *venio*. *ἀν-πίον* idem. *ᾑ*. 530.

Α'ντεβόλησι, *α*. 439. *α*. 1. *ἀκτῖ*. ab *ἀντεβόλῃ* *occurro*. item *nan-ciscor* cum Genit. F. *ἦσιν*. præter. *ἀντεβόλησα*. Th. *βάλλω* *ja-cio*, *percutio*.

Α'ντρίφⓈ pro *ἀντρίφ*Ⓢ, *ᾑ*. 763.

Α'νρ pro *ς*. 57. *ᾑ*. 489. loco 893.

Α'νρία, *ς*. 479. Adverb. è regione idem quod *ἀντίον*. ab Adj. *ἀντί*Ⓢ, *α*. *ον*. ex *adverso* *stans*. Th. *ἀντί*.

Α'ντρίβω, *α*. 150. 163. *obviā*. Adv. ab *ἀντί*Ⓢ *adversus*. ex *ἀντί* & *βία* *vis*.

Α'ντεβόλησι, *ς*. 792. *α*. 1. *ἀκτῖ*. infinit.

Α'ντή, *α*. 444. Ionice pro *ἀντία* ex *ἀντί*Ⓢ. Th. *ἀντί*.

Α'ντίον, *ς*. 592. vide *ἀντία* supra.

Α'ντίⓈ, *α*. 361. 434. 449.

Α'ντιφείζ, *ᾑ*. 609. *ἀντιφείζω*, *ς*. 208. proprie *obvium se offer-re*. item *contendo*.

Α'ντρε, *ᾑ*. 483.

Α'ντρος, *α*. 64. ab *ἀντρος*. *υγ*Ⓢ, *η*. proprie *ambitus rota in curru*. item *orbis*.

Α'νύσας, *ς*. 633. *ᾑ*. 954. part. *α*. 1. *ἀκτῖ*. ab *ἀνύω* vel *ἀνύω* *per-ficio*.

ficio. Notetur τμήσις $\alpha\lambda\phi$ -- α'ύουσις pro α'ύουσις tacti causa ctenus. α'ύω in a. 1. ἄνους & poetice ἄνους. α'ύουσις, i. 393.

Α'νωγα, i. 365. 401. 685. r. sing. præf. med. ab α'νώγω jubeo. Verbum poeticum q. d. ἄνω ἄγω.

Α'ξαις, i. 432. 2. sing. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι seu ἄγω frango. F. α'ξω. a. 1. ἤξα. α'ξισαν. i. 438. 3. pl. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι frango. Attice α'ξισαις i. in 3. pl. α'ξισαν, pro ἄξαιμι, αἰς. αἰ, in 3. pl. α'ξισαν.

Α'ξισον, i. 713. ab α'ξισον poetice pro α'ξισον sine hospite. Th. ξισον hospes, peregrinus.

Α'ξονα, i. 422. 691. ab α'ξον. σον. ὁ axis ab α'γω ἄγω circa axem tota agitur, circumagitur, axe immoto manente.

Α'οιδῆ, θ. 60. cantor. à præf. med. ἡοιδῆ. Thema. α'οιδῆ canq. α'οιδῆ, α. 282. θ. 44. α'οιδῆ, i. 581. θ. 22. 83. 104. α'οιδῆς, i. 657. a. 205. θ. 48. 917. α'οιδῆσι, i. 1. α'οιδῆ, θ. 95.

Α'οιδῆς, i. 26. θ. 99. cantor. inde supra α'οιδῆ. α'οιδῆ, i. 26. α'οιδῆ, i. 206.

Α'οικον, i. 600. ex α priv. & οἶκος domus.

Α'οικον, i. 483. ex α priv. & οἶκος u. ὁ pigritia ex ἔ & κινῶ moveo, quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent.

Α'ορ, α'ορ σον τὸ ensis, ab α'είρω tollo, suspendo. α. 221. 457. θ. 284.

Α'υῖν, α. 157. ab ὑπῆν vulnere.

Α'π', i. 28. 546. α. 30. 275. 370. 384. 468. θ. 57. 62. 150.

Α'παῖ, α. 409. pro ἀπὸ sicut ὡς pro ὡς &c. poetice. Alia exemplaria habent ἀπῖ.

Α'παλά, θ. 989. mollia h. e. juvenilia, ab ἀπαλός mollis, quasi ἀφάλας ab ἀφή tactus, quia mollia facile tanguntur.

Α'παλοῖσι, θ. 3. ἀπαλῶν, α. 279.

Α'παλάμενον, i. 20. pro α'παλάμενον ex α priv. & παλάμη, unde Latinorum palma.

Α'παλήσι, α. 409. vagabitur. fut. r. med. ab ἄλῃμι vel ἀλάομαι ὅμοι vagor, ετρο. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. α'παλήσι.

Α'παλόχεος, i. 517. quæ tenellum seu molle corpus habet, χεῖρ εὐς ὁ cutis. Thema χεῖρα color.

Α'παίνω

Α' πῦνδός, §. 386. idem quod ἀνδρὶ sine.

Α' πυνήνασθ, ε. 452. recusare. a. i. med. infinit. ab ἀπυναινομένη
recuso. ex ἀπὸ & ἀναινομένη quod est ab ἀνείω laudo. item assen-
sior.

Α' πυνῖς, ε. 687. ἄπυντες, ε. 57. ἀπάντων, ε. 115. §. 422. 815.
981. ἀπασῶν, §. 79. 361. ionice pro ἀπασῶν. ἄπασιν, ε. 193.

Α' πάντη ubique. §. 524. confer ιλιάδ, η. 183.

Α' πᾶντι, §. 224. ἡ ἀπᾶντι ex α priv. & πᾶν. ο. δ. via quum
à vera via abducimur, ἀπυτήσθ, ε. 46. ab ἀπατάω decipio,
ἀπατῶν ὄν, ο. impostor.

Α' πιδειρομένησθ, §. 281. caput amputasset, a. i. act. indicat. ex
ἀπὸ & δειρομένησθ cervicem abscindo. ex δειρῆ, ἥς, ἡ. cervix, col-
lum. & τέμνω. in præter. med. τίτομα refeci.

Α' πικέειν, §. 878. ἀπικέει, α. 204. §. 109. ex α priv. & πί-
ρας, αἶθ, τὸ. finis.

Α' πικρά, ε. 159. 485. §. 187. ab ἀπικράν, ο. θ, ὅ. η. α. 472.
§. 67. ex α priv. & πίκρας αἶος τὸ. ierminis.

Α' πικρύνειν, α. 11. 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀπικρύνω occido.
Th. κτείνω.

Α' πιλᾶμπι, α. 72. Th. λάμπω.

Α' πιλείβει, α. 174. 268. 3. sing. imperf. med. ab ἀπιλείβομαι
destillo.

Α' πινυμένησθ, 3. pl. a. i. med. §. 503. ab ἀπινυμένησθ.

Α' πονί, ε. 365. pro ἀπόνι ionice, ab ἀπειμι absum.

Α' πίστι, §. 331. ab ἀπίστας, αἶθ, ὅ. nomen viri q. d. qui
non cecidit.

Α' πιασύνει, §. 138. 3. plur. a. i. pass. Æolice pro ἀπιασύνουσαι,
sic ἐτυφθεν pro ἐτυφθουσαι Æolice, poetice σ duplicatur &
abjicitur. Th. σείω, σύνω moveo.

Α' πιάσυντο, §. 859. 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπασίδω,
σύνω in præter. pass. σίδωμαι poetice ἴσσυμαι, item ἴσσυμαι.

Α' πῖμνον, ε. 643. omittant, abstineant.

Α' πῆμαι, §. 955. ἰλλεψι, πῆμα, τ, τὸ ποκα. unde πημαίνω
noceo, ἀπῆμαι, ε. 668.

Α' πῆ -- ἤμνησθ demessuit, §. 180.

Α' πῶνις, α. 273. immitis, ex ἀπὸ & ἡνία habena, π non muta-
tatur in ψ. more Æolum, qui fugiunt aspirationem.

Α' πύρεθ, α. 428. 3. sing. imperf. act. ab ἀπαιρέσει. Th. αἰρεθ. ἀπαιρέω ergo est quasi πῦρ ἀνάνδουσι ἀφαίρεσθαι, aufero respirationem. h. e. occido.

Α' πῆχευ' ἔντ', α. 234. pro ἀπῆχευ' ἔντ', 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπῆχευ' ἔντ', ab ἀπαιρέσει ἢ ex sublimi dependeo. Thema est αἰρέει ὤ. sursum tollo.

Α' πείσας, ε. 370. diffidentiae.

Α' πλάτοι, ε. 147. 9. 151. pro ἀπεροσσίλατοι intractabiles. Alii vertunt ineffigati, informes, ex α priv. & πλάσις fictus à πλάσσω fingo.

Α' πλάσι, 9. 153. Dorice pro ἀπλάσι, & hoc pro ἀπλάσσω per synopen Ἔ. Thema. πλάσω. ἀπλάσι, 9. 709. ἀπλάσι, α. 268. 9. 316. ἀπλάσι, α. 230. 350. ἀπλάσι, α. 147.

Α' πῆ, ε. 195. 548 569. 733 736. ἀπὸ δυνάμεις à convivio, h. e. post convivium, ε. 740. ἀπὸ πινυζοιο θεῶν ex manu decorum, ε. 741. 746. α. 7. bis ab α. 294. 455. 456. 464. 9. 97. 180. 302. 425. ἀπ' ἀρχῆς ab initio.

Α' πογυμνῶεις, ε. 728. part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνέω, Them. γυμνός.

Α' ποδύται, ε. 347. a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδυμι δάπ--δοῖν, ε. 186. 3. pl. a. 2. act. opt. poetice pro ἀποδίδουσι. τμήσις.

Α' πόδρις, ε. 609. decerpe. ab ἀποδρέπω, δρέπαιον, α, τὸ false.

Α' πό--δύσαι, α. 329. eavere. spoliare, α. 1. act. infinit. ab ἀποδύω exuv. Thema. δύω. Linca hæc -- solet τμήσιν notare. δάπ--δύσιν, α. 67.

Α' πό--έλη, ε. 603. 3. sing. a. 1. med. subj. ab ἀφαιρέσθαι.

Α' πείσας, ε. 760. a. 2. med. infinit. ab ἀπείσθαι.

Α' παρῶσκασι, α. 375. 3. pl. præf. subject. Thema. ἡρώσκα φίλο.

Α' ποθύμαι, ε. 708. alienum ab animo. ex ἀπὸ & θυμός, ὤ, ὁ.

Α' πό--κείρει, α. 419. incidit. 3. sing. a. 1. act. ab ἀποκείρω de-tondeo, item decutio, spolio. Th. κείρω. F. κείρω. & κείρω ad formam ἔξω excito. in fut. ἐξῶ & ὕρω.

Α' πεκρύπασαι, 9. 157. vel ἀποκρύπασαι pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activi. ab ἀποκρύπτω occulto, abscondo, & pro ἐνώμαλον, τῷ ψαμῶν quidem dicitur pro ἐνψας propter α, sed in ἀπέκρυπτε nullum est α.

Α' πολί-

Α' πολέειψας, θ. 793. part. a. 1. act. ab ἀπολείπτω *relinquo*, ἀπολείπων, ε. 487. 694.

Α' πολήγρι, ε. 486. 3. sing. præf. act. opr. ab ἀπολήγω *desino*.

Α' πομείρει, ε. 576. θ. 801. Thema. μέειρω partior.

Α' ποτισήσαντο, ε. 733. part. a. 1. act. ab ἀποτισώ *alicunde rever-*
tor. Thema. νοτίω *redeo*.

Α' πόλλυ, ε. 761. ab ἀπόλλυμι *perdo*. ἀπέλλυμαι *pereo*, a. 2. med.
ἀπωλύμην. perii.

Α' πόλλων ενθ, ε. 68. 478. Sol eo notatur, præ ut Latini
dicunt, *Non semper videt Apollo*. Plato in Cratylo derivat
ἐνθ τὸ ἀπολύειν quod nos liberet à malis, nempe à frigo-
re, & sterilitate, quæ soli tribui queunt ceu Dei organo.
Eustath. in οδύας. γ. 279. θ. 323. ἀπέλλων, ε. 58. 70.
100. θ. 194. ἀπέλλωνι, θ. 349. ἀπέλλωντα, ε. 769. θ. 14. 918.

Α' πόλοιτ', ε. 346. 3. sing. a. 2. med. oprat. vide paulo ante
ἀπέλλυ, ἀπέλοιθ, ε. 46.

Α' πό -- λύσαι, α. 447. a. 1. act. infinit.

Α' ποπίμπειν, remittere, ε. 87.

Α' ποπνέουσαι, θ. 324. part. præf. ab ἀποπνίω pro πνίω poetice
πνέω.

Α' πόπροθι, ε. 388. Thema ποθ.

Α' ποπλάμην, θ. 285. a. 2. med. part. ab ἀφίπλεμην, ex ἀπὸ
& ἵπλεμην volo, αs.

Α' ποπύκσι, ε. 724.

Α' πορνούμεναι, θ. 9. præf. pass. part. Th. ὀρυνμι, ὀρυνυμαι pro
ὀρω.

Α' πορραίεν, θ. 393. fut. 1. act. ab ἀπορραίνω *destruo*. item ca-
reo. Thema. ραίνω.

Α' πορρίψον, α. 215.

Α' πορρύττω, ε. 593. ab ἀπορρύττω *deorsum fluens*, ἀπὸ ῥύω. Them.
ρύω idem cum ῥίω. fut. ρεύσω *fluo*.

Α' πό -- πύμοι, ε. 423. 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀποπύμω.

Α' ποτίνυ, ε. 345. τίνυμι & τίνυμαι, idem quod Thema τίω
punio, honoro.

Α' ποτί(ζ), ε. 2258.

Α' ποτμήσας, θ. 188. part. a. 1. act. ab ἀποτμήω, ξω. pro ἀπο-
τίμω Thema, τίμω.

Α' πρῶμοι, α. 173. *privati*. per syncopen pro ἀπρῶμοι part. a. 1. med. à verbo ἀπρῶζω proprie abduco in montem, ὄρε, εἰ, τὸ. & Ionice ἔρε, εἰ, τὸ. *mons*. Sed magis probatur hæc Analysis, qua deducitur ab ἀπρῶζω pro ἀφορίζω extermينو, alieno. ubi π pro φ. Æolice. Æoles enim mutant spiritum asperum in tenuem & pro ὄρε dicunt ὄρε, pro ἀφῆς dimisit, ἀπῆς.

Α' ποφιδρῆ, δ. 606. φβίω.

Α' ποφινύβησι, ε. 241.

Α' ποφβίσις, ε. 664. 3. sing. a. 1. act. opt. Æolice pro ἀποφβίσις Th. φβίω, φβίω, pro quo etiam dicitur φβινύω, φβείρω.

Α' πύρω. ε. 523. ἀπυρε οἶκος frigida domus.

Α' πύλιον, ε. 244. a. 1. act. indic. Th. ὄλυμι.

Α' ρ, δ. 838. per metathesin pro ρῆ.

Α' ρ pro ἄρ. Differunt ἄρ utique ἄρ an, & ἄρ, αἶ, ἦ. *precatio*. item *imprecatio*. sæpe redundat, & est μόρον συμπληρωματικόν. vide, ε. 49. α. 36. 46. 217. 251. 291. 310. 384. 433. δ. 478.

Α' ρα, ε. 11. 77. 79. 184. 370. α. 85. 201. 235. 368. 429. δ. 75. 144. 167. 283. 303. 397. 805. 848. 938. 1008.

Α' ρῆ execratio. ionice δρῆ, ἦς, δ. 657.

Α' ρῆϊν), α. 249. *concutientes* non sine stridore Dorice pro δρῆϊν ab ἀράβῳ ὡς strepitum seu fragorem edo. ἄρῆ, α, ὀ. α. 404. *strepitus* proprie armorum cadentium in terram. δρῆ sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσῆ sonus fluctuum in mari. ἦχῆ sonus reciprocus. φλόγῆ sonus vocis humanæ. βέμῆ sonus ignis crepitantis, τὶνῆ sonus fidiū. κτόπῆ sonus ex percussione ortus, &c.

Α' ραις, ε. 807. ab ἀραις, α, ὄ. *rarus a um*. ο c. πυκνός *densus*.

Α' ραῖτι pro ἡραῖτι ab ἀράσσῳ.

Α' ρενῖαι, α. 271. g. f. pl. num. part. med. ab ἄρῳ apto. in præter. med. ἡρα & facta reduplicatione ἄρῆρα poetice ἄρῆρα adaptatus fuit. δρῆνῖαι, α. 137. δ. 608.

Α' ρῆς, ε. 724. ab ἄρῳ, αἶ, ἦ. *precatio* ο c. *dira*.

Α' ράχης, α, ὀ, ε. 775. *araneus*. quem Tzetzes definit ζυῦφιον, h. c. ζάδιον ὑφαντῆρον, ἀράχην, ε. 473. *tele aranearum*.

Α' ραῖα, δ. 484. Ἀργαο ἄργῳ, α, ἦ. nomen urbis in Peloponneso.

Α' ρα-

Ἀλγαιή, ὁ. 739. 810. **Ἀλγαίη**, ὁ. 482. pro **Ἀλγαίη**, ἄλ-
γαιή, ὁ. τοῦ *dolor*, priori λ mutatio in γ ad vitandam κα-
φωσίαν, **Ἀλγαίη**, ὁ. 880. **Ἀλγαίη**, ὁ. 760. **Ἀλγαίη**, ὁ. 638. in
dimensione (quam alii vocant scansionem) pronuntian-
dum **Ἀλγαίη**. **Ἀλγαίη**, ὁ. 43. **Ἀλγαίη**, ὁ. 66. 227. ὁ. 369.
Ἀλγαίη, ὁ. 92. ὁ. 602.

Ἀργείλιν, ὁ. 12. vide paulo ante **Ἀργαίον**.

Ἀργειφόντιν, ὁ. 68. 84.

Ἀργειφόντης, ὁ. 77. epitheton *Mercurii*. ex ἄργαιον nomen ca-
nis & φόντης per syncopen pro φονητὴς occisor, à φονίω occido,
ὅτι ἄργαιον τὴν κύνα ἀπῆλθε, τῆς τῆς τοῦ λυσιώδη & ἄτακτοῦ συνδυασμο-
τα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum canem sustulit
h. e. cogitationes furiosas & confusas. Thema. φίνω. ἄργι-
σσω, ὁ. 870. Genit. ionicus pro ἄργιστος & ἄργιστης, ὁ. piger
(celer. ἄργιστος, ὁ. 379).

Ἀργίον pro ἄργιον, ab ἄργιος, ἄργιον, ὁ. candidus. Thema ἄργος albus.

Ἀργίον, ὁ. 140. à nominativo ἄργιος, ὁ. nomen proprium
Cyclopi.

Ἀργυρίον, ὁ. 225. ab ἄργυρον, ab ἄργος, est albus metallum, ἄρ-
γίον, ὁ. 295. ὁ. 791. ἄργυροι, ὁ. 183. 188. 212. ἄργυροισι, ὁ.
779. ἄργυροισιν, ὁ. 298. ἄργυρεω, ὁ. 127. contracte ἄργυρεῖν.

Ἀργυροδίνιν, ὁ. 340. δίνη, ὁ. vortex, gurgles h. e. argenteos
vortices habentem.

Ἀργυρόπιζα, ὁ. 1006. argenteos pedes habens. ex ἄργυρον argen-
tum, & πίζα Dorice pes.

Ἀργυρεῖν contracte pro ἄργυρεῖν, ὁ. 143. ἄργυρον, ὁ. argentum
ab ἄργος candidus.

Ἀργυρεῖν, ὁ. 574. ex ἄργος albus, & ὑφῇ ab ὑφαίνω.

Ἀργυρεῖν, ὁ. nomen fluvii, ὁ. 345.

Ἀργεῖον, ὁ. 157. ab ἄργεῖον masculino melior in praelio, ab ἄρης, ὁ.
ὁ. Mars, ὁ. 205. ἄργεῖον, ὁ. 191. ὁ. 120.

Ἀργεῖον, ὁ. 98. 191. 450. ab ἄρης Mars, varie flectitur. in Genit.
ἄργεῖον & ἄργεῖον, ὁ. 144. item ἄρης, ἄρης ionicè ἄρεω. ἄρης, ὁ.
446. vocativi casus, ubi η mutatur in ε in i contractorum.

Ἀργεῖον, ὁ. 255. 3. pl. a. 1. med. ab ἄργεῖον. F. ἄργεῖον, ὁ. 1. act.
ἄργεῖον placeo. item placeo. ἄργεῖον in a. 1. med. ἄργεῖον &
poetice ἄργεῖον, ὁ. ὁ. placeo.

Α'ρετή, ε. 311. ἀρετῆς, ε. 287. ab ἀρεσκῶ. per virtutem placemus.

Α'ρεσθ, α. med. inf. ab αἶρω corsequi. regit Acc. ᾑ. 628.

Α'ρη, pro ἀρηα mars, α. 457. ἀρηα, ᾑ. 922.

Α'ρηαι, ε. 630. α. 107. α. sing, α. 2. med. Ionice pro ἀρη.
αἶρωμαι ἀρη ἀρη). pro ἀρη secunda perf. ἀρηαι Thema αἶρω.

Α'ρηγάμν, α. 121. Ionice pro ἀρηγεν ab ἀρηγῶ auxilior.

Α'ρηι, ᾑ. 933. 926.

Α'ρηια, α. 108. Mavortia. ab ἀρης, ηϙ, ο. Mars. ἀρηίφιλϙ
bellicosus. ἀρηιον, α. 2. 66 ἀρηίφιλρ, ᾑ. 317.

Α'ρλω, α. 59. 333. 425. pro ἀρηα Sic in N. T. legimus σωθέν-
λω pro σωθέν. vide Lexicon N. T.

Α'ρηϙ, ε. 144. α. 109. 181. 434. vide supra ἀρεϙ.

Α'ρηρῶς, ᾑ. 812. vide supra ἀρερεῖα.

Α'ρης, mars, α. 192. 346. 357. 441. ὠρεῖα πὲ ἀρεαι à tollendo.
Teutonice frieg von friegen.

Α'ρεῖς, α. 29. 128. Ionice pro ἀρεαῖ, ab ἀρεῖ, αῖ, η. diræ, damnum,
item preces.

Α'ρηιάδλω, α. 57 ab ἀρηιάδης, η, ο. nomen patronymicum.

Α'ρεῖς, ε. 549. α. 1. pass. part. ab αἶρω tollo.

Α'ελιάδλω, ᾑ. 947. ἀελιάδη, ης, η. nomen mulieris.

Α'ελδέικτω, ᾑ. 385. ex δρι in compositione valet valde & δεικ-
τὴ pro δεικτὴ ex δεικνυμι ostendo, δριδέικτω praeclarum, ᾑ.
532. 543. ἀελδέικτω.

Α'εῖζλον, ε. 6.

Α'εῖμισιν, ᾑ. 304. nomen loci.

Α'εῖταιϙ, ᾑ. 977. nomen viri.

Α'εϙ, ε. 583. 592. 717. ab ἀρης mars. proprie bellicosissimus,
per syn. sp. vero optimus in re quavis, αἰετη, εϙ. 277. 469.
779. αἰετω, ααω. 48. αἰετω dual. ε. 436. αἰετοι, ε. 729. αἰε-
τω, ε. 764. 812. 818. αἰεται, ε. 36.

Α'ερίσφ arcebit, α. 358. ab ἀρεκίω, ίω.

Α'εκι, ε. 368. 499. 575. promptus, utilis, sufficiens, ab ἀρεκίω.
αἰεκιον, ε. 349.

Α'εκον, α. 186. ὠεκι, η, η. ursa. per metony. adj. pars mun-
di borealis.

Α'ρίεϙ, ε. 564. ursa cauda. ἔρε, αῖ, η cauda, & αἰεκι, η, η.
ursa. δρεκίεϙ, ε. 608.

Α'εμα,

- Ἀρματῶ**, πῶς κυττει ἀπὸ ἄρω *adarto*, α. 97. 324. 342. 463.
Ἀρμαλιῶ, ε. 763. *ionice*, ab ἁρμαλιᾷ αἵ η. *cibus*, *demenſum*,
Thema. ἄρω, ἁρμαλιῆς, ε. 558.
Ἀρμαῶ, *cyrus*, α. 64. 309. ἁρμασι, ε. 63.
Ἀρμῶ, ε. 405. 540. 806. α. 84. 116. pro δρόμῳ ab ἄρω.
Sic περιχθεὶν ἁρμῶ πάντῃ, θ. 639. ἁρμῶσι, ε. 630. ἁρμῶ, ε.
 422. 615. 784. in f. g. pro ἀρόμῳ ab ἄρω. fut. ἄρω &
 ἄρω. *Sic ἱμῶ* pro ἰσῶ, ubi est syncope & spiritus
 mutatio *Æolica*.
Ἀρμονίῃ, θ. 975. ab ἁρμόζω *concinnum* reddo. vide Th. ἄρω. ἁρ-
 μολῶ, θ. 937.
Ἀρνας, θ. 23. ab ἄρης, ἀρῖος, ὁ. *agnus*.
Ἀρνη, α. 381. nomen urbis, ἄνῳ, α. 475.
Ἀρνή, ε. 406. pro ἀρνή, 3. singul. præf. med. subj. ab ἀρ-
 νέομαι ἕμαι.
Ἀρτιάδ, ε. 779. 813. α. 1. med. infin. ab ἄρχω.
Ἀρόης, ε. 477. 2. sing. præf. act. subj. ab ἀρόω ᾧ. *aro*. in fut.
 ἀρόσω.
Ἀρομνῆαι, ε. 22. pro ἀρίμναι poetice duplicatur μν, pro
 ἀρόειν *arare*. Dorice ἀρόμναι ab ἀρόω, *aro*.
Ἀρόης, ε. 483. α. 1. act. subj. ab ἀρόω. *F. ὦω*. α. 1. act. ἥρομαι,
 ἀροῖμαι, ε. 403. ἀροῖμαι, α. 286.
Ἀρότις, ε. 382. 448. 458. genitivus poeticus pro ἀρότῃ ab
 ἄρω. α, ὁ *aratio*, sed δρόσος, ἔ, ὁ. *tempus arandi*. vide δρό-
 σος. ἄρω, ε. 456.
Ἀρότης, ε. 430. ἄρωτον, α, τὸ. *aratrum*, ε. 437. ἀρότης, ε. 465.
 614.
Ἀρωῶ, ε. 427. pro ἀρόω extra crasin, ab ἀρόω.
Ἄρω, ε. 117. 171. 235. *arvum* h. c. *tterra arata*, *culen*, ἄρω-
 ραι, ε. 459. ἄρω, ε. 426. 461.
Ἀρώων, ε. 458.
Ἀρπάζων, ε. 38. ab ἁρπαῖζω *rapio*. ἁρπαῖς, ε. 682. ἁρπακτῆς.
 ε. 318.
Ἀρπαξ, ε. 354. hinc per metathesin est *Latinorum rapax*.
Ἀρπας, ε. 571. ἄρπη, ης, ἡ. *falx* idem quod ὀρνίθιον. ἄρπη, θ.
 175. 179.
Ἀρπυίας, θ. 267. ἄρπυια, ας, ἡ. *raptrix*.

Α ῤήκωσι, ε. 96. infractis, ab ῤήκωσι infractus. Th. ῤήκω vel ῤήκωμι frango.

Α ῤήτοι, ε. 4. obscuri, qui non sunt in ore hominum.

Α ῤσάμω, α. 320. part. a. ε. med. ab ῤσω.

Α ῤσενε, ε. 435. dualis numeri ab ῤσεν vel ῤσέν mas. ῤσενες, θ. 667.

Α ῤπμν, θ. 14. 918. ab ῤπμνις ἰδω, η, nomen Idoli, q. d. ῤπμνις perfectus. vel ut alii volunt ῤπμνις τέμνειν.

Α ῤλίπειαι, θ. 29. ex ῤλίπει perfectus, integer & ῤπω sermo. ῤρλιπής, ἰδω, ο, η. verborum concinnator. pro η ῤρλιπής, ἰδω dicitur etiam η ῤρλίπειαι.

Α ῤρ, ε. 440.

Α ῤρσάμω, ε. 548. part. a. ε. med. ab ῤρσάμω haurio.

Α ῤχιδ', ε. 382. pro ῤρχαζ incipe. Hellenismus. ubi Infinitivus ponitur pro imperativo, ῤρχαζ, ε. 807. ῤρχε, α. 395.

Α ῤχη, ε. 707. 2. singul. praes. med. subj. in prima pers. ῤρχωμαι, η, η). ῤρχής, θ. 45. 156. 203. 408. 452. ῤρχή, ἡς, η. ἐξ ῤρχῆς ab initio. ῤρχήμω, ε. 465. incipiens. ῤρχήμω, θ. 48. ῤρχήμω, ε. 366. ῤρχήμω, θ. 1. pro ῤρχήμω, θ. 36. incipimus. praes. med. subj.

Α ῤ, α. 6. θ. 187.

Α ῤδω, θ. 849. ex α priv. & ῤδω ex ῤδένωμι. F. ῤδω, extinctiono. ῤδω, θ. 852.

Α ῤδωλον, α. 185. nomen proprium auguris.

Α ῤση, θ. 361. ionice pro ῤσία, ας, η. ab ῤσις, τως, η. limus. ab ῤζω exsicco.

Α ῤσητόν, ε. 544. nomen verbale exercitatum, ab ῤσάω exerceo.

Α ῤσρη, ε. 638. pro ῤσρη ionice. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ῤσρη, ας, η. quercus sterilis.

Α ῤσαν, θ. 796. Adverb. propius, ab ῤσος in comparativo ῤσων & ῤσαν, quod etiam dicitur ῤσαν. in neutro genere ῤσων & ῤσαν.

Α ῤσάως Adverb. libenter, cum amplexu: ab ῤσάωμαι ex ῤμα & ῤσάω amplexor, α. 45.

Α ῤσάν, α. 42.

Α' ἀπειλῶ, ἔ. 377. ῥ. 694. ἀπειλῶν ὄλβον *ingentes opes*. ἀπειλῶ, ὤ, ὦ. *ingens, immensus*, ex α priv. & ἰασομαι, pro ἱπομαι *sequor, consequor, assequor*.

Α' ἀπιδῶ, α. 417. ab ἀπῆς ἰδῶ ἢ *scutum*, ἀπιδῶ *scuto defendo*.

Α' ἀσμφής, ῥ. 812. pro ἀσμεβής *immoetus*. utrumque est usitatum. Th. σῖμβω. *assidue moveo*. item *contumelia afficio*. ἀσμφέως *fiximiter*, ῥ. 748.

Α' ἀστρο, ῥ. 381. ab ἀστὴρ ἐστρο ὁ εἰν *stern*.

Α' ἀστέρην, ῥ. 409. nomen mulieris proprium q. d. *Stellam*.

Α' ἀσπερῶν, ῥ. 127. θ pro τ ob sequentem spiritum asperum, ἀσπερόεις, εσσα, εν. *stellis plenus*, α. ιμ. ἀσπεροῖν, ῥ. 470. ἀσπεροῖν, ε. 546. ῥ. 106. 414, 463. 808. 891.

Α' ἀστροπῆ, α. 322. ῥ. 691. ab ἀσράπῳ, ῥ. 690. *fulguro*. F. ψω. in α. 2. ἡσραπνι. *præter. med. ἡσραπνι*. Hinc est ἀσραπή, & poetice ἀστροπή. ἀστροπήϊς, ῥ. 390. *fulgurator*. ab ἀστροπή.

Α' ἄστρο, ε. 415. 563.

Α' ἄστρο, ῥ. 100. pl. ab. ἀστρον, ὤ, τό.

Α' ἄστρον, ῥ. 376. nomen proprium viri, ἀστροῖω, ῥ. 378.

Α' ἄν, ι, π. τὸ. *urbs*, quintæ simplicium. Hinc Latinorum *astutus*. ἀσεί, elegans, bellus, scitus, ῥ. 91.

Α' ἀσφόδερος, ε. 780. ῥ. 593. *incommodus, noxius*.

Α' ἀσφαλές, ῥ. 128. vide σφάλλω. ἀσφαλέως, ῥ. 86.

Α' ἀσφόδελω, ε. 41. ἀσφόδελος *genus plantæ*.

Α' ἄχων, ῥ. 832. ab ἄχῃ, ὤ, ὦ. ex α priv. & ἴχω seu χῖω *constituo, coerceo*, ἡ. c. *qui coerceri nequit*.

Α' ἄπεισι, ε. 441. pro ἄπεισι, ab ἄπῃ ἢ *damnum*, ἀπῶ *ledo*.

Α' ἀτάλαν, ε. 130. ab ἀτάλλω *cresco*, delicate *more pueri alor*. ἀτάλως *tener, immixtis*.

Α' ἀτῆ, α. 470, ῥ. 198. vel αὐτῆς poetice, idem quod in prosa ἀλλὰ *sed*.

Α' ἄστρος, noxius. Thema ἄστρον *damnum*. ῥ. 610.

Α' ἀστρον, α. 110. ἀστρον *perterrefacio*.

Α' ἀτάδαλον, ῥ. 996. ὅπου γίγνεται ἢ ἄπῃ, ubi *viget noxa*. ἀταδάλον, ῥ. 164. ἀτάδαλον, ε. 133. ἀταδαλίας. *accusativi casus peccata*, ε. 259, ἀταδαλίη, ῥ. 209. ἀταδαλίας *genitivi casus stultitia*, ῥ. 516. εἶνεκ' ἀταδαλίας *propter improbitatem*, ἀτάδαλα, ε. 239.

A'πει̃ *intento*, ab ἀπὸς ex α intensivo quod est ex ἀζον valde & τένω tendo, §. 661.

A'πειον, s. 600. ἀπειον carens sobole.

A'περ, s. 91. bis 113. 703. α. 15. §. 132. *fine*, idem quod ἀνδρ, χειρς, δῖον.

A'περῃ, s. 545. πέρῃ *delecto*.

A'τη, s. 229. non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἰσὺα τῷ ῥῆγι δ' ἀτη, sponde præsto noxa est: sed etiam *peccatum*. ἱλιάδ. ἰώτης γ. 115. atque ita est ab Hebr. *chata*. ἀτῶν, α. 93. §. 230. ἀτησιν, s. 214. 350. pro ἀτῆς ionice ἀτῆς, jota in fine paragoge *ionica*.

A'πμήκοι, s. 183. ab ἀπμῶ, §. 395. *inglorius*. quod est ἀ τῶ honoro. F. τίω præt. act. τίμω. præt. pass. τίμην, unde est πμή.

A'πλάμιδρα, §. 480. Dorice pro ἀπλάμην, per epenthesein, ἔππ pro ἀπλάμην. vide paulo ante ἀπλάμην.

A'τλαγνίων, s. 381. genit. pl. ab ἀτλαγνίης, ὁ, ἡ. *Atlante natus*, ἄτλας, α. & αὐτῶ, ὁ. declinatur duobus modis, §. 509.

A'τλαυῆς, δῶ, ἡ, §. 938.

A'τμή, §. 862. ab αὐτῆσπι. epenthesis literæ τ.

A'τρεμῖαι, s. 537. 3. pl. præf. subj. ab ἀτρεμῖαι *immutus maneo*. Th. τρέω.

A'τροπῶ, α. 259. Nomen proprium Paræ. quæ sic dicitur ἀ minime. παρὰ τὸ ἀντιφρεσιν. ἀτροπῶ, §. 218. 905. ἀτροπῶ ex α priv. & τρέπω *verto*. quod non possit verti & averti.

A'τρυγῆτιο, §. 413. 808. pro ἀτρυγῆτι poetice. ἀτρυγῆτι sterilis, non fructuosus, §. 695. ex α. priv. & τρυγή *triticeum*, *vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus, ἀτρυγῆτι, §. 131. ἀτρυγῆτι, §. 241.

A'τρυπῶνλω, §. 925. ἀτρυπῶνλω idem quod ἀτρεῖς, ἡ ἀτρυπῶνλω. d. nullis laboribus exhausta. Epitheton Minervæ. Th. τρύω.

Aὔ iterum, rursus, s. 293. α. 51. 124. 283. 283. 285. 472. §. 139. 147. 214. 270. 405. 453. 834. 835. 879.

Aὔαλι, s. 586.

Aὔασι, s. 476. ionice pro αὔασι 2. sing. fut. I. med. indic. ab αὔαζομαι. Thema. αὔα.

Aὔασι, s. 813. αὔασι, ἐν, ἡ. *cervix*.

Αὐδή, ὁ. 39. vox ab αὖω clamo. item exsiccō. αὐδῶ, ε. 61. α. 278.

396. ὁ. 31.

Αὖλω, ε. 458. αὖϙ, π, ον. siccus. Th. αὖω.

Αὖθ', α. 181. 293. ὁ. 367. pro αὖθι, αὖθι, ε. 35. 438. rursus ab αὖ, vide paulo ante. αὖθις, ε. 50. 156. 560. 709. α. 321. ὁ. 50. idem quod αὖθι iterum. Attice scribitur per ὁ. ionice vero per τ.

Αὖλακ', ε. 441. pro αὖλακη, ab αὖλαξ, ακϙ, ἡ. sulcus. Dorice αῖλαξ.

Αὐλῆς, ε. 730. ab αὐλή caula, domus, aula. Thema est αὖω spiro, quia ventis est exposita, quibus perflatur.

Αὐλητήρ, α. 285. αὐλητῆρ, ἥρϙ, ὁ. tibicen, ab αὐλᾶς, ὤ, ὁ. tibia.

Αὐλίδϙ, ε. 649. Nomen loci, αὐλῆω tibia cano.

Αὐλῆ, α. 181.

Αὖαν, ε. 741. vide αὖλω.

Αὖρα, ε. 668. ὁ. 872.

Αὖρον, cras, ε. 408. μεταύρον perendie.

Αἰσταλή, α. 265. sicca. idem quod αἶψα, vide paulo ante.

Αὖπε, ὁ. 47. 545. rursus. Thema αὖ rursus, αὖτ', ε. 295. α. 296. pro αὖπε, iterum, ὁ. 124. porro. αὖπε rursus, ὁ. 654. Thema est αὖ.

Αὖϙ, ὁ. 263. 362. 1018.

Αὐτάρ, vide supra ἀτάρ, ε. 63. 82. 89. 120. 139. 155. 598. 605. 612. 726. α. 54. 94. 133. 213. 288. 443. ὁ. 99. 116. 132. 226. 799. 815. 820. 857. 881. 897. 912. 933. 986. 1003.

Αἶπε, ε. 126. 243. 701. α. 102. 248. ὁ. 299. 831. 833.

Αὖπειω, α. 309. resonabant. Dorice 3. pl. imperf. aēt. ab αὖ-
πέω ab αὖτῇ, ἥς, ἡ. clamor. Thema. αὖω clamo.

Αὐπίων, α. 237. Ionice pro αὐτῶν in f. g. ab αὐτὸς ille.

Αὐτό, α. 139. αὐτή, ε. 762. αὐτῷ, α. 71. 269. 217. 232. αὐτῆς, ε. 213. ὁ. 470. αὐτῇ, ε. 225. α. 35. 37. αὐτῶ, ε. 288. ὁ. 400. 428. αὐτῆς. ὁ. 64. ionice pro αὐταῖς, αὐτῆς, α. 248. αὐτά, ὁ. 34.

Αὖτῆς, α. 346. 433. 459. ab αὖτῇ clamor.

Αὐτίκα, ε. 70. 217. 257. statim. ab αὐτός.

Αὖπε, ε. 384. α. 257. ὁ. 169. 237. 318. 772. 803. Th. αὖ rursus.

Αὐτό-

Αὐτόμωσ, ε. 431. est pars aratri, quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit. *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excipit. *στρα* vero est aratri manica. cæteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur.

Αὐτόμω, ε. 96. ibi. ab αὐτός.

Αὐτοί, ε. 246. αὐτὸν, α. 59. 229. 315. 431. αὐτοῖς, ε. 200. 226. 276. α. 305.

Αὐτομάτη, ε. 118. scil. ἄνευ *spontaneum arvum* h. e. ager inatarus ferebat fruges, αὐτόματ' ex αὐτὸς & μάττω, frustra, temere. item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτόματ' non accersiti, sponte venientes, ε. 103.

Αὐτόμη, θ. 258. nomen mulieris. Latine *libera*, *sui juris*. sic πολιτεία αὐτόμωτ' Resp. *libera*, cui nemo leges præscribendi habet potestatem, quæ nullius subjecta est imperio, qualis est *FRISIA*. Item *quæ suis legibus, non alienis utitur*.

Αὐτομόλῳ, θ. 977. αὐτόμω nomen mul. q. d. *quæ ipsa intelligit*. νόμω, ἔς. mens.

Αὐτός, ε. 268. 331. 357. 457. 472. 628. 719. α. 69. 192. 228. 333. 355. 409. 425. 707. 72. 404. 924.

Αὐτοχρόν, α. 190. prope, idem quod χρόν. Adv. χρόνῳ, ε, ὁ, ἡ. *quæ prope est*. item *extemporalis*, subito factus. χρόνῳ πρὸς. αὐτοχρόνῳ *extempore*.

Αὐτοφύης, θ. 813. *sua sponte enatus*. ex αὐτὸς & φύω.

Αὐχίνα, ε. 813. α. 418. ab αὐχλὺ ἐν ἡ. *cervix*, αὐχίνας, α. 171. 174.

Αὐτὸς, ε. 56. 263. 348. 743. α. 253.

Αὐτὸς pro ἰαυτὸς, ε. 291. 294.

Αὐτῶν, ε. 345. 515. α. 152. 377. θ. 125.

Αὐτῶς Adv. *frustra*, θ. 403. item *similiter* pro ὁμοίως, θ. 600.

Α' φ'. α. 374. 392.

Α' φαί, ε. γ. 3. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φημί.

Α' φαυρότατοι, ε. 584. *imbecillissimi*. φαῦρ' Dorice pro φαῦλ' vilis,

vilis, nullius pretii. Attice φλαῦρος, α est intensivum ἐπιφλαῦρον ex ἄζαν.

Α'φείλετο, 9. 443. 3. sing. a. 2. med. ab ἀφαιρέωμαι.

Α'φείλω, ε. 94. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω.

Α'φινος, ὁ, ε. 635. 9. 112. *divitia ex uno anno collectae* (1) (πλῆθος ex multis annis. ἄφινος q. d. ἀφ' ἑνὸς scilicet εἴν. sed πλῆθος q. d. ἐν πολλῶν ἐτῶν, ἄφινος, ε. 24.

Α'φθισος idem quod ἀφθαρσος, 9. 389. Th. φθείω, φθίω corrupturo. ἀφθισος μὲναι perpetua consilia. 9. 545. ἄφθιστος, 9. 805.

Α'φθονος, ε. 118.

Α'φικετο, α. 38. 9. 997. 3. sing. a. 2. med. ab ἀφικνέωμαι. ἀφικεσθε. 2. pl. a. 2. med. 9. 652. ἀφικων, α. 378. 3. pl. a. 2. med. subj.

Α'φνειός, ε. 453. ἀφνειός, ε. 306. ἀφνειόν, 9. 974. poetice pro ἀφνειόν & hoc pro ἀφνειόν per syncopen τν ε. Vide supra.

Α'φροδίσαις, ε. 133, ab ἀφροδῆς inconfutatus. Hinc regulariter ἀφροδίσαια, pro quo ionice ἀφροδῆς & ἀφροδῆ imprudentia, inopia consilii. Thema. φάζω. ἀφροδῆς, ε. 328.

Α'φρογενέω, φ. 196. ex spruta progenerata, ἀφρὸς spruta. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare ut sit ἀφρογενῆ.

Α'φροδίτη, 9. 989. ἀφροδίτη, ε. 65. 9. 16. 199. 822. 962. 1005. ἀφροδίτης, ε. 519. α. 8. 47. 9. 975. 980.

Α'φρὸς spruta, α. 389. 9. 191. ἀφρῶ, 9. 197.

Α'φρων, ε. 208. amens. ex α priv & φρῶ ἑνὸς ἢ mens.

Α'φύσας, ε. 611. a. 1. act. infinit. ab ἀφύω haurio, pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω.

Α'χαιοί, ε. 649. Achivi. ab ἄχος εἶναι τὸ μαρτυρῶν, sollicitudo.

Α'χλῦς, 9. 340. nomen fluvii.

Α'χύνω, ε. 397. dolens. ab ἄχος εἶναι τὸ dolor.

Α'χύν, α. 93. ἀχύν & ἀχύνω idem significant.

Α'χλῆα, 9. 1007. pro ἀχλῆα poetice, q. d. ἄχος ἔλατ, sollicitudo pro populo.

Α'χλὺς ὕψος, ἡ, α. 264. caligo.

Α'χλύμυθος, α. 435. ἀχλύμυθοι, 9. 623. ab ἄχυνμαι. Th. ἄχος εἶναι, τὸ.

Α'χθος

Α'χθ, ιθ, τθ, ε. 690. α. 400. *pondus, onus.*

Α'χθ, ιθ, τθ, α. 457. *dolor.*

Α'χθ, ιθ, ε. 401. *mutilis. χθ, ε. necessitas, utilitas.*

Α'χθ, ιθ, ε. 295. *poetice, facta dialysi τῶν αἰ in ηῖ.*

Α'ψ, α, 257. 336. θ. 169. 652. θ. 169. 495. *retro item statim. Adv. α'ψ illam retroire.*

Α'ψαδδ, θ. 233. α'ψαδδ, *mentiri nescius. Them. ψαδδ facio mentiri. ψαδδ, mentior. propter dimensionem metri hic legendum est α'ψαδδ.*

Α'ψ, ι, 424. α'ψ, ιθ, η. *curvatura in rota.*

Α'ψορρ, θ. 776. *reciproci, resurgentis. ab α'ψορρ. Dicitur etiam α'ψορρ, θ. 959. ex α'ψ, adverbio rursus, & ρο, fluxus. a verbo ρα fluo. in fut. ρεσθαι, in praeterito medio ρορ, unde est ρο, α, ο. & contracte ρς, fluxus. ρο, ης, η. idem. item fluentum.*

B.

Bαζορ, ε. 184. pro βαζορ, de hoc pro βαζορ, à βαζο, loquor. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum. Nam 1) praecedit τς, non τθ. 2) pro ιπιασ, esse potest ιπιασ, quod aequè usitatum est, confer *odnos. d. 597. ι. 376. τ. 415. d. 489. 706. ε. 96. ι. 258. κ. 500. ο. 193. 439. ε. 545. τ. 214. ιλιάδ. ι. 113. κ. 542.* 3) Nulla est hinc hujus anomalie necessitas, βαζο, ε. 786.

Βαθ, α. 288.

Βαθυδίν, α. 169. θ. 338. βαθυδίν, α, ο. *habens vortices profundos. διν, ης, η. aquarum vortex, gurgēs, αἱ τ' ὑδύνων στροφαί.*

Βαθυρρέτιο, Aolice pro βαθυρρέτις, βαθυρρέτις, α, ο. *profunde fluens. ex βαθύς profundus & ρα fluo.*

Βαθυχαίτης, α, ο. θ. 977, *qui densam habet casariam. χαίτη, ης, η. proprie iuba in equo. per metaph. coma, casaries.*

Βαίος, ε. 326. βαίη, ε. 569.

Βαινεσίω, α. 232. ionice pro βαινεσίω, à βαινω, γου, βαινω. Th. βαινω.

Βαίος, ε. 416. *βαίος parvus. prov. χαίτης βαίος, ὁπιδεῖ gratia compendiosa consequitur. confer. ε. 141. h. c. brevitas gratia.*

Βάκχ^ο, υ, υ. vide infra δίαυ^ο.

Βαλάκ^ς, ε. 231.

Βάλλ^ω, 3. sing. a. 2. act. à βάλλω, α. 384. βαλόν, α. 140. α. 402.

βάλλοι^ο, 3. sing. a. 2. med. opt. ε. 432. βάλλαν, ε. 805. βάλ-

λεο pro βάλλω ionice. ε. 107. ε. 272. βάλλα^ς, ε. 295.

Βαρεῖαν, ε. 16. à βαρεῖς, ἥα, υ.

Βαρεύθ^ω, ε. 213. à βαρύθω idem quod βαρύνω μεν γρανι^ο. Th. βαρύς.

Βαρυκ^ο, ε. 818. βαρυκ^ο, ε. 79. βαρυκ^ο γρανι^ο fremens. κτυπίω factum ex τυπίω resono. Them. τῷ πῶ.

Βαρυκ^ο, α. 318. ε. 388.

Βασιλεύ^ω, ε. 883. ionice pro βασιλεύ^ω.

Βασίλει^ο, ε. 666. ε. 886. ε. 995. q. d. βάσις ἔλα^ς. funda-

mentum populi, βασιλῆ^ο, α. 473. ε. 992. poetice pro βα-

σιλῆ^ο, βασιλῆ^ς, ε. 476. 486. 923. βασιλῆα, ε. 897. 954.

985. βασιλῆ^ς, ε. 200. βασιλῆ^ς, ε. 261. ε. 98. βασιλῆ^ς, ε. 246.

βασιλέων, ε. 259. βασιλῆ^ο ε. 82. βασιλῆ^ς, ε. 434. βασι-

λέω^ς, ε. 80. βασιλῆ^ς, ε. 38.

Βασιλῆ^ο, ε. 125. pro βασιλείω poetica dialysi.

Βασιλῆ^ο, ε. 462. 892. à βασιλῆ^ς, ιδ^ο, η. adjective capitur.

Βεβαῶ^ς, α. 307. à βῆω (pro βῆνω) præter. βέβαω. part. præter.

βεβαῶς per syncopen ἔκρηπτι est hic syncope & crasis. Sic-

ut ab ἰσχυῶς per syncopen ἔκρηπτι est ἰσῶς, ἄτ^ο, ita à βε-

βαῶς, βεῶς, ἄτ^ο, quod α à poetis resumitur in βεβαῶς,

metri causa.

Βεβηυῖα, α. 160. præter. med. part. g. f. à βεῖω sum γρανι^ο. F.

βεῖω, præter. med. βέβηθα.

Βέλι^ο, ε. 684. à βάλλω iacta, ε. 684.

Βέλτε^ο, ε. 363. βέλτε^ο poetice pro βελτάν.

Βελεροφόντης, ε. 325, vide supra αρχιφόντης.

Βένθα, ε. 365. à βένθ^ο.

Βήσων, ε. 152. pro ἰβήσων à βῆνω. 3. pl. a. 1. act.

Βήσως, ε. 508. α. 386. βήσων^ο, ε. 860. 865. βησών^ο, ε. 387.

528. ε. 130. βήσων, ης, η. ναῖν.

Βέσας, α. 323. part. a. 2. act. à βέσσημι. Th. βῆνω.

Βέλι^ο, ε. 587. vinum Biblinum, posset videri vinum Theolo-

gicum. Tzetzes ait. διὰ βελίας ἀμπέλυ θρακίας à vite Thra-

cix, quæ dicta fuit βελία.

Bionice pro *βία νις*, fortitudo. Fortitudo Herculis h. e. Fortis Hercules. Fere dixissem Hesiodum hīc ἐβριζεν, i. 147. α. 75. 115. 349. θ. 982. βίης, i. 273. θ. 332. βίη, i. 319. α. 416. 452. 480. θ. 289. 315. 490. βίην, α. 52. 69. θ. 385. 943. 649. βίηφι, θ. 480. 882. φ. est paragoge poetica & reddit vocem ἀκλιν, quamvis in dativo ἰωνι subscriptum maneat.

βίης, i. 31. 499. 575. βίη, i. 314. 632. βίον, i. 42. 230. 599. 687. βιώται, i. 474. 487. βίον ἐπιδάσκει victu indigens, θ. 605. βίον, i. 166. 398. 299. 306.

βλαβερόν, i. 363. βλάβη, i. 256. βλαβερότης, θ. 89. βλάβας, i. 281. α. ἱ. ἀκτ. ἀ βλάβη cum accus. noceo βλάβη, i. 191.

βλιφάρον, α. 7. θ. 910. βλίφαρον, i. τὸ παλαιοτάτον.

βλοσυροῖ. α. 147. 191. βλοσυροί. α. 250. βλοσυροῖσι, α. 173.

βῦς. Dor. βῦς, ὁ, ἡ. βοε, vacca, i. 346. βοός, i. 417. 513. 539. 542. 509. βόας, i. 434. 451. 606. βῦν, i. 403. 788. βυσί dat. pl. i. 432. 579. 605. 814. α. 12. θ. 290. accus. pl. βῦς, i. 793. θ. 291. βόισιν, i. 452.

βοῶ, i. 509. nempe echo in sylva.

Βοιωτῶν, α. 24. nomen gentile, à *boum pastu*.

Βολάνι κλιν, θ. 683.

Βορέας, i. 504. 516. 545. pro βορέη Æolice à βορέας Latine *Boreas nordwind*. βορέην, θ. 379. βορέη, i. 551. βορέω, θ. 870. ionice pro βορέη.

Βόπυσι pascunt, θ. 595.

Βότρυς botrys, ἡ, α. 609. βότρυας, α. 294.

Βυλεύων, i. 264. à βυλεύω *confiliunt* do. à βυλή, i. 264. βυλῶν, θ. 122. 802. 896. βύληα, i. 645. 2. sing. præf. medii. Iones formant secundam singularem à tertia βύλη extrito ὤ. atque ita pro βύλῃ usurpant βύληα, mendose ergo quidam scribunt βύληα. βελῆσι, i. 16. θ. 318. 960. βυλῆσι, i. 79. 99. θ. 993. βυλαί, i. 71. 121. α. 513. θ. 465. 534. ubi ultima corripitur licentia poetica.

βῦς, i. 346. 793. θ. 291. βῦν βοε, θ. 536. βυσίν, i. 404. 427. 557. βεῖν, i. 46. 466. α. 82. θ. 983. ubi βεῖν habetur pro una syllaba.

βέων, α. 243. clamabant, pro ἐβέων 3. pl. imperf. act. à βέω, ὦ. Βοῦπις,

Βοῦντις, 9. 355. ex βῦς & νῦν *vuln.* quæ habet faciem latam, bovinam seu taurinam.

Βοσῦν, i. 389. pro βοηλαῦν boves agitare inter arandum, quod fieri solet scutica.

Βερόδιον, n. 526. à Βερόδης.

Βούχε, κ. 423. 3. sing. a. 2. act. ἀ βούχῃ sonum, strepitum edo.
verbum ἀνομιματισμῶν.

Βελί, σ. 5. 9. 447. Βελίοντι, σ. 5.

Βερίστου, §. 149. Βερίστου α ὁ, §. 714. Attice pro Βερίστου, α,
 ὁ nomen viri, quartæ simplicium. ex Βετ particula intensi-
 va valde & ἄρης mars. q. d. valde martius, Βερίστου, §.
 817.

Βρίθων, s. 464. vide supra βρεχαιθῶνα. βρεθόμπος, κ. 300. βρεθόμπος, κ. 290. βρεθόμπος, κ. 295.

Βερεμενός, α. 441. qui gravat currum. ex βέρω gravo & ἄρμα currus.

Βενήης, 9. 458. 845. βενήων, 9. 72. 130. 287. 854.

Βρότεος, ε. 414. *humanus*, à βροτὸς *mortalis homo*. ε. 15.

Βεγθήσια, s. 771. Βεγθήσια ἔργα *humana opera*, vide βεγρός.

Βεργέτις, α. 367. à Βεργέτις fanie respéctus à **Βεργός** fanies, tabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem à **Βεργός**, quod sæpius legitur in plurali numero **Βεργοί** mortales.

Βροτολοιγὸν, α. 333. 425. λοιγὸς ἢ ὁ pernities, *ρεξτε*. βροτῶ, ε.
212. 531. α. 55. βροτοί, α. 106. θ. 369. βροτῶν, ε. 485.
βροτῶν, ε. 3. 83. βροτῶν, ε. 308. 758. α. 78. θ. 981. βροτῶσι,
ε. 24. 456. 684. θ. 218. 500. 303.

Βεῦσις, α. 395. cibus. à βρώθω, βίβρωσκω confusio F. βρώσι. p.
βίβρωσκω. præt. pass. βίβρωμην. unde est βεῦμα αὐλικόν Hoffm.
Bistein. à βίβρωσις est βεῦσις εως, ὁ. esca. item tineæ. à βίβρω
est βρωίός, ὅ. cibo idoneus. βρώσιος, θ. 797.

Βυθόδμεύων, α. 30. à *βυθόδμεύω* proprie *profunde struo*, *fundamenta probe jacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*; *machinor*. compositum ex *βυθός* ὤ, ὀ. ionice pro *βυθός*, ὤ, ὀ. *fundam*, pars ima. & *δμεύω* pro *δομῶν* *aedifico*. Thema. *δομῶν* in præt. med. *ἔδομην*, unde est *δομος*, α, ὀ. *domus*, &c.

Βωμός, α. 70. ab Hebr. קרבן altare in excelsis extructum ab idololatriis. prov. φίλος μου βωμόν amicus usque ad aras. ἐπὶ βωμόν in aris, θ. 557. βωμόν, θ. 4. βωμός, ε. 135.

Γ.

Γ Αἷ, θ. 117. γαῖα, ε. 32. 101. 120. 139. 159. 230. 506, θ. 45. 108. 159. 479. 344. 821. 839. 843. 858. 861. 867. γαῖς ionice pro γαίας, ε. 19. 70. 549, θ. 147. 158. 300. 334. 413. 421. 463. 483. 441. 884. 891. γαῖη, ε. 161. α. 362, θ. 238. 427. γαῖαν, ε. 11. 61. 159. 503. 485. 546. α. 1. 12. 370, θ. 20. 346. 365. 470. 878.

γαῖον, θ. 15. ex γαῖα & ἔχω, contineo.

γάλα, ε. 588. γάλακτι. hinc lac.

γαλαζάκη, θ. 353. nomen proprium mul.

γαλαῖα nomen mul. θ. 250.

γαλήνη, θ. 244. nomen mul.

γαμβρόν, θ. 818. q. d. γαμερόν à γάμῳ.

γαμέην, ε. 697. 698.

γαμεῖν, ε. 404. nuptam. γαμετός, ἢ, ὄν. at γαμέτης, ὅ, ὁ. maritus.

γαμοῖτο. 696. γαμοῖτο γαμοῖτο, nūbat. præf. opt. pass.

γάμῳ, ε. 69. 695. θ. 603. γάμῳ, ε. 782.

γαμψάνυχες, α. 405. ex γαμψός curvus & οὐξ unguis.

γὰρ enim, nam. ε. 5. 14. 30. 37. 42. 43. namque. ε. 90. 93. 101.

174. 212. 217. 247. 274. 278. 300. 359. 684. 743. α. 15.

20. 35. 41. 56. 69. 75. 116. 141. 172. 219. 273. 343.

344. 356. 420. 478. θ. 269. 364. 389.

γαστρίς, θ. 26. ventres fruges-consumere nati.

Γ', ε. 736. α. 40. γα quidem, ε. 185. 270. α. 5. 17. 50. 54. 108.

171. 209. 260. 299. 300. 316. 429.

γαῖασι, ε. 108. præf. med. à γάω. Th. γένεσις.

γέναι, θ. 185. γέναι, ε. 769. α. 1. med. in prima persona

ἐγενάμην. vide præterea, α. 49. θ. 129. 139. 202. 219.

233. 284. 309. 334. 385. 368. 509. 920. 928. 962. 968.

978. 1007. 1012. 1017. 1019. γενόμην, ε. 139. γέναι.

α. 1. med. infinit. ε. 291. γενόμεν, θ. 82. γενόμεν. α.

88.

γενέσκειν, ε. 183. γενέσκειν εἰς αἰὲς πολλά διδασκόμεν.

γῆ, terra, θ. 679. γῆς, θ. 736.

γείτων, ε. 23. 344. ex γῆα terra, & ἴτης, ε, ὁ. sodalis, amicus. q. d.

γείτοινες sodales ejusdem telluris, ε. 343. γείτοινος, ε. 345. 347.

γείτωα, ε. 23. γείτωσι dat. pl. ε. 699. γείτωας, ε. 398.

γαλῶ, θ. 40. à γαλάω rideo. γαλάζας, ε. 369. γαλόωντες, α. 283.

poetice pro γαλῶντες. sic pro ὁρώων ὁρῶν poetæ dicunt ὁρώων, posito ο ante ω. & retracto accentu.

γαυή, ε. 282. 283. α. 327. γαυῆ, ε. 159. θ. 871. γαυίω, ε. 734.

α. 55. γαυή ionice pro γαυία.

γυρόβλη, θ. 610. idem.

γῆς ionice pro γένε & hoc pro ἰγένε, α. 2. met. fuisse, θ. 657.

γείναι, α. 167. γαίης, α. 418.

γῆνι, ε. 88. 342. α. 2. med. subj. γηνοῦ, ε. 173. 730. 810. θ. 475. 894.

γῆος, ε. 11. 109. 120. 126. 139. 142. 158. 155. 178. 174. 297. θ. 283. 336.

γῆνι, θ. 115. γῆνι, θ. 108. 156.

γῆνι, 3. sing. α. 2. med. opt. γῆνι, θ. 199. pro γῆνι & hoc pro ἰγῆνι. metri causa abjicitur augmentum.

γῆνι, φ. 271. γῆνι, ἥς, ἡ.

γῆνι, ε. 446.

γῆρας, ε. 125. θ. 427. donum, munus. γῆρας, θ. 393. 396.

γῆρας, θ. 1003. γῆρας, ε. 329. 516. θ. 234.

γῆρας, θ. 449. à γῆρας γῆρας, α. & ας τὸ μῦθος. Dativus poeticus à Genit γῆρας, mutato α in ιας.

Γῆ, ε. 561. ex γῆα. circumflectitur in omnibus casibus.

γῆνι, ε. 621. 226. θ. 790. 972.

γῆνι, α. 118. à γῆνι Dorice. γῆνι unde Latinorum gaudeo. γῆνι, θ. 173. γῆνι, ε. 474.

γῆνι, θ. 950. 3. sing. α. 1. act. indic. ab ἰγῆνι pro ἰγῆνι.

Them. γαμίω, γῆνι, ε. 677. γῆνι α. 1. act. infin. θ. 604.

γῆνι, ε. 699.

γῆρας, ε. 92. 114. α. 245. θ. 225. 604. ἐπὶ γῆρας ἰκίω ad senectutem pervenire, θ. 604. γῆρας, ε. 329. γῆρας, ε. 703. γῆρας, ε. 376. senex. à γῆρας α. ας, senectus.

γῆρας, ε. 186. à γῆρας γῆρας, ὁ. per syncopen pro γῆρας.

γηράσας à γηράσῃ, unde ἐγήρασα est & hinc per syncopeν γη-
ρα sicut pro ἐγήρασα, ἔγηρα.

Γηροφύμιον, §. 605.

Γηρουῖα, §. 288. 982. à γηρουῖος, ἴος, ὁ. nomen viri. γηρουῖος,
§. 309.

Γηρούτ', & 258. pro γηρούς) à γηρούμεν conquereor. Them. γῆρος,
ος, ἡ. vox. Heb. tsaron guttur.

Γῆς, §. 106. 807.

Γιγάντων, §. 30. γίγαιες, §. 185.

Γινετ', α. 414. γίνε), ε. 278. 321. §. 876.

Γινεαλ, ε. 791. active capitis, generare scil. debet. Alii legunt
γείναλ.

Γινομῆς, ε. 819. γιόμῃον, ε. 490.

Γινώσκων, ε. 279.

Γλαίκη, §. 244. nomen proprium mul.

Γλαυκῶ, §. 440. ab Adj. γλαυκός, ὁ, ὄν. caecus.

Γλαυκιδών, α. 430. poetice pro γλαυκιδών à γλαυκιδών & poc-
tice γλαυκιδών, sicut pro ὄφιν ὄφιν poetice dicitur ὄφιν.

Γλαυκηγόμη, §. 256. nomen proprium mul.

Γλαυκῶπις, ἴδης, ἡ. caecos habens oculos, epitheton Minervæ,
ex γλαυκός caecus, & ὡψ ὡπός ὁ νύκτα, ε. 72. α. 325. 343.
455. 470. §. 573. γλαυκῶπιν, §. 13. 888. γλαυκῶπιδα, §.
895. 924.

Γλάφ, α. 431.

Γλάφω pro γλαφθεῖν, ε. 531. γλαφθεῖν, §. 297.

Γλυκερῆ, §. 97.

Γλυκερῆς, α. 331. γλυκερῶν, §. 83. 206.

Γλώσση, §. 83. γλώττης, ε. 320. 707. 717. γλῶσσαι, §. 826.

Γλαυκῶπις, γλαυκῶπις à γλαυκῶπις ἰσχυρό. Them. γλαυκῶπις, ε. 203.

Γῶ pro ἔγω à γινώσκω, §. 551.

Γυιακῶν, ε. 66. ex γυῖον, ε. 74. membrum, & γυῖον festino.
ορεῖν.

Γυιακῶν, §. 858. mutilatus à γυῖον claudium reddo, membra
frangit.

Γάμφισσι, ε. 429.

Γονύσιον, ε. 233. γονῖα, ε. 329. ionice. γονῖα, ε. 329, ὁ. patens. γονῖα,
ε. 731.

ῥῥον, ῥ. 495. 919.

ῥῥγῆς, ῥ. 274. à ῥῥγῆς *velox*.

ῥῥγῆς, α. 224. pro ῥῥγῆς, à ῥῥγῆς, ῥ. ῥ. nomen mul.

ῥῥγῆς, α. 430. à ῥῥγῆς, ῥ. nomen animalis noxii in Africa.

ῥῥαῖα, ε. 585. 606. pro ῥῥαῖα. ῥῥαῖα, ῥ. 460.

ῥῥοπαῖα, α. 266. *genua pinguis*, ex ῥῥο & παῖα *crassus*.

ῥῥοῖον, ῥ. 54. à ῥῥοῖος *fertilis*. ionice pro ῥῥο.

ῥῥαῖα, ῥ. 270. 271. ῥῥαῖα, α. ῥ. *anus*, *velula*, idem quod ῥῥαῖα αῖος ῥ.

ῥῥαῖα, ῥ. 499. ῥῥαῖα. à ῥῥαῖα & τῶ. *cavitas*.

ῥῥαῖα, ῥ. 149. 714. 817. ῥῥαῖα nomen mul. ε. 66.

ῥῥαῖα, ε. 66. *membra depascentes* ex ῥῥοῖα & τῶ *membrum*, & ῥῥαῖα item ῥῥαῖα *fatia*, item *depascent*. Qui depascentur, ille satiatur.

ῥῥαῖα, ῥ. 492. *membra* à ῥῥοῖα, α, τῶ.

ῥῥαῖα *dentales*, ε. 425. à ῥῥαῖα, α, ῥ. *dentale* in aratro. ut ῥῥα *ju-gerum*.

ῥῥαῖα, ε. 389. 390.

ῥῥαῖα, α. 334. 418. 460. à ῥῥαῖα *denudo*.

ῥῥαῖα *mulier*, ε. 94. 371. *puella*, *adolescens*, ε. 696. 777. ῥ. 37.

ῥῥαῖα *uxore*, ε. 700. *virginis*, α. 31. ῥῥαῖα, ε. 373. 397.

811. ῥῥαῖα *mulierem*, ε. 80. *uxorem*. 403. *spuam*, ε. 693. α.

274. ῥῥαῖα, ε. 233. 584. α. 242. ῥῥαῖα, α. 10. ῥ.

1010. ῥῥαῖα, ε. 751. *mulieris*, à ῥῥαῖα *muliebri*.

Vel in *gynaeceo*. ῥῥαῖα & τῶ *gynaeceum*. Nomina Graeca substantiva in ῥῥαῖα notant locum. ῥῥαῖα *Colymbium*, *λυκείον* locus ubi Aristoteles philosophatus fuit, *παιδαγωγείον*, ubi pueri, adolescentes &c. educantur & erudiuntur.

Δ.

Δ. ῥ. 650. pro Δαῖα per apocopen à Δαῖα, ῥ. ῥ. *Thema* est Δαῖα.

Δαῖα, α. 334. & 460. Genit. poeticus pro Δαῖα a Δαῖα *artificiosus* derivatur à Δαῖα, ῥ. qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse à Δαῖα *scio*. Δαῖα, α. 137.

N 3

Δαῖα,

δαίδων, α. 275, à δαίς fax. Th. δαίω proprie divido. item convivior ubi cibi dividuntur, δαιτὶς, ὤ. ο. coquus. item uro ubi ignis dissolvit, quæ cohærebant. item scio, quum Logica sit ars rem dividendi etiam sciendi. divido est q. distincte video.

δαίετο, α. 165.

δαίμων, α. 94. quasi δαίμων. δαίμονα, β. 991. δαίμονος, ε. 121. δαίμονι, ι. 312.

δαίμονος, venerandus, β. 655. δαίμονι, ε. 295. pro δαίμονια, α. Ionicè, à δαίμονος. α, ον beatus, admirandus. veteres philosophi Platonem nominarunt θεῖον divinum, Aristotelem vero δαίμονιον admirandum. eccur vero? Plato in libris suis passim facit mentionem Dei: Aristot. contra.

δαίται, ε. 340. δαιτὶς, ε. 720. 734. δαίς δαίτες, ι. cibis, epulum. δαίτη, ι. 740. à δαίω divido.

δαίταις, β. 802.

δαίφρων, α. 119. prudens: bellicosus, δαίφρωνος, ι. 652.

δάκει, 3. sing. α. 2. à δάκνω, β. 567.

δάκρυσι, α. 132. & 270. à δάκρυος. τὸ lacryma. δακρυόεις, β. 227.

δαλῆς, ε. 703. à δαλός, ὤ. ο. titio. Th. δαίω uro.

δαμάσσει, ε. 857. à δαμάω doma.

δαμάζομαι, β. 765. à δαμάζω edomo. δαμάσας, α. 11. β. 490. poetice pro δαμάσας part. α. 1. 2α.

δαμῖνός, ε. 131. part. α. 2. pass. domiti. à δέμω pro δαμάω. δαμῖνός, β. 464. α. 2. pass. infin.

δαναΐδης, α. 229. filius Danai. Nomen patronymicum. Filii à patribus sua acceperunt nomina.

δανῆς, α. 216. ἡ δανῆς, ης, nomen mul.

δαπάνη, ι. 721.

δαίσαυτος, β. 112. 303. 3. pl. α. 1. med. indic. poetice pro ἰδύσσω. augmentum abjicitur & ὄγμα duplicatur. δασάμενος, β. 537. δασυός, β. 425, distributio. à δάζομαι. item tributum, quod penditur ab hostibus, brand-schatzung. Xenoph. δασαύς, ι. 444. α. 1. med. infinit.

δασυτέρων, ι. 512. ex δαυός & τέρον.

δατίδης, ε. 764. dividi, pro δατίδης, exemplaria habent δατί-

δατέωζ, α. pro ε. à δατίομεν *dividor*, Them. δαίν, δατίον) *dividunt*, 9. 606.

δαφείνειν, α. 159. *valde funestum*, *rubrum*, δαφονός *cadis aridus*.

δαίφνης, ε. 433. 9. 40.

δαφονοί, α. 250. *valde cruenti*, *cadis aridi*, ex δα *valde* & φάσθαι *cedes*. Thema φένω. δα particula per se est ἀσμεν, in compositione est ἰπιπνικῶς, hoc est, auget significationem.

Δ' vel δέ, ε. 10. 13. 24. 34. 37. 60. 95. 107. 112. 117. 145. 149. 184. 192. 193. 198. 216. 218. 229. 233. 235. 243. 246. 264. 268. 281. 331. 382. 470. 515. 580, &c. α. 12. 21. 23. 27. 32. 46. 71. 83. 87. 119. 130. 135. 155. 156. 174. 190. 191. 200. 235. 237. 240. 241. 242. 276. 274. 290. 291. 292. 296. 301. 310. 320. 365. 374. 402. 405. 420, &c. 9, 24. 28. 40. 50. 71. 84. 106. 144. 160. 210. 256. 270. 285. 301.

δέδασται, 9. 789. à δάζομαι, F. δάζομαι. præter. pass. δίστασμαι.

δέδωκεν, α. 145. præter. med. part. à δέκω *video*.

δέδωκεν, α. 214. à δέκω *obfervo*.

δέδωκεν, α. 155. *ardebat*, 3. sing. plusq. perf. med. indic. pro ἐδίδωκεν, ε. abjicitur, à δαίνω.

δέδωκεν, ε. 116. *domiti*, à δέμω *domo*. F. δέμω. p. δέδωκεν præter. pass. δέδωκεν.

δείδωκεν, α. 248. part. præter. med. à δίδω. præterito med. δέδωκεν & δείδω poetice.

δείδωκεν, α. 111. 3. sing. fut. med. à δίδωμαι.

δείκνυσι, ε. 449. δέκνυσι, ε. 500. δείκνυσι, ε. 524. per apocopen pro δέκνυσι.

δείλος, ε. 711. *timidus*. à δέδω *timeo*. δειλόν, ε. 183. δειλῶ, ε. 212. δειλοῖς, ε. 684.

δείμων, α. 195. 433. *nomen viri* à δέδω *timeo*, δέμων, 9. 934.

δεινός, α. 129, 9. 769. 933. δεινός, 9. 935. δεινόν, accus. g. m. α. 52, 9. 299, & 307, δεινῶν, α. 147, & 161, δεινῆ, ε. 367. α. 148, 226, 404, 9. 776, δεινῆς, α. 459, 9. 829, δεινῶν, ε. 758, 9. 320, &c. 9. 525, δεινόν n. g. ε. 144, & 685, & 689, & 690, α. 160, & 426. & 430, δεινῆ, α. 445, & α. 262, δεινοῖς poetice

pro δένει, α. 71. & 223. β. 221. & 825. & 856. δένεις γρα-
τες, ε. 673. δεινόισι, α. 166. & 236. ἰὼτα est paragoge ioni-
ca. δεινόφει, β. 138. δεινότατοι, β. 155.

Δεινωποί, α. 250. graves aspectu ex δεινός gravis & ὠψ ὠπὸς ὁ fa-
cies. At ὠψ ὠπὸς ἢ vox.

δειπνῆρας, ε. 440. ἀ δειπνῶ capo. part. a. i.

δειπνολόχης genit. sing. g. f. ε. 702. pro δειπνολόχῃ. Adjecti-
va enim composita sunt g. c. δειπνολόχῃ & ὁ ἢ. proprie qui
convivii insidiatur, h. e. qui accurate illa observat, aut loco
suo curat. ex δειπνόν cæna, convivium & λόχῃ & ὁ. in-
sidia.

Δείξω, ε. 646. δείξαι, ε. 610.

Δεικνύω, α. 391. β. 727. δεικνὺς ἢ collum.

Δέκα, ε. 610. unde est δέκατις decimus. in f. g. δεκάτη, ε. 792.

β. 789. δεκάτη, β. 803.

Δεκαδύω, ε. 424. δεκαδύωτις ex δέκα decem, & δύνω, α, τὸ
palms.

Δελφῖνος, α. 210. & 212.

Δέμας, β. 260. τὸ, ἀκλίον.

Δέμνια, ε. 326. cubilia maritorum, ἀ δέμω edomo.

Δένδρεα, β. 216. ἀ δένδρεον α τὸ arbor, lignum. poetice pro δέν-
δρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφός frater. δένδρεω, ε. 581.

Δέξατο, β. 185. pro ἰδέξατο, ἀ δέχομαι. δέξατο, ε. 87. & 711.
δέξατο, ε. 89.

Δέξιπερῃ, β. 179. pro δέξιπερῇ ionice. δέξις dextra manus. τῇ
τὸ δέχατο. fut. δέχομαι.

Δέο, δέο, τὸ. timor. β. 167.

Δέον, α. 291. 3. pl. imperf. pro ἰδόν ligabant ἀ δέω vincio.

Δερχομῶν, α. 236. dualis numeri, ἀ δερχόμενοι. Th. δέρεω.

δερχομῶσι, β. 828. δερχομῶν, β. 910. Æolice pro δερε-

μῶν. in g. f. δερχομῶν, α. 169. δερχομῶν, α. 160.

Δερχομῶν, β. 911. ἀ δερχομῶν ὡμαι & poetice δερχομῶν.

Δέρμα, ε. 511. cuius ἀ δέρεω excoctio. δέρματι, ε. 542.

Δισμῆ, α. 43. δισμῶν, β. 501. δισμῶν, ε. 479. α. δισμῆς, ε, ὁ.

vinculum. hinc δισμῶν vincio. Th. δίσω.

διδύπερ, ε. 26. 34. α. 124. β. 47. 214. 310. 901. δι-
πύρι, ε. 141.

διδύρι,

Δεύει, ε. 554. 3. sing. a. i. act. subj. à δύνω humectō, rigo.

Δεῦτε, ε. 2. adverb. à sing. δεύω.

Δέχεται, θ. 800.

Δὴ sane, jam. ε. 2. 89. 174. 267. 321. 331. 383. 412. 457. 598. α. 103. 106. 113. 328. 331. 340. 358. 366. 370. 398. 440. θ. 46. 58. 271. 817. 873. Δὴ τότε jam tum, θ. 643. & πάλι τότε δὴ, ιλιαδ. ἰώπυ, ε. 708. Δηθὰ, θ. 623. 883. 888. 900. 1014.

Δηϊοτῆς, θ. 852. Δηϊοτῆς ἦτορ ἤρυγνα. à δηΐος hostilis. & hoc à δαίω uro. Δηϊοτῆς, θ. 662.

Δημήτηρ, ε. 298. θ. 969. nomen idoli. q. d. γῆ μήτης, ceres. Δημήτερος, ε. 32. 290. 391. 464. 595. 803. θ. 912. Δημήτης, ε. 463. Δημήτεια, θ. 454.

Δημῶς, ὅ, ἀ. adeps, θ. 538.

Δῆμον, populus, ε. 259. δῆμοι, ε. 525. θ. 478. δῆμος, θ. 971.

Δήνεια, θ. 236. consilia. à δῆναι, το. consilium. vastramentum. chaldaice dena, meditari. alii habent μήδεια.

Δῆεν, ε. 14. 33. α. 241. 251. 306. à δῆεαι, το, ἡ, lis, contentio. Δηεάω rixna.

Δηρόν διῶ, θ. 629. ιλιαδ. β. 298. αἰχρόν τοι δηρόν τε μένει κενόν τε νείσῃ, turpe diuque manere, vacuumque redire.

Δῆσσι pro ἰδοσι ligavit à δῆω, θ. 648. δῆσσαι, ε. 540. α. 1. med. infinit. à δῆω ligo.

Δηώσας, α. 67. fut. 1. act. infinit. à δηόω populor, occido. pro quo poetæ etiam δειόω, à δηΐος vel δαΐος hostilis. Thema est δαίω uro, ναΐτο.

Δία Iovem, ε. 52. 271. θ. 11.

Διὰ, ε. 13. 71. 121. Διὰ βελας ex consiliis, ε. 505. Διὰ θρήνης per Thraciam, ε. 513. 517. α. 318. θ. 65. cum accus. per. sic θ. 398. 481.

Διὰ ἀρετα, α. 364. 461. Thema δρόσσω.

Δια divina h.e. præstantissima, α. 338. θ. 376. 969. 979. 1004. 1016.

Διδοίς, θ. 292. part. a. 2. act. emensus. à διδοίω.

Διδόν, ε. 738. a. 2. act. subj.

Διδόν, ε. 512. 515. 517. perfat. ex διδοίω & ἀνιμίστο. Th. ὄω.

Διδοίω, ε. 77. nuntius. Dicitur etiam διδοίω ορεῖ. à διδοίω. Διδοίω, ε. 68.

διακενόμενα, ε. 35. διακενόμενα, θ. 85.

διαμπρις, ε. 234. θ. 402. perpetuo, ex δια, ἀνὰ, & πέρας αἰῶ-
τι terminus. q. d. penitus (δια intendit significationem) ad
finem.

διῶν, ε. 477, α. 287.

διασπιδνῶσι, θ. 875. 3. pl. præf. act. à διασπιδνῶμι ad formam
ἵστημι. Thema est σπιδνῶν, σπιδνῶζω, σπιδνῶνμι dispergo.

διδάξῃς, ε. 697. α διδάσκω doceo. pro quo etiam legitur διδά-
σκῶ, F. ἦσαν α. 1. act. ἰδιδάσκῃσι.

διδασκῶσι, ε. 64. α. 1. act. infinit. sic pro δίδωσι dicitur etiam
διδάσκω, &c.

διδυμάων, α. 49. qualis num. à διδυμάων ω pro διδυμῶ.

διδῶ, α. 328. pro δίδωσι à διδῶν. δίδωσι, ε. 636. δίδωσι, ε. 223.
θ. 219. 905.

διέκει, α. 20. imperf. med. à διέκειμι.

διεδόσα, θ. 885. distribuit, 3. sing. a. 1. med. à διέδάζω, σ
poetice duplicatur. sic διεδόσας διενίστησι 2. sing. a. 1. med.
pro διεδόσω. ionice ω mutatur in α. θ. 544.

διήλων, pro διήλων, 3. pl. a. 2. med. θ. 112. à διέκλυμι.

διερεῖν (ἡμεῖς), ε. 458.

διέπει, ε. 274, θ. 74.

διεπικύβητος, ε. 395. 3. pl. a. 1. med. à διέπικυβῶ.

διζέω, ε. 601. inquirere, præf. med. infinit. a διζέωμι, διζέ-
ωμι, ε. 426.

διηδύμα, θ. 260. διη, θ. 866.

διηλεκίστην, θ. 812. dativ. poeticus, à διηλεκῆς ex δια & ἡ-
λεκῆς perpetuus, διηλεκῆως prolixè, θ. 627.

Διί, ε. 69. 257. 463. 722. α. 56. θ. 36. 287. à ζεύς, vide suo
loco.

δικας, ε. 123. 223. 252. 260. Th. δίκη, jus, fas. in dativo casu
δίκη, ε. 9. 190. 315. 254. 276. α. 25. θ. 434. ingenic. δι-
κης, ε. 211. 218. 278. unde δίκαιος iustus, ε. 268. δίκαιος,
ε. 188. 224. δίκαιον, ε. 269. δίκαιος, ε. 46. ε. 219. δίκαια, ε.
215, θ. 236. & δίκαι per apocopen, ε. 278.

δικάω, ε. 39. α. 1. act. infin. pro δικάζω à δικάωμι jus dico.
Them. δίκη, jus.

δικαιόπερον, ε. 157. à δικαίω, δικης, ε. 211. 218. 273.

δικῶ, ε. 157. à δικαίω, δικης, ε. 211. 218. 273.

δικῶ, ε. 157. à δικαίω, δικης, ε. 211. 218. 273.

δικῶ, ε. 157. à δικαίω, δικης, ε. 211. 218. 273.

δικῶ, ε. 157. à δικαίω, δικης, ε. 211. 218. 273.

δικῶ, ε. 157. à δικαίω, δικης, ε. 211. 218. 273.

δικῶ, ε. 157. à δικαίω, δικης, ε. 211. 218. 273.

δικῶ, ε. 157. à δικαίω, δικης, ε. 211. 218. 273.

δικῶ, ε. 157. à δικαίω, δικης, ε. 211. 218. 273.

Διάνη, s. 39. 237. 247. 267. 270. 277. 281. 750. 9. 916. δι.
 πων, s. 262. διανσι, s. 217. 248. 9. 26. vide paulo ante διαν.
 Διάνη vertere, s. 596. ionice, pro Æolico διάνηται. communi-
 ter διάνει à διάνει moreo.

Διάνηται, 9. 337. à διάνει εἶναι ἢ à διάνησι ἢ vortex, gurges.

Διάνη, 9. 791. dat. pl. à διάνη vortex.

Διάνει, s. 763. α. 22. adverb. è loco à Iove.

Διός, s. 4. 36. 51. 79. 265. 674. α. 66. 1100. 150. 202. 320.
 242. 9. 13. 25. 316. 386. 465. 815. 966. à ζῆς in geniti-
 vo διός. vide suo loco.

Διόν, 9. 991. διόν δια dirus, α, um.

Διόγνη, α. 340. à Iove generatus, generosus ex διός & γνήσις pro
 γνητός. Th. γινόμεν.

Διοτρεφής, 9. 992. ex διός & τρέφω alo. διοτρεφής, α. 118. διο-
 τρεφών, 9. 82.

Δις, s. 299. 709.

Δίφρα, α. 321. 324. 392. 456. à δίφρα (q. δίφρα) & ο locus
 in curru, ubi auriga & parábates sedebant. per syn. memb.
 κυρτός, δίφρα, α. 61. 195. δίφρα, α. 338. 385. 465. δίφρων,
 α. 306. 370. δίφρας accus. pl. α. 109. currus.

Διφῶσα, s. 377. à διφῶω quero.

Διχ, s. 156. pro δίχα scorsim. Thema est δις.

Διάνυσ, α. 400. 9. 947. Bacchus, quia, quum nasceretur,
 fecit διός θυξον, ut habet fabula gentilis, propter metrum
 το σ duplicatur & ο mutatur in ω. βάλλω non legitur in He-
 siodo: à βάλλω βάλλω loquor. ebrietas est garrula. διανύς, s.
 612. διάνυσον, 9. 941.

Διάνη, 9. 353. nomen idoli Ethnici, διάνη, 9. 17. q. d. διός
 ἄνασσα Iovis regina.

Διμήσιον, α. 48. 9. 453. 1000. 1006. domita, à διμω (pro δι-
 μῶν) fut. διμῶ. præt. act. διέμνη. præt. pass. διέμνηται σται
 ται. Hinc α. 1. pass. ιδιμήθην η vide supra δαμίντες.

Διμῶς, s. 571. 606. α. 49. à διμῶς ὡς ὁ servus domitus. διμῶς,
 ἢ, ὁ, s. 428. 468. idem quod διμῶς. Thema est δαμῶω domo,
 διμῶς, s. 457. διμῶν, α. 276. διμῶσι, s. 595. διμῶσι, s. 500.
 764.

Διοφείης, 9. 107. 736. 807. διοφείης (ionice) 9. 826.
 à διοφῶ

ἀ δρόϕος ἢ δ' caligo. ex δα valde & ἡφος ἢ πῖ nubes. vel ex
δῆτω ἢ moneo & ἡφος.

Διὰ, s. 430. pluralis & dual. numeri tantum, poetice pro δὲ
vel δύν, duo.

Δίειν, ε. 186. 3. pl. a. 2. opt. pro δίδηναι.

Διοιοί, α. 113. 211.

Διοιῶ dualis num. α. 234.

Διουτών, α. 486. 9. 466. 772. δειύζας, α. 333. 425.

Δόλω, 9. 889. δόλον, ε. 83. α. 30. 9. 175.

Δολαφροῖα cogitans fraudes, 9. 550.

Δολίλῳ, 9. 160. ἀ δόλιος, δολίη ἐπὶ τέχνῃ dolosa arte. 9. 540.

Δόλιχ' per apost. pro δολιχά, 9. 186.

Δολωθείς, 9. 494. ἀ δόλωσ dolos machinor, circumvenio.

Δόμοϕ, ὁ, 9. 386. 751. ἀ δόμοϕυ edifico. præt. med. δίδομαι
δόμος, α. 1.

Δόμῳ, a. 2. act. infinit. s. 352. ionice, pro δόμοϕυ æolice. io-
nes tollunt solum α, relicto accentu, pro δόμοϕ. Them.
δίδωμι.

Δόμοι, 9. 767. ades. δόμον. 152. 744. α. 45. 90. δόμον εἰσὶς ἐν
domo, 9. 753. δόμον δέ, α. 38. domum versus. δόμων, ε. 518.

Δόμοισι, ε. 96.

Δορυσσά, α. 54. ex δόρυ lancea; & σάος ἀ σείω, qui lanceam
vibrat.

Δός, ε. 451. βόι δός ἐ ἄμαξαν par boum da & plaustrum. Δό-
σιν, ε. 716. Δόσις, 9. 93. δόπ date, 9. 104.

Δότερες, ε. 154. ἀ δότης, ἦρ, ὁ. Th. δίδωμι. δότηρες, α. 131.

Δύπ, α, ὁ, 9. 70. fragor, strepitus. 9. 703. δύπ, ὁ, ὁ, vide
supra δραβίσται.

Δύρε, ε. 805. pro δύρεϕ per apocopen, & hoc pro δύρεϕ ἀ
δόρυ. δύρεϕτ' ε. 454. δύρεϕ, α. 462. δυρεί, α. 362. pro δύρεϕ-
π, poetice, per synopen.

Δοχμῶεις, α. 389. ἀ δοχμῶς ἢ ἐν κυτῶνι, obliquus.

Δοχμῶϊ, α. 144. 9. 322. 825.

Δράκων, α. 262. pro ἰδράκων 3. pl. a. 2. act. ἀ δρέκω in a. 2. ἰδρά-
κων. facta metathesi ἰδράκων.

Δράκωντι, α. 233.

Δράκων, 9. 323. δράκωντι, α. 166.

Δραπέ-

δρεπάνας falces, α. 292. δρέπανον, θ. 162. à δρέπανο carpo. F. δρέ-
ψα. δρέψαθ, θ. 31. α. 1. med.

δρεμεία, α. 261. 411. à δρεμὸς ἔσθ' ὁ proprie actus gustu seu sapor-
re. per metaph. gravis, molestus, θ. 712. μῆχλω δρεμῖται ἰγνι-
ρα. δριμύ, α. 457.

δρύαλον, α. 187. δρύαλ' est nomen viri, qui quercum satis
habet.

Δρύαζε, α. 179. à δρύας, αἶθ', ὁ. nomen viri à δρύς υὸς ἡ. quer-
cus. tam durus ut quercus.

δρύς υὸς ἡ quercus, ε. 230. 507. α. 376. 421. δρυός. ε. 434. 484.
δρύα, ε. 528. δρύον, ε, π. nepus, saltus, δρυῶ accus. à δρύς.

Quæ in genit. habent θ purum terminant accus. in ν. θ. 35.

δύαμι, θ. 420. potentia. δυνάμι, α. 354. δυναμῖ possunt. in 2.
sing. δύναμι ad formam κρείμαμι. δύνα, ε. 213. δυνάμη, θ.
348. δύνη, ε. 348. α. 121. ionice pro δύνῃ, 2. sing. præf.
med. subj. υἱάτε δύνῃ.

δύνω, α. 151. pro δύνωσι ingrediuntur, à δύνω, δύνω. δύνωσι, ε.
614.

δύνω ε. 726.

δύο, communiter, duo. α. 112. 187. θ. 278. δύο attice duo, α.
22. 770. α. 402.

δυσολιγίς, ε. 504. θ. 652. ex δύς, quæ particula in composi-
tione tantum legitur, significatque *difficiliter*, & ἀλίζω
εὐρό.

δυσόλαδ' τανυς, ε. 194. κίλαδ', ε, ὁ. sonus, vox.

δυσονμία, θ. 230. à δυσονμία, ionice α mutatur in η. proprie
mala legum institutio. item licentia, qua qui uruntur difficul-
ter se legibus subiciunt, jugum legum excutunt.

δυσάμφαθ', ε. 720. proprie τραχέα difficilis. ex δύς & πίπιμ-
φα. ἀσύμβολ'. δυναμφέω, ε. 616. δυναμφέω, θ. 440.

δύαστο, α. 108. poetice pro δύστο. ionice & hoc pro δύσε
ἰδω præf. med. imperat. à δύνω. Fut. med. δύσμεν, unde
formant novum verbum δύσμεν induo. ἐδυσάμην, ε, εἶθ' in-
ducebam.

δυσασφράων, ε. 382. Æolice, sic g. f. exprimitur pro δύσ-
σφράων.

δυσφύμιον, ε. 733.

Δυσφρογίαν, 9. 102. δυσφροσυάν, 9. 528. genit. pl. Ἰσolicas;
 à δυσφροσύη ης ἡ. Thema. φρ. λω.

Δυστυνίμω, 9. 171. à δυστυνίμω ex δύς & ἴστωμα nomen, cui est
 infaustum nomen.

Δωδεκάτη, ε. 789. δωδεκάτητον, ε. 749. duodecim annorum, δω-
 δεκάτω, ε. 772. 774. à δωδεκάτω duodecimmo.

Δωδεκάμηνος, ε. 250. μὲν μῶνός ὁ mensis.

Δωδ, ε. 352. 933. (δω δῶς δῶ) 3. sing. a. 2. act. subj. à δίδωμι.

Δωδεκά, α. 162.

Δωῖς attice, ε. 353. pro δῶν à δίδωμι.

Δωκ', α. 400. pro δῶκε & hoc pro ἰδῶκε, apocope poetica, δῶ-
 κε, 9. 819. δῶκεν, ε. 703. δῶκεν, ε. 739. pro ἰδῶκεν, 3. pl. a.
 1. act. indicat. ab ἰδῶκε. Legimus Theocrit. ἰδῶκεν. 27.
 aliis, 28. aliis, 36. cujus inscriptio est ἰαερός, v. 21. δι-
 μῆται μὴ δὴ σε κακώτερον ἰαερα δῶκεν. Hic δῶκεν posset videri
 esse ab ἰδῶκε (pro quo ut hinc videmus usitatum est ἰδῶκε)
 sed præstat derivare à fut. vide hanc ipsam vocem in Lexic.
 N. T. ex Ioan. 17. v. 2. & Apoc. 13. v. 16.

Δῶμα, 9. 410. pro δῶμα à δῶμα. δῶμα, ε. 8. 51. 100. 127.
 α. 14. 471, 9. 40. 603. 303. 435. 777-783. 704. 816.
 963. Δῶμασι, 9. 286.

Δῶρε, ε. 612. α. 123. 415, 9. 103. 399. Δῶρεσι, α. 47. δῶ-
 ρον, ε. 85. 86.

Δωροφάγος, ε. 39. δωροφάγοι, ε. 262. Duo turpissima vitia in
 iudice ἡ δωροφάγια & ἡ ἀπειροποληψία. dicitur δωροφάγος,
 qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Active ca-
 pitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzès intelligit
 τὸς ἐκ τῶν καμμένων δῶρεν ἀφαιρῶντες, qui ex illis largitionibus vi-
 vunt, ad quam pestem è medio tollendam stipendia erant
 constituenda illis iudicibus digna.

Δωρεῖς, 9. 250. Δωρεῖς, 9. 241.

Δώος, ε. 354.

Δώσω, fut. 1. act. à δίδωμι, ε. 57. Δώσωσι, ε. 176.

Δώτη, ε. 353. usitatus δότης & ὁ dator.

Δωτῆρες, 9. 46. 633. δωτῆρες ἰάνων datores bonorum: malo δωτῆ-
 ρες ἰάνων. ἰάνων scil. δωρεῶν, ubi ἰάνων est genit. pl. g. f. pro ἰών,
 vide infra ἰών.

Δωτῶν,

διδωται, ὅτι ἡ, nomen mul. 248.

διδωται, θ. 222. pro δῶσι poetice, nova ἔω μεγάλα ἐπιθήσει.

E.

E^ν ἑαυτῷ, ε. 266. ἔδῃ ἐ λήθη, neque ipsum latet, α 359, θ. 332. 482.

E^{ως}, θ. 772. ab ἑαυ. ἑαυται, ε. 340.

E^κ αὐτοῦ, θ. 46. vitiose videtur quibusdam scribi ἑαυτοῦ pro ἑαυτοῦ Æolice ab ἑὸς ἢ ἐν ἑαυτοῦ. Magis arridet iis analysis, qua deducitur ab ἑὸς ἐκ ἑαυτοῦ, idem quod ἑὸς vel ἑὸς bonus, subintelligi potest δίδωται ἢ δίδωται donum. Sed pace illorum, subintelligi etiam potest in ἑαυτοῦ (pro ἑαυτοῦ Æolice) τὸ δίδωται. Nam omne donum per se intelligitur esse bonum. Deus. vero dator & largitor donorum suorum h. e. quæ ab ipso proveniunt & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum ἑὸς ἢ ἐν pro ἑὸς sit vox proba nec ne. Desideramus hinc auctoritatem, ἑὸς vero ἐκ ἑαυτοῦ a ut esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest. Verius ergo per spiritum asperum scribitur ἑαυτοῦ quam per spiritum tenuem.

E^ν αὐτῷ, ε. 532. 3. sing. præter. med. pro ἑαυτοῦ fractus fuit. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præter. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non passive.

E^ν αὐτῷ, ε. 475. 490. contracte ἑαυτοῦ unde Latinorum ver. ἑαυτοῦ, ε. 567.

E^ν αὐτῷ, ε. 728, θ. 95. 738. 809. 823. ionice pro ἑαυτοῦ.

E^ν αὐτῷ, θ. 126.

E^ν ἑαυτῷ, ε. 768, ἑαυτῷ ἑαυτοῦ ἡμεῖς, septima dies, sacra dies.

E^ν ἑαυτῷ, ε. 803.

E^ν ἑαυτῷ, θ. 194. 3. sing. a. 7. act. ἢ βαίνω. ἑαυτοῦ, a. 1. med. α. 338. θ. 423, a. 1. act. ἑαυτοῦ legitur ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ in ἑαυτοῦ versu 542.

E^ν ἑαυτῷ, θ. 389.

E^ν ἑαυτῷ, θ. 839. ἢ βρονταῖον tonitru, βροντῇ tonitru.

E^ν ἑαυτῷ, ε. 247. α. 464. 473. ἑαυτοῦ, ε. 286. 387. 341. 698.

E^ν ἑαυτῷ, 3. sing. a. 1. act. indic. θ. 485. ἑαυτοῦ in manus do. ἢ γάλας τὸ γάλας manus seu vola. idem quod ἑαυτοῦ.

E^ν ἑαυτοῦ.

Ε'γένοντο, §. 46. 3. pl. imperf. à γένομαι. ἐγένοντο. 3. fing. 2. 1. med. 1. 17. §. 126. 217. 313. 406. ἐγένοντο, §. 969. ἐγένοντο, §. 111. 123.

Ε'γείρε, 1. 20. ἐγείρει, 1. 571. ἐγείρειδω, α. 176. 2. dual. imperf. pass. poetice augmento abjecto pro ἐγείρειδω.

Ε'γχεῖσθαι intestina, §. 537.

Ε'γκρίνεις, §. 487. 899. pro ἐγκρίνεις.

Ε'γκυβόσκω, 1. 376.

Ε'γκύβω, 1. 214. ab ἐγκύβω, inf. ἐγκύβω, 2. 1. activ. ἐν-κυβω.

Ε'γω, 1. 216. tanquam à γινώμι. Thema γινώσκω, fut. 1. γινώσκω. 2. 2. ἔγωγε ως α.

Ε'γχεῖσθαι, τὸ λακτα, α. 135. 199. 414. 453. ἔγχεσθαι, α. 360. 456. 635. ἔγχεσθαι, α. 417. ἔγχεσθαι, §. 186. ἔγχεσθαι, α. 190.

Ε'γχεῖσθαι domesticum, in eo loco ubi habitas, 1. 342.

Ε'γω, 1. 10. 57. 106. 172. 206. 268. 284. 659. α. 89. ἔγωγε attice, 1. 680. ἐγὼν Dorice, 1. 652.

Ε'δωκ', 1. 449. pro ἔδωκε, 3. singul. a. 2. act. à δάκω rodo, mordeo.

Ε'δάμασι, α. 408. §. 332. pro ἔδωμασι à δαμάω.

Ε'δωσάμεθα, 1. 37. pro ἔδωσάμεθα, poetæ duplicant ε metro id postulante. à δέχομαι accipio. ἔδωσάμεθα destinavit, §. 520.

Ε'δέξασθαι, §. 479. à δέχομαι.

Ε'δωκον à δέω ligo §. 718.

Ε'δίδαξαν, 1. 660. §. 22.

Ε'δίδον, 1. 138. pro ἔδιδδον à δίδω pro δέδωκε.

Ε'δω, §. 30. pro ἔδωκε, quæ vox legitur §. 141.

Ε'δονεῖς, α. 237.

Ε'δω, α. 203. §. 114. 128.

Ε'δυσσιν edunt, §. 640. πίπτετε ποτὶ αὐτοὶ ἔδυσσιν. Sed contradicunt sibi, ἱλιάδ, 1. 341. ὃ γὰρ σίτοι ἔδυσσιν ὃ πίπτεσσι αὐτοὶ σίτοι.

Ε'δεν, §. 386. ionice pro ἔδεν.

Ε'δεξιόω, sedem habens, §. 388. ab ἔδεξιω ὡ poetice ἔδεξιω.

Ε'δύνατο, 1. 133. vide supra δύναμις.

Ε'δωδής, 1. 191. ab ἔδω.

- E' δωκε (vide δῶκεν,) ε. 277. α. 125. β. 914. ἰδῶκεν. ε. 353. β. 399. ἰδῶκεν, ε. 92.
- E' δώρησαν, ε. 81. à δῶρίω.
- E' εἶπε, ε. 86. 204. pro εἶπε prosthesi poetica. εἶπεν, β. 24. 3. pl. α. 1. Them. ἔπεν.
- E' εἰς ἡμῶν pro εἰς, θεογ. 145, per ἀποδοτικὴν poeticam.
- E' ἔλδωε, α. 36. ἔλδῃ, ε. 379. Them. ἔλδομαι.
- E' εἰς γ', α. 333. ἔειρε, ε. 267. β. 751. ἐντὸς εἰρεῖς, intus cohibet, εἰργων, ε. 478. Them. αἰργω.
- E' εἰρη, α. 395. pro εἰρητος à ρίω fmo.
- E' ζε, β. 694. 847. à ζῆω serueo.
- E' ζόριμον, ε. 591. 724. ἔζω, ἔζομαι.
- E' ζων, ε. 112. 3. pl. imperf. act. à poetico verbo, ζῶω pro ζῶω αἰ, pro ζῶα dicunt ζῶω, sicut pro ἡβῶω αἰ, ἡβῶω.
- E' ἔω erat vel fuit. pro ἔω quod est duorum temporum imperfecti & aoristi 2. ε. 11. 117. α. 142. 144. 288. β. 58. 277.
- E' ἦσθα, ε. 132. ἦε est Æolica paragoge, Th. εἶμι, in subj. ὦ ἦε & poetica prosthesi, εἶμι, ἦε.
- E' ἔω, β. 487. 890. 899. εἰς ἢ ὡς fuit, α, ut. ab εἶ.
- E' ὦ, α. 50. pro ὦπ ob seq. aspiratam.
- E' ἦέλω, ε. 207. ἦέλεις, ε. 106. ἦέλῃ, ε. 208. β. 429. ἦέλυσσι, ε. 39. ἦέλωμι, β. 28. ἦέλῃμι, ε. 390. vide ἦελῃ, ε. 278. ἦέλῃμι, β. 164. ἦέλῃσι, ε. 266. 710. est paragoge poetica, ἦέλῃσι, ε. 666. β. 430.
- E' ἦέλων, ε. 355. ἦέλυσσι, α. 198. β. 443.
- E' ἦέλημι, ε. 118. ab ἦέλω.
- E' ἦένθ, ε. 510. α. 261. β. 805. ab α. 2. med. ἦέμην σε πο.
- E' ἦεσαν, ε. 74. 654. ab ἦέλω posui, ἦεκε, α. 136. 675. β. 400. 974. ἦεκεν, ε. 287.
- E' ἦελασι, α. 140. à θλάω frango.
- E' ἦερίων, α. 212. 3. pl. imperf. à θινάω epulor.
- E' ἦεφθη, β. 192. pro ἦεφθη quia formatur à πῆραω alioqui τ scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce ἦεφῶω videre est.
- E' ἦένειον, α. 156. 210. 257. 286. à θινάω. Thema est θῆν, ἦερετω feror.
- Eἰ, ε. 106. 270. 278. 359. 390. 432. α. 358. β. 98.

Εἶασι, ε. 460. pro ἴασι ab ἴασι, τὸ. ἄρη εἰς εἰασην ὅτε τὸ γλῶττα ἄρῃα διῶ. hæc veris descriptio est apud Homerum.

Εἶασιός, ε. 670. 780. εἶασιόσι, ε. 75. 9. 279.

Εἶασ, α. 424. α. 1. act. ab εἶασι.

Εἶα) pro εἶα) ionice, sedent. 9. 623.

Εἶδθ, ε. 63. 712. 9. 259. 908. εἶδει, εἶδε, α. 5. 9. 153.

Εἶδως, ε. 54. 729. 825. 9. 545. εἶδωτες, ε. 185. per syncopen duarum literarum η & κ pro εἶδωτες ab εἶδω sciō. Them. εἶδω εἶδωκα, ε. 519. εἶδωκα, 9. 313. 887. εἶδωκα, 9. 264.

Εἶλω, ε. 269. εἶη, ε. 346. 483. 499. 557. 575. 587. 604. 615. 9. 128.

Εἶθαρ statim, 9. 688.

Εἶσι) poetice pro λέγει), 9. 910.

Εἰκάδι, ε. 790. Thema εἰκοσιγινῖ, unde est εἰκαεὶ ἀδθ εἰ numerus complectens viginti. εἰκάδι, ε. 818.

Εἶπε, α. 353. cede. ab εἶπω similis funt. item cede.

Εἶπ', ε. 643.

Εἶπελθ, α. 322. εἶπελα, α. 451. εἶπτιω poetice pro εἶπτιω & hoc pro εἶκέτιω 3. dual. imperf. act. ab εἶπω, α. 390.

Εἰκυῖαι, α. 206. similes. part. præter. act. g. f. ab εἶκω. F. εἶκω. P. εἶκα (pro εἶκα.)

Εἶλε, α. 2. act. ab αἰρέω, ε. 154. α. 139. 457. 9. 327.

Εἶλεθ, α. 2. med. α. 135. 9. 853.

Εἰλέσθαι Luciam, 9. 922.

Εἰλιπόδας, ε. 793. ex εἶλω pro quo usitatum αἰρέω flecto, & πῶς pes. εἰλιπόδων, 9. 983. εἰλιπόδων, 9. 190.

Εἰλιγμθ, 9. 791. ab εἰλίπω, Them. εἰλίω.

Εἰλυφας, α. 275. ab εἰλυφάζω. Dicitur etiam εἰλυφῶν ἢ circumvolvo, involvo. εἰλυφῶντες poetice pro εἰλυφῶντες, & hoc pro εἰλυφῶντες, 9. 692.

Εἶμαρθ, 9. 894. fato decretum erat. à μείρω divido, partior, F. μερῶ. p. μεμαρκα. præter. pass. μεμαρκα Attice εἶμαρκα cum spiritu aspero. quæ suum cuique distribuit. in plusq. perf. εἶμαρκα σο το. εἶμαρκα ἡς, ἢ fatum.

Εἶμα, α. 159. ab ἐνυμι. εἶμαθ, ε. 554. vestes.

Εἶμθ, α. 351. sumus pro ἐσμθ poetice.

Εἶ, ε. 362. 495. 9. 983. pro εἶ poetice.

Εἶπεν, ε. 62. pro εἶπον poetice.

Εἰσέειν, ε. 560. 628.

Εἰσηκε, α. 264. 268. 3. sing. plusq. perf. ab ἴσημι. F. εἴσεται p. εἴσηκε ubi spiritus asper ex præsenti repetitur ceu initialis litera.

Εἶσθε, α. 151. pro ἴσθε intra, poetice cum Genit.

Εἶχε, α. 214. 223. εἶχον, α. 132. 271. 285. 310. 311. Th. ἔχε.

Εἰως, α. 378. pro ἕως donec, Adverb.

Εἷ, ε. 70. 104. 447. 473. 721. 763. 776. α. 222. 267. 9. 46. 84. 271.

Εἰκύνθη superabat, α. 4. à κύνυμι, Th. κύνω proprie occido. item vinco. per syn. speciei.

Εἰκάλισσι, 9. 391. pro ἐκάλισσι poetice à κελίω.

Εἰκὸς procul, longe cum Genit. α. 217.

Εἰκρετύνθη, 9. 676. 3. pl. a. 1. med. à κρετύνω. Th. κρετύνθη & per metathesin κρέτθη, εἴθη, τῷ.

Εἴκρετον, α. 283. 299. 9. 459. 370. εἴκρετον, 9. 393. ἐκρέτθη, 9. 151. ἐκρετα, ε. 391. 9. 73.

Εἰκρή, 9. 441. Hecate, nomen mul. ἐκρήτιον, 9. 406. 418.

Εἰκατὶόλκω, α. 58. ἐκατὶόλκω, ε, ὅ. qui procul tela ejaculatur. Epitheton Apollinis.

Εἰκατὶόλεται, α. 100. ἄολις pro ἐκατὶόλεται, ab ἐκατὶόλετης, ε, ὅ ex βέλθη, εἴθη, τῷ. telum, & ἐκὸς Adv. procul.

Εἰκατόμβας, ἐκατόμβη, ης, ἡ. sacrificium solenne constans centum bobus h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat, ex ἐκατὸν & βῆς Dorice βῶς, bos. ὅ, η. α. 479.

Εἰκλόν, ε. 129. 454. 9. 150. 825.

Εἰκλαῖα, ε. 254. ἐκλαῖα præt. med. ab ἐκλαῖω, ἐκλαῖα, 9. 76.

Εἰκνόμεθα natifumus cum Genit. 9. 648.

Εἰκνέμεθα, ε. 59. κλάσσει pro ἐκλάσσει à κλάω rideo.

Εἰκνέω, α. 72. ἐκνέω, 9. 450.

Εἰκνύ, α. 172. 221. ἀκνύμι.

Εἰκνύ, α. 2. med. α. 149 Them. ἐκνύμι.

Εἰκνύ, α. 341. acclamavit, seu acclamaverat, à κέκνυμι pro κέκνυμι clamore jubeo.

Εἰκνύ, ε. 60. à κλάω jubeo.

Εἰκνύ.

Ε' κηβόλυ, θ. 94. vide paulo ante ἐκ κηβόλυ.

Ε' κητι, ε. 4. *dativus* qui poetice ponitur *Adverbialiter*. Them. ἐκὼν *spontaneus*.

Ε' κισον, ε. 343, α. 277. 284. à κίω, eo, *accurro*, ex ἴκω per *metathesin*.

Ε' κρηρυφώσω, ε. 106. *summam & breviter perstringam*, κρηρυφή ἦς ἡ *vertex*, q. d. *summa capita indicabo*.

Ε' κλεψ', ε. 51. à κλέπτω *clepo*.

Ε' κλίνθη, θ. 711. à κλίνω.

Ε' κλονέοντο, α. 317. κλίνω *motus*, κλονέω *commoveo*.

Ε' κλυς, α. 68. à κλύω.

Ε' κπύγλυς, ε. 153. pro ἐκπύγλυς per *metath.* ab ἐκπύλυσσα *attonitum reddo*, in α. 2. act. ἐξέπυλυν.

Ε' κπλέω *expleto*, ab ἐκπληθίζω pro ἐκπληθίζω Th. πλέθω *plenus*, ε. 776.

Ε' κρυψι, ε. 47. 135.

Ε' κρένοντο *litigabant*, θ. 535. eodem sensu accipitur hoc verbum I Cor. 6, 1.

Ε' κτελία, ε. 464. ab ἐκτελής, ἐκ, ὁ, ἡ.

Ε' κτελίση, ε. 563. ἐκτελίσαι, α. 22. ἐκτελέζας, α. 38.

Ε' κτενε occidit, α. 1. act. à κτείνω, θ. 527.

Ε' κτη, ε. 780. 783. ἐκτώ, ε. 611.

Ε' κ-πφυλαγμῶτο *accurate observans*, τμήσις. Scapulæ, &c. verbum ἐκφυλάσσωμαι *accurate observo* est ignotum, ἐκ in compos. auget significationem.

Ε' κτλμήζας, α. 44. κτλμάω. Alii legunt ἐκτλμπεύζας, quæ lectio est melior, Thema. κτλμή.

Ε' κτῶς, ε. 727. ἡ κτῶς, ε. 115. α. 246. θ. 752. 773. 813.

Ε' κτυπι, α. 383. α. 2. à κτυπίω *refuso*. κτύπητο, α, ὁ. *fragor*. ἐκτυπι, α. 61. sicut à φιλέω *φιλον*.

Ε' κφυγ, θ. 182. pro ἐξέφυγ ab ἐκφεύγω F. ἐκφεύξομαι.

Ε' κών, ε. 28. θ. 232.

Ε' λαίω, ε. 570. ἐλαία ἡ *olea*. nomen arboris, ἐλαιον, α, π. *fructus*.

Ε' λασω, α. 372. pro ἤλασαν, 3. pl. α. 1. ab ἐλάω *agito*, incito, pro quo usitatum ἐλαύνω, ἐλάζεις, ε. 473. α. 1. Æol. opt. ἐλάσας *adigens*. part. α. 1. act. pro ἐλάζας *metri causa*, θ. 522.

Ε'λάτης pro ἐλάταις ionicē. a. 190. ἡ ἐλάτη *abies*. sic dicta à ven-
torum agitatione, ἐλάτῃς, ε. 507. α. 188.

Ε'λάφοιο, α. 402. 407. ἑλαφῶ quasi ἐλαφρός, cervus est levis,
ἐλαφρότερον, ε. 415.

Ε'λαῖνοι, ε. 441. ab ἐλαύνω. F. ἐλάσω.

Ε'λαχον, θ. 424. à λαγγάνω. in a. 2. act. ἑλαχον, θ. 422,

Ε'λεγχῃ, θ. 26.

Ε'λεν, θ. 167. pro εἶλεν ab αἰρέω.

Ε'λέειν, α. 337. pro ἐλεῖν, dialys. ionicā.

Ε'λεκῶ, α. 46. 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέκτω *concupiscere*.

Ε'λέτης, ε. 164. ἐλένη nomen speciosissimæ mulieris.

Ε'λεῖν, ε. 208. pro ἐλεεινὸν per syncopen *miserere*. ἐλεεινὸς *miser*.
ἐλεῖω *miserere*.

Ε'λέω, ε. 285. 364. a. 2. med. infinit. ab αἰρέω.

Ε'λεω *elize*, θ. 549. Dorice pro ἐλεῶ ad formam *τυπῶ* εἶδω a. 2,
med. imp. ab αἰρέω.

Ε'λών, θ. 487. part. a. 2. ab αἰρέω.

Ε'λίφαν, α. 141.

Ε'λεφαίρειτο, θ. 330. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρει.

Ε'λδθῆρον, θ. 54. ἐλδθῆς ἦρον ἢ nomen proprium urbis in
Βοεotia.

Ε'λη, ε. 319. 357. ἑλωμαι ἡ η' a. 2. med. subj. ab αἰρέω.
μαι.

Ε'λήλα, 3. sing. præter. pass. ab ἤλασα. in præter. pass. ἤλωμαι &
facta Attica reduplicatione ἐλήλωμαι, θ. 726.

Ε'λθοι, ε. 541. ἔλθῃ, ε. 337. 607. 628. ἐλθῶν, α. 532. ἐλθάτω, ε.
662.

Ε'λίχη, α. 381. nomen urbis. ἐλέχω, α. 475.

Ε'λικας, ε. 450. 793. κυρτας, q. d. anfractuosas. ab ἐλεῖ. Th.
εἰλέω. ἐλίκασιν, α. 295.

Ε'λικεβλίφαρον, θ. 16. *obscuros patrebras habentem*.

Ε'λικῶν, ε. 637. θ. 2. 23. ἐλικῶν ὦν ἢ nomen montis, qui
nomen habuit ab anfractuosiss viis. ἐλίκων, θ. 7.

Ε'λικανιάδην, θ. 1. ἐλικανιάδας, ε. 656.

Ε'λικῶπιδι, θ. 307. ἐλικῶπις ἰδῶ, ἢ *limis oculis conspiciens*. ex ἐλεῖ
quæ vox etiam Adjectivæ capitur pro *intorto*, ἐλικῶπιδα, θ.
298. 998.

Ε'λεπον, ε. 154. 3. pl. a. 2. act. à λείπω.

Ε'λπε, α. 158. ἐλπιδν, ε. 670. ἐλπίσται, ε. 467. ἐλπιόμην, ε. 218.

629.

Ε'λκηδν, α. 302. Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur.

Ε'λαδν, ε. 651.

Ε'λαδνοῖσι, α. 291. *manipulis*. Th. εἰλν convolvo.

Ε'λαβν, θ. 179. pro ἔλαβν.

Ε'λοπν, α. 212. *multos* q. d. ἅς ἐλάπει ἡ ψ, quos describit VOX.

Ε'λπς, ε. 96. 498. ἐλπίδα, ε. 496. ἐλπίδν, α. 66.

Ε'λυμα, ε. 434. *temonem*. ab ἔλω traho. ἐλύμα, ε. 428.

Ε'λύσατο, liberavit, θ. 528. a. 1. med. à λύω.

Ε'ρν pro ἐρε, ε. 394.

Ε'μαρνάδν, α. 238. 3. dual. imperf. med. à μέμασθαι, *pu- gno*.

Ε'μάς, ε. 55.

Ε'μάχοντο, α. 301.

Ε'μβάλλε, α. 453. pro ἐνέβαλλε. ἔμβαλλε, α. 414.

Ε'μβασιλν, θ. 71. ἐμβασίλν, ε. 111.

Ε'μβεβαός, α. 195. 324. ἐμβεβαῖον, θ. 12.

Ε'μν, α. 367. 449. poetice pro ἐμν & hoc pro ἐμν ab ἐγώ.

Ε'μν, α. 126. θ. 468. 490. 552.

Ε'μν, ε. 145. à μέλει imperf. *cura est*.

Ε'μν, θ. 500. ionice pro εἶνα.

Ε'μν, α. 368. à μν. Th. μν, α. 10, τά.

Ε'μν, ε. 49. 95. à μν. F. ἔμν, *coquito, machino*.

Ε'μν, ε. 97. pro μν dicitur etiam μν.

Ε'μν, θ. 56. pro μν; μν, dicitur etiam μν.

Ε'μν, α. 442. dicto *cuius* q. d. ἄμα τῷ ἐπν.

Ε'μν, α. 439. à μν. præt. med. part.

Ε'μν esse pro ἔμν, ἔμν, ἔμν. quorum illud est Doricum, istud ionicum, hoc vero commune, α. 270. θ. 400.

610.

Ε'μν, 439. θ. 712. μν, α. 10, τὸ robur.

Ε'μν, ε. 345. θ. 414. per metathesin pro μέμασθαι præt. med. à μέμασθαι.

Εμός, s. 269. 631. ab ἐμῷ. Th. ἐγὼ ego, ἐμοὶ mihi, α. 94. ἐμὰ
meo ab ἐμός meus, s. 681. α. 362.

Εμπυλιν, α. 145. Them. πύλι, πυλιν.

Εμπισι pro εἰπίσι ab ἐμπίστω, α. 420. 509.

Εμπιλαδόν, s. 732. Adverb. Them. πύλας.

Εμπιλάσσωσις, α. 109. ab ἐμπιλάζω appropinquo, Th. πύλας.

Εμπης ταμεν, s. 141. 177. α. 259.

Εμπώλω prope, α. 371. confer. ιλιώδ. β. 526.

Εμπυρίων, s. 644. Them. πυρίων.

Εμπύρας, s. 506.

Εν in, s. 202. 379. 489. 667. 679. α. 154. 155. 199. pro ἐν
ibi, α. 204. in. α. 205. 207.

Εναι, α. 14. habitabat, ἀναίω.

Εναλίγκιον, s. 128. similem, ex ἐν & ἀλίγκιον similem, ex α &
λίγω resono, non absonus, vel q. d. ἄλις ἔχισα. εἰς ἀλίγκιαι, α.
88. 9. 142.

Εναποψύχειν alvum exonerare, excernere, s. 757.

Ενασίοι, α. 184. hostes, 9. 650.

Εναρεσ, α. 367. spolia, ab ἐναίρει, unde est ἐναρέζω occido, quia
spolia mortuis detrahuntur, ἀναρέζων, α. 194.

Εναρεφόρε, α. 192. pro ἐναρεφόρε, spolia ferens.

Ενάτη, s. 770. poetice pro ἐνάτη ποταμῷ ab ἐνία ποταμῷ.

Εναύλης. 9. 129. stabula, Them. αὐλή.

Εν -- βλάψας, s. 281. part. a. 1. act.

Εν -- βάλλη), s. 295. τμήσις. Them. βάλλω.

Ενδεγίτη, s. 772. ενδεκάτης, s. 774.

Ενδημοισι, s. 223. popularibus, ἐνδημοῖς -- νῦν -- est morbus cuius
dam populo peculiaris.

Ενδον, s. 31. 97. 450. ἐνδοθεν, s. 321. 509. 731. ἐνδοθεν, 9. 964.

Ενδον, s. π, καρδία ἡ ἐνδοθεν ἔσθ' αἰσίοις der Kern vom hohle, s.
467.

Ενδυνκίως, α. 427. valde accurate ab ἐνδυνκῆς ἔσθ' ἡ promptus,
accuratus. Eustath. ex ἐν & δύνω.

Ενέθηξ, 9. 174.

Ενικα, s. 162. 164. α. 82. 9. 983. ἔνικα vide paulo ante.

Ενέικη, s. 561. ἐνέικα, 9. 784. a. 1. act. infinit. ab ἐνέικω idem
quod εἰνέικω fero.

Ενεί-

Ε'γειραν, s. 222. à τίμω.

Ε'νέκειτο, s. 145. *incerat* 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι.

Ε'νέπνιδον, s. 131. ab ἐμπνέω.

Ε'νέπων, s. 192. ἐνέπωντες, s. 260.

Ε'νέργισι *inferis*, idem quod κατὰχθονίοις, s. 850. Them. ἔργ. ἐνέργει infra, s. 720. τόσον ἐνέργει ὑπὸ γῆς, ὅσον ἐργάζετο ἐν ἀπὸ γαίης.

Ε'νεποιήσαστο, s. 7. a. 1. med.

Ε'νη, s. 768. *novilunium*.

Ε'νήςτο, s. 651. à nominativo sing. ἐνής ἐστὶ ὁ bonus, placidus. Thema est εὖς bonus.

Ε'νήρατο, s. 316. a. 1. med. ab ἐναιράμην.

Ε'νθα, s. 493. 654. 657. α. 14. 34. 334. 335. 413. 440. s. 63. 301. 303. 432. 481. ubi. 758. 807. ἐνθάπαρ, s. 586. ἔνθα ἐνθάδε hic & illuc, s. 742.

Ε'νθάδε, s. 632. s. 775. 811.

Ε'νθεν, α. 285. s. 9. 193.

Ε'ν-θήμην, a. 2. act. infinit. s. 61. 67. ionice pro ἐνθεῖναι.

Ε'ν-θήκη, s. 79.

Ε'νθημερόνη, s. Them. νήμημι.

Ε'νθεῖναι *inferere*, s. 779. ab ἐντέφω.

Ε'νι, η. 625. a. 276. s. 297.

Ε'νιαύσια, s. 447. ab ἐνιαυτός, annus q. d. εἰς ἑαυτὸν ἐπανιλθὼν, s. 58. ἐνιαυτός, s. 384. s. 493. ἐνιαυτὸν, s. 44. 559. s. 795. ἐνιαυτῶν, κ. 87. s. 184. 779. δέκα πλείους ἐνιαυτοὺς *dimittis quam decem annos*, s. 636.

Ε'νι-θήαξ, s. 641. a. 2. med. infinit.

Ε'νικνύθεις, s. 27. pro ἐγκνύθεις 2. sing. a. 2. med. imperat. ἐνι pro ἐν poetice.

Ε'νίσταν προλαμῖ pro ἐνίστην. Thema, ἔγω, s. 369.

Ε'νίστας, s. 801.

Ε'νιστήσω dual. num. ab ἐνιστήσῃ & ὁ. novennis, s. 434.

Ε'νίσω, s. 56. 60. 76. 790. 803.

Ε'νίπτετε, s. 2. pro ἐνέπτετε ab ἐνέπω.

Ε'νισίησι, s. 494. pro ἐνισίας, ἐνισία *consilium*, sicut σύνσις *intel-* *ligentia* est à συνημι, ita ἐνισίς ab ἐνίημι.

Ε'νισίγαιτο, α. 104. s. 15. 818. ab ἐνίσω *moveo* & γαῖα *terra*.

Ethnici terræ motum idolo tribuebant, ignorantes veram causam, nempe Deum. ἐνοσιγάζειν, 9. 930. ἐνοσιγάειν, 9. 441. ἐνοσιζαίον, 9. 456.

Εἴηφι, ε. 408. εἴη vel εἴη itemque εἴη vel εἴη *postremus dies mensis*. Φι est paragonē poetica.

Εἴηχι, α. 32. ἐνοσιζαί, 9. 10.

Εἴησι, ε. 89. 9. 488. ἐνόησι, α. 410.

Εἴησι, clamorem, 9. 708.

Εἴησι, 9. 681. 849. motus ab ἐνέω.

Εἴησι, ε. 665. ex ἐνέω *moveo* unde εἴησις motus & χθών *terra*, quod terram moveat. Sed hic est digitus unius veri DEI, quem nos Christiani colimus, non vero fictitii illius idoli ethnici, nempe Neptuni.

Εἴησι, ε. 281. vide ἐν -- βλάψαι.

Εἴησι, ε. 267. α. 312. 9. 37. 159. 408.

Εἴησι, ε. 540. α. 130. ἐνέωσι, 9. 598. 741. ἐνέωσι, ε. 518.

Εἴησι, ε. 630. α. 1. med. infinit. ab ἐνέωσι *apparo*. Th. εἴησι *arma*.

Εἴησι, α. 37.

Εἴησι ὅτι ἡ bellona ab ἐνέω *perimo*, 9. 273.

Εἴησι, ε. 148. 306. 651. 722. α. 76. 279. 9. 45. 152. 408. 452.

Εἴησιον, α. 180. nomen viri.

Εἴησι, ε. 187. Them. λαπύζω.

Εἴησι, ε. 105. 756. 800. α. 1. med. infin. vide supra ἐνέωσι.

Εἴησι pro ἐξήπασι. ἐπῆσι *improbita*, ἐπῆσι *decipio*, propriè πῆσι ἐπῆσι à via aliquem abduco in devia. ε. 48. ἐξήπασι, ε. 371. ἐξήπασι, ε. 321. ἐξήπασι, 9. 889. ἐξήπασι *fallens*. 9. 537.

Εἴησι *denuo* Adv. 9. 915. Thema est αὐτῶν.

Εἴησι *procreati sunt*, 9. 124. ἐξήσιον *cum* Genit. 9. 106. 263. 362. 421. 630. 916.

Εἴησι, ε. 270. Them. ἐξ.

Εἴησι, 9. 809. 738. poetice pro ἐξήσι. Eustath. ab ἐξήσι.

Εἴησι, ε. 562.

Εἴησι, α. 2. act. ab ἐνέω *profilio*, 9. 282.

Εἴησι poetica ἔα epenthesi, 9. 491. pro ἐξήσι ab ἐξήσι *expello*. Th. ἐξήσι.

Ε'ξιλάσσι, ε. 212. ἐξίλασι, θ. 820. α. 1. act.

Ε'ξείλεθ, ε. 104. α. 89. ab ἐξαίρεσιν.

Ε'ξελθῆν, θ. 772. ἐξελθῆσαι, ε. 216.

Ε'ξέρμ, θ. 394. pro ἐξεν ionicē.

Ε'ξενάειξε, θ. 289. vide supra ἔνταρ. ἐξενάειν, α. 329.

Ε'ξίπτη, ε. 98. α. 2. indic. act. ab ἐξίπτημι. F. ἐκπτήσω α. 2. act. ἐξίπτω.

Ε'ξαπάσας, θ. 205. blanditias. ab ἐξ & ἀπάτη dolus, fraus. Qui blandiuntur, sunt fraudulentī.

Ε'ξειρόνομος, α. 174. θ. 704. Th. ἐρείπω cado. in α. 2. act. ἡρπον.

Ε'ξερούας, ε. 624. ab ἐξερεύω.

Ε'ξετέλεισεν, ε. 83. ἐξέτελειος pro ἐξετέλειος perfecit, θ. 403. ab ἐκτελείω. ἐξέτελειος, θ. 881. ἐξετελέθ, θ. 1002.

Ε'ξεφάνθη, γ. 200. α. 1. pass. ab ἐκφαίνω, pro ἐξεφάνθη ἢ ἐφάνθη & a crenthesi.

Ε'ξήμησε, θ. 497. ενομῆ. ab ἐξεμείω. F. ἐσω.

Ε'ξήρχον, α. 205. duces erant. 3. pl. imperf. act. ab ἐξέρχω.

Ε'ξίκετ', α. 471. ἐξικνῆμι, α. 2. med. ἐξικόμην, & εθ. ἐξίκετ' ἔλγυμ πόν δὲ vel ut plerique ἔλγυμ πόν τι. exivit ad olympum.

Ε'ξίτν, θ. 732. οἷς οὐκ ἐξίτν ἐστ, quibus non exire licet.

Ε'ξόπθην, α. 130. ὀπίσω, ἐξοπίσω, ε. 88. θ. 500. 182.

Ε'ξοχ', ε. 771. pro ἐξοχα excellenter, ab ἐξίχω excello. per aphæresin dicitur etiam ὄχα.

Ε'οικώς, α. 215. 228. 314. part. præter. med. ab οἶκω similis sum. οἶκος dicitur pro οἶκα, sicut ὠροσκα pro ὠροκα. οἰκός, θ. 297. οἰκόντι, ε. 233.

Ε'ολπα præter. med. ε. 271. 473. ab ἔλπομαι.

Ε'ός, θ. 409. ἰόν, ε. 58. α. 9. 45. θ. 853. ἰρία, γεγ. 472. 496.

Ε'ύ, ε. 326. α. 454. ἑύς, θ. 401. 467.

Ε'ύσα, ε. 290. θ. 448. ab εἰμί.

Ε'όνι, ε. 474. 500. ἰόντι, ε. 361. θ. 465. ἰόντω, ε. 29. 44. 702.

θ. 32. 817. ἑύσαι, ε. 206. ἰόντες, ε. 247. α. 189. θ. 851. ἰόνται, ε. 512. 716. θ. 21. 33. 801. ἰόνται, ε. 153. 450.

Ε'π' pro ἐπὶ, ε. 34. 43. α. 273. 375. 379. 436.

Ε'πάρων, θ. 176.

Ε'πασιόσιν, ε. 12. α. 1. act. opt. ab ἐπαίσιω. Th. αἶσι.

Ε'παυῆς, θ. 768. 774.

Ε'πέ-

Ε'πίκευι, ε. 273. ἐπικευόν, ε. 27. ἐπικέυ(ης, ε. 446.

Ε'πίλμυρ, ε. 815. ex ἐπὶ & ἄλλομυρ poetice ἄλμασιν, sic
ἐλμυρ, ἄρμυρ pro ἐνόμυρ, δρόμυρ &c. Pindarus ἐπιλ-
πν pro ἐπίπλπν, &c.

Ε'πίερμυρ, ε. 599. vide ἄρμυρ, ἐπιέρμυρ, ε. 625.

ἐπίσσωθ, 3. pl. a. 1. med. comederunt, ἀ πῶν, ε. 642.

Ε'παυρεῖν fruitur, genuit mit. Th. αὐρεῖς ἢ qui fruitur aura,
qui respirare potest) (ἀπαυρεῖν, θ. 238. 417.

Ε'παχύνωσιν, ε. 358. πεχυνί, constituit, παχύνει ἢ pinguia, unde
παχύνω ἂν.

Ε'πια, α. 117. 326. 445. ε. 84.

Ε'πίθησι, ε. 578. a. 1. act. active capitur, ἐπίθησις, ε. 657.

Ε'πίεσι, ε. 184. 330. ε. 90. ἐπίεσι, ε. 184. χαλεποῖς βάζουσας
ἐπίεσι. Hic legendum videtur ob metrum ἐπίεσι. Non βά-
ζοντ' pro βάζοντε in duali num. Nam τὲς præcedit.

Ε'πίθηκιν, α. 332.

Ε'πέι, ε. 120. α. 110. 336.

Ε'πέγχε, α. 21. Them. ἐπέγω ὠγεο.

Ε'πειθ, ε. 614. α. 332. 347. 465. ε. 132. 193. 469.

Ε'πέκειθ, ε. 143.

Ε'πέμβαι, ε. 98. a. 2. act. pro ἐπιέμβαι.

Ε'πεμψι, ε. 784.

Ε'πιπλυν, ε. 648. πειπλυν, 1. sing. a. 2. act. ab ἐπιπλυνμι pro
ἐπιπλύνω, ad formam ἑπιπλύνω ab ἐπιπλύνωμι.

Ε'πὶρρώσιν, ε. 8. 3. pl. a. 1. med. indic. ab ἐπὶρρώσινμι Them,
ῥώσινμι.

Ε'πὶσπλάγι, ε. 843. Them. σπός.

Ε'πίρρεθ, ε. 177. 3. sing. a. 2. med. ab ἐπίρρω.

Ε'πίσει, ε. 680.

Ε'πι), ε. 220.

Ε'πίπιδι, ε. 995. ἐπιπίδισ, α. 94.

Ε'πιτέρπειθ, ε. 158.

Ε'πίφαν, α. 166. apparebant. 3. pl. plusq. perf. ab ἐπιφαίνω.

Ε'πίφραδι, ε. 74. 162. a. 2. act. ab ἐπιφράζω.

Ε'πιφράσων, ε. 160. a. 1. med.

Ε'πιφνει, α. 57. imperf. ἀ φιν, pro quo etiam dicitur πίνει,
ε. 148.

Ε'πίφω.

Ε' π'ίφυον 3. pl. imperf. à π'φύω εις ει, quod verbum est à π'ί-
φυω. Th. φύω, α. 76. §. 152.

Ε' π'έχεν, ε. 134. ἐπ'έχοντες, §. 711.

Ε' π'έων, ε. 401. ἐπ'έων, τὸ verbum.

Ε' π'ήγαγε, ε. 240. Attice pro ἐπήγαγε.

Ε' π'ηλόνος απίυις, ε. 31. 605. ἐπ'ηλόναι, ε. 515.

Ε' π'ῶν αderat, ε. 114. §. 799.

Ε' π'ῶν postquam, ex ἐπ'ὶ & ἡ pro αὐ, & hoc pro ἐάν.

Ε' π'ῶν ταυ λαυδαυντ, poetice pro ἐπ'ῶν ταυ, §. 664.

Ε' π'ῶν ταυ, α. 311. ab ἐπ'ῶν ταυ expeditio. Them. αὐτῶν.

Ε' π'ῶν ταυ, ε. 63. §. 67. Th. ἐπ'ῶν. confer εἰσαδ, ε. 512. §. 121.

Ε' π'ὶ, ε. 250. 369. 503. α. 76. 236. 306.

Ε' π'ηρεφίαις ab ἐρίφω ego, §. 598.

Ε' π'ῶν ταυ, α. 16. ἐπ'ῶν ταυ, §. 396. ionice pro ἐπ'ῶν ταυ, ἐπ'ῶν ταυ-
τες. α. 286. ἐπ'ῶν ταυ, ε. 677. ἐπ'ῶν ταυ, α. 40. Aeolice pro
ἐπ'ῶν ταυ ab ἐπ'ῶν ταυ.

Ε' π'ῶν ταυ, ε. 808. 819. pomeridia, δειλὴ ἡς ἡ tempus pomeridia-
num, à δ'ῶν & ἔλῃ quum solis splendor deficere incipit. Ma-
lo ἐπ'ὶ δ'ῶν ταυ, circa pomeridianum tempus.

Ε' π'ῶν ταυ, ε. 266.

Ε' π'ῶν ταυ, ε. 394.

Ε' π'ῶν ταυ, ε. 695.

Ε' π'ῶν ταυ, ε. 378.

Ε' π'ῶν ταυ, 3. pl. a. 2. med. à π'ῶν ταυ, ε. 69. §. 474.

Ε' π'ὶ -- ἡς α. 2. act. à ἡς α. 321.

Ε' π'ῶν ταυ, α. 438.

Ε' π'ῶν ταυ, α. 182. §. 987. ἐπ'ῶν ταυ, §. 968. 1019.

Ε' π'ῶν ταυ, §. 207.

Ε' π'ῶν ταυ, ε. 67. 78.

Ε' π'ῶν ταυ, ε. 204. α. 321. 419. 461.

Ε' π'ῶν ταυ, α. 308.

Ε' π'ῶν ταυ, α. 234. α dualis num. poetice, pro ἐπ'ῶν ταυ
α, ἐπ'ῶν ταυ.

Ε' π'ῶν ταυ, §. 815.

Ε' π'ῶν ταυ, §. 102. ἐπ'ῶν ταυ oblitus es, ε. 273. §. 560.

Ε' π'ῶν ταυ, α. 20.

Ε' π'ῶν ταυ, §. 547. Thema μετ'ῶν.

Ε' π'ῶν ταυ

Ε'πιχθονίοισι, §. 372.

Ε'πιμηΐει, §. 85. ἐπιμηΐα, §. 84. in accusativo Latine *Epimetheum* non *Epimethea*. Nam Græca in *ως* Latine desinunt in *eus*. vide infra *ωσμηΐδης*.

Ε'πιμετρήσω, §. 395.

Ε'πιμίση, §. 802. 803. *μίση* pro *μίγνυμι* est affine Hebræo *mesach* & Germanico *mischen* & Latino *miscere*.

Ε'πιμνησθή, §. 13. Them. *μῶμε*.

Ε'πίνοι, §. 673. α. 333. 425. 458. α. 2. act. part. ab *ἐπειμι* accedo.

Ε'πίορον, §. 280. §. 232. 793. *ἐπίοροις*, §. 802.

Ε'πιπύγην, 262. *πύγην* pro *πένι* valde.

Ε'πιπυθόμην, α. 369.

Ε'πιπύλον, α. 291. §. pl. α. 2. act. (Tzetzes interpretatur *ἐπὶ πύλον*, ἢ ἐξέτησεν ἐπὶ τὴν ἀλυσιν.) à *πυπύλον* pro *πυμύλον*. pro *πυμύλον* etiam dici *πυπύλον* non solum ex epigrammatis sed etiam ipso Xenophonte demonstrari poterit. α. 2. *ἐπιπύλον* sicut à *πυπύλον* *ἐπυμύλον*. Apud Grammaticos & Lexicographos (quos ego quidem vidi de hisce est altum silentium.

Ε'πιπυλόμοιο, §. 453. *ἐπιπυλόμην* pro *ἐπιπυλόμην* Thema *πέλομαι*.

Ε'πιπυλόμοιον, α. 87. pro *ἐπιπυλόμην*. Them. *πέλομαι*.

Ε'πιπύεις, §. 872. Them. *πύειν*.

Ε'πίρροιοι, §. 553. ex *ἐπὶ* & *ρῶθ* & ὁ undarum stremitus, *ἐπίρροθ*, & ὁ ἢ auxiliator, utilis.

Ε'πισμυγερή, α. 264. Them. *σμύγω* per *χ*. vasto.

Ε'πισπορεύω, §. 444. iteratam sationem. Th. *σπείρω*.

Ε'πισπύρω, §. 107. §. 87. ab *ἐπισπύρω* scio, ex *ἐπὶ* & *σπύρω*.

Ε'πισπύδω, α. 287. Adverb. ornate, succincte. Th. *σπύδω*. mitto. item orno.

Ε'πισπύει, §. 753. cum Accus.

Ε'πίσσει, α. 446. præf. act. imperat. *cohibe*, *inhibe*. *ἐχω* pro *ἐχω* *inhibeo*.

Ε'πίσσει, α. 350. 2. dual. *inhibetis*, *tenetis*.

Ε'πισπύει, §. 565. *ἐπιπυλόμοιον*, §. 381. *Æolice*. part. præf. genit. pl. g. f.

Ε'πὶ πύθων, §. 579.

Ε'πίσσει-

- Ε'πίφρα, θ. 122. 661. 896. ἐπίφρα, οἱ, ἡ *prudens*. Th.
 φρεῖν. ἐπιφροσύνησι ionice pro ἐπιφροσύναις, θ. 658.
 Ε'πιχθόνιοι, ε. 122. 140. idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ
 ὄντες. ἐπιχθονίαις, ε. 820. ἐπιχθονίαις, θ. 231.
 Ε'πιψάων, α. 217.
 Ε'π -- ὤρεσιν *immisit*. cum dat. θ. 523. ὤρεσιν a. i. act. indic. ab
 ὄρω. F. ὄρω.
 Ε'πώλετο, θ. 193. 425. 836. pro ἐπείλετο à πείλεσθαι. item ἐπώλετο
 pro ἔπώλετο, θ. 705.
 Ε'μπάλω Adverb. prope. ab ἐμπλάζω *appropinquo*, α. 372.
 Ε'πο. σεν, ε. 678, ἔχον ποιῆν vestigium facere.
 Ε'πον, θ. 268. ἐποντο, α. 277. pro εἶποντο abiecto augmento.
 ἔποιτο, ε. 404. 439.
 Ε'πομόσαι, θ. 793. 3. sing. a. i. act. subj. poetice pro ἐπιμόση.
 ab ἐπόμεναι. F. ἐπιμόσω. Th. ὁμνυμι.
 Ε'ποπύειν, ε. 765. Them. ὁπύω.
 Ε'πύρεσιν, α. 442. 452. ἱρῶσι. ex ἐπὶ & ὄρω *impetu feror*. Th.
 ὄρω.
 Ε'πύω, ε. 451. 708. α. 330.
 Ε'ποτάτο, α. 222. volabat. 3. sing. imperf. med. à ποτίσθαι
 volare, ποτὴ ἧς ἡ volatus. à πετάσθαι vide πέτομαι.
 Ε'ποτρύειν, ε. 595. Them. ὀτρύνω.
 Ε'πρσι, θ. 856. pro ἔπρσι à πρήθω *incendo*.
 Ε'πύα, α. 272.
 Ε'πύπύλω, ε. 161. α. 49. πύλη ἧς ἡ porta.
 Ε'πύπορον, θ. 341. nomen fluvii. q. d. *habens septem vias*.
 Ε'πύπύλω, ε. 422. ex ἐπύα & πύα.
 Ε'πύπύω, ε. 445. 3. sing. præt. pass. à πύω poetice πύω.
terrefacio, attonitum reddo. πύωμαι attonitus sum. item animo
speculo attento, quæ significatio huc quadrat.
 Ε'πύπυμον, θ. 144. 283. nomen è re impositum.
 Ε'πύρεσι, α. 69. 3. sing. a. i. act. ab ἐπύρω concito.
 Ε'πύρρῶσαντο, θ. 8. a. i. med. 3. pl. ab ἐπύρρῶνται. F. ἐπύρρῶσι.
 a. i. act. ἐπύρρῶσαι, &c.
 Ε'ραζ', α. 174. 268. pro ἔραζε Adv. ad locum. *in terram, humi*.
 Th. ἔρα.
 Ε'ραζι, ε. 419. 471. in prosa χαρά.

72
 E' *egrotas*, 9. 915. *amavis*. pro *egrotas* poetice ab *egro* amo.
egrotis, 9. 70. *amabilis*, *jucundus*, *egroti*, 9. 259. 355. *egroti*,
 9. 970. 1017. *egrotu*, 9. 63. *egrotu*, 9. 136. 642. 909.
egrotu, 66, 67. *Erato*, nomen mulieris. 9. 78. 247. *eg-*
tu *jucundus*, 9. 879.

Ex opus; s. 20. 309. 380. opes; s. 410. labor; s. 420. 438.
juxta illud.

In medioque opere hic defixa reliquit aratra.

836. *ἔργα*, s. 28. 441. 577. *ἔργα*, s. 21. 576. *ἔργα*, s. 389.
 9. 58. *ἔργα*, s. 64. 119. 123. 145. 236. 252. 391. 304.
 396. 519. 552. 765. 777. s. 165. 244. 313. 9. 89. 264.
 903. *ἔργα*, s. 306. 332. 639. *ἔργα*, s. 547. 9. 146.

3. *ἰσχυρῶς*, s. 440. *ἰσχυρῶς*, s. 150. pro *ἰσχυρῶς* abj. augmen-
 to, *ἰσχυρῶς*, s. 310. *ἰσχυρῶς* pro *ἰσχυρῶς* Dorice, s. 297. 395.
ἰσχυρῶς, s. 43. a. I. med. opt. *ἰσχυρῶς*, s. 312. 380. 436.
 601. *ἰσχυρῶς*, s. 825. præs. subj. *ἰσχυρῶς*, s. 307.

ἔρμακ, i. 799. 9. 823. pro ῥίγματι per metathesin à ῥίζω.

Евдоу, с. 35. 135. 334. 380. 758. *Edou, s. 417. Edou. s. 360.*

300.
 עֵינִי, רֹד, 9. 123. *Brevis est nomen gehennæ. caligo à*
עַרְבַּא vespera, עֵינִי עוֹרָא ex orco. עֵינִי עוֹרָא pro עֵינִי עוֹרָא, quoniam est pa-
ragoge poetica. עֵינִי, 9. 125. עֵינִי עוֹרָא, 1. 17. 9. 213. caligi-
noſa, ab עֵינִי עוֹרָא רֹד caligo, עֵינִי עוֹרָא, 9. 334. obſcura q. עֵי-
נִי עוֹרָא, יִשְׁמַח לָךְ, α. 444.

Ἐξαιρούμενος ἀβ' ἐξείπαι διῖνο, §. 705.

B εὐαγγέλιον, c. 474. per syncopen pro ἐξελγόμενον, vide Them.
ἐξελγόμενον.

Reis, s. 200. 284. 659. n. 330.

εὐρύχω, 9. 8; 2. Ionice pro εὐρύχῃ ab εὐρύχης, & ὁ valde
mugiens, ex ἑα quod in compositione valet valde & βρύχω
strideo, frendo.

ἐλγυπία, 9. 41. poetice ἐλγυπία, ε, ἰ, ἰ. vide Thema
δύπ.

ἔπειτα, α. 5. pro νεῖς, ab ἐείζω. Thema 1ης lrs. ἐείζω, 9.

Et. 73
 In *est*, s. 600. *ancillam, famulam.* ab *an* *g*, *g*, *to* *laxa.* *est*,
 u, *ancilla, que lanificium exerceat.*

Ε' ευηλί@, 9. 30.

E' *ἐκ* τῆς, §. 456. ex *ἐκ* valde (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex πῶ-
π @ x ò. *somni p̄falsi factus.* per prothesin Ἐκρόπη, à τίπ @
x ò. Thema. τίπλ. *ἐκρόπη*, §. 930. *ἐκροτήρ*, §.
441.

E' exultatio valde gloriosa. Th. s. 988.

E'émuxn, s. 782. *valde mugientem. मुखीन mugio. bonum proprium.*

Бѣсѣды, кн. 1. 28. 802. а. 148. 156. 2. 226.

E^u 9. 637. 710. 782.

E' est, e. 601. vide paulo ante *legit.*

Ε' εἰς μαγείας, Πτολ. 915. *valde tonantis. σμαρυγίῳ magnos stre-*
pitus edo.

E^u, s. 16. 9. 225. *isidm*, s. 11.

E' *εὐρύς* ὄψις. *Furia*, peccatorum ultrix. 9. 135. 472. *ἰερός*,
s. 801.

Εἰς α. 423. Thema. ἰσῆμιν εἰς το. ἰtem cado. in a. 2. aft.
ἰσῆμιν & poetice abjecto augmento ἰσῆμιν.

E' εἰσότης, i. 437. ab εἰζω. F. ἰσω.

E'pistmí, s. 414. S. 4. ex'p' &c.

Εἰσφορ, s. 541. 590. ab εἰσφορ s. i. *hadus* γ. ἰσφωρ, *quod* vere nasci solcat. εἰσφορ, s. 784.

Εἰμὼν, S. 343. nomen fluvii.

E *ἔμψ*, ὁ. 444. *ἔμψ* ἔ ὁ ab *ἔμψ dico*, *nuntio*. vel ut Drufius vult ab Heb. *ramà* in hiphil *hirmà* deceptit. *ἔμψ*, ὁ. 938. *ἔμψ*, s. 68. pro *ἔμψ* *Mercurius* dicitur etiam *ἔμψ* & poetice *ἔμψ*.

Ε' ρ' ζη, ε. 325. ab ἱρ' δω. Them. ρ' ζη. ἱρ' ζης, ε. 706. α. 1. act. subj.
ἱρ' ζης, ε. 708.

Ephesora, 9. 245. 251. 357. *amabilis*. u. ò amor, desiderium. xoli-
ce. *ignis*. ut ò in malam partem accipitur. *ignis* vero in
bonam. Th. *ignis*. amo. *ignis*, 9. 120. 201. 910.

Ε' ῥήξει, α. 140. 415. α. 1. αἰ. ἀ ῥήσων ὑς ῥήγνυμι.]

Εἰρήνη, n. 228. præf. part. act. ab εἰρῆνῃ. quod est ab ἡρεῖα
præf. med. verbi εἰρῆναι. Th. εἰρῆνῃ, εἰρῆνῃ, πῇ.

Εἰρήνη, θ. 181. à εἰρῆνῃ.

Εἰρήνεται, n. 230. 3. pl. plusq. poetice. pro εἰρῆνῃ, à εἰρῆνῃ.

Εἰρεσίη, θ. 290. 983. nomen proprium loci.

Εἰρύω, ε. 28. præf. act. opt. ab εἰρύω inhibeo. F. εἰρύω.

Εἰρυσέμας, n. 369. pro εἰρυσεμάτας. per metaplasma, ut
ait Eustathius. in ιλιάδ. π. cx' εἰρὺν εἰρὺν traho & ἄρμα, τῷ, τῷ κυττός.

Εἰρυσάμην, n. 457. poetice pro εἰρυσάμην.

Εἰρύω, ε. 622. a. 1. act. infinit. ponitur pro imperativo. εἰρὺν
pro εἰρύεσθαι, ab εἰρύω quod idem est cum εἰρύω, libero. εἰρ-
μα, τῷ, τῷ munimentum ab εἰρύω custodio, ε. 534. n. 415.
θ. 304.

Εἰρύω, ε. 417. 513. n. 439. θ. 796. εἰρύω, θ. 91. εἰρύω, θ.
272.

Εἰρύω, ε. 304. 3. singul. præf. imperat. ab εἰρύω.

Εἰρύω poetice pro εἰρὺν in. ε. 216. 607. 662. 726. n. 2. 13. 262.
296. θ. 157. 404. εἰρὺν in lucem, θ. 626.

Εἰρύω pro ἦσαν erant. per systolen poeticam, n. 161. 168. 245.
246. θ. 586. 829. ἦσαν, θ. 210.

Εἰρύω, ε. 276. 747. ab εἰρύω comedo, & hinc εἰρύω idem, θ. 773.
εἰρύω, ε. 304.

Εἰρύω, ε. 212. 293. θ. 327. εἰρύω, ε. 786. 792. 810. θ. 435.

εἰρύω, ε. 364. 472. n. 11. 107. θ. 972. εἰρύω, ε. 345. 632.

εἰρύω, ε. 638. εἰρύω, ε. 122. εἰρύω, ε. 772. εἰρύω, ε. 714.

εἰρύω, ε. 119. εἰρύω, ε. 116. 177. 284.

Εἰρύω, ε. 608. poetice pro εἰρύω 3. singul. a. 2. act. subj. ab
εἰρύω, intueor. εἰρύω, θ. 82.

Εἰρύω, θ. 890. pro εἰρύω.

Εἰρύω, ε. 150. poetice pro ἦ erat.

Εἰρύω, ε. 679. à σμαρτῶν fragorem
edo. & εἰρύω, θ. 693. à σμαρτῶν.

Εἰρύω, ε. 95. à Them. εἰρύω, vel εἰρύω diffuso.

Εἰρύω, ε. 604. Them. εἰρύω.

Εἰρύω, θ. 275. ab εἰρύω & ὁ vesper, ε. 550. Hesperides
h. c.

- h. c. Zieze interprete *vespertina hora*. quibus curæ sunt poma h. c. *quo tempore stellas in calo videmus*, tanquam poma, *Ἥ. 215.*
- Εἴπω^ς poetice pro ἔπει^ς, *Ἥ. 201. 418. ἔπειτε, Ἥ. 1114. ἔπειν^ς, α. 26.* ab ἔπωμι sequor. poetice pro ἔπιμι.
- Εἴσαμν^ς, *ε. 221. ἥεθ ἔσαμν^ς ἄερε involuta.* pro ἔσαμν^ς. τὸ σῖγμα poetice duplicatur. ab ἔνυμι. *Ἥ. ἔσαμν^ς, ε. 124. 253. ἔσαμν^ς, ε. 534.*
- Εἴσθ^ς, *ε. 182. 188. 199. 308. 643. ἔσθ^ς, ε. 501.* pro ἔσθαι ex ἔμει.
- Εἴσομν^ς, *Ἥ. 32. ἔσομν^ς, ε. 56.*
- Εἴσσυμν^ς, *ω. 440. 411. 435. Ἥ. 181.* pro εἴσσυμν^ς per metathesin. Them. σῖν, σῖν, poetice σῖν.
- Εἴσσυτ^ς, *α. 458.* pro ἔσσυ^ς ignuit pro σῖσσυ^ς per metathesin. à σῖν. *Ἥ. σῖσσυ P. σῖσσυ. præt. pass. σῖσσυμι*, ubi abjecto σ & facta metathesi est ἔσσυμι.
- Εἴσυ^ς, *ε. 34. 191. 401. 476.* per syncopen pro ἔσσυ^ς.
- Εἴσλατ^ς, *ω. 288.* pro ἔσλατ^ς, 3. pl. præterit. pass. ionice, pro ἔσλαμν^ς εἴσι. Them. εἴλαω orno. εἴλαωμι vestibulo orno.
- Εἴσλόν^ς, *α. 61.* pro ἔσλόντε part. præt. act. dualis. num. ab ἔσμι. *Ἥ. σῖσσυ. præt. ἔσσυμι.* in part. præt. ἔσσυμ^ς & per syncopen ἔσσυμ^ς ὅτος. pro quo ἔσσυμ^ς, *Ἥ. 519. 747.* item ἔσσυμ^ς.
- Εἴσσυμι, *α. 181. 196. 3. pl. imperf. act.* ab ἔσμι pro ἔσμι. 1. pl. imperf. act. ἔσσυμι legitur *οδυσσ. λ. 465. &c.*
- Εἴσσυσι, *Ἥ. 769. 3. pl. præf. act.* ab ἔσμι, quod poetis idem est cum ἔσμι.
- Εἴσφάνω^ς, *Ἥ. 382. à σῖφάνω. Th. σῖφν. ἔσφάνω^ς, α. 204.*
- Εἴση, *α. 361. 434.*
- Εἴσημι præt. act. ab ἔσμι, *Ἥ. 745.*
- Εἴσημι, *Ἥ. 779. à σῖημι, ἔσσημι, α. 218.*
- Εἴση, *ε. 732.* ionice pro ἔσση ab ἔσση α. ἡ focus. item vesli. quæ vox hinc orta est præposito ναι. ἔσση (pro quo alii habent ἔσση. vide infra ἔσση) vestam, *Ἥ. 453.*
- Εἴσι, ἔσι, ἔσσι, *ε. 361. 105. 174. 254. 276. 285. 427. 629. 681. 681. 685. 752. 757. 780. 791. 819. α. 93. 447. Ἥ. 49. 79.*

301. 361. 386. 396. *licet* 874. 869. *ὅτε* ἐπὶ pro *ὅτε* ἔξεισι, 9.
612. 9. 755. *ἕως ἃν ἔλθῃ* *donec venerit*.

Ε'σ -- *ἰσθῶς* part. a. 2. act. *introeuntes*. Th. *ἰσθῶς*, *ἰσθῶς* eo. 9. 770.

Ε'σφασμάζον, 9. 706. Thema. *σφασμάζον* ἢ *ἰ. sonus* unde
σφασμάζον & *σφασμάζον*.

Ε'σφάλλω, 9. 277. 623.

Ε'σφω, 125. 9. 113.

Ε'τω, 1. 368.

Ε'ταίρῳ, 1. 181. *ἑταίρῳ*, 1. 181. *ἑταίρῳ*, 1. 705. *ἑταίρῳ*, 1. 714.
poetice pro *ἑταίρῳ*.

Ε'ταυόδη, 9. 177. à *ταυόνω*. Th. *ταύων*.

Ε'τα, 1. 129. 9. 803. *ἑτα*, 1. 171. pro *ἑπὶ* genit. singul. ab
ἑπὶ *amius*. *ἑταίων*, 1. 694.

Ε'ται, 9. 211. 288.

Ε'τακ', 9. 60.

Ε'πλεόδη, 9. 59. à *πλεόν* ad finem perduco.

Ε'περζήλας *inique*. 9. 544.

Ε'περῶ, 1. 187. *ἑπερῶ*, 1. 187. *ἑπερῶ*, 1. 21. 106. 376. 432. *ἑπε-*
ρῶν, 1. 17. *ἑπερῶν*, 9. 367. *ἑπερῶν*, 1. 214. *ἑπερῶν*, 9. 752.

Ε'πέρωθι, 9. ex altera parte. α. 181. 184. 9. 676.

Ε'πέτωκ', α. 208. 3. sing. plura. perf. poetice pro *ἑπέτωκ'* à
πέτω. F. *ξω*. vel potius *ἑπέτωκ'* à *πέτω*, *liquefacio*.

Ε'πέτωκ', 9. 852.

Ε'πήτυμα, 1. 10. pro *ἑτυμα* per poeticam epenthesein syllabæ
τη. *ἑτυμα* vero ab *ἑπὶ* quod est ab *ἑμὶ* sum, sicut *ἑπὶ* à
πέθημι. pro *ἑπὶ* per epenthesein ἑ s dicitur etiam *ἑπὶ* *ναι*,
qui revera est, &c.

Ε'η adhuc. 1. 156. 399. α. 176. 241. 9. 428.

Ε'ηκτιν, 9. 45. 310. 319. 922. 934. 943. 1008.

Ε'ημάστιν, 9. 680. à *ἡμάστιν* *quatio*.

Ε'ηποι, α. 10.

Ε'ηλαίνω, α. 229. *ἡλαίνω* est à *ἡλάνω*.

Ε'ηλη, α. 73. 432. 3. sing. a. 2. act. à *ηλῆμι* *tolero*.

Ε'ησπ', α. 456. a. 2. act. à *ησπῶ*, *ἡσπῶν*, 9. 58.

Ε'ησπῶν, α. 301. *ἡσπῶν* *calabant* à novo verbo *ἡσπῶν*, forma-
tum à fut. 2. *ἡσπῶν*. Thema primum *ἡσπῶν* *verbo*.

Ε'ησ-

Ε' τρεφε, §. 107. 1001. ἐστρεφετ', s. 130. pro ἐστρέφω. a τρέφω. F.
ἡρώψω, alo.

Ε' τρύγων, α. 292. 3. pl. imperf. pro ἐστρύγων. à τρύγων. Thema
τρύγων η. ἡ triticum, vindemia.

Ε' τρύγουσι, §. 27. vide paulo ante ἐστρύγουσι.

Ε' τρύχθη, α. 366. pro ἐστρύχθη poetice. à Th. τρύχω.

Ε' τῶσι, s. 400. §. 182. ἐπῶσι ab ἐπὶ Adverb. frustra. Th.
οἱ μὲν, in sing. num. ἐπῶσι, s. 438.

Ε' τῶσι εργῆς, qui incassum laborat, s. 409.

Εὔ, s. 107. 347: 704. §. 73. 885: -- ubi legendum εὔ.

Εὐαγῆη nomen mul. §. 257.

Εὐαῖ, s. 597. εὐαῖς εἰς ὃ ἡ qui bene à ventis perflatur: ἄω vel ἄημι
spiro.

Εὐαγῆη nomen mul. §. 259.

Εὐβοῖαν, s. 649. Tzetze interprete εὐβοῖαν. Est vero εὐβοῖα
fructum reciprocum. ex εὐ & βόω. Est ergo nomen loci,
εὐβοῖα, ex εὐ bene & βόω pascō.

Εὐδαίμων, εὐδαιμονία felicitas. s. 824.

Εὐδμήτων, α. 242. εὐδμηῖ bene adificatus. Thema. δῖμον. f.
δῖμω. prae. δῖμην.

Εὐδῶρη, §. 244. 360. nomen mul.

Εὐδ, s. 703. idem quod φλογίζω torret. ab εὐω vel εὐω pro.

Εὐειδής speciosus. §. 250. 354.

Εὐεργῆς, s. 627.

Εὐεργεσίαν, §. 503. Aeolice pro εὐεργεσίῃ ab εὐεργεσία ac ἡ
beneficentia.

Εὐερέει, s. 730. εὐζώνιο, α. 31. ζώνῃς ἡ Ζώνη, cingulum, ein-
gürtel.

Εὐήρον, §. nomen fluvii.

Εὐθετίδας αἰεί, ὃ qui rite disposuit. §. 540. ab εὐθετίω concinne
dispono. Thema πῶμαι.

Εὐθημοσύνη concinna rerum dispositio, quae cadit in indu-
strios. s. 469.

Εὐκλῆ, s. 669. tranquillius. ex εὐ & ἡλῆ mitis, pacificus.

Εὐκομίστα, s. 598. bene recondere. a. 1. med. infin. Them. κα-
μίσω curc, unde καμίζω.

Εὐκόσμως, s. 626.

Εὐκροίτη, θ. 243. nomen mul.

Εὐκροίϑ, ε. 592. ab εὐκροΐς εἶϑ ὁ η̄. Th. κροίϑου. vel εὐκροΐς
per syncopen pro εὐκροΐς.

Εὐκροΐς, ε. 668. venti etefis. q. d. puri non confusi, ubi nulla
sunt nebulæ. Th. κροΐ discerno.

Εὐκρίδρον, α. 81. bene extructum: ex εὐ δε κρήδρον pro εὐ κάλ-
κρήδρον, ἀ κρήδρον.

Εὐκλήτης, ε. 462. ἀ κηλὶα πάλαιον τὸ δέλω.

Εὐλιδρία, θ. 246. nomen mul. ἡλιδρία ποταμός.

Εὐμεταίης, α. 368. Thema μετὰ λῆσας ἡ φρακτικῆς.

Εὐνομίλω, θ. 902. nomen mul. legitimā.

Εὐνάζη, ε. 337. ab εὐνάζω sorio.

Εὐνείκη, θ. 247. nomen mul. bene litigans.

Εὐνῆς, ε. 327. α. 40. εὐνῆ, α. 36. εὐνῆ, ε. 404. εὐνῆς con-
cumbentes, α. 6. θ. 967. 1018. ab εὐνῆ. εὐν. Thema εὐνῆς ἡ
cubile: ab εἰδ bene, & νῆα habito. pro νῆα εὐνῆς cum Dati-
vo. θ. 133. 380. 634. cubans, concumbens.

Εὐζή, ε. 736. 2. sing. a. 1. mcd. subj. εὐζήμεν, ε. 737. ab εὐ-
χομαι.

Εὐζοον, α. 352. bene rasam, politam, dolatam, idem quod εὐζέϑ.
Thema ζῆω polio.

Εὐόρκος, ε. 188. 283. ὅρκος ὁ juramentum.

Εὐόρμϑ, α. 207. tuus. ὅρμϑ ὁ ὁστatio navium.

Εὐωχίον, ε. 475. convivans. item letus.

Εὐψυχάλα, α. 804. ex εἰδ δε. ψυχάλας: velox instar rotæ. item
æquabiliter planus.

Εὐψοχλον, θ. 273. Th. πύχλον, α. 6. περὶ πύχλον.

Εὐψοκίον, α. 306. 370. ab εὐψοκίς. εἶϑ ὁ η̄. Thema ψοκίον.

Εὐποίη, α. 64.

Εὐπύρπη, θ. 261. nomen mul. ὁ πυρρῆς μετὰ λῆσας φασγῆς.

Εὐπυργϑ, α. 270. bene turrila. πυργῆς ὁ. ὑψηλὸν. an burg.

Εὐρε, α. 58. 3. sing. a. 2. act. ab εὐρέσκω inveniunt, ε. 349.
425.

Εὐρρέτιω, θ. 343. ex εἰδ & ῥέω fluo.

Εὐρύακη, θ. 276. nomen proprium mul.

Εὐρυβίης, θ. 932. ionice pro εὐρυβίας ὁ κύμα νῆς se late extendit.

εὐρυβίη, θ. 375. εὐρυβίω, θ. 239.

Εὐρύς, 9. 45. 100. 840. *latus*, ὑπερβ. ε. 505. εὐρέϊα, 9. 480. 10 ἰονίκε pro εὐρέϊα, εὐρύν, ε. 244. 9. 373. 868. Notetur duplex accusativus εὐρέϊα, ε. 648. 9. 781. 790. 972. εὐρέϊα, α. 373. 9. 458.

Εὐρυτόμη, 9. 368. 907. nomen mul.

Εὐρυοδείης, ε. 195. α. 464. 9. 119. 498. 620. 787. *spatiosa*. ex εὐρύς, εἶα & οἰδὲς via. εὐρυοδείη, ε. ἡ & in f. g. etiam εὐρυοδεία, ἰονίκε vero εὐρυοδείη.

Εὐρυόπαι, ε. 227. 237. 279. *late sonans*. ὁψ ὁπός ἡ vox. poetice vocativus ponitur pro nominativo. item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπαι.

Εὐρύοπαι accus. casus ab εὐρύοψ, 9. 884. Th. ὀπίω.

Εὐρυμειτώπων, α. 82. μετῴποι α; τὸ *frons*. εὐρυμειτώπων, 9. 291.

Εὐρυσθέης, α. 91. pro εὐρυσθέα poetice. ab εὐρυσθέης εἶα ὁ nomen viri, cuius robur longe lateque patet.

Εὐρύστης, 9. 117. qui habet latum pectus. στεγόν, ε. τὸ.

Εὐρυπῶνα, 9. 293. nomen viri.

Εὐρώϊος, ε. 152. 9. 731. 739. 810. εὐρώϊος *squalidus*. ab εὐρώς, ὠτ εἰς caries.

Εὐς, ε. 50. α. 26. *bonus*.

Εὐτίφαντος, ε. 1298. 9. 255. 1008. εὐτίφαντος, 9. 978. εὐτίφαντος, α. 80. 9. 196.

Εὐσφύρις, α. 16. σφύρις *malleus*. σφύρις εἰς τὸ malleolus. item pes, qui habet pulcros talos. εὐσφύρις, α. 86. 9. 254. εὐσφύρις, 9. 961.

Εὐπ, ε. 456. 766. α. 164. 331. 9. 28.

Εὐτ' pro εὐπ sequente α. εὐτ' αὖ postquam, ε. 179. nempe, ε. 428. quando, ε. 596.

Εὐπέρη, 9. 77. nomen mul.

Εὐπέρης, 9. 863. Them. πέρω *perforo*, cerebro.

Εὐπροχάλω, ε. 597. 804. προχάλος *celer instar tota*.

Εὐπροχον, α. 453.

Εὐπύκην, α. 156. Th. πύκνυς *fabricor*.

Εὐφρονα, ε. 773.

Εὐφρόναι, ε. 358. πόδες, εἰς τὸ εὐφρόναι εἶα.

Εὐφροσύνη, 9. 909.

Εὐχάς, 9. 419. εὐχά, εἶα τὸ honor. εὐχά, εἰς εἶα, 9. 628.

Εὐχρη, 9. 447. εὐχρη, ε. 463. εὐχρίαν, α. 68. ionic pro εὐχρίαν ab εὐχρίαν. Th. εὐχρί.

Εὐάντορον, 9. 409. clarum, quæ bene audiebat.

Εὐσώτης, α. 273. εὐσώτης, α. 273. bene servans. Th. σούζω.

Εὐφ, ε. 161. 102. α. 406. 458.

Εὐφασον ostendebant. 9. 667. vide φαίνω.

Εὐφασον, 9. 19. pro ἑφασον Dorice 3. pl. a. 2.

Εὐφασ' pro ἑφασ, τ mutato in 9. ob seq. aspir. 3. singul. a. 2. med. ad formam ἐφάμην ἐφασον ἐφασ, ε. 59. 69. 210. α. 368. 450. 9. 395.

Εὐφίζομαι, ε. 581. α. 394. ἑζω facio sedere. ἑζομαι sedeo. ἐφίζομαι, ε. 745.

Εὐφίστοι, 9. 366. ἑπύ, ἐπύμην sequor. ἐφίστοι, 9. 220.

Εὐφισ, ε. 117. ἑφισ, α. 342.

Εὐφίστου, α. 258. 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι in 10, urgeo.

Εὐφιστής, ε. 296. ἐφιστήν præceptum. ab ἐφίστημι.

Εὐφιστος, ε. 76. ab ἐφασμός. Th. ἄρω, ἀριο.

Εὐφιστος, α. 307.

Εὐφίς, α. 15. 9. 132. ἑμίσω desiderium. Th. ἑμίσω desidero.

Εὐφρίης, ε. 38. imperf. à φερίω fero. Th. φέρω. Differunt proprie φέρω fero & φερίω gesto.

Εὐφρίστου, α. 127. Th. ὁρμή imperus. ὁρμάω imperu fero.

Εὐφρίστου, α. 293. 296. Dorice pro ἐφρίστου. à φερίω.

Εὐφρίστου, ε. 85. cogitavit. à φερίω eloquor & cogito, consulto.

Εὐχ, α. 95. 159. pro ἑχ ab ἑχ.

Εὐχρίστον, α. 235. 3. pl. imperf. à χερσίον. ἑν.

Εὐχρίστου pro ἑχ imperf. poeticum ab ἑχ. 9. 333.

Εὐχρίστη oderit, ε. 298.

Εὐχρίστου, 9. 766. ab ἑχ, ε. 766. τὸ, odium. ἐχθρός, ε. 340.

Εὐχρίστου, 9. 304. vpera. ἑχρίστου, 9. 297.

Εὐχρίστου ad iram commovit. à χρίω. Thema χρίω. bilis, 9. 568.

Εὐχρί, ε. 205. 9. 262. 422. 765. 770. ἑχ, α. 352. 9. 467. 284.

466. ἑχρίστου, ε. 13. 42. 138. 255. 330. α. 79. 9. 2. 64. 101.

348. 373. 794. 804. ἑχ. 9. 462. ἑχρίστου, ε. 338. ἑχρίστου, ε. 44.

620. α. 97. 9. 413. 906. ἰχθύς, ε. 455. α. 369. ionice pro ἰχθυον. ἰχθυον, ε. 443. 468. 9. 72. 459. 932. ἰχθυον pro ἰχθυον habebant. poetæ abjiciunt augmentum metro id polcente, ε. 146. α. 248. 305. 306. ἰχθυον, α. 227. 339. 444. 9. 908. ἰχθυον, 9. 834. ἰχθυον, 9. 898. 988. ἰχθυον, 9. 896. ἰχθυον, ε. 436. accus. dualis. num. ἰχθυον, ε. 81. 112. 127. 132. 168. α. 183. 188. 238. 241. 292. 9. 963. ἰχθυον, 9. 75. 823. ἰχθυον, 9. 783. ἰχθυον, 9. 61.

Εἰς τὸν, ε. 465. εἰς τὴν ἢ σίτη. τὸν τὸ ἰχθυον quia manu tenetur.

Εἰς φέρον, 9. 88. εἰς φέρον οὐ cordatus. Th. φέρον.

Εἰς, α. 385. suo. 9. 464. εἰς τὸν παῖδα δαμῆναι a filio suo domari. pro εἰς τὸν παῖδα.

Εἰς pro εἰς ens. ionica prosthesis. εἰς. 512. α. 73. 101. 410.

Εἰς φέρον, 9. 38 r. luciferum. ab εἰς α ἢ 4. simpl. αὔρα & φέρον affero. phosphorus hinc dicitur. Thema est εἰς οὐ εἰς αὔρα. q. d. aurea aura.

Zi.

Zαῖος, 9. 6. 23. poetice pro Ζαῖος, a Ζαῖος valde divinus. admirandus. Ζαῖος particula in compositione intendit significationem. Ζαῖος, 9. 300. Ζαῖος, 9. 2. Ζαῖος, 9. 253. Ζαῖος, 9. 990. Ζαῖος, 9. 192.

Ζαῖος, 9. 928. vires intendit. a Ζαῖος quod est a Ζαῖος vehementer. & hoc ex Ζα & μέν, ε, τὸν robur.

Ζαῖος, ε. 117. 171. 235. pro Ζαῖος. ubertim proferens ad vitam sustentandum. ex Ζη quod est Ζη & δαῖος.

Ζαῖος οὐ ἢ nomen proprium mul. q. d. conjugans. a Ζαῖος, 9. 352.

Ζαῖος, 9. 870. Genitivus poeticus pro Ζαῖος, Ζαῖος ex Ζαῖος calco. & φέρον. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinet. Ζαῖος, 9. 379.

Ζαῖος, ε. 8. 47. 53. 104. 137. 142. 157. 167. 178. 227. 237. 279. 331. 363. 486. 636. 666. α. 33. 89. 328. 383. 9. 36. 399. 784. 820. 853. 886. 899. 904. 914. a Ζαῖος sic dictus. in infinit. Ζη vivere. Lactant. lib. 1. c. 11. sic dictum putat, quod primus in vivis manserit ex filiis Saturni, quem Eustathius vocat παιδοφῶτα in οδῶς. d. vers. 762. ein Kinder gefresser.

fresser. pro ζῆς dicitur etiam ζῆς, confex. 9. 459. Ἐτὸς μὲν
 πατὴρ καὶ υἱὸς μέγας &c. atque hos quidem (liberos omnes
 præterquam τὸν ζῆν, devorabunt) Eatemus magnus, ubi etiam
 huius facti causa additur.

Ζῆς, ε. 86. 243. 251. 414. 481. 659. 9. 41. 286. Ζηί, α.
 318. 9. 141. 388. 938. Ζῆς, 9. 47. 457. Ζῆς pro Ζῆνα, 9.
 884. in fine versus.

Ζηλοί, ε. 23. à Ζηλόω amulor. Ζηλῶ, invidia, ε. 193. Ζῆλον,
 9. 384. Ζηλότης, ε. 310.

Ζητεύς, ε. 398. poetice pro Ζητίω dicitur Ζητεύω.

Ζόφον, α. 227. à Ζόφω, υ. ὁ. caligo. Ζόφω, 9. 653. ὑπὸ Ζόφω ἡ-
 εἶσι, à caligine obscura. Ζοφιστοί, 9. 814.

Ζυγόν, ε. 813. à Ζυγός in plurali numero Ζυγά, ε. 579.

Ζῶς, vivebat. 3. sing. imperf. à Ζῶω poetice pro Ζάω, Ζῶ, Ζῶω,
 9. 806. 811. Ζῶακον, poetice pro Ζῶον, 9. 90. 132.

Ζῶνσι, α. 253. pro Ζῶνται ionice, ἰῶνσι in fine est paragoge
 ionica.

Ζῶη vivat. (differt à Ζωῇ vitæ) 3. sing. præf. subj.

Ζῶνι vivisti. α. 157. Ζῶνι vivi. π. 189. Ζῶνσι pro Ζῶνται ioni-
 ce, α. 244. Ζῶνται, α. 194.

Ζῶσι cinxit pro Ζῶσι à Ζῶνται, ε. 72. 9. 573. Ζῶσι, ε. 343.
 cinxerunt se. 3. pl. a. 1. med. pro ἰζῶσι. augmentum me-
 tri causa abscieitur à Ζῶνται.

H.

H^a art. præpos. ε. 13. 220. 254. 277. 233. α. 48. 93. 258.
 268. 438.

H^a art. postp. α. 4. 149. 9. 262.

H^c cui. ε. 136. 206. 218. 649. quatenus. α. 85.

H^f sequente μέν, profecto tamen.

H^f erat. α. 11. 101. 103.

H^κ dixit. ε. ἦ pro φῆ, φῆ pro ἴφῃ. duplex aphæresis.

H^a aut. ε. 173. 244. 245. 666. 708. π. 1. 9. 43. 235. 407.
 421. 9. 9. 35.

H^ε εἰς, ε. 131. 436. 988. ἥδη pubes. ab Hebr. Ef-veor. quod
 flos est in arbore revirescente, id pubes in hominē. ἥδην, 9.
 17. 950. 922.

H^ε ἥδη, ε. 131. annos pubertatis attigisset. 3. sing. a. 1. ἥδην.
 opt.

opt. ab ἡθάν ὦ. & poetice ἡθάν. confer supra μυλίων. πς.

Η'θάν. 3. sing. præf. act. opt. attice. communiter ἡθάνοις ἤμιν attice ἡθάνω ης η. ab ἡθάν.

Η'ζαβέη divina, 9. 499. ἡζαβέη q. d. ἄζαν δ'αἶθ.

Η'ζε, 9. 994. a. 2. act. indic. abduxit. Attice ἡζαζε.

Η'ζοντ' pro ἡζοντ' ducebant (3. sing. imperf. med.) α. 274.

Η'ζάζε duxit. 3. sing. a. 2. med. pro ἡζε est ἡζάζε per Atticam reduplicationem) 9. 991. ἡζάζετ' pro ἡζάζε duxit, 9. 266. 410. 508.

Η'ζντ' 3. sing. præf. med. subj. pro ἡζνται. praeveniat pro ἀν-
ζντω) si precibus te anteveriat. præf. pass. ἡζνμαι.

Η'ζεῖοντο, α. 184. 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀζεῖομαι poetice pro ἀγείρομαι congregor. ἡγείρετο, α. 475. πολλὰς δ' ἡγείρετο λαὸς multis congregabatur populus. 3. sing. imperf. pass. ab ἀγείρομαι, α. 473.

Η'ζεοντο, 9. 387.

Η'ζοίσατε, 9. 551. a. 1. act. ab ἀζοίω poetice ἀγροίω.

Η'δη, ε. 37. nuper. 586. cum. α. 172. jam. 359. at ἡδη novit pro ἡδη.

Η'δ' ε. 22. 102. 308. 765. 850. 9. 15. 47. 200. 403. 817. 847. 1013. ἡδ', ε. 316. 381. α. 475. 168. 352. α. 190. πολυδυνάμει δὲ καὶ & 9. 619.

Η'δε, ε. 24. ἡδ', ε. 203. 773.

Η'δεῖα, 9. 40. ab ἡδύς suavis.

Η'δύπεια, 9. 965. 1020. suaviloqua. αἰμύλα κωπύλασσι.

Η'ως οἷο. η. ε. 577.

Η'ελι sol poetice pro ἡλι. Hebr. Hel splendor, Job. 29. 3.

Græce εἰη. Germanice hell. Differt ab hol gehenna, locus damnatorum, ε. 524. 573. ἡελίς, 9. 760. 1011. ἡλίσι poetice pro ἡλί, ε. 154. 412. 562. 477. 661. 725. 9. 958. ἡλί, ε. 610. 9. 956. ἡλίον, 9. 18.

Η'ε aut. pro η. ε. 207. 708, α. 345.

Η'ε erat scilicet pro ἡδ ἡς ἡ poetice ἡα ἡας ἡε, α. 15. 22.

Η'εα pro αἶεα aere, caligine. in mascul. genere aer, sed in f. g. caligo. 9. 9. ἡεα, ε. 124. 221. 253. 9. 697.

Η'ερενδῆ, γεγ. 252. obscuro. ἡερενδῆα. γεγ. 618. 9. 883.

Η'ερόν.

Η'ερεινί@, 9. 807. η'ερεινί, 9. 294. η'ερεινί@. caliginositas, 9. 119.

683.

Η'θ@, ε. 67. 78. mores. ἐπίκλυτον ἥθ@ furaces mores.

Η'θια mores, ε. 136. 220. 9. 66. ἥθι, ε. 166. domicilia. ἥθισα habitaculis, ε. 523.

Η'θού@ πατρίων. ἥθι. α. 103.

Η'θελον, ε. 135. ab ἰθέλω volo. θέλω idem.

Η'ιόνη, 9. 255. nomen mul.

Η'ισα, α. 170. 3. pl. plusq. à 1. personā ἦεν & ἦεν Th. est εἶμι eo.

Η'κα immissit. α. 343. 9. 669. 3. sing. a. 1. act. ab ἵκει.

Η'λασα, α. 363. percussi. a. 1. act. ab ἱλάων. f. ἱλάω. ἥλασεν, 9. 291. egit, et hoc getrieben. ἥλασ' pro ἥλασεν, α. 419. τυλ-
περανίε. ἥλασαν, α. 464. imperaverunt.

Η'λεκτ@, α. 142. electro.

Η'λεκτση, 9. 349. ἡλεκτῶ, 9. 266.

Η'λεκτῶν@, α. 16. 35. nomen mul. ἡλεκτῶν@, α. 86.

Η'λεκτῶν@, α. 3. ἡλεκτῶνα, α. 82.

Η'λίλα@ 3. pl. imperf. pass. ab ἄλλοι error, vagor. Attica re-
duplicatione, pro ἥλασ@, α. 143.

Η'λυθεν venit. α. 2. 435. ἥλθες, ε. 344. per syncope pro
ἥλυθες.

Η'λθε, α. 81. 325. 9. 176. 397. ἥλθον, α. 444. 9. 404. 912.

Η'λιβάτω, 9. 422. ἡλιβάτω, 9. 483. 675. ἡλιβάτω@ εὐή. tam
altus locus, ut soli uni sit pervius. Eustath. pro ἥλω@ sol,
dicitur etiam Æolice ἥλω@.

Η'λιπν, α. 80. a. 2. act. ab ἁλιπν.

Η'λύθαμν venimus. præt. med. 9. 659.

Η'μαρ dies. ε. 174. 768. ἑβδομη ἡμέραν, septima sacra dies.
ε. 785. 797. 808. 810. 817. ἡμα@, ε. 776. ἡμα@, ε. 43.
486. 522. 790. 836. 9. 291. 390. ἡμα@, ε. 383. 401. 502.
563. 620. 661. 763. 770. 9. 59. 305. 955. ἡμα@, ε. 417.
9. 597.

Η'μαβού@ areoso. α. 360.

Η'μαβίνα, 9. 985. nomen regis.

Η'μεγε augmentum Atticum. 9. 478. 888. 898. sic ἡμεγε
θῶ pro ἑκαθῶ.

Η'μειν ab ἡμεν fideo, ε. 499.

- Ημετέριονice. s. 823. 9. 124. ἡμέρη, s. 102. ἡμέραι, s. 767. 820.
 Ημετέριον, s. 603. qui tota die dormit, epitheton furis.
 Ημέτερον, α. 109. ἡμέτερον, s. 296. α. 360. 9. 172. ἡμετέρησι, α.
 367.
 Ημερον, 9. 181. ab ἡμέρῳ meto.
 Ημιδοι semides. s. 159.
 Ημιόων, s. 46. ἡμιόοισι, s. 695. 814. ab ἡμίονο mulus, q. d. semiasinus.
 Ημιον, s. 40. 9. 298.
 Ημῶν & sequente plerumque ἡδὲ & s. 337.
 Ημῶν, τὸ ὅτι ἡνίκα, s. 412. 418. 484. 580. 677. α. 288. 393.
 Ημῶν matebant. α. 288. 3. pl. imperf. act. ab ἡμέρῳ meto.
 Ην, s. 149. α. 178. 201. 216. 260. 283. 297. 9. 321. 825.
 Ην, α. 93. 408. 9. 294. 314.
 Ην si pro αν. s. 399. αν vero per aphæresin pro εἰαν.
 Ηνορέης fortitudinis, 9. 516. Thema ἀνὴρ vir.
 Ηνίκα, s. 761.
 Ηνία, α. 95. habena. ἡνίοχος, α. 323. q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet, inflectit. ἡνίοχον, α. 66. 77. ἡνίοχου, α. 307. 372.
 Ηνίοχου, α. 83. nomen mul. agitatrix.
 Ηνωχα. s. 68. ab ἀνώχῳ jubeo. ἡνωχῆ pro ἡνωχῆ jussu. a. 1. act. a. 479.
 Ηνω, s. 722. 819. 9. 458. vide infra ἡνός.
 Ηνω, α. 524. τὸ jecur. 9. 524.
 Ηνω, 9. 235. placidus, ἡνω. s. 785. 9. 407. ἡνω. 9. 236.
 Ηνω, 9. 964. ἡνω, s. 622. ἡνω epirum, 9. 189.
 Ηνω poetice pro ἡνω deinde. ex ἐπὶ & εἶπε, s. 290.
 Ηνωπύρας, s. 55. part. a. 1. act. qui decipet q. d. ἀπείρα ἐπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi.
 Ηνω profecto, α. 92.
 Ηνω, α. 316. clamabant. Th. ἀπύω.
 Ηνωκλής, 9. 318. ἡνωκλῆς, α. 74. 138. 9. 951. ἡνωκλῆς, α. 458. propter carminis dimensionem legendum est hic τὸ ἡνωκλῆς tanquam ἡνωκλῆς. ἡνωκλῆς, α. 448. ἡνωκλήης, α. 115. 349. 9. 289. 982. ἡνωκλήης, 9. 332. ἡνωκλήης, α. 416. 452. 9. 315. ἡνωκλήϊν, α. 52. 63. 9. 943.

H^εσι Iuno pro Ἥρα ionicē. Ἥρα vero videtur per metathesin dici
pro ἁηρ. 9. 314. 927. Ἥρας, 9. 952. Ἥραν, 9. 11. 454. 921.

H^εσιον, α. 287. πρόσινdebant, ab ἐρεῖνω scindo.

H^εσιπ, α. 421. 9. 818. α. 2. Th. ἐρεῖπυ.

H^εσιον pro Ἥρα Dorice venabantur, α. 302. ἀθρηῖω venor.
Them. Ἥρα. Alii scribunt Ἥρα pro ἥραν ab αἰεῖν capio.

H^εσιον, α. 301. hauriebant ab ἀρύω.

H^εσιον ab ἐρεῖδω, α. 362.

H^εσιον, 9. 914. ἀρπύζω rapio. F. ου.

H^εσιον, 9. 381. mane genita. proprie vere nata. Metaph. ver
ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem.

H^εσιον nomen fluvii, 9. 338.

H^εσιον, 9. 928. α. 1. aet. ab ἐρεῖω rixor.

H^εσιον, α. 37. 78. 118. ἥσι, 9. 970. 1009. ἥσις, ε. 179.
ἥσιον, ε. 158. α. 19.

H^εσιον, α. 18. 40. ὅς ἦν ἥσις, α. 111. 9. 914. ἥσις ἡ μήτηρ, ἀ
sua matre.

H^εσιον, ε. 111. α. 20. 135. 9. 142. 146.

H^εσιον, α. 50. pro ἥτιον per pleonasmum ἥσι, est. 3. dual.
imperfecti ab ἐμὶ sum. secus videri posset mendum pro
ἥτιον ex ἥμιον ἥσι fueram &c. quod est plusq. perfecti etiam
ab ἐμὶ.

H^εσιον, α. 119. ὡς πᾶσι ἥτιον δαίφρον, quemadmodam antea
fuisse bellicosus. 2. singul. imperf. ab ἐμὶ. 9. est paragoge
Æolica.

H^εσιον, ε. 146. edebant. ἥτιον comedebat. 9. 524. ab ἐρεῖνω edo.

H^εσιον, 9. 22. ἥσιον ex ἥσις εἰς ἡ delectatio, & ὁδὸς via. q. d.
via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo.

H^εσι, 9. 904. pro αἰς quibus ionicē.

H^εσιον, ε. 47. pro αἰς ab ὅς ἦν ἥσις.

H^εσιον, 3. sing. præs. subj. pro ἥ. σιν est paragoge poetica.
sic Homerus ἐπὶ λῆσιν pro ἐπὶ λῆ. Ἰλιάδ. α. 408. 580. Ἰλιάδ. 1.
429. 688. &c.

H^εσιον, 3. pl. imperf. ab ἀσπείρομαι &c.

H^εσιον, 9. 4. 26. Attice ἥτιον.

H^εσιον, ε. 119. ἥσιον quietus. 9. 763. q. d. ἥσιον ἥσιον,
delectationem habens.

H^ε ποιεῖτε pro ἦτο. α. 214. *sedebat*. 3. sing. imperf. ab ἦμην *sedeo*.

H^ε πε, ε. 20. 518. 578. *hæcque*. η' est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam πε. ἦτ', ε. 316. 448. 693. 792. α. 138.

H^ε π vere, certe, α. 79.

H^ε πς, ε. 404. 698.

H^ε τοι *seve, seu*, ε. 165. α. 413. 9. 1004.

H^ε τορ, ε. 358. 591. 808. α. 429. 9. 139. 163. 456.

H^ε ὄρημ, 9. 625. ἡὺρήμ, α. 216. & poetice ἡὺρήμιο, ε. 164. 9. 241. ἡὺρήμης, 9. 267.

H^ε ὡ, 9. 817. ab ἡὺς *bonni*.

H^ε ὤξτο, 3. sing. imperf. pass. ab αὖξομαι pro αὖξάνομαι, 9. 439.

H^ε φαις, α. 319. 9. 945. *Vulcanus*, quæ vox quibusdam videtur orta ex *Thubalcain*, de quo Gen. 4. 22. ἡ φαις, 9. verò sic dicitur ab ἀπῖω *accendo*, & ἀΐσω *destruo*. ἄϊς, 9. *perdidi*, ex α & ἴσημι *scio*, cujus nulla est memoria, *da von man nichts weiß*. ἡφαίσ, α. 123. 9. 886. ἡφαίστιο. α. 244. 297. 313. ἡφαιστον, ε. 60. 9. 927.

H^ε χῶ, 9. ὤς, η' sonus reciprocus. α. 279. 348.

H^ε χῆτα, ε. 580. α. 393. pro ἡχῆτης, ε, 6. *canorus*. Them. ἡχῶ *sono*, unde ἡχῶ, α. 438. *fragor*. ἡχῆταις ab.

H^ε χῆς, 9. ὤ, 9. 767.

H^ε χθοιτο 3. pl. imperf. ab ἄχθομαι, 9. 155.

H^ε χθηρ, 9. 138. ab ἐχθίρω, α. 1. act.

H^ε ὤς, 9. ὤς ἡ αὐρορά, ε. 548. 576. 378. 608. 9. 378. 984. ἡ ὤ, ε. 572. ἡ ὠα ἡ ὤ, ἐπ' ἡ ὤ circa auroram. ἡ ὤ, 9. pro ἡ ὠ, 9. ὤ, 9. 372. *auroratque* pro ἡ ὠ π. vel ἡ ὤ π. Nam paulo ante habuimus circumflexum, quamvis accentum ἀνώμαλον, ἡ ὠτ', 9. 18. *auroratque*.

Θ.

Θ pro π, 9. ε. 554. 557. α. 109. 142. 186. 203. 341. 346. 347. 404.

Θαλίη, 245. (pro Θαλία ας, η') ionice à Θαλάω, Θαλίης, ε. 229. 9. 65. Θαλίην, 9. 909. Θαλία, α. 284. Θαλίησι, ε. 115.

Θάλασσα, ε. 101. 664. 679. 9. 847. Θαλάσσης, ε. 163. 386. α. 207.

207. θ. 413. 781. 790. 931. 972. θαλάσση, θ. 427. θαλάσσιο, ε. 674. θ. 872.

Θάλοια, θ. 77. nomen Musæ, ut poetæ finxerunt. θαλάση, ε. 740.

Θαλιφρόν, θ. 138. in flore existentem. à θαλάω floreo. θαλιφρού, θ. 946. 999.

Θαλφθείς, θ. 864. θαλπω. F. ψω. foveo.

Θάλαυσιν, ε. 234.

Θαμά, ε. 360. frequenter.

Θάνατος, ε. 133. θ. 759. θανάτω. ε. 165. θανάτοις, ε. 354. π. 131. 132. 357. θάνατον, θ. 212.

Θανόν μοι, ε. 173. 685. Them. θνήσκω, θάνοις α. 2. act. opt. ε. 376.

Θάπην, α. 472.

Θάρ(ε)ος, τὸ animi præsentia, fiducia) (θάρ(ε)ος audacia, ε. 317. α. 96. 434. θαρσύνω, θ. 168.

Θαρσύνωσι, π. 326. θαρσύνωσαι, θ. 163.

Θάσσει, α. 99. θ. 748. pro τήχισι ex τυχός celer.

Θάυμα, α. 140. 218. 224. 318. θ. 500. 575. θαῦμα ἰδέσθαι, mirum visu, θαύμαζω, θ. 834. θαῦμά μ' ἐστὶν in admirationem traducor, θ. 588.

Θάυμαστος, θ. 780. θαύματος ἀνὴρ, θ. 265. nomen viri. θάυμαστος, θ. 237.

Θέα, α. 325. 343. θ. 213. 314. 380. 405. 900. 1006. θιαν. θ. 41. 48. 196. θιαι, ε. 73. α. 205. θ. 24. θιανόν F. Elice, α. 338. θ. 103. 240. 366. 969. 1004. 1016.

Θεί, α. 224. pro ἰθὺς discurrabant, à θένω curro.

Θείης, ε. 62. ionice pro θιαις deabus.

Θεία, θ. 371. nomen mul. θείαν, θ. 135. θείω, θ. 32. 297. divinam pro θείαν.

Θείη, ε. 554. ponat h. e. faciat, more Hebræorum, à θένω pro quo poetæ θείω, sicut pro πνέω πνέω.

Θείω, ε. 813. α. 2. act. infinit. à πνέω.

Θείω, ε. 729. θ. 101. θείω. α. 138. θείω, ε. 158. θ. 342.

Θείωσαι, θ. 446. à θείω. F. ἔσω.

Θεμίθλοισι, θ. 416.

Θείμις ἱερός, ἡ γυν, ε. 136. α. 22. 447. θ. 396. θίμη, θ. 16.

135. 901. *ἡμεῖς*, θ. 235. pro *ἡμεῖς* ionismus n. ille non habet locum in Genit. declin. s. simplicium, nisi dicamus *ἡμεῖς* esse à *ἡμεῖς* ἡς. *ἡμεῖς* à ὅν legibus consentaneus. *ἡμεῖς*, ε. 9. 219. θ. 85.

ἡμεῖς, α. 356. nomen mul. quæ sapit ex legibus.

ἡμεῖς, ε. 261. ἡ nomen mul. θ. 261.

ἡμεῖς idem quod *ἡμεῖς*, θ. 350.

ἡμεῖς, ε. 318.

ἡμεῖς, ε. 377. 764. 762. α. 259. θ. 387. ing. f. θ. 442. 775. 933. *ἡμεῖς*, ε. 71. θ. 405. 824. *ἡμεῖς*, α. 415. *ἡμεῖς*, α. 48. θ. 380. *ἡμεῖς*, θ. 91. *ἡμεῖς*, ε. 42. 108. 112. 126. 287. 301. 323. 396. 739. α. 20. θ. 46. 108. 272. 805. 810. 881. 942. *ἡμεῖς*, ε. 59. 80. 85. 185. 249. 740. α. 27. 56. 103. 203. θ. 44. 47. 302. 392. 457. 777. 784. 801. 813. 839. 886. 887. 897. 923. 960. 993. *ἡμεῖς*, ε. 138. 255. θ. 373. 987. 1019. *ἡμεῖς*, ε. 334. α. 246. 476. θ. 204. 296. 394. 487. 831. *ἡμεῖς*, α. 28. θ. 766. 792. *ἡμεῖς*, θ. 391. *ἡμεῖς*, θ. 871.

ἡμεῖς, θ. 100. *ἡμεῖς*, ε. 134.

ἡμεῖς, ε. 301. α. 394. *ἡμεῖς*, ε. 460. 500. 582. 662. *ἡμεῖς*, α. 399.

ἡμεῖς, θ. 696. in. f. g.

ἡμεῖς, α. 2. med. infinit. ε. 23. 396. 430. 455.

ἡμεῖς, α. 34. q. d. *ἡμεῖς* Deo similia.

ἡμεῖς, θ. 856. *ἡμεῖς*, θ. 700. *ἡμεῖς*, θ. 827. *ἡμεῖς*, θ. 862. *ἡμεῖς*, α. 383.

ἡμεῖς, θ. 244. 1006. nomen mul.

ἡμεῖς, θ. 886. 953. pro *ἡμεῖς* ab *ἡμεῖς*.

ἡμεῖς, α. 146. Alii *ἡμεῖς*, à *ἡμεῖς*. curro. At illi à *ἡμεῖς* exhibeo me videndum.

ἡμεῖς, ε. 161. nomen urbis. *ἡμεῖς*, α. 105. *ἡμεῖς*, α. 49. θ. 978. *ἡμεῖς*, α. 80. *ἡμεῖς*, α. 2. 13.

ἡμεῖς, θ. 530. ex urbe Thebarum oriundus, θ. 530.

ἡμεῖς, α. 388. acuit.

ἡμεῖς, θ. 31. à *ἡμεῖς*. Th. *ἡμεῖς*. ὤμε. *ἡμεῖς*, ε. 480.

ἡμεῖς, α. 465. *ἡμεῖς*, α. 128. a. 1. med. *ἡμεῖς*, θ. 450. 601. *ἡμεῖς*, θ. 447.

Θήλυς, α. 395. tener. α. gen. com. θήλειαι *feminae*, θ. 667. θηλυ-
πρώων, α. 4. 10. θ. 590. Th. θήλυς α.α.

Θησωρός, ε. 717.

Θήρες, ε. 510. θηρσί, ε. 275.

Θηροδότης, α. 388. θηροδοταί, α. 303. à θηρεύω *venor*.

Θησία, α. 182.

Θήτ', ε. 600. pro θήτει à θής θητός *ò servus*. θήσασθαι *ò ancilla*.

Θήσκειν, ε. 116. pro ἰθνησκειν, 3. pl. imperf.

Θητῆς, α. 73. θητῶ, ε. 108. 140. θ. 535. θητῆς θ. 277. 942.

θητῶν, α. 6. θητῶν, ε. 122. 251. θ. 302. 887. θητῶς, ε. 199.

470. 663. α. 6. θ. 296. 871. θητῶσι, ε. 88. 103. 482. θ.

223. 500. 837. 874. 967. 1018.

Θάδ', α. 97. 342. Θάδω, ε. 629. 669. 815. θ. 481. θά, θ. 245.

354. à θάδω *celer, velox*.

Θάιης, α. 114. à θάιη *convivium, epulum, dapes*, θάιῳ *epulor*.

Θόρε *defilius*, α. 2. αἶ. à θορίω, α. 392.

Θόρον, α. 370.

Θόως, α. 418. *celeriter*. Them. θέω *curro*.

Θραΐας, α. 263. à θρασύς *audax*. θρασυκαρδίων, α. 448.

Θραπλήλαια, ε. 186. ἀποδύναμι θραπλήλαια *idem quod ἀντεπλάσ-
γειν*.

Θρέφθη α. 1. pass. à τρέφω, θ. 198.

Θρέψασα, θ. 328. θρέψε, θ. 314. pro ἔθρεψε à τρέφω. F. θρέψω. α.
1. ἔτρεψα.

Θρηίκις, ε. 551. θρηίκις Θ. Thracius à θρηξ *κός* *Thrax* *nomen
gentile*.

Θρηκής, ε. 505.

Θυγάτηρ α. 3. 197. θ. 383. 780. 776. 975. 1011. θυγατήρ, θ.

474. θυγατῆρα, θ. 819. θυγατρεα, θ. 265. θυγατῆρες, θ. 76.

θυγατέρων, θ. 346.

Θύε, θ. 848.

Θύελλα, θ. 742. θυέλλη, ε. 549. α. 345.

Θυήεις, ειΘ, ο à Them. θύω, θυένται ἐπὶ βωμῶν, θ. 558.

Θύεσσι, ε. 336. *victimis* à θύω *immolo*.

Θυμήνασαι, α. 267. *succensentes*, à θυμαίνω. F. θυμαίνω. α. 1. αἶ.

θυμήνα. Hinc part. α. 1. αἶ. θυμήνας, α.σ. α.σ.

Θυμός, ε. 379. θυμόν, ε. 13. 28. 58. 112. 146. 168. 313. 337.

338. 356. 397. 443. 644. α. 9. 428. 450. 9. 61. 832. 90.
μῶ, ε. 27. 295. 364. 457. 489. 626. 681. 795. α. 116. 387.
9. 98. 443. 868.

θυμαλγία, 9. 629.

θυμοβορέω, ε. 797.

θυμολίσθη, 9. 1007. *leonino animo praeclatum.*

θυμοφόρον, ε. 715.

θύον, 9. 131. *furans.* part. praef. act. g. n. ἄ θύν, θύουσιν, ε. 618.
9. 874.

θύραξ, ε. 97. 9. 750. *foras.* θύραξι, ε. 363. *foris.*

θύσαντοι, α. 225. *villi seu nodi, quales dependent à crumenis.*

θύων, 9. 109. ἄ θύν *sacrificio.* hinc μῶν q. d. μῶ τὸ θύν, ἃ sa-
crificiis enim solebant epulari.

θύων, ε. 491. θύων u. *sedile*, pro θάκων ε. τὸ ἄ θνάσκω *sedeo.*
θύων, ε. 572.

θύρηα, α. 124. pro θύρακι *ionice*, ἃ θύραξ, ακ. ἃ. *ionice*
mutatur α in η θύραξ *pectus*, unde θύρασκω *pectus attingo seu*
lorica munio. per syn. speciei *armis*, 9. 431. θύρασκον. θύρα-
σκαχ apud Homerum etiam καθοπαδιόηται. per metaph. θύ-
ραχθῆς *bene potius.* Theognis, θύραχθῆς εἰ ἴσταί ἐλαφρότε-
ρον, *bene potius eris levior.* illa levitas est à spiritibus, qui mo-
dice hausto vino reficiuntur, excitanturq; θύρασκον. 9. 431.
θύρῳ, α. 165. θύρῳ ἐργα *admiranda opera.* θύρῳ *ionice*
idem est quod θύρῳ. & hinc θύρῳ τὸ pro θύρῳ.

I.

Ἰάκκον *volitabant* 3. pl. imperf. pro praef. enallage temporis,
9. 269. ἰάκκω *mitto, volo.*

Ἰάνης, α. ἡ. *nomen mul. ex ἰῶ sola & ἄνῃ.* quae sola animo vi-
rum imitatur, 9. 356.

Ἰάνη, 9. 349. *nomen mul. ab ἰάνω calefacio.* item *exhilare, le-*
titia perfundo.

Ἰάπῃος, ε. 50. ἰάπῃος *nomen viri.* ab ἰάπῃω *mitto.* item *male-*
dictu incesso. ἰάπῃος, 9. 19. 134. ἰάπῃονιδη, *vocat. casus,*
fili Iapeti, ε. 54. 9. 543. 559.

Ἰάσις, 9. *nomen viri,* ab ἰάω. F. ἰάσω.

Ἰάχ, 9. 543. 559. 9. 69. εἰς ἰάχ γαῖα μέλαινα. ἰάχον 3. pl.
imperf. act. α. 382. circum-- (vero) sonabat terra atra.

ἰαχόκλαστον. α. 441. ἰαχῆ, α. 404. ἰάχων, α. 451. ἰάχοντες part. præf. α. 436.

Ἰαωλῆς, ὤ, ἦ, α. 380. nomen urbis. ἰαωλῆν, α. 474.

Ἰδαλίμης, ε. 413. ἰδαλίμης sudorificus. ab ἰδῶ ἰδῶ τὸ sudor. idem quod ἰδρῶς ὤτῳ, ὀ.

Ἰδῶ α. 2. act. imperat. ab ἰδῶ.

Ἰδῶ idem quod ἰδῶ. α. 19. 9. 19. 87. ἰδῶ. α. 185. 9. 624. πῖδῶ.

Ἰδῶ, α. 397. ab ἰδῶ, τὸ ἰδῶ ἐν αἰνοτάτῳ calore in gravissimo.

Ἰδῶν, α. 2. act. infinit. α. 166. 318. ἰδῶν α. 2. med. infinit. ab ἰδῶ, α. 140. 224. ἰδῶν ἰδῶν, 9. 575.

Ἰδῶς, 9. 1010. ἰδῶ Mons Cræte, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere.

Ἰδῶς videris. 2. sing. α. 2. act. subj. ab ἰδῶ, α. 335.

Ἰδῶν pro ἰδῶν & hoc per syncopen pro ἰδῶν scimus, 9. 27. 656. Thema. ἰδῶν scio. ἰδῶν, 9. 377.

Ἰδῶν 3. pl. α. 2. med. indic. aspexerint. ab ἰδῶ, 9. 451.

ὀφθαλμοῖσι ἰδῶν φάσιν πολυδρακίῳ ἡὺς. ἰδῶν ὀφθαλμοῖσι. 736. ἰδῶν pro ἰδῶν, α. 445.

Ἰδῶς, ὀ ἡ provida. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur formica, ε. 776.

Ἰδῶς periti. ab ἰδῶς quod est ab ἰδῶν scio, α. 351. ἰδῶν οἷον πόντος ἐστὶν ἰδῶς ἐνδῶ. hominibus, qui ἐν laboris ἐν ærumnarum periti sumus. h. e. experti sumus ærumnas.

Ἰδῶν, ε. 487. ab ἰδῶς ὤτῳ ὁ sudor. per metonym. effecti laboris molestus. Thema est. ἰδῶ, εἰ τὸ sudor. ἰδῶν. φ. ἰδῶν ἰδῶς ἐν μελίῳ. Æncid. 2. falsusque per artus sudor iit. Æncid. 3. tum gelidus toto manabat corpore sudor.

Ἰδῶν ας ἡ nomen mul. 9. 352. quasi ἰδῶν gnara. ἰδῶν, 9. 960.

Ἰδῶν emissentes. part. præf. g. f. ab ἰδῶν mitto, 9. 10. 43. 65. 830. alii scribunt ἰδῶν idque Æolice.

Ἰδῶν 3. pl. imperf. act. ab ἰδῶν mitto, α. 278. at ἰδῶν ibant, ab ἰδῶν, εο. 9. 684.

Ἰδῶν ionice pro ἰδῶν Attice, ubi Iones αἱ in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto. præf. act. infinit. Communiter ἰδῶν ab ἰδῶν mitto, ε. 594. τὸ ἰδῶν ἰδῶν quartam vero partem vini misce.

Ἰδῶν

Γέννησις *cupientes cum genit.* Verba desiderii regunt Genitivum. παρ. praef. med. α. 23. 196. 304. 231. ἱέρησι πολέμοιο τε φυλόπιδος τε. ἱέρησι, α. 231. ἱέρησι *cupiebant.* imperf. med. α. 251. ἱέρησι, α. 65. 169.

Γέννησις *ire* ab ἱέρησι, pro quo etiam dicitur ἱέρησι, αἶρετ' ἱέρησι *pervexit ire*, α. 40. 353.

Γέννησις *sacer.* item *magnus, immensus*, α. 201. θ. 57. ἱέρησι λέχῳ εἰσπαισάμενον. ἱέρησι ionice pro ἱέρησι θ. 93. ἱέρησι, ε. 337. φάσῃ ἱέρησι lux facta, ε. 564. ε. 768. 817. ἱέρησι ἡμερῶν *sacra dies.* ἱέρησι, θ. 788. ἱέρησι ποταμοῦ ex sacro flumine. ἱέρησι ionice pro ἱέρησι, ε. 691. θ. 460. ἱέρησι, θ. 292. tribuitur urbi, ε. 595. ἱέρησι ἀκτῶν *sacrum munus*, ε. 803. ἱέρησι g. n. pl. num. intelliguntur *sacrificia*, θ. 417. ἱέρησι pro ἱέρησι, ε. 334. ἱέρησι *sacra* h. e. sacrificare, victimas offerre. ἱέρησι (pro ἱέρησι in f. g.) Dorice, θ. 1014.

Γέννησις, ε. 222. 441. ab ἱέρησι εἶα ὃ idem quod ἱέρησι. *rectus*, α. 97. ἱέρησι, ε. 224. ἱέρησι, ε. 36. θ. 86.

Γέννησις, ε. 491. ab εἶμι vel ἱέρησι eo.

Γέννησις, ε. 228. dat. pl. ἱέρησι est ionica paragoge à nominativo singul. ἱέρησις *ε*, ε. cuius iudicia sunt recta.

Γέννησις, ε. 7. ἱέρησι, α. 324. ἱέρησι, ε. 9. ἱέρησι, ε. 261.

Γέννησις, θ. 806. ab ἱέρησι. *mitto*, spiritu differt ab ἱέρησι eo, de quo paulo ante.

Γέννησις, θ. 1000. nomen viri.

Γέννησις, θ. 697. ἱέρησι, θ. 680.

Γέννησις & εἰς ἱέρησι ab εἰς *similis sunt.* ε. 302. α. 209. 292. ἱέρησι, ε. 533. α. 211. 345. ἱέρησι, θ. 572. ἱέρησι, α. 198. ἱέρησι, ε. 71. ἱέρησι, α. 244.

Γέννησις *catervatim*, ε. 285.

Γέννησις, ε. 338. ab ἱέρησι *propositus.* Attice ἱέρησι.

Γέννησις, ε. 336. ἱέρησι *expiat.* θ. 417. ἱέρησι *placant*, θ. 19.

Γέννησις, α. 13. ἱέρησι *supplicibus*, α. 85. ἱέρησι ab ἱέρησις, ε, ε. *supplex*, ε. 325.

Γέννησις, θ. 286. 554. ἱέρησι *is ἀθάνατος*, pervenit ad immortales.

Ἰκηαι, ε. 466. 2. sing. a. 2. med. subj. ionice pro ἰκη ab ἰκνῶ-
μῃ. Formatur à tertia persona cjecto τῶν.ab.ἰκη) est ἰκηαι
τὸ ἡ ἰὸν non est subſcribendum, ἰκη), 9. 614.

Ἰκίτω, 3. sing. a. 2. med. indic. in prima persona ἰκόμεν ab
ἰκνῶμῃ, α. 83. 9. 193. ἰκ per ſyncopen τῷ α. pro ἰκε, 9.
481. a. 2. medii ἰκνῶ 3. pl. a. 2. med. α. 466. 469. ἰκνῶ,
ε. 131. 9. 460. 725. pervenerit ad. 3. sing. a. 2. med. opt. ab
ἰκνῶμῃ. ἰκη), ε. 269. 9. 973. ἔν' ἢ ἰς χεῖρας ἰκη) (3. sing. a.
2. med. subj.) ὧ in cavius manus venerit.

Ἰκτις, Adverb. celerissime ἀπὸ Ἰκιάδ, 9. 691.

Ἰμάσας poetice pro ἰμάζας part. a. 1. aet. à verbo ἰμάζω Ioria
cedo, 9. 857. F. ἰμάσω. Th. ἰμάς ἀνιῶ ὁ Iorium.

Ἰμέριον, α. 31. 9. 177. ab ἰμεῖρον defidero. ἰμερῶ defiderium, ε.
616. 9. 64. 201. ἰμερήνους, 9. 8. defiderabiles, ab ἰμερόεις,
εῶσα. ἡ. ἰμερόεσσα 9. 359. ἰμερόεσσα, 9. 104. ἰμερόν, α. 202.
ἰμερόντα, α. 280. 9. 919.

Ἰν' pro ἰνα ut. ε. 544. ἰνα, ε. 459. 537. α. 207. 9. 275. 461.
ἰνα μὴ, 9. 892.

Ἰνὸς, ἡ valida, 9. 976. nomen mul. ab ἰς ἰνὸς ἡ robur, fibra.

Ἰξί, α. 32. 3. sing. a. 1. aet. indic. Th. ἰκω venio, unde de-
ſcendunt ἰκθίνω ἰκνίωμῃ ὤμῃ &c.

Ἰξίται 2. sing. fut. 1. med. ε. 475. ionice pro ἰξη à 1. perf. ἴξο-
μῃ ab ἰκνίωμῃ ὤμῃ. F. ἴξομῃ Præter. paſſi. ἴγμῃ, a. 2. med.
ἰκόμεν, ε. 68.

Ἰόλαος nomen peritiſſimi aurigæ. Iolæus. q. d. ἰὸς ὁ λαῦ jacu-
lum ſeu telum populi, α. 102. 323. 467. ἰολάω, α. 71. ἰολάω.
9. 317. ἰόλαον, α. 77. ἰόλαε, α. 78.

Ἰοειδία, 9. 3. 844. ἰόν, α. τὸ, viola.

Ἰόντι, 9. 773. a. 2. aet. part. ab ἰμί eo. ἰύσῃ, ε. 718. ἰύλῃ, 9.
203. ἰύσῃ, α. 257. 9. 748. part. a. 2. aet. ἰόν ὥσπερ ἰόν.

Ἰοχίαοραν, 9. 14. 914. ſagittis gaudens. ex ἰὸς ὡ ὁ. telum, & χαί-
ρω gaudeo.

Ἰππῶ equus, 9. 282. ἵππον, α. 120. ἵπποι, α. 61. 191. 347,
ἵππων, α. 63. 65. 96. 97. 286. ἵπποις, ε. 814. α. 470. ἵπποι-
σι α. 341. ἵππους, α. 307. 337. 350. 369. 372. 463. 466.

Ἰπποδία, 9. 251. nomen mul. celer inſtar equi. vel valde celer.
Nam ἵππῶ in compositione quandoque auget. ſic & βῆ
quod eſt ex βῆς. ut βῆλιμῶ. Ἰππιῶ,

Ιππιδόν, θ. 251. nomen mul. valde intelligens.

Ιππεία equestria, α. 321. 392.

Ιππής, α. 305. poetice pro ιππύς. ab ιππύς, εἶ. ο. eques ιππύος dativ. pl. poeticus pro ιππύσιν equitibus, θ. 439.

Ιππιδάμω, equorum domitor, ιππ. & δαμάω, α. 346.

Ιππτα vocativi casus. ab ιππότης, ε. ο. eques, α. 216. vocativus pro nominativo ponitur poetice,

Ιππυγλήν equi fons. Nomen fontis. θ. 6.

Ιῦξ, α. ο. ionice pro ἰγυξ α. ο. accipiter, ε. 201. 210.

Ιῦξ ἰεαδ. ἰεαδ. & ἰεως iris, θ. 780. ἰεαδ. τὸ ἰεαδ. à demon-
stranda pluvia.

Ιῦν, θ. 266. 784.

Ις ἰός ἡ vis. ε. 516. ἰς ἀνίμω vis venti. θ. 332. 951.

Ιῦσι, ε. 812. ἰουσι, ε. 40. 822. θ. 370. ab ἰσημι scio.

Ισ' pro ἰσσι ab ἰσ. par. ε. 350.

Ισσι ibant. 3. pl. imperf. act. ab ἰσμι eo. θ. 68.

Ισσι, ε. 825. 705. θ. 125. 524. 896. 637.

Ισσι, ε. 750. scilicet prima in ἰσ. est anceps, & proinde scribitur etiam ἰσ, quum prima corripitur.

Ισσι pro ἰσσι praef. med. infinit. aequare, ε. 560. ab ἰσσι ὡ
aquo.

Ισσοφάξ, ε. 428. equiparat. q. d. ἰσσι φάξ.

Ισσο pro ἰσσο 2. sing. praef. pass. imperat. ab

ἰσσι colloco, in pass. ἰσσιμω sto. α. 449.

Ισσιμω part. praef. pass. ἰσσιμω stans. ε. 778. 796. ἰσσιμω
ε. 567.

Ισσιω, θ. 454. ionice pro ἰσσιω, ἰσσιω Vesta.

Ισσιω telam, ε. 64. 777.

Ισσιω, ε. 429. stiva. ἰσσιω, ε. 433.

Ισσιω, ε. 790. ab ἰσσιω ο. ο. ἡ gnarus, α.

Ισσιω, θ. 339. ἰσσιω nomen fluvii Germanici Danubius.

Ισσιω, ε. 493. detinet. pro quo etiam ἰσσιω, ἰσσιω, ε. 215. 513. co-
hibet, α. 440. ἰσσιω cohibebat, θ. 687. ἰσσιω 3. pl. praef. act.

subj. ab ἰσσιω pro ἰσσιω, ε. 623. arceant.

Ισσιω, ε. 146. 153. ἰσσιω, θ. 823. ἰσσιω fremitum, θ.
708.

Ισσιω extremam oram. ab ἰσσιω, ἰσσιω, ἡ extremus ambitus, α. 314.

I'τν, i. 197. 3. dual. præf. activi. ab αἶμι eo. ponitur verò præfens pro a. 2. I'ον qui 3. dual. format ἰύττω enallage temporis.

I'φθίμυ, 9. 768. 714. fortis ab ἰφθιμῶ, & hoc ab ἰφθι fortiter, i. 539. α. 111. quod est ex ἰς ἰνδῆς ἢ νῆς, robur. ἰφθίμω. α. 136. ἰφθίμων, i. 702. 9. 455. ἰφθίμων, 9. 698.

I'φικλείδω, α. 111. nomen viri.

I'φικλῆα, α. 54. nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. à nominativo ἰφικλῆς contracte ἰφικλῆς, q. d. valde honoratus, gloriosus.

I'χθὺς ὁ ὀρίσσις, α. 212. ἰχθὺς pro ἰχθύας sicuti κλείς pro κλειδας. ὄρυς pro ὀρύας &c. ἰχθύς, α. 213. 317. producitur τὸ ὕ. ἰχθύσι, i. 275. α. 215. corripitur τὸ ὕ ἰχθυάοντες, α. 210.

I'χνη, i. τὴν vestigium, i. 678.

I'ωλκόν, 9. 997. ἰωλκός ἢ ἡ urbs Thessaliae.

I'ω, α. 409. ab ἰώ & ὄσαγitta. quod est ab ἰνμι mitto. item εἰργο, quæ in metallo serpit. venenum quod transmittitur in venas. αἷας ἰά ἰον idem quod οἶον αὐτὸς solus, α. ut.

I'ωὴ vociferatio, 9. 682.

I'ωχμοῖο tumultus, 9. 683.

K.

K' pro καὶ ὃ. 9. 547. ἢ κ' dixit ὃ.

Κάββαλι, α. 462. pro κατῖβαλι à κατῖβάλλω dejicio. κατῖβαλ'. 9. 189. κατῖβαλ'ιτ', α. 130.

Καδδυνάμιν, i. 334. pro κατ' δύναμιν.

Καδμῶ, 9. 937. καδμῶ. 9. 975. καδμείας, α. 13. καδμείοισι, 9. 326. καδμείη, 9. 940. καδμηίδι, i. 161.

Καδδ' καδ' εἰ βάλῃ pro κατῖβαλι ἢ dejicit vero, α. 384.

Καθαπτόμενῶ, i. 330. κατὰ πῶ in vado.

Καθαρῶς, i. 335.

Καθιζόμενῶ, α. 34. residens. καθιζομένη, i. 257.

Καθίζι, 9. 434. sedet. καθίζειν, i. 748. colloca.

Καί. sed, i. 6. 7. ὃ 14. 19. etiam 20. & 25. 26. ac 33. 41. π καὶ, quæ duo simul juncta sunt distributiva, i. 43. 73. 118. 123. 144. 236. 252. i. 44. 46. quæ 55. 56. 62. 65. 66. 67. 72. 73. 78. 91. 107. εὖ καὶ ἐπισταρμένως bella atque scite, i. 113. 114. 118. in principio periodi atque 123. 125. 131.

etiam

etiam 139. 141. *quamvis*, ε. 143. etiam 155. 157. *quoque*
 160. 163. 166. 175. 177. 178. *neque* 181. 189. 195. 198.
tametsi ε. 200. etiam 206. 218. 220. 222. 224. 236. *imo*
 238. 239. *ὁμῶς καὶ simul etiam* 241. 246. 252. καὶ ῥ' *certe*
 256. 265. 266. 275. 285. 289. 292. 301. 358. 431. 703.
 473. 448. 610. 701. 719. 752. 762. 824. 826. α. 1. 7. 9.
 25. 36. 39. 43. 44. 48. 57. 59. 63. 64. 70. 71. 74. 75. 83.
 84. 89. 97. 101. 104. 106. 117. 120. 121. 132. 146. 149.
 151. 164. 170. 187. 189. 192. 202. 210. 228. 230. 233.
 257. 258. 264. 291. 294. 295. 298. 302. 303. 306. 312. 318.
 329. 332. 339. 346. 351. 354. 355. 359. 371. 395. 396.
 400. 417. 430. 446. 453. 463. 464. 467. 471. 477. *ἤ*
καὶ πὲρ. 3. 5. 254. 271. 396.

Καίνοσ' pro καίνοσι, *θεοῦ* 557. καομδῆν *ardens*. *θεοῦ*. 694.

Κανία ἃ καίνυς ἐσθ' ὁ, *nomen proprium regis*, α. 179.

Κακῆς, ε. 701. κακῶ malignat, ε. 527.

Κακός *malus*, proprie *piger* ἃ χάζω *cedo*. *item*. ε. 160. 191. 344.
 κακῦ g. m. ε. 238. 494. κακῷ, ε. 329. κακόν, ε. 719. κακῶν g.
 m. ε. 714. κακή, ε. 212. 221. 237. 354. 759. κακῇ, ε. 638.
 κακῶ, ε. 636. *ἡ*. 160. κακάς, ε. 643. κακόν *nominativi ca-*
sus. g. n. ε. 88. 221. 269. *ἡ*. 798. κακόν *accus.* g. n. ε. 57. 58.
 89. 682. 706. *ἡ*. 219. 900. 906. κακῦ g. n. ε. 199. *ἡ*. 876.
 κακά, ε. 103. 263. 350. 497. κακ' pro κακά, ε. 502. *ἡ*. 26.
 κακῶν, ε. 55. 91. 101. 115. 189. κακῶσιν g. n. ε. 177. κακόν
 pro κακῶς *adverbialiter*, ε. 325. κακίστη *peccissimum h. c. da-*
mnosissimum, ε. 264. 470.

Κακότη, ε. 93. 738. κακότη, ε. 285. α. 42. (*gaudens*.)

Κακόχαρξ *ε*. 28. 194. *idem quod ἐπιχαιρέκακ* *alienis malis*

Καίνοσ', ε. 293.

Καὶν, ε. 345. *quamvis*. *taro sane*. *ιλιαδ*, ε. 273.

Καίνο, ε. 335. καίω *uro*. *F.* καύσω. καίετο, *ἡ*. 828. 861.

Καιρός, ε. 692. *tempus opportunum, statum, constitutum*.

Κακοθημοσύνη *ignavia*, ε. 470.

Κακρύπλων pro κακρυπλών, ε. 469.

Κακπέδρα, α. 453. pro κακπέδρα, & hoc pro κακπέδρα ἃ
 καπέκληρι pro καπέκλειω.

Κᾶλα *ligna*, ε. 125.

Καλὸς, θ. 201. καλὰ *pulcra*. vocem Latinam scribo sine aspiratione, ε. 736. α. 436. θ. 63. 216. 417. καλῆ, θ. 194. καλῇ, ε. 63. 196. θ. 911. α. 125. καλῇ, θ. 68. καλῶ, θ. 17. 22. καλῆς, θ. 8. καλῆς, θ. 120.

Καλῶν *vos est, invitare*, ε. 340. 341. καλῶν, ε. 713. καλῶσιν, θ. 207. καλῶν, ε. 140. 158. καλῶν, θ. 187. 234.

Καλιαί, ε. 305. καλιὰς αἶ ἡ *palas ex vinctulis* καλιὰν *ionice pro καλῶν*, ε. 299. 372. 409. καλιὰς, ε. 501.

Καλιγνώσις, ε. 651. ἀ καλιγνώσις αἶ, ἡ *pulcris mulieribus abundans*. ex καλῶ, ε. 100, τὸ *pulcritudo*, δε γυνὴ *mulier*. conf. *ελιαδ*, *ἰων*, 467.

Καλιόμοιο, θ. 915. καλιόμοιο, ε. 35.

Καλιπύριον, θ. 238. 298. 960. 976. καλιπύριον, θ. 270. 907.

Καλιόροισι, θ. 339.

Καλιόπη, θ. 79. nomen mul. cuius est elegans eloquium, *facunda*. ex καλῶ, ε. 100, τὸ *pulcritudo* δε ὅψ ὁπός ἡ vox.

Καλιόνη, θ. 280, 351. 981. nomen mul.

Καλιόπερας, α. 372. καλιόπερας, ε.

Καλιόρον, θ. 980. καλιόρον, ε. 735.

Καλιόφρον, θ. 526. 950. *pulcros talos habentis*. καλιόφρον, θ. 384.

Καλυπτόμενοι, α. 134. καλύπτει, θ. 798. καλύπτει, θ. 127. καλύψει, ε. 139. 155. καλύψεν, ε. 120. καλυψάμενος, ε. 196. καλύψας, θ. 539. 541.

Καλυψών, θ. 359. 1016.

Καλύπτειν, θ. 574.

Κάμαξι *palis, pedamentis*, ἀ κάμνω, quia quasi defatigatur fulciendis vitibus, δε. α. 298.

Καμάτι, ε. 175. κάματον, ε. 303. καματώδι, ε. 582. 662.

Κάμω pro καμῶ, ε. 437.

Καμπύλα, ε. 425. καμπύλα καὶ αἰωνά ligna. καμπύλοι, α. 324.

Καναχίζε *substrepabas*. καναχίζω δε καναχίω *resono* q. κινῶ ἄχῃ id est ἡχῇ, α. 373. καναχί *crepitatio*, α. 164. καναχίσι *dat. plur. ionice*. α. 160. καναχιδά *cum strepitu* *adverb.* θ. 267.

Καπνῖ, ε. 45. 627.

Κάψ ̅̅̅̅ aper item verres, quo sensu accipitur, ε. 781. vel ἡμεις.
26. derivatur a *κᾰπῖω* voro. Sus enim est animal vorax, α.
187. *κᾰψοι*, α. 172.

Κάρη carui per apocopen pro *κάρητι*, ε. 532. α. 223. ̅̅̅̅. 794.
καρήτις, α. 234. *καρήτω*, α. 234.

Καρπὸν, ε. 117. 170. 235. 561. 574. 773.

Καρπαλίμως cito, raptim, α. 432. ̅̅̅̅. 492. q. d. ἀρπαλίμως.

Καρεῖ ̅̅̅̅ ore h. c. strenne, ̅̅̅̅. 71. *καρεῖ* pro ἐν κρατὶ h. c. κρα-
πεῶς more Hebræorum. *καρεῖ* ̅̅̅̅, ̅̅̅̅. 710.

Καρπερθύμω, ̅̅̅̅. 476. 979. *καρπερθύμων*, ̅̅̅̅. 225. *καρπερθύ-
μος*, ̅̅̅̅. 378.

Καρπεροφρογὰ ἀ *καρπερόφρων* ̅̅̅̅ ὁ ἡ πραφραδῖς. item magnani-
μις.

Κάρφ, ε. 7. 573. Th. *κάρφω* sicco, aresacio.

Καρχαροδνῖς, ε. 602. 794. α. 303. ̅̅̅̅. 175. 180.

Καρήτι, ̅̅̅̅. 981.

Κασιτέρ ̅̅̅̅, ̅̅̅̅. 862. *κασιτέρειο*, α. 208.

Κασίγνη ̅̅̅̅, ε. 182. q. *κάσις* γλῆτὸς frater natus. *κάσις* ̅̅̅̅ ὁ ἡ
frater, soror. sic *κοδογνή* ̅̅̅̅, spiritus natus, ̅̅̅̅. 756. ὕπν ̅̅̅̅ di-
citur *κασίγνη* ̅̅̅̅ θανάτῳ, somnus dicitur frater mortis. *κασιγνή-
τιο*, ε. 326. *κασιγνήτω*, ε. 369. 705. *κασιγνήτω*, α. 50. *κασι-
γνήτων*, α. 17.

Καῖ -- *καίλυν* ̅̅̅̅, ε. 120. 139. 155.

Καῖ -- *κοῖσσι*, ε. 482.

Καῖ ̅̅̅̅ ̅̅̅̅, ̅̅̅̅. 750.

Καῖ -- *δύσι*, ε. 554.

Κατὶ cum Genitiv. per. ε. 615. ̅̅̅̅. 498. *κτ̅̅̅̅* χθονὸς per terram. Cum
Accus. ad. ε. 718. *κτ̅̅̅̅* μέτρον ad mensuram. secundum. ε. 58.
356. 763. *κτ̅̅̅̅* μοῖραν secundum sortem. κατ' ὄν ̅̅̅̅ in monte, ε.
426. κατ' ἄγρον in agro. *κτ̅̅̅̅* θυμὸν in. ε. 430. α. 9. 158. κατὶ
μόχθῳ in praelio, α. 243. *κτ̅̅̅̅* πυρείας, α. 315. κατ' ὠτὸν in ipso.
κτ̅̅̅̅ οἴκῳ domi. α. 538. *κτ̅̅̅̅* σῶμα in corpore. super. α. 167. *κτ̅̅̅̅*
ῥῆτι apud. α. 173. κατὰ σφι. ex ε. 136. per. ε. 398. *κτ̅̅̅̅* γείτο-
νας per vicinos. ε. 159. κατ' ἀπέχοντα γαίῳ inter. ε. 100. κατ' ἀν-
θρώπους. ad. ε. 458. κατ' ὥρην ad tempus, idem quod *πρὸς καιρὸν*.
Καὶ ̅̅̅̅ ̅̅̅̅ ̅̅̅̅, ε. 232. onusta sunt. 3. pl. præt. medii ἀ *βελῶ* τὸ
βαρύνωμαι, operot.

Καῖ

Καταγερόσκησι, ε. 93.

Καταδομός, θ. 616.

Καταδύη, ε. 544. δύω rigo.

Καταδύνω part. a. 2. act. Them. δύω subeo, θ. 596.

Κατὰ θνητοῖσι, apud mortales, θ. 903.

Καταδύνω, α. 196. ingredi pro καταδύναι a. 2. act. infinit. & καταδύνω. a. 2. act. κατίδω, υς, υ.

Κάττιο, ε. 625. pro κατίθισσ recande.

Καταθεῖο, ε. 45. 359. 2. sing. a. 2. med. opt. κατίθηναι deposueru. 2. sing. a. 2. med. subj. κατίθωμαι, καίαθη & pro hoc κατάθηναι. ionice. Iones scilicet formant secundam personam à tertia sublato τῶ, ε. 599.

Κατακείρω, ε. 362.

Καταλείβε), θ. 786.

Καταλείπειν, ε. 744.

Κατηρεῖν, α. 225. suspensi erant. 3. pl. imperf. pass. Dorice pro κατήρευν, à verbo καταίρειν. ex κτ̃ & αἰρείω in sublimē tollo.

Κατάκει), ε. 31.

Καταλέξε), ε. 521.

Κατάπνι, θ. 459. 473. Hoc sensu accipitur hoc verbum. 1. Pct. 5. 8. καταπίνων, θ. 497.

Κατάσκειν, ε. 511.

Κατασφίλω, θ. 806. σφιλὸς durus, asper. Thema. σφω astringo.

Καταμάρψη, ε. 494.

Κατίλεξε, recensuit, θ. 627.

Κατίνασι, θ. 538. pro κατίνασι poetice.

Κατίνασι, ε. 167. fecit habitare. Them. κάω, pro quo κάω poetice, sic ἤρξα, ἔβασιλεύσα, habent significationem hiphil, ut Hebræi loquuntur, θ. 329.

Καταπληῖα exterrita, α. 265. part. activi per syncopen ἔχω pro καταπληῖα. à verbo καταπλήσσω, ξω. præt. act. καταπλήξα.

Κατρεφί pro κατρεφία, θ. 778. 594. Them. ἐρίφω tēgo. unde κατρεφω cooperio, & Adj. κατρεφὴς ἐφ' ὃν tectus, con-tectus.

Κατα.

Καταφράζει, ε. 246.

Κατέειν, α. 254. *descendebat*. ex κτ̃ & εἰμι eo. est 3. sing. præter. med. εἰμι eo in præterito medio εἶα & Attice ἦα ας ε. κατέειν part. a. 2. à κατεῖμι *deorsum eo, feror*, 9. 723.

Καταλεγέτω *redarguat*, ε. 712.

Κατεναυτιον, α. 73.

Κατενήνοθεν, α. 269. præter. med. à κατενήνω. cōνήω ex cō & νήω *proso*. per metathesin cōνήω in præter. med. λύοθα, & per reduplicationem cōνήοθα præposita præpositione κτ̃, fit hinc κατενήοθα *constraui*. Errant qui à κατανήνω derivant. Sic n. reduplicatio foret κατανήνωθα &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενήνοθα esse duntaxat præteriti medii & carere præsentis. Præsens, si usitatum foret, esset κατενήνω.

Κατίπαυσε, 9. 87. *diremit, sedavit*.

Κατίνασι, 9. 620. Thema. *in aëre habito*.

Κατιφθιμύροις, 9. 850.

Κατιφλέξαι, α. 18. 3. sing. a. 1. act. opt.

Κατηριφύοσι, 9. 594. vide paulo ante κατηριφέ'.

Καὶ παίζ, ε. 322.

Κατίπυθεν. pro κατισπύθησαν Æolice, 9. 674.

Κάτιχε, 9. 700. 844. κασιγχεθι, 9. 575. pro ἔχω dicitur χίθω.

Κατιχέυετ', ε. 581.

Κάτω, 9. 301. 333.

Καῦμα, 9. 844. *incendium*, 9. 700. καύμαλ', ε. 413. 586.

Καυάξεις, ε. 664. 691. à καυάζω *contero, frango*. sic Æoles pro αἵε dicunt αῶήε. vide Tzetzen.

Κέατο, α. 241. πολλοὶ μὲν κέατο, *multi quidem jacebant*. pro ἔκειντο ionice. κέατο vero pro κέατο, α. 175.

Κέγγροις, α. 398. κέγγροσ' *milium*, genus leguminis.

Κεδή, ε. 127. κεδιλή, 9. 169. κεδιά, ε. 697. 9. 66.

Κεραὶ, ε. 527. *cornutæ* à κέρως *cornu*.

Κένω, 9. 836. pro κείνω per aphæresin. κέινων, α. 75. κένοις, 9. 307. κένοις, 9. 628. 877.

Κῆ), 9. 795. κῆτ'. α. 227. κῆμρον, α. 253. à κῆμρι.

Κεκαλυμμένη, 9. 757, Th. καλύπτω, κεκαλυμμένη, 9. 9. κεκαλυμμένα, 9. 745.

Κεκαρμένον, 9. 929, à κάζω *orno*.

Κεκαύ-

Κεκέσθαι occultabat. plusq. perf. à κεύθω. in præter. med. κέκεσθα
sicut, πηλὸν πίπληθα, γηθίω γέγηθα &c.

Κεκλήρωσ præter. med. à κλάζω anomatio in f. κλάγξω à κλάζω
inufirato. α. 99. 442. κεκληγῆς, ε. 447.

Κεκλήρητες, α. 379. 412. Æolice pro κεκληρῆτες confer.
Hom. ἱλιάδ. π. 430. ε. 756. 759. ὀδυσσ. μ. 256. ξ. 30. ve-
rior analysis hæc est: ex præterito κέκληρω ποινῶν verbum
est κεκλήρω, quod Græcis est usitatissimum.

Κέκλυτε audite. θ. 644. à κλύμι (Thema κλύω) Hinc κλύθε, &
poetica redupl. κέκλυθε in 2. pl. κλύτε & κέκλυτε audite. cor-
repta penultima.

Κεκοισμήσθαι, ε. 471. pro κεκοισμήσθαι à κοίζω quod est à κόνις
ως ηρπύνη.

Κεκοισμήσθαι, ε. 591. satiatum. à κορίω. F. ἴσω.

Κεκοισμήσω, α. 55.

Κεκοισφάσθαι, ε. 384. θ. 730. 3. pl. præter. pass. ionice, pro κε-
κοισφάσθαι εἰσι.

Κεκοισφάσθαι, ε. 435. præter. pass. infinit. à κέκοισμα.

Κεκοισφάσθαι, α. 53. à κεκοισφάσθαι. ex κεκοισφάσθαι niger, idem quod
μέλας, αἶμα & νύφθαι, τὸ πύρεθαι.

Κεκοισφάσθαι, θ. 852. Genit. poeticus pro κεκοισφάσθαι à κέκοισφάσθαι, ε, ὁ
strepitus. κεκοισφάσθαι, θ. 926.

Κεκοισφάσθαι, ω. 153. Thema est μέλας μέλας μέλας niger. pro
μέλας ponitur κ. κεκοισφάσθαι, α. 173. 429.

Κεκοισφάσθαι, ε. 578. α. 352. κέκοισφάσθαι, ε. ἡ νύφθαι. ab ἱλιούθαι.

Κεκοισφάσθαι, ε. 314. 534. 621. α. 193. κέκοισφάσθαι, ε. 601. poetice κέ-
κοισφάσθαι, θ. 686. κέκοισφάσθαι, θ. 33.

Κε particula potentialis, sicut in prosa αἶν, vel expletiva. ε. 10.
33. 45. α. 121. 334. 366. κεν, ε. 12. 43. 57. 120. 357. α.
72. θ. 170. 277. 836.

Κεκοισφάσθαι poetice pro κεκοισφάσθαι, ε. 496.

Κέκοισφάσθαι, α. 184. ex κοινῶν stimulo, pungo & κοινῶν Latine
gausis. ex Chald. ihor pro Hebr. fihor. plura lege in Ca-
lepio de centauris.

Κεκοισφάσθαι, εἰσθαι, ὁ σιγῆς. à κέκοισφάσθαι ὁ σιγῆς, ε. 25. κεκοισφάσθαι, ε.
25.

Κεκοισφάσθαι, θ. 846. à κοινῶν ὁ fulmen. à κέκοισφάσθαι scindo & αἶν
υπο.

απο. περιπαύων, §. 72. 141. 504. 854. *περσυντοῖ fulmina*, §. 690. *περσυνωθίσι*, §. 859. *περσυνώ fulmino*, *percutio*. sic *περσυνώ* à *πέττω*, in *tartarum* *ptacirito*.

Κέρως, αἰ, τὸ *cortu*, §. 789.

Κέρβερος, §. 311.

Κέρδ, ε. 321. 630. 642. κέρδει, ε. 642. κέρδα, ε. 350. κερδαίνει, ε. 350.

Κερκίς, §. 355. *nomen mul.*

Κέρθμα, ε. 786. *convicia* quasi *dicas convocia*. à *κέρτω* *mor-dax*, *canillatorius*, *κέρθμαι* *convicior*. §. 545. *ex κερω & τομή sectio*, quod est à *πέμνω*.

Κεύθισι, §. 300. 334. 483. à *κεῦθ* *εἰς* τὸ *caveina profunda*. à *κεῦθ* *occulto*. unde etiam est *κλυθμάνων* *εἰς* *locus qui occultat*.

Regula. Nomina appellativa in *ων* & *ειν* significant locum.

ut *ἀμπλάνων* *εἰς* *vineum*, *ἀλυστροφειν* *columbarium*.

κλυθμάνων, §. 158. *κλυθμάνων*, ε. 530.

Κεφαλῆς, ε. 416. §. 924. *κεφαλῇ*, ε. 65. *κεφαλῆφι*, ε. 543. *κεφαλῷ*, ε. 585. α. 804. §. 281. *κεφαλαί*, α. 161 §. 151. 321. 825. *κεφαλέων* ionice pro *κεφαλῶν*, §. 828. *κεφαλῆσι*, §. 827. 829. *κεφαλῶν*, §. 856.

Κεφάλω, §. 986. *nomen viri*.

Κεχάρεθ *latatus est*. α. 65. 3. *sing.* a. 2. *med.* à 1. *perf.* *ἐχάρημι* & *εἰς*. & per reduplicationem poeticam *κεχάρημι*. *Dicuntur* v. *κεχάρεθ*, pro *κεχάρηθ* per *συλλῶ* ut vocant.

Κεχαρομή, ε. 681.

Κεχημέν, à *κεῖμαι* *meor*, ε. 476. 632. *κεχημένον*, ε. 315. 491.

Κίχ, §. 727. à *χίω* pro *χία fundo*.

Κήδ, ε. 362. *κήδα*, ε. 49. 95. *κήδων*, §. 102.

Κητώ, §. 238. *nomen mul.*

Κῆλα *tela*, §. 708. *κῆλον* ionice pro *κᾶλον lignum*.

Κηλίω, §. 865. à *κῆλι* *calidus*.

Κῆρ *κηρὸς ἢ parca*, α. 156. *mendose scribitur κῆρ*. At

Κῆρ pro *κίαρ*. sicuti pro *ῖαρ ἢ* dicitur) *cot.* α. 435. *κῆρ*, §. 211. *κῆρες*, α. 249. *κῆρας*, §. 217.

Κηρόσι, *ex corde*, *adverb.* à *κῆρ* τὸ *cot.* α. 85.

Κηρίσι, & τὸ *φαρμα*, à *κηρὸς ceta*, §. 597.

Κηρι-

Κηρατρίφιων, ε. 416. κηρατρίφης εἶναι ὡς ἡ mortis obnoxius. q. d. fatalis matris. κηρ fatum, τριφω αλο.

Κῆρυξ, κηρ οὖρον, ε. 79. κήρυκα, θ. 939.

Κηπίον, ἡ nomen mul. forte sic dicta à prodigiosa crassitie, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino. θ. 270. κηπίς, θ. 336.

Κῆρυκα, α. 354. 476. κήρυξ, κηρ, ὁ nomen regis.

Κηρήσια, ε. 302. dat. poeticus pro κηρήσι, ἢ κηρήν ἢ οὖρον. ex arum genere. Hesych. κηρήν μῦθον ἀκρίτης, δὲ γὰρ μὴ θύνασθαι. κηρήσις, θ. 595.

Κίσις ἡ pera, sacculus, α. 224. ubi κείν βόσις, ubi victus reconditur.

Κιθάριον, α. 202. imperf. abjecto augmento à κιθάρα αἶς ἡ cithara. est organon musicum, ὡς τῶν ἐνοπτῶν. κιθαριστή, θ. 95.

Κικλήσκω, θ. 418. à καλῶ. κικλήσκων, ε. 811. Tzetzes γνώσκωσι, intelligunt.

Κίον columnis, θ. 779. à κίων οὖρον ὡς ἡ columna. κίων pro κίονα, θ. 521.

Κίρκη, θ. 1011. Circe nomen sagæ. voluptas carnis hoc nomine innuitur, quæ homines convertit in bestias. unde phrasis, gustare circeæ pocula. vide Indicem Homeri, & Calepinum κίρκην, θ. 957.

Κλάζοντι, α. 406. vide supra κικληγώς.

Κλαῖναι, ε. 220.

Κλέα pro κλέα & hoc ex κλέα nos præulare gesta, à κλέω, εἶναι, τὸ gloria, θ. 160.

Κλείναι celebrate, θ. 105. κλείων, θ. 44. κλείωνται, ε. 1. κλείω, α. 473. κλεινοί, θ. 815. κλειτή incluta, α. 380. κλεινός, α. 479. κλειώ, ὄν, ἡ nomen mul. θ. 77.

Κλείω, εἶναι, τὸ gloria, pro quo etiam dicitur κλέω, εἶναι, τὸ gloria, α. 107. θ. 530. κλείω εἶναι πλείον ἔσθαι ἢ τὸ πᾶρσι, maior esset gloria quam antea.

Κλέψας, ε. 55. θ. 566. κλέπτω clepo, furor. κλέψαι, θ. 613.

Κλῆρον, ε. 37. 339.

Κλόνειν à κλονέω, κ, ἡ turbatio, tumultus, à κλύω audio, quod late audiat. κλονέωσι, θ. 935. κλονέωσι, ε. 551.

Κλόνειμι,

Κλύοιμι θ. 32. à κλύω *audio*. κλύουσιν, ε. 724. κλύθι *præf. imperativi est* à κλύμι, ε. 9. at κέκλυθι *corripit penultimam*, θ. 644. κλύον, θ. 474. κλυτός, ε. 70. α. 219. κλυτή, θ. 956. κλύψ, θ. 215. 274. 280. 294. κλυπών, ε. 83. θ. 927. κλυπύ, 67. 123. 297. 313. 329. 337. 447. θ. 303. 777.

Κλυζομένη, α. 209. à κλύζω *eluo*.

Κλυμένη pro κλυομένη, θ. 351.

Κλωθώ, α. 258. θ. 218. 905. *nomen mul. vide Calepin.*

Κνήμησι, α. 123. pro κνήμαις *ionice*, à κνήμη *tibia*, *syna. ctm.*

Κνημίδας, α. 122. à κνημὶς *id.* ἡ *ocrea*.

Κοθύρεσι, ε. 303. à κῑθύρεθ *epitheton fuci* ὡς τὸ κεύθειν τίω ἔρω, *quod aculeum non exerat more apium.*

Κοίλα, ε. 52. κρίλη, θ. 301. κρίλλω, α. 129. κρίλησι, ε. 687.

Κοίμ *nomen viri*, θ. 407. κῑῖον, θ. 134.

Κοιμηθεῖσθε, θ. 214. κῑμῖαιω *sorpio*, *facio dormire*. κῑμῖαιομαι ὤμω, *dormio*.

Κοινῷ, ε. 721.

Κοιρανίαν, θ. 331. *imperans*. à κοίρωνθ *α. ὁ rex*.

Κοκκύζι à κῑκκυξ *υγ.* ὁ *cuculus*, ε. 484.

Κοῖτην, ε. 572. à κοῖτθ *α. ὁ idem quod κοῖτη ης ἡ. cubile*. à κῑ-
μα *cubo*.

Κοκλήνω, α. 309. κόλλα, ης. ἡ *gluten*.

Κολουσεῖν, θ. 880. à κολυσσεῖν ὁ. *Schol.* ἡχθ *φρυζάνων συρ-
ρῶν*. h. e. *strepitus sarmentorum*, *quum trahuntur*. ex
σύρω *traho*. & κῑλον *lignum*. seu κόλθ *mutilus*. Est enim sar-
mentum lignum defractum.

Κομῖν, ε. 602. κομίζι, ε. 315. 498. κομίζεαθ, ε. 391.

Κονάθησι, θ. 840. *edidit fragorem*.

Κονίησι, α. 365. *ionice pro κοινίαις* à κονία *ας ἡ idem quod κό-
νις, ιως, ἡ pulvis, attice*. α. 62. 269. & communiter κόνιθ *,
θ. 880. κόνιν, θ. 706. εἶσιν τε κόνιν τε*.

Κονίοντις, *pulverem excitantes*, α. 342. à κονίω.

Κορίσπαθ, ε. 366. α. 1. *infin.* pro *imperativo Hellenismus*.
à κορίστυμι *saturo*. κόρεθ *satietas*, θ. 593.

Κῑρη pro κῑρη *virgo*, *juvencula*, α. 126. 443. θ. 908. 979. κῑρης,
θ. 242. κῑρη, ε. 781. 783. 792. θ. 91. 280. 307. κῑρῶ, θ. 13. 895
948. 992. κῑρα, θ. 25. 29. 53. 264. 363. 966. 1003. 1021.

Κερατρίφθ, θ. 450. 452.

Κερίζουσιν, θ. 347. à teneris educant.

Κοπιομένη, α. 63.

Κορισάμνρ, ε. 53. poetice pro κερισάμνρ ex κερίννυμ. Them. κερίω.

Κόρθωνι accumulavit, θ. 853. à κόρθς, υθ, δ. cumulus.

Κόρυθ, α. 417. à κόρυς υθ ή galea.

Κορώνη cornix, ε. 677. 745. κερωνιάω rostrata, α. 289. poetice pro κερωνιάω à κερωνιάω.

Κορύσσειν, α. 198. à κορύσσω ατμο. q. d. galea munio. κερύσσω-
σα, α. 148.

Κερυφῆς, α. 374. θ. 62. κερυφῆσι, θ. 1010.

Κοσμεῖν, ε. 304. κόσμειν, ε. 76. κόσμω ἀγίασμα ob ornatum gesti-
re. θ. 587. κόσμησι, ε. 72. θ. 573. pro ἐκόσμησι à κοσμίω.

Κοτί, ε. 25. est infestus. κοτ, υ ή ἐγκυρῆρη ἐστὶν εἰς κακοποιίαν
Hesych. ira inveterata. κοτέκω, θ. 315.

Κοτίον, α. 454. κοτίοντι, α. 403. κοτιόντων, α. 169.

Κότῳ, θ. 714. 817. nomen viri.

Κυρότερον, ε. 445. junior. Etiam substantiva apud Græcos
per sepe comparantur.

Κερατρίφθ, ε. 226. κέρη, ε. 759. ionice. Dorice κέρη à κέρη
juvencula. à κέρω orno, quæ dum se comit, annus it.

Κεφίζουσα, ε. 461. κῆφα, α. 323.

Κεφάλλω, ε. 339. 448. α. 41. θ. 99.

Κεράδη. ficu sylvestri, ε. 679.

Κρατῆς, θ. 404. prapotens est. κρατῆς, θ. 49. imperio. à κρατ-
εθ, τὸ κρατερός, α. 101. 323. κρατεῖς, α. 43. θ. 824. κρατι-
εῖ, θ. 465. κρατεράς, εἰ δίσμω δῆσι more Hebr. θ. 618. κρα-
τερόν, α. 52. 77. 106. 446. θ. 312. 1013. κρατερόν, θ. 153.
320. ionice pro κρατερόν. κρατεῖν, θ. 50. κρατεῖν. Ἔο-
lice. θ. 683. κρατεροῖς, α. 427. κρατερός, θ. 185. κρατερό-
βῳ, θ. 864. (θ. 297.

Κρατερόφρονι, α. 458. κρατερόφρονα, ε. 146. θ. 309. κρατερόφρονι,

Κρατί, α. 136. 328. capiti. dativus sing. à nominativo κρα-
τερός. Notetur vero in hac voce (quàmvis id genus sint
alix plurimæ) copia Lingux Græcæ. Nam dicitur κέρηλον
α, τὸ caput, unde per apocopen κέρη τὸ ἀκρίβη. πολίοντι
κέρη,

κάρη, πλιόντι γένον. pro κάρη dicitur κάρη Dorice & per novam apocopen κάρη pro κάρη. item pro κάρη per metathesin κέραι αἶθε, & κέραι κέραις. unde etiam descendunt κέρνον & τὸ & diminutivum κερνίον & τὸ calvaria.

Κέραι, ε. 589.

Κέραιων, ε. 211. κέραιωνας, ε. 708.

Κέρειον, θ. 134. κέρειον & ὁ nomen viri.

Κέρειοντα, α. 83. nomen viri κέρειον αἶθε, ὁ.

Κερμαίσσαι, α. 1. med. infin. ε. 627. à κέρμασθαι. conjugatur ut ἵστασθαι.

Κερνίδιον, α. 105. proprie capitis ligamentum, ex κέραι & δύνω. per metaph. *rima murorum*. ponitur pro *manibus*.

Κερνίδιον, α. 7. θ. 574. à capite. ex κέραι αἶθε. Thema est κέρνιδιον, & τὸ caput.

Κερνίς, ε. 593. θ. ε. κερνίς ἡsons à fundendo, quia fundit aquas. κερνίς à κερνίσμι misceo, quia vinum aqua fontana diluitur. κερνίς, θ. 3. κερνίς, ε. 756. Æolice pro κερνίς, genit. pl.

Κερνίς, θ. 480. κερνίς, θ. 477. 971.

Κερνίς, ε. 742. κερνίς Latine crater. à κερνίσμι misceo, tempero, quia in eo merum diluitur, ne noccat.

Κερνίς, θ. 882. 3. pl. a. 1. med. à κερνίς, κερνίς, 3. pl. a. 1. act. subj. ε. 219. κερνίς, ε. 766. κερνίς, ε. 826. κερνίς part. a. 1. act. ε. 799.

Κερνίς, θ. 359. nomen mul.

Κερνίς, θ. 375. nomen mul.

Κερνίς, ε. 536. *tramam*. per syncopen ε. δ. pro κερνίς.

Κερνίς, θ. 270. 358.

Κερνίς, ε. ὁ filius ἑ κερνίς h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεύς, ε. 18. 53. 137. 157. 167. 237. 245. 412. θ. 450. κερνίς ionice pro κερνίς, ε. 71. κερνίς, θ. 53.

Κερνίς idem quod κερνίς, ε. 140. 274. θ. 554. 949. κερνίς, θ. 4. κερνίς, ε. 69. 257. α. 53. 56. κερνίς & ὁ Saturnus, θ. 168. 137. 453. 459. 473. qui sic videtur dictus à splendore Hebr. *keren* splendere. Fr. jun. Aliis quasi κερνίς tempus. plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. κερνίς, ε. 111. θ. 395. κερνίς, θ. 476. κερνίς, θ. 19. 73. 85. 1.

- Κεράφοσι, κ. 226. 137. κεράφῳ, ὃ ἐστὶν κ. pars capitis ὅλῳ
τὸ κεράϊν τῷ ἀφρώ, quod ibi evidens, sit venarum pullus.
Κρύϑ, ε. 422. 541. κρυόειν, θ. 936. κρυόειν, α. 255. κρυεῖν
152. κρυεῖο in genere foeminino, θ. 657.
Κρυπλάδης, ε. 327. vide κρύπῳ in Lexico Scapulae occulto, α.
scondo, κρυφίως, ε. 787.
Κρύψι, ε. 50. 402. κρύπῳ occulto. κρύψαντες, ε. 42. κρύψασιν, θ.
174.
Κράζῃ, ε. 745. ἀ κράζω crociare quod est cornicis.
Κλέανσι, ε. 313. ἀ κλέανον κ. τὸ possessio. κλέαρ αἶϑ, τὸ idem. Th.
κλίσωμαι.
Κτέιναντα part. a. 1. act. α. 448. ἀ κλέινω occido. κλέιν, ε. 982.
κλεινίμω Dorice pro κλείπειν præf. act. infinit. α. 414.
Κτήασ' pro κτήμασι per apocopen. ἀ κτήμα possessio, ε. 34.
Κωμήτης, α. 402. part. a. 2. med. ab indic. ἐδάμῳ ad formam
ιστάμῳ ab α. 2. act. ἐκτῷ. pro quo Dores ἔκταν. ἀ κτήμι oc-
cido, pro κλέινω κωμένω, ε. 539.
Κτίπον, α. 98.
Κλίνας, θ. 293. 3. part. a. 1. act. ab ἔκταν. Th. κτίων.
Κτητῷ, ε. 404. ἀ κλίσωμαι.
Κυάνη, α. 143. ἀ κύανϑ ceruleus. κυάνας, α. 249. nigra. κυά-
νη, α. 167. κυανίησι pro κυανίαις, θ. 745. κυανισί, ε. 525.
κυανέων ἌEolice, α. 7.
Κυανῶπιν, α. 356.
Κυανόπτερον, θ. 406.
Κυανόπτερον, α. nigrae alas habens.
Κυανόχαιτης, α. 120. θ. 278.
Κυδῶ gloria. ε. 311. α. 339. θ. 433. κύδισι, θ. 548. κυδάλε-
μῳ gloriosus, α. 467. κυδαλίμω, α. 74.
Κυδαῖον. illustrius, ε. 38.
Κυδῶν. exultans, iactabundus, α. 27. κύδημον, θ. 938. κυδῶ
ἰσχύει ἀ κύδῳ, εῖϑ, τὸ gloria. ferme idem quod κεδνῷ, ε. 255.
θ. 328. 442.
Κυδωμός, α. 156. tumultus ἀ κύω pario & δέμα timor.
Κυθίρεα, θ. 934. 1008. Venus, ὅτι κεύθει τὴν ἑρωτα. occultat amo-
rem veneris. Tenebras amat propter opera tenebrarum.
κυθίρεας, θ. 196.

- Κυθήρες**, θ. 198. **κυθήρησι**, θ. 192.
Κυλινδομένων, α. 378.
Κυκλοτιρής, α. 208. θ. 145. à **κυκλοτιρὸς ἔστιν**. à **κύκλω**, α. ὁ. **κυκλῶ**, α. 141.
Κύκλωπις, θ. 144. **κύκλωπις**, θ. 139.
Κύκω, α. 65. 346. 368. 413. **κύκων**, α. 57. 329. 331. 466. 472. **κύκω**, α. 350. **κύκνοι**, α. 316.
Κυλίνδω, α. 438. **κυλίνδω** à **κυλίω νοίνο**.
Κύμα, θ. 848. **κῦμα**, αἶ, τὸ **φύξις**. à **κυκάω misceo**. unde est **κύκημα** pro quo **κῦμα**. **κύματ'**, θ. 352. **κύμασι**, ε. 685. 689. **κυμαίνοντις**, ε. 388.
Κύμιον, ε. 634. nomen urbis.
Κυμαθλήγη, nomen mul.
Κυμοπόλειον, θ. 819. nomen mul.
Κυμώ nomen mul. θ. 255.
Κύων, θ. 769. **κυῖα**, ε. 602. 794. θ. 309. **κυῖε**, α. 303. **κυῖον**, ε. 67. **κυῖη**, α. 227. **κυῖον**, α. 136.
Κύων, θ. 193. **κύων**, θ. 199.
Κυωθήνη epitheton veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Cuprum quoque ceu scortum metallis omnibus misceri dicitur, θ. 199. verum metri dimensio videtur postulare, ut hîc legatur **κυωθήνῃ**.
Κυρήνας, ε. 753. à **κυρέω**.
Κῦρσαι, ε. 689, incidere. à **κύρω**. F. **κύρσαι**. **κύρνας**, α. 326.
Κυσσαμένη, θ. 125, 405. à **κύω osculor**. **κῦσαι** **tūssen**.
Κῶμα σ. τὸ **veternus, somnus profundus**, θ. 798. Eustath. à **κίω** **jaceo**.
Κώμη, 637. **κώμας**, α. 18. unde est **κωμάζω** **comessor**. **κώμαζοι** pro **κωμάζον**, α. 181.
Κωπλάσαι, ε. 372. **κωπλάω** **δολίως ἀπατάω**, **λαλῶ**, Hesych.

Λ.

- Λάβῃσι prehenderit**. a. 2. act. subj. à **λαμβάνω**, σι est **paragoge ionica**, θ. 765. 773. **λαβών**, ε. 466. **λαβῶσαι**, θ. 482.
λαγώς, α. 302. **leporos**. Accusativus **Atticus**. pro **λαγός**, à **λαγὸς lepus**. attice **λαγὸς ὦ**, ex **λα** particula quæ intendit **significationem** & ὦς ὠτὸς τὸ **αυτίς**, quia habet longas aures.

Alii (ut habet Scapula) à λάω τὸ βλέπειν *video* . quia dormit
apertis oculis.

λάδνα nomen fluv. *ῥ.* 344.

λαθιφθόγοιο, α. 131. *facienti obliuisci vocem.*

λάθωσι obliuiscimini. 2. pl. a. 2. med. imperat. à λαοθύνομεν, ε.
262. λαθὼν latens. part. a. 2. act.

λαῦτρα, ε. 163. *magis matris fluetus.* ex λα valde & ἴναγ ire. flu-
ētus grassantur.

λαψυρεγκίλδου, *ῥ.* 379. ex λαίλαψ tempeſtas & κίλδου α, η.
να.

λάκι, *ῥ.* 694. pro ἔλακι a. 2. act. à ληκίω crepitum cico. vide λέ-
λακας.

λακίρυζα κεράνη stridula cornix. ε. 745.

λαοσό, α. 37. *populorum agitator.* σό est ex σείω vide δε-
ρυσόω. λαοσόν, α. 3.

λάμπι pro ἔλαμπι. abjicitur e metri causa. α. 71.

λαμπύων, *ῥ.* 110. 382. *fulgentia.* proetice pro λαμπύων, à
λαμπύων. λαμπύων, α. 390.

λαμπύρον, α. 143. λαμπύρον, *ῥ.* 186. λαμπύρον, α. 60.
λαμπύροι, α. 145.

λαμπύρι, ε. 154. λαμπύρι, *ῥ.* 18. 371.

λαομέδισα nomen propr. mul. *ῥ.* 257.

λαός populus. α. 475. λαοί, *ῥ.* 84. λαοίς, *ῥ.* 88. λαοίσι, α. 27.

ῥ. 430. λαῶν, ε. 220. α. 41. 330. *ῥ.* 1000. à λαός ὁ Attice
λαῶς ὁ ὁ populus. ex λα valde & αἶω ſono, ὅτι ὁ λαός πολὺ φωνέ.
Eustath.

λαπιθάν, α. 178. *Lapithae.* cum centauris fuerunt congressi,
quo poeta alludit. λαπιθάων pro λαπιθῶν genit. pl. Dorice,
à nominativo λαπίθης, α, ὁ. vide in Calepino *Lapithae.*

λαπῆν, *ῥ.* 1013. nomen viri.

λάχσις, in Genit. Attice λαχίστης, ὁ *Lachesis.* à λαγχαῖν fortior.
α. 258. λάχσιν, *ῥ.* 218. 900.

λάχνη, ε. 511. λάχνη lanugo, vellus.

λέγην, *ῥ.* 27. ἰδμεν ψεύδεις πολλὰ λέγειν ἐτύμοισι ὄμνεια, *scimus
mendacia multa dicere viris similia.*

λέον, *ῥ.* 321. 833. λέον, *ῥ.* 327.

λειψή nomen propr. mul. *suauiloqua.* die glatte wort gibe.
λαίψα.

λείβεϛ, α. 390. *stillat. λείβειν*, ε. 722. *libare* scil. debes.

λείπειϛ' pro λείπεϛ, ϛ. 490. λείπειν, ε. 688. *relinquere, reservare*, λείψιϛ, ε. 198. *relinquentur*. Futurum medium hic habet passivam significationem, quod celeberrimus Grammaticus Iacob. Greixerus de futuro medio videtur negare.

λείπειϛ, ε. 282.

λελάθοιϛ, (ϛ. 471. *latet*) pro λάβοιϛ, α. 2. med. opt. à 1. persf. λαθόμεν. in indic. ἐλαθόμεν, à λαθάνομαι. Mutuatur sua tempora à λήθω.

λελειχότες *lambentes*, part. præt. act. per syncopen. pro λελεχ-
μακότες à λεχμάω. pro λυχμάω. Th. est λείχω *lingo*. ϛ. 826.

λέλασθαι, ε. 205. à ληΐω *resono, cerno*. in α. 2. ἐλασθαι unde est præt. med. λέλασθαι *sternui*. accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt ἔλπιχα, ἔγχιχα, ἔσπικχα, μέμνημαι, &c.

λέλογχα, ϛ. 203. *consecuta est*. 3. sing. præt. med. indic. (tanquam à λέγχα) Thema est λεγχαίνω *fortior*.

λειμῶνι, (ϛ. 279.) λειμῶν, ὦν, ὅ, Latine *pratium* q. d. *paratum*, ubi non opus est satione. Namque injussa *virescunt gramina*. Eustath. εἰς ὁν ὕδωρ λείβει. q. d. λειμῶν pro λειβῶν ὦν, ὅ. Literæ μ & β sunt literæ labii, & proinde ὠμεπέσοι.

λειριόση, ϛ. 41. *florida*. Th. λείρειν, τὸ λίμπν. Hinc est λειριόης ἐν, ὅ. in f. g. λειριόσα. *lilacens* α. & per syn. sp. *floridus, suavis*.

λεριαιλῶ, ϛ. 314. Nomen hydræ. à λέρνη ης, ἡ palus Argivorum, ubi erant *sordium confluges*. prov. λέρνη κακῶν *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens *λεριαίη*, quod in illa versata fuerit palude, à loco.

λείσις, Latini omisso τῶ penultimam producant. α. 177, λείον-
τι dualis numeri. α. 402, λείοντων, α. 168. λέσις, α. 175.

λεπτή, ε. 495. *macilentia*. λεπτός *tenuis, exilis, viribus destitutus*. Varinus q. λεπτός *derelictus*.

λευκά, α. 146. λευκός *candidus, albus*, affine τῷ λεύσω *video*. alba sunt lucida. ϛ. 190. λευκόν, α. 388. λευκίω, ε. 533. λευκά, ε. 737. α. 141. λευκοῖσιν *ionice* pro λευκοῖς, ε. 196. λευκός, α. 249. 294. λευκά, ϛ. 540.

λέχχ, ε. 499. ab Hebr. *leschon*. λέχχῶ, ε. 491.

λαυγαλίοισιν, ε. 523. *tristibus*. h. c. in casulis pauperculorum.

Thema λοιγος permissives.

Λαυκάλη, ϑ. 319. λαυκάλητον, ϑ. 913. ex λαυκή & ὠλήνη, unde est Latinum *ulna*, quæ habet candida brachia.

Λαυγαλίνη, ε. 752. *gravis*, permissiosa.

Λεύσασσι, ε. 248.

Λέχ, ε. τὸ lectus. ϑ. 57. 912, 939. à λέγμεν cubo, jaceo, dormio. λεχίον, α. 18. λεχέσσι poetice pro λέχισι, ϑ. 798.

Λέων, α. 426. vide paulo ante λέωνι, ϑ. 323.

Λήγ, ε. 412. 419. à λήγω cesso, desino. F. λήξω. λήγεις, ϑ. 48. 221. desistunt. λήγῃσι, ε. 366.

λήθει, ε. 266. λήθω, ϑ. 227. λήθει, ϑ. 236. λήθῃ, ε. 489. præf. act. opt. à λήθω pro quo Dorcas λάθω, unde est Latinorum lateo.

ληίδ, ϑ. 444. pro ληίδω à ληίς ιδ, ἡ pecus. à λεία αι ἡ praeda. pro λεία, λείη & poetice ληίη. Herod. ἀπὸ ληίης ζῶας, ex rapto vivunt. pro quo poetæ etiam dicunt ληίς, ιδ, ἡ. proprie praeda. item pecus, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi solent. Hinc ληίζομαι prædor. item per syn. sp. fortior. ληίζετ, ε. 700. ληίῃσι, ε. 320. spoliat.

ληίων, α. 288. *seges*.

λνωαῖνα, ε. 502. λνωαῖνι, ὅτι ὁ januarius. ubi Ethnici vina libabant idolo Baccho. Them. λνώς ὁ lacus preli torcularii.

λησμοσιώλω oblivionem, ϑ. 55. à λήθω.

λητώ, ὅτι ὡς ἡ Latona, ε. 769. ϑ. 19. 406. 918.

ληϊίδης, α. ὁ Latone filius, α. 479.

ληγίως stridule, α. 233. à ληγός ἔα ὁ. ληγύ. α. 206. à λήγω strideo, argute sono. ἱλιάδ. δ. ληγυγῆς, ε. 657. (ληγυγός sonorus.) ionice pro ληγυγᾶς. ληγυγῶ, ε. 581. ληγυγῶ καὶ χαύειτ, stridulum effundit cantum. ληγυγῶν, α. 278.

ληγύφωνοι, ϑ. 275. 518. *argute*, quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ ληγῆα. vide ληγύ.

λίθον, ϑ. 485. 489. 497, à λίθ, α. ὁ lapis.

λίθοισι pro λίθοις. ἰῶτα est paragoge ionica, ε. 622.

λilαιόρροιοι, α. 113. ϑ. 665. verba desiderii regunt Genitivum. λilαιόροισι verbum est poeticum. à λάω volo. λάομαι, λαί. μω unde λilαιόροισι.

λίμης,

λίμνης, *θ.* 365. à λίμνη ης. ἡ *stagnum, palus, lacus*, ὅθεν τὸ λίαν ῥέειν.

Λιμός *fames*, *ε.* 228. 297. 300. differt à λοιμός *pestis*. scriptura pronuntiatione & significatione, quamvis οἱ ἱωλίσκη confundant. λιμῶ, *ε.* 402. λιμῶ, *α.* 265. λιμόν, *ε.* 241. 361. 645.

Λιμενί, *α.* 207. *portus*. ex λίαν ῥέειν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquiescant.

Λιπαρεύῃ ionice pro λιπαρόν *splendidam*, *θ.* 901. λιπαρός à ὄν proprie *pinguis* à λίπῃ, *ε*ῃ. τὸ *pinguedo*. λιπαροί, *θ.* 63.

Λίπ' pro λίπῃ (ut vult Tzerzes) *dativus sing.* à λίπος, *ε*ῃ, τὸ *pinguedo*. per apostrophum etiam diphthongum abjici patet ex *ἱλιάδ.* *α.* 117. βύλομι' ἐγώ, pro βύλομαι ἐγώ. Effet ergo appositio, *pinguedine nempe oleo*, sicut dicimus *urbs Roma*. At alii λίπ' pro λιπαρό.

Λίπειν dialysi poetica pro λιπεῖν *a. 2. act. infin.* *α.* 332. λίπουν. ad formam τύποιεν. 3. pl. *a. 2. act. opt.* *ε.* 435. λιπὼν ὅσῳ ὄν, *α.* 12. 81. 367. part. *a. 2. act.* à λίπω.

Λίς *leo.* *α.* 172. ab Hebr. *lisch*.

Λίχμαζον 3. pl. *imperf. act.* *α.* 235. *lingeant* à λιχμάζω *lingo, lambō*, quod est à Thema. λέιχω. affine Chaldaico *lechach*.

Λόγην, *ε.* 106. Autor raro usus est hac voce, quia multa scripsit ἀλόγως. λόγισιν, *θ.* 890. λόγες, *ε.* 78. 787. *θ.* 229.

Λοισαμένη, *ε.* 520. poetice pro λυσαιμένη. part. *a. 1. med.* ubi & resolvitur in εο & τὸ σῖγμα duplicatur. *lota*. λοισάμεναι, *θ.* 5. λείαχ *lavari*; *ε.* 748. pro λείαχ. poetæ abjiciunt τὸ ν metri causa. Non facio cum iis, qui statuunt singulare verbum λοίσομαι. Nam sic infinitivus foret λοίσιαχ.

Λοιγῆ, *α.* 240.

Λοιμόν, *ε.* 241. *θ.* 227.

Λοιδοπέτλω *prostremam*, *θ.* 821. λοιδῶ, pro quo etiam λοιδῶ, *prostremus, ultimus*. affine τῷ λείπαχ, unde λοιπός *reliquus, reservatus, residuus*.

Λοιροί. *α.* 25. nomen nationis.

Ληῖς contracte pro λητέ, à λητέ. *α.* 202.

Λητρώ, *ε.* 752. *balneo*. λητρώ, ἢ τὸ λ. *tracrum*. λῦτρεν vero *aqua fortida, quâ nos lavimus*. Accentu differunt.

λοφίη *dorso* ionice pro λοφίᾱ, α. 391. à λóφῳ u. ὁ *cervix*, item *collis*. πόλις ἐπὶ λοφῳ *urbs septu collis*.

λόχα, θ. 174. pro ἐν λόχα in *insidiis*. ellipsis praepositionis ἐν. λόχῳ, u. ὁ. *insidiae* à λέγωμαι τὸ κῆμμαι *iaceo*, quod soleant προσῆλθαι οἱ λοχῶντες *sedere insidiantes*. λοχῶν *insidior*.

λοχεῖο, θ. 178. ex *insidiis*, ubi additur praepositio, λοχέος ὁ ἴδεν quod λόχῳ u. ὁ.

λυγίη, α. 327. à λυγέως ἑῷ ὁ *nomen gentis*.

λυγρή pro λυγρή ionice, θ. 304. 650. λυγρόν, ε. 528. λυγρά, ε.

49. 95. 100. 198. 259. θ. 276. λύγρ. θ. 313. ubi accentus retrahitur. λύγρ' ἐδῆσαν pro λυγρὰ *odiosa edoctam*.

λύκτον, θ. 488. 477. λύκλῳ, u. ὁ *nomen urbis in Creta*.

λυπῆς *molestus* sis, ε. 399.

λύσαι, α. 1. aēt. infinit. ε. 606. λύσει pro ἵλυσε, θ. 501. *solvit* h.e. liberavit.

λασιάνασα, θ. 258. *nomen mul.*

λυσιμελής, θ. 910. *solvens membra*.

λύσιν, ε. 402. λύσις *exitus*, compositio *liti*. θ. 637. ἔδῃ πρὸς λύσιν. ὁ χαλεπῆς λύσις, ἔδῃ πρὸς λύσιν.

λώϊον *melius*, ε. 348. 431. 757.

λώβω, θ. 164. *contumeliam*. ποικίλῳ λώβω *ulcisci contumeliam illatam*.

λωβήτης, α. 366. *infamia notatus*. à λωβήσῃ ὁ μὲν *contumelia afficio*.

M.

Μάζα, ε. 588. *libum*. Hinc Latinum *massa*.

Μαίανδρον *nomen fluvii*, θ. 339.

Μαίη, θ. 938. *proprie obstetrix*. Hic vero *nomen mul.* quae fuit soror Atlantis.

Μαλακίω, ε. 534. μαλακῶσι, θ. 90. μαλακὸς *mollis*. μαλακί, θ. 271.

Μακρῆς, μακρῆς videtur dici quasi μακρὰ (Dorice μακρὰ) ὑποκείμενον, *morti non subiectus*. Hinc μακροῦς u. ὁ dicitur ὁ ἐν τοῖς ἀγίοις. ε. 140. θ. 881. μακρῶν, ε. 135. 169. 704. 716. 728. 547. θ. 33. μακροῦς, ε. 138. α. 247. 328. 476. θ. 128. μακροῦς, α. 79. θ. 101.

Μακί-

Μακίλλω, ε. 468. *ligomet.* μακίλλω ligo. à μία & κέλλω. sic δὲ κελλω. Poeta propter metrum hic labjicit.

Μακρός, ε. 288. μακρῷ, α. 417. μακρόν, α. 466. θ. 391, μακροῦ. α. 438. θ. 129. 835. 848. κύματι μακροῖ συστῆς decumani. h. e. μαγνι. Metaph. desumpta ab Arithm. Numerus enim decimus est multitudinis gradus. μακροῖ α. 266. μακρῷ ionice pro μακρόν, θ. 180. μακράί, ε. 558. μακρῆσι pro μακροῖς ionice, ε. 778.

Μαίόμενοι, ε. 530. *inquirentes.* Hinc μαίη.

Μαλάχη, ε. 41. μάλα. sic dicta, quia alvum naturâ suâ μαλάσσει mollit.

Μαλερῷ. α. 18. *flagranti*, à μαλός pro ἀμαλός.

Μαπίεν, α. 231. 304. per syncopen ῥῶ pro μαρπίεν. à μόρπιω apprehendo. in a. 2. act. ἑμαρπον. in a. 2. infinit. μαρπέν, & poetice μαπέν ionicaque diæresi μαπίεν, & poetica reduplicatione μεμαπίεν.

Μαυδοῖς, ε. 232. *velleribus.* μαυλός ὁ vellus, lana promissa.

Μάλα valde, ε. 205. 308. 422. 459. 979. 694. 695. 756. 791. 797, α. 355. θ. 474. 1014. μάλ', ε. 202. 699. 780 α. 427. θ. 419. μῶλλον, α. 176. 189. α. 85. 428. μῶλλον ἢ τὸ πάρογι τι magis quam antea, θ. 666. μάλιστα, ε. 341. 640. 698. θ. 415.

Μαρμαίρει splendide, θ. 811. à μαρμαίρει splendidus. Them. μαρμαίρει splendo. μαρμαίρεται, θ. 699.

Μάχης (à μάχη ης ἡ pugna) α. 361. 449. μάχην, α. 198. 248. 261. 411. μάχαι, θ. 228. 926. μαχέθην dempto augmento. 3. dual. imperf. med. à μάχομαι, μάχαθ, α. 176. 432. μάχεθ, 3. sing. a. 2. act. opt. α. 164. θ. 392. μαχέσθαι (a. 1. med. infinit.) α. 387.

Μαρτάμιθ', α. 110. pro μαρτάμιθα ionice pro μαρτάμιθα pugnetis (à μάρταμαι pugno. Etym. à μάρτη manus. 1. pl. præf. subj. medii.) μάρταυθ 3. pl. imperf. pro ἑμάρταυθ. aphæresis. α. 401. θ. 629. μάρταυθ, α. 242. pro μάρταυθ, θ. pro τοῖσδε seq. aspiratam. μαρταμίνυς, ε. 362. part. præf. med.

Μαρτυρεῖ à μάρτυρ νεῖ ὁ testis, ε. 369. μαρτυρέησιν ionice pro μαρτυραίς, ε. 280.

Μαπίτην, α. 466. *flagellaverunt.* 3. dual. imperf. vel. a. 2. act. à μαπίω poetice pro ματιῶν flagello. duo illa tempora hic

hic coincidunt. *μαστίον*, α. 431. per syncopen pro *μαστίον*. Them. *μάστιγ* Ⓢ, ἢ. *flagellum*.

Μαστιχάον mandenti, α. 389. *μαστιάω* ὡ & poetice *μαστιχέω*. *μαστιάον* ὡν & poetice *μαστιχάον*. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit.

Μάψ sine usu. Adv. ὁ. 872.

Μαχλότι à *μάχλ* Ⓢ *libidinosus*, ι. 584. ex *μάω* *quæro*, ὡ & *χλι*. δη *delicia*.

Μαυρεῖσι, ι. 323. per aphæresin pro *ἀμαυρεῖσι* ab *ἀμαυρός* obscurus.

Με, ὁ. 24. *μ*. ι. 660.

Μέγας, α. 172. 237. 312. ὁ. 168. 116. 282. 459. 473. 842.

931. 995. *μεγάλη*, ι. 147. 790. α. 75. 259. *μέγα* *magnus*,

multus, ι. 56. 94. 355. 360. α. 22. 38. 218. 319. 364. 861.

420. ὁ. 2. 871. 874. 954. *μέγα* *valde*. ι. 38. 130. 163. 284.

316. 631. *μέγα* *νήπι* *valde stulte* h. c. *stultissime*. α. 96. 330.

μέγα *φίεσσι* *λαῶν*, *longe præstantissime populorum*. 379. *vehementier*. 383. 451. ὁ. 87. 403. 162. 173. 792. *μέγ'* pro

μέγα, ι. 41. 344. 820. *μέγ'* *ὄντα* item. *μέγ'* pro *μεγάλως*,

ι. 774. α. 51. *μέγ'* *ἀμείνονε* *multo meliorem*. 309. *valde*. ὁ.

486. 558. 679. *μεγάλη*, ι. 121. α. 371. 437. ὁ. 29. 465.

1002. *μεγάλοι* poetice pro *μεγάλη*, ι. 4. α. 374. ὁ. 952.

μεγάλη, α. 232. 455. ὁ. 153. *μεγάλη*, ι. 641. *μεγας*, ι. 319.

493. α. 106. 120. 185. 471. ὁ. 18. 20. 37. 237. 299. 344.

540. 479. 779. 784. *μεγάλῳ*, ὁ. 320. *μεγάλοι*, ὁ. 148.

μεγάλα, α. 406. *valde*. *μεγάλ'* pro *μεγάλα* *valde*. α. 316.

382. *μεγάλων*, α. 294. *μεγάλοις*, ὁ. 336. *μεγάλης*, α. 185.

254. *μεγάλως*, ὁ. 429.

Μελισσάν *Æolice* pro *μελισσῶν* à *μέλισσα* vel *Attice* *μέλιττα*

αρι, ι. 303.

μισέω, ι. 467. *μισέωσι* & τὸ *medium lignum inter boves*, ex *μίσ* Ⓢ

& *βῦς*. *μεγατέρ* Ⓢ, α. 385.

Μεγαθύμον, α. 57. *μεγαθύμω*, α. 25. *μεγαθύμων*, α. 17.

Μεγαλήτορα, α. 450. Th. ἢ *τορ*. *μεγαλήτορες*, ι. 654.

Μεγαεργισ à *μέγαρος* & τὸ *domus*. ι. 375. ὁ. 49. 384.

Μεγέθ, α. 5. *μέγεθ* Ⓢ Ⓢ. τὸ *magnitudo*.

Μέγεθ, ὁ. 49. *μέγεθ*. ὁ. 548.

Μεγάλη τέχνη, θ. 240. *perquam amabiles liberi. ex magna valde, & ἐφ' ὧ ἀπο.*

Μέδουσα, θ. 276. nomen mul. à μέδω κυο. μεδέουσα, θ. 54. à μεδῶ idem quod μέδω.

Μείδησι, α. 115. à μειδάω subrideo. μειδήματα, θ. 205.

Μέζ', ε. 510. pro μέζη ex μέζω τὰ ρυθνόμενα. Thema μέζω.

Μεθήσω, ε. 207. Thema ἡμι unde μεθήμι.

Μέθ' pro μετ', θ. 137. τὸς ὃ μέθ' ὁπωλοῦμαι &c. post hos vero minime pati.

Μείζων, ε. 378. 642. μῆζον, ε. 642. 711. μέζω ex μείζονα, μείζωσα, ε. 270.

Μείλιχον, θ. 406. 408. μέλιχον placidus. θ. 763. μέλιχα, θ. 84. μειλική, θ. 192. μειλικίλιν, θ. 206. Them. μειλίσω de linio, demulceo.

Μέναντες, ε. 650. part. a. 1. Thema. μένω.

Μείονα ex μείων minor, ε. 688. θ. 447.

Μείς mensis. Æolice pro μῆς, ε. 555.

Μελαγχραΐτις, α. 186. cuius capillitium nigrum est.

Μελάνδιον, α. 221. ex μέλας & δῖον ligo.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. indic. augmentum est abjectum. α. 167. 300. nigrescebant. à μελαίνω.

Μέλας, ε. 150. 154. niger. μέλαινα, θ. 69. 123. γαῖα μέλαινα nigra terra. μέλαινα, α. 252. μελαίνη, ε. 634. νηὶ μελαίνῃ. παγὶ nigra. μέλαιναν, θ. 20. 211. 481. μέλαινας, α. 294.

Μελιδύνας, ε. 66. κυτας. μελιδῶν ὦν ὁ κυτα à μέλει.

Μελίσσιν, ε. 148. μέλισσιν, α. 76. θ. 152. 673.

Μελέοισι, θ. 563. miseri. Them. μέλεος infelix.

Μελέτη meditatio, ε. 278. 410. μελέτην, ε. 455. μελέτης, ε. 314. cum Genitivo. κυτας habetas. μελετῶν, ε. 441. κυτας.

Μελιηδία, ε. 170. ἡδὺν ὡς μέλι.

Μίλυσσι, θ. 216. κυτα sunt à μέλει.

Μελπομένη. θ. 77. μελπομένης, α. 206. μέλπον, θ. 66.

Μεμάπτειν, α. 1252. vide paulo ante μεπτειν.

Μίμβλος κυτα est merri causa. à μίμβλομαι pro μέλομαι, θ. 61.

Μίμψος, ε. 184. Them. μέμφομαι.

Μελίς. θ. 187. Nymphæ creditæ sunt dictæ μέλις διὰ τὸ εὖ ὄρεσθαι

ἔρσι διδρυφίδος ἀντιφιδᾶς. Epitheton hoc ergo est à μελίαις ἢ στακίταις. ionicè μελίη, α. 420. στακίταις. μελιῶν Dorice pro μελιῶν, ε. 144.

Μελίσσας, ε. 231. 9. 594. Th. μέλι.

Μελίτη, 9. 246. nomen proprium mul.

Μελίφρονα, α. 428. qui mellea dulcedine animum perfundit.

Μεμαρπός, ε. 202. präteritum medium. à μέμαρῳ vide supra μαπίον. μέμαρπον, α. 245. α. 2. act. initialis litera repetitur, prout in präterito fieri solet.

Μίμηλε per syncopen pro μεμίληκε præt. act. Th. μέλη, ε. 236. μέμηλεν, ε. 529. μεμηλοται, ε. 229.

Μιμίξῃ, ε. 177. 3. sing. futuri paulo post à μίγνυμι, F. μίξα. P. μιμιχα. præt. pass. μέμιγμαι, μέμιξα.

Μίμονα, 9. 984. nomen viri.

Μισαῶς, α. 414. 453. μεμισῶται, α. 240. vide supra βεβαῶταις.

Μίμνη, 9. 103. μεμνηδρό, ε. 296. 420. 614. 621. 639. 709. 726. 9. 562.

Μίμνη, ε. 506. remugit. präteritum med. à μυκάω magis. in α. 2. act. ἔμνην, sicut à πμάω est ἔτημον. Hinc præt. med. μέμνη.

Μίν, ε. 5. 12. 14. 17. 22. 37. 45. 50. 90. 101. 109. 140. 151. 165. 121. 185. 212. 111. 136. 149. 160. 161. 168. 129. 224. 230. 231. 240. 275. 279. 286. 291. 353. 770. 772. α. 5. 35. 50. 51. 53. 55. 89. 132. 139. 141. 146. 151. 171. 209. 239. 241. 253. 256. 258. 260. 267. 273. 278. 282. 283. 288. 299. 300. 301. 310. 320. 332. 347. 357. 359. 362. 413. 424. 441. 9. 363. 309. 400.

Μιναιῖον, α. 361. furens. Th. μδρ. ε. 10, τό.

Μίντῃ, ε. 285. ἀλλὰ μδρ. τῷ veruntamen.

Μινιδά, ε. 357. nomen mul.

Μινίπη, 9. 260. nomen mul. q. d. valde robusta.

Μίν, ε. 412. 623, α. 343. 446. 462. 9. 324. 492. 253. 869. 832. 869. μδρ. ε. 10. α. 235.

Μίνειν pro μεμνέειν expecta, ε. 672.

Μερίμας, ε. 176. μέμερα ἔργα sollicita opera, 9. 604.

Μερεπον, ε. 109. 142. 178. qui vocem habent articulata. ex μέ-
ε. pars & ὁ ψ vox. Μίσση,

- Μίσση**, ε. 607. *μίσση*, ε. 231. 780. 793. 808. 818. 9. 323. *μίσση*
 pro *μέλι* à *μέλι* medius, pro quo poetæ dicunt *μίσση*, ε.
 500. *μίσση*, ε. 803. *μίσση*, α. 144. 201. 417. 9. 143. *μίσ-*
σθη (pro *μίσση*) ε. 367. *μίσση*, α. 417.
- Μιστή**, ε. 686. 9. 92. *μιστή*. 9. 449. *μιστή*. 9. 137. 445.
- Μίσση**, ε. 131. 436. 718. *μίσση*, ε. 348. 598. *μίσση*, ε. 646.
 692. *μίσση*, ε. 304. *μίσση*, ε. 347.
- Μιστή** πρὶν, intermedix. incerta, ε. 821. *δῶ* u. ö. sonus aqua-
 rum ex alto ruentium. *κρῖν* πρὶν u. ö. catarracta, quod est ab
δρῶ σση.
- Μισθωαῖοι** cohabitatores, 9. 401. Them. *ναῖω* habito. ultima per
 naturam longa, hîc licentia poetica corripitur.
- Μισθώ** idem quod *μίσση*, ε. 392.
- Μιστή** χερσὶ in manibus, 9. 756. hinc *μισθωαῖοι* tracto.
- Μισθω** πρὶν, 9. 430. *μισθω* praecebat. 9. 377.
- Μισθω** Genit. Plural. Æolicus à *μίσση*. *μίσση* ἔργα, 9.
 55. à *μίσση* divido. Duplicatio notat vehementiam sicut,
τῆς πρὶν à *πρὶν*.
- Μισθω** πρὶν ἔργα πλῆσι, res in integrum restitunt, 9. 89.
- Μισθω** ῥόνια, 9. 269. in calo degentes. *ῥόν*, calum vel *μῦ* trans
 q. d. quæ sunt trans tempus.
- Μισθω** φρενον, α. 223. tergum q. d. post pectus.
- Μισθω** πρὶν interlocutus est, 9. 643. pro *μίσση*.
- Μισθω** πρὶν, ε. 172. cum Dat. interesse. *μῦ* cum Dativo inter.
- Μισθω** πρὶν, α. 92. 3. sing. imperf. medii. Th. *πρὶν*.
- Μισθω** πρὶν, ε. 283. 126. 9. 210. *μίσση*, ε. 282.
- Μισθω** πρὶν, ε. 413. in autumno. Adverb. *ὅπως* autumno.
- Μισθω** πρὶν, α. 147. *μίσση*, 9. 143.
- Μα** pro *μη*, Dorice. 9. 644.
- Μή** Adverbium prohibendi, ne. ε. 211. 405. 544. *πῖλον* ἀσπληνὸν,
ἵνα ἄλλο μὴ *καλῶ* δύνῃ *pileum* habeto elaboratum, ut aures ne hu-
 mesiant.
- Μή** Adverbium negandi, non. ε. 21. 350. 339. 499. idem
 quod *ἵνα* μή ne. ε. 88.
- Μηδὶ** neque, ε. 28. 371. 751. 752. *μηδὲ*, ε. 486. 687. 723. 725.
 740. 746. 748. 756. α. 449.
- Μηδὲ** pro *μή* ne. idem quod *μηδὲ*, ε. 294. 490. *μή*, ε. 268. 269.
 294. 695. 727. Μηδὲ.

Μηδίποσι, ε. 715. 742. 755.

Μήδισ, α. 34. pro ἰμήδισ. vide μήσις.

Μήδισ, ε. 54. 9. 180. 188. 200. 398.

Μήδισον, θ. 1001. μήδισον nomen viri. μήδισα, θ. 961. nomen mul.

Μηδιν, ε. 98. 393. q. d. μηδιν.

Μηκίλ, ε. 172. 442. α. 21.

Μηκόνη, θ. 536. nomen loci.

Μήλα, ε. 793. oves. θ. 335 roma. μήλας, ε. 162. 784. 793. θ. 285. ovium.

Μηλόβοσις, θ. 354. nomen mul. q. d. ovium custos.

Μίλῳ, ἢ μίλῳ quantquam. α. 11. enim vero. α. 101.

Μηρός à μίλῳ mensis. ε. 764. 770. 778. 788. 812. 818. μίλῳα, ε. 502. μίλῳθ, θ. 59. μίλῳθ φθινόντων mensibus decrefcentibus.

Μίλῳθ, α. 21. à μίλῳις, ιθ, ἢ ita inveterata.

Μήποσι, ε. 86. 397. 553. 589. 603.

Μήπως ne quando, ε. 392.

Μηρόν femur, crus. α. 363. 460. μηρία, ε. 335.

Μηρόσκαλ, ε. 536. α. 1. med. infinit. à μηρόν γενέτρο, intero, agglomero.

Μήσις, θ. 165. pro ἰμήσις à μηδισμῷ curam geno. Th. μήδισ, ιθ, τὸ cura.

Μήτης, ε. 561. 823. ab Hebr. em per metathesin, addita in fine της, terminatione Græca. μητίς, θ. 448. 914. μητίς, ε. 129. 518. μητίς, θ. 932. μητίς, θ. 285. μήτις, θ. 170. μητίς, ε. 823. poterca.

Μητις, ε. 104. α. 33. 383. θ. 56. 904. 940. vocativus pro nominativo, μήτις, ιθ, ἢ consiliunt. à μηδισμῷ. item. θ. 358.

Nomen. mul. μήτις, θ. 471. 886. α. 28. ἀλλῷ μήτις ὕφαισις φρεσί. aliud consilium agitabat mente sua. confer' ιλιάδ. ψ. 316. 318.

Μηκίστις, ε. 51. 767. τῷδ' ἀμείνιστις à consulto, prudente, consilio pollente. μηκίστις, θ. 457. μηκίστις, θ. 287.

Μηχανία, ε. 239. pro μηχανία per poeticam novi ὁ ἀλφω epenthesis. Sic pro ἀποστειλάσθαι averfari dicunt metri causa ἀποστειλάσθαι &c. Phocyl. v. 124. χρὴ κακοεργὸν ἀποστειλάσθαι ἀνάγκη, oportet averfari maleficium necessario.

- Μία.** 9. 321. 792. in dat. *μία* & Ionicè *μῆ*. 9. 278.
Μιγίλα. 9. 53. 55. 125. 375. 303. 733. 920. 927. 970.
 1009. 1017. vide *μιμίζεται* & *μιχθίς* *μῆ* a. 36. 3.
 sing. a. 2. pass. indic. à *μῆγνυμι*. F. *μῆξω*. P. *μῆμιχα*. a. 2.
 pass. *ἐμῆγλω*. præt. pass. *μῆμιγμαι* *ξῶ* *χλα*. a. 1. pass. *ἐμῆχ-*
θλω &c. *μιγῆδρα* Doricè pro *μῆγναι*. a. 2. pass. infinit.
 9. 305.
Μίμανθ. a. 186. *μῆμας* αὐτῷ. ὁ nomen viri.
Μίμενθ. s. 518. 9. 754. *μῆμενθ* pro *μῆμθ*, à *μῆμνω* verbum poë-
 ticum. *μῆμενθ* s. 628. *μῆμενθ*. s. 496.
Μῆν poëticè pro αὐτὸν αὐτῶ. s. 18. 48. 222. 256. 513.
 680. a. 84. 111. 117. 219. 229. 224. 271. 440. 478.
 9. 523. 857. 868.
Μινύθει. s. 6. *minuit*, *mindert*. *μινύθει* s. 407. *minuatur*. *μινύ-*
θει s. 242. 323. *μινύθει* δὲ οἱκοί, *decrescunt autem fa-*
milie.
Μίνω 9. 948. *μῆνας* αὐτῷ. ὁ nomen viri.
Μισγόμενθ à *μῆγω* idem quod *μῆγνυμι*. 9. 238.
Μισθός s. 368. *μισθός* δὲ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημνῷ ἀρετῷ ἔσω, *ein*
wort ein wort/ ein man ein man.
Μιχθίς 9. 280. vide paulo ante *μῆ*. *μιχθίσου*. 9. 923. 941.
 944. 980.
Μνημοσύνη. 9. 54. *μνημοσύνης* 9. 915. *μνημοσύνη*. 9. 135.
μνησόμενοι. 9. *memores*. 9. 651.
Μογήλας. 9. 997.
Μόθον. a. 158. *εἰς μόθον in conflictu* *μόθῳ* & ὁ ἀγὼν τὸ ὁμῶ
θεῖν à concurrendo.
Μοῖ pro ἐμοῖ mibi per aphæresin. 9. 30.
Μοῖρα. s. 743. *conditio* 9. 607. *μοῖρας*. 9. 217. 904. *μοῖραν*. s.
 763. 9. 204. 348. 413. 789. *μοῖρα fatum à μῆρω divido*.
 in præt. med. *μῆμερα*, unde est *μῆρ* & ὁ *fatum*, *mors*.
 & *μοῖρα* as ἡ propriè *portio*. item *fatum*. idem quod *ἐμμερ-*
μήνη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim di-
 citur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in
 seipso q. *effatus* est, distribuat sua, & cuique suam assignet
 sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicun-
 tur, *μῆμψιμοῖροι*. *μῆμψ*, 9. 211. *fatum*.

- Μολπή. 9. 69. à μίλπομαι cano. in præt. med. μίμολπα.
 Μῦν⊙ pro μῦν⊙ solus poëticè. 9. 143. μῦν. τ. 96. μῦνον.
 ε. 11.
 Μυνοχούς. ε. 374. 656. 9. 426.
 μῦσαι. ε. 1. 660. α. 206. 9. 1.25.53.448. 916.966.1021.
 μυσαίων Æolicè. 9. 100.
 Μορφισίο nigra. α. 134. μορφινός obscurus. ab ὀρφνὴ caligo.
 Μόχθον. α. 306. laborem. à μόγος, unde μόγος νix.
 Μυδαλέον χρῶμα madidum corpus. ε. 554. μυδαλήη. α. 270.
 Th. μυδαῖα destitlo.
 Μῦθον. 9. 24. 665. ε. 204. τίω δ' ὅγ' ἐπικρατέως ὡς μῦθον
 ἔειπε, eam autem impetrisso sermone allocutus est. μύθοις. ε.
 192. 9. 169. μύθος. ε. 261. Hinc est verbum μύθομαι di-
 co. ε. 10. μυθ(αί)μην dixero. α. 1. med. ὀπρ. μυθήσασθ.
 9. 28.
 Μυλιόωντες. ε. 528. pro μυλιῶντες ex μυλιαῖα ὦ dentibus fren-
 deo. epenthesis poëtica τῷ ο μικρῷ. Scilicet præcedenti syl-
 laba brevi interponitur ο μικρὸν, ut ὀρώω ὀρῶ ὀρώω. at
 præcedenti syllaba longa, interponitur α μέγα, ut ἔδαα ὦ,
 poëticè ἡδαῖα. ζάα ζῶ, ζῶα.
 Μυρμιδόων. α. 380. 474. Græcorum. vide μῦρμ⊙ x ὁ for-
 mica
 Μῦρον. α. 132. prima longa 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, à
 μύρω, mædeo, fuso.
 Μύξαι. α. 267. τῆς ἐκ μὲν ρινῶν μύξαι ῥέον καὶ quidem ex
 naribus mucus fluebat. à μύσσω vel μύττω emungo. F. μύξα.
 Μύριοι. ε. 250. mille. οἱ μύριοι infiniti, innumeri. ἰλιαδ. α. μυ-
 ρία ἄλλη. τῆς μύριοι. Hic numerus certus ponitur pro
 incerto. μυρία. ε. 100. innumera.
 Μύρετό. ε. 204. lugebat. μύρω propriè fuso. at μύρομαι lugeo,
 ubi lacrymæ per genas defluunt.
 Μυχῶ. 9. 116. in recessu, in penetrati. μυχῆς à μύω claudio,
 locus constans, penetrati. μυχῶν. 9. 1014.
 Μόψον. α. 181. nomen vini.

N.

N Aiei à ναῖν unde ναῖζω. s. 8. 286. 341. 698. 9. 205.
 455. 777. 933. 955. ναῖεν. 9. 303. 306. ναῖσι. s.
 168. 387. 389. 9. 130. 274. 303. 814. 816. ναῖζέ. 9.
 775. 816. ναῖζέσθ. s. 387. 9. 592. ναῖζόντες. 9. 621.
 ναῖον. α. 473. pro ἱναῖον habitabant à ναῖω. ναῖων. s. 18.
 ναῖσατο habitavit, pro ἐνάσατο & hoc pro ἐνάσαστο, vide
 ναῖω habito in Themate ναῖω. s. 637.

ναῖρησι. s. 52. 9. 567.

ναῦτις. 9. 879. ναῦτης. α. δ' à ναῦς ναὸς ἡ unde Latinorum
 navis, navia, navita.

Ναυσίβιον. 9. 1021. nomen viri qui navi currit. Navem Plau-
 tus vocat ligneum equum.

Ναυσίβοον. 9. 1022. nomen viri, cujus animus est in na-
 vibus.

ναυπλῆς. s. 616. 640. 647.

Νέας. s. 245. naves. ναῦς navis variè declinatur. in Genit.
 ναὸς Atticè ναὸς, poetice νηὸς à νηὸς &c.

νέειν. s. 552. 671. redire à νέομαι.

νέι net. spinnet. s. 775.

νεῖκα. s. 33. 9. 229. νεῖκα. s. 10. τὸ contentio. νεῖκα. 29. νε-
 κείη probis affecerit pro νεκείη. (3. sing. præf. act. subj. à
 νεκείω. α. Thema. νεῖκα. s. 10. τὸ iurgium, lit. Quidam
 componunt ex νε non & εἶκα cedo. s. 35. 9. 87. 714.
 782. νεκείων. s. 30. litium. s. 330. νεκαίων. 9. 208. pro
 νεκείων arguens. νεκείηται. s. 714. conviciatorem à νεκείω.

νεῖλον. 9. 338. nomen fluvii maximi.

νεῖοσονται navigant. s. 235. νεῖοσμένων euntium. 9. 71.

Νέον. s. 461. νεῖο legitur etiam νεῖος. s. 462. 142. νεῖο
 9. 971.

νεῖοθι adverb. loci. à νεῖος pro νεῖος. 9. 565. νεῖοθεν ex ima
 parte. νεῖοθι intima parte. confer. ἰλιάδ. φ. 317.

Νέκτωρ. 9. 795. à νέκτωρ ἀέθω τὸ potius generosus. 9.
 640.

Νέμισις. s. 198. νέμισιν. 9. 223.

νημέης. 9. 329. nomen regionis, sic dictæ à nemoribus.

νίμος. ιϞ. τὸ nemus. à νίμω pasco, νημαῖον nemusculum.
 9. 327.

νημαῖα. ι. 754. poetice pro νημαῖα. νημαῖα. ι. 739.

Νίμωται. ι. 229. νίμωται. ι. 119.

νεκχίδι. 9. 98. Th. κῆδϞ. ιϞ. τὸ κατὰ.

νέον. ι. 567. 672. 9. 988. νέοι. α. 181. νεῦτον. α. 157. 253.

νέστον. 9. 341. nomen fluvii.

νέστω. ι. 542. νέστω περὶ νεῦτον. νέστω δὲ τὸ νέστω. α. 409.

νέστωιν. ι. 471. à νέστω ισχυρῶς.

νέφος ιϞ. τὸ nubes. Hebr. ηῖς stillare, νέφω. ι. 551. νεφάων.

ι. 447. νεφέων. ι. 202.

νεφελιζέτω. ι. 53. 99. 9. 944. νεφελιζέτης. υ. ὁ nubes

excitans. ex νεφέλη & ἐγείρω. 9. 745.

νεωμίτη scil. γῆ. ι. 460. à νεῶν τεπονο.

νεώπερος. ι. 443.

Νῆ. ι. 641. à νῆος νῆος. ι. 626. 9. 998. νῆ. ι. 634. νῆ γ'. ι.

684. poetice pro ναῦς, ναός παντί. νῆα. ι. 622. 629. 663.

815. νῆων. ι. 163. νῆας. ι. 807. 620. 9. 875.

νηδὺς. 9. 890. 399. 487. à νηδὺς υϞ. ἡ venter Hebr. νῖς.

νηδύϞ. 9. 460.

νήια navalia. ι. 806. vide νῆ.

νήκερος. ι. 527. sine cornibus. ex νῆ & κέρας.

νήκειν. ι. 281. insanabiliter. ex νῆ negandi particula & αἰών
 sano.

νηλεῖς. 9. 765. 456. νηλεῖ. per sync. pro νηλεῖ. 9. 316. ex νῆ

& ἔλεϞ. ιϞ. τὸ misericordia. νηλεῖς scilicet pro νηλεῖς ex

νῆ & ἔλεϞ. 9. 770.

νηλεοπόινος. 9. 217. inimicus.

νήματ'. pro νήματ' fila. ι. 775.

νημερτής. 9. 234. 267. Thema ἀμωρῶν.

νηοῖς templis. pro ναοῖς, ναός ὁ templum. à ναίω habito.

9. 990.

νηπόλον. 9. 991. νηπόλος υ. ὁ aditus qui circa templum
 versatur. ex νῆος pro ναός & πολίω verso. item versor.

νήπιϞ. ι. 130. 216. 454. νήπι. ι. 284. 395. 631. νήπιος

ι. 40.

ΝηρῖϞ pro νηρῖος. à νηρῖος nomen viri. 9. 240. 263. 1003.

νήριος.

νήματος ex νη negativo & ἔως ἰδῶ ἢ λι. tanta, ut adversus
eam non integrum sit sese opponere.

νηπαῖη. 9. 249. ἂ νῆσῳ insula. q. d. in salo. νῆσι. 9. 261.

964. νήσοισι. s. 169.

νησι. s. 632. 687. 806.

νήυτμῳ anima ex pers ex νη negativo & αὐτμή spiritus. Alii
legunt νήπιμῳ infans. 9. 795.

νησὶν ὀνῶ ἢ nomen mulieris. 9. 261. νήσων. 9. 1014.

νήχον. α. 317. pro ἱνηχον natabant ἂ νήχῳ. νηχορμύεις. α. 211.

νηός. s. 626. 9. 998. νῆῶν. s. 234. 647. 658. νησι. s. 632. 806.

νίκη. α. 311. νίκης. s. 209. νικῶ α. 339. 9. 364. 433. 628.

νικηθείς. 9. 496. part. a. 1. pass. νικῆσας 9. 73. 437. ἂ νικάω ὡ

vincō. νικῆσάντες. 9. 719. νικῆσάντες. s. 655.

νίσσονται pro νίσσονται revertēbantur. α. 462. vide νόμαγ re-
deo. pro quo νίσσομαγ.

νίφα. s. 533. per apocopen pro νιφάδῳ. ἂ νιφάς ἀδὸς ἢ νιχ. ἂ
νίφω ningo.

νιφόντες 9. 42. 794. 754.

νιψάμενῳ. s. 737. ἂ νίπῳ lavo.

Νοή. s. 294. νοήων s. 284. νοήωντες Doricè pro νοήντες ἂ νοήα
cogito. s. 259.

νόημα. α. 222. νόημα. s. 128. α. 88. intellectus. 9. 656.

νοήσας. s. 12. 265. 9. 838. νοήσας. s. 482. νόισι pro νόησι
aphæresis poetica. 9. 838. νοήσας. s. 291.

νομόν. s. 524. pabulum. accentus in fine discriminis causa.

νόμῳ. s. 274. 386. 401. 524. 9. 66. 401. 417. νόμος le-
ges. 9. 66.

νόος. s. 481. 9. 1002. νόοιο. s. 683. νόῳ. 9. 661. νόον. s. 67.

105. 258. 321. 371. 658. 712. 791. α. 5. 149. 9. 37.
122. 262.

νόσφι absque 9. 870. νόσφι s. 91. 113. α. 15. 9. 57. 777. s.

91. νόσφι ἄτερ τι κακῶν hoc est plane absque malis. Ad-
verbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφατικά. idem ob-
tinet in verbis ἰλιάδ. 9. 399. λ. 186. βάσπ' ἰθι q. d. abi,
abi, h. e. apage quam ocysimè.

Νότυ. 9. 870. νότοι. s. 673. νότον. 9. 380.

νύκῳ. s. 102. νύκτοι. s. 102. νύκτι. α. 43. νύκτον. 9. 527. 779.

κακῶ νῆζον ἀλάλκειν *malignum depellere morbum*. νῆ-
ζον i. 92.

Νυ. i. 205. 262. 266. 273. 762. α. 116. 170. 336. 350. 9.
22. 84. 836.

νύκτωρ *adv.* i. 175. 560.

νύκτα. 9. 176. 482. 788. à νύξ *nox*. νύκτ'. *pro* νύκτα. 9. 166.

νυκτός, i. 102. 383. 610. 417. 728. α. 35. 227. 9. 20. 56.

107. 124. 176. 275. 481. 525. 788. νυκτ. i. 102.
α. 35.

νύκτες, i. 728. νύκτας, i. 20. 560. 610. 383. 9. 54.

νύμφη 9. 305. 187. 130. 298. νυμφίον *nymphæum*. *ioni-*
cè. 9. 130. *pro* νυμφῶν. νύμφη *sponsa* (h. e. *promissa*,
nempe *fedele promissa*, *federata*. *αωνδή* enim *Græcè*
significat fedus.) h. e. *νέα φαινομένη*. quæ *nova* *apparet*.
Hebræi vocant *נָשָׂא* à *perfecta pulchritudine*, unde *Græ-*

corum καὶ λῶ i. το. νυμφίος ὁ *sponsus*.

Νύ. i. 174. 200. 268. 394. α. 99. 120. 328. 9. 416. 942.
963. 1020.

νύξ. i. 17. 9. 123. 211. 213. 224. *eius casus vide supra*
νύκτ'.

νυχίη. i. 521. à νύχ i. *nox*. *Thema* νύξ νυχίη *nocturna pro no-*
ctū. Sic *Vergil. Georg. 3* *lupus nocturnus obambulat*.

νύσσοντες α. 62. à νύσσω *pungo*.

Νύθ'. α. 286.

νύθ' & νύθ'. α. 30. 358. *Thema* νύθ'.

νυμήσας *Vibrans* à νυμέω, *distribuo*, *moveo*. à νέμω, *sicut*
σπράω à σπρίφω. α. 462.

νύνυμ'. i. 153. *cx* νή & ὄνυμα *nomen*.

νύξα i. 532. 542. α. 167. 9. 762. 781. 790. 972. ὀπίσθ' α
νύξα *πλαγίως lata dorsa maris*. νύξον *dorsum*, i. 466. νύ-
ξ. i. 542.

Ζ.

Ζ. Αἰθή. 9. 356. *flava*. à *ζαίνω*. *ζαυθῶ flavam*. 9. 947.

Ζ. ζῆν' *poëticè pro* ζῆν' *peregrinus*, i. 181. ζῆνον. i.
325. ζῆνοισι, i. 222.

Ξεινοδόχ. ε. 181. à ξεινοδόχ. Ionicè pro ξεινοδόχ. & ο quò
recipit peregrinos, hospes publicus. ex ξένος & δόξαμα.

Ξενοί rasiles. α. 133. Th. ξένω.

Ξύλα. ε. 806.

Ξύμπασι. ε. 238. in m. g. Ξύμπας. Th. πῦς.

Ξω. θ. 347. Atticè pro στω cum.

Ξωλώνας. θ. 595. à ξωὸς pro κρινὸς communis, Atticè, unde
ξυνήων οἶ. δ.

Ξωιόωντων part. a. 2. act. genit. pl. à ξωίημι congregior, con-
fugo. ἡμι & εἰμι eo. illud in a. 2. ἰοῖ es. ε. θ. 705.

Ο.

Ο. ε. 89. α. 135. 222. 354. 435. 441. 442. θ. 71.

ο. ε. 295. ο. ponitur pro οἷ. α. 22. confer ἰλιαδ. ε. 489.

ο. α. 205. confabulationes. ο. α. ε. 205. colloquia. Th. ο. α. ε.
μ. x. or. mulieres facillè confabulantur. ο. α. ε. 205. ἡ μ. x. or.
(quasi unica soror) ο. α. ε. 205. ἡ μ. x. or. α. ε. 205. ἡ μ. x. or.
p. t. i. s. i. n. e. c. o. a. p. t. a. t. i. s. α. ε. 205. ἡ μ. x. or. α. ε. 205. ἡ μ. x. or.
α. ε. 205. ἡ μ. x. or. α. ε. 205. ἡ μ. x. or. α. ε. 205. ἡ μ. x. or.

ο. α. 135. fortiter, ponitur adverbialiter. à
βελών fortis sum. Hebr. 7. 839.

ο. α. 996. composita cum voce ο. α. ε. 996. sunt ο. α. ε.

ο. α. 140.

ο. α. 587.

ο. α. 788.

ο. α. 244.

ο. α. 330.

ο. α. 361. pro ο. α.

ο. α. 146.

ο. α. 249.

ο. α. 577.

ο. α. 727.

ο. α. 1012.

ο. α. 617. ab ο. α.

ο. α. 1. med. α. 1. med. α. 1. med.

ὄθρυς ab ὄθρυς υ. ἢ nomen montis. 9. 632.

οἱ. s. 69 77. 86. 111. 135. 138. 222. 223. 259. 387. α. 11. 15. 22. 68. 69. 174. 237. 286. 291. 193. 296. 301. 304. 310. 315. 390. 405. 410. 411. 423. 435. 9. 56. 84. 907. 974.

οἱ qui. s. 39. 123. α. 84. 113. 245. 316. 379. 382. hi 412. 473. 9. 379. 900.

οἱ h. c. αὐτῶν illi. s. 73. 263. 524. 9. 961.

οἷα α. 288. 301.

ὄζον proprie significat ramusculum, stolonem. item nothum, qui est quasi stolo familiae. ῥοθόν ex η & θη non legitimus. α. 181. 9. 30. ὄζον. α. 394.

οἱ ipsi dat. sing. α. 20. 116. 125. 439. 9. 824. 826. 892.

οἷα. s. 370. α. 400. 9. 93. ὅσω. s. 367.

οἶδ'. s. 118. ὅδε, τῦδε &c.

οἶδι πόδης. s. 162. pro οἶδι πόδης. ab οἶδι πόδης υ ὅ nomen viri.

οἶδ'. s. 454 pro οἶδε. οἶδεν. 9. 236. οἶδμα pro οἶδμα δα νοστί.

9. Æolica paragoge. α. 355.

οἶδμα. 9. 109. 131. ab οἶδμα per syncopen pro οἶδμα tumor.

οἷον. pro ὅμοιον similis. s. 312. α. 386. οἷον. α. 8. 106.

οἷον tantummodo. 9. 26. οἷον οἷα οἷον idem quod μέν.

οἷζον. s. 313. 175. 351. ab οἷζος. υ. ἢ ætymna. οἷζον 9.

214. οἷζος calamitosus. οἷζον. ἢ ionicè pro α. s. 637.

οἷζον. s. 193.

οἰκεῖον. 9. 330. poetice pro οἰκεῖον habitans, commorans.

οἰκήια. s. 455.

οἰκον. s. 798. οἰκον ab οἶω, omnia domum ferimus, & recon-

dimus. οἰκον. s. 521. 399. 731. οἰκον. s. 130. 362. 405. 523.

οἰκον. s. 23. 374. 403. 426. 430. 493. 693. οἰκί domos. 9.

744. 757 pro οἰκία à singul. οἰκίον υ. τὸ domuncula. οἰκί.

s. 149. 242. 323. οἰκον. s. 393. οἰκον domi. s. 363. οἰκον δὲ

domum nach hauf. s. 552. 671. οἰκον. s. 574. 609. 630.

οἶμ. s. 288. οἶμ. υ ἢ semita, ab οἶω fero. quia fert euntes.

οἶνον. s. 620. nigro. οἶνον. s. 815. q. ὅψας τῷ οἶνι niger in-

star vini. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imi-

tantur colorem. Germani vocant braun.

οἶν⊙. ε. 583. 587. οἶνθ. ε. 594. οἶνον. ε. 590. 672. 722.
οἶνίν. ε. 570. Ionicè pro οἶνῶν ab οἶνῃ ης ἡ γένεσις. οἶνας. ε. 568.
α. 292.

ἐπιπιδύοντα. ε. 804. ab ἐπιπιδύω inspicio. Th. ὀπιόμεν.
ὄϊς contractè pro ὄϊας οὐες. Thema est ὄϊς οἶος vel ὄϊς ὄϊ⊙ ἡ
οῦις. ε. 773. ὄϊες. ε. 232.

ὄϊς. ε. 236. 9. 432. ὄϊον. ε. 144.

ὄϊσι sagittæ. α. 130. ὅπ' οἰονταί, quia arcu excussæ celeriter
feruntur.

ὄϊπ. ε. 303. 386. α. 351. ὄϊτ. 9. 46.

ὄϊπτες. α. 150. 163. ab ὄϊσι ἡπς ὄπ.

οἶνοχόλῳ. ε. 742. ex οἶν⊙ & χόλῳ fundo. trulla, ex qua vinum
fundeatur.

οἶνωϊς. ε. 255. 9. 268. οἶνωϋς. ε. 799. οἶνωϊσλῷ. α. 185.

ὄϊω puto. α. 111. ὄϊω puto. item fero.

οἶων ονιων. 9. 446. vide supra οἶς.

ἐκπύλωμεν οὐτο morsum. ε. 440. βλωμὸς pro panis portio-
ne à βάλλω.

ἐκταπόδλῳ οὐτο pedalem. ε. 423.

ὄϊα aperiri. ε. 817. ab ὄϊω. F. ὄϊζω. P. ὄζα & ὄζα præt.
med. ὄζα.

ὀλοῶν λὰν δυνάμει, proxiis à vinculis. 9. 501.

ὀλ⊙. ε. 324. α. 204. q. d. ὀλ⊙ βί⊙. ὀλβῶ. ε. 317. ὀλ-
βον. ε. 279. 319. 377. 635. 9. 420. 974. ὀλβι⊙. ε. 824.
9. 954. ὀλβισι. ε. 170.

ὀλεθρον. 9. 326. ab ὀλῳμι. F. ὀλίϛ. ε. 178. α. 1. act. infin.
ὀλίϛου. ε. 666.

ὀλίγον. ε. 478.

ὀλιγίστη. ε. 721. ὀλιγων. 9. 447.

ὀλίγη. ε. 30. 286. ὀλίγην. ε. 641.

ὀλμ⊙. ε. 421. 9. 96.

ὀλυμπ⊙. α. 203. 9. 842. ὀλύμπ. α. 30. 9. 37. 794. ὀλύμ-
πον. ε. 138. 195. 255. α. 79. 466. 9. 6. 101. 391. 408.
ὀλύμπι⊙. 472. 9. 390. 884. ὀλυμπί. ε. 243. ὀλύμπια.
ε. 81. 100. 127. 9. 75. 783. 804. 963. ὀλυμπιάδες. 9.
25. 53. 966. 1021.

ὀλοή. ε. 743. α. 156. 9. 224. 757. ὀλοόν. 9. 604. ὀλοήν.
9. 326.

9. 326. ὀλῶ: perniciosus. Thema. ὄλυναι.
 ὀμός similia ab ὀμός similis. α. 50.
 ὀμάδ: α. 155. eumuleus. ὀμάδιν. α. 257.
 ὀμαρτή: α. 674. ὀμαρτή: α. 194.
 ὀμβρ: α. 490. 624. ὀμβρῶ & ὀμβρῶν simul fluere, ubi aqua
 copiosè fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est)
 fieri solet, ὀμβρῶ. α. 674. α. 478. ὀμβρῶν. α. 672. ὀμβρήσαν-
 τος. α. 413. ab ὀμβρέω.
 ὀμβραμιν robustum. α. 144. 617. vide suprὰ ὄβριμον.
 ὀμβρῶν πλυνία. Alii ὀμβρηγῶν. α. 449. est adjct. g. f. ab ὄμ-
 βρης imber.
 ὀμῶται. α. 192. 3. sing. fut. med.
 ὀμῶλικας. α. 442. 445. Th. ἰλίχ:.
 ὀμηρδίσται. 9. 39. pro ὀμηρῶνται. ab ὀμηρέω. Thema. ὀμηρ:
 obses. ex ὀμῶ simul & ἔρω loquor.
 ὀμιληδόν. α. 170. Adverb. Th. ὀμιλ:.
 ὀμιχεῖν tejeret. γ. d. ὀμῶ χεῖν. α. 725.
 ὀμῶθιν. α. 107. simul. ab ὀμῶ.
 ὀμῶσαι. α. 262. ab ὀπλομαι. F. ὄψομαι. P. ὤμμαι. hinc est
 ὀμῶ.
 ὀμῶν. α. 143. poëticè ὀμῶν: α. 180. ὀμῶα. 9. 227. vel
 ὀμῶα. uterque accentus est usitatus, quamvis hic sit fre-
 quentior. ὀμῶσι. α. 114.
 ὀμῶκλης. α. 341. ἀπὸ τῆς ὀμῶς κέκληται. Eustath. Th. κέλομαι
 hortor, jubeo.
 ὀμῶν eundem. 9. 508. ab ὀμός. unde est ὀμῶν:.
 ὀμῶση. 9. 232. ὀμῶσαι. α. 280. pro ὀμῶσαι. ab ὀμνυμι. fut.
 ὀμῶσω. α. 1. 26. ὤμωσι.
 ὀμῶ. α. 241. simul, ab ὀμός similis.
 ὀμφακας. α. 399. γ. ὀμῶις τὸ φαγῶν, crudi ad vescendum.
 ὀμῶφθνας. 9. 60.
 ὀμῶς tamen. α. 20. sed ὀμῶς simul. α. 3. 370. 457. 667. 9.
 74. 366. 771.
 ὄν. α. 356. α. 59. 252. 9. 497.
 ὄν δε. α. 38. ἀφίκετο ὄν δε δέμον δε rediit domum suam. δε post-
 positum accusativo valet ad.
 ὄντε. α. 3. quæcumque.

ὄνειαρ. ε. 41. 344. 820. θ. 871. ab ὄνημι *prosum*.

ὄνειδος. 309. *probrum*. ὀνειδίζειν. ε. 716.

ὀνειδίων *somniorum*. θ. 212. ὄνειδος. κ. ο. *somnium*.

ὀνίστησι (non ὀνίστησιν) ab ὀνίστημι. Thema. ὄνημι *prosum*. ε.

316. μέγα σίνεταίηδ' ὀνίστησι, valde ladis & juvat. θ. 429.

436.

ὄνομα. θ. 369. Æolicè ὄνυμα. ὄνομα θ. 144. ὀνομαστοί *celebres*.

θ. 148.

ὀνόμηνε. ε. 80. α. ι. ἀστ. ab ὀνομαίνω.

ὀνομάζων. ε. 256. *convicians*, ab ὀνόμα *vituperato*.

ὀνπινα. θ. 82. 96. ab ὄπισ.

ὄνυχας *ungues* ab ὄνυξ ὄνυχος. ὁ α. 266. ὄνυξ τὸ νύσσειν. F.

νύξω. praet. νένυχα à *pungendo*. prov. ἐξ ὄνυχος λέοντι, ex
ungue leonem, ὀνύχασι. ε. 202. 203. α. 427. ὄνυχας α.

254. 263.

ὀξεῖα. α. 348. ab ὀξύς ἐ. ὁ α. 266. ὀξεῖα ponitur verò hic ὀξεῖα

pro ὀξεῖα in neutro genere. ὀξεῖησι. α. 289. αἰχμῆς ὀξεῖησι,

micronibus acutis. ὀξύ. α. 243. 457. 838. ὀξεί. ε. 412.

ὀξεί α. 335. ὀξεῖα. α. 233.

ὅπ' pro ὅπως *roces*, *sonum*. ab ὅψ ὀπός ἢ νοσ, ab ἔπω.

ὀπάζω. θ. 438. ὀπάζω. ὀπάζοι. ε. 472. θ. 420. ὀπάζω.

α. ι. ἀστ. infinit. ab ὀπάζω. *persequor*, *sequi jubeo*, *praebeo*.

θ. 433. ὀπάσας pro ὀπάσας part. α. ι. ἀστ. ε. 166.

ὀπερ θ. 864.

ὀπηδεῖ ε. 141. 228. 311. 324. θ. 80.

ὀπη. θ. 387. poëticè. pro ὀπη Doricè, hoc pro ὅπως *ubi*. εδ'

ὀδὲς, ὀπημὴ κείνοις θεὸς ἡγαγονδύ. Neque via est, quâ non
illis Deus praestat.

ὀπίσσω. α. 21. *cirabat*, ab ὀπίζομαι. ὀπισ. ἐδ. ἢ ultio,

circa. ὀπιθεν. θ. 323. pro ὀπιδεν. vide Them. ὀπίζω

retrorsum. ὀπίσσω λέον, ὀπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χί-
μαρρα.

ὀπιδεν. ε. 467. 472. α. 133. ὀπίσσω. ε. 740. α. 92. 256. θ.

448. *inposterum*.

ὀπιπλέουσιν. ε. 29. ὀπιπλέω ab inusitato ὀπλέω. Thema est

ὀπλομαι.

ὀπί τοce ab ὅψ. θ. 41. 68. vide ὅπως.

- ὅπιν ab ὅπις, ιδιότ. ἢ ultio, vindicta, cura. s. 185. 249. 704.
 9. 222.
 ὅπλα. s. 625. *instrumenta*. 9. 813.
 ὅπλα ab ὀπλάς, ιδιότ. ὁ *nomen viri*. α. 180.
 ὀπλῷ *ungulam*. s. 487. *ungulâ pecus est armata*.
 ὀπλοτάτης *minimus natu*. 9. 137. ὀπλοτατον. 9. 333. 478.
 821. ὀπλοτάτῳ. 9. 946.
 ὀπότε ex ὅτι. ὅπ' ὀρκίζοντι ut liquet ex ὀπότες ὀποῖτο &c.
 sicut & λεκλόντες sunt complura, quorum alia ratio reddi
 nequit, ut *πυρρήκοντα* &c. s. 492. α. 397. ὀπότε. s. 256. 9.
 431. ὀπώπει idem quod ὀπότε. π. duplicatur metri causa.
 9. 782. ὀπώπτε. α. 126. 9. 478. ὀπώται. s. 541. 569. ex
 ὀπώπει & αὔ.
 ὀπωτορίῳ. 9. 549.
 ὀπωρινόν. s. 672. ὀπωρινός. s. 675. ex ὀπώρε. ας. ἢ *autumnus*.
 q. d. ἄρ' ὀπώρ tempus succi.
 ὀρεῖται. s. 532. verb. med. κέρη δὲ εἰς ἄσας ὀρεῖται, *carus pa-*
rvimentum spectas, est senis descriptio.
 ὀρεχάλλω. α. 122.
 ὀρέξαι 9. 453. ab ὀρέζω. α. 1. infinit. ὀρεξαμένη. α. 456. part.
 α. 1. med. ab ὀρέζωμαι.
 ὄρετο. α. 374. 186. τὸ ὄρετο *mons*. ὄρεῖ. 9. 484.
 ὀρηται. 9. 782. *orta fuerit*. 3. sing. α. 2. med. subj. ab ὄρω. in
 med. ὄρωμαι. α. 2. ὄρωμεν. *præsens & aorist*. 2. coinci-
 dunt. in subj. Hinc est *Latinorum orior*.
 ὀρθός q. d. ὀρθός ab ὄρω. s. 725. *rectus, erectus*. ὀρθός. s. 538.
 ἄρθαί τεύχος *erecti pili*. ὄρθας. α. 391.
 ὄρθω. 9. 293. 309. 327. *nomen proprium viri*.
 ὄρθος g. com. *arduus*, α. s. 288. ex ὄρθος.
 ὄρθωρον ἢ ἢ *manè lugens*. s. 566.
 ὄρθω. s. 575. ὄρθωρον τὸ *diluculum*. ὄρθω ἀνιστάμενον, ἵνα τοι
 βίῃ ἄρκει εἶναι. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*.
 ὄρετο *juramentum* ab ἑζω *coerceo*. *πολιορκία obsidio*. s. 217.
 ὄρην. s. 192. 802. 9. 231. 400. 784. 805.
 ὀρμησῶσι. 3. pl. α. 1. act. subj. ab ὀρμίσσω. *impetu feror*.
 α. 403,
 ὀρμησῶναι. α. 1. pass. infin. s. 524. α. 73.

ὄρμη. α. 365. ἔγχεος ὄρμη λάβρα impetu. ὄρμη studium. ι.
302. impetum. α. 456.

ὄρμης. ι. 47. monilia.

ὄρνις. ἰδὲ. ἡ ἄρνις. ι. 210. 9. 525.

ὄρνυμιόιο. 9. 9. ὄρνυμαι δὲ ὄρνυμαι.

ὄρεος ι. τὸ mons. ι. 326. 9. 2.

ὄρεαν irruerant. pro ὄρεαν 3. pl. 2. ι. act. indic. ab ὄρεω.
ab ὄρει formatum est, sicut & ὄρειν & ὄρνυμι. item ὄρεαν
à præf. med. ὄρεα per metath. ὄρεα. α. 412. 436. ὄρεα
pro ὄρεσιν præcipitans. part. a ι. act. ab ὄρεω. α. 437.

ὄρηξ stimulus. ι. 466. ὄρηξ η. ὄρηξ τὸ ὄρειν εἰς ὑψ.
Etymol.

ὄρη. 9. 771. ionicè pro ὄρη cauda.

ὄρηας. ι. 789. mulos. ὄρης ι. & Ionicè ὄρης mulus. poeti-
cè pro ὄρης ι. ab ὄρεος ι. τὸ mons. quod hujus ju-
menti magnus sit usus circa montana opera. ὄρης εἰς. δ
verò custos ab ὄρεος.

ὄρεσιόμην. α. 407. in montibus pascentia. ἴμεν pasco. Hinc
sylvæ pascuæ dicuntur à Latinis nemora, more Græcorum,
qui vocant τὰ ἴμια.

ὄρυμα γδός. α. 232. 401. tumultus. q. d. ὄρυμα ὄρυμα
concitata multitudo. ὄρυμας υ. ὄ & πλῆθος ι. τὸ sunt
σωάνυμν.

ὄρφανί. ι. 328. vide Manuale N. T.

ὄρχημν. α. 282. ὄρχημνός chorea pro ὄρχημνός, ab ὄρχομαι
salto. epenthesis τς 9. est ὄφωνική. Sic dicimus κρημνός,
κλαυμνός. &c. ὄρχημνται tripudiant, saltant. Doricè pro
ὄρχημνται. 9. 4.

ὄρχημν. α. 296. ὄρχων. α. 294.

ὄρεφ 3. plusq. perf. med. α. 274. 401. 9. 70. 849. vide
suprà ὄρεαν. 9. 704. ὄρεφς ὄρεφς fragor edebatur.

ὄρεφν videns. α. 426. ab ὄρεφ. ὄρεφς. 9. 85.

ὄς qui ι. 8. 22. 208. 239. 280. 291. 293. 294. 328. 429.
352. 357. 361. 373. 427. 505. 674. 738. 824. α. 57.

77. 90. 99. 105. 427. 9. 120. 334. 377. 392. 395. 455.

ὄς sum. 9. 71. πατέρ εἰς ὄναδ patrem sum. ὄνα. α. 38.

ὄσιν. 9. 475. ὄσιν (pro ὄσιν) παθόντες, quæ passi. 9. 651.
ὄσιν

ὅσων vocem. §. 10. 43. 65. 832. 702. §. ὅσων. α. 390. §.

698. oculi. ὅσος α. ε & ι. τὸ οὐλὸς. ὅσοις oculis. α. 426.

430. 145. ὅσων. §. 826. ἐξ ὅσων ex oculis. ab ὅπτομαι pro quo AEolicè ὅσομαι video. est verò ὅσος dualis numeri pro ὅσων. per apocopen τῷ ε ψιλῷ ὅσων. 3. sing. imperfect. med. §. 551.

ὅσων. §. 49. quantum poëticè pro ὅσων.

ὅσων. ε. 301. poëticè pro ὅς αὐ. ὅσων quotquot. ε. 248. ὅσων pro ὅσων. §. 154. 421. ὅσων quantum. ε. 344.

ὅσων pro ὅσων quotquot. §. 183. 967. ὅσων pro ὅσων quacumque. §. 424.

ὅσων offa. α. 152. §. 540.

ὅσων ἔπος. ε. 239. α. 480. §. 783.

ὅσων. ε. 131. 465. ex ὅτε αὐ. quum.

ὅσων α. 410. celeriter, ocysimè.

ὅσων quia, quoniam. ε. 48. α. 479. ὅσων τὰχιστα quàm celerrimè. ε. 60. 671. α. 428.

ὅπτε quando, quum. Noretur discrimin. ὅπτε quando extra interrogacionem. πόπτε quando? in interrogacione ε. 89. 776. α. 421. §. 58. 281. 390. 468. ὅπτε περ. §. 291. ὅπτε. ε. 573.

ὅπτε pro ὅπτε. ε. 111. 337. 522. 749. α. 42. 80. 374. 399. 437. §. 426. ὅπτε pro ὅπτε. α. 360.

ὅπτε α. ὅπτος. §. 709.

ὅπτε ε. 242. 276. ὅπτε pro ἀδικία more Hebræorum α. 400. 479. 515. 524. 680. 724. 781. α. 15. 93. 230. 336. 357. 450. 447.

ὅπτε. §. 182.

ὅπτε. ε. 144. aures. ab ὅπτε poëticè pro ὅπτε τὸς. πὶ. ὅπτε. §. 702. 771.

ὅπτε neque. ε. 97. 113. 175. 180. 182. 185. 188. 212. 226. 228. 266. 362. 475. 513. 635. 783. α. 170. 139. 310. 432. §. 386. 796. ὅπτε pro ὅπτε per apostrophum. ε. 40. 85. 134. 135. 143. 229. 234. 346. 395. 410. 411. α. 39. 111. 368. 415. 431. §. 296.

ὅπτε α. 218.

ὅπτε τὸ pavimentum. ε. 532. §. 745.

ἐδὲν. i. 309. 9. 295.

ἐδέποτ' nunquam. i. 174. 638. 9. 759.

ἐδέπ. i. 145. α. 171.

ἐδὲς ἢ ὁ limen. 9. 749. 811. ἐδῶ. i. 329.

ἐδέπερι. α. 178. ἐδέπερις. 9. 638.

ἐπὶ sequente tenui, non. i. 11. 133. 138. 191. 192. 222. 249. 435. 498. 501. α. 50. 68. 9. 466. ἔχ sequente vocali aspirata. i. 318.

ἐκίπ. i. 34. 570. α. 118.

ἐλίϑ. α. 192. 441. ἐλίϑ ἄρης pernitiosus Mars.

ἐλομῆλυ ποëticè pro ὁλομῆλυ. i. 715. 9. 225. 594.

ὅλυμπος quasi ὁλόλαμπϑ, totius lucens. ἐλύμποια. 9. 855.

ἐλύμπη. 9. 954. ἐλυμπον. α. 471. ἐλυμπόν δὲ ad olympum.

9. 397. ἐλυμπία. i. 87. à nominativo ἐλύμπιος olympius, vel celestis. o mutatur in ε ποëticè.

ἐνικα pro ἐνικα cuius rei gratia. i. 137. 9. 88. 464. ἐνικ' per apostrophum τῆ α. i. 515. 9. 144. 534.

ἐνίgitur α. 299. 9. 853. τοιζαρεν.

ἐποτε nunquam. i. 811.

ἐπω. pondum. i. 271. 519. α. 10.

ἐρῆ Ionicè pro ἐρεῖ. α. 430. ἐρεῖς. i. 510.

ἐρήσης 2. sing. a. 1. act. subj. ab. ἐρέω mejo. i. 727.

ἐρενός. 9. 45. 302. 840. 847. ἐρενῶ. i. 546. 9. 414. 808.

820. 891. 463. ἐρενός. i. 111. 9. 71. 133. 427. ἐρενόν.

i. 608. 9. 373. 470. 779. ἐρενίη Ionicè pro ἐρενία. 9. 78.

350. ἐρενόςθεν ἐ caelo, celestis. i. 240. 553. α. 384. 9. 350.

760. ἐρενόςθεν καὶ ἐβαίνων, ἐ caelo descendens, ἐρενιώνων. 9.

461. 919. 929.

ἐρενίδη dat. g. m. ab ἐρενίδης α ὁ 9. 486.

ἐρεϑ pro ὄρεϑ montis. i. 508. 9. 860. 865. ἔρεα pro ὄρεα ποëticè, montes. 9. 129. 935. ἔρεσι. i. 230. 9. 1001.

ἐρεῖν mejere. i. 757. ponitur infinitivus pro imperativo, more Hebræorum, unde infinitivus ab iis dicitur ηρρὸς seu scaturigo, quod hinc utrumque futurum quasi scaturiat, ἐρήσης. i. 727.

ἐρεῖας. i. 794. ἐρεῖας παλαεργὰς multos laboriosos, vide supra post vocem ὀρπηγ.

ἄρειον seu potius ἄρειον. α. 186. nomen viri.

ἄς. 9. 45. 473. quos ab ὁ ἡ ὅ. At ἄς ἴσος. ab ὁς ἡ ὅ.

ἄπας pro ἄπασιν vulneratus. ab ἄλῳ. α. 461.

ἄλῳ Ionicè pro ἄλῳ ex ἄλῳ. α. 335.

ἄλῳ. α. 363. dicitur ἄλῳ vulneratus pro ἄπασμῶς
præter pass. per syncopen τῷ σ.

ἄπ neque. ε. 128. 188. 189. 647. 782. α. 8. 337.

ἄτ' pro ἄπ. ε. 782. ἄθ'. α. 217. 337.

ἄτ' cuiusque. ε. 532.

ἄπ non aliquis h. e. nullus α. ε. 15. 353. 761. α. 5. ἄπ ε.
195. 821. α. 144. 161. 259. 9. 310.

ἄπ ex ὁ αὐτὸς hic. ε. 291. 386. 555. 680. 695. 757.

ἄπς sequente vocali. sic. ε. 105. 9. 452. ἄπ sequente con-
sona. ε. 422. 431. 488. 9. 448.

ὀφθαλμῶν. ε. 14. 33. 410. 493.

ὀφθαλμῶν. ε. 211. μήδ' ὄφθαλμῶν. neque fore litem.

ὀφθαλμῶν oculis. ab ὀπτομαι video. ε. 265. 9. 143.

ὀφθαλμῶν. α. 72. ὀφθαλμοῖσιν. α. 335. 9. 451. 701. ὀφθαλ-
μοῖσιν idē oculis videre.

ὄφι serpentis ab ὄφης. 9. 322. 825. ὄφιν. 9. 299. 334. ὄφιν.
α. 161.

ὄφρ. poetice pro ὄφας. ε. 258. 297. 604. 623. α. 28. 108.

ὄφρ. ε. 339. 542. 9. 128. 644. 645. ὄφρ' εἶπα τί με θυμὸς
οὗ σήησιν καλῶει, ut dicam, quæ ex animo ita sentio.

ὄφρ' dat. pl. ab ὄφρ' ὄφρ' ἢ supercilium. 9. 827. 911.

ὄφρ' ὅπ' ὄφρ' ὄφρ', quia oculum custodit.

ὄχθρας contristatus. ab ὄχθω gravatè fero. videtur derivari
ab ὄχθῃ ripa.

ὄψαρχος. ε. ὁ, qui serò arat. ε. 548. Thema est ὄψω, arat.)
(ἀποψαρχος. ε. ὁ, qui prior aravit, idque tempestivè. vide
infra.

Π.

Π. Ἀλαλαῖς pro πηλαλαῖς Doricè. α. 70.

Πάγκληρον. ε. 811. πᾶν κληρον ἡμέρῃ infausissimus dies.

Πᾶρες rures. α. 439. ubi multi lapides sunt quasi compacti,
& in unam coaluerunt cauentem.

Παγγεῖν.

- Παγγρύσια. 9. 335. quasi dicas παντός γρύσια.
 Παῖων. i. 216. παῖοντες παῖσι. 9. 660. παῖονσι. 9. 276.
 Παῖς. i. 129. α. 371. & Ionica diarrhesi. παῖς. i. 50. 374. α.
 26. 9. 178. παιδός. α. 454. 9. 496. παιδί. α. 385. 9. 464.
 παῖδα. i. 749. α. 356. 9. 472. 821. 897. 952. 981. 989.
 1001. παῖδ' pro παῖδα. i. 376. παῖδι. α. 49. παῖδες. i. 180.
 654. 9. 148. παῖδων. i. 462. 9. 138. 473. παῖσι. 9. 162.
 παῖδεσι. i. 397. παῖδεσιν. i. 180. 9. 598. παῖδας. α. 112.
 9. 208. 401. 467.
 Παίζοντες. α. 277. 282. à παίζω. F. παίζω. παίζονται. α.
 299.
 Παιπαλοΐσσης. dat. pl. Ionicus. asperis. 9. 860.
 Παλάμεις. α. 219. à παλάμη palma. à πάλλω vibro. manu
 vibramus hastam, aut fustem. παλάμησι. α. 320. 9.
 866.
 Παλαίφ. i. 411. à πάλῃ ης ἡ λυττα.
 Πάλιν. i. 671. 9. 181. 772.
 Παλινάρετ. α. 93. εκ πάλιν & ἀγείρεμα.
 Παλίωξις. α. 15. pro παλιδιώξις. Thema διόκω persequor, in-
 fectior.
 Παλλας ἀδ. i. 76. α. 126.
 Πάλλαντι. 9. 383. à πάλλας nomen viri. πάλλαντι. 9. 376.
 Πάλλειν. α. 321. pro ἔπαλλειν à πάλλω vibro, agito. πάλλων. α.
 451.
 Πάμπαν. i. 273. 300. 333. 761. prorsus. q. d. πάντως πάντως.
 Παμφαίνων. i. 565. παμφαίνω totius apparatus. μ est ante φ, quæ
 literæ δυταρβ, ut Hebr. loquuntur, sunt cognatæ, & ut
 ita dicam, consanguineæ.
 Πᾶσα. i. 509. α. 380. 9. 847. πᾶν. α. 141. 223. 515. à παῖ
 οπις. παστός. i. 40. πασπ. α. 364. πᾶν. gen. m. accusf.
 i. 76. 599. πᾶσιν. α. 284. 9. 855. 975. πᾶν g. n. accusf. α.
 70. πᾶντες. i. 81. 9. 85. πᾶσιν. α. 251. 261. πᾶν. no-
 minat. pl. i. 116. πᾶσιν. g. m. i. 54. α. 56. 9. 66. 78.
 369. 919. 929. πασῶν Ionicè pro πᾶσιν. 9. 828. πα-
 σῶν g. n. i. 561. 640. 817. 9. 809. At 9. 411. videtur
 πᾶσιν positum pro πᾶσιν. τῶν πᾶσιν πᾶσιν τήμησι,
 quam super omnes honoravit. πᾶσι. 9. 377. 449. πᾶ-
 σιν.

σιν. ε. 529. 692. πάντοτε. θ. 372. 402. πάσῃσιν. θ. 829. πάν-
 τες θ. 390. πάντες accus. g. n. ε. 265. 291. 489. 502. 625.
 670. 686. 699. 824. α. 84. θ. 175. 305. 401. 803. 955.
 πάντ' pro πάντα. ε. 390. 405. πάντα passim. ε. 124. 253.
 α. 121. θ. 178. 369. 778.

παναίολον. α. 139.

παναπήμων. ε. 809.

πανέρις. ε. 291. *longè præstantissimus.*

πανδιονίς. ε. 566. *Fabula de filia Pandionis.*

πανδιόριον. ε. 81. *nomen mul. videtur epitheton telluris,*
quæ omnis generis fruges profert.

πανδιόριον. ε. 526. *omnibus ad unum Græcis.*

πανέριον. α. 208. *Thema ἑψω coquo, elixo,*

πανημέριον. α. 396. *toto die. ex παῶ & ἡμέρα.*

πανύχιον. α. 46. *tota nocte. elegantia poetica, ubi nomen*
ponitur pro adv. Geor. 3. lupus nocturnus obambulat. h. e.
noctu.

πάντοθεν. ε. 623. *undiquaque.*

παντοίον. θ. 830. παντοίον. ε. 619.

πανόπη. θ. 450. *nomen mul. q. d. pro omnibus loquens.*

παπταίνων. ε. 442. παπταίνω ex παῶ & ὀπιάνω.

παρὰ cum Genit. ε. 51. παρὰ διὸς ἔκλειψε. ε. 347. 994. θ.

348. διὸς παρὰ à Jove. θ. 914. ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός,

rapuit à sua matre. h. e. ei surripuit. παρ' pro παρὰ ε. 87.

491. δέξατο παρὰ ζωός. Cum dat. ε. 129. apud. παρὰ μη-

τέρας κεινῆ. ε. 518. α. 296. παρὰ δὲ σφισιν apud illos verò. α.

305. θ. 932. 967. 1018. παρὰ ἀνδράσιν ἐσηθησαί. ε. 257.

παρὰ διὸ πατρί. θ. 290. 88. βυσὶ παρὰ apud boves. juxta. θ.

64. παρὰ εἰ αὐτῆς. Cum accus. trans. ε. 169. παρὰ ὠκεανόν.

alii vertunt juxta. παρὰ absolutè sine casu. juxta α. 270.

317. πέρεα pro πάρεσι urgent, ε. 452. παρὰ — ἔπαιον ἀστα-

bant. α. 195. 3. pl. imperf. act. ἀέσημι pro ἴσημι. εἰσηκῆ.

α. 264. ἀέσηκω.

παρὰ γίνεται. θ. 432. adest. cum Dat. θ. 436. παρὰ γίνεται

ἡδ' ὀνίνησι, adest & juvat.

παρὰ κείνη importuna. ε. 327.

παρὰ κείνηται pratereat. ε. 407.

ἡδυσβασίας. 9. 220. *delicta, transgressiones.*

ἡδυσφάμμοι. 9. 90. part. a. 1. med. *appellantes.* à ἡδυσφάμμι.
Th. φημί. τῷ ἰώμ. epent. est poetica.

ἡδυσχίτη. 9. 928. dativ. à ἡδυσχίτης. x. o. *maritus.* ἡδυσχί-
της. α. 105. *marita, uxor.* 9. 328. ἡδυσχίτη α. 14. 46. σὺν
αἰδδίῃ ἡδυσχίτη.

ἡδυσφαίνεῖν ἰων. Ionicè pro ἡδυσφαινέειν. i. 732. *revelare.*
ἡδυσχεῖν est a. 2. act. infin. à παρῆχω. i. 710. παρῆχον 3.
pl. imperf. act. α. 84. οἱ ἑαῖ μιν ἡδυσφάλλοντο, καὶ ἄρμυρα παρῆχον
παρῆχον, qui ipsum amicè exceperunt, & omnia necessaria
præbuerunt.

Παρεξ extra. α. 352. 353.

Πάριον à πάριμι adsum. 9. 420.

Παρεῖν. α. 267. παρειαί. α. 243. à παροῖα αἶ η α. genā.

Παρεῖν. i. 254. παρήνω. i. 71. παρήνιον. 9. 344. παρήνιος.
9. 205. παρήνικῆς. i. 517. παρήνικλῷ. i. 697. παρήνι-
καῖς. i. 63.

Παρεκβαίνουσι. i. 224. *exorbitant.*

Παριλαύνω archo. α. 253.

Παριλέξαι concubuit cum dat. λέγμαι cubo. 9. 278.

Παριλθῆναι pervenire. ὡς ad i. 214.

Παρέχειν à ἡδυσχεῖν idem quod παρῆχω præbeo. 9. 639.

Παροῖν. i. 364. Ionicè pro παρήνιν.

Παρεστῆναι. 9. 439. adesse, adstare. Ionicè pro παροστέναι præf.
act. infin. à παρίστημι, pro παρόστημι. Non solum ἵστημι,
sed etiam ἵστημι, ulitatum est.

Παρέσταπ. 9. 103. a. 2. act. à ὡς στατῆναι.

Παρήσοιο. 9. 499. πάρη. x. o. nomen montis in Del-
phis.

Παρήγειν ante. 9. 531.

Πάρος. α. 119. ante. Adverbium vel temporis vel loci.

Παρκλίνουσι. 260. pro ὡς κλίνουσι.

Πασθῆναι. 9. 247. nomen mul.

Πάχ. i. 209. πάχ. F. πείσμαι. pro πήσμαι. At πείσμαι
à πείν. Disting. ex sola coherentia.

Πασθῆναι. 9. 352. nomen mul. quæ ad omnes currit.

Πατή. i. 59. 84. 142. 167. 180. 631. α. 27. 89. 103. 9. 542.

858. πατρός. ε. 257. α. 322. 471. 9. 40. 164. 171. 262.
 398. 472. πατρί. 9. 36. 53. 896. 932. πατέρα. 9. 73. πα-
 τέρ. ε. 2. α. 11. 59. 9. 71. 147. 457. πατρίδα. α. 1. 12
 Πατροκασιγήτης. 9. 501.
 Πατρώιον. ε. 374.
 Παῦς *desiste. cum Genit.* α. 449. παῶν 3. sing. a. 1. pass. 9.
 533. παῶν ἡ γλῶττα *remisit. παῶσιν* *quiescent. cum Ge-*
nit. ε. 175.
 Παῦρον. ε. 324. παῦρον δὲ ἐπὶ χρόνῳ *ad exiguum tempus.* Ho-
 merus ὀδύσας. π. 493. ἢ πολλοὶ ἐπὶ χρόνῳ, ἀλλὰ μίνωσκε παύ-
 ρω. ε. 536. παύρει. ε. 324. 480. 812. 816. 118. 822. παύρει
 τὰ 9. 780. παυρίδιον *paucillum.* ε. 132.
 Παχίας. ε. 507. ἀπαχὺς εἶα ὑδένους, *crassus.* in G. παχέ. in
accus. παχυώ. ε. 495.
 Πίδλα. ε. 539. α. 220. πίδαλον κ. τό *calceus.* πίδαλοις. 9. 12.
 πίδαλον. α. 378. Th. πίδακ. τὸ *campus.* πίδακιο. α. 342. πίδακων. ε.
 386. πίδακον *ex fundo.* 9. 680.
 Πείθ' *pro* ἵππει. α. 450. ἀπείθω *persuadeo.* πείθει. 9. 164.
 πείθω *Suada.* ε. 73.
 Πίκεν. ε. 773. *tondere.*
 Πίρωται *pro* πέρω *termini.* ε. 167. 9. 335. 809. πείρωσιν
(dat. pl.) 9. 335. 518.
 Πειρηθῆναι *periculum fecisse.* α. 359.
 Πειράθον. α. 179. *nomen viri. ardelio.*
 Πίλαγ. ε. 131. *profunditas maris.* πίλας τῆς ἀκτῆς
 κατ' ἀντίφρασιν.
 Πιλάζας. ε. 425. 730. ἀπιλάζω.
 Πιλεμίζετ' *pro* πιλεμίζε. *contremuit, quassatus fuit.* 9. 842.
 πιλεμίζεται. 9. 458. Et hinc haud dubie ortum est. πύλεμος
 δε πολεμίζω. Eustathius derivat πιλεμίζω ἀπὸ πύλας.
 Πίλ. ε. 164. 290. 823. πάλιν *pro* ἐπάλιν, 3. imperf. act. α.
 164. πάλστα. ε. 30. 386. 418. 545. 663. 976. 680. 684.
 πάλονται. ε. 806.
 Πίλης κ. ο. 9. 996. *nomen viri.*
 Πύλα πλώρη *terra vasta.* 9. 159. 173. 479. 821. 858. 861.
 πλώρον. 9. 295. *ingens.* πλώρη. 9. 506. πλώρη. α. 223.
 9. 845. 856. πλωρίον ἀπὸ πλώρη *versus* τὸ ἀπὸ πλώρη *verso.*

Sicwunder à wenden/ in quo versus est communis natura
ordo. 9. 179.

πέμψη. ε. 801. πέμψω. ε. 800. πέμψη. ε. 696. πέμψοις. ε.
172.

πέμπε pro ἐπέμπε misit. ε. 84. πέμπον. miserunt. 9. 716. πέμ-
ψαν pro ἐπέμψαν. 9. 477. 708.

πένθος. 9. 98. 467. 623. κροδὴ μέγα πίνθῳ ἔχοντες, pre-
mentes alium corde dolorem.

πένος. ε. 771. unde est ἡ πένια paupertas. Ionicè. πηνή ε. 495.
πενίλω. ε. 636. 715.

πέντε. ε. 611.

πεντηχονταχίλων. 9. 312.

πεντήζοιο. ε. 740. πέντοζος. γ. ἡ μαρτυ. ex πέντε quinque &
ὄζῳ ramus. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & ho-
mo est quasi arbor inversa.

πέποιθ'. 373. pro πίπειθε.

πέταλ'. ε. 678. à πέταλον folium. à πτείνουμι ex pando.

πεντήχοντα. ε. 661. 9. 151. 264. 672.

πεπαλαγμένῳ. ε. 731. à παλάσσω inquinare. à πηλὸς ὁ lutum.

πεπαρμένη. ε. 203. à πείρω transadigo.

πίπον. α. 350. 557. 9. 544. ε. mollis. vocativi casus. à πίπων
ονος. ὁ ἡ maturus, mitis. Th. πέπτω coquo.

πεπότητο. α. 148. volabat (3. sing. plusq. pass. à ποπέομαι,
ἄμαγ volo. Thema πίτομαι, unde est ποτὴ volatus, & hinc
ποταόμαι.

πιπυκασμένη. ε. 791. à πυκάζω. Thema πύκα densè. πιπυ-
κασμένη. 9. 484.

περᾶν. ε. 736. Th. πέραν. unde περάω.

περ in fine quamvis. θεοί περ quamvis sint dii. 9. 739.

πει—ἐδυνε. α. 124.

πει—ἐθηκε. α. 123.

πειγλώχες, cuspidulosa folia. α. 398.

πει cum Genitivo pra. ε. 817. πει πάντων ἰσθὴν ἡμερ. cum.

ε. 478. ὀλίγον πει χειρὸς ἑτέρων paululum manu compro-

hendens: α. 251. πει πικτόντων, de cadentibus, scilicet

certabant. ε. 640. πει ναυκλῆος δὲ μάλιτα. pro α. 247.

πει σφετέροις τέκεσι pro suis filiis. ex α. 152 πει ῥινοῖο

- ex carne. circa a.* 183. *περὶ χορῶν.* 226. *περὶ, περιέφοισι.*
θ. 411. *περὶ πάντων super omnes.* 919. *a.* 279. *περὶ δὲ*
οἷσιν circa ipsos verò dicitur. Cum Dativo circa περὶ στήθεσσι. a.
129. 348. propter a. 12. *χωστέμμος ὡς ἐξοσί, iratus ob bo-*
ves. Cum Accusativo, circa a. 389. *ὡς ἐξοσί. θ.* 3. *ὡς*
περὶ γῆν circa terram. θ. 35. *ὡς ἐξοσί*
circa quercum.
περὶ valde. s. 54. *a.* 204.
ὡς — ἔτι excellit. θ. 655.
ὡς ἐξοσί ἀμφίπε circumquaque. θ. 848.
ὡς. s. 20. 153. 206. 290. 512. *a.* 101. 189. *θ.* 810.
ὡς ἐξοσί αἰῶ. s. 537. *a.* 1. *med. infin. à ὡς ἐξοσί. Thema.*
ἐξοσί induo, pro quo ἐξοσί.
ὡς ἐξοσί. θ. 10. *ὡς ἐξοσί auget significationem.*
ὡς ἐξοσί. s. 60. *ὡς ἐξοσί. θ.* 571.
ὡς ἐξοσί. s. 3. *pl. præf. subj. θ.* 370.
ὡς ἐξοσί. a. 187. *nomen viri.*
ὡς ἐξοσί. s. 384. *θ.* 184. *pro ὡς ἐξοσί. πῶς πορευο.*
ὡς ἐξοσί. s. 568. *Ionicè præsentis act. infin. à ὡς ἐξοσί*
pro ὡς ἐξοσί. Thema πῶς.
πῶς ἐξοσί. s. 658. *Doricè pro πῶς ἐξοσί à πῶς ἐξοσί.*
πῶς ἐξοσί. s. 729. *Thema πῶς unde πῶς.*
πῶς ἐξοσί 3. sing. plusq. perf. pass. per syncopen pro πῶς ἐξοσί-
πῶς. à ὡς ἐξοσί determino. Th. πῶς αἰῶ. τὸ terminus. θ.
464. 475. Hinc πῶς ἐξοσί ἢ ἡ, idem quod εἰμαρμένη
factum.
πῶς. θ. 215. 274. 294. 814. *Ionicè pro πῶς ἐξοσί.*
ὡς ἐξοσί. a. 297. 313. *ὡς ἐξοσί. θ.* 894.
ὡς ἐξοσί insonuit. θ. 678. *a.* 2. *act. à ὡς ἐξοσί, Doricè πῶς*
ἐξοσί.
ὡς ἐξοσί θ. 399. *à ὡς.*
ὡς ἐξοσί. a. 344. *Th. πῶς*
ὡς ἐξοσί. a. 99. *ὡς ἐξοσί intendit significationem.*
ὡς ἐξοσί. s. 647. *vide ὡς ἐξοσί.*
πῶς. θ. 409. *nomen viri. Frater Hesiodi etiam ita appel-*
latus fuit. πῶς. s. 10. *πῶς. θ.* 377. *ὡς πῶς. vocativi ca-*
sus s. 27. 211. 272. 284. 297. 395. 609. 631. 739.

ἡσδύς. ὁ δὲ nomen viri ὁ. 416. 229. 281.

περσής ἰδὲ ἢ nomen mul. ὁ. 356. 957.

ἡσπεφόνω. ὁ. 913. ἡσπεφονείης. ὁ. 768. 774.

ἡσπείκειται circum jacet. ὁ. 733.

ἡσπείκει. α. 153. ἡσπεί in compositione auget significacionem.

ἡσπέρυτον. ὁ. 193. Th. ῥύω pro ῥέω fluo. ἡσπέρυτον. ὁ. 290.

πέσεν. α. 365. pro ἔπιπεν (3. sing. a. 2. act. à πίπτω) πέσιν. α. 379. ceciderunt. 3. pl. a. 2. act. pro ἔπιπιν. πέσιν. α. 375. πτόντ. ε. 545.

πιπείνοῖς. ε. 276. pro πιπίνοῖς per epenthesein poëticam. πιπείν. ἢ τὸ volatile, avis, & poëticè πιπείν. πτόντο. α. 308. pro ἐπτόντο 3. pl. imperf. med. à πέτομαι volare.

πίτλοισι. ε. 484. πέτλα. pro πίτλα. α. 289.

πέτρα. α. 421. 437. petra, rupes, cautes. Differunt πέτρα & πέτρ. Eustathio interprete ad Iliadis vñ versum 137. & 139. Scilicet ἡ πέτρα est grande saxum, rupes. πέτρος verò lapis manu tractabilis. ἰλιάδ. η. 270. π. 734. υ. 288. πέτρης. ὁ. 786. 792. πέτρη. α. 406. ὁ. 301. πέτρω. ὁ. 35. πέτρα. α. 375. πέτρησι. ὁ. 728. πέτρας. ὁ. 715. πετράει. ε. 587. ὁ. 357. πετράων. α. 185. πετρήει. ε. 531. à mascul. πετρήεις.

πύθιο. ὁ. 473. à πέυθομαι idem quod πυθαύομαι.

πύκαυ abietes. α. 376.

πύκιδας à πύκιδης. ε. ὁ nomen gentile. α. 187.

πύφωδ' ἔτλω. ὁ. 475. 3. dual. a. 2. act. pro ἔφωδ' ἔτλω. π. initialis litera præponitur à poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω. F. φράζω a. 2. act. ἔφωδον. ε. ε. & poëticè πύφωδον. ε. ε. πύφωδ' ἔτλω Ionicè pro φράδ' ἔτλω, a. 2. act. infinit. ε. 764.

πύφωδ' ἔτλω. ὁ. ἢ nomen mul. ὁ. 273. à πύφωδα. Them. φράζω.

ἔπύφωδον à πύφω, quod est à φύω. φύσω. πύφωκα. ὁ. 673. 728.

πύφωκα. ε. 704. 763. πύφωλαξο. ε. 795. 2. singul. præter. pass. imperativi modi, à φύλασσω.

πηγάδας. ε. 503. accus. pl. à πηγάς. ἀδ. ἡ glacies.

πήγαζ. 9. 282. 352.

πηγαί. 9. 809. πηγή fons. ὡς δὲ τὸ πηγυαῖ. ε. 807. quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine *pagi* acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδῆ à πηδαῖω *salio*, quod scaturiat è terræ visceribus. πηγαί. 9. 283.

πηδαλίον. ε. 45. 627.

πήξας. ε. 428. part. a. 1. act. à πήτιω, πήσῳ, pro quo etiam dicitur πηγύνω & πήγνυμι *rangō*.

πηκλὸν *contractum*. ε. 431.

πηλεῖ. 9. 1006. è πηλεύς. εἰς ὁ *Peleus*. nom. viri.

πῆμα *dativum*, ποκα. ε. 56. 240. 344. 364. 9. 223. 592. 792.

874. πῆμ'. ε. 82. 329. 802. πῆμαπ. ε. 689. πημαίνω. 9.

232. à πημαίνω *lædo*.

πλωεῖον nomen viri. acc. casus. 9. 343.

πήξααζ. ε. 453. a. 1. med. infin. à Th. πήσῳ vel πήτιω vel πήγνυμι.

πηοί Ionicè pro παοί. ε. 343. *cognati, affines*.

πίειν pro πιν (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica. α. 252.

πίεζοις. ε. 495. Th. πίεζω.

πιερίηης. ἡ. 9. 53. nomen regionis in finibus Macedoniae, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes.

Hinc est. πείρηθεν. ε. 1. Adverb. è loco, ad formam Θήδη-

θεν, Α'θλώνηθεν, Δ'ρχήθεν, κλισίηθεν *ex tentorio*. ἰλιαδ. λ. 603.

à κλισίη Ionicè pro κλισία. πιερίδες. α. 206. à πιερίς.

ιδ. ἡ.

πιηέας. ε. 357. 669. à πηέω. Th. πείγω.

πιηεται 3. sing. a. 2. med. subj. Th. πείγω. F. πείγω. a. 2.

εἰπιθαι. ε. 293.

πίθκ. ε. 94. 97. 366. 813. πίθκ. & ὁ *dolium*. πίθκοι poetice pro

πίθκ. ε. 98. πίθκ. ε. 817.

πιλῆα *dejicit*. ε. 508. πιλῆα idem quod πιλῆα. Th. πίλας.

πίλνατο. 9. 703. pro ἐπίλνατο à πίλναμαι. ab act. πίλημι,

quod est à πιλῆω *appropinquo*.

πίλον. ε. 544. πίλοις. ε. 540.

πιμπλάσσαι, *replentes*. Th. πλεῖσθαι. *plenus*. 9. 880. πίμπλησι.

ε. 299. 409. πίμπλαται ad formam τῷ ἵσταται. α. 429.

πιπέρι

πιείμην Ionicè pro Dorico *πινίμηναι*, abjecto *αι* & retento accentu in loco suo, pro *πίνειν bibere*. ε. 590. *πινόντων*. ε.

743.

πίον Θ. α. 408. Th. *πίων* ον Θ. ὁ ἡρίπινος. *πίονι*. 9. 538. 971.

πίονα. ε. 388. 9. 477. *πινόματα*. ε. 583.

πίπις α. 9. 873. *πίπιν* α. 233. *πίπι* α. 618.

πίπι 9. 791. *πιπίντων*. α. 251.

πίσι Θ. *fretus*. 9. 506. Th. *κεί* α.

πίσι. ε. 370.

πιφάσκαι Ionicè pro *πιφάσκει*. à *πιφάσκομαι*. *φάσκω*. *jactito* à *φημι* dico 9. 655.

πλάσι pro *πλάσι* poëticè : & rursus *πλάσι* pro *ἐκλασι* poëta duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. ε. 70. Th. *πλάσι* α. *πλατὸς* ἢ ὁν *βέλος*, α. um. 9. 512.

πλατὶ pro *πλατία*. pl. num. g. n. à *πλατὺς* εἶα ὁ *latus*. 9. 445.

πλείων *plenum* in dativo *πλείῳ*, ε. 790. item *plus* pro comparativo *πλείον*, prout accipitur. ε. 40. ὅτι. *πλείον* ἡμῶν *παντός*. à positivo *πλὺς* vide præterea. ε. 557.

πλείη Ionicè pro *πλεία*. *πλεία* verò pro *πλεία plena*. à mascul. *πλεί* Θ. *plenus*, poëticè *πλείος*. Atticè *πλείως*. ε. 101. ὅτι *πλεί* legitur. ε. 776. vide supra.

πλείων *major*. ε. 378. in neutro genere *πλείον*. ε. 417. *magis*. Neutra (ut hîc) sæpe adverbialiscunt. & pro *πλείων* poëta *πλείων*, unde est *πλείονες* *πλείων* ε. 378. α. 241. & dat. pl. poëticus *πλείονεσι*. ε. 377. & pro *πλείονα plura*. poëticè *πλείονα*, nec non per syncopen & crasin. *πλεί*. ε. 688.

πλείη. ε. 718. 721. *πλείς* α. ε. 904. *πλεί* α. 9. 231. *πλεί* α. 9. 887.

πλείων ὥστος ὁ *annus*. ε. 615. sic dictus quòd eo compleantur tempora.

πλείων α. 63. *plicatis* Th. *πλεί* α. F. ξω *præ*. act. *πλεί* α. *πλεί* α.

πλεί α. 436. à *πλεί* α. *latus*, *costa*.

πλεί α. 9. 861. part. a. 2. pass. pro *πλεί* α. *πλεί* α. α. 422.

- α. 422. πληγῆσιν. 9. 857. à πληγῇ Doricè *plaga*, unde Latinorum *plaga*.
 πληῖσι. ε. 306. à πληῖω *impleo*. sed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*. πληῖσι. ε. 459. πληῖων. α. 478. πληῖοντι *inundanti*. α. 314.
 πληϊάδης ε. 613. 617. poëticè pro *πλειάδης*, *vergilie*, *sidus in dorso tauri*, à *πλείοις*, quod ibi sint stellæ complures.
 πληϊάδης. ε. 570. πληϊάδων. ε. 381.
 πληῖονα. α. 309. *rota modiolus*. Sunt fistulæ, quæ axi inscuntur. Eustath. *ὅτι τὸ πληῖονα ἦν πληῖονα ἵνα τὸ ἀξονα*.
 πλώ. α. 74. cum Genit. *preter*.
 πλῆξιν. 9. 855. Them. *πλήσιν*.
 πλῆξιπποι. α. 24. *pferdsgeisler*.
 πλεξάουρη nomen mul. 9. 353. *quæ multiloquio aërem verberat*.
 πλητο *impletebatur*. α. 146. 3. sing. plusq. perf. pass. poëticè pro *ἐπὶ πλητῶ*, à *πληῖω*. Sic *πλώτῳ*. 9. 688.
 πλότῳ *navigatio*. à *πλέω*. ε. 662. 676. 680. *πλόον*. ε. 628.
 πλέστοι. ε. 22. à *πλῆτῳ*. ε. 6 *divitiæ*. vide paulò post *πλέτοις*.
 πλετώ ότῳ ἢ nomen mul. q d. *opulenta*. 9. 355.
 πλεπιῶται Doricè pro *πλεπῶνται*. ε. 311. à *πλεπῶ* *ditesco*.
πλετιζω *dito*, *locupletor*.
 πευλέισσι. α. 193. *pedestribus*. à sing. *πευλής*, εἶς. Legitur tantum in plural. *πευλέεις*. *ei pedites conferti*. *ιλιὰδ*. λ. 49. ε. 744.
 πλωίζοις. ε. 632. imperf. act. poëticum. à *πλωίζω*. Thema *πλέω*.
 πλῆτῳ *ex πολλῷ & ἔτος* *divitiæ ex multis annis collecta*. at *ἀφ᾽ ἑῷ* *τὸ divitiæ (ἀφ᾽ ἐνὸς ἔτους)* *ex uno anno supersites*. ε. 375. *πλέτης*. ε. 379. *πλήτη*. ε. 311. *πλέτων*. ε. 635. 9. 969.
πνοαί *flatus*. à *πνοή*, quod est à *πνέω*. F. *πνέσω*. in præter. med. *πέννοα*, unde est *πνοή* ἢ *ἡ flatus*. poëticè *πνοή*. 9. 253. *πνοῖσι*. 9. 268. Ionicè pro *πνοαῖς*.
Πνέοντες poëticè pro *πνέοντες*. α. 24. *πνέουσιν*. 9. 319. *πνέουσι*, part. a. 1. act. ε. 504. Th. *πνέω*.

Πόδα accusf. à πᾶς pes. s. 495. 522. in dat. duali ποδῶν & poëticè πόδιον. α. 158. πόδες. 9. 824.

Ποδάρι. 9. 70. 9. 682. πόδας. s. 114. 9. 780.

Ποδάκιον. 9. 310. q. ὡς ποσὶ, pedibus celer. ποδάκιον. α. 191.

Πόδιον. α. 41. πότον. s. 66. ab inusitato πῖον, unde Latinorum peto.

Ποιῖν. s. 749. ποιῶν. s. 744. ποιῶσι. s. 157. 818. α. 319. 477. ποιῶν. s. 143. ποιῶν. s. 100. 127. ποιῶν. 2. sing. a. 1. a2. subj. s. 706. ποιῶν. 9. 161. ποιῶν. facit verbum med. s. 712. ποιῶν. facite. 2. pl. præf. med. imperat. s. 501. ποιῶν. facito, seu facere nempe debes infinitivus pro imperativo. s. 705. conducere. s. 600. ποιῶν. s. 207. ποιῶν. pro ποιῶν. poëtæ abjiciunt augmentum, quoties metrum id requirit. 9. 721. 948. 946. 991. 999. ποιῶν. a. 1. med. infinit. s. 405.

Ποίη Ionicè pro ποή herba. 9. 194. ποιήσα. α. 381.

Ποικιλόκελον. versutus, qui animo suo agitat varia consilia. 9. 522.

Ποικύμι. 9. 1000. ποικύμα. α. 41. ποικύμι. 9. 26. ποικύμα. α. 39. hinc est verbum ποικύμι. rasco. ποικύμι. 9. 23. ποικύμι. s. 785. ποικύμα. 9. 446.

Ποικίλον. 9. 500. ποικίλα. α. 423.

Ποικιλόδερον. s. 201. variantem vocem. δειρή ἢς ἢ τεράχλη. collum, & per metonym. causæ vox.

Ποινή. s. 752. πόν. molestia. pœna est passio molesta.

Πόλεμος. s. 160. πόλεμος. α. 23. 59. 101. 113. 385. πολέμω. 9. 936. πόλεμον. s. 14. 227. α. 150. 163. 196. 9. 431.

Πολυμίζεται. 9. 458. πολυμής. α. 238.

Πολύν verte. εἶα πολύν vere verte. Hic in dimensione legendum ἦε πολύν. s. 460.

Πόλις. s. 223. 238. 267. 270. α. 380. in Genitivo. πόλιος. α. 239. 473. & poëticè πόλη. α. 285. πόλιν. s. 105. 187.

220. α. 284. 469. 474. πόλη. α. 105. poëticè pro πόλιν. πολέων. s. 119. poëticè. Formatur à poëtis dativus pl. à nominativo plurali addito in fine. σι.

Πόλεος multos. s. 578. (differt à πόλεος urbes solo accentu.)

Th. πολὺς, usitate πολλὰ à πολλός sed poeticè etiam πολέος.

Πολιὸς canus. accusativus singul. m. g. legitur. ε. 445. 490. πολίῃ. 9. 161. πολιᾶς. 9. 841.

Πολιοκρόταφος. ε. 179. κρόταφος ε ὁ pars capitis dicta tempus.

Homō proprie canescit. vide κρόταφος.

Πολὺς α. 274. 401. πολλός. α. 475. πολλή. α. 269. 9. 418.

861. πολὺ. ε. 307. 431. α. 78. 114. πολλῷ g. m. ε. 675.

πολλῇ. 9. 9. πολλόν pro πολλῷ. ε. 118. πολλῷ. ε. 630. 633.

650. 9. 190. 974. πολλοί. α. 209. 241. 316. πολλᾶς. 9.

363. α. 376. πολλὰ ε. 320. & πύλλ'. 9. 59. ἤματα πύλλ'

ἑτελεύτη, dies multi transacti fuerunt. πολλῶν. 9. 447. πολλοῖ-

σι. ε. 579. πολλῆς. 9. 995. πολλᾶς. ε. 507. πολλὰ ε. 37. 496.

653. 806. 9. 27. 997. πολλὰ μνηστικὰ multa perpressus. πολὺ

adverbialiter accipitur pro πολλοῖς. ε. 126. πολὺ χειρότερον. ε.

307. πολὺ φίλτερος. ε. 431. πολὺ λαίον longè melius. α. 78.

πολὺ φίλτερον, longè carissimè. α. 114. πολὺ φίλτερον. α. 139.

πολὺ μᾶλλον multo magis. πολλόν pro πολλῷ ponitur, & ac-

cipitur adverbialiter. ε. 19. πολλόν ἀμείνων, multo meliora. ε.

205. πολλόν δρεῖων. ε. 277. 318. 415. 694. 595. 9. 787.

πολλὰ adverb. valde, multum. α. 92.

Πολλάκι. ε. 238. pro πολλάκις.

Πολυγηγέος. ε. 612. πολυγηγέα. 9. 941.

Πολυγύμφων. ε. 658. multos clavos habentium.

Πολυδαίδαλον. ε. 64. α. 125. 315. 465.

Πολυδερκέος. 9. 451. πολυδερκής. 9. 755. δερκω video.

Πολυδώρη. 9. 354. πολὺδωρον. 9. 978.

Πολυήροτον. 9. 404. 908. Thema. ἐράω. viel geliebt. πολυήροτον. ε. 757.

Πολυήρην. 9. 616. idem quod πολυήροτα Th. ἴσημι.

Πολυκληίδα. ε. 815. Th. κλείω.

Πολυκλύς. 9. 189. 199. κλύω abluo.

Πολύμηλοι. ε. 306. pecorosi. μέλον. ε. τὸ οὖν.

Πολύμνια. 9. 78. nomen mul.

Πολύξεινον. ε. 713. 720.

Πολύπλοκον. 9. 113. 1010. implicatum-sphaeris. à πλύνω complico.

πολυπαιρέεις. θ. 365. *σπείρω disseminō.*

πολυώνυμον. θ. 715. Arist. de mundo c. 7. ὁ θεὸς εἰς ἓν, πολυώνυμός ἐστι, Deus quamvis sit unus, tamen multa habet nomina.

πκ. ε. 88. 105. θ. 416.

πκλυδοπείρη. ε. 156. 250. 508. Th. βόσκω. Vide post vocem πέτιαν.

πολυφόρος. θ. 912. genit. casus, multos pascens. Th. φέρω.

πολυφλοίσβοιο. ε. 646. φλοῖσβος fremitus undarum.

πολυφραδέεσι. θ. 494. Th. φράζω.

πολυχρυσ. ε. 519. θ. 980. α. 8. 47.

πονησάμενος laborans. part. a. I. med. ε. 430.

πόνος. α. 351. pro quo poëtæ etiam πόνοιο. ε. 91. πόνοι. ε. 468. α. 44. 305. 380. θ. 226. 881. πόνων. ε. 113.

πόντος quasi dicatur πόντος. Sicut à πίπωνα est πίπονθα, per epenthesein τς θ. ε. 668. θ. 107. 233. 841. 964. πόντος. α. 388. 689. θ. 808. πόντω. ε. 255. 505. 620. θ. 252. πόντος. ε. 67. 618. 633. 648. 675. θ. 132. 844. 873. 877.

ποντοπόρεια. θ. 256. nomen mul. pontinaga. Sic ποντοπόρος. ε. 626.

πόρος. θ. 292. à πόρος. & iter.

πόρος. dedit. a. 2. act. à πόρος poëtico pro πορίζω. Th. πέρω. θ. 904. πόρεν. θ. 412. 602. pro ἔπορεν. a. 2. act. πόρος praeberit. a. 2. act. πόρος praeberit. a. 2. opt. ε. 377.

ποσειδάων. ε. 665. à στείειν τὸ πῆδον quatero solum. & contractè ποσειδῶν. θ. 732. ποσειδάων. θ. 15.

πόσις. g. f. ποτὺς. α. 395.

πόσ' pro ποσὶ pedibus. α. 373. πόσ' pro ποσὶ pedibus. θ. 3. ποσὶ pro ποσὶ. ε. 539. 736. α. 195. 220. 431. 842. ποσὶν pro ποσὶ. α. 63. 217.

ποταμῖο. θ. 242. 788. 959. ποταμός quasi ποταμός, potabilis. à πίνω. ποταμός. ε. 738. ποταμί. θ. 109. 367. ποταμῶν. ε. 548. 735. 755. ποταμῖς. θ. 348. ποταμῖς. θ. 337.

ποτέ. ε. 86. 226. 633. 649. α. 310. θ. 409. 796. 802. ποτ'. ε. 228. 722. ποθ'. θ. 22.

ποτέοντο volabant. θ. 691. à πέτυμα volare est ποτὶ volatus, & hinc ποτέομαι.

ποτὶ

ποπ Doricè pro ποπς. i. 550. 693. α. 80.

πότνια veneranda à πίτω. vide πίπιω. i. 73. 9. 368. πότνια. 9.

11. 926.

πυλυδοῖται. Th. βό(κω. 9. 531. epitheton terræ.

πυλυόμην. 9. 258. nomen mul. quæ multos alit.

πραπίδισι dat. pl. πραπίδεις αἱ precordia. 9. 608. καδίω δ' ἔχει ἄκοιτιν ἀραρυῖαν πραπίδισι, pudicam habuit uxorem, convenientem animo suo, h. e. ex animi voto.

πραΐειν vastare. Th. πέρθω. α. 240.

πρίπ(9. 92.

πρισβῆις. α. 245. à πρισβός. έως. δ.

πρισβύταθι. 9. 234. à πρίσβος. πρισβυτάτη. α. 260. 9. 777.

πρισβύττω. 9. 363.

πρήξεις. i. 400. Ionicè pro πρέξεις, à πρέπ(ω.

πρησήρων. 9. 846. à πρησήρ ἡρως. Th. πρηῆω.

πρηύνει. 9. 254. Ionicè pro πρεύνει. Thema πρεῦς. πρηύνειν. i.

795.

πρηύν(ω. α. 437. precipitio.

πρίν. i. 90. 736. α. 16. 17. 40.

πρίνινον. i. 427. ilignum. à πρίν(ω. α. ἡ ilex.

πρίνις έ(ω. δ. pronus ex ω(& νός. α. 365.

πρίνικον nomen viri. 9. 342.

πρίνυ. i. 434. πρίν(ω. α. ἡ ilex.

ω(, juxta, υπά. absolutè. α. 303. ω(τ' έόντω propriè, quæ antefuerunt. praterita. 9. 32.

ω(βάδω. Adv. im vortgehen. in progrediendo. i. 727.

ω(βάλοιτ. i. 777. α. 2. med. opt. à ω(βάλλω.

ω(βάτοις. i. 556. ω(βάθι οντις.

ω(βέβηκε. α. 355. Th. ω(βάίνω.

ω(βέροντ. α. 345. pro ω(βέροντο & hoc pro ω(βεβέροντο. 9. 3. pl. α. 2. med. indic.

ω(βύλλα. 9. 742. βύλλα ης. ἡ procella. videtur hæc vox dividenda & τὸ ω(per τμήσιν referendum ad τὸ φέρ(.

ω(δίδω. α. 386. α. 2. med. infinit.

ω(δωξίς έως. ἡ pro ω(δωξίς per syncopen. α. 154. à ω(δώνω.

ω(λιπών. i. 564. 634. α. 90. 9. 285. ω(λιπύσσι. α. 1. ω(λιπόντ. i. 197.

ω(λόγος.

ἑσλόχης. α. 180. nomen viri q. d. *primus insidiator*.

ἑσμηγεύς. ε. 48. 86. Thema μετ' ὅτ' ἐστὶ τὸ cura, sed in composito ἑσμηγής ἐστὶ. ὁ ἢ *providus*, mutatur δ. in θ. Sunt literæ cognatæ.

ἑσνόη. θ. 261. nom. mul.

ἑσ'παν. *universum*. θ. 525.

ἑσπαργίη. α. 285. pro ἑσ ante cum Genit. vide. παρ' ante. ἑσπαργίην. ε. 287. ἑσπαρὲς regione. θ. 518.

ἑσπιφρεσμύς. ε. 653. Doricè pro ἑσπιφρεσμύς. ἃ φρεζύω. σω. in α. 2. ἱφρεδόν.

ἑσρέδ. θ. 792. *profuit*. ἑσρεδόντων. ε. 755. *insumentium*.

ἑσρύηκη pro ἑσρήκη. θ. 537. ἃ ἑσρήημι.

ἑσύνκετο pro ἑσέκετο ἃ ἑσκέμαι. Thema κέμαι. α. 312.

ἑσς cum Dativo. ε. 317. ad cum Accus. ad. ε. 195. 475. θ.

68. ἑσς ὄλυμποι. ε. 730. ἑσς τοῖχον *ad parietem*. θ. 779.

ἑσς ὑρενὸν *ad calum usque*. *prater*. ε. 209. *adversus*. ε. 208.

ἑσς — ἔειπ. ε. 204.

ἑσς — ἔειπαν. θ. 24.

ἑσσίειπ. α. 349. θ. 542. α ἑσσίπω, vide Them. ἔπω ἑσσίειπν. ε. 201. α. 102.

ἑσσίφη α. 2. act. ind. ἃ ἑσσφημι *alloquor*. ε. 53. α. 77.

ἑσσηύω imperf. act. ἃ ἑσσηυάω. Thema αὐδὴ vox. α. 117. 326. 445. θ. 169.

ἑσσιόνπ. ε. 351. part. α. 2. act. α ἑσσειμι *accedo*. in aorist. 2. ἑσσιονς. adivi. ex ἑσς ad & εἶμι eo.

ἑσσίωιν. ε. 98. 455. α. 132. θ. 767. 813. 899: non ἃ ἑσς sed ἃ ἑσ idem quod ἔμῃ ἑσσίωιν ἑσσίωι ε. 173. θ. 323. ἑσσίωι. α. 277. 284.

ἑσσερήσται. ε. 429. ἄρω αἶτο, adopto. in præf. med. ἥσσε & facta Attica reduplicatione ἄρρησσε, unde suppullulat novum verbum ὀρρησσε εἰς εἰ. ἑσσερήσται. ergo est 3. sing. præf. pass. indic. ἃ ἑσσερήσμαι.

ἑσσερήσται. α. 33. α. 1. med. α. ἑσσεράινω.

ἑσσεκύρσε. θ. 198. α. 1. act. α ἑσσεκύρω.

ἑσσελέξαιτο. ε. 497.

ἑσσείναι. *adesse*, *junare*. ε. 351.

ἑσσηύων

αὐτοῦτοι νῦν. ε. 592.

αὐφρων *prudens*. ε. 665. 9. 419. αὐφρυν. 9. 536. αὐφρυνέας. 9. 433. 677.

αὐμνῶ. ὁ. η. 9. 350. *nomen mul. q. d. ultima.*

αὐφυν. ε. 645. α. 2. *act. infinit à αὐφύνω.*

αὐχῆ. ε. 755. *gutturio. ex αὐ & χῆ.*

αὐχάν. ε. 594.

αὐτίρρυσιν. 9. 424. ὀδυρ. 9. v. 223. ἀνδράσι δὲ αὐτίρρυσιν ἰερέσιν δὲ ὅν τιελόν. *Cum viris me majoribus contendere noluerō. Hic locum habet illud, cede majori. & Rom. 13. 7. honorem, cui honor.* αὐτίρρ. 9. 166. ε. 706. α. 349. αὐτίρρ. 9. 486. αὐτίρρ. ε. 159. αὐτίρρ. ε. 17. αὐτίρρ. 9. 100.

αὐτίρρ. ε. 577.

αὐτίρρ. α. 260. αὐτίρρ. 9. 79. 361.

αὐχῆ. 9. 785. αὐχῆ. ε. ὁ *aquati, vas aquarium.*

αὐχῆ, *mane*. ε. 459.

αὐχῆ. ε. 793. 9. 397. αὐχῆ. 9. 482. 886. 895.

αὐχῆ, τὸ αὐχῆ. *Adverb. primum.* ε. 289. 565. 596. 768.

782. α. 127. 252. 9. 34. 113. 116. (αὐχῆ) 309. 425.

497. αὐχῆ. 9. 108. 765. *Adverbialiter primum.* αὐχῆ.

9. ε. 809. αὐχῆ. ε. 109. 403. 9. 116. αὐχῆ. ε. 456.

αὐχῆ. ὁ. η. *nomen mul.* 9. 243. ἡ αὐχῆ. *gera gressu.*

αὐχῆ. ε. 541. 590.

αὐχῆ. 9. 249. *quæ prior curat.*

αὐχῆ. illi qui tempestivè aravit. ε. 488. ex αὐχῆ & ὀδύρρ.

Πτελής. ε. *ultimo.* ε. 433.

πτερός. ε. 626. à πτερόν *ala* per syncopen pro πτερόν à πτερόν

volare. πτερός. α. 117. 220. 326. 445. πτερός. ε. 682.

πτερός. υγ. η. *ala.* à πτερόν. πτερός. α. 134. 9. 269.

πτερός. *poëtice* pro πτερός. α. 358. πτερός & πτερός *quasso* sunt affinia.

πτερός. α. 81. *oppidulum.* pro πτερός dicunt poëtæ πτερός εως η. *utbs,* unde est πτερός. ε. τὸ idem.

πτερός. 9. 936. ex πτερός & πτερός. πτερός. *utbium* *enestor.* πτερός *nafto* in præf. med. πτερός.

πτερός.

πρόρυσος. s. 419. à πρόρϑω υ. όρατω, ex πίπασθ' volare & όρ-
 ϑός rectius. vel à πρίσθ' volare. a. 2. med. infin. ab a. 2. in-
 dic. έπιδάμνω ποσ αίο. volare. à verbo έπιταμαι volo. F. πρή-
 στω &c.

πύχης. α. 143. à πύξ πυχός ή Thema. πύσσω.

πλώσης. s. 393. πλώξ. s. 261 πλωχῶ. s. 26. à πλώσω timeo.

Πυγρόλω υ. ή. s. 371. qua nates vestibus ornati. ex πυγή na-
 tes, clunes. & σίλω orno.

πύθεται. α. 153. όστια πύθη. ossa computrescunt. πύθω pu-
 trefacio, unde est Latinorum puteo es ére, πύθημαι putrescio.

πύλα. α. 360. πύλω υ. ή nomen regionis.

πύλαι. α. 272. θ. 811. πύλη ης. ή porta.

πυλίων. α. 246. θ. 741. 773. Genitivus plur. Ionicè pro
 πυλῶν.

πύθη. s. 624. prael. subj. act. à πύθω putrefacio.

πυθμύρι. s. 367. à πυθμῶ ένω ό fundum; ima pars. πυθμύα.
 θ. 952.

πυθῶι dativ. sing. à πυθώ όος ή nomen urbis θ. 499.

πυθῶι δε. α. 480. pythum versus. Hic δε postponitur. Dativo.
 alioquin postponi solet. accusativo, ut αίχρῃ δε. ιλιάδ. β.
 158. 174. 290. 354. 357. ιλιάδ. γ. 39. δ. 180. ε. 158. ζ.
 189. όδυσ. α. 17. &c. s. 552. 671. domum versus. No-
 tentur hæc à Grammaticis. una verò hirundo non facit ver.
 Unicuique hoc exemplum, ubi δε dativo, postponitur non
 evertit regulam. δε post accusativum casum postpositum
 significat ad, versus, & est dictio enclitica. Esse dictionem
 encliticam ignorarunt Grammatici, quotquot ego vidi.
 Sic legimus αἰγυπῶν δε. όδυσ. ε. 426. ἑλαμπόν δε versus
 celum. ιλιάδ. α. 221. πύλεμόν δε ad bellum. ιλιάδ. β. 443.
 589. θ. 313. ν. 186. 298. αἰδώς δε pro αἰδώς δόμον δε. α.
 254. ιλιάδ. η. 330. &c. Longè plurima exempla afferre
 possem, nisi studerem brevitati.

πύρ. s. 50. 55. α. 72. θ. 320. 828. πυρρός. s. 57. α. 60. θ.
 324. 845. 867. πυρῆ. α. 18. 145. 345. 390. θ. 865. πυρῶ
 apud Homerum sæpe. ιλιάδ. θ. 509. 550. ι. 77. 234. κ. 12.

πυκινός. s. 530. πυκινός. θ. 935. πυκινός trebet. à πυκία sape.
 s. 551.

πύματον *ultimam*. θ. 497.

πυκνός. ε. 622. à πυκνίζω F. άσων. *munio*, *fulcio*. propriè *condenso*. Nam πύκν. Thema est Adverb. & vertitur *densè*.

item *accurratè*. πυκνός. ε. 540.

πύλας. θ. 732. πύλη *porta*.

πύξ. α. 302. Adverb. *pugno* mit der fauß.

Πάσι ε. 514. 784. à πᾶσι, εἰς. τὸ *grex*. Thema. πάσας *pos- fideo*.

παμί. ε. 94. πᾶμα, τὸ. τὸ *operculum*. Chald. ܡܡܐ. ε. 98.

παποτι. ε. 648. Thema. ὅτι.

P.

P Ἀδινούσας *mollibus*. ἰαδινός q. d. εἰς διανάμνησιν, *qui facile* *movetur*. θ. 195.

παρ per metathesin pro αρχ αρα. dictio enclitica. ε. 123. α. 4- 44. 84. 77. 149. 316. 340. 479. θ. 550. *sanè* 881. 883. 1000.

παρ pro πα dictio enclitica, hinc expletiva. Græcè μέλαινα συμπαρμακτική, *vocula expletiva*, quæ nihil significat, sed carmen explet. α. 125. 177. 453. 473.

παράμεινι. θ. 183. *gusta*, à παράμεινι. εἰς. ἡ *gutta* poëtice, à παίνειν θαμνί, *perfundere semper*.

παύω. ε. 736. θ. 695.

πέει. θ. 39. 97. 788. πέει. θ. 84. πέειν pro ἔρρειν 3. sing. imperf. act. à πέω *fluo*. α. 314.

πέοντες. θ. 367. *κωνωχιδά* πέοντες, *cum strepitu fluentes*. πέον. α. 267. *fluabant* pro ἔρρειν.

πέλω. θ. 467. *Rheam*. πέη *Rhea* est nomen mul. θ. 625.

πέα poëtice pro πέα *facile*. ε. 6. 7. 323. 360. 377. θ. 135. 254. 419. 438. πέα *παλ'* *facilime*. ε. 760.

πειή. θ. 453. nomen mul. *Rhea*.

πέα α. 5. constituit unam syllabam. vulgò mendosè πέα.

πέζωσι. ε. 683. πέζων. ε. 327. verbum poëticum *πεκτίζω*.

ε. 189. *πεκτιζέ* ἢ *πεκτιζέ* ὁ *factor*. πέζαι *patrasse*. α. 1. act. infin. à πέζω. fut. πέξω. θ. 209.

ρήγνυνται. α. 377. Thema *ρήσσω*, unde *ρήγνυν* ἢ *ρήγνυμι* *ich* *reisse*.

ῥηξήνορ. θ. 1007. ῥηξήνωρ. ορ. δ. qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus, martius.

ῥῆ (C) nomen fluvii. θ. 340.

ῥηίδιη. ε. 290. à ῥαδί (C) Ionice ῥηίδι (C) facilis. ῥηίδιον. ε. 451. 452. ῥηίδως facile. ε. 43. 213. 286. θ. 90. 443.

ῥητὶ clari. ε. 4.) (ἄρρητοι. à ῥέω ἢ ἔω.

εὐρηλός rigida. α. 131. ῥίγιον. ι. 701. Th. ῥίγ (C) i (C). πθ.

ῥίξιστιο ῥίξως Ionice. ε. 19. θ. 812.

ῥίμφα facile. α. 372. 348. ἱλιάδ. ζ. v. à ῥίπλω.

ῥιν. ε. 513. ῥινὸς ὅ ἐστιν pellis, per quam ἰδρῶτες ῥέουσ. ῥινόιο. α. 152. ῥινῶ. θ. 538. ῥινόν. α. 427. ῥινῶν. α. 257.

ῥινότορ. θ. 935. clypeos dissecanti. ῥινότορ (C) proprie pellem terebrans, pertundens, transverberans. est Martis epitheton. ἱλιάδ. φ. v. 392. ex ῥινὸς ὅ ἐστιν pellis, & πηγὸς penetrans ex πρίω. Th. est. τήριω terebro; item vulnere.

ῥιπῆ. θ. 681. 849. ὑπὸ ῥιπῆ pro ῥιπῆς dativus pro genitivo. αὐτίπλω (C). εἰπῆ ἧς ἡ impetus rei, qua projicitur. à ῥίπλω.

ῥίπλωσκον à εἰπλάζω. α. 256. Thema εἰπλω jacio.

ῥίψι 3. pl. a. 1. pro ῥρίψι à ῥίπλω. θ. 868.

ῥόδι (C). nomen fluvii. θ. 351. ῥόδον. υ. τό rosa.

ῥόδια. θ. 351. nomen mul. q. d. rosea, quæ colore rosam fuit imitata.

ῥόδοπηχυσ. θ. 247. 251. quæ habet roseos cubitos.

ῥόδοδάκτυλ (C), habens roseos digitos. ε. 608.

ῥόθ (C). ε. 218. impetus, undarum strepitus, fragor.

ῥόιζαχ. θ. 835. ῥόιζαχ pro ῥόιζασθ' propter sequentem spiritum asperum. imperf. act. à ῥοίξω in imperf. act. εἰ ῥόιξον & poetice ἑρροίξισκον. Sed Hesiodus magis gaudet litera α. confer. θ. v. 157. ubi est δακρυπλάσκει pro δακρυπλάσκει.

ῥόν. ε. 564. ῥόν (C) ὅς ἐστι fluxus. à præf. med. ῥρόα. verbi ῥέω fluo.

ῥυσταί. α. 105. ῥυστάμεθα vindicabimus. θ. 662.

ῥυτά. α. 308. frenæ. ῥυτὰ χαλασνοῖς. frenas laxantes.

Σ.

Σ Αὐτάρειο. θ. 344. αὐτάρει (C) nomen viri.

σαίνθ. θ. 771. adulatur. Th. σείω moveo. pro quo dicitur

etiam *οὐλὴν* *μονεο*. tribuitur propriè canibus caudam moventibus.

σάκ[⊙] *scutum*. α. 139. 232. 315. 319. 364. 461. affine Hebræo *שָׁן* *texis*. contracte *שָׁן*. α. 217. 334. 363.

σάκσι α. 414. 455. *σάκεν* α. 24. *σάκεις* Doricè pro *σάκεις* ex *σάκεις*. *Dores* mutant *ς* in *εν* α. 460.

σάκεις *putrefacta*. *pass.* α. 2. *pass.* g. f. ex *σηκ*, α. 152.

σάς. α. 107. à *σὸς* *ση* *σὸν* *τὸς* α. *αὐτ*.

σάω. *⊙*. *ς* *ή* nomen mul. θ. 243. *salva*.

Σθεννυρμάων Æolicè pro *σθεννυρμών*, quæ dialectus in illo casu genus distinctè exprimit. ε. 588. *σθεννυμί*. Thema *σθενν*.

Σι. ε. 44. 205. 271. *σ*. ε. 28. 200. *σέβειν* pro *σέθειν* per syn-copen *τῷ* *ο* *μικρῷ*. ex *σέο* pro *σῷ* *τι*. ε. 341. 698.

σειορμ *⊙*. α. 298. Th. *σειώ* *μονεο*.

σειε *⊙*. ε. 153. 415. 585. 607. α. 397. *Sirius* nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur à *σείρω* *verro* item *hio*. Vide *Scapulam*. *σειε* *⊙* *ἀστήρ* *caniculus* *stellæ*. Alii vertunt *solis* *stella*. Sol enim (vide *Calep.*) Græcè quoque dicitur *σειε* *⊙*.

σέλαι θ. 867. *jubaré*. dativus contractus pro *σέλαι* à *σέλας*. *σέλας*. α. 60. 275.

σελλώω. θ. 18. 371. *σελλών* *ης* *ή* *luna*.

σεμέλην à nom. *σεμέλης* *ης*. *ή* nomen mul. θ. 540. 976.

σέο pro *σῷ* ex *σῷ*. ε. 476.

σιζαρήα α. 268. *ridens*. præf. med. in m. g. *σιζαρώς* propriè *scopis* *purgatus*. à *σείρω*. item *sum* *ore* *hianti* seu *diducto*, *prout* illi *faciunt*, *qui* *cathinnantur*, unde pro *ridente* accipitur.

σισοφισμύ *⊙*. ε. 647. *peritus* cum Genitivo. à *σοφίζω* *reddo* *sapientem*.

σηκόν. ε. 765. *stabulum*. à *σηκός* *ἔο* *stabulum* *ovium*, *caprarum*. affine Hebræo *שָׁן* *sepire*. vel *שָׁן* *tegere*.

Σήμα ε. 448. α. 385. *σημ*. α. 477. θ. 500. Hinc *σημαίνω*. unde *σημάντωρ* *⊙*. *ο*. *σημάντορ*. α. 56.

σιώ. α. 104. à *ση* *σι*. Th. *σῷ*. *ση*σι pro *σῷ* *σι* *ἰonicè* *tu* *is*, à *σῷ* *σι* *ἰonicè* *tu* *is*.

σὺς ἡ ὄν, *tuus* α, *um*. ε. 272. ϑ. 658. αἷσιν. ε. 107. *nū* est pa-
ragoge, quae tenuis personis in *ἰώντι* impurum delincenti-
tibus, itemque dativis pl. ϑ declinationis addi solet.

διδόν. *robur*. ε. 62. 613. 617. α. 97. 420.

διδόν ὁ. *nomen mul.* ϑ. 276. *robusta*.

Σιγῇ. ε. 104. *tacite*.

σμεῖνται. ϑ. 342. *pro σμεῖνται. nomen viri*.

σίνεται. ε. 316. *affine Chald. כסו edisse*.

σίδηρ. ε. 150. ϑ. 864. σίδηρ. ε. 385. σίδηρ. ε. 418. 741.

σίδηρ. ϑ. 764. σίδηρ. α. 128. διδέρων. α. 174. σίδηρ. *ferreus, & contractè σίδηρς.*

σίμβλ. ϑ. 598. ἂ σίμβλ. ε. ὁ *ubi σιμαῖ συμβάλλεται μέλι,*
vel τ κάμφοι.

σίτ. ε. 602. σίτ. ε. ὁ *frumentum. σίτον & τὸ panis ex frumen-*
to. ε. 145.

σκαῖ. ϑ. 179. *unde Latinorum scava.*

σκάμειρον. ϑ. 345. *σιν.*

σκάφ. ε. 570. *σφίο, ἂ σκάπια.*

σκέπα. ε. 530. *per apocopen pro σκεπασμα. Sic ibid. γλάφυ*
pro γλαφυρῶν.

σκληρῶν. ϑ. 839. *σκληρὸς durus.*

σκήπτρον. ϑ. 30. ἂ σκήπια *nitor, innitor. Est ergo σκήπτρον*
baculus, cui quis inniti potest.

σκιδαμῆ. ϑ. 42. *Thema est. σκιδάω unde σκιδάινυμι &*
σκιδῆμι. in passivo σκιδάμαι. unde est part. praes. pass.
σκιδάμεν.

σκιερῶ. ε. 572. *σκιά umbra. σκιῇ. ε. 587. 591. Ionicè pro*
σκία.

σκολιον. ε. 7. ἂ σκολιὸς *tortuosus, obliquus. metaph. pravus.*

σκολιῶν. ε. 262. σκολιοῖς. ε. 192. σκολιαῖς. ε. 219. σκολιῶς
ε. 256. 260. σκολῆσι *pro σκολιαῖς Ionicè. ε. 217. 248.*

σκόλυμ. *carduus. ε. 580.*

σκοτόν. ε. 553. *in mascul. σκοτόεις caliginosus.*

σκυλάκιον. ϑ. 834. ἂ σκυλάξ *ακ. ὁ casulus.*

σκυλεύζαντες. α. 468. *Th. σύλη spoliunt.*

Σμύλαιοι. ϑ. 593. σμύλ. ε. *τὸ arum examen. ab Hebr. שמו.*

σμικρόν pro μικρόν *parum metri causa.* ε. 358. 359.

σμερδαλιον *terribiliter proprie visu.* à μέρδω *metuere.* affine germanico *(schmerzlich).* α. 341. 840.

σὺ ἐγὶ ε. 34. 379. 304. 284. α. 330. σὺ δ' αὐτῶ. ε. 56. pro σι αὐτῶ.

σὺς ἡ ὄν *tuus.* α. 631. α. 98.

σπαρζανίζα part. a. 1. act. à σπαρζανίζω *idem quod σπαρζανόω.* Th. σπάρζανον *fascia.* θ. 485.

σπείρειν. ε. 389. 461. σπείρου *iv.* α. 399.

σπείω ὁ. η. θ. 245. *Speo nomen mul. q. d. in specu latitans.*

σπί. ε. τό. θ. 301. *spelunca, specus, antrum.* Etym. à σβέει *h. e. extinctione luminis.* σπίν, ἀφάντης ὀκνηγε.

σπῆι alii legunt σπῆι, idque melius. θ. 297. Dativus sing. à σπεί. ε. τό. antrum, pro quo poetæ per epenthese τῷ ἰώτῃ dicunt etiam σπῆι. & in dativo pro σπῆι per synopen τῷ ἰώτῃ pro σπῆι dicunt σπῆι per novam τῷ ἰώτῃ ἐπίθετιν.

σπερμαίνε. (ε. 734.) γεννώ, *serere pro sapiam h. e. procreare liberos.* redolet Hebraismum. posterii enim Hebræis dicuntur *femen.*

σπέρματι. (ε. 779.) ἀρχαοῦ *sementem incipere.* σπέρματι α. 444 469.

σπερχο. α. 454. *celerem.* à σπέρχω *festinare cogor.*

σπονδῆσι Ionicè pro σπονδαῖς. ε. 336. à σπένδω *libo, promitto.* in federe sunt promissiones & repromissiones. Vide Lexicon N. T.

σπεύδι. (ε. 22.) *festinat.* σπεύδι. θ. 597. σπεύδειν. ε. 574. 671. σπεύδαν. ε. 459. α. 364. σπεύδοντι. α. 228. σπεύδοντι (pro σπεύδοντι) εἰς ἄφρον. ε. 24. *festinantem ad opes congerendas.*

σπυμῶ. θ. 294. σπυμῶ *cū ἡρόντη in stabulo obscuro.* pro ἀήρ poeticè ἡτῆ *aër.* item caligo in gen. fœminino. σπυμοῖσι. θ. 444. *stabulis.*

σπυλῆ. α. 300. *vis.* Thema σπυς *id. ἡ νῦα.*

σπύχης. ε. 471. σπύχης *νύοισι ἐφ' ἧς spica nutabant versus terram.* σπύχων. genit. pl. à σπύχης. υ. ἡ spica. α. 290.

σπυρμή. θ. 160. *arctata* Ionicè pro σπυρμή *ἡ à σπῖω gemo.* & hoc

hoc à σινός, Ionicè σινός. *angustus, arctus.*

σιῶν pro ἑσιῶν. 3. pl. imperf. act. *incedebant* 9. 19. 690.
ἑσιῶν à Thematic σιῶ.

σινάχξ. 9. 858. *ingemiscbat*. Rursus augmentum deest.

σινόειναι. ε. 145.

σίρειται. ε. 209. pro σιρίται. Th. σιρίω privo. pro σιρίομαι
ἔμαι dicitur poetice σίεμαι.

σιεπλώ per aphæresin pro ἀσιεπλώ *fulgor* ab ἀστέριω, *ful-*
guro, 9. 140. 287. 845. 854.

σίφοι pro ἑσφοι. ε. 73. *coronantur*. Sic ἑσψα *coronavi*.

σῆθισι poetice pro σῆθι. ε. 77. α. 124. 129. 9. 61. 122. 765.
οὐ σῆθισι von hergehen. 9. 644.

σίμοι. ε. 536. *stamine* ab ἱσημι. σίμωι δ' ἐν παλαιῷ ποικίλῳ
κρόκη μνήσας, *stamine* verò in patto *multam iram* in-
tece.

σίλει pro ἑσίλει. 9. 498. à σελίω. F. ξω. α. 1. ἑσίλει.

σίλω. ordiatur, *faciat stare*. α. 1. med. opt. ab ἱσημι. ε. 777.

σίλων α. 114. *statuere*. fut. 1. act. infinit

σιβαρῆς. ε. 148. *validis*. σβαρῆς *densus*. item *robustus*. Th.
σίβω *calco*. Quæ calcantur, condensantur; quæ verò
condensantur, evadunt densiora, spissiora & proinde fir-
miora. σιβαρῆσι. α. 76. 9. 152. 673. σιβαρῆς. 9. 692. σιβα-
ρῆν. α. 319.

σίγμωια. α. 166. *puncta*. à σίζω. F. σίζω. P. ἑσχα.

σίχες αἱ α. 170. ὁμιληδὸν σίχες ἦσαν, *congregatim acies ibant*. à
σίξ *hòs* ἢ *ordo*. à σίχῳ *ordine incedo more militum*. confer
ἱλιάδ. ἰώτε v. 86. κερῶ: ἄμ' ἑσιῶν, *juvenes* (scil. *milites*
noctu excubias acturi) unà *ordine militari incedebant*,
nempe terni aut quaterni.

σολίcas. ε. 626. *ornatè præparans*. σολή *vestis*. σολίζω *amicio*,
à σίλω.

σίμω α. 146. 389. 9. 65. σίμωτ 9. 84. σιμώτων. α. 279.
9. 40.

σινόεντας α. 127. *suspiriosa*. 9. 684. 594. σίνω ε. ὁ *gemitus*.
9. 684. βίλεια σινόεντα *tela gembunda* per Metonymiam
effecti.

σρατόν. ε. 244.

- σφυμῖνα θ. 339. σφυμῶν ὄνθ' ὁ nomen fluvii.
 σφυοῖς. θ. 798. ἃ σφυίννυμι, sterno. F. σφύζω.
 σφυοῦται. ι. 526. Th. σφύω. sic τωμάω ἃ νόμω, πωλεῖομαι
 νερφοῦ ἃ πάλω, &c.
 σφοναχίζειτο ingimescibat. θ. 159. Th. σφίω.
 σφῆξ ἡ. θ. 312. 361. 776. nomen fluvii. σφῆξ, θ. 805. Hinc est
 verbum σφύω. σφύεσσι. ι. 308. θ. 739. 810. Rom. ι. 30.
 θροσφυαῖς, qui Deum oderunt. confer Exod. 205. σφμερή
 Ionicè pro σφμερῆ. θ. 226. 775. σφμερόν. θ. 211.
 σφμερώπης ι. 194. ex σφμερός δε ὡψ ἀπὸς ὁ νυκτὺς.
 σφ. ι. 27. 107. 211. 272. 400. α. 94. 119. 359.
 σφῆς. α. 177. σφς υὸς ὁ ἡ sus. pro quo usitatius υὸς υὸς ἡ.
 σφωῖσιν Ionicè pro σφωῖσιν ἃ σφωῖσιν.
 σφύλασσι poetice pro ἐσφύλας ἃ σφύλας α. 480.
 σφύμμιον. ι. 561. ἃ σφμίννυμι commisceo.
 σφύπλωσσι pro σφωῖπλάζι ἃ πλάττω. θ. 571.
 σφύφορθ. ι. 300. 781.
 σφμφορσάσθαι. ι. med. infinit. ἃ σφμφορζομαι. θ. 471.
 σφῶ. ι. 118. 397. 495. α. 14. 46. 86. θ. 253. 254. 317. 398.
 444. σφῶ κείνοισι cum illis. θ. 628.
 σφωῖ-ἀγείραν (pro ἡγείραν) ab ἀγείρω congrego. ι. 650.
 σφωαῖκλιν 3. dual. plusq. perfecti. pro σφωηκλιν. α. 189. ir-
 ruebant (Th. αἰστω τυο, impetu feror) σφωαῖσιν unà im-
 petu feror. F. σφωαῖξομαι. præt. pass. σφωήγμαι. plusq.
 perf. σφωηγμῶν ἐσ κλιν.
 σφωαῖσιν. θ. 877. σφωαῖσιν. Thema. αῖσιν.
 σφωαῖσιν. α. 440. confertur. ἐνείκω poetice pro ἐνείκω
 Th. φέρω.
 σφωεῖα α. 315. ἃ σφωεῖα. σφωεῖς ἑθ' ὁ ἡ continuus. σφωεῖας
 continus. θ. 634.
 σφωηθῆς θ. 230. α σφωηθῆς ἑθ' ὁ ἡ consuetus. Th. ἡθῶ.
 σφωίζαν. α. 383. concurrerunt, unà iverunt. 3. pl. imperf.
 act. ex σφω & εἶμι eo. in imperf. εἶν εἰς εἶτον ἵττω. ἱμῶν. ἵτι.
 ἵσαν. adversa fronte congressi sunt. θ. 686.
 σφωοισμῶν. α. 358. ἃ σφωφίω.
 σφωαχάδιν Adv. confertim. θ. 690. ἃ σφωεῖα.
 σφελγῶν α. 278. ἃ σφελγῆ tibia..

συββάλλειν. ε. 542. consuere. ἐπιπλῆς. κ. ὁ-ψυτορ.
 σουσια(α). ε. 611. penultima brevi. Th. σκιά.
 συρφετόν. ε. 604. paleas, sordes et rivas tanquam à σύρω. ἀκύν-
 ῃ. ἀπὸ τοῦ (pro ἀπὸ τοῦ).
 συῶν ἀρτοκωτ. α. 168. à σὺς Doricè. pro quo ὤς fuit.
 σφέων. θ. 144. ipsorum 361. ipsorum, σφ' illos ἀμρς pro σφδ
 accusativus dual. α. 62. 404. σφδ pro σφδς. α. 113. 152.
 173. σφδ pro σφδςιν α. 172. 310. 258. 310. 313. θ. 63.
 σφδςι. θ. 398. σφδςιν. α. 279. 296. 325. 348. σφδςας. α. 169.
 326. 402. σφδςι. θ. 34. σφδςας ipsos. θ. 624. σφδςι ipsos. θ. 627.
 σφδςι περι συνκ. ε. 2. α. 90. σφδςις. α. 239. σφδςις. θ. 155.
 σφδςις. α. 239. σφδςις. α. 247. σφδςις. ε. 151. σφδς-
 ις. α. 90.
 σφίγ[ω]. θ. 326. à σφίγξ σφίγ[ω]ς η. σφίγ[ω] constringo. vide in
 Calepino Sphinx.
 σφύραν. ε. 423. malleum.
 σχιδν. α. 113. prope. α. 432. 426.
 σχήλι. ε. 185. α. 92. Hebr. שָׁחַדַּד schadad. Germ.
 schaden / schedlich noxius. allusiones hæ-sunt. Vertitur
 hic miser. ἰλιάδ. ἰώπη. v. 626. crudelis. durus. σχήλι. ε.
 15. α. 149. improba. σχήλι. ε. 123. 236. 252. σχήλια
 ἔργα πρᾶγα opera.
 σχίσας conscindens pro σχίζας part. a. 1. act. à σχίζω. F. ἴσω.
 α. 428.
 σῶζοι πρᾶξ. opt. à σῶζω. ε. 374.
 σῶμα. ε. 338. σῶμα. α. 426.
 σωρῶν. ε. 776. σωρῶς ὁ ἀσπρυνος. σωρῶντος ἀσπρυνος.

Τ.

ΤΑ. ε. 198. 215. 278. 292. α. 114. 165. 308. τίμ. ε. 271.
 τίδω. ε. 686. 824. τίδω. ε. 266. τί, τ. ε. 396. τὰ ποδ-
 ticè pro αἶ. α. 162. 229. 276. θ. 36.
 τλαστέραν. ε. 46. laboriosissimam. τῆλως ἀν. ὁ miser. à τλάω
 τλήμει fero. τλαστέρας. ε. 789. 794.
 τλαμῆτα. ε. 805. imò θλαμῆτα cubicularia. à θάλαμ. τ.
 pro θ.
 τλαμῆτα. α. 424. magnanimus, qui animo res arduas
 perferre & superare potest.

ταλάρευσιστας. α. 293. 296. πάλαρⓈ υ. ὁ *squalus*. in quo lana & fusi.

ταλασίφρονⓈ. β. 1012. *arumposi*.

ταμῖν. ι. 805. τᾱμνιν pro τᾱμνιν Doricè. ι. 421. 424. 741.

784. τᾱμνᾱρ Ionicè pro τᾱμνᾱρ Doricè, & hoc pro τᾱμνιν. præf. act. infinit. pro τᾱμνιν. ι. 789.

ταυόπιπλον. α. 83.

ταυόρροιζοι. α. 377. *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre verò ramos. ταυόν dicitur pro τᾱνω tendo.

ταυσιπῖρⓈ *expandens alas*. ι. 210. β. 425. ταυόπιρρον. β. 523.

ταυοσφύρε. α. 35. ταυόσφυρε; ex ταυόν extendo, & σφυρὲ *malleolus pedis*, qui festinat, & extensis passibus incedit. β. 364.

ταυότρεχα. ι. 514. Thema θριξτρεχῖν.

ταυράτ. ι. 385. ταυράτ. ι. 465.

ταυράτ. β. 807. 822. à τᾱράτ υ. ὁ Thema ταυράτω *perturbo*, ingeminatio est emphatica. propriè de aqua dicitur. τᾱρατρον. α. 255. β. 682. 868. τᾱράτ. β. 1119. 841. τᾱράτⓈ in plural. τᾱράτ quam anomaliam Scapula præterit.

ταυφῖς. β. 693. Thema. τᾱφⓈ.

ταυτα. ι. 27. 261. 272. 559. β. 35. ταῦτ. β. 75. ταῦτῶν. β. 203. 348.

ταύρεⓈ. α. 104. ταύρε. β. 832.

ταφίων. populi quidam dicuntur τᾱφιοι. α. 19.

τάφ. ι. 733. à θᾱπίω. ψ. in a. 2. ἔταφον. τᾱφον. *sepulchrum*. Sine aspiratione scribitur. Derivatur à supino sepultu. Sic à *sultu* fit *fulcrum*, à *lavatu* *lavacrum* &c. α. 477.

τάχα à τᾱχός *celer*. ι. 310. 719. 360. 399. α. 32. 87. τᾱχ. β. 490. τᾱχῶς. β. 103. τᾱχῖσα. ι. 60. 671. α. 21. 108. ὡς τᾱχῖσα *quam ocyssimè*. ἱλιάδ. ι. 655. ὅπῃ τᾱχῖσα τᾱχῶς. ι. 85.

τᾱων AEolicè pro τᾱν in g. f. ab articulo η. ι. 824. α. 6.

τεῶν ι. 299. 372. Thema est. σὺ Doricè τᾱ

τᾱηλι, *flornit*. præf. med. à τᾱηλω. τᾱηλι pro τᾱηλι metri causa.

causa. ε. 225. τεπλαῦαν θ. 902. τεπλαῦαι. κ. 276.

τεθνεῖσθαι α. 454. part. præt. act. pro τεθνεῖσθαι à τέθνημι
pro θνήσκω in præt. act. τέθνηκα. ad formam τῷ τέθνηκα
pro τεθνεῖσθαι mortuus, Plato in Epist. τεθνεῖς. poetice etiam
τεθνηῖς. τεθνεῖσθαι. κ. 158. τεθνεῖσθαι. κ. 175.

τὸ respondet Latino *que* & hinc est. ε. 3. 4. 9. 14. 21.
23. 30. 41. 44. 53. 59. 67. 73. 78. 91. 112. 113. 118.
123. 144. 149. 154. 160. 176. 179. 180. 191. 198.
209. 212. 216. 220. 222. 231. 236. 251. κ. 5. 8. 23.
27. 45. 52. 66. 71. 75. 89. 90. 103. 105. 106. 109.
142. 149. 154. 160. 169. 177. 179. 180. 186. 187.
189. 195. 199. 230. 239. 245. 250. 252. 260. 263.
284. 264. 272. 319. 354. 376. 371. 377. 380. 381.
388. 391. 395. 396. 399. 417. 427. 430. 471. 474.
θ. 253. τεῖδ' ἀσπε. θ. 624.

τ. ε. 4. 7. 19. 23. 30. 36. 92. 108. 404. κ. 7. 25. 29. 132.
141. 155. 169. 179. 180. 181. 182. 200. 250. 260.
285. 329. 380. 381. 408. 474. 475. vide καί.

τέχθαι. ε. 244. θ. 733.

τέκτα. 2. act. pro ἔτεκε à τέκτω παρτο. θ. 53. 270. 326. 278.
411. 453. 802. 821. 907. 913. 938. 940. 956. 981.
284. 1001. 1004. τέκ' ἦτορ. 133. τέκεν. ἦτορ. 266. 625.
901. τεκέσθαι α. 2. med. infin. θ. 478.

τέκεσσι. pro τέκεσι à τέκεις εἰς τὸ τέκω. θ. 478.

τέκετο. 3. sing. α. 2. med. indic. pro ἔτεκετο, metri causa abji-
citur augmentum. θ. 308.

τεκμαίρεται ε. 227. 237.

τέκνα. ε. 233. 328. θ. 104. 149. 243. 308. 366. 385. 453.
194. 968. 1019.

τέκην περὶ τρυφ. 3. pl. α. 2. act. indic. pro ἔτεκην à τέκω.
κ. 6.

τέκ' εἰς. τὸ κ. 216.

τεκῶσα parens, part. ab α. 2. act. τεκῶν. θ. 471.

τέκτονος faber pro τέκτων à τέκω fabricor.

τελαμῶν ε. 222. Thema τελαίω.

τελέσθαι. θ. 552. τελέσθαι εἰς μέλειν perficienda erant.

τελεῖν. ε. 271.

πελεῖω' ο'Θ. ἔς ἡ nomen mul. 9. 358.

πελεῖωσι. α. 398. πελεῖωσι. ε. 179. 504.

πελευτῶ. ε. 331. α. 357. Thema est πέλΘ.

πελέ(αι)μι 9. 470. α. 1. opt. αἰ. à πλέω. πλέ(αι)ς. ε. 552.

9. 951. 994. 997. πλείων προ ἐπλείων α. 1. αἰ. à πλέω.

α. 36. πλείη α. 1. subj. 9. 779. ππλίσμ'Θ. 559. 797.

9. 795.

πέλΘ. ε. 165. 216. 292. 472. 662. 667.

πλίσφ'Θ. 9. 740.

τελήνιΘ. à τελέτης perfectus. 9. 242. 959.

πλείυσι. 9. 89. pro πλείσι Doricè, à πλέω.

τένδει arroditi. ε. 622.

τήνοντε. accusf. dual. à τένων. οντ'Θ. ὁ tendo. Thema est τείνω.

α. 419.

τέξεια. fuit. 1. med. infinit. 9. 469. 889. 898.

τεμνέ' à τεμν'Θ. ε'Θ. τό lucus. α. 58.

τέον τιμῆ. ε. 339. 593. τεός ἡ ὄν τιμῆς α. 87.

τέρας. κ'Θ. τὸ προῖξιον. 9. 744.

τέτλαθ' pro τέτλαθι à τλήμι, à τλάω per syncopen pro τελέω.

dicitur τέτλαθι pro τλήθι per reduplicationem; sicut κέ-

κλυθι pro κλύθι ε. 716.

τέρεια accusf. à τέρην. ε. 520. 9. 5. τέρην. 9. 988.

περμηκοῖο. 9. v. 5. nomen fluvii.

περμύεντα talarum. ε. 335.

τέρπεια. ε. 356. ε. 115. τέρποντ' pro τέρποντο abjecto au-

gmento. ε. 115. πέρπανια. ε. 57.

τέρπει. ε. 485. τέρπει. 9. 37. τέρψανθ'. ε. 592. περπόμ'Θ.

α. 47.

περπικέρωνον. ε. 52. 271.

τέρψιχόρη die generi tantet / nomen mul. 9. 78.

τέρψις. 9. 917. τέρψιν. α. 273. 9. 206.

τεσσαράκοντα. ε. 383.

τεσσαράκονταίης. quadragenarius. ε. 439.

τέωται. ε. 547. præf. pass. à τείνω. τέωτο pro ἐτέωτο plusq.

perf. 9. 638.

τέτρη. ε. 798. τέτρετον. ε. 156. 594.

τέτορ' pro τέτορε in dual. num. τέτορις quatuor sic accipitur.

ωίσυρες.

πίσους. ὀδύας. i. 70. adhibetur à poëtis pro πένσους. Videtur hic aptari numerum dual. etiam non dualibus: i. 696.

πετρῆς ἀδ. ἢ quarta. i. 768.

πεπλημένη. 9. 415. & per epenthesein poëticam τῇ η. πεπλημένη.

9. 163. ἀπέναντι.

πεπλημένη. 9. 449. ἀπέναντι. Thema τίν.

πέτμη. 9. 610. 3. sing. præf. subj. à πέτρω fortior. vide πέτρω unde τρώω τρώ & per reduplicationem (uti placet Eustathio) πέτρω.

πετοκυής præf. med. à πέττω pario. i. 589.

πέτλιξ cicada. α. 393. 580.

πέτυκται. i. 743. 750. à πέττω.

πεῦ. ο. 328. Doricè pro τῷ σ.

πεῦξι pro ἔπευξι à πέττω fabricor. i. 79. α. 219. 9. 162. 576.

πεῦξαν pro ἔπευξαν α. 1. act. 9. 141. πέυξται Ionicè pro

πέυξη 2. sing. fut. I. med. i. 399.

πέτυκτο. α. 154. pro πέτυκτο à πέττω.

πετράεσφον. i. 440. qui in quatuor partes finditur ex πετράς ἀδ. ἢ & θρύπτω frango.

πετράμυθον. i. 725. à πέττω verbo.

πετράς ἀδ. ἢ quaternarius: i. 792. πετράδι. i. 807. 817. πε-

τράδι. i. 796. pro πετράδα.

πέτρεται per metathesein πέτρεται. i. 594.

πέττω. i. 149. α. 67. 329. 332. 337. 423. 447. 451. 468.

πέττω. α. 108. 183. 238. πέττωσι. α. 60. 9. 186. πεττωέν.

α. 71. πέττωι machinans. i. 263. à verbo πέττω εις, ei fabricor. i. 263.

πέττω. i. 23. 625. à πέττω εις.

πέττω. 9. 863. πέττω. 9. 160. 770. πέττωσι. 9. 496. 929. Ionicè pro πέττωι.

τῇ. i. 769. 775. 777. 793. α. 198. 210. τῇ. α. 206. 633.

τῇ. ὅς ὅτι ἢ nomen mul. 9. 337. 368. τῇ. 9. 362. τῇ. 9.

9. 136.

τῇ. 866. à τῇ. τῇ. 9. 867.

τῇ. α. 275. 9. 1014. τῇ. procul. α. 118. 9. 302. τῇ. 9.

9. 785.

πληθεῖαν. α. 19. nomen gentis.

πληκλειτός. α. 327. πληκλειτός ἢ ὁ nomen viri q. d. longe
latēque celeberrimus.

πλησκοπον *eminas apparentem*. ὁ. 566.

πῆμ' *εἰς*. α. 420. 486. 557. 583. 668. α. 398. πῆμ' *εἰς*. α. 574.

πῆν. 1. 12. 17. 285. 537. 568. 636. 402. πῆν *δε*. α. 39. 80.

204. 247. 267. πῆν *εἰς*. 15. 74. πῆν *εἰς*. 218. 287. α. 7.

267. πῆσιν *pro ταῖσιν* Ionicè. ὁ. 917.

πῆτ' *cateas*. ἂν πῆτ' *εἰς*. α. 406.

τί interrogativum *quare*. α. 205. α. 350. τί indefinitum *aliquid*. α. 88. 113. 175. 180. 224. α. 103. 330.

τίσκειν. α. 9. *honorabat*, poëticè *pro ἔπειτα*.

τίσκειν. ὁ. 824. *honorat*. verb. med.

τίη. ὁ. 35. poëticè *pro τί quid?*

τίησι. α. 516. πῆσι *faciunt*. ὁ. 597. πῆσιν. α. 468.

πῆσι. α. 995. α. 385. πῆσιν *pro πῆσιν*. α. 742. τίη-
α. α. 670. 687.

πῆν. ὁ. 984. nomen viri.

τίκτι poëticè *pro ἔπειτα*. ὁ. 223. 346. τίκτι *pro τίκτι*. para-
goge ἢ est ob sequentem vocalem. ὁ. 381. τίκτι *pro*
goge ἢ est propter metrum. α. 242.

πῆ *honorat*. α. 104. τίμ' *pro ἔτιμ' honorabat*. ὁ. 532. π-
μῆ. ὁ. 882. πῆ. α. 141. ὁ. 418. πῆ. α. 345. ὁ. 396.

491. πῆ. ὁ. 203. 393. 422. 462. 892. 904. πῆ. ὁ.

452. πῆ. α. 74. 137. 112. 885. πῆ *εἰς*. α. 190. ὁ. 8. πῆ-

σιν. α. 91. τίμ' *pro*. ὁ. 399. 412. πῆ. α. 476. πῆ. α. 16.

τίμ' *idem quod τίμ' α. 709. dis τίμ' τίμ' bis tantum*
puniti. πῆ. α. 802. Verb. med.

τίμ'. α. 85. *honorarunt*. 3. pl. a. 2. act. *pro ἔπειτα* prima in a.
2. brevis est, cæteroquin longa.

τίμ' *pro*. α. 81. τίμ' nomen oppidi. τίμ' *pro* per apostro-
phum insolentem *pro τίμ' pro*. ὁ. 292.

τίς *quis?* α. 72. interrogativum.

τίς indefinitum in g. maf. α. 21. *quispiam*. 256. εἴ τις *si quis*.
α. 278. 353. *aliquis*. α. 139. 431. ὁ. 156. *quisque*. 98.

quis. τίς indefinitum in foem. g. τίς *ulla*. α. 188. *quedam*
762. *aliqua*. α. 10. 421. 386.

πλάμην ulsi fuerimus. i. pl. a. i. med. opt. 9. 164. τίλαι-
το, α. 17. 9. 472.

ππίνοντες nocentes à τίνω pūio, lēdo, τίνω habet primam lon-
gam. Alii vertunt festinantes à τείνω, sed sic prima foree
brevis. 9. 209.

τίσιν ultionem. 9. 210. τίσιν μετόπισθεν ἑσταῶ.

πτεῖν. calce, gypso. α. 141. Th. πταίνω.

πτεῖς Titans posterii Saturni. 9. 630. 629. 814. 851. πτησι.
9. 392. 424. 663. mendosè scribitur πτησι. πτεῖς pro-
tice. 9. 882. πτεῖς. 9. 207. 820.

τρητῖον. à τρῖν. α. 1. pass. ἐτρήθην. ε. 418.

τὸ ε. 50. 289. 360. 436. α. 363. τὸ γ' ε. 362. 454. τὸ δ' ε. 483.
τὸ θ. α. 77 pro τὸ π.

τὸ θ. tunc. α. 32. confer τὸ θ. ibi. ὁδὸς. ε. v. 239.

τοί. ε. 106. 121. 140. 151. 168. 291. 300. 331. 338. 345. 383.
391. 415. 509. 577. 604. α. 79. 238. 240. 272. 273. 278.
285. 301. 302. 336. 345. 347. 357. 553. 9. 986. 1014.

τοίγα. illi. ε. 724. α. 282. 283.

τοῖς poeticè pro τῷ ab ὁ art. præpos. & metri causa pro ε. 9.
210. pro αὐτῷ. 9. 493. 845. 859. α. 332.

τοῖς. α. 41. 433. τοῖς. α. 8. 805.

τοῖς. ε. 57. 117. 141. 149. 166. 177. 230. 237. 240. 439.
667. 747. τοῖς. ε. 225. α. 312. paragoge Ionica. τοῖς. ε.
170. α. 267. 277. 9. 885.

τηνῇ 9. 155. Ionicè pro τηκί à τηκός parens. τηκῇ. 9. 138.
τηκῶν. α. 239. τηκῶσιν. ε. 186. 438. τηκῆς pro τηκί. ε.
183. α. 90. 9. 469.

τὸν. ε. 32. 53. 191. 339. 340. 349. 351. 352. α. 51. 52. 53.
55. 56. 102. 256. 320. 332. 424. 458. 9. 974. 988. 1001.

τὸς. ε. 709. τὸς. pro τὸς poeticè, ε. 658. 678. τὸς. α.
441. τὸς. 9. 367.

τὸ π. ε. 195. 609. 669. 679. α. 44. 343. 9. 883. τὸ γ' pro
τὸς tunc. ε. 563. 614. α. 370. 9. 68.

τὸ, τ' hocque. ε. 358.

τοπῶν. ε. 485. 657. 677. Sic τοπῶν. mane. τὸ καθημέραν
quotidie. eleganter præponitur τὸ.

τοπῶν. 9. 394. πῶς poeticè pro τὸς. τοπῶν. ε. 182.
τῷ.

τῷ. ε. 33. 171. α. 89. 164. 356. 429. 477.

τῷδ'. ε. 282.

τῷτῷ. ε. 120. 125. 139. 155. 178. 524. 750. α. 399. 9. 170.
336. τῷτ'. 9. 469. τῷτ'. ε. 360.

τῷτῷ. ε. 799. τῷτῷ. ε. 503. τῷτῷ. 9. 422.

τῷτῷ pro τῷτῷ. ε. 49. 9. 88.

τῷτ. ε. 136. 160. 161. 163. 165. 184. 9. 170.

τῷτῷ 3. duak imperf. act. pro τῷτῷ ad formam τῷτῷ-
τῷτῷ à τῷτῷ tremo. α. 171.

τῷτῷ pro τῷτῷ tremebant. α. 213.

τῷτῷ. 9. 148. 321. 907.

τῷτῷ. ε. 314. 644. à τῷτῷ verto. τῷτῷ. ε. 414.

τῷτῷ. 9. 850. poetice pro τῷτῷ expanit. à τῷτῷ. expanesca.

τῷτῷ abit. ε. 217.

τῷτῷ poetice pro τῷτῷ. 9. 331. in foem. g. à τῷτῷ perso-
ratus. Thema. τῷτῷ pro quousitatum τῷτῷ.

τῷτῷ Ionicè pro τῷτῷ 2. 2. act. infin. à τῷτῷ alo. 9.
480.

τῷτῷ. α. 119. à τῷτῷ asper. Ionicè τῷτῷ.

τῷτῷ. α. 355. 496. à τῷτῷ ἴν. ἢ nomen mul. sic di-
cta aspera pro τῷτῷ. τῷτῷ. α. 353. τῷτῷ. ε. 289.

Ionicè pro τῷτῷ.

τῷτῷ. ε. 249. asserunt.

τῷτῷ. 9. 288. τῷτῷ tria capita.

τῷτῷ pro τῷτῷ. sunt enim ἀκλῖα. ε. 694.

τῷτῷ. ε. 764. à τῷτῷ ἀδ. ἢ tricesima pars. τῷτῷ.
9. 715.

τῷτῷ. α. 197. τῷτῷ. 9. 895. nomen mul.

τῷτῷ. ε. 471. ex τῷτῷ & τῷτῷ εως. ὁ cubitus.

τῷτῷ pro τῷτῷ à τῷτῷ ὀδ. ὁ. ε. 655. τῷτῷ. ε. 531.

τῷτῷ. ε. 421. tripedale. à nominat. τῷτῷ. ε. ὁ. τῷτῷ.
π. ὁ. α. 312. AEolicè pro τῷτῷ. ὀδ. ὁ.

τῷτῷ. 9. 971. ter arato ὀδῶν verto, arō.

τῷτῷ. ε. 171. 250. 399. 994. α. 362. 9. 364.

τῷτῷ. ε. 813. τῷτῷ ἀδ. ἢ tertius. novus dies mensis
h. e. vigesimus septimus. & τῷτῷ & ὀδῶν novem. ὀδῶν
ἀδ. ἢ & αἰνός ἢ ἀδ. ἢ novus dies.

τρισκαίδεκάτω. ε. 778. h. e. tricesimum.

τρισσίτημον ε. 424. τρισσημιή ή ή *spithama* ein spanne quantum longissimo digitorum porrectu complecti licet.

τρισχει triplici serie. θ. 727.

τρίτοι. ε. 142. θ. 312. pro τρίτον dicitur etiam τρίπαιτον *ιλιαδ.*

ε. 363. τρίτω ε. 486. τρίτην. ε. τρίτων. θ. 931.

τριτογένειαν. θ. 924. nomen mul.

τρίχας. ε. 515. 537. à nominat. τριχὴ ή. τριχας. α. 391.

τρώϊω. ε. 164. 651. τρώς τρώος ὁ *Trojanus*. à τρώ unde τρώος. habuit latas plateas. Dicitur etiam ἴλιον ab ἰλός υἱο ή. idem quod πηλός *lutum*. q. d. *Lucretia*.

τροπῆς. ε. 477. τροπαί ε. 562. 661. ubi ας corripitur per licentiam poëticam, quam vocant σι σολύ. Est enim naturâ longa. Sic Theocrit. αἰ πνία τας τίχρας ἐγείρε.

τροχάλον. ε. 516. *incurreunt*. metaphora desumpta à rota.

τρυγητήριον. α. 293. τρυγητή η̅θρς. ὁ *vindemiator* h. e. qui vina demit. à τρυγᾶω *fruges carpo*. item per syn. gen. *vindemio*.

τρυφάλειαν. α. 199. *galeam*. q. τριφαλοι à triplici cono.

τρυχασιν ε. 303. *absument*. τρύχω idem quod τρύω.

τυφάονα. θ. 306. τυφάων. ον. ὁ nomen proprium viri. τυφάονιον. α. 32.

τυτῆς παρυνς. ε. 467. τυτῆν. θ. 64. *paullulum*. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis.

τύνη. ε. 10. 639. pro Dorico τὺ & hoc pro σύ, τῷ.

τυρσωοῖσιν. θ. 1015. *Tyrthenis*. nomen populi.

τυφασί. θ. 869. τυφῶς nomen est gigantis.

τύχη. θ. 360.

τυχόντι. θ. 973. ei qui obviam fuerit. part. a. 2. act. à τυγχάνω.

τύγ' dual. num. ε. 437. α. 170. 235.

τῷ. ε. 279. 264. 301. 324. 331. 499. 532. 739. 752. α. 23. 299. 323. 392. 369. 463. 440.

τῶν. ε. 333. 435. 455. 511. α. 21. 151. 164. 170. 213. 260. 347. 373. τῶν γε. ε. 244.

τῷς sic pro ὅπως per aphæresin. α. 219. 428. θ. 892.

Υ.

Υ' Ἀδς. ι. 613. *stella septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant, ab ὕω pluo.*

ὑβρς. ι. 212. 236. ὑβρς. ι. 515. ὑβραν. ι. 211. 133. 189.

ὑβρς *injuria*. ι. 145. Hinc est ὑβρίζω. *contumelia afficio.* unde est. ὑβρής. θ. 996. ὑβρῶ. θ. 307. 514.

ὑβρς. ι. 623. θ. 869. ὑβρῶν *hunc est.*

ὑδρ. ι. 735. α. 317. θ. 785. 805. ὑδρς. ι. 594. ὑδρ. ι. 737.

ὑδρ. γαῖαν ὑδρ φέρει, *terram aqua miscere*. ι. 61.

ὑδρ. θ. 313. Ionicè pro ὑδρ.

ὑδ. ι. 550. ὕω pluo. ὑδρς. ι. 543. ὑδρς, ὕ. ὁ pluvia.

ὑλ. ι. 419. 506. 509. ὑλρς ὑλρ *ingens sylva.* ἄσπρς ὑλρ.

θ. 694. ὑλρ. θ. 484. ὑλρς. θ. 1010.

ὑλρς *qui in sylvis dormiunt.* ὑλρς *lectus confer supra* ὑλρς, *qui toto die dormit*, ι. 527.

ὑλρς. ι. 805. ὑλρς *casat lignorum.* ὑλρς. ι. 420.

ὑλρς. ι. 589.

ὑμς. ι. 216. θ. 963. ὑμς. θ. 165.

ὑμς. α. 274. ab ὑμς *in* ὁ pellicula, qua factus involvitur.

ὑμς τοβς. α. 328. AEolicè pro ὑμς. ὑμς pro ὑμς. θ. 662.

ὑμς. θ. 33. ὑμς. ι. 2. poëticè pro ὑμς. ὑμς.

α. ι. act. subj. θ. 101. ὑμς. θ. 48. Doricè pro ὑμς.

ὑμς. θ. 11. 37. 51. pro ὑμς. Doricè. ὑμς.

θ. 70.

ὑμς. ι. 660. *carmen.* ὑμς *celebro.* ὑμς *carmine.* ι. 655.

ὑμς nominativo ὑμς *filius* in genit. ὑμς & contractè ὑμς. in

dat. ὑμς & contractè ὑμς. α. 150. 163. ὑμς. θ. 476. ὑμς ad

formam βασιλς ab ὑμς *filius*. θ. 368. vox hæc variè de-

clinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum.

ὑμς ὁ *filius*. ι. 269. α. 212. 320. 392. 424. 467. θ. 316.

489. 950. 958. ὑμς. α. 66. 110. 413. 448. 940. 986.

ὑμς pro ὑμς poëticè. θ. 71. 278. ubi redundat, seu ponitur pro ἐν more Hebr.

ὑμς *subterfugere* scil. debes. (α. τ. med. infin. Th.

ὑμς *tolovito*, poëticè ὑμς) ι. 555.

ὑμς

- ὑπαλύξαι α. ι. act. infin. ab ὑπαλύσκειν. f. ὑπαλύξω. α. 304.
 ὑπείδικοτο pro ὑπεδέδικοτο 3. sing. plusq. perf. pass. habet signi-
 ficationem mediam, ab ὑποδέχομαι. ξομαι. ὑποδέδισμαι
 suscepi. 9. 513. ὑποδέξιται. 9. 419.
 ὑπεήηκατο 3. sing. a. i. med. indic. ab ὑποπήγημι. 9. 175.
 ὑπεύαντιοι, α. 347.
 ὑπέεργε. α. 418. Th. ε'ρε.
 ὑπέρ ε. 45. 163. 215. 416. 544. 627. α. 24. 237. 360.
 ὑπέξηλυξε ενίτανι. 9. 615. Thema. αλύω unde αλύσκει.
 F. ξω.
 ὑπερβάλλων. ε. 487.
 ὑπερβασίας, ε. 826. ab ὑπερβαίνω.
 ὑπέρβιον. ε. 690. 898. 9. 139. unde est Latinorum *superbus*.
 ὑπερήφανα. 9. 149. ὑπερήφανα πικνα *superba soboles*. Gallina
filii alba.
 ὑπερλώω. 9. 995. Th. ἀνέ.
 ὑπεργεν. ε. 543. 742. 9. 110. 727. 840.
 ὑπερθυμῶ. 9. 720. 937. hochmütig.
 ὑπερθυλοῖς. α. 271. Th. θυρε.
 ὑπεριονίδας AEolicè pro ὑπεριονίδα, ab ὑπεριονίδης. κ. ο' no-
 men gentile. 9. 1011.
 ὑπερίονῶ. 9. 374. ὑπερίονα. 9. 134. ab ὑπερίων nomen
 viri.
 ὑπερμυῖ. α. 413. ὑπερμυεῖ. 9. 534.
 ὑπερῶπλος 9. 516. ὑπερῶπλῶ insolens, cujus animus viribus
 est major. ὑπερῶπλον. 9. 670.
 ὑπερρ. pistillum. veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε.
 421.
 ὑπέση. 9. 402. α. 2. act. ab ὑφίστημι.
 ὑπερκύδαντα ab ὑπερκύδης αὐτῶ. ο' gloria supereminens.
 Thema κῦδῶ.
 ὑπερῶα ε. 8. ab ὑπέρωτος. dicitur etiam ὑπατω per synco-
 pen. consul.
 ὑπεωηθεῖσ'. 9. 374. ὑωη lectus.
 ὑπο — ἤκειν. 3. sing. imperf. act. ab ὑχέω refuso. 9. 835.
 ὑποῆσαν ab ὑπείμι *subsum*. α. 266.
 ὑπῶ. 9. 212. 9. 759. ὑπῶ. ε. 116.

ὑπὸ. ε. 97. 151. 510. 586. α. 175. 215. 239. 280. 293.
 334. 460. 9. 23. 43. 70. 195. 300. 301. 395. 455. 414.
 501. 844. 849. 787. ὑπ'. ε. 15. 213. α. 43. 181. 282.
 283. 299. 341. 377. 382. ὑπὸ χθονός. 9. 620. ὑπὸ χθονί.
 9. 621. ὑφ'. α. 63. 367.

ὑποδείξας *subveritus*. α. 98. part. a. 1. act. δ *ingeminatur*
metri causa, ab ὑποδείδω.

ὑποκαφεύουγη, α. 42. a. 2. act. subj. alii ὑποκαφεύουγαι a. 2.
 act. opt. *effugerit*.

ὑπομηΐσαι. α. 53. 3. 327. 962. *subjugata*. part. a. 1. pass. ab
 ὑπομύομαι pro ὑποδαμύομαι.

ὑποκυσαμύνη σ. *uplicatur metri causa*. part. a. 1. med. ab
 ὑποχύομαι *fit gravida*. Th. κύω. 9. 308. 411.

ὑπόδρα *torvè*. ponitur ἐπὶ ῥήματι πρὸς. ὑπόδρα pro ὑπέρει per
epenthesis τῆ δ. Th. ὀρέω. α. 445.

ὑπολαμπής. α. 142.

ὑπαλέυω *fuge*. ε. 758. pro ὑπαλέυω ex ὑπὸ & αλέυομαι.
 Thema, est ἀλίσω *tolō*, item *vito*.

ὑπόπορπς. ε. 601. πόρπς ὅ ἢ *vitala*.

ὑποφρέζομαι. 9. 851.

ὑποσδομῶν. α. 373. σείω & σίω *monco*.

ὑποχόμωι. 9. 170. part. a. 8. med. ab ὑπύχομαι pro ὑπέ-
 χομαι, pro quo etiam ὑπυχῶμαι.

ὑπο—τυπείς. α. 362. *percutissim*. part. a. 2. pass.

ὑσμίνη α. 112. 179. ὑσμίνης. 9. 228. 631.

ὑστέρη. ε. 344. 9. 34.

ὑφαίνε. α. 28. ὑφαίνειν. ε. 64.

ὑφήσων. α. 258. *aliquantò minor & junior*. q. d. *subminor*
 Thema ἥπιων vel ἥσων.

ὑψηλός. α. 440. ὑψηλῆς. α. 374. 9. 787. ὑψηλῇ. α. 406.

ὑψιβερέτης. ε. ὁ ε. 8. ex Adverbio ὑψί. ε. 202. & verbo
 βρέμω *fremo*, *resono*.

ὑψίζυγ. ε. 18.

ὑψιχομοί. α. 376. ὑψιχόμεν. ε. 507.

ὑψιμέδοντ. 9. 529.

ὑψοῖεν. ε. 447. ὑψῶ. ε. 549.

Φ.

Φ Αἶθρον. 9. 987. φαῖθρον οἷον δ. 9. 760. q. d. *lumen carrens*. φάθρον ἵον.

ἐκ—φαῖνε pro ἐξέφανε. τμήσις & ἀφάρισσις. 9. 689.

φαίνω. ε. 526. 9. 372. Th. φαίνω. φαίνειν 3. sing. a. 2. pass. opt. ἀφαίνω. ε. 456. 678.

φαεινοί. α. 225. φαεινῶ. α. 122. φαεινῶ. α. 142.

φαισμερότης. 9. 958.

φαίδριμον. 9. 940. 986. φαίδριμος. 9. 453.

φαιδρυνισαῖ. ε. 751. ablat. φαιδρὸς αὐτὸν *latus*.

φαινομύλω. 9. 443. ἀφαίνω ostendo, facio apparere. φαίνετε ostendite. 650. φαῖνε pro ἐφανε *exserebat*. 9. 689. φαίνονται *apparent*. ε. 385.

φάλαγγας. 9. 935. φάλαγγε. γλῶσσ. ἡ *acies quadrata*.

φάληρον. α. 180.

φανῆ. 3. sing. a. 2. pass. subj. ε. 596. φανείσθαι part. a. 2. pass.

φάθρον. ε. πύ. ε. 154. 337. 567. 9. 151. 451. 755.

φαρείωσι dat. pl. poetice ἀφάρεθρον πύ. ε. 196.

φαρέτελω. α. 129. ὡς τὸ φέρεαῖ, *quia sagitta in ea ferantur*.

φάρμακον. ε. 483. *remedium*. accipitur etiam pro *veneno*.

φάσκε. 9. 209. pro ἔφη poetice. Sic τρέσκε (*iliad*. 6. γ. 60. & γ. γ. 217.) pro ἔση.

φασί. 9. 306. φασίν. ε. 801. 9. 340.

φατοί *celebres*. ε. 3. φαταί. α. 230. φατειός *enarrabilis*. ἀφημῖ dico. ἀ 144. φατειόν. 9. 310. φατειῶν α. 161.

φάτο. α. 115. 9. 654. a. 2. med. pro ἔφατο ad formam ἑσάμω αὐτοῖς ἔφατο.

φείδω. ε. 602. φείδαῖ. ε. 367. φείδω nominativ. casus. 4 contra. ε. 367. φείδωλῆς. ε. 718.

φερέειρον. ε. 375. Ionicè pro φέρεον *pascere*.

φερέοικον. ε. 569. epitheton cochleæ, *domiporta*.

φερέοσκαέας. α. 13. *ferentes scuta, scutiferos*.

φερέσθω. ε. ὁ ἡ *altus*. α. 9. 693.

φέρειν. α. 150. 163. φέρεσθαι. ε. 221. 9. 481. φέρεσθαι. ε. 103. φέρετ'. 9. 190. φέρεν. ε. 760. φερέειρον. Ionicè pro φέρεν. ε. 213. φέρεαῖ. 9. 181.

Φέρωτος *praestantissimus*. *Ἰ.* 49. Φέρωτε. *α.* 330.

Φέρων. *ε.* 202. *Ἰ.* 287. Φέρωντε. *Ἰ.* 216. Φέρουσι. *Ἰ.* 248.

Φέρουσι. *ε.* 821.

Φάγασσι. *ε.* 618. Φάγασιν. *ε.* 529. Φάγαι. *ε.* 572. Φάγων. *ε.*

570. 635. Φάξας. *α.* 112.

Φῆ dixit pro ἦ. *Ἰ.* 550.

Φηλήτησι (alii φιλήτησι.) *ε.* 373. *furibus*. Φῆλθ *α.* ὁ *improbor*.

Φηλέω *descrip*.

Φῆμη. *ε.* 759. 761. Φῆμω. *ε.* 758.

Φημί *ε.* 654. *α.* 359. Φησί. *ε.* 453. Φημίζω. *ε.* 762. à Φημίζω.

Φθαίρωθ. *ε.* 552. 568. *part. a. 2. med. à φθαίω praevenio. F.*

φθαίω. *a. 1. ε' φθασα. a. 2. act. ε' φθω. a. 2. med. ε' φθαίμω,*
ad formam τῆς ἐπιμῶ.

Φθέχονται. *Ἰ.* 831. *imp. à φθέγγομαι. φθέγξατο a. 1. med. Ἰ.* 168.

Φθείρουσι. *Ἰ.* 876. 879. *Thema primum φθείω unde φθείρω,*

φθίνω. φθειρόμενοι. ε. 176. *φθίνονθ. ε.* 796. *φθινόντων. Ἰ.* 59.

Φθισίνους. *Ἰ.* 431. *φθισίνως perdens viros. epitheton bello*

congruentissimum.

Φθονέει. *ε.* 26.

Φίκιον. *α.* 33. à Φίκιθ *nomen montis. ex ἴφι fortiter, & κίω*
incedo, quia ardui montes summis viribus sunt superandi.

Φίλθ. *ε.* 182. *α.* 95. Φίλη. *ε.* 518. Φίλα. *ε.* 606. Φίλ. *ε.* 304.

Φιλεί. *ε.* 15. à Φιλέω. Φιλέει. *ε.* 786. Φιλέη. *ε.* 298. Φιλείν. *ε.*

351. Φιλείοντε. *ε.* 351. Φιλείοντ' *ε.* 340.

Φιλεῖνται *Doricè pro φιλεῖνται. Ἰ.* 97.

Φινυρίδης. *Ἰ.* 1002. *nomen gentile.*

Φιλομειδής. *Ἰ.* 256. 989 *die gern lachet. sic*)(*Arist. τὸ ἥλγ*
φιλόδακρυ esse pronuntiat.

Φιλομνηδία. *Ἰ.* 200. *μῆδια τὰ, τὰ αἰδῶα pudenda. In carminis*
dimensione hic legendum φολομνηδῆ.

Φίλω. *Ἰ.* 180. 389.

Φίλω. *ε.* 368. Φίλη. *Ἰ.* 474. 932. Φίλον. *ε.* τὸν 711. τὸ 358. *α.*

τὸν 476. *Ἰ.* τὸ 163. τὸν 472. Φίλλω. *Ἰ.* 410. Φίλοισιν. *Ἰ.*

162. Φίλησι. *Ἰ.* 284. Φίλως. *Ἰ.* 469. Φιλότηθ. *α.* 15. 31.

Ἰ. 132. 177. *Ἰ.* 626. *πρὸς ἐν φιλότη. Saturni ex amore.*

amicitia. Ἰ. 651. Φιλότη. *α.* 36. *Ἰ.* 125. 306. 333. 374.

822. 920. 923. 927. 941. 944. 961. 970. 980. 1005.

1009. 1012. 1017. φιλότηπι μιγάσκει φιλότηπι. ε. 710. θ.

206. 224.

φίλπερ. ε. 307. pro φιλόπερ. φίλπερ. α. 114. φίλπε. α. 78. φίλως. α. 45.

φλεγέας aquila. genit. AEolicus à φλεγέας. ε. ο aquila ἀπὸ τῆς φλέγης καὶ λαμψέως εἶναι. α. 234.

φλεγέοντες. θ. 846. ex φλέγω. υπο δε θεω κυρτο. φλόξ γῆς. ἡ flamma. θ. 697. 859. φλογί. α. 451.

φόβος timor à φόβομαι in præf. med. πέφοβα. α. 144. 155. 195. 237. 463. φόβον. θ. 934. φοβέσκειν. α. 162. 3. pl. imperf. poetice pro έφοβω. φοβέω ὡς timorem injicio, terreo. φοβέομαι ἔμαι timeo.

φοῖβος. α. 68. φοίβη. α. 100. φοῖβον. θ. 14. φοίβη. θ. 404. φοίβην. θ. 136.

φοινικόεις. α. 194. φοινικόεντα. α. 95.

φόνον. α. 17. φόνος ε. ο à φένω unde præter. med. πέφονα. φόνος. θ. 228.

φοιτῶσι. ε. 103. à φοιτῶν ventito, frequente. φοιτῶσιν. ε. 933. φοιτῶντες. ε. 124.

φόρκυνος. θ. 336. à nominat. φόρκυν υνός. nomen monstrum marini. φόρκυν. θ. 237.

φόρμιγγι. α. 203. ἡ φόρμιγξ cithara, testudo. φορμίγγων. α. 280. φορμός. ε. ο sporta. ε. 480.

φόρτος onus. ε. 642. φόρτον. ε. 629. 670. φορτία. ε. 601. φορτί. ε. 691. φορτίζεσθαι operari. ε. 688.

φώρας δε in lucem. θ. 669.

φραδμοσώνησιν. θ. 981. φραδμοσώνησιν. ε. 243. θ. 426. 884.

φράζεσθαι. ε. 365. 402. 446. 686. φρασάτω 3. dual. α. 1. act. à φράζω. θ. 892. φράσασθαι. α. 218. pro φρασάσθαι φράσασθαι. θ. 900. pro φράσασθαι 3. sing. α. 1. med. opt. φρασάμεν. ε. 292. α. 1. medij pro φρασάμεν. metri causa à φράζομαι considero. Th. φράζω.

φρεσί. ε. 107. 272. 434. 529. α. 34. 96. θ. 173. φρεσίν. ε. 47. 389. 686. α. 28. 488. φρένας. ε. 55. 453. α. 89. 149. 255. θ. 889.

φρέσιν. α. 391. φρέσιν constremisco. φρέσιν. ε. 510. φρέσιν. ε. 538. φρέσιν. α. 171.

φρηνέει. α. 387. φρηνέει. ε. 200. φρηνέει. ε. 989. φρηνέει. θ. 461.

φύγῃς. ε. 682.

φύλῳ. ε. 28. α. 88. θ. 259. 355.

φυλάσσει. θ. 336. 769. φυλάσσει pro φυλάσσει. ε. 489. φυλάσσει. σ. ε. 123. 252. φυλάσσει. ε. 692. φυλησόμεν. ε. 261.

φύλοπις. ε. 160. ρηγνα. proprie clamor bellicus. φύλον. natio, gens q. d. ὁ ψ τῶν φύλων clamor nationum. Sic βοή ponitur pro bello. ἰλιά. β. 408. αὐτὴ. prelium. ἰλιάδ. α. 492. per metonymiam adjuncti. φυλόπιδ. α. 23. φύλοπιν. α. 200. φυλόπιδ. α. 114.

φύλακας. ε. 122. 251. θ. 735.

φύλα. ε. 419. φύλοισι. α. 295. 298.

φύλον. ε. 197. α. 4. θ. 202. 212. 965. 1020. φύλ'. ε. 90. α. 462. θ. 330. 554.

φυτὰ. ε. 569. 779. φυτῶσι. ε. 780. φυτεύειν. ε. 22. 810. φυτῶση. α. 29. φυλάσσει plantavit h. e. genuit. vide supra. περιμαίνειν. α. 1. med. Indic. θ. 986.

φύρειν. ε. 61. miscere.

φῶκρον. θ. 1004. nomen viri rhoca est bellua marina φῶκριν. α. φῶκη vitulus marinus pessimè olet. ὀδυσ. δ. 443.

φωκῆς. α. 25. nomen gentis.

φωνή. α. 382. θ. 39. φωνῶ. ε. 79. 104. 446. φωνά. θ. 829.

φωτὶς viri. α. 420. φωπί. α. 261. φῶτε virum accus. sing. à φῶς vir. ε. 191. 750. α. 51. φωτῶν virorum per syn. spec. hominum. α. 149. φῶτες viri. Sed φῶς ωτὸς τὸ lumen differentiae causa facit Genitivum pluralem φῶτων.

X.

X' propter sequentem Vocalem aspiratam pro χ. ε. 390. 432. pro καί. ἄπε pro χι, κιν, quæ sunt dictiunculae potentiales.

χαίει. θ. 123. 814. χαίει. ε. 116. 700. rudis indigestaque materia, qualem fingebant.

χαίρεις. ε. 55. χαίρει. ε. 356. χαίρετε. α. 327. θ. 104. 963. χαίρων. θ. 438.

χαλαίνοντες laxantes. den zaum lassen schießen. α. 308.

χαλεπίδ. ε. 5. χαλεπός. ε. 556. α. 386. χαλεπή. ε. 290 601.

760. χαλεπόν. ε. 675. α. 44. χαλεπόιο. ε. 91. χαλεπῶ. ε.

332. χαλεπαί. ε. 800. χαλεπαί. ε. 176. χαλεποῖς. ε. 184.

χαλε-

χαλιπῶσι. ε. 330. χαλιπῆς. α. 94. χαλιπῶτε. difficultiss.
ε. 555. θ. 800. χαλιπῶς. ε. 672.

χαλκιδόφωνον. θ. 311.

χαλκιοχρυσῶ. area galea munitum. θ. 984.

χαλκῶ. ε. 150. α. 67. 135. 335. 423. θ. 316. χαλκῶν. α. 415.

χαλκί. ε. 149. θ. 811. 722. χαλκίον. α. 222. 223. 414.
453. χαλκίον. ε. 143. 491. χαλκίοι. α. 213. χαλκία. ε.

149. χαλκίας. θ. 733. χαλκίδα. ε. 653.

χαμαί. α. 365. θ. 272. χαμαιγενῶν. θ. 879.

χαρσασόρην. ε. 385. χαρσασέμεναι. Doricè & AEolicè pro
χαρσασεν. ε. 571.

χαί. ε. 118. 718. 721. χαίειν. ε. 65. 707.

χαίει. ε. 73. θ. 64. χαίειν. θ. 907.

χαίειν. θ. 129. χαίεισα. θ. 260. 246.

χαίμα. α. 400. χαίμα. η. 699.

χαρποῖο. θ. 321. vide ὅπλιν. χαρποί truces. alioquin χαρπὸς
latus, vultu serenus, caesus, caruleus. α. 177.

χαῖσμα. α. 740. Th. χαῖν.

χατίζων. ε. 21. 392. χατίω ego.

χαυλιόδων ονί. ὁ curvos dentes habens. α. 387.

χαῖ. ε. 419. 396.

χαίλισι. ε. 97. à χαῖλ. ε. 1, τὸ labium, labrum.

χαίμα. ε. 624. Th. ῥέω fluo.

χαίμα. ε. 638. χαίμα. ε. 448. χαίμα. ε. 492. χαίμα. ε.
522. α. 478. χαίμα. ε. 556. χαίμα. ε. 494. 650. χαί-
μα. ε. 673.

χαίμα. ε. 83. proëticè pro χείμα. θ. 83.

χαίμα. ε. 478. θ. 182. χαίμα. ε. 182. χαίμα. ε. 182. χαίμα. ε. 182.

692. χαίμα. ε. 466. 495. θ. 174. 178. χαίμα. ε. 795. χαίμα. ε.

147. α. 75. 193. θ. 150. 823. χαίμα. ε. 190. α. 139. 199. θ.

284. 490. 553. χαίμα. α. 188. 214. 292. 367. 186. χαίμα. ε.

pro χείμα. ε. 194. θ. 747. χαίμα. ε. 51. 737.

α. 193. 266. 446. 487. χαίμα. ε. 114. 737. 738. α. 107.

247. 263. θ. 973.

χαίμα. ε. 187. die das faust-recht bräunchen.

χαίμα. θ. 1001. Chiron nomen viri.

χαίμα. ε. 819. χαίμα. ε. 819. χαίμα. ε. 819. χαίμα. ε. 819.

vus. Sic pro ἀρειον dicitur etiam ἀρειόπτερον. ε. 126. α. 51.

χαλιδώνι. 566.

χαλήσι. α. 62. χαλή ἢς ἡ *ungula*.

χωρῶσα. 9. 607. Thema *χωρῶς viduus*.

χῆτη. 9. 605. dativus sing. à χῆτ^ς ε^ς. τὸ *penuria*. Thema *χῆτις*.

χθονίς. 9. 767. χθόνι^ς. 9. 697. χθόν. α. 373. 9. 458. 847.

χθονός. ε. 195. 615. 569. α. 464. 9. 119. 498. 787. χθονί. ε.

508. χθόνια. α. 61. 151. 287. 9. 95. 285. 477. 531.

χίλια. 9. 364. χίλιοι *mille*.

χίμαιρα. 9. 323. *capra hyeme nata*. à χεῖμα. τ^ς τὸ *hyems* per syncopen τῷ ε ψιλῷ metri causā. χημαίρης. 9. 322. χήμαι-
ρα. 9. 319.

χιτώνα. ε. 534. à χιτῶν δν^ς ὁ *tunica*. Ionicè χιτῶν Hebr.
גִּיתָו. Germ. kittel. χιτῶνας. α. 287.

χλαῖναν. ε. 535. vide in Lexico meo N. T. χλαμύς.

χλοερῶ. α. 393. χλοερῶς. *viridis* unde χλωερῶς. χλωερῶ. ε. 741.

α. 231. χλωρή. α. 265. Pindarus πονεῖν δεῖ οἷς τὸ γόνυ χλωερῶν

χλῆνα. α. 177. χλῆναν. α. 168.

χόαινο. 9. 863. χόαν^ς catinus. à χῶ fundo.

χόλοιο. 9. 221. pro χέλυ à χῆλ^ς ὡς *bilis* item *ira*. 9. 554.

533. βαρὺν χῆλον. 9. 615.

χολκιδν^ς. ε. 137. à χολόομαι.

χλωσαῖδν^ς. *iratus*. ε. 53. 47. part. a. ε. med. pro quo poë-
tæ quoque dicunt χωσαῖδν^ς.

χερῶς. α. 201. χερῶν. α. 280. χερῆ. α. 277. 284. 9. 63. χερῶς.

α. 272. χερῶς. 9. 17.

χῆστον. ε. 604. χερῶζειν. ε. 490. propriè herbis seu sæno pascere
per synecd. saturare.

χρεῖα *debita*. ε. 645. In dimensione poetica legendum χρεῖ,
vel πᾶβεσσε debet, quod mihi fit veri similis. vide ὄργα-
λῆν supra. χρεῖα verò derivatur à χρεῖον ε, τὸ, *debitum*. χρεῖος.
ε^ς. τὸ *idem*.

χρεῖων. ε. 402. à χρεῖα ας. ἡ.

χρεῖμισαν. α. 348.

χρηίζων. ε. 365. χρηίζων. ε. 349. 497.

χεῖμα.

χρῆμα. ε. 400. χρῆμα. ε. 342. χρῆματι. ε. 318. 405. 684. χρῆμαθ'. ε. 603.

χρῆσαι μῆ. ε. 521. part. a. i. med. *uncta*. Errant ergo qui ajunt. a. i. med. non habere passivam significationem. vide suprà λείψεται.

χρῆνον. ε. 132. 324. 752. θ. 190.

χρῆς. ε. 534. θ. 191. à χρῆς cutis. Thema χρῆα color. Dicitur

χρῆς. ε. οὐ & χρῆς χρῆς οὐ, more vocis νόσος ἔσθ' & c. χρῆς.

ε. 74. 76. α. 183. χρῆα. ε. 196, 520, 573, 751. α. 397. θ. 5.

χρυσάμπυκας aurea mitra revincta. θ. 916. *iliad.* ε. 354. χρυσάμπυκας aureis phaleris ornatos. ἀμπυξ. υκ. οὐ. οὐ. ἢ propriè funiculus auratus, quo jube equorum in fronte sparse colligantur, ab ἀμπέχω circumdo. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus.

χρυσάωρ accinctus aureo gladio. nomen viri. θ. 282. 288.

χρυσάορι. θ. 979. χρυσάορα. ε. 769.

χρυσάος. α. 297. θ. 216. à χρυσὸς ἔσθ' ὁ aurum. α. 142. χρυσή.

θ. 785. χρύστον. ε. 109. α. 220. χρυσέω. ε. 128. χρύποι. α.

192. χρύστα. θ. 933. χρυστοίσι. θ. 12. χρυστάς. α. 188.

χρῦσαι. α. 313. χρῦσαιον. α. 125. θ. 284. χρυσείη. α. 203.

χρῦσαι. α. 270. χρῦσαι. α. 183. χρυσείας. ε. 74. χρυσῆς pro

χρυσῆς. θ. 975. χρυσῶν. ε. 65. θ. 822. 962. 1005.

χρυσσπέδιλον. θ. 454. χρυσσπέδιλα. θ. 952.

χρυσστέφανον. θ. 17. 136.

χρυσσοκόμεης ε. οὐ. θ. 947.

χρῶς corpus. ε. 596. idem quod χρῆς, χρῶς. Th. χρῆα color.

χυτσοπόδων. ε. 746.

χωόμεν. part. præf. med. opt. pro χολοόμενος. θ. 535. χυσι-

μεν. α. 12. part. a. i. med. Verbum poeticum. vide in

χολή verbum χολόομαι.

χωρ. α. 410. 806. à χωρ. ε. οὐ locus, sedes. item spatium.

item ager, pradium, fundus. θ. 731. χωρὲς ἐν ὠρώεσσι, regio-

ne in squalida. χωρ. ε. 557. χωρ. ε. 388.

χῶσατο pro ἐχολώσατο, iratus fuit vide χολή ἦς. ἢ bilis, & χ-

λόομαι pro quo etiam dicunt poëtæ χῶομαι. θ. 554. χῶσα-

το δὲ φρένας iratus fuit mente. φρένας. pro κατὰ φρένας, er ist

in seinem hertzen zornig worden.

Ψ.

Ψ Αμαρην. §. 260. 1004. nomen mul.

ψυδία. i. 78. 787. §. 27. ψαδίας. §. 229. ubi in dimen-
sione legendum ψαδεις. ψαδῖς εἰς τὸ mendacium. ψευ-
δω decipio. ψαδόμεναι decipior, mentior. ψαδιδῶ. i. 707.
ψαδισται. i. 281. ψαδισται. §. 783.

ψαδίας guttas. α. 384.

ψολοῖντι ardentis. α. 422. §. 514. ψόλῳ ε. ὁ fuligo.

ψυχῇ vita. i. 684. anima. α. 254. ψυχῇ anima. α. 151. ψυ-
χαί. vitam. per metonym. causæ. α. 173.

ψυχρός frigidus. i. 512. ψύχω ξω. refrigero. ψυχρῇ pro ψυχρῶ
Ionicè. i. 545. ψυχρόν. §. 786.

Ω.

Ω ὁ. i. 27. 211. 246. 272. 609. 639. α. 95. 78. 118.
357. ὁ cui. i. 57. 130. 395. §. 419. pro ὁ 429.

ᾠδῇ. i. 35. sic. 201. 758.

ᾠκεανίτη. §. 956. 389. nomen puerperæ. ᾠκεανίται. §. 364.
filia oceani.

ᾠκίς. α. 61. ᾠκίης. §. 998. pro ὁκὺς celer. in f. g. ᾠκίᾱ. in
n. g. ᾠκὺ.

ᾠκεανός. α. 314. ex ᾠκέως citò & γαίῳ fluo. ᾠκεανόν. i. 169. §.
20. ᾠκεανῶ. §. 841. 908. ᾠκεανοῖο. i. 564. §. 215. 242.
265. 280. 776. 789. 816. 959. 979. ᾠκεανῶ. §. 337.
ᾠκεανόν. §. 133.

ᾠκεῖαν. §. 266. ᾠκέα. §. 780. ᾠκέας. α. 307. 350. ᾠκίης. §. 269.

ᾠκυπίτης. i. 210. ᾠκυπέτιω. §. 267.

ᾠκυπόδων. α. 96. 97. ᾠκύπυς οδὸς ὁ idem quod ποδῶκης.
ᾠκύπῳ οδὸς ἱλιάδ. α. 58. 84. ἱλιάδ. κ. 316. ᾠκυπόδεσσιν. i.
814. ᾠκυπόδεσσιν. α. 470. ᾠκύποδας. α. 302.

ᾠκυρῆ. §. 360. nomen mul.

ᾠλισσι. α. 162. ab ὀλυσσι in fut. ὀλέσω. α. 1. ὀλίσσει. 3. pl. ὀλίσ-
σιν. i. 370.

ᾠμώρησι. §. 261. ab ὀμωρετίω sequor.

ᾠμῖσι. i. 557. §. ᾠμῖσι pro ὁ ἡμῖσι quod dimidium. Thema.
ἡμῖσις εἰς ὁ.

ᾠμῶν crudus. i. 703. ᾠμῶς. crudus. item crudelis. ᾠμῶν. i. 148.
α. 76. 468. §. 150. 824.

ᾠμῖσι

ἄμυρις. α. 200. ab ἄμ^υ & ὁ *humerus*. ἄμυρισι. α. 159. ἄμυριον.
α. 121. 221. ἄμυρις. α. 260. 430.

ἀμνησκῶ *crudis rescentem* ab ἀμνηστῆς & ὁ *cruditorum*. Ὡ. 300.
311. ἀμνηστὶ τὸ πρὶ ἀμνηστῆς εἶναι.

ἀνῆ. 3. sing. præf. subj. med. ab ἀνέομαι *eto*. ε. 539.

ὤπασ. ε. 62. ab. ὤψω^ς ὁ *vultus*. Th. ὀπτομαι, *video*.

ὤπασσι. Ὡ. 442. ὤπασσιν. α. 1. act. indic. Ὡ. 474. ab ὀπάζω
præbeo. item *insequor*.

ὥρη. ε. 30. 407. *hora*. & per syn. *membri tempus*. ὥρης. ε.

662. ὥρη. ε. 573. 492. 582. ὥρην. ε. 448. 458. α. 401.

ὥρεαι. ε. 75. Ὡ. 58. ὥρεας. Ὡ. 501.

ὥρεῖσθαι. ε. 32. 628. 663. 693. ab ὥρεσθαι ἡ *pulchritudo*. ὥρεῖσθαι.
ε. 305. 615. ὥρεῖσθαι. ε. 640.

ὥρεῖσθαι *matura reddunt* pro ὥρεῖσθαι *æolice*. ὥρεῖσθαι *speciosus*.
item *maturus*. Ὡ. 903.

ὥρεῖσθαι α. 1. med. Ὡ. 178. à Them. ὥρεῖσθαι.

ὥρεῖσθαι. ε. 607. ab ὥρεῖσθαι. ὥρεῖσθαι. ε. 613. 617. 596.

ὥρεῖσθαι. α. 190. *porrigebantur*, 3. pl. imperf. pass. ab ὥρεῖσθαι
ὥρεῖσθαι ὥρεῖσθαι idem quod ὥρεῖσθαι vel ὥρεῖσθαι.

ὥρεῖσθαι. ε. 674. α. 1. act. ab ὥρεῖσθαι Thema est. ὥρεῖσθαι.

ὥρεῖσθαι *tempestivus*. ab ὥρεσθαι. ε. 490. 695. ὥρεῖσθαι. ε. 420. 541.

ὥρεῖσθαι. ε. 390. ὥρεῖσθαι. ε. 392.

ὥρεῖσθαι. Ὡ. 191. imperf. pass. ab. ὥρεῖσθαι. Thema. ὥρεῖσθαι.

ὥρεῖσθαι. 3. sing. præf. plusq. pass. ad ὥρεῖσθαι. ε. 566. α. 30. ὥρεῖσθαι. α.
40. Ὡ. 990.

ὥρεῖσθαι. *antiquum*. Ὡ. 806. ὥρεῖσθαι antiquissimi Thebano-
rum regis nomen. per syn. speciei, *vetustus*, *antiquus*.

ὥρεῖσθαι. ε. 506. ab ὥρεῖσθαι. Thema est. ὥρεῖσθαι.

ὥρεῖσθαι. ε. 86. 108. 112. 182. 314. 349. 391. 384. 534. α. 9.

10. 42. 72. 119. 120. 368. 374. 379. 421. 423. 426.

437. Ὡ. 91. 112. 389. 967. *quoniam*. Ὡ. 613.

ὥρεῖσθαι pro ὥρεῖσθαι *sic*. ε. 44. 59. 69. 116. 210. 305. 338. 375.

568. 621. α. 20. 44. 60. 115. 121. 122. 166. 338. 450.

452. Ὡ. 29. 408. 862. 900.

ὥρεῖσθαι α. 189. 194. 198. 290.

ὥρεῖσθαι. ε. 697. ὥρεῖσθαι. Ὡ. 402. 631.

ὥρεῖσθαι. Ὡ. 831. *adco ut*. ὥρεῖσθαι *utque* pro ὥρεῖσθαι. α. 405.

ἄ. πιν. ε. 31. ab ὄψις..

ἄ. πινον. 9. 883. imperf. ab ὄψω.

ἄ. πινοντα. ε. 655. *auritum* h. e. *ansatum*. ὅς αὐτῷ ὠτὸς τὸ, unde est ὠτὸς εἰς αὐτὸν. *auritus*.

ἄ. φειλον. ε. 172. ab ὀφείλω *debeo*.

ἄ. χετο. α. 91. 200. 3. sing. imperf. med. ab ὀχέμαι *abeo*. unde ἀπὸ ὀχέμαι *abeo*, *morior*.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

D E

Q V O R V N D A M

versuum dimensione,

nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt ceu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. ῥέα μὲν γὰρ βελάα, ῥεα δὲ βελάοντα χαλέπις. Hic prius ῥέα proferendum ῥά. Ab hoc differt dictio enclitica εἴ pro ἄρ per metathesin. quod est ex ἄρ. ε. 30. ὦρ γὰρ τ' ὀλίγη πίλεται νεκέων τ' ἀγρέων τε. Hic metrum postulat, ut pro νεκέων dicas νεκῶν, & pro Ionico ἀγρέων, ἀγρῶν. Iones nimirum non contrahunt. ε. 33. τῶ κε κρησάμην. νείκα, καὶ δὴ εἰν ὀφέλλει. Hic pro νείκα in dimensione (quam alii scansionem vocant) legendum νείκη. In dimensione inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον μὲν περὶ πύλας μέν. Legendum hic χρυσῆν. Sic *iliad.* α. 15. χρυσέῃ ἀνὰ σκήπτρῳ legendum χρυζῶ. At ε. 128. χρυσέῃ legi potest χρυζῶ, vel χρυσίῳ utrolibet modo. ε. 129. εἴπα ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis Homere foras*, ubi ultima in attuleris propter cæsuram est anceps. *cæsura est quum duæ voces caduntur*. h. e. quum pes constat ex syllabis duarum vorum veluti cæsarum seu scætarum. v. g. *Si nihil attuleris i bis Homere foras*, Hic tertius pes *ris* i est ex cæsura. Nam syllabam habet recisam ex voce antecedente *attuleris*, & syllabam ex voce

ce sequente *ibā*. Sic α. 5. εἰδὲ π μὲ γὰρ π, ubi prius π produ-
citur, & est quasi cæsura, π enim prius cum εἰδὲ cohæret,
tanquam pars illius vocis conjunctæ. Differunt verò conjun-
ctum esse & compositum esse, de qua differentia Hebræi ac-
curatiùs loquuntur. Affixum enim apud eos, est quidem
pars vocis conjunctæ, sed non compositæ. pars vocis com-
positæ est essentialis, ut לִכְתּוּב / לִכְתּוּב / pars vocis conjunctæ

secus se habet, ut לִכְתּוּב illa ad Etymologiam, hæc ad Synta-

xin pertinet. α. 458. pro ἡρακλῆϊ lege, scil. in dimensione
ἡρακλῆϊ. 9. 93. pro μυσταίων lege, nempe in dimensione μυσταίων.
9. 102. pro κηδῶν lege κηδῶν. sic 9. 200: pro μηδῶν μηδῶν.
9. 233. pro ἀψιδῶα lege ἀψιδῶ, nimirum in dimensione.
Secus *Ionismu* passim retinendus, & singula legenda, sicut
sunt scripta. 9. 169. pro κυωθῶνιν lege κυωθῶν. 9. 199:
pro ἀφρογῶνιν lege ἀφρογῶν. Sed inquires, cur ita legi-
mus? Resp. poetarum morem esse, ut vocem perspicuè pro-
ponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic *iliad.* α. 1.
πληϊάδω ἀρχλῆ. Hic non legendum πληϊάδω sed πη-
ληϊάδω, vel πληϊάδω per syncopen τῷ εἰς λῆ. Scilicet tanta
est poetarum licentia, ut pro πλείδης εὐὸ (ὁ υἱὸς τῷ πλείδης)
dicant per Ionicam ἀφῆρσιν πηληϊδῆς εὐὸ, & per novam τῷ
εὐ epenthesein πηληϊάδης εὐὸ. pro πηληϊάδης. Ionicè verò πη-
ληϊάδω. Sic in Francica lingua *beau, dieu*, singula consti-
tuunt unam syllabam. Tantopere luxuriantur αἱ ἀλέκτοι,
adeo ut idcirco Græcanica seu Graja poësis omnium facili-
ma, & poeta iudice, Musas videatur habere faventiores.
Sæpe etiam integra syllaba rescindenda, ut *iliad.* ε. 245. εἰ
in dimensione legendum tanquam unica syllaba. 9. 927.
syllaba παρῆλκε h. e. redundat. *iliad.* ε. 345. ubi τὴ ἢ qua-
dam conniventia prætereundum est, quasi non sit scriptum.
idque fit, ubi aliquis introducitur vehementi abreptus affe-
ctu, ut hic Diomedes alloquens Venerem à se fauciatam.
Contrà aliquando quædam desunt ut. Verg.

Quos ego! sed motos præstat componere fluctus.

De ceteris hinc inde egit Index.

ΑΒΛΕΠΤΗΜΑΤΑ
 QVÆDAM EX OPERARVM
 FESTINATIONE
 SVBREPTA
 HIC RESTITVERE,

Quædam etiam omiffa addere, & nonnihil monere lectorem, hic vifum.

IN HESIODO.

Pag. 15. l. 8. à fine πύμ. 27. 16. ἰσοθεῖς. p. 39. 8. à fine νηῶν. 45. 2. damna dant. 52. 7. εἰς ibid. 12. à fine ἱερῶν. 54. 12. Saturnio. 64. 6. à fine ἱκαλαί.

IN INDICE.

9. 3. à fine, adde poſt 9. 548. 13. 5. à fine ἀκτὴν ἴσθ. 37. 28. 22. ὄρα δειῦσαι. 28. 30. adde α. 461. 28. penult. ἀργεῖ πύ. 52. 19. ante numerum 152. ponatur ε. 92. 12. Creta. 97. 14. καιομένη. 127. 6. à fine ὀδόντας. 129. interſere l. 14. οἷ pro ὅμοι ſimilis. ε. 311. οἷ ergo qualis. item ſimilis, ſed οἷ cum tenui ſolus. 141. 6. à fine. ἀειγλῶ-
 χος per ſyncopen pro ἀειγλωχίς. γλωχὴν vel γλωχίς ἴσθ. ἢ cuſpis, acies. ἡλακμήια refer ad paginam 87. l. 4. à fine. 159. 6. εἴρεται. Πρωθύστερον notetur, quod in Indice τὸ εἰς valeat εἶραι, τὸ αἰσῖς, τὸ θροῶν, qui libri brevitatis cauſa unica litera indicantur.

FINIS.

